Załącznik
do uchwały Nr 28/VI/2017
Państwowej Komisji Egzaminacyjnej
do Spraw Doradztwa Podatkowego
z dnia 20 października 2017 r.
zmieniająca uchwałę Nr 19/VI/2017
z dnia 28 kwietnia 2017 r.
w sprawie wykazu pytań i zadań
egzaminacyjnych do egzaminu
na doradcę podatkowego

WYKAZ PYTAŃ I ZADAŃ EGZAMINACYJNYCH DO EGZAMINU NA DORADCĘ PODATKOWEGO

I. ŹRÓDŁA PRAWA I WYKŁADNIA PRAWA ... 4

A. TEST ... 4

B. PYTANIA OTWARTE ... 8

II. ANALIZA PODATKOWA ... 9

A. TEST ... 9

B. PYTANIA OTWARTE ... 16

III. PODSTAWY MIĘDZYNARODOWEGO ORAZ WSPÓLNOTOWEGO PRAWA PODATKOWEGO ... 18

A. TEST ... 18

B. PYTANIA OTWARTE ... 23

IV. MATERIALNE PRAWO PODATKOWE ... 25

ZAGADNIENIA WSPÓLNE ... 25

A. TEST ... 25

INTERPRETACJE PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO I POROZUMIENIA W SPRAWACH USTALENIA CEN TRANSAKCYJNYCH ... 25

ZOBOWIĄZANIA PODATKOWE ... 27

TAJEMNICA SKARBOWA ... 33

B. PYTANIA OTWARTE ... 33

PODATEK OD TOWARÓW I USŁUG ... 34

A. TEST ... 34

B. PYTANIA OTWARTE ... 41

PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB FIZYCZNYCH ... 43

A. TEST ... 43

B. PYTANIA OTWARTE ... 52

PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB PRAWNYCH ... 53

A. TEST ... 53

B. PYTANIA OTWARTE ... 62

PODATEK TONAŻOWY ... 63

A. TEST 63
B. PYTANIA OTWARTE 63
PODATEK AKCYZOWY 63
A. TEST 63
B. PYTANIA OTWARTE 67
PODATEK OD WYDOBYCIA NIEKTÓRYCH KOPALIN 67
A. TEST 67
B. PYTANIA OTWARTE 68
PODATEK OD GIER 68
A. TEST 68
B. PYTANIA OTWARTE 69
PODATEK OD NIEKTÓRYCH INSTYTUCJI FINANSOWYCH 69
A. TEST 69
B. PYTANIA OTWARTE 69
PODATKI I OPŁATY SAMORZĄDOWE 70
A. TEST 70
PODATEK OD NIERUCHOMOŚCI 70
PODATEK OD ŚRODKÓW TRANSPORTOWYCH 71
PODATEK ROLNY I PODATEK LEŚNY 72
PODATEK OD CZYNNOŚCI CYWILNOPRAWNYCH 73
PODATEK OD SPADKÓW I DAROWIZN 75
OPŁATA SKARBOWA I INNE OPŁATY SAMORZĄDOWE 77
B. PYTANIA OTWARTE 78
V. POSTĘPOWANIE PRZED ORGANAMI ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ I SĄDAMI ADMINISTRACYJNYMI ORAZ POSTĘPOWANIE EGZEKUCYJNE W ADMINISTRACJI 80
POSTĘPOWANIE PRZED ORGANAMI ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ I SĄDAMI ADMINISTRACYJNYMI 80
A. TEST 80
KODEKS POSTĘPOWANIA ADMINISTRACYJNEGO 80
POSTĘPOWANIE PODATKOWE 85
CZYNNOŚCI SPRAWDZAJĄCE I KONTROLA PODATKOWA 92
KONTROLA CELNO-SKARBOWA 96
WYDAWANIE ZAŚWIADCZEŃ PRZEZ ORGANY PODATKOWE 99
PRAWO O POSTĘPOWANIU PRZED SĄDAMI ADMINISTRACYJNYMI 99
USTAWA O ZASADACH EWIDENCJI I IDENTYFIKACJI PODATNIKÓW I PŁATNIKÓW 104
B. PYTANIA OTWARTE 105
POSTĘPOWANIE EGZEKUCYJNE W ADMINISTRACJI 107
A. TEST 107

B. PYTANIA OTWARTE **112**
VI. MIĘDZYNARODOWE, WSPÓLNOTOWE I KRAJOWE PRAWO CELNE **113**
A. TEST **113**
B. PYTANIA OTWARTE **118**
VII. PRAWO DEWIZOWE **119**
A. TEST **119**
B. PYTANIA OTWARTE **121**
VIII. PRAWO KARNE SKARBOWE **121**
A. TEST **121**
B. PYTANIA OTWARTE **128**
IX. ORGANIZACJA I FUNKCJONOWANIE KRAJOWEJ ADMINISTRACJI SKARBOWEJ **129**
A. TEST **129**
B. PYTANIA OTWARTE **133**
X. RACHUNKOWOŚĆ **134**
A. TEST **134**
B. PYTANIA OTWARTE **145**
XI. EWIDENCJA PODATKOWA I ZASADY PROWADZENIA KSIĄG RACHUNKOWYCH **147**
A. TEST **147**
B. PYTANIA OTWARTE **154**
XII. PRZEPISY O DORADZTWIE PODATKOWYM I ETYKA ZAWODOWA **155**
A. TEST **155**
B. PYTANIA OTWARTE **164**
XIII. ZADANIA EGZAMINACYJNE (KAZUSY) **166**

I. ŹRÓDŁA PRAWA I WYKŁADNIA PRAWA

A. Test

1. Zgodnie z Konstytucją RP źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej są na obszarze działania organów, które je ustanowiły:
a) akty prawa miejscowego,
b) wyłącznie ustawy i rozporządzenia,
c) uchwały rad gmin.

2. Zgodnie z Konstytucją RP rozporządzenia są wydawane:
a) tylko przez organy imiennie wskazane w ustawach,
b) przez organy wskazane w Konstytucji, na podstawie szczegółowego upoważnienia zawartego w ustawie i w celu jej wykonania,
c) wyłącznie przez upoważnionych Ministrów.

3. Zgodnie z Konstytucją RP podmiot podatku, jego przedmiot i stawka podatkowa, a także zasady przyznawania ulg i umorzeń oraz kategorie podmiotów zwolnionych od podatków powinny być uregulowane:
a) w ustawie i rozporządzeniach,
b) w ustawie,
c) w rozporządzeniach.

4. Jednostki samorządu terytorialnego mają prawo ustalania wysokości podatków i opłat lokalnych:
a) w zakresie określonym w ustawie,
b) na podstawie upoważnienia ministra właściwego do spraw finansów publicznych,
c) bez ograniczeń.

5. Rozporządzenia Ministra Finansów są publikowane w:
a) Monitorze Skarbowym,
b) Monitorze Polskim,
c) Dzienniku Ustaw.

6. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego:
a) jest źródłem prawa,
b) nie jest źródłem prawa,
c) niekiedy jest źródłem prawa.

7. Reguły kolizyjne służą do usuwania:
a) luk w prawie,
b) niejasności w prawie,
c) sprzeczności przepisów prawa.

8. Która z podanych formuł umieszczona w akcie normatywnym byłaby klauzulą derogacyjną:
a) traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 23 kwietnia 2015 r.,
b) rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 2015 r.,
c) minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb zwrotu akcyzy w eksporcie.

9. W myśl Konstytucji RP:
a) każdy jest obowiązany do ponoszenia ciężarów i świadczeń publicznych, w tym podatków, określonych w ustawie,
b) nakładanie podatków i innych danin publicznych może nastąpić w drodze ustawy lub rozporządzenia.
c) Rada Ministrów może uznać uchwalony przez siebie projekt ustawy podatkowej za pilny.

10. Klauzula stand still na gruncie Dyrektywy VAT oznacza:
a) brak możliwości wprowadzenia do ustawy nowych ograniczeń odliczenia podatku VAT,
b) brak możliwości ustawowego rozszerzenia zakresu zwolnień od podatku przewidzianych w Dyrektywie,
c) możliwość utrzymania przez Państwo Członkowskie stawek obniżonych, jeżeli były one przewidziane przez przepisy wewnętrzne przed dniem akcesji.

11. Z pytaniem prejudycjalnym do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wystąpić może:
a) wyłącznie Naczelny Sąd Administracyjny,
b) Naczelny Sąd Administracyjny lub Wojewódzki Sąd Administracyjny,
c) Naczelny Sąd Administracyjny, Wojewódzki Sąd Administracyjny lub strona postępowania.

12. Trybunał Konstytucyjny orzeka w sprawach:
a) ważności wyborów do Sejmu i Senatu,
b) ważności wyboru Prezydenta,
c) zgodności ustaw i umów międzynarodowych z Konstytucją RP.

13. Zasady i tryb ogłaszania aktów normatywnych określa:
a) ustawa,
b) zarządzenie,
c) decyzja..

14. Zgodnie z przyjętą w Polsce praktyką legislacyjną wspartą orzecznictwem Trybunału Konstytucyjnego, vacatio legis w przypadku ustaw podatkowych dotyczących podatków dochodowych powinno wynosić przynajmniej:
a) 14 dni,
b) 30 dni,
c) 90 dni.

15. Akty prawa miejscowego obowiązują:
a) na obszarze działania organów, które je ustanowiły,
b) wszystkich obywateli, bez względu na obszar działania organów je stanowiących,
c) na obszarze działania wszystkich organów, niezależnie który je ustanowił.

16. Upoważnienie do wydania rozporządzenia zawarte w ustawie powinno określać właściwy organ do jego wydania:
a) w każdym przypadku,
b) tylko w wyjątkowych sytuacjach,
c) tylko wtedy gdy nakłada na obywateli obowiązki.

17. Organ upoważniony do wydania rozporządzenia swoje kompetencje w zakresie jego wydania:
a) może przekazać innemu organowi,
b) nie może przekazać innemu organowi,
c) może przekazać innemu organowi, w szczególnie uzasadnionym przypadku.

18. Zarządzenia wydawane na podstawie ustaw:
a) nie mogą stanowić podstawy decyzji wobec obywateli,
b) mogą stanowić podstawę decyzji wobec obywateli,
c) mogą stanowić podstawę decyzji wobec obywateli, jeśli organ je wydający tak postanowi.

19. Uchwały Rady Ministrów mają charakter:
a) wewnętrzny,
b) powszechnie obowiązujący,
c) powszechnie obowiązujący, jeśli organ je wydający tak postanowi.

20. Upoważnienie do wydania rozporządzenia powinno:
a) określać wytyczne dotyczące treści aktu,
b) zawierać informacje dotyczące terminu jego wydania,
c) przewidywać termin jego uchylenia.

21. Warunkiem wejścia w życie rozporządzenia jest:
a) dowolny sposób podania jego treści do wiadomości publicznej,
b) ogłoszenie w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej,
c) ustanowienie vacatio legis.

22. Wszystkie akty prawne powszechnie obowiązujące:
a) zawierają postanowienia określające do kiedy dany akt jest stosowany,
b) zawierają klauzulę dotycząca wejścia w życie,
c) mogą być stosowane przed ich ogłoszeniem.

23. Dniem wejścia w życie rozporządzenia ministra:
a) może być dzień ogłoszenia tego aktu w Monitorze Polskim Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego i zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie,
b) może być dzień ogłoszenia tego aktu w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego i zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie,
c) może być tylko 14 dzień od dnia ogłoszenia tego aktu, bowiem krótszy termin naruszałby zasady demokratycznego państwa prawnego.

24. Wnioskowanie a maiori ad minus oznacza, że:
a) jeżeli komuś wolno więcej, to tym bardziej wolno mniej,
b) jeżeli komuś zakazane jest mniej, to tym samym zakazane jest więcej,
c) nie można wprowadzać rozróżnień, tam gdzie ustawa ich nie wprowadza.

25. Wnioskowanie a minori ad maius oznacza, że
a) jeżeli komuś wolno więcej, to tym bardziej wolno mniej,
b) jeżeli komuś zakazane jest mniej, to tym samym zakazane jest więcej,
c) nie można wprowadzać rozróżnień, tam gdzie ustawa ich nie wprowadza.

26. Zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa:
a) ustawa,
b) rozporządzenie,
c) zarządzenie.

27. Akty prawa miejscowego ustanawia :
a) Sejm,
b) organ samorządu terytorialnego,
c) Senat.

28. Zasady oraz tryb zawierania umów międzynarodowych określa:
a) ustawa,
b) rozporządzenie,
c) zarządzenie.

29. Do ustalania powszechnie obowiązującej wykładni ustaw umocowany jest:
a) Sąd Najwyższy,
b) Trybunał Konstytucyjny,
c) żaden z powyższych organów.

30. W prawie podatkowym obowiązuje zakaz stosowania rozszerzającej wykładni przepisów, prowadzącej do:
a) zwiększenia obowiązków podatkowych podatników,
b) zmniejszenia obowiązków podatkowych podatników,
c) zwiększenia uprawnień podatników

31. Reguły wnioskowań a contrario oznaczają:
a) wnioskowanie z podobieństwa,
b) wnioskowanie z przeciwieństwa,
c) wnioskowanie przez analogię.

32. Wykładnia funkcjonalna polega na odwołaniu się do:
a) celu przepisu,
b) umiejscowienia przepisu w akcie prawnym,
c) zakresu zastosowania przepisu.

33. Normy prawne bezwzględnie obowiązujące określane są jako:
a) ius cogens,
b) ius dispositivum,
c) semiimperatywne.

34. Rozporządzenie jest przykładem aktu prawnego:
a) wewnętrznie obowiązującego,

b) niewymagającego ogłoszenia w Dzienniku Ustaw,
c) niemającego charakteru samoistnego.

35. Wykładni autentycznej dokonuje organ, który:
a) ustanowił interpretowany przepis,
b) stosuje interpretowany przepis,
c) został upoważniony do dokonywania takiej wykładni.

36. Na gruncie prawa podatkowego pierwszeństwo ma wykładnia:
a) systemowa,
b) językowa,
c) funkcjonalna.

37. Zasada clara non sunt interpretanda oznacza, że:
a) poddaje się interpretacji każdy przepis,
b) nie interpretuje się przepisu, jeżeli nie budzi wątpliwości,
c) każdą interpretację przepisu należy uzasadnić.

38. Zasada lege non distinguente oznacza, że:
a) ustawa danego działania nie zakazuje, a więc jest dozwolone,
b) w procesie wykładni przepisu nie można wprowadzać rozróżnień tam, gdzie ich ustawa nie wprowadza,
c) nie można naruszać zasady proporcjonalności.

39. Do zadań Naczelnego Sądu Administracyjnego nie należy:
a) podejmowanie uchwał mających moc zasad prawnych,
b) sprawowanie nadzoru nad działalnością wojewódzkich sądów administracyjnych, w tym rozpoznawanie środków odwoławczych od ich orzeczeń,
c) podejmowanie uchwał wyjaśniających zagadnienia prawne.

40. Uchwała Rady Gminy zmieniająca stawki podatku od nieruchomości została wydana w czerwcu 2015 r. i została opublikowana 14 lipca 2015 r. Nowe stawki podatku będą mogły być zastosowane:
a) od 15 lipca 2015 r.,
b) od 1 sierpnia 2015 r.,
c) od 1 stycznia 2016 r.

41. W razie sprzeczności prawa krajowego (ustawy, rozporządzenia) z jasnym i bezwarunkowym przepisem dyrektywy unijnej:
a) na dyrektywę może się powołać wyłącznie podatnik (jednostka) wywodząc z niej prawa,
b) na dyrektywę może się powołać zarówno podatnik (jednostka) wywodząc z niej prawa, jak i organ podatkowy nakładając na podatnika obowiązki,
c) dyrektywa nie może naruszać prymatu ustawy i nie ma wówczas zastosowania.

42. W marcu 2015 r. (wejście w życie – 15 kwietnia 2015 r.) Parlament uchwalił ustawę wprowadzającą zwolnienie podatkowe w podatku dochodowym z mocą od 1 stycznia 2015 r. Przepis powyższy - biorąc pod uwagę jego zgodność z Konstytucją RP – powinien być stosowany:
a) od 1 stycznia 2015 r.,
b) od 15 kwietnia 2015 r.,
c) od 1 stycznia 2016 r.

43. Rozporządzenie unijne:
a) obowiązuje w Polsce bezpośrednio i ma charakter powszechnie obowiązującego źródła prawa,
b) wymaga uprzedniej implementacji w prawie krajowym,
c) nie wiąże jednostek, a jedynie organy administracji rządowej.

44. Dniem wejścia w życie ustawy podatkowej jest:
a) dzień podpisania ustawy przez Prezydenta RP,
b) dzień opublikowania ustawy w Dzienniku Ustaw,
c) dzień wskazany w ustawie.

45. Umowa międzynarodowa ratyfikowana za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie:
a) ma pierwszeństwo przed przepisami ustawy i rozporządzenia,
b) ma pierwszeństwo stosowania przed przepisami ustawy i rozporządzenia, ale mogą się na nią powołać tylko podatnicy, a nie organy podatkowe,
c) nie ma pierwszeństwa, ani przed ustawą, ani przed rozporządzeniem.

46. Minister Finansów może wydawać rozporządzenia:
a) tylko na podstawie szczegółowego upoważnienia ustawowego, nie przekraczając jego zakresu,
b) jeśli upoważni go do tego Prezes Rady Ministrów,
c) także bez podstawy ustawowej, jeśli zagrożona jest płynność budżetu państwa

B. Pytania otwarte

1. Bezpośrednie stosowanie norm konstytucyjnych.
2. Rodzaje i hierarchia wykładni prawa.
3. Utrata mocy przepisu prawa.
4. Unormowania Konstytucji RP odnoszące się do tworzenia prawa podatkowego.
5. Relacje pomiędzy umowami w sprawie unikania podwójnego opodatkowania a wewnętrznym prawem podatkowym.
6. *Vacatio legis* – na czym polega i czemu służy.
7. Wyroki „interpretacyjne" Trybunału Konstytucyjnego – istota i skutki prawne.
8. Skutki wyroku Trybunału Konstytucyjnego stwierdzającego niezgodność przepisu ustawy podatkowej z Konstytucją RP lub umową międzynarodową.
9. Skarga konstytucyjna – wymogi formalne, podmioty uprawnione do reprezentowania podatnika przed Trybunałem Konstytucyjnym, praktyczne możliwości wykorzystania w toku wykonywania czynności doradcy podatkowego.
10. Pytanie prawne sądu administracyjnego co do zgodności aktu normatywnego z Konstytucją RP, ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi lub ustawą – tryb składania, rola doradcy podatkowego, skutki procesowe.
11. Rola ustaw i rozporządzeń w systemie źródeł prawa podatkowego.
12. Możliwości skorzystania z przepisów Konstytucji RP w codziennej praktyce doradcy podatkowego, przy prowadzeniu spraw podatkowych.
13. Ustawa jako źródło obowiązku podatkowego.
14. Rozporządzenia wykonawcze w prawie podatkowym – cel wydania i zakres.
15. Rola umów międzynarodowych w prawie podatkowym. Jakiego zakresu prawa podatkowego przede wszystkim dotyczą umowy międzynarodowe.
16. Pojęcie prounijnej wykładni przepisów prawa. Jakich przepisów podatkowych w Polsce może ona dotyczyć.
17. Relacje pomiędzy prawem krajowym a prawem unijnym.
18. Rola orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej przy wykładni i stosowaniu przepisów polskiego prawa podatkowego.
19. Definicja legalna – pojęcie i znaczenie na gruncie prawa podatkowego.
20. Reguły rozwiązywania kolizji przepisów prawa.
21. Znaczenie zasady „niedziałania prawa wstecz" na gruncie prawa podatkowego.
22. Związek prawa podatkowego z prawem cywilnym w procesie wykładni prawa.
23. Analogia „legis" i analogia „iuris" - zakres stosowania w prawie podatkowym.
24. Znaczenie wykładni językowej w procesie wykładni prawa podatkowego.
25. Prawo precedensowe w prawie podatkowym.
26. Dopuszczalność odrzucenia wyników wykładni językowej w procesie wykładni prawa podatkowego.
27. Na czym polega zasada bezpośredniego stosowania normy konstytucyjnej – gdzie ta powinność jest uregulowana.
28. Specyfika wykładni umów międzynarodowych dotyczących spraw podatkowych.
29. Uzupełniające środki interpretacji w rozumieniu konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów w wykładni przepisów prawa podatkowego.
30. Znaczenie zagranicznych materiałów interpretacyjnych (poglądy doktryny, orzecznictwo, informacje o praktyce działania organów podatkowych) w procesie wykładni umów o unikaniu podwójnego opodatkowania i innych przepisów międzynarodowego prawa podatkowego.
31. Wielojęzyczność prawa unijnego – skutki praktyczne w procesie wykładni prawa unijnego.
32. Wykładnia historyczna w prawie podatkowym.
33. Znaczenie i zakres zastosowania zasady rozstrzygania wątpliwości na korzyść podatnika.
34. Znaczenie terminologii ustaw „niepodatkowych" w procesie wykładni przepisów prawa podatkowego.
35. Wnioskowanie a maiori ad minus, a minori ad maius i a contrario.
36. Specyfika wykładni przepisów dotyczących ulg i zwolnień podatkowych w orzecznictwie sądów administracyjnych.
37. Wykładnia „gospodarcza" prawa podatkowego.
38. Cel ustawy - znaczenie w procesie wykładni prawa podatkowego.

II. ANALIZA PODATKOWA

A. Test

1. Podatnik sprzedał mieszkanie w grudniu 2016 r., które zakupił w październiku 2010 r. na własne cele mieszkaniowe. Odpłatne zbycie nie nastąpiło w ramach wykonywania działalności gospodarczej. Z tytułu odpłatnego zbycia nieruchomości podatnik:

a) jest zobowiązany do zapłaty podatku dochodowego od osób fizycznych w wysokości 19% osiągniętego dochodu,
b) jest zobowiązany do zapłaty podatku dochodowego od osób fizycznych w wysokości 10% osiągniętego przychodu,
c) nie jest zobowiązany do zapłaty podatku dochodowego od osób fizycznych.

2. Podatnik w ramach jednoosobowej działalności gospodarczej będzie prowadził aptekę oraz świadczył usługi transportowe. Może on wybrać opodatkowanie:

a) na zasadach ogólnych prowadząc podatkową księgę przychodów i rozchodów,
b) w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych,
c) w formie karty podatkowej.

3. Podatnik rozpoczyna prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie sprzedaży części i akcesoriów do pojazdów silnikowych. Kiedy podatnik musi rozpocząć ewidencjonowanie obrotu na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej oraz rolników ryczałtowych za pomocą kasy fiskalnej?:

a) z dniem przekroczenia obrotu w wysokości 20.000 zł,
b) po upływie dwóch miesięcy, licząc od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpi przekroczenie kwoty obrotów w wysokości 20.000 zł,
c) przy pierwszej sprzedaży, bez względu na wysokość obrotu.

4. Podatnik prowadzący indywidualną działalność gospodarczą opodatkowaną ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych utracił prawo do tej formy opodatkowania ze względu na uzyskanie przychodu z tytułu świadczenia usługi reklamowej. Może on wybrać opodatkowanie:

a) na zasadach ogólnych stosując skalę progresywną,
b) na zasadach ogólnych stosując tzw. podatek liniowy (19%),
c) w formie karty podatkowej.

5. Podatnik w trakcie pobytu w Niemczech zawarł umowę pożyczki z osobą fizyczną zamieszkałą w tym państwie od 20 lat. Na podstawie zawartej umowy pożyczki otrzymał on w gotówce kwotę 5.000 euro. Czy po powrocie do Polski będzie on zobowiązany do zapłaty podatku od czynności cywilnoprawnych od otrzymanej kwoty pożyczki?:

a) tak, w wysokości 2%,
b) nie będzie zobowiązany do zapłaty tego podatku,
c) tak, w wysokości 0,5%.

6. W dniu 3 marca podatnik wystawił fakturę VAT dokumentującą eksport towarów. Dokumenty celne potwierdzające wywóz towaru poza terytorium Wspólnoty otrzymał 30 maja. Kiedy i według jakiej stawki podatnik wykaże przedmiotową transakcję?:

a) w deklaracji za marzec ze stawką 0%,
b) w deklaracji za kwiecień ze stawką 0%,
c) w deklaracji za kwiecień ze stawką krajową, natomiast w deklaracji za maj skoryguje sprzedaż krajową i wykaże transakcję eksportową ze stawką 0%.

7. Podatnik w ramach prowadzonej działalności zamierza prowadzić biuro rachunkowe. Może on wybrać opodatkowanie:

a) na zasadach ogólnych,
b) w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych,
c) w formie karty podatkowej.

8. Podatnik opodatkowany na zasadach ogólnych prowadząc podatkową księgę przychodów i rozchodów przekroczył w październiku 2016 r. obrót 2.000.000 euro. Kiedy zobowiązany jest zaprowadzić księgi rachunkowe?:

a) od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym przekroczył limit 2.000.000 euro,
b) od następnego dnia po dniu, w którym przekroczył limit 2.000.000 euro,
c) od następnego roku podatkowego.

9. Stowarzyszenie oprócz działalności statutowej prowadzi również działalności gastronomiczną, polegającą głównie na sprzedaży napojów alkoholowych oraz wyrobów nikotynowych. Dochody z prowadzonej działalności przeznacza na cele statutowe. Czy dochody te będą zwolnione z opodatkowania podatkiem dochodowym?:
a) tak, ponieważ dochody te zostały przeznaczone na cele statutowe stowarzyszenia,
b) tak, ponieważ wszystkie dochody stowarzyszenia są ustawowo zwolnione z opodatkowania podatkiem dochodowym,
c) nie, dochody uzyskiwane z działalności gospodarczej będą podlegały opodatkowaniu podatkiem dochodowym, bez względu na cel ich przeznaczenia.

10. Podatnik rozpoczyna działalność gospodarczą polegającą na świadczeniu usług ubezpieczeniowych. W ramach działalności będzie świadczył usługi ubezpieczeniowe również na rzecz byłego zleceniodawcy. Czy może on wybrać opodatkowanie dochodów podatkiem liniowym (19%)?:
a) tak, może skorzystać z tej formy opodatkowania,
b) nie może, ponieważ będzie świadczył usługi na rzecz byłego zleceniodawcy,
c) nie może, chyba że od wykonania ostatniego zlecenia minęło już 2 lata.

11. Podatnik zakupił w 2017 r. na potrzeby działalności gospodarczej maszynę o wartości 120.000 zł. Czy może dokonać jednorazowego odpisu amortyzacyjnego od wartości początkowej maszyny ?:
a) może bez względu na wielkość osiągniętych przychodów ze sprzedaży,
b) nie może, ponieważ limit jednorazowej amortyzacji wynosi 50.000 zł,
c) może, ale pod warunkiem, że jest małym podatnikiem, a łączna wartość jednorazowych odpisów amortyzacyjnych nie przekroczy w roku podatkowym równowartości kwoty 50.000 euro.

12. Podatnik prowadzący podatkową księgę przychodów i rozchodów zakupił samochód osobowy na cele prowadzenia działalności gospodarczej o wartości 30.000 euro, który następnie przyjął do używania sporządzając stosowny dokument przyjęcia. Kosztów uzyskania przychodu nie będą stanowiły odpisy z tytułu zużycia zakupionego samochodu osobowego:
a) dokonywane według zasad określonych w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych, w części ustalonej od wartości samochodu przewyższającej równowartość 20.000 euro przeliczonej na złote według kursu średniego euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z dnia przekazania samochodu do używania,
b) dokonywane według zasad określonych w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych, w części ustalonej od wartości samochodu do równowartości 20.000 euro przeliczonej na złote według kursu kupna ogłaszanego w banku z którego usług podatnik korzystał,
c) dokonywane według zasad określonych w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych, w części ustalonej od wartości samochodu przewyższającej równowartość 10.000 euro przeliczonej na złote według kursu średniego euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z dnia przekazania samochodu do używania.

13. U podatnika prowadzona jest kontrola celno-skarbowa, w toku której naczelnik urzędu celno-skarbowego stwierdził zasadność dokonania zabezpieczenia na majątku podatnika. Naczelnik urzędu celno-skarbowego:
a) wyda decyzję o zabezpieczeniu i przeprowadzi czynności egzekucyjne związane z zarządzeniem zabezpieczenia,
b) wyda decyzję o zabezpieczeniu, a naczelnik urzędu skarbowego właściwy dla kontrolowanego w dniu wydania decyzji przeprowadzi czynności związane z zabezpieczeniem,
c) wyda decyzję zabezpieczającą w trybie Ordynacji podatkowej, a naczelnik urzędu celno-skarbowego właściwy dla kontrolowanego w dniu wydania decyzji przeprowadzi czynności związane z wykonaniem zabezpieczenia.

14. Po przeprowadzonym postępowaniu podatkowym w spółce jawnej została wydana decyzja określająca wysokość zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług. W tej samej decyzji naczelnik urzędu skarbowego orzekł o odpowiedzialności osobistej wspólników spółki. Oznacza to, że:
a) decyzja jest prawidłowa,
b) o odpowiedzialności wspólników należało orzec w odrębnej decyzji wydanej równocześnie z decyzją określającą wysokość zobowiązania podatkowego,
c) po wydaniu decyzji określającej wysokość zobowiązania należało wszcząć odrębne postępowanie zmierzające do wydania decyzji o odpowiedzialności wspólników spółki jawnej.

15. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością została przekształcona w spółkę jawną. Na dzień przekształcenia, w spółce przekształcanej pozostał niepodzielony zysk. Oznacza to, że:
a) niepodzielony zysk opodatkowany jest podatkiem dochodowym, a podatnikiem i płatnikiem jest przekształcana spółka z ograniczoną odpowiedzialnością,
b) niepodzielony zysk opodatkowany jest podatkiem dochodowym, którego płatnikiem jest powstała w wyniku przekształcenia spółka jawna,
c) niepodzielony zysk opodatkowany jest podatkiem dochodowym od osób fizycznych przez wspólników spółki jawnej, proporcjonalnie do ich udziałów kapitałowych.

16. Spółka z o.o. A pożyczyła spółce z o.o. B na okres jednego roku kwotę 400 000 zł. W umowie pożyczki określono, że jest to równowartość 100 000 euro i spółka B ma zwrócić równowartość kwoty kapitału pożyczki denominowanej do kursu euro na dzień spłaty. Po dokonaniu takiego przeliczenia dłużnik – spółka B zwróciła wierzycielowi 410 000 zł. U wierzyciela (spółki A):
a) nie powstaje przychód, gdyż różnica dotyczy kapitału pożyczki,
b) kwota 10 000 zł zwiększa wartość odsetek,
c) powstaje przychód w wysokości 10 000 zł.

17. Podatnicy, którzy zgodnie z ustawą o podatku dochodowym od osób fizycznych, są zobowiązani do sporządzania dokumentacji dotyczącej transakcji z podmiotem powiązanym, nie mają obowiązku sporządzania takiej dokumentacji w sytuacji gdy:
a) cena lub sposób określenia ceny przedmiotu transakcji wynika z przepisów ustaw lub wydanych na ich podstawie aktów normatywnych,
b) dokonują bezpośrednio lub pośrednio, zapłaty należności na rzecz podmiotu mającego miejsce rezydencji podatkowej na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową, wynikających z transakcji, jeżeli łączna kwota (lub jej równowartość) wynikająca z umowy lub rzeczywiście zapłacona w roku podatkowym łączna kwota wymagalnych w roku podatkowym świadczeń przekracza równowartość 20.000 euro,
c) zawierają z podmiotem mającym miejsce rezydencji podatkowej na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową umowę spółki niebędącej osobą prawną, jeżeli łączna wartość wniesionych przez wspólników wkładów przekracza równowartość 20.000 euro .

18. W postępowaniu podatkowym strona jest reprezentowana przez dwóch pełnomocników z takim samym zakresem działania, z których jeden został wyznaczony jako pełnomocnik do doręczeń. Organ podatkowy zarządził przeprowadzenie dowodu z zeznania świadka. O terminie i miejscu przeprowadzenia dowodu organ ma obowiązek zawiadomić:
a) pełnomocnika wyznaczonego do doręczeń,
b) pełnomocnika wyznaczonego do doręczeń i stronę,
c) obydwu pełnomocników i stronę.

19. Podatnik wykorzystuje w działalności gospodarczej telefon prywatny. Według przeprowadzonej analizy, połowa ponoszonych z tego tytułu kosztów ma bezpośredni związek z działalnością gospodarczą. Otrzymaną od operatora fakturę podatnik ujął w dokumentacji księgowej, dokonując na fakturze adnotacji „połowa kosztów", a w podatkowej księdze przychodów i rozchodów zapisując jako koszt połowę wartości faktury. Udokumentowany tak zapis jest:
a) prawidłowy,
b) wadliwy,
c) nierzetelny.

20. Obniżoną stawkę podatku dochodowego od osób prawnych w wysokości 15% stosuje się w przypadku:
a) specjalistycznego funduszu inwestycyjnego otwartego,
b) małego podatnika,
c) każdego podatnika podatku dochodowego od osób prawnych.

21. Podatnik prowadzi sklep, do którego dokonano włamania i kradzieży części towarów handlowych. Właściciel sklepu jest czynnym podatnikiem podatku od towarów i usług, a z tytułu zakupionych towarów został odliczony podatek naliczony. Oznacza to, że:
a) zdarzenie takie nie ma wpływu na uprzednio odliczony podatek naliczony przy zakupie towarów, które zostały skradzione,
b) podatnik ma obowiązek skorygować podatek naliczony w części dotyczącej towarów skradzionych, który nie może zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów,
c) podatnik ma obowiązek skorygować podatek naliczony w części dotyczącej towarów skradzionych, który może zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów.

22. Podatnik rozpoczynający prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie świadczenia usług finansowych i ubezpieczeniowych zamierza wybrać opodatkowanie przychodów ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych. Podatnik:
a) ma prawo wyboru takiej formy opodatkowania przychodu, pod warunkiem złożenia stosownego oświadczenia na formularzu CEIDG,
b) nie ma prawa wyboru takiej formy opodatkowania, ponieważ świadczenie takich usług wyłącza podatnika z możliwości opodatkowania ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych,
c) ma prawo wyboru takiej formy opodatkowania przychodu dopiero od następnego roku podatkowego.

23. Podatnik zamierza rozpocząć działalność gospodarczą w zakresie świadczenia usług jubilerskich. W konsekwencji tego:
a) podatnik może wybrać zwolnienie od podatku od towarów i usług, o ile przewidywana wartość sprzedaży u podatnika nie przekroczy, w proporcji do okresu prowadzonej działalności gospodarczej w roku podatkowym, kwoty 200.000 zł,
b) przychód ze świadczenia usług będzie opodatkowany podatkiem od towarów i usług, bez względu na przewidywaną wartość sprzedaży,
c) sprzedaż dokonywana przez podatnika będzie korzystała ze zwolnienia ze względu na przedmiot prowadzonej działalności.

24. Małżonkowie, pomiędzy którymi istnieje wspólność majątkowa, w 201x r. rozpoczęli wynajem własnego lokalu na cele mieszkalne. Wybrali oni opodatkowanie w formie zryczałtowanego podatku dochodowego od przychodów ewidencjonowanych, jednocześnie składając oświadczenie, że całość przychodów będzie opodatkowana przez jednego z małżonków. Podatnicy w 201x+1 r nadal chcą rozliczać przychody z najmu w niezmienionej formie i całość przychodów opodatkowywać przez tego samego małżonka. W tym celu:
a) są zobowiązani ponownie złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu celno-skarbowego oświadczenie przed uzyskaniem w 201x+1 roku pierwszego przychodu,
b) nie są zobowiązani ponownie złożyć takie oświadczenie, gdyż wybór zasady opodatkowania całości przychodów przez jednego z małżonków dotyczy również lat następnych,
c) są zobowiązani ponownie złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu celno-skarbowego takie oświadczenie do 20 lutego 201x+1 roku.

25. Czynny podatnik podatku VAT, który nie wykonywał działalności opodatkowanej w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, ma prawo ubiegać się o zwrot podatku VAT zawartego w towarach i usługach nabytych w tym innym państwie, jeżeli wydatki związane są z prowadzoną w Polsce działalnością gospodarczą:
a) pod warunkiem złożenia wniosku VAT-REF do końca roku podatkowego, którego wniosek dotyczy,
b) pod warunkiem złożenia wniosku VAT-REF do dnia 30 września roku następującego po roku podatkowym, którego wniosek dotyczy,
c) pod warunkiem złożenia wniosku VAT-REF do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku podatkowym, którego wniosek dotyczy.

26. Podatnik od 1 stycznia rozpoczął prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie usług fryzjerskich. Od kiedy będzie on zobowiązany do prowadzenia ewidencji sprzedaży przy zastosowaniu kasy fiskalnej?:
a) od dokonania pierwszej sprzedaży usług na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej oraz rolników ryczałtowych,
b) po upływie dwóch miesięcy następujących po miesiącu, w którym podatnik przekroczył obrót realizowany na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej oraz rolników ryczałtowych w kwocie 20 000 zł,
c) po upływie dwóch miesięcy następujących po miesiącu, w którym podatnik dokonał pierwszej usługi na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej oraz rolników ryczałtowych.

27. Podatnik będący osobą fizyczną wniósł w całości prowadzone przez siebie przedsiębiorstwo do spółki jawnej. Z tytułu takiego zdarzenia:
a) u podatnika wnoszącego powstanie przychód do opodatkowania podatkiem dochodowym w równowartości objętych w spółce jawnej wkładów oraz obowiązek w podatku od towarów i usług,
b) przychód podlegający opodatkowaniu podatkiem dochodowym powstanie u wspólników spółki jawnej,
c) powstanie obowiązek w podatku od czynności cywilnoprawnych, który będzie ciążył na spółce.

28. Podatnik prowadzi lombard. W zakresie przedmiotów przyjmowanych jako zastaw do udzielanych pożyczek podatnik:
a) musi prowadzić odrębną ewidencję według reguł określonych odrębnymi przepisami,
b) musi prowadzić odrębny magazyn i ewidencję,
c) nie ma żadnych dodatkowych obowiązków dotyczących przedmiotów oddanych w zastaw.

29. Podatnikowi udowodniono, że świadomie i celowo ukrył przed organem podatkowym księgi i ewidencje podatkowe oraz dokumenty źródłowe. W związku z tym:
a) organ umorzy postępowanie podatkowe i dokona wszczęcia postępowania karnego skarbowego z tytułu popełnienia czynu opisanego w art. 83 § 1 kks,
b) organ będzie prowadził postępowanie podatkowe zmierzające przy pomocy dostępnych środków dowodowych do określenia prawidłowej wysokości zobowiązań podatkowych, a niezależnie wszczęte zostanie postępowanie karne skarbowe o popełnienie czynu z art. 83 § 1 kks,
c) organ złoży do prokuratora zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa niszczenia dokumentów, a postępowanie podatkowe umorzy.

30. Pani Anna wraz z panem Adamem w lutym 201x r. wspólnie zaciągnęli kredyt hipoteczny w wysokości 400.000 PLN, przy czym udziały we własności nabytego w tym samym miesiącu lokalu mieszkalnego położonego w Warszawie, w którym oboje zamieszkują, wynosiły po 50%: W marcu 201x r., w drodze spadkobrania testamentowego, pani Anna stała

się właścicielką domu jednorodzinnego położonego w Kutnie. Natomiast w maju tego roku pani Anna zawarła związek małżeński z panem Adamem. Żadnych umów majątkowych małżeńskich nie zawierali. W lipcu 201x r. pani Anna sprzedała dom w Kutnie, uzyskując kwotę 180.000 zł, którą w całości wykorzystała na spłatę zaciągniętego w lutym tego roku kredytu hipotecznego. Czy środki finansowe pochodzące ze sprzedaży domu jednorodzinnego położonego w Kutnie wydatkowane na spłatę zaciągniętego w lutym 201x r. kredytu hipotecznego mogą być uznane za wydatki na własne cele mieszkaniowe pozwalające p. Annie na skorzystanie ze zwolnienia przewidzianego w art. 21 ust.1 pkt 131 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych?

a) nie, ponieważ Pani Anna nie zaciągnęła kredytu sama, ale wspólnie z p. Adamem,
b) tak, bez ograniczenia do wysokości posiadanego udziału we współwłasności lokalu mieszkalnego,
c) nie mogą być uznane za wydatki na własne cele mieszkaniowe w całości, lecz jedynie w 50%.

31. Pan Jan jest ojcem samotnie wychowującym dzieci w wieku 10 i 12 lat. W styczniu 201x r. otworzył zakład stolarski zajmujący się produkcją mebli. Pan Jan szacuje, że do końca roku podatkowego osiągnie z tego tytułu przychód w wysokości 900.000 zł, a koszty w wysokości 700.000 zł. Jaką formę opodatkowania powinien wybrać, aby jego obciążenia z tytułu podatku dochodowego były najniższe?:

a) ryczałt od przychodów ewidencjonowanych,
b) według skali progresywnej,
c) według skali proporcjonalnej (podatek liniowy).

32. Skutkiem zawarcia małżeńskiej umowy o rozdzielności majątkowej jest:

a) brak możliwości wspólnego rozliczenia w podatku dochodowym począwszy od zeznania za rok, w którym zawarto umowę,
b) brak możliwości wspólnego rozliczenia w podatku dochodowym począwszy od rozliczenia za rok następujący po roku, w którym zawarto umowę,
c) brak możliwości zawarcia umowy spółki cywilnej pomiędzy małżonkami, którzy zawarli umowę o rozdzielności majątkowej.

33. Ewidencja środków trwałych w rozumieniu przepisów Ordynacji podatkowej to:

a) księga podatkowa,
b) informacja podatkowa,
c) ewidencja dodatkowa.

34. Fundusze inwestycyjne otwarte, utworzone na podstawie ustawy o funduszach inwestycyjnych:

a) podlegają zwolnieniu podmiotowemu od podatku dochodowego,
b) mogą bez ograniczeń dokonywać jednorazowych odpisów amortyzacyjnych od nabywanych środków trwałych,
c) mogą stosować do osiąganych dochodów preferencyjną zryczałtowaną stawkę podatku.

35. Z podatkowego punktu widzenia zaletą prowadzenia działalności gospodarczej w formie spółki komandytowej jest:

a) brak podwójnego opodatkowania dochodów,
b) zwolnienie podmiotowe od podatku od towarów i usług,
c) możliwość uczestnictwa w podatkowej grupie kapitałowej.

36. Instrumentem optymalizacji rozliczania strat podatkowych może być:

a) utworzenie podatkowej grupy kapitałowej,
b) przekształcenie spółki kapitałowej w spółkę osobową,
c) podział spółki kapitałowej.

37. Jedyny udziałowiec spółki z o.o. będący osobą fizyczną udzielił spółce pożyczki w wysokości 50.000 zł. Kapitał własny wynosi 50.000 zł i odpowiada wartości wniesionych wkładów pieniężnych. Nie występuje inne kwalifikowane zadłużenie spółki z o.o. wobec podmiotów powiązanych. Spółka nie zdecydowała o stosowaniu zasad określonych w art. 15c ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. Do kosztów uzyskania przychodów zalicza się odsetki na dzień ich zapłaty w wysokości:

a) 60% kwoty odsetek,
b) 40% kwoty odsetek,
c) w pełnej wysokości.

38. Zaliczenie w sposób przyspieszony ceny nabycia hali produkcyjnej będącej używanym od 10 lat środkiem trwałym do kosztów uzyskania przychodów możliwe jest poprzez wybór:

a) odpisów amortyzacyjnych według metody liniowej,
b) odpisów amortyzacyjnych według metody degresywnej,
c) odpisów według indywidualnych stawek amortyzacyjnych.

39. Amortyzując samochody osobowe podatnicy mogą stosować:
a) metodę amortyzacji liniowej oraz metodę opartą o stawki indywidualne dla używanych lub ulepszonych samochodów osobowych,
b) metodę amortyzacji liniowej, w tym z możliwością podwyższania i obniżania tych stawek, oraz metodę degresywną,
c) wyłącznie metodę amortyzacji liniowej.

40. W przypadku przedstawienia przez podatnika dokumentacji podatkowej transakcji zawartej z podmiotem powiązanym:
a) różnicę między dochodem zadeklarowanym przez podatnika a określonym w wyższej wysokości przez organy podatkowym opodatkowuje się zawsze stawką w wysokości 50%,
b) stawka w wysokości 50% nie znajduje zastosowania do różnicy między dochodem zadeklarowanym przez podatnika a określonym w wyższej wysokości przez organ podatkowy,
c) okoliczność przedstawienia dokumentacji podatkowej nie ma wpływu na wysokość stawki podatku.

41. Wybór degresywnej metody amortyzacji podatkowej, zamiast metody liniowej, przez podatnika uzyskującego dochody podatkowe opodatkowane według proporcjonalnej 19% stawki powoduje powstanie:
a) korzystnego dla podatnika podatkowego efektu odsetkowego,
b) ujemnego niepodatkowego efektu odsetkowego,
c) efektu progresji.

42. Jan Kowalski będący rezydentem podatkowym w Polsce zawarł umowę o pracę ze spółką mającą siedzibę w Wielkiej Brytanii i wykonywał pracę wyłącznie na obszarze Polski. Dochody osiągnięte z tego źródła zostaną opodatkowane:
a) wyłącznie w Polsce,
b) wyłącznie w Wielkiej Brytanii,
c) zarówno w Wielkiej Brytanii, jak i w Polsce, przy czym w państwie rezydencji znajduje zastosowanie odpowiednia metoda unikania podwójnego opodatkowania.

43. Podatnik rozpoczynający działalność gospodarczą w zakresie doradztwa podatkowego może wybrać opodatkowanie:
a) wyłącznie według zasad ogólnych (skala progresywna albo tzw. podatek liniowy),
b) w formie karty podatkowej, ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych albo na zasadach ogólnych,
c) w formie karty podatkowej albo na zasadach ogólnych.

44. Spółka kapitałowa mająca siedzibę w Polsce nabywa towary od spółki kapitałowej (podmiot powiązany) mającej siedzibę w państwie nienależącym do Unii Europejskiej. Organ podatkowy państwa obcego zakwestionował cenę transferu, uznając za zgodną z zasadą *arm's length* cenę w wysokości wyższej niż ustalona między stronami. Polska nie zawarła umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania z państwem rezydencji podmiotu powiązanego. Podwójne opodatkowanie zakwestionowanej części wynagrodzenia:
a) może zostać wyeliminowane w ramach procedury wzajemnego porozumiewania na podstawie Konwencji z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych,
b) zostanie wyeliminowane w przypadku, gdy warunki określone przez administrację podatkową państwa rezydencji podmiotu powiązanego są zgodne z warunkami, jakie uzgodniłyby niezależne podmioty,
c) nie zostanie wyeliminowane.

45. Spółka kapitałowa ALFA mająca siedzibę w Warszawie prowadzi dochodową działalność handlową oraz wybrała opłacanie zaliczek na podatek dochodowy w formie uproszczonej według art. 25 ust. 6 i n. ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. ALFA może uprawdopodobnić w roku podatkowym 200x nieściągalność wierzytelności z tytułu dostawy towarów i tym samym dokonać odpisu aktualizującego w wysokości 100.000 zł uznanego dla celów podatkowych. Alternatywnie Alfa może oczekiwać na wydanie przez komornika postanowienia o nieściągalności i w ten sposób udokumentować nieściągalność wierzytelności w roku podatkowym 200x+1 r. Jako doradca podatkowy uznasz, że:
a) uprawdopodobnienie w roku podatkowym 200x nieściągalności wierzytelności z tytułu dostawy towarów spowoduje powstanie korzystnego dla podatnika efektu odsetkowego, wynikającego z możliwości ulokowania oszczędności podatkowej,
b) uprawdopodobnienie w roku podatkowym 200x nieściągalności wierzytelności z tytułu dostawy towarów spowoduje powstanie niekorzystnego dla podatnika efektu odsetkowego, wynikającego z możliwości ulokowania oszczędności podatkowej,
c) dokonanie odpisu aktualizującego uznanego dla celów podatkowych, niezależnie od tego, czy w roku podatkowym 200x nieściągalność wierzytelności zostanie uprawdopodobniona, nie spowoduje powstania żadnych podatkowych efektów odsetkowych.

46. ALFA spółka z o.o. jest czynnym podatnikiem podatku od towarów i usług (VAT) zidentyfikowanym na potrzeby transakcji wewnątrzunijnych. W celu świadczenia usług ALFA wywiozła jedną z maszyn produkcyjnych ze swojej siedziby w Warszawie do swojego oddziału w Sztokholmie (Szwecja), niebędącego odrębnym podatnikiem podatku od

wartości dodanej. Maszyna ta będzie tam czasowo używana przez okres 18 miesięcy. W związku z przemieszczeniem maszyny z terytorium Polski ALFA powinna wykazać:
a) polski VAT według stawki 0%,
b) przemieszczenie nie podlega opodatkowaniu VAT,
c) polski VAT według stawki podstawowej.

47. ALFA spółka z o.o. jest czynnym podatnikiem podatku od towarów i usług (VAT) zidentyfikowanym na potrzeby transakcji wewnątrzunijnych. W danym okresie rozliczeniowym ALFA udzieliła licencji do znaku towarowego osobie fizycznej mającej miejsce zamieszkania w Wilnie (Litwa) niebędącej litewskim podatnikiem od wartości dodanej. Wartość netto wynagrodzenia wynosi 10.000 zł. W związku z transakcją ALFA nabyła od innego polskiego podatnika VAT usługę doradczą w kwocie 2.000 zł (+23% VAT). W rozliczeniu dla potrzeb polskiego podatku VAT ALFA powinna wykazać:
a) podatek należny od wynagrodzenia z tytułu udzielenia licencji oraz podatek naliczony z tytułu nabycia usługi doradczej,
b) wyłącznie podatek naliczony z tytułu nabycia usługi doradczej,
c) nie wykazuje ani podatku należnego ani podatku naliczonego w związku z tymi czynnościami.

48. Jan Żelezny mający miejsce zamieszkania w Bratysławie (Słowacja) prowadzi działalność gospodarczą poprzez zakład położony na terytorium Polski. Ze środków finansowych uzyskanych z działalności prowadzonej poprzez zakład Jan Żelezny udzielił pożyczki spółce Invest Ltd. mającej rezydencję podatkową na terytorium Belgii. Odsetki otrzymane przez Jana Żeleznego podlegają opodatkowaniu u źródła (w Belgii) według stawki wynikającej z umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania zawartej pomiędzy:
a) Polską a Belgią,
b) Słowacją a Belgią,
c) Polską a Słowacją.

49. ALFA spółka akcyjna mająca siedzibę w Polsce wnosi w formie aportu wierzytelność z tytułu udzielonej pożyczki do spółki zależnej z siedzibą w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej (konwersja wierzytelności na udziały). W związku z dokonaniem tej czynności dla spółki ALFA:
a) powstanie obowiązek zapłaty polskiego podatku od czynności cywilnoprawnych,
b) nie powstanie obowiązek zapłaty polskiego podatku od czynności cywilnoprawnych,
c) nie powstanie obowiązek zapłaty polskiego podatku od czynności cywilnoprawnych wyłącznie wtedy, gdy pożyczka była uprzednio opodatkowana podatkiem od czynności cywilnoprawnych.

50. Efekt zwiększenia wartości początkowej środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych (tzw. podatkowy step-up) może wystąpić w przypadku:
a) wniesienia aportu w postaci zorganizowanej części przedsiębiorstwa do spółki niebędącej osobą prawną,
b) wniesienia aportu w postaci znaku towarowego do spółki kapitałowej,
c) połączenia spółek kapitałowych.

51. Ryzyko wynikające ze stosowania cen transferowych w transakcjach między podmiotami powiązanymi podatnicy mogą ograniczyć lub wyeliminować w wyniku:
a) zawarcia porozumienia w sprawie ustalenia cen transakcyjnych,
b) wydania interpretacji indywidualnej prawa podatkowego,
c) otrzymania od kontrahenta potwierdzenia, że nie jest podmiotem zwolnionym od podatku.

52. W listopadzie 201x r. podatnik – rolnik ryczałtowy, zawarł z Gminą umowę, której przedmiotem było usytuowanie sieci kanalizacji deszczowej na części nieruchomości będącej jego własnością oraz oddanie w nieodpłatne użytkowanie Gminie przedmiotowej nieruchomości na czas prowadzenia prac. Nieruchomość stanowiąca przedmiot umowy jest częścią prowadzonego przez podatnika gospodarstwa rolnego. W związku z powyższą umową podatnik otrzymał od Gminy odszkodowanie za konieczność wycięcia drzew. Oznacza to, że:
a) podatnik jest zobowiązany otrzymaną kwotę opodatkować podatkiem dochodowym według stawki 19%,
b) otrzymana kwota jest zwolniona z podatku dochodowego od osób fizycznych,
c) otrzymana kwota winna być opodatkowana zryczałtowanym podatkiem dochodowym w wysokości 10%.

53. Podatnik prowadzący indywidualną działalność gospodarczą opodatkowaną ryczałtem ewidencjonowanym w dniu 20 marca 201x r. uzyskał przychód z tytułu wykonania usługi reklamowej, dlatego też podatnik:
a) utracił prawo do opodatkowania w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych z dniem uzyskania przychodu i od tego dnia opłaca podatek dochodowy na ogólnych zasadach,
b) utracił prawo do opodatkowania w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych i od nowego roku będzie opłacał podatek dochodowy na ogólnych zasadach,
c) nie utraci prawa do opodatkowania w formie ryczałtu ewidencjonowanego.

54. Podatnik zakupił w lutym 201x r . środek trwały, który po wprowadzeniu do ewidencji amortyzował stawką podaną w wykazie stawek amortyzacyjnych dla tego środka trwałego. Od kwietnia 201x+2 r. podatnik zamierza zmniejszyć wysokość odpisu amortyzacyjnego. W związku z powyższym podatnik:
a) będzie mógł obniżyć stawkę podaną w wykazie stawek amortyzacyjnych począwszy od miesiąca kwietnia 201x+2 r.,
b) będzie mógł obniżyć stawkę podaną w wykazie stawek amortyzacyjnych, jednak dopiero od pierwszego miesiąca następnego roku podatkowego,
c) nie ma prawa do zmiany raz przyjętych stawek amortyzacyjnych.

~~55. Podatnik prowadzi indywidualną działalność gospodarczą będąc czynnym podatnikiem podatku VAT. Wartość sprzedaży (wraz z kwotą podatku VAT) w roku poprzednim wyniosła u niego 5.000.000 zł. Przedmiotem działalności podatnika jest krajowy transport samochodowy. Dotąd podatnik rozliczał podatek VAT za okresy miesięczne, od stycznia nowego roku chce rozliczać podatek VAT kwartalnie, dlatego też:~~
~~a) podatnik ma możliwość wyboru rozliczenia podatku VAT za okresy kwartalne, po uprzednim pisemnym zawiadomieniu organu podatkowego w terminie najpóźniej do 25 dnia drugiego miesiąca kwartału, za który będzie po raz pierwszy złożona kwartalna deklaracja podatkowa, przy czym ma obowiązek wpłacania zaliczek za okresy miesięczne,~~
~~b) podatnik ma możliwość wyboru rozliczenia podatku VAT za okresy kwartalne, po uprzednim pisemnym zawiadomieniu organu podatkowego w terminie do końca kwartału, za który będzie po raz pierwszy złożona kwartalna deklaracja podatkowa,~~
~~c) podatnik ma możliwość wyboru rozliczenia podatku VAT za okresy kwartalne, po uprzednim pisemnym zawiadomieniu organu podatkowego w terminie najpóźniej do 25 dnia drugiego miesiąca kwartału, za który będzie po raz pierwszy złożona kwartalna deklaracja podatkowa.~~

56. Osoba fizyczna od maja 201x r. prowadzi działalność gospodarczą opodatkowaną na zasadach ogólnych według skali progresywnej. W 201x+2 r. zamierza wpłacać uproszczone zaliczki na podatek dochodowy. W każdym roku podatkowym osiągnęła ona dochód podlegający opodatkowaniu. W konsekwencji tego podatnik:
a) nie ma prawa wyboru takiej formy wpłacania zaliczek, ponieważ uproszczone zaliczki przysługują jedynie podatnikom opodatkowanym tzw. podatkiem liniowym,
b) ma prawo wyboru takiej formy wpłacania zaliczek, pod warunkiem zawiadomienia organu podatkowego w terminie do dnia 20 lutego 201x+2 r.,
c) nie ma prawa wyboru takiej formy wpłacania zaliczek, ponieważ rozpoczął on działalność gospodarczą w trakcie 201x r.

57. Przy określaniu wartości kapitału własnego dla potrzeb przepisów o cienkiej kapitalizacji nie uwzględnia się:
a) kapitałów z aktualizacji wyceny,
b) niepodzielonych zysków,
c) kapitału zapasowego utworzonego z agio.

B. Pytania otwarte

1. Analiza opodatkowania zbycia zorganizowanej części przedsiębiorstwa przez podatnika będącego osobą fizyczną.
2. Osoba fizyczna, prowadząca podatkową księgę przychodów i rozchodów i będąca czynnym podatnikiem VAT dokonuje zbycia rzeczy ruchomej stanowiącej środek trwały w okresie amortyzacji - po dwóch latach od daty jego nabycia. Proszę dokonać analizy skutków podatkowych takiej transakcji.
3. Analiza obowiązków ewidencyjnych ciążących na podatnikach prowadzących lombardy.
4. Analiza obowiązków ewidencyjnych ciążących na podatnikach prowadzących kantory.
5. Analiza opodatkowania usług pośrednictwa finansowego przy udzielaniu kredytów.
6. Analiza opodatkowania przekazania lub udzielenia licencji do praw autorskich i obowiązków w związku z tym ciążących na podatniku będącym osobą fizyczną.
7. Analiza możliwości, warunków i stawek opodatkowania usług transportowych ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych.
8. Warunki uznania wierzytelności za nieściągalne w zakresie podatków dochodowych i podatku od towarów i usług – analiza porównawcza.
9. Aport wnoszony przez osobę prawną do spółki jawnej – analiza podatkowa.
10. Sprzedaż przez wspólnika ogółu praw i obowiązków w spółce jawnej a wystąpienie wspólnika z takiej spółki – analiza skutków podatkowych.
11. Sprzedaż zorganizowanej części przedsiębiorstwa a sprzedaż poszczególnych jego składników – analiza porównawcza skutków podatkowych.
12. Likwidacja spółki z o.o. a likwidacja spółki jawnej - analiza porównawcza skutków podatkowych.
13. Analiza opodatkowania podatkiem dochodowym wartości majątku otrzymanego przez udziałowca będącego osobą fizyczną oraz udziałowca będącego osobą prawną w związku z likwidacją spółki kapitałowej.
14. Odpisy amortyzacyjne od nowych oraz używanych środków trwałych – analiza podobieństw i różnic.
15. Dobrowolne i przymusowe zbycie akcji/udziałów w celu umorzenia – analiza porównawcza skutków podatkowych.

16. Analiza porównawcza pojęcia „działalność gospodarcza” na gruncie ustaw podatkowych.
17. Analiza skutków podatkowych wypłaty dywidendy przez spółkę mającą siedzibę na terytorium RP na rzecz udziałowca mającego rezydencję podatkową na terytorium jednego z państw należących do Europejskiego Obszaru Gospodarczego.
18. Analiza skutków podatkowych odpłatnego zbycia akcji/udziałów w spółkach na podstawie typowej umowy w sprawie unikania podwójnego opodatkowania, zawartej przez Polskę.
19. Analiza porównawcza metod unikania podwójnego opodatkowania z perspektywy planowania podatkowego.
20. Zakład zagraniczny a spółka zależna - analiza z perspektywy planowania podatkowego.
21. Hybrydowe formy wykonywania działalności gospodarczej z perspektywy planowania podatkowego.
22. Analiza możliwości i warunków dokonywania zabezpieczenia na majątku podatnika przed wydaniem decyzji wymiarowych.
23. Świadczenia nieodpłatne i częściowo odpłatne w podatkach dochodowych – analiza porównawcza skutków podatkowych.
24. Dwa podmioty powiązane A sp. z o.o. (pożyczkodawca) oraz B. sp. z o.o. (pożyczkobiorca) podpisały umowę pożyczki oprocentowanej w wysokości 1% p.a. Jeżeli organ podatkowy poweźmie wątpliwości co do rynkowego poziomu uzgodnionych odsetek, to jakie będą konsekwencje podatkowe dla podatników A i B?
25. Świadczenie pracy na rzecz spółki jawnej przez jej wspólnika – analiza skutków podatkowych.
26. Analiza konsekwencji świadomego nieewidencjonowania przez podatnika 10% ogółu przychodów w podatkowej księdze przychodów i rozchodów.
27. Analiza porównawcza metod szacowania wartości transakcji pomiędzy podmiotami powiązanymi.
28. Analiza wyceny transferów wewnętrznych pomiędzy przedsiębiorstwem i jego zagranicznym zakładem.
29. Analiza zakresu obowiązków dokumentacyjnych w transakcjach pomiędzy podmiotami powiązanymi.
30. Analiza skutków podatkowych zawarcia umowy małżeńskiej o rozdzielności majątkowej.
31. Analiza porównawcza treści faktur VAT dokumentujących dostawę książek i dostawę złomu.
32. Analiza momentu powstania przychodu i momentu powstania obowiązku podatkowego w podatku od towarów i usług dla wykonanej usługi budowlanej, prawidłowo udokumentowanej fakturą VAT, w sytuacji gdy zapłata nastąpiła 60 dnia od wykonania usługi.
33. Analiza podatkowa działalności statutowej stowarzyszenia wpisanego do rejestru prowadzonego przez właściwego wojewodę jako instytucja kultury.
34. Analiza opodatkowania podatkiem od towarów i usług lekarza internisty, który prowadzi gabinet prywatny, jednocześnie wykonuje obowiązki biegłego sądowego oraz posiada i wykonuje uprawnienia lekarza medycyny pracy.
35. Nieodpłatne korzystanie przez pracownika z samochodu służbowego dla celów prywatnych – analiza skutków podatkowych.
36. Typowy magazyn towarowy a magazyn konsygnacyjny – analiza podatkowa podobieństw i różnic.
37. Analiza porównawcza warunków stosowania 0% stawki podatku od towarów i usług w eksporcie i wewnątrzwspólnotowej dostawie towarów.
38. Dochód ze źródeł nieujawnionych a dochód określony w drodze oszacowania – analiza porównawcza.
39. Analiza porównawcza opodatkowania wspólników spółki komandytowo-akcyjnej.
40. Fundusz inwestycyjny zamknięty - analiza z perspektywy podatków dochodowych i podatku od towarów i usług.
41. Analiza porównawcza metod rozliczania różnic kursowych.
42. Analiza porównawcza metod określania limitu odsetek zaliczanych do kosztów uzyskania przychodów w świetle przepisów o tzw. niedostatecznej (cienkiej) kapitalizacji.
43. Analiza podatkowa opłacalności tzw. leasingu operacyjnego jako formy finansowania w porównaniu z kredytem bankowym.
44. Finansowanie inwestycji rzeczowej z dotacji wolnej od podatku – analiza opłacalności.
45. Analiza podatkowa opłacalności finansowania zewnętrznego spółki kapitałowej przez jej udziałowca.
46. Analiza podatkowa opłacalności finansowania zewnętrznego spółki niebędącej osobą prawną przez jej wspólnika.
47. Hybrydyzacja podatkowa w planowaniu podatkowym.
48. Wybór roku podatkowego przez spółkę kapitałową z perspektywy planowania podatkowego.
49. Wybór formy wpłaty zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych z perspektywy planowania podatkowego.
50. Wpływ opodatkowania na opłacalność inwestycji rzeczowych (przykłady, efekt tarczy podatkowej, paradoks podatkowy).
51. Wpływ wyboru przez przedsiębiorcę amortyzacji według degresywnej, zamiast metody liniowej, na wartość bieżącą netto projektu inwestycyjnego. Odpowiedź uzasadnij, przyjmując, że w okresie planowania przedsiębiorca uzyskuje wyłącznie dochody podatkowe.
52. Wpływ podatków dochodowych oraz majątkowych na płynność finansową przedsiębiorstwa.
53. Efekty polityki wykazywania dochodów (efekt stawki podatkowej, efekt progresji, efekty odsetkowe).
54. Analiza polityki wykazywania dochodów przy taryfach proporcjonalnych.
55. Analiza polityki wykazywania dochodów przy taryfach progresywnych.
56. Analiza mechanizmu odroczenia opodatkowania (przykłady transakcji, skutki podatkowe).
57. Transakcje typu *share deal* a transakcje *asset deal* – analiza porównawcza skutków podatkowych.
58. Połączenie *per incorporationem* a połączenie *per unionem* – analiza porównawcza skutków podatkowych.
59. Podział przez wydzielenie a sprzedaż zorganizowanej części przedsiębiorstwa – analiza porównawcza skutków podatkowych.
60. Analiza zasad opodatkowania niepodzielonych zysków przy przekształceniu spółki kapitałowej w spółkę niebędącą osobą prawną.
61. Analiza różnic przejściowych między wynikiem finansowym a wynikiem podatkowym.
62. Analiza różnic trwałych między wynikiem finansowym a wynikiem podatkowym.
63. Analiza podatkowa zjawiska „kupczenia” stratami podatkowymi.

64. Korzyści podatkowe oraz czynniki ryzyka podatkowego związanego z działalnością wykonywaną na terenie specjalnej strefy ekonomicznej.
65. Mały przedsiębiorca zamierza dokonać inwestycji rzeczowej na terenie jednej ze specjalnych stref ekonomicznych. Podstawowa intensywność pomocy publicznej dla tego regionu wynosi 25%. Planowane średnioroczne koszty pracy nowo zatrudnionych pracowników (łącznie ze składkami ZUS finansowanymi przez płatnika) wynoszą 500.000 zł. Proszę określić maksymalną wartość pomocy publicznej dla tego przedsiębiorcy, przyjmując w razie potrzeby dodatkowe założenia.
66. Udzielenie przez wspólnika pożyczki spółce kapitałowej a udzielenie przez wspólnika pożyczki spółce osobowej – analiza porównawcza obciążeń podatkiem od czynności cywilnoprawnych.
67. Analiza porównawcza opodatkowania podatkiem od towarów i usług detalicznej oraz hurtowej sprzedaży konsol do gier.
68. Analiza porównawcza skutków podatkowych darowizny otrzymanej przez spółkę kapitałową oraz osobę fizyczną prowadzącą samodzielnie pozarolniczą działalność gospodarczą.
69. Osoba fizyczna otrzymała w drodze darowizny samochód ciężarowy, który wykorzystuje w prowadzonej przez siebie pozarolniczej działalności gospodarczej. Dokonaj analizy skutków podatkowych związanych z nabyciem i bieżącym jego użytkowaniem.
70. Spółka z o.o. prowadzi działalność produkcyjną. W danym roku podatkowym spółka zamierza rozpocząć budowę nowej hali produkcyjnej na działce zlokalizowanej przy drodze, która nie posiada wydzielonego zjazdu. W celu uzyskania pozwolenia na budowę spółka została zobowiązana do opracowania na własny koszt projektu wybudowania skrzyżowania oraz przekazania gruntów, na których prowadzona będzie inwestycja oraz wykonanych na nich naniesień na rzecz Skarbu Państwa. Dokonaj analizy konsekwencji podatkowych dla spółki związanych z realizacją tej inwestycji oraz nieodpłatnym przekazaniem gruntów.
71. Porównaj obowiązki sprawozdawcze osoby prawnej oraz osoby fizycznej prowadzącej samodzielnie działalność gospodarczą w zakresie podatku od nieruchomości.

III. PODSTAWY MIĘDZYNARODOWEGO ORAZ WSPÓLNOTOWEGO PRAWA PODATKOWEGO

A. Test

1. Zgodnie z art. 288 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dyrektywa dotycząca kwestii podatkowych:
a) wiąże co do celu (rezultatu) każde państwo członkowskie, do którego została skierowana, przy czym wybór środków i form jej realizacji pozostawia się władzom krajowym,
b) wiąże co do celu (rezultatu) wszystkie Państwa Członkowskie, przy czym wybór środków i form jej realizacji pozostawia się władzom krajowym,
c) wiąże co do celu (rezultatu) wszystkie Państwa Członkowskie, a władze krajowe mają obowiązek implementacji postanowień dyrektywy w terminie 6 miesięcy od jej przyjęcia.

2. Sąd Państwa członkowskiego Unii Europejskiej, zgodnie z art. 267 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, może wystąpić do Trybunału Sprawiedliwości UE (TS UE) z wnioskiem o wydanie rozstrzygnięcia prejudycjalnego i dokonanie wykładni przepisu prawa wspólnotowego, przy czym:
a) sąd krajowy ma zawsze obowiązek wystąpienia do TS UE, gdy strona sporu stwierdzi, że przepis prawa krajowego jest niezgodny z prawem wspólnotowym,
b) sąd krajowy ma prawo wystąpienia do TS UE jeżeli stwierdzi, iż rozstrzygnięcie prejudycjalne jest niezbędne do wydania wyroku, pod warunkiem jednak, że strony sporu wyrażą na to zgodę,
c) sąd krajowy ma prawo wystąpienia do TS UE jeżeli stwierdzi, że rozstrzygnięcie prejudycjalne jest niezbędne do wydania wyroku.

3. Wejście w życie Dyrektyw ma następujący skutek dla podatników polskich:
a) podatnicy nigdy nie mogą powoływać się bezpośrednio na postanowienia dyrektyw,
b) podatnicy mogą powoływać się na postanowienia dyrektyw, jeżeli przepisy krajowe są sprzeczne z postanowieniami dyrektyw,
c) podatnicy zawsze mogą powoływać się bezpośrednio na postanowienia dyrektyw, gdyż dyrektywy stanowią składnik polskiego systemu prawnego.

4. Wejście w życie rozporządzeń unijnych ma następujący skutek dla podatników polskich:
a) podatnicy nigdy nie mogą powoływać się bezpośrednio na postanowienia rozporządzeń,
b) podatnicy mogą powoływać się na postanowienia rozporządzeń jedynie, gdy przepisy krajowe są sprzeczne z postanowieniami rozporządzeń,

c) podatnicy zawsze mogą powoływać się bezpośrednio na postanowienia rozporządzeń.

5. Komentarz do Modelowej Konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku, w przypadku prowadzenia sporów przed sądami Państw członkowskich Unii Europejskiej powinien być traktowany następująco:
a) Komentarz stanowi obowiązujące źródło prawa,
b) Komentarz nie stanowi obowiązującego źródła prawa, jednak Komentarz powinien być uwzględniany przy interpretacji umów o unikaniu podwójnego opodatkowania opartych na Modelowej Konwencji OECD,
c) Komentarz nie stanowi obowiązującego źródła prawa, sąd uwzględnia Komentarz przy interpretacji Konwencji, o ile zażąda tego strona sporu.

6. W rozumieniu Modelowej Konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku uznaje się, że przedsiębiorstwo posiada zakład w Umawiającym się Państwie:
a) zawsze, gdy spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, albo która prowadzi działalność w tym drugim Państwie,
b) jeżeli w imieniu przedsiębiorstwa działa agent zależny ekonomicznie i prawnie, który na podstawie posiadanego pełnomocnictwa zawiera umowy w Umawiającym się Państwie,
c) jeżeli przedsiębiorstwo podejmuje w Umawiającym się Państwie czynności za pośrednictwem maklera albo jakiegokolwiek innego niezależnego przedstawiciela, pod warunkiem, że te osoby działają w ramach swojej zwykłej działalności.

7. Zakładem, w rozumieniu Modelowej Konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku, nie jest:
a) siedziba zarządu,
b) warsztat,
c) placówka, która służy wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów albo w celu zbierania informacji dla przedsiębiorstwa.

8. Metoda zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu, określana metodą wyłączenia (zwolnienia) występuje w następujących dwóch formach:
a) wyłączenie z zaliczeniem (kredytem) zwykłym i zaliczenie pełne,
b) wyłączenie pełne (bez progresji) i wyłączenie z progresją,
c) wyłączenie pełne (bez progresji) i zaliczenie (kredyt) pełne.

9. Stosowana w polskim prawie podatkowym metoda zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu, określana mianem „wyłączenia z progresją", polega na tym, że:
a) dochód osiągnięty w drugim państwie (państwie źródła) jest wyłączony z opodatkowania w państwie rezydencji, ale stawkę podatku od dochodu uzyskanego w państwie rezydencji ustala się biorąc pod uwagę cały dochód (łącznie z dochodem uzyskanym w drugim państwie),
b) w państwie rezydencji, nie uwzględnia się w ogóle dochodu osiągniętego w drugim państwie, lecz stosuje się stawkę progresywną określoną jedynie dla dochodu uzyskanego w państwie rezydencji,
c) w państwie rezydencji podatek obliczany jest według stawki progresywnej właściwą dla całego dochodu (łącznie z dochodem osiągniętym w drugim państwie), a od kwoty tak obliczonego podatku odlicza się podatek zapłacony za granicą.

10. Stosowana w polskim prawie podatkowym metoda zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu, określana mianem „zaliczenia" („kredytu podatkowego", „kredytu zwykłego", „zaliczenia zwykłego"), polega na:
a) odliczeniu od podatku płaconego w Polsce całej kwoty podatku zapłaconego za granicą (w państwie źródła),
b) odliczeniu od podstawy opodatkowania dochodu osiągniętego za granicą,
c) odliczeniu podatku zapłaconego za granicą, jednakże tylko do wysokości kwoty podatku, która proporcjonalnie przypada na dochód uzyskany za granicą.

11. Umowy w sprawie unikania podwójnego opodatkowania, zawarte przez Polskę odnośnie opodatkowania dochodu z majątku nieruchomego położonego w drugim umawiającym się Państwie, co do zasady:
a) dopuszczają opodatkowanie dochodu w tym drugim państwie, a „majątek nieruchomy" określany jest zgodnie z prawem Państwa, na którego terytorium jest położony,
b) dopuszczają opodatkowanie dochodu w tym drugim państwie, przy czym zawsze wyłączony jest dochód z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa,
c) dopuszczają opodatkowanie dochodu w tym drugim państwie, przy czym zawsze wyłączony jest dochód z gospodarstwa rolnego lub leśnego.

12. Umowy w sprawie unikania podwójnego opodatkowania, zawarte przez Polskę, co do zasady dopuszczają opodatkowanie dywidend:
a) zarówno w państwie, w którym znajduje się siedziba spółki wypłacającej dywidendy, jak i w państwie, w którym ma miejsce zamieszkania lub siedzibę osoba uprawniona do otrzymania dywidendy,
b) jedynie w państwie, w którym ma miejsce zamieszkania lub siedzibę osoba uprawniona do otrzymania dywidendy,
c) jedynie w państwie, w którym znajduje się siedziba spółki wypłacającej dywidendy.

13. Dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę na terytorium Polski wspólnikowi posiadającemu siedzibę w innym Państwie członkowskim Unii Europejskiej lub należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego będą:
a) zawsze zwolnione od opodatkowania w Polsce w przypadku osób prawnych,
b) zwolnione jeżeli zagraniczny udziałowiec, będący spółką inną niż spółka osobowa, m.in. bezpośrednio posiada lub będzie posiadać przez minimum 2 lata co najmniej 10% kapitału zakładowego polskiej spółki,
c) zawsze zwolnione od opodatkowania w przypadku osób fizycznych.

14. W rozumieniu Modelowej Konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku (art. 9), w przypadku gdy jedno z umawiających się Państw kontrolując transakcję między podmiotami powiązanymi dokonało korekty (pierwotnej) ceny transferowej, drugie z umawiających się Państw:
a) jest zobowiązane do dokonania korekty (drugostronnej) dochodu w każdym przypadku, gdy w wyniku korekty pierwotnej nastąpiło podwójne opodatkowanie dochodu,
b) jest zawsze zobowiązane do dokonania korekty (drugostronnej) dochodu, o ile nie postanowiono inaczej w ratyfikowanej przez te Państwa umowie o unikaniu podwójnego opodatkowania,
c) jest zobowiązane do dokonania korekty (drugostronnej) dochodu, jeżeli uzna, że korekta pierwotna jest uzasadniona.

15. Modelowa Konwencja OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku, odnośnie opodatkowania zysków z przeniesienia własności akcji lub udziałów w spółkach, co do zasady dopuszcza opodatkowanie:
a) w Państwie, w którym osoba przenosząca własność ma miejsce zamieszkania lub siedzibę,
b) w Państwie siedziby spółki, której akcje lub udziały są przenoszone,
c) w obu Państwach.

16. Jeżeli wynik zakończonej procedury wzajemnego porozumiewania prowadzonej na podstawie ratyfikowanej przez Polskę umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania ma wpływ na treść decyzji wydanej przez polski organ podatkowy, to zgodnie z ordynacją podatkową ma to następujący skutek:
a) wznawia się postępowanie w sprawie zakończonej ostateczną decyzją,
b) wznawia się postępowanie, jedynie gdy decyzja ostateczna została zaskarżona do sądu administracyjnego,
c) polski organ podatkowy umarza decyzję, a podatnik zobowiązany jest wykonać ustalenia określone w wyniku procedury wzajemnego porozumiewania.

17. Wszczęcie i prowadzenie postępowań na podstawie Konwencji nr 90/436/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych (tzw. Konwencji Arbitrażowej), co do zasady:
a) jest niezależne od równoległego prowadzenia postępowania administracyjnego lub sądowego zgodnie z prawem krajowym, jak również niezależne od prowadzenia postępowania w ramach procedury wzajemnego porozumiewania się określonej w Konwencji Modelowej OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku (art. 25 ust. 1 i 2),
b) może zostać wszczęte po zakończeniu postępowania prowadzonego w trybie procedury wzajemnego porozumiewania się określonej w Konwencji Modelowej OECD (art. 25 ust. 1 i 2),
c) skutkuje obligatoryjnym zawieszeniem postępowania administracyjnego lub sądowego prowadzonego zgodnie z prawem krajowym.

18. Dyrektywa 2005/19/WE z dnia 17 lutego 2005 r., zmieniająca Dyrektywę 90/434/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie łączenia, podziałów, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów (tzw. Dyrektywa o Fuzjach) dotyczy:
a) przeniesienia statutowej siedziby spółki europejskiej (SE), natomiast nie dotyczy spółdzielni europejskiej (SCE),
b) przeniesienia statutowej siedziby spółdzielni europejskiej (SCE), natomiast nie dotyczy spółki europejskiej (SE),
c) przeniesienia statutowej siedziby zarówno spółki europejskiej (SE), jak i spółdzielni europejskiej (SCE).

19. Na gruncie Dyrektywy 2006/112/WE „środki transportu" oznaczają następujące środki transportu, przeznaczone do przewozu osób lub towarów:
a) lądowe pojazdy silnikowe, o pojemności silnika przekraczającej 48 centymetrów sześciennych lub których moc przekracza 7,2 kilowata,
b) lądowe pojazdy silnikowe, o pojemności silnika przekraczającej 48 centymetrów sześciennych lub których długość przekracza 3,5 metra,
c) lądowe pojazdy silnikowe, o pojemności silnika przekraczającej 48 centymetrów sześciennych lub których dopuszczalna masa całkowita przekracza 3,5 tony.

20. Regulacje Dyrektywy VAT 2006/112/WE nie mają zastosowania do następującego obszaru celnego Wspólnoty:
a) Cypr,
b) Bornholm,
c) Wyspy Alandzkie.

21. Zgodnie z postanowieniami Dyrektywy VAT 2006/112/WE, Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, aby zapewnić, że transakcje mające początek w Księstwie Monako lub przeznaczone dla Księstwa Monako są uznawane za transakcje mające początek lub przeznaczone dla:
a) Wielkiego Księstwa Luksemburga,
b) Francji,
c) Holandii.

22. W drodze odstępstwa od reguły, za miejsce dostawy towarów wysyłanych lub transportowanych przez dostawcę lub na jego rzecz z państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie zakończenia wysyłki lub transportu towarów, uznaje się miejsce, w którym towary znajdują się w momencie zakończenia wysyłki lub transportu towarów do nabywcy, gdy nie są spełnione znamiona wewnątrzwspónotowej dostawy towarów, a całkowita wartość, z wyłączeniem VAT, takich dostaw w tym państwie członkowskim nie przekracza kwoty 100 000 EURO lub równowartości tej kwoty w walucie krajowej w danym roku kalendarzowym. Państwo członkowskie, na którego terytorium znajdują się towary w momencie zakończenia ich wysyłki lub transportu do nabywcy, jeżeli to państwo członkowskie obawia się, że próg 100 000 euro może prowadzić do poważnych zakłóceń konkurencji, może ograniczyć ten próg do kwoty:
a) 20 000 euro,
b) 35 000 euro,
c) 50 000 euro.

23. Usługi agentów nieruchomości, według regulacji Dyrektywy 2006/112/WE, to:
a) usługi opodatkowane według siedziby świadczącego,
b) usługi opodatkowane według siedziby nabywcy,
c) usługi związane z nieruchomościami, opodatkowane według miejsca położenia nieruchomości.

24. Do wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, w myśl przepisów Dyrektywy VAT 2006/112/WE, stosuje się:
a) stawkę, która ma zastosowanie do dostaw takich samych towarów na terytorium państwa członkowskiego,
b) stawkę, która ma zastosowanie do dostaw takich samych towarów na terytorium państwa członkowskiego, z możliwością zastosowania stawki specjalnej,
c) stawkę odrębną 12%.

25. Okres rozliczeniowy dla deklaracji VAT ustalany przez każde z państw członkowskich, zgodnie z przepisami Dyrektywy 2006/112/WE , wynosi jeden, dwa lub trzy miesiące. Państwa członkowskie:
a) nie mogą ustalać innych okresów rozliczeniowych,
b) mogą ustalić inne okresy rozliczeniowe, pod warunkiem że nie będą one przekraczać jednego roku,
c) mogą ustalić inne okresy rozliczeniowe, pod warunkiem że nie będą one przekraczać sześciu miesięcy.

26. Papierosy w UE podlegają podatkowi akcyzowemu, zgodnie z Dyrektywą 95/59/WE z dnia 27 listopada 1995 r.:
a) proporcjonalnemu obliczonemu według maksymalnej ceny sprzedaży detalicznej, włączając opłaty celne, a także specyficznemu podatkowi akcyzowemu obliczonemu na jednostkę produktu,
b) liczonemu na jednostkę produktu, przyjmowaną jako opakowanie 20 sztuk,
c) liczonemu na jednostkę produktu – 1 sztukę, przy znormalizowanych w całej Wspólnocie rozmiarach papierosów.

27. Banderolowanie olejów napędowych i nafty (towary akcyzowe) - zgodnie z Dyrektywą 95/60/WE z dnia 27 l listopada 1995 r. - wprowadzane jest w formie:
a) naklejania właściwych znaków na opakowania zbiorcze,
b) nie jest praktykowane,
c) połączenia domieszek chemicznych, które są dodawane pod nadzorem skarbowym przed wprowadzeniem na rynek tych towarów.

28. Podatek kapitałowy w uregulowaniach Unii Europejskiej (Dyrektywa 2008/7/WE), to:
a) podatek od zysków w inwestycje kapitałowe,
b) podatek od wkładu kapitałowego do spółek kapitałowych,
c) dodatkowy podatek pobierany przy transferze odsetek za granicę.

29. Gdy zagraniczny podmiot, na rzecz którego wypłacane są dywidendy, prowadzi w danym państwie, z którego pochodzą dywidendy, działalność gospodarczą poprzez tzw. zakład, a udział, z tytułu którego wypłaca się dywidendy, faktycznie wiąże się z działalnością takiego zakładu, to:
a) nie ma to wpływu na opodatkowanie dywidend – są one opodatkowane tak samo, jak w sytuacji gdyby takiego zakładu nie było – pobierany jest podatek według obniżonej stawki, zgodnie z obowiązującą umową o unikaniu podwójnego opodatkowania,
b) w takim przypadku dywidendy są opodatkowane tak samo jak dywidendy wypłacane podmiotowi krajowemu,
c) dywidendy są zawsze zwolnione od opodatkowania.

30. Gdy zagraniczny podmiot, na rzecz którego wypłacane są odsetki, prowadzi w danym państwie, z którego pochodzą odsetki, działalność gospodarczą poprzez tzw. zakład, a wierzytelność, z tytułu której Płacone są odsetki, jest faktycznie związana z takim zakładem, faktycznie wiąże się z działalnością takiego zakładu, a z danym państwem zawarta jest umowa w sprawie unikania podwójnego opodatkowania, to:
a) od odsetek pobierany jest zryczałtowany podatek w wysokości 10% kwoty odsetek brutto,
b) nie ma to wpływu na opodatkowanie odsetek – są one opodatkowane tak samo, jak w sytuacji gdyby takiego zakładu nie było – pobierany jest podatek według obniżonej stawki, zgodnie z obowiązującą umową o unikaniu podwójnego opodatkowania,
c) w takim przypadku odsetki są opodatkowane tak samo jak odsetki wypłacane podmiotowi krajowemu.

31. Gdy zagraniczny podatnik naruszy warunki zwolnienia dywidend od opodatkowania w „państwie źródła" zgodnie z Dyrektywą 2011/96/UE z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych Państw Członkowskich, a z danym państwem zawarta jest umowa w sprawie unikania podwójnego opodatkowania, to:
a) od całej kwoty dywidend pobierany jest podatek według obniżonej stawki, zgodnie z obowiązującą umową o unikaniu podwójnego opodatkowania, oraz nalicza się odsetki za zwłokę od podatku obliczonego według obniżonej stawki, zgodnie z obowiązującą umową o unikaniu podwójnego opodatkowania,
b) od całej kwoty dywidend pobierany jest zawsze pełny podatek obliczony według pełnej stawki 19%, lecz nie nalicza się odsetek za zwłokę,
c) od całej kwoty dywidend pobierany jest zawsze pełny podatek obliczony według pełnej stawki 19% oraz nalicza się odsetki za zwłokę.

32. Gdy zagraniczny podatnik naruszy warunki zastosowania zwolnienia od opodatkowania odsetek w „państwie źródła" zgodnie z Dyrektywą 2003/49/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. dot. wspólnego systemu podatkowego w odniesieniu do odsetek i należności licencyjnych pomiędzy powiązanymi spółkami różnych państw członkowskich, a z danym państwem zawarta jest umowa w sprawie unikania podwójnego opodatkowania, to:
a) od całej kwoty odsetek pobierany jest zawsze pełny podatek obliczony według pełnej stawki 20% oraz nalicza się odsetki za zwłokę,
b) od całej kwoty odsetek pobierany jest podatek według obniżonej stawki, zgodnie z obowiązującą umową o unikaniu podwójnego opodatkowania, oraz nalicza się odsetki za zwłokę od podatku obliczonego według obniżonej stawki, zgodnie z obowiązującą umową o unikaniu podwójnego opodatkowania,
c) od całej kwoty odsetek pobierany jest zawsze pełny podatek obliczony według stawki 19%, lecz nie nalicza się odsetek za zwłokę.

33. Gdy zagraniczny podatnik naruszy warunki zastosowania zwolnienia od opodatkowania należności licencyjnych w „państwie źródła" zgodnie z Dyrektywą 2003/49/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. dot. wspólnego systemu podatkowego w odniesieniu do odsetek i należności licencyjnych pomiędzy powiązanymi spółkami różnych państw członkowskich, a z danym państwem zawarta jest umowa w sprawie unikania podwójnego opodatkowania, to:
a) od całej kwoty należności licencyjnych pobierany jest zawsze pełny podatek obliczony według pełnej stawki 19% oraz nalicza się odsetki za zwłokę,
b) od całej kwoty należności licencyjnych pobierany jest zawsze pełny podatek obliczony według stawki 20%, lecz nie nalicza się odsetek za zwłokę,
c) od całej kwoty należności licencyjnych pobierany jest podatek według obniżonej stawki, zgodnie z obowiązującą umową o unikaniu podwójnego opodatkowania, oraz nalicza się odsetki za zwłokę od podatku obliczonego według obniżonej stawki, zgodnie z obowiązującą umową o unikaniu podwójnego opodatkowania.

34. Szczególna regulacja dotycząca zysków z tytułu zbycia akcji (udziałów) tzw. spółek nieruchomościowych w typowych umowach w sprawie unikania podwójnego opodatkowania, zawartych przez Polskę, polega na tym, że:
a) jeżeli spółka, której akcje (udziały) są zbywane, posiada nieruchomość lub prawo do nieruchomości – to cały dochód z tytułu zbycia akcji lub udziałów takiej spółki jest opodatkowany wyłącznie w państwie położenia nieruchomości,
b) jeżeli majątek spółki, której akcje (udziały) są zbywane, stanowią w większości nieruchomości lub prawa do nieruchomości – to dochód z tytułu zbycia akcji lub udziałów takiej spółki może być opodatkowany zarówno w państwie położenia nieruchomości, jak i w państwie, gdzie ma siedzibę lub miejsce zamieszkania zbywający,
c) jeżeli majątek spółki, której akcje (udziały) są zbywane, stanowią w co najmniej 25% nieruchomości lub prawa do nieruchomości – to dochód z tytułu zbycia akcji lub udziałów takiej spółki będzie opodatkowany zarówno w państwie położenia nieruchomości, jak i w państwie, gdzie ma siedzibę lub miejsce zamieszkania zbywający, w proporcji 50:50.

35. Jeżeli przedsiębiorstwo z państwa A posiada tzw. zakład na terytorium państwa B, to zgodnie z typową umową w sprawie unikania podwójnego opodatkowania, oznacza to, że zawsze:
a) dochód tego przedsiębiorstwa z państwa A jest w całości opodatkowany zarówno w państwie A, jak i w państwie B i należy zastosować odpowiednie postanowienia o metodzie unikania podwójnego opodatkowania,

b) dochód tego przedsiębiorstwa z państwa A jest w całości opodatkowany w państwie A, a w państwie B, tylko w takim zakresie, w jakim można go przyporządkować zakładowi położonemu na terytorium państwa B i należy zastosować odpowiednie postanowienia o metodzie unikania podwójnego opodatkowania,
c) dochód tego przedsiębiorstwa z państwa A jest opodatkowany w państwie A, ale tylko w takim zakresie, w jakim powstał w państwie A, a z kolei w państwie B tylko w takim zakresie, w jakim powstał w państwie B.

36. Jeżeli osoba z państwa A (mająca tam miejsce stałego zamieszkania) została oddelegowana do pracy na terytorium państwa B, przebywa tam przez okres 5 miesięcy, ale nie otrzymuje tam żadnego wynagrodzenie za pracę (całość jej wynagrodzenia pokrywa pracodawca w państwie A, który nie posiada w państwie B tzw. zakładu), to zgodnie z typową umową w sprawie unikania podwójnego opodatkowania, oznacza to, że zawsze:
a) dochód tej osoby jest w całości opodatkowany zarówno w państwie A, jak i w państwie B i należy zastosować odpowiednie postanowienia o metodzie unikania podwójnego opodatkowania,
b) dochód tej osoby jest opodatkowany w państwie A, a w państwie B tylko w takim zakresie, w jakim został uzyskany w państwie B i należy zastosować odpowiednie postanowienia o metodzie unikania podwójnego opodatkowania,
c) dochód tej osoby jest w całości opodatkowany tylko w państwie A.

37. Jeżeli osoba z państwa A (mająca tam miejsce stałego zamieszkania) sprzedała pakiet akcji spółki z siedzibą na terytorium państwa B, w której więcej niż 50% składników majątkowych stanowi budynek biurowy położony w państwie B, to zgodnie z typową umową w sprawie unikania podwójnego opodatkowania, oznacza to, że zawsze:
a) dochód tej osoby uzyskany ze sprzedaży akcji jest w całości opodatkowany tylko w państwie A,
b) dochód tej osoby uzyskany ze sprzedaży akcji może być opodatkowany zarówno w państwie A, jak i w państwie B i należy zastosować odpowiednie postanowienia o metodzie unikania podwójnego opodatkowania,
c) dochód tej osoby uzyskany ze sprzedaży akcji jest opodatkowany tylko w państwie B, gdyż tam jest położona nieruchomość (budynek biurowy), stanowiący jedyny składnik majątkowy spółki, której akcje zostały sprzedane.

38. Podatnik, osoba fizyczna podlegająca nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w państwie A, uzyskała na terytorium państwa A dochód w kwocie 10 000, a na terytorium państwa B dochód w kwocie 20 000 i zapłaciła tam podatek. Stawka podatku w państwie A wynosi 10%, a w państwie B wynosi 20%. Zgodnie z metodą unikania podwójnego opodatkowania zwaną zaliczeniem proporcjonalnym, oznacza to, że w rozliczeniu podatkowym za dany rok, w państwie A podatnik uzyska zaliczenie :
a) kwoty 4 000 podatku zapłaconego w państwie B na poczet podatku należnego w państwie A,
b) kwoty 2 000 podatku zapłaconego w państwie B na poczet podatku należnego w państwie A,
c) kwoty 1 500 podatku zapłaconego w państwie B na poczet podatku należnego w państwie A.

B. Pytania otwarte

1. Dyrektywy Unii Europejskiej jako źródło europejskiego prawa podatkowego (przedmiot regulacji, moc wiążąca).
2. Rozporządzenie Unii Europejskiej jako źródło europejskiego prawa podatkowego (przedmiot regulacji, moc wiążąca).
3. Komentarz do Modelowej Konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku (znaczenie Komentarza, zakres jego obowiązywania, moc wiążąca).
4. Instytucja tzw. certyfikatu rezydencji.
5. Rozwiazywanie sporów międzynarodowych w zakresie podwójnego opodatkowania: procedura wzajemnego porozumiewania i arbitraż (podstawy prawne, zakres, procedura).
6. Metoda wyłączenia z progresją jako metoda unikania międzynarodowego podwójnego opodatkowania (podstawy prawne, mechanizm).
7. Zaliczenie (kredyt podatkowy) jako metoda unikania międzynarodowego podwójnego opodatkowania (podstawy prawne, mechanizm).
8. Instytucja tzw. "zaliczenia pośredniego" obowiązująca w polskim wewnętrznym prawie podatkowym (zakres, warunki).
9. Zakres podmiotowy i przedmiotowy zawartych przez Polskę umów w sprawie unikania podwójnego opodatkowania.
10. Regulacje dotyczące miejsca zamieszkania dla celów podatkowych w zawartych przez Polskę umowach w sprawie unikania podwójnego opodatkowania.
11. Regulacje dotyczące zakładu w zawartych przez Polskę umowach w sprawie unikania podwójnego opodatkowania (definicja, wyjątki).
12. Regulacje dotyczące dochodów z nieruchomości w zawartych przez Polskę umowach w sprawie unikania podwójnego opodatkowania.
13. Regulacje dotyczące zysków przedsiębiorstw w zawartych przez Polskę umowach w sprawie unikania podwójnego opodatkowania.
14. Regulacje dotyczące przedsiębiorstw powiązanych w zawartych przez Polskę umowach w sprawie unikania podwójnego opodatkowania.
15. Regulacje dotyczące dywidend w zawartych przez Polskę umowach w sprawie unikania podwójnego opodatkowania.
16. Regulacje dotyczące odsetek w zawartych przez Polskę umowach w sprawie unikania podwójnego opodatkowania.

17. Regulacje dotyczące należności licencyjnych w zawartych przez Polskę umowach w sprawie unikania podwójnego opodatkowania.
18. Regulacje dotyczące zysków ze sprzedaży majątku w zawartych przez Polskę umowach w sprawie unikania podwójnego opodatkowania.
19. Regulacje dotyczące pracy najemnej w zawartych przez Polskę umowach w sprawie unikania podwójnego opodatkowania.
20. Regulacje dotyczące emerytur i rent w zawartych przez Polskę umowach w sprawie unikania podwójnego opodatkowania.
21. Podstawowe zasady opodatkowania dywidend wypłacanych przez spółkę mającą siedzibę na terytorium Polski akcjonariuszowi będącemu spółką inną niż spółka osobowa, mającemu siedzibę w innym Państwie członkowskim Unii Europejskiej (podstawa prawna, mechanizm).
22. Podstawowe zasady Dyrektywy 2003/49/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. dot. wspólnego systemu podatkowego w odniesieniu do odsetek i należności licencyjnych pomiędzy powiązanymi spółkami różnych państw członkowskich i zakres jej implementacji.
23. Tzw. Zdarzenie podatkowe na gruncie Dyrektywy VAT 2006/112/WE.
24. Regulacje Dyrektywy VAT 2006/112/WE w zakresie stawek obniżonych oraz uprawnienia państw członkowskich w tym zakresie.
25. Okresy rozliczeniowe i obowiązki składania deklaracji VAT wg Dyrektywy 2006/112/WE oraz uprawnienia państw członkowskich w tym zakresie.
26. Usługi związane z nieruchomościami na gruncie Dyrektywy VAT 2006/112/WE.
27. Specyfika opodatkowania VAT dostawy budynku i terenu budowlanego wg przepisów Dyrektywy 2006/112/WE.
28. Podobieństwa i różnice w definicji działalności gospodarczej dla potrzeb podatku VAT na gruncie polskiej ustawy o podatku od towarów i usług oraz Dyrektywy 2006/112/WE – wnioski w zakresie oceny zgodności regulacji krajowej ze wspólnotową.
29. Warunki opodatkowania podatkiem VAT dostaw towarów dokonywanych z terytorium jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa, jeżeli nie mogą być stosowane procedury dotyczące wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów.
30. Wytyczne dotyczące stosowania stawki podstawowej VAT na gruncie Dyrektywy 2006/112/WE – wysokość, okres stosowania, odniesienie do podstawowych czynności podlegających opodatkowaniu.
31. Tzw. usługi pracochłonne na gruncie Dyrektywy VAT 2006/112/WE – definicja zasady opodatkowania.
32. Transakcje obligatoryjnie zwolnione z VAT wg Dyrektywy 2006/112/WE (wymień przynajmniej 5 z 17 wymienionych w Dyrektywie).
33. Podstawowe zasady opodatkowania dywidend wypłacanych przez spółkę mającą siedzibę na terytorium Polski akcjonariuszowi będącemu spółką inną niż spółka osobowa, mającemu siedzibę w Szwajcarii.
34. Omów zasady opodatkowania łączenia, podziałów, podziałów przez wydzielenie, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów wynikające z implementacji Dyrektywy Rady 2009/133/WE z dnia 19 października 2009 r.
35. Regulacje dotyczące dochodów artystów i sportowców w zawartych przez Polskę umowach w sprawie unikania podwójnego opodatkowania.
36. Regulacje dotyczące zysków z tytułu zbycia akcji (udziałów) tzw. spółek nieruchomościowych w zawartych przez Polskę umowach w sprawie unikania podwójnego opodatkowania.
37. Regulacje dotyczące transportu międzynarodowego w zawartych przez Polskę umowach w sprawie unikania podwójnego opodatkowania.
38. Omów praktyczne różnice pomiędzy podpisaniem, wejściem w życie, opublikowaniem i rozpoczęciem stosowania do dochodów - typowych umów w sprawie unikania podwójnego opodatkowania, zawartych przez Polskę.
39. Omów zasady opodatkowania transgranicznych płatności z tytułu tzw. usług niematerialnych w polskim prawie podatkowym (zasada ogólna, rola umów w sprawie unikania podwójnego opodatkowania).
40. Omów zasady i zakres obowiązków dokumentacyjnych dotyczących transakcji dokonywanych z podmiotami z państw stosujących tzw. szkodliwą konkurencję podatkową.
41. Omów obowiązujące od dnia 1 stycznia 2011 r. podmiotowe zwolnienia od podatku dochodowego od osób prawnych zagranicznych funduszy inwestycyjnych i emerytalnych (zakres, warunki).
42. Omów podatkowe konsekwencje naruszenia przez podatnika warunków zwolnienia dywidend od opodatkowania w „państwie źródła" zgodnie z Dyrektywą 2011/96/UE w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych Państw Członkowskich.
43. Omów podatkowe konsekwencje naruszenia przez podatnika warunków redukcji stawki opodatkowania lub zwolnienia od opodatkowania odsetek lub należności licencyjnych w „państwie źródła" zgodnie z Dyrektywą 2003/49/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. dot. wspólnego systemu podatkowego w odniesieniu do odsetek i należności licencyjnych pomiędzy powiązanymi spółkami różnych państw członkowskich.
44. Omów instytucję tzw. pytania prejudycjalnego do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TS UE) w sprawach podatkowych (warunki, tryb).
45. Omów podatkowe konsekwencje sytuacji, gdy zagraniczny podmiot, na rzecz którego wypłacane są dywidendy, prowadzi w danym państwie, z którego pochodzą dywidendy, działalność gospodarczą poprzez tzw. zakład, a udział, z tytułu którego wypłaca się dywidendy, faktycznie wiąże się z działalnością takiego zakładu.
46. Omów podatkowe konsekwencje sytuacji, gdy zagraniczny podmiot, na rzecz którego wypłacane są odsetki, prowadzi w danym państwie, z którego pochodzą odsetki, działalność gospodarczą poprzez tzw. zakład, a wierzytelność, z tytułu której płacone są odsetki, jest faktycznie związana z takim zakładem.

47. Omów podatkowe konsekwencje sytuacji, gdy zagraniczny podmiot, na rzecz którego wypłacane są należności licencyjne, prowadzi w danym państwie, z którego pochodzą należności licencyjne, działalność gospodarczą poprzez tzw. zakład, a prawa lub majątek, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne, faktycznie wiążą się z działalnością tego zakładu.
48. Omów różnice w konsekwencjach podatkowych dla zagranicznego podatnika sytuacji, w której zbywa on posiadane udziały (akcje) polskiej spółce w celu umorzenia i sytuacji, w której jego udziały (akcje) w polskiej spółce zostają umorzone bez uprzedniego ich zbycia na rzecz spółki.
49. Omów podatkowe konsekwencje sytuacji, gdy osoba podlegająca w państwie A nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu została czasowo oddelegowana do pracy na terytorium państwa B, początkowo na okres 4 miesięcy, lecz potem jej pobyt przedłużono do 8 miesięcy. Osoba ta nie otrzymuje w państwie B żadnego wynagrodzenia za pracę (całość jej wynagrodzenia pokrywa pracodawca w państwie A, który nie posiada w państwie B tzw. zakładu).
50. Klauzule antyabuzywne (przeciwko unikaniu opodatkowania) w zawartych przez Polskę umowach o unikaniu podwójnego opodatkowania.
51. Wymiana informacji podatkowych (podstawy prawne, zakres formy).
52. Instytucja tzw. "ulgi abolicyjnej" obowiązująca w polskim wewnętrznym prawie podatkowym (podstawy prawne, zakres, mechanizm).
53. Zagraniczna spółka kontrolowana (CFC) – podstawy prawne, definicja, obowiązki sprawozdawcze oraz zasady opodatkowania podatkiem dochodowym.

IV. MATERIALNE PRAWO PODATKOWE

ZAGADNIENIA WSPÓLNE

A. Test

Interpretacje przepisów prawa podatkowego i porozumienia w sprawach ustalenia cen transakcyjnych

1. Zgodnie z ustawą - Ordynacja podatkowa, właściwym do wydawania indywidualnych interpretacji przepisów prawa podatkowego, jest:
a) naczelnik urzędu skarbowego,
b) naczelnik urzędu celno-skarbowego,
c) stosownie do swojej właściwości wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta lub marszałek województwa.

2. Przedmiotem interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego nie może być:
a) ratyfikowana przez Rzeczpospolitą Polską umowa międzynarodowa o unikaniu podwójnego opodatkowania,
b) rozporządzenie wykonawcze wydane na podstawie ustawy o rachunkowości,
c) ratyfikowana przez Rzeczpospolitą Polską umowa międzynarodowa dotycząca problematyki podatkowej.

3. Przedmiotem wniosku o interpretację indywidualną:
a) nie mogą być przepisy prawa podatkowego regulujące właściwość oraz uprawnienia i obowiązki organów podatkowych,
b) mogą być przepisy dotyczące zakresu tajemnicy skarbowej,
c) nie mogą być postanowienia umowy u unikaniu podwójnego opodatkowania zawartej przez Polskę.

4. Jeżeli zdarzenie przyszłe przedstawione we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej odpowiada zagadnieniu będącemu przedmiotem interpretacji ogólnej wydanej w takim samym stanie prawnym, wówczas:
a) wydaje się postanowienie o stwierdzeniu, że do stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego opisanych we wniosku ma zastosowanie interpretacja ogólna,
b wydaje się postanowienie o pozostawieniu wniosku bez rozpatrzenia,
c wydaje się decyzję o odmowie wszczęcia postepowania w sprawie wydania interpretacji indywidualnej.

5. Interpretacje indywidualne wraz z wnioskiem o wydanie interpretacji:
a) nie są publikowane ze względu na tajemnicę skarbową,
b) po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, są niezwłocznie zamieszczane w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych,
c) publikuje się w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów po uprzednim usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę lub inne podmioty wskazane w interpretacji.

6. Zgodnie z ustawą - Ordynacja podatkowa, wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego musi zawierać:
a) uzasadnienie faktyczne i prawne z przytoczeniem podstawy prawnej,

b) własne stanowisko wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego będącego przedmiotem wniosku,
c) przepisy prawa podatkowego, będące przedmiotem wniosku o interpretację.

7. Złożenie przez wnioskującego o wydanie interpretacji indywidualnej fałszywego oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności za fałszywe zeznania, że elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub w postanowieniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej, skutkuje tym, że:
a) wydana interpretacja indywidualna nie wywołuje skutków prawnych,
b) wydana interpretacja indywidualna wywołuje skutki prawne lecz w ograniczonym zakresie,
c) wydana interpretacja wywołuje skutki prawne, lecz może być w każdej chwili uchylona przez organ, który ją wydał.

8. Wnioskodawca, który nie zgadza się z oceną prawną zawartą w interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego, może złożyć:
a) odwołanie do ministra finansów, a następnie - po jego negatywnym załatwieniu - skargę do sądu administracyjnego,
b) skargę do sądu administracyjnego - po uprzednim wezwaniu do usunięcia naruszenia prawa przez organ, który wydał interpretację,
c) odwołanie do dyrektora izby administracji skarbowej, a następnie – po jego negatywnym załatwieniu - skargę do sądu administracyjnego.

9. Właściwy organ wydaje interpretację indywidualną przepisów prawa podatkowego w terminie:
a) w ciągu 3 miesięcy – licząc od dnia nadania wniosku w polskiej placówce pocztowej,
b) bez zbędnej zwłoki,
c) w terminie 3 miesięcy, przy czym do terminu tego wlicza się okresy zawieszenia postępowania oraz terminy przewidziane w przepisach prawa dla dokonania określonych czynności.

10. Zgodnie z ustawą - Ordynacja podatkowa, jeżeli wniosek o interpretację indywidualną przepisów prawa podatkowego nie zawiera wyczerpującego przedstawienia zaistniałego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego lub nie zawiera własnego stanowiska w sprawie oceny prawnej tego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego:
a) organ wydaje postanowienie o pozostawieniu wniosku bez rozpatrzenia bez uprzedniego wezwania do usunięcia braku formalnego,
b) organ wydaje postanowienie o odmowie wydania interpretacji indywidualnej,
c) organ wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia braku, a w razie nieuzupełnienia braku w terminie – wydaje postanowienie o pozostawieniu wniosku bez rozpoznania.

11. W razie zaniechania przez podmiot składający wniosek o interpretację przepisów prawa podatkowego obowiązku uiszczenia opłaty w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku:
a) organ wydaje postanowienie o pozostawieniu wniosku bez rozpatrzenia bez uprzedniego wezwania do uiszczenia opłaty,
b) organ wzywa do uiszczenia opłaty, zaś w razie niewywiązania się z tego obowiązku – wydaje postanowienie o pozostawieniu wniosku bez rozpatrzenia,
c) organ wydaje postanowienie o odmowie wydania interpretacji indywidualnej.

12. W razie wystąpienia ze wspólnym wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego:
a) wszyscy zainteresowani są stronami postępowania w sprawie interpretacji,
b) interpretację indywidualną doręcza się wszystkim zainteresowanym, którzy uiścili opłatę,
c) zainteresowani wskazują we wniosku wspólnym jeden podmiot, który jest stroną postępowania w sprawie interpretacji.

13. Zgodnie z ustawą – Ordynacja podatkowa organem właściwym w sprawie porozumienia w sprawach ustalenia cen transakcyjnych jest:
a) dyrektor izby skarbowej, jeżeli podmioty powiązane mają siedzibę na terenie jednego województwa,
b) naczelnik urzędu skarbowego właściwy miejscowo ze względu na siedzibę wnioskodawcy,
c) Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

14. W sprawach o uznanie prawidłowości wyboru i stosowania metody ustalania ceny transakcyjnej między podmiotami powiązanymi wydaje się:
a) postanowienie,
b) decyzję,
c) interpretację.

Zobowiązania podatkowe

1. Zobowiązanie podatkowe powstaje z dniem:
a) zaistnienia zdarzenia, z którym ustawa wiąże powstanie zobowiązania podatkowego,
b) doręczenia decyzji organu podatkowego określającej wysokość zobowiązania podatkowego,
c) wydania decyzji organu podatkowego określającej wysokość zobowiązania podatkowego.

2. Zobowiązanie podatkowe powstaje z dniem:
a) wydania decyzji organu podatkowego ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego,
b) doręczenia decyzji organu podatkowego określającej wysokość zobowiązania podatkowego,
c) doręczenia decyzji organu podatkowego ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego.

3. Płatnikiem jest:
a) osoba obowiązana do obliczenia i pobrania od podatnika podatku oraz do wpłacenia go we właściwym terminie organowi podatkowemu,
b) osoba obowiązana do pobrania podatku i wpłacenia go na właściwy rachunek,
c) osoba opłacająca podatki na podstawie pełnomocnictwa udzielonego jej przez podatnika.

4. Organ podatkowy na wniosek podatnika może w drodze decyzji zwolnić płatnika z obowiązku pobrania podatku, jeżeli:
a) przemawia za tym interes publiczny,
b) podatnik uprawdopodobni, że pobrany podatek byłby niewspółmiernie wysoki w stosunku do podatku należnego za rok podatkowy lub inny okres rozliczeniowy,
c) pobranie podatku spowodowałoby uszczerbek dla podatnika.

5. Organ podatkowy, na wniosek podatnika, może ograniczyć pobór zaliczek na podatek, jeżeli:
a) przemawia za tym interes publiczny,
b) pobranie zaliczek spowodowałoby uszczerbek dla podatnika,
c) podatnik uprawdopodobni, że zaliczki obliczone według zasad wynikających z ustaw podatkowych byłyby niewspółmiernie wysokie w stosunku do podatku należnego od dochodu przewidywanego na dany rok podatkowy.

6. Organ podatkowy określa podstawę opodatkowania w drodze oszacowania, jeżeli:
a) podatnik nie przedłożył sprawozdania finansowego, do którego składania jest obowiązany na mocy odrębnych przepisów,
b) brak jest ksiąg podatkowych lub innych danych niezbędnych do określenia podstawy opodatkowania,
c) podatnik nie złożył deklaracji podatkowej mimo wezwania organu podatkowego skierowanego do niego w ramach czynności sprawdzających.

7. Zabezpieczenia na majątku podatnika przed terminem płatności podatku można dokonać, jeżeli:
a) podatnik złożył wniosek o odroczenie terminu płatności podatku,
b) podatnik zaprzestał wykonywania zobowiązań z umów cywilnoprawnych wobec swoich kontrahentów,
c) podatnik trwale nie uiszcza wymagalnych zobowiązań o charakterze publicznoprawnym.

8. Decyzja o zabezpieczeniu zobowiązania podatkowego na majątku podatnika, wydana przed wydaniem decyzji ustalającej wysokość tego zobowiązania, wygasa:
a) po upływie 14 dni od dnia doręczenia decyzji ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego,
b) z chwilą doręczenia podatnikowi decyzji ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego,
c) w razie złożenia skargi na decyzję ostateczną ustalającą wysokość zobowiązania podatkowego – z chwilą wydania przez sąd administracyjny prawomocnego orzeczenia w tej sprawie.

9. Decyzja o zabezpieczeniu zobowiązania podatkowego na majątku podatnika wydana przed wydaniem decyzji określającej wysokość zobowiązania, wygasa:
a) po upływie 14 dni od dnia doręczenia decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego,
b) z dniem doręczenia decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego,
c) po wydaniu przez sąd administracyjny prawomocnego orzeczenia, jeżeli podatnik wniósł skargę na decyzję ostateczną określającą wysokość zobowiązania podatkowego.

10. Zgodnie z przepisami Ordynacji podatkowej, zabezpieczenie wykonania decyzji nakładającej obowiązek podlegający wykonaniu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji następuje przez przyjęcie przez organ podatkowy, na wniosek strony, zabezpieczenia zobowiązania wynikającego z tej decyzji wraz z odsetkami za zwłokę, w formie:
a) czeku potwierdzonego przez krajowy bank wystawcy czeku,
b) zastawu rejestrowego na pojeździe stanowiącym własność podatnika, pod warunkiem wpisania tego zastawu do dowodu rejestracyjnego pojazdu,

c) poręczenia udzielonego przez instytucję ubezpieczeniową.

11. Zgodnie z przepisami Ordynacji podatkowej, wykonanie decyzji o zabezpieczeniu następuje przez przyjęcie przez organ podatkowy, na wniosek strony, zabezpieczenia zobowiązania określonego w decyzji o zabezpieczeniu wraz z odsetkami za zwłokę, w formie:
a) złożenia kwoty określonej w decyzji o zabezpieczeniu do depozytu sądowego,
b) gwarancji ubezpieczeniowej,
c) ustanowienia zastawu na rachunku lokaty terminowej.

12. Zgodnie z przepisami Ordynacji podatkowej wykonanie decyzji o zabezpieczeniu następuje przez przyjęcie, na wniosek strony, zabezpieczenia zobowiązania określonego w decyzji o zabezpieczeniu wraz z odsetkami za zwłokę, w formie:
a) złożenia kwoty określonej w decyzji o zabezpieczeniu do depozytu sądowego,
b) weksla z poręczeniem wekslowym instytucji ubezpieczeniowej,
c) zastawu rejestrowego na prawach z papierów wartościowych emitowanych przez Narodowy Bank Polski – według ich wartości nominalnej.

13. Skarbowi Państwa przysługuje hipoteka na wszystkich nieruchomościach podatnika z tytułu:
a) zobowiązań podatkowych, które powstały na skutek doręczenia podatnikowi decyzji ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego, a stanowią dochód budżetu państwa,
b) wszystkich zobowiązań podatkowych,
c) wyłącznie zaległości podatkowych w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa.

14. Przedmiotem hipoteki przysługującej Skarbowi Państwa lub jednostce samorządu terytorialnego z tytułu zobowiązań podatkowych nie może być:
a) użytkowanie nieruchomości, uzyskane przez podatnika na podstawie umowy zawartej na 99 lat,
b) wierzytelność zabezpieczona hipoteką,
c) spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego.

15. Przedmiotem zastawu skarbowego może być:
a) wierzytelność zabezpieczona hipoteką,
b) własnościowe spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego,
c) obraz Picassa o wartości 6 000 000 zł.

16. Na wniosek podatnika właściwy organ podatkowy pierwszej instancji może:
a) przedłużyć termin płatności podatku,
b) odroczyć termin płatności zaległości podatkowej,
c) przywrócić termin na złożenie deklaracji podatkowej, którego podatnik nie dotrzymał bez swojej winy.

17. Zobowiązanie płatnika wygasa w całości lub w części wskutek:
a) zaniechania poboru,
b) nabycia spadku w całości przez Skarb Państwa albo jednostkę samorządu terytorialnego stwierdzonego przez prawomocne postanowienie o stwierdzeniu nabycia spadku – ze skutkiem na dzień otwarcia spadku,
c) potrącenia wierzytelności płatnika wobec państwowej jednostki budżetowej.

18. W sprawie zaliczenia wpłaty na poczet zaległości podatkowych, odsetek za zwłokę oraz kosztów upomnienia wydaje się:
a) postanowienie, na które nie służy zażalenie,
b) postanowienie, na które służy zażalenie,
c) decyzję.

19. Do zapłaty podatku w formie polecenia przelewu obowiązani są:
a) wszyscy podatnicy prowadzący działalność gospodarczą,
b) podatnicy prowadzący działalność gospodarczą, obowiązani do prowadzenia księgi rachunkowej lub podatkowej księgi przychodów i rozchodów,
c) wyłącznie przedsiębiorcy obowiązani do prowadzenia ksiąg rachunkowych.

20. Kwotę podatku, co do zasady:
a) zaokrągla się do pełnych zł, w ten sposób, że końcówki kwot wynoszące mniej niż 50 groszy pomija się, a końcówki kwot wynoszące 50 groszy i więcej podwyższa się do pełnych zł,
b) zaokrągla się w górę do pełnych dziesiątek groszy,
c) zaokrągla się w górę do pełnych zł.

21. Odsetki za zwłokę naliczane są:
a) począwszy od dnia, a którym upłynął termin płatności podatku, łącznie z tym dniem,

b) od dnia następującego po dniu upływu terminu płatności podatku,
c) w razie niezapłacenia podatku w terminie określonym w decyzji o odroczeniu terminu płatności - począwszy od dnia następnego po upływie terminu płatności podatku określonego w decyzji o odroczeniu terminu płatności.

22. Obniżonej stawki odsetek za zwłokę w wysokości 50% stawki odsetek za zwłokę, nie stosuje się w przypadku:
a) zaliczenia nadpłaty na poczet zaległości podatkowej,
b) korekty deklaracji złożonej po doręczeniu zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli podatkowej, a w przypadkach gdy nie stosuje się zawiadomienia - po zakończeniu kontroli podatkowej,
c) złożenia prawnie skutecznej korekty deklaracji, nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia upływu terminu do złożenia deklaracji i zapłaty zaległości podatkowej w ciągu 7 dni od dnia złożenia korekty.

23. Odsetek za zwłokę nie nalicza się:
a) za okres od dnia wszczęcia postępowania podatkowego do dnia doręczenia decyzji organu pierwszej instancji, jeżeli decyzja nie została doręczona w terminie 3 miesięcy od dnia wszczęcia postępowania,
b) za okres od dnia wydania postanowienia o zawieszeniu postępowania z urzędu do dnia wydania postanowienia o podjęciu zawieszonego postępowania,
c) za okres od dnia wniesienia skargi do sądu administracyjnego na decyzję określającą wysokość zobowiązania podatkowego do dnia doręczenia organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu.

24. Jeżeli na podatniku ciążą zobowiązania podatkowe z tytułu różnych podatków, dokonaną wpłatę organ podatkowy zalicza:
a) na poczet podatku, począwszy od zobowiązania o najwcześniejszym terminie płatności, chyba że podatnik wskaże, na poczet którego zobowiązania dokonuje wpłaty,
b) na poczet zobowiązania podatkowego wskazanego przez podatnika, zaś w razie braku takiego wskazania – na poczet zobowiązania o najbliższym terminie płatności,
c) na poczet zobowiązań podatkowych według wyboru organu podatkowego, chyba że podatnik określił, na poczet których zobowiązań dokonał wpłaty.

25. Zapłata podatku może nastąpić także przez:
a) małżonka podatnika, jego zstępnych, wstępnych, rodzeństwo, małżonka zstępnych, ojczyma i macochę,
b) małżonka podatnika, byłego małżonka podatnika, zstępnych, wstępnych, pasierba, rodzeństwo, zstępnych rodzeństwa, ojczyma i macochę,
c) aktualnego właściciela przedmiotu zastawu skarbowego, jeżeli podatek zabezpieczony jest zastawem skarbowym, a wpłacana kwota nie przekracza 1000 zł.

26. Zobowiązania podatkowe podlegają potrąceniu z wierzytelnością podatnika wobec państwowej jednostki budżetowej:
a) także jeśli wierzytelność została nabyta przez tego podatnika w drodze cesji,
b) wynikającą z usług wykonanych przez tego podatnika w trybie przepisów o zamówieniach publicznych,
c) pod warunkiem, że wierzytelność ta jest bezsporna i stała się wymagalna nie wcześniej niż 2 lata przed powstaniem zobowiązania podatkowego.

27. Przeniesienie przez podatnika własności rzeczy na rzecz Skarbu Państwa, będące szczególnym przypadkiem wygaśnięcia zobowiązania podatkowego, następuje na podstawie umowy zawartej:
a) między podatnikiem a naczelnikiem urzędu skarbowego lub dyrektorem izby celnej,
b) między podatnikiem a naczelnikiem urzędu skarbowego lub naczelnikiem urzędu celnego,
c) między podatnikiem a starostą.

28. Zaległości podatkowe podatnika prowadzącego działalność gospodarczą mogą być umorzone:
a) bez ograniczeń kwotowych przez organ podatkowy pierwszej instancji,
b) do wysokości 10 000 zł przez organ podatkowy pierwszej instancji, a powyżej tej kwoty przez dyrektora izby skarbowej lub dyrektora izby celnej,
c) do wysokości stanowiącej pomoc *de minimis* przez organ podatkowy pierwszej instancji, a powyżej tej kwoty przez dyrektora izby skarbowej lub dyrektora izby celnej.

29. Odsetki za zwłokę od umorzonej zaległości podatkowej:
a) biegną do dnia wydania decyzji o umorzeniu zaległości podatkowej i mimo umorzenia tej zaległości są wymagalne,
b) są naliczane do dnia, w którym decyzja o umorzeniu zaległości podatkowej stała się ostateczna i podlegają wpłacie mimo umorzenia tej zaległości,
c) wygasają.

30. Organ podatkowy na wniosek płatnika:
a) może umorzyć jego zobowiązanie wynikające z decyzji o odpowiedzialności podatkowej za podatek niepobrany od podatnika, jeżeli przemawia za tym ważny interes płatnika lub interes publiczny,

b) może umorzyć jego zobowiązanie wynikające z decyzji o odpowiedzialności podatkowej za podatek niepobrany od podatnika, jeżeli przemawia za tym ważny interes płatnika albo interes publiczny, pod warunkiem, że udzielona płatnikowi pomoc będzie stanowiła pomoc *de minimis*,
c) nie może umorzyć zobowiązania płatnika wynikającego z decyzji o jego odpowiedzialności podatkowej za podatek niepobrany od podatnika.

31. Wydając na wniosek podatnika decyzję o odroczeniu terminu płatności zaległości podatkowej organ podatkowy:
a) może ustalić opłatę prolongacyjną,
b) musi ustalić opłatę prolongacyjną w każdym przypadku,
c) nie ustala opłaty prolongacyjnej, jeśli przyczyną wydania decyzji przyznającej ulgę był wypadek losowy, jakiemu uległ podatnik.

32. Organ podatkowy na wniosek spadkobiercy podatnika:
a) może rozłożyć na raty zaległość podatkową podatnika objętą odpowiedzialnością tego spadkobiercy,
b) może odstąpić od orzeczenia o jego odpowiedzialności za zaległości podatkowe spadkodawcy, jeżeli przemawia za tym interes publiczny lub w ważny interes spadkobiercy,
c) nie może udzielić żadnej ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych spadkodawcy objętych odpowiedzialnością spadkobiercy.

33. Zobowiązanie podatkowe przedawnia się z upływem 5 lat licząc od:
a) upływu terminu płatności podatku,
b) końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności podatku,
c) dnia następującego po dniu, w którym upłynął termin złożenia deklaracji.

34. Bieg terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego:
a) ulega zawieszeniu na skutek ogłoszenia upadłości podatnika,
b) ulega przerwaniu na skutek wszczęcia postępowania egzekucyjnego wobec podatnika,
c) zostaje zawieszony z dniem wniesienia skargi do sądu administracyjnego na decyzję określającą wysokość tego zobowiązania podatkowego.

35. Nadpłata wykazana w deklaracji nienależnie lub w wysokości większej od należnej, która traktowana jest jak zaległość podatkowa:
a) podlega zwrotowi w terminie 30 dni od doręczenia decyzji nakazującej jej zwrot,
b) przedawnia się co do zasady z upływem 5 lat licząc od końca roku kalendarzowego, w którym organ podatkowy dokonał zwrotu nienależnej kwoty,
c) podlega zwrotowi z odsetkami za zwłokę od następnego dnia po dniu doręczenia decyzji nakazującej zwrot nienależnej kwoty.

36. Jeżeli podatnik kwestionuje wysokość podatku pobranego przez płatnika:
a) zwraca się do płatnika o wystąpienie do właściwego organu podatkowego o stwierdzenie nadpłaty,
b) składa wniosek do właściwego organu podatkowego o stwierdzenie nadpłaty,
c) ma do płatnika roszczenie, którego może dochodzić przed sądem powszechnym.

37. W razie skorygowania przez podatnika zeznania w toku czynności sprawdzających nadpłata wynikająca z korekty zeznania podlega zwrotowi w terminie:
a) 2 miesięcy od dnia skorygowania zeznania,
b) 3 miesięcy od dnia skorygowania zeznania,
c) 2 miesięcy od dnia złożenia skorygowanego zeznania, lecz nie wcześniej niż w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia zeznania, które zostało skorygowane.

38. W razie niezwrócenia przez organ podatkowy nadpłaty wynikającej z zeznania podatkowego w podatku dochodowym od osób fizycznych w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia zeznania podatkowego, podatnikowi przysługuje oprocentowanie nadpłaty:
a) od dnia złożenia zeznania podatkowego,
b) tylko jeśli wysokość nadpłaty nie budziła wątpliwości,
c) od dnia następnego po upływie 3 miesięcy od dnia złożenia zeznania podatkowego.

39. W przypadku uchylenia decyzji przez organ odwoławczy i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia, nadpłata powstała w wyniku wykonania uchylonej decyzji podlega zwrotowi:
a) w terminie 30 dni od dnia wydania decyzji uchylającej,
b) bez zbędnej zwłoki, jeżeli nowa decyzja w tej sprawie nie została wydana w terminie 3 miesięcy od dnia uchylenia decyzji,
c) w terminie 14 dni po wydaniu nowej decyzji, bez względu na termin jej wydania.

40. Zaliczenie nadpłaty na poczet zaległości podatkowych następuje z dniem:
a) doręczenia postanowienia w sprawie zaliczenia nadpłaty,
b) doręczenia decyzji stwierdzającej wysokość nadpłaty,
c) powstania nadpłaty.

41. Pełnomocnictwo do podpisywania deklaracji składanej za pomocą środków komunikacji elektronicznej oraz zawiadomienie o odwołaniu tego pełnomocnictwa podatnik, płatnik lub inkasent składa:
a) organowi podatkowemu właściwemu w sprawach podatku, którego dana deklaracja dotyczy.
b) naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu w sprawach ewidencji podatników i płatników.
c) organowi podatkowemu właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania pełnomocnika.

42. Korekta deklaracji może być złożona:
a) po umorzeniu postępowania podatkowego,
b) w trakcie kontroli podatkowej, przed doręczeniem protokołu,
c) po wydaniu decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego jako załącznik do wniosku o stwierdzenie nadpłaty.

43. W świetle przepisów Ordynacji podatkowej obowiązek złożenia organowi podatkowemu informacji o zdarzeniach wynikających ze stosunków cywilnoprawnych mogących mieć wpływ powstanie obowiązku podatkowego lub wysokość zobowiązania podatkowego kontrahenta:
a) może zostać nałożony na osobę fizyczną nieprowadzącą działalności gospodarczej,
b) może wynikać z pisemnego żądania organu podatkowego,
c) powstaje z mocy prawa i obejmuje wszystkie transakcje o wartości przekraczającej równowartość 10 000 euro.

44. Małżonkowie opodatkowani łącznie od sumy swoich dochodów:
a) ponoszą solidarną odpowiedzialność za zobowiązanie podatkowe,
b) odpowiadają za zobowiązanie podatkowe w proporcji odpowiadającej wysokości ich dochodów,
c) są uprawnieni do zwrotu nadpłaty w częściach równych.

45. Spółka z o.o. przejmująca spółkę akcyjną:
a) przejmuje tylko te prawa i obowiązki podatkowe spółki akcyjnej, które są wskazane w planie przejęcia,
b) wstępuje we wszelkie prawa i obowiązki spółki akcyjnej, wynikające z przepisów prawa podatkowego,
c) odpowiada za zaległości podatkowe spółki akcyjnej na podstawie decyzji orzekającej o odpowiedzialności podatkowej.

46. W myśl przepisów Ordynacji podatkowej, osoba prawna powstała w wyniku podziału osoby prawnej:
a) przejmuje prawa i obowiązki dzielonej osoby prawnej pozostające w związku ze składnikami majątku przydzielonymi jej w planie podziału, jeżeli majątek przejmowany na skutek podziału stanowi zorganizowaną część przedsiębiorstwa,
b) przejmuje te obowiązki dzielonej osoby prawnej, które są wskazane w decyzji orzekającej o odpowiedzialności podatkowej osoby prawnej powstałej w wyniku podziału,
c) przejmuje niemajątkowe prawa dzielonej osoby prawnej pozostające w związku ze składnikami majątku przydzielonymi jej w planie podziału, pod warunkiem kontynuowania działalności gospodarczej dzielonej osoby prawnej.

47. Spółka niemająca osobowości prawnej, do której osoba fizyczna wniosła na pokrycie udziału wkład w postaci swojego przedsiębiorstwa:
a) wstępuje w przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa wniesionego przedsiębiorstwa, z wyjątkiem tych praw, które nie mogą być kontynuowane na podstawie przepisów regulujących opodatkowanie spółek niemających osobowości prawnej,
b) wstępuje w przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa i obowiązki wniesionego przedsiębiorstwa,
c) nie odpowiada za zaległości podatkowe osoby fizycznej, która wniosła do spółki wkład w postaci przedsiębiorstwa.

48. Spadkobiercy podatnika odpowiadają za zobowiązania podatkowe spadkodawcy:
a) solidarnie do chwili działu spadku,
b) w każdym przypadku jedynie do wysokości zobowiązania odpowiadającej ich udziałowi w spadku,
c) w częściach ustalonych decyzją organu podatkowego orzekającą o odpowiedzialności podatkowej, jeżeli nie dokonano działu spadku.

49. Przypadające na rzecz spadkodawcy nadpłaty oraz zwroty podatków, a także oprocentowanie z tych tytułów zwracane są poszczególnym spadkobiercom:
a) proporcjonalnie do ich udziału spadkowego określonego w prawomocnym postanowieniu sądu o stwierdzeniu nabycia spadku lub zarejestrowanym akcie poświadczenia dziedziczenia złożonym w organie podatkowym,
b) w terminie 30 dni od dnia złożenia w organie podatkowym prawomocnego postanowieniu sądu o stwierdzeniu nabycia spadku lub zarejestrowanego aktu poświadczenia dziedziczenia,
c) w proporcji określonej w zgodnym oświadczeniu woli wszystkich spadkobierców, złożonym organowi podatkowemu na piśmie lub ustnie do protokołu.

50. Organ podatkowy orzeka o zakresie odpowiedzialności poszczególnych spadkobierców za zaległości podatkowe zmarłego podatnika:
a) w jednej decyzji,

b) w tylu decyzjach, ilu jest spadkobierców,
c) w decyzjach wydanych tylko wobec tych spadkobierców, którzy przyjęli spadek wprost.

51. Za zobowiązania podatkowe spółki jawnej powstałe po jej rozwiązaniu:
a) odpowiadają osoby będące wspólnikami w momencie rozwiązania spółki,
b) odpowiada likwidator spółki,
c) nikt nie odpowiada, gdyż zobowiązanie podatkowe spółki nie może powstać po jej rozwiązaniu.

52. Za zobowiązania podatkowe fundacji odpowiada:
a) organ założycielski,
b) wyłącznie prezes zarządu fundacji,
c) członkowie zarządu fundacji.

53. Członek zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością odpowiada za zaległości podatkowe spółki:
a) wyłącznie z tytułu zobowiązań spółki powstałych w okresie, gdy pełnił funkcję członka zarządu spółki,
b) jeżeli egzekucja z majątku spółki okazała się w całości lub w części bezskuteczna,
c) jeżeli egzekucja z majątku spółki okazała się bezskuteczna, a członek zarządu spółki odmówił wyjawienia jej majątku.

54. Likwidatorzy, z wyjątkiem likwidatorów ustanowionych przez sąd, odpowiadają za zaległości podatkowe:
a) wyłącznie spółek,
b) spółek,
c) wyłącznie osób prawnych niebędących spółkami.

55. Ogólne wyjaśnienia przepisów prawa podatkowego dotyczące stosowania tych przepisów (objaśnienia podatkowe) wydaje:
a) Szef Krajowej Administracji Skarbowej,
b) Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej,
c) Minister właściwy do spraw finansów publicznych.

56. Ochrona prawna Wnioskodawcy o interpretację indywidualną nie przysługuje, gdy stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe będące przedmiotem interpretacji indywidualnej stanowi element czynności będących przedmiotem :
a) wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego,
b) decyzji wydanej z zastosowaniem art. 119a Ordynacji podatkowej,
c) Orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

57. Przez utrwaloną praktykę interpretacyjną, rozumie się wyjaśnienia zakresu i sposobu stosowania przepisów prawa podatkowego, dominujące w interpretacjach indywidualnych wydawanych:
a) w takich samych stanach faktycznych lub w odniesieniu do takich samych zdarzeń przyszłych oraz w takim samym stanie prawnym, w trakcie okresu rozliczeniowego oraz w okresie 12 miesięcy przed rozpoczęciem tego okresu rozliczeniowego,
b) wyłącznie w takich samych stanach faktycznych i prawnych,
c) w takich samych stanach faktycznych lub w odniesieniu do takich samych zdarzeń przyszłych oraz w takim samym stanie prawnym, w trakcie okresu rozliczeniowego oraz w okresie 6 miesięcy przed rozpoczęciem tego okresu rozliczeniowego.

58. Zasada rozstrzyganie wątpliwości na korzyść podatnika dotyczy wyłącznie:
a) podatników,
b) stanów faktycznych,
c) niedających się usunąć wątpliwości, co do treści przepisów prawa podatkowego.

59. Grupy podmiotów obowiązane do składania zeznań, wykazów, informacji lub deklaracji podatkowych zostały wymienione:
a) wprost w Ordynacji podatkowej,
b) w Rozporządzeniu Ministra właściwego do spraw finansów publicznych,
c) w Biuletynie Informacji Publicznej.

60. Klauzuli przeciwko unikaniu opodatkowania nie stosuje się:
a) jeżeli korzyść podatkowa lub suma korzyści podatkowych osiągniętych przez podmiot z tytułu czynności nie przekracza w okresie rozliczeniowym 200 000 zł, a w przypadku podatków, które nie są rozliczane okresowo - jeżeli korzyść podatkowa z tytułu czynności nie przekracza 200 000 zł.,
b) do podmiotu, który uzyskał opinię zabezpieczającą - w zakresie objętym opinią, do dnia doręczenia uchylenia lub z miany opinii zabezpieczającej,
c) do podatków dochodowych.

61. Postępowanie podatkowe w przypadku unikania opodatkowania prowadzi:
a) Szef Krajowej Administracji Skarbowej,
b) Minister Rozwoju i Finansów,

c) właściwy rzeczowo organ podatkowy I instancji.

62. W skład Rady do Spraw Przeciwdziałania Unikaniu Opodatkowania;
a) wchodzi 20 autorytetów prawa podatkowego,
b) wchodzą wyłącznie doradcy podatkowi,
c) wchodzi 1 osoba wskazana przez Prezesa NSA spośród sędziów NSA w stanie spoczynku.

63. Treść opinii zabezpieczającej zawiera w szczególności:
a) pouczenie o prawie wniesienia skargi do sądu administracyjnego,
b) wskazanie sankcji karnych,
c) ocenę, że do czynności ma zastosowania przepis art. 119a Ordynacji podatkowej.

64. Szef Krajowej Administracji Skarbowej wydaje opinię zabezpieczającą, jeżeli:
a) przedstawione we wniosku okoliczności wskazują, że do czynności nie ma zastosowania art. 119a Ordynacji podatkowej,
b) przedstawione we wniosku okoliczności wskazują, że do czynności ma zastosowanie art. 119a Ordynacji podatkowej,
c) nawet w przypadku, gdy wnioskujący nie dopełnił formalności, co do treści wniosku.

Tajemnica skarbowa

1. Do przestrzegania tajemnicy skarbowej obowiązani są:
a) doradcy podatkowi - w zakresie wiadomości uzyskanych w ramach wykonywania zawodu,
b) pracownicy technicznej obsługi organów podatkowych,
c) płatnicy podatków stanowiących dochody budżetu państwa.

~~2. Ujawnienie przez naczelnika urzędu skarbowego informacji stanowiących tajemnicę skarbową, z wyłączeniem informacji stanowiących tajemnicę inną niż skarbowa i objętych ochroną na podstawie odrębnych ustaw, może nastąpić:~~
~~a) na podstawie decyzji naczelnika urzędu skarbowego podjętej ze względu na ważny interes publiczny oraz gdy jest to konieczne dla osiągnięcia celów kontroli podatkowej lub postępowania podatkowego lub jeżeli ujawnienie tych informacji urzeczywistni prawo obywateli do ich rzetelnego informowania o działaniach organów podatkowych i jawności życia publicznego,~~
~~b) na podstawie pisemnej zgody ministra właściwego do spraw finansów publicznych udzielonej na wniosek naczelnika urzędu skarbowego, gdy przemawia za tym ważny interes publiczny oraz gdy jest to konieczne dla osiągnięcia celów kontroli podatkowej lub postępowania podatkowego lub jeżeli ujawnienie tych informacji urzeczywistni prawo obywateli do ich rzetelnego informowania o działaniach organów podatkowych i jawności życia publicznego,~~
~~c) na podstawie postanowienia sądu administracyjnego, wydanego na pisemny wniosek naczelnika urzędu skarbowego, gdy ujawnienia informacji wymaga interes publiczny.~~

3. Osoba obowiązana do zachowania tajemnicy skarbowej, która ujawnia informacje objęte tą tajemnicą, podlega karze:
a) grzywny,
b) pozbawienia wolności do lat 3,
c) pozbawienia wolności do lat 5.

4. Ściganie przestępstwa ujawnienia tajemnicy skarbowej odbywa się:
a) wyłącznie na wniosek pokrzywdzonego,
b) z oskarżenia prywatnego,
c) na wniosek pokrzywdzonego, chyba że pokrzywdzonym jest Skarb Państwa.

5. Informacje o numerach rachunków bankowych posiadanych przez podatników organy podatkowe mogą udostępniać:
a) Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych,
b) ośrodkom pomocy społecznej,
c) ubezpieczycielom.

B. Pytania otwarte

1. Interpretacje ogólne ministra właściwego do spraw finansów publicznych.
2. Ogólne wyjaśnienia przepisów prawa podatkowego dotyczące stosowania tych przepisów (objaśnienia podatkowe).
3. Zasady ochrony prawnej wnioskodawcy, wyłączenia spod ochrony.
4. Pojęcie utrwalonej praktyki administracyjnej i zasady jej funkcjonowania.
5. Interpretacje wydawane przez samorządowe organy podatkowe.
6. Zasady i tryb wydawania interpretacji indywidualnych przepisów prawa podatkowego.
7. Zasada rozstrzygania wątpliwości na korzyść podatnika wyrażona w Ordynacji podatkowej.
8. Sposoby powstania zobowiązania podatkowego oraz zasady zabezpieczenia jego wykonania.
9. Określenie podstawy opodatkowania w drodze oszacowania w świetle przepisów Ordynacji podatkowej.

10. Hipoteka przymusowa w świetle przepisów Ordynacji podatkowej.
11. Zastaw skarbowy w świetle przepisów Ordynacji podatkowej.
12. Odsetki za zwłokę od zaległości podatkowych – zasady ich obliczania i wpłacania, okresy, za które nie nalicza się odsetek za zwłokę w świetle przepisów Ordynacji podatkowej.
13. Opłata prolongacyjna od kwoty podatku lub zaległości podatkowej w świetle przepisów Ordynacji podatkowej.
14. Formy wygaśnięcia zobowiązań podatkowych w świetle przepisów Ordynacji podatkowej.
15. Termin dokonania i forma zapłaty podatku w świetle przepisów Ordynacji podatkowej.
16. Zasady udzielania ulg w spłacie zobowiązań podatkowych w świetle przepisów Ordynacji podatkowej.
17. Procedura udzielenie ulgi na wniosek podatnika prowadzącego działalność gospodarczą w świetle przepisów Ordynacji podatkowej.
18. Procedura umorzenia zaległości podatkowej z urzędu w świetle przepisów Ordynacji podatkowej.
19. Przedawnienie prawa do wydania decyzji ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego w świetle przepisów Ordynacji podatkowej.
20. Zawieszenie biegu przedawnienia zobowiązania podatkowego w świetle przepisów Ordynacji podatkowej.
21. Przerwanie biegu przedawnienia zobowiązania podatkowego w świetle przepisów Ordynacji podatkowej.
22. Pojęcie nadpłaty podatku w rozumieniu przepisów Ordynacji podatkowej.
23. Stwierdzenie i zwrot nadpłaty w świetle przepisów Ordynacji podatkowej.
24. Zasady oprocentowania nadpłaty podatku w świetle przepisów Ordynacji podatkowej.
25. Zaliczenie nadpłaty na poczet zaległości podatkowych w świetle przepisów Ordynacji podatkowej.
26. Deklaracja w rozumieniu Ordynacji podatkowej - pojęcie i znaczenie prawne oraz prawo do jej korekty.
27. Podmioty zobowiązane do przekazywania informacji organom podatkowym w świetle przepisów Ordynacji podatkowej.
28. Rodzaje porozumień w sprawach ustalenia cen transakcyjnych w świetle przepisów Ordynacji podatkowej.
29. Porozumienia w sprawie ustalenia cen transakcyjnych - obowiązki wnioskującego w świetle przepisów Ordynacji podatkowej.
30. Konsekwencje podatkowe połączenia (przekształcenia) osób prawnych w świetle przepisów Ordynacji podatkowej.
31. Konsekwencje podatkowe podziału osoby prawnej w świetle przepisów Ordynacji podatkowej.
32. Odpowiedzialność podatkowa spadkobierców podatnika i płatnika w świetle przepisów Ordynacji podatkowej.
33. Zasady zwrotu nadpłat spadkobiercom podatnika w świetle przepisów Ordynacji podatkowej.
34. Zakres odpowiedzialności osób trzecich za zaległości podatkowe podatnika w świetle przepisów Ordynacji podatkowej.
35. Odpowiedzialność członka rodziny oraz rozwiedzionego małżonka za zaległości podatkowe podatnika w świetle przepisów Ordynacji podatkowej.
36. Odpowiedzialność wspólników za zaległości podatkowe spółek w świetle przepisów Ordynacji podatkowej.
37. Odpowiedzialność członków zarządu za zaległości podatkowe spółek oraz odpowiedzialność podatkowa członków organów zarządzających innych osób prawnych w świetle przepisów Ordynacji podatkowej.
38. Istota klauzuli przeciwko unikaniu opodatkowania.
39. Wyłączenie stosowania klauzuli przeciwko unikaniu opodatkowania w świetle przepisów Ordynacji podatkowej.
40. Postępowanie podatkowe w przypadku unikania opodatkowania w świetle przepisów Ordynacji podatkowej.
41. Rada do Spraw Przeciwdziałania Unikaniu Opodatkowania – zasady działania, kompetencje.
42. Opinie zabezpieczające w świetle przepisów Ordynacji podatkowej.
43. Procedura związana z wydaniem lub odmową wydania opinii zabezpieczającej w świetle przepisów Ordynacji podatkowej.
44. Tajemnica skarbowa w świetle przepisów Ordynacji podatkowej.
45. Przesłanki i tryb ujawnienia tajemnicy skarbowej w świetle przepisów Ordynacji podatkowej.
46. Podmioty, które mogą uzyskać informacje z akt podatkowych objętych tajemnicą skarbową oraz podmioty, którym mogą być udostępniane akta objęte tą tajemnicą.

Podatek od towarów i usług

A. Test

1. Przez pojęcie importu towarów w podatku od towarów i usług rozumie się:
a) przywóz towarów z terytorium państwa trzeciego na terytorium Unii Europejskiej,
b) dostawę towarów wysyłanych lub transportowanych z terytorium kraju trzeciego na terytorium Unii Europejskiej,
c) przywóz towarów z terytorium państwa członkowskiego na terytorium kraju.

2. Za nowy środek transportu w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług nie uznaje się jednostki pływającej, która:
a) była używana 110 godzin roboczych na wodzie a od momentu dopuszczenia jej do użytku upłynęły 2 miesiące,
b) była używana 90 godzin roboczych na wodzie a od momentu dopuszczenia jej do użytku upłynęły 4 miesiące,
c) była używana 120 godzin roboczych na wodzie a od momentu dopuszczenia jej do użytku upłynęło 5 miesięcy.

3. Za małego podatnika w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług uznaje się podatnika podatku od towarów i usług u którego:
a) wartość sprzedaży (bez kwoty podatku) nie przekroczyła w poprzednim roku podatkowym 1 200 000 euro,
b) wartość sprzedaży (wraz z kwotą podatku) nie przekroczyła w poprzednim roku podatkowym 1 200 000 zł,
c) wartość sprzedaży (wraz z kwotą podatku) nie przekroczyła w poprzednim roku podatkowym 1 200 000 euro.

4. Zakresem opodatkowania podatkiem od towarów i usług objęte są:
a) wyłącznie czynności wykonane z zachowaniem warunków oraz form określonych przepisami prawa,
b) czynności uznane na podstawie ustawy za wykonywane na terytorium kraju, z wyłączeniem czynności, które nie mogą być przedmiotem prawnie skutecznej umowy,
c) czynności uznane na podstawie ustawy za wykonywane na terytorium kraju, w tym zbycie przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części.

5. Za odpłatną dostawę towarów w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług uznaje się:
a) przekazanie prezentu o małej wartości,
b) darowiznę towaru, jeśli podatnikowi nie przysługiwało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego przy jego nabyciu,
c) przeniesienie z nakazu organu władzy publicznej prawa własności towarów w zamian za odszkodowanie.

6. Za odpłatne świadczenie usług w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług uznaje się:
a) użycie nieruchomości stanowiącej część przedsiębiorstwa do celów innych niż działalność gospodarcza podatnika, niezależnie od tego czy podatnikowi przysługiwało prawo do odliczenia podatku naliczonego z tytułu jej nabycia,
b) nieodpłatne świadczenie usług do celów innych niż działalność gospodarcza podatnika,
c) zużycie towarów na cele osobiste podatnika, jeżeli podatnikowi przysługiwało prawo do odliczenia podatku naliczonego z tytułu ich nabycia.

7. Przez wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów w świetle ustawy o podatku od towarów i usług rozumie się:
a) nabycie towarów z innego państwa członkowskiego przez podatnika podatku od towarów i usług od podmiotu, niebędącego podatnikiem, posiadającego siedzibę w innym niż Polska państwie członkowskim,
b) nabycie towarów z państwa trzeciego przez podatnika podatku od towarów i usług,
c) nabycie towarów, które w wyniku dokonanej dostawy transportowane są do Polski z terytorium Niemiec przez dokonującego dostawy.

8. Wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług nie występuje, co do zasady:
a) jeżeli nabywca nie podał dostawcy numeru identyfikacji podatkowej poprzedzonej kodem PL,
b) jeżeli dostawa towarów, które są wysyłane bądź transportowane, stanowi dostawę towarów instalowanych lub montowanych w miejscu zakończenia wysyłki lub transportu,
c) gdy nabywcą jest osoba prawna niebędąca podatnikiem VAT, jeżeli całkowita wartość wewnątrzwspólnotowego nabycia przekroczyła u niej w trakcie roku równowartość 50.000 zł.

9. Przez wewnątrzwspólnotową dostawę towarów w świetle ustawy o podatku od towarów i usług rozumie się, co do zasady, wywóz towarów z terytorium kraju w wykonaniu dostawy towarów:
a) na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, na rzecz osoby prawnej niebędącej podatnikiem podatku od wartości dodanej, zidentyfikowanej dla celów transakcji wewnątrzwspólnotowych na tym terytorium,
b) na terytorium państwa trzeciego, przez podatnika VAT zidentyfikowanego dla celów transakcji wewnątrzwspólnotowych,
c) na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, na rzecz osoby prawnej niebędącej podatnikiem niezidentyfikowanej dla celów transakcji wewnątrzwspólnotowych na tym terytorium.

10. Za wewnątrzwspólnotową dostawę towarów w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług nie uznaje się czynności:
a) sprzedaży wysyłkowej z terytorium kraju,
b) dostawy towarów, której przedmiotem są nowe środki transportu,
c) dostawy towarów akcyzowych.

11. Opodatkowanie podatkiem od towarów i usług likwidacji działalności gospodarczej dotyczy wyłącznie:
a) zaprzestania przez osobę fizyczną wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu,
b) zaprzestania przez osobę fizyczną wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu oraz rozwiązania spółki cywilnej lub handlowej niemającej osobowości prawnej,
c) zaprzestania przez osobę fizyczną wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu i rozwiązania spółek prawa handlowego.

12. Opodatkowanie podatkiem od towarów i usług towarów własnej produkcji i towarów, które po nabyciu nie były przedmiotem dostawy towarów, stosuje się również w sytuacji, gdy podatnik będący osobą fizyczną nie wykonywał czynności podlegających opodatkowaniu przez okres:
a) co najmniej 1 roku,
b) co najmniej 24 miesięcy,
c) co najmniej 10 miesięcy, z wyjątkiem zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

13. Opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług przy likwidacji działalności gospodarczej i zaprzestaniu wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu podlegają:
a) wszystkie towary, które na dzień likwidacji lub zaprzestania wykonywania czynności opodatkowanych znajdują się w posiadaniu podatnika,
b) towary, które na dzień likwidacji lub zaprzestania wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu znajdują się w posiadaniu podatnika, o ile przy ich nabyciu przysługiwało podatnikowi prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego,
c) towary, które na dzień likwidacji lub zaprzestania wykonywania czynności opodatkowanych znajdują się w posiadaniu podatnika, o ile przy ich nabyciu przysługiwało podatnikowi prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego, za wyjątkiem towarów używanych.

14. Dostawa towarów, której przedmiotem są towary objęte spisem z natury sporządzonym na dzień likwidacji działalności dokonana przez byłych wspólników spółek, które uległy likwidacji, w myśl ustawy o podatku od towarów i usług, podlega:
a) zwolnieniu od podatku przez okres 12 miesięcy, licząc od 14. dnia od rozwiązania spółki,
b) zwolnieniu od podatku przez okres 12 miesięcy, licząc od dnia rozwiązania spółki, pod warunkiem rozliczenia podatku od towarów objętych spisem z natury,
c) nie podlega zwolnieniu od podatku.

15. Podatnikiem w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług jest:
a) osoba fizyczna nieprowadząca działalności gospodarczej dokonująca okazjonalnie wewnątrzwspólnotowej dostawy nowych środków transportu,
b) osoba fizyczna zatrudniona na umowę o pracę,
c) osoba zarządzająca przedsiębiorstwem na podstawie kontraktu menedżerskiego, zgodnie z którym odpowiedzialność wobec osób trzecich ponosi zlecający wykonanie tych czynności.

16. Zgodnie z przepisami o podatku od towarów i usług przedstawiciela podatkowego jest obowiązany ustanowić podatnik, podlegający obowiązkowi zarejestrowania się jako podatnik VAT czynny:
a) posiadający siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium innego niż Polska państwa członkowskiego,
b) posiadający siedzibę działalności gospodarczej na terytorium państwa trzeciego i posiadający stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium państwa członkowskiego,
c) nieposiadający siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium państwa członkowskiego.

17. Obowiązek podatkowy w podatku od towarów i usług z tytułu dokonania dostawy towarów powstaje, co do zasady, z chwilą:
a) wystawienia faktury, nie później jednak niż w 7. dniu, licząc od dnia wydania towaru,
b) dokonania dostawy towaru,
c) wydania towarów.

18. Obowiązek podatkowy w podatku od towarów i usług z tytułu świadczenia usługi budowlanej na rzecz osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej powstaje z chwilą:
a) wykonania tej usługi,
b) otrzymania całości lub części zapłaty, nie później jednak niż 180. dnia, licząc od dnia wykonania tej usługi,
c) wystawienia faktury, nie później jednak niż 30. dnia od dnia wykonania tej usługi.

19. Obowiązek podatkowy w podatku od towarów i usług z tytułu świadczenia usługi ubezpieczeniowej powstaje z dniem:
a) wykonania usługi,
b) wystawienia faktury,
c) otrzymania całości lub części zapłaty.

20. W przypadku, gdy przed dokonaniem dostawy towarów podatnik otrzymał część zapłaty, obowiązek podatkowy w podatku od towarów i usług powstaje, co do zasady z chwilą:
a) wystawienia faktury potwierdzającej otrzymanie tej zapłaty,
b) otrzymania całości zapłaty,
c) otrzymania części zapłaty, w odniesieniu do otrzymanej kwoty.

21. Obowiązek podatkowy w imporcie towarów w podatku od towarów i usług powstaje, co do zasady:
a) z chwilą wydania towaru,
b) z chwilą przywozu towarów z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju,
c) z chwilą powstania długu celnego.

22. Mały podatnik w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług rozliczający się kasowo świadczy usługę budowlaną na rzecz osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej. Obowiązek podatkowy z tego tytułu powstaje z chwilą:
a) wystawienia faktury, nie później jednak niż 30. dnia od dnia wykonania tej usługi,
b) wykonania tej usługi,
c) otrzymania całości lub części zapłaty, nie później jednak niż 180. dnia, licząc od dnia wykonania tej usługi.

23. Miejscem świadczenia usług transportu towarów, którego rozpoczęcie i zakończenie ma miejsce odpowiednio na terytorium dwóch różnych państw członkowskich, na rzecz usługobiorcy, będącego podatnikiem, w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, jest:
a) miejsce siedziby usługobiorcy,
b) miejsce siedziby usługodawcy,
c) miejsce, w którym faktycznie rozpoczyna się transport towarów.

24. W przypadku świadczenia usług na ruchomym majątku rzeczowym na rzecz osób fizycznych, niebędących podatnikami, miejscem świadczenia tych usług w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług jest:
a) miejsce, w którym usługi te są faktycznie wykonywane,
b) miejsce, gdzie świadczący posiada siedzibę lub miejsce zamieszkania, o ile towary zostaną wywiezione do nabywcy usługi w ciągu 90 dni od dnia wykonania tych usług,
c) miejsce, gdzie usługi są faktycznie świadczone, z wyjątkiem gdy nabywca podał świadczącemu usługę numer, pod którym jest zidentyfikowany dla podatku od wartości dodanej w państwie członkowskim innym niż państwo na terenie którego usługa jest świadczona, pod warunkiem, że towary zostaną wywiezione z kraju.

25. Miejscem świadczenia, w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, usługi wynajmu samochodu osobowego na okres 1 roku przez polskiego podatnika na rzecz podatnika niemieckiego jest miejsce:
a) gdzie podatnik będący usługobiorcą posiada siedzibę działalności gospodarczej,
b) w którym środki te są faktycznie oddawane do dyspozycji usługobiorcy,
c) w którym usługodawca posiada siedzibę działalności gospodarczej.

26. Polski podatnik VAT buduje halę magazynową na rzecz niemieckiego podatnika VAT zlokalizowaną na terytorium Francji. Miejscem świadczenia tej usługi w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług jest terytorium:
a) Polski,
b) Niemiec,
c) Francji.

27. Podstawą opodatkowania w podatku od towarów i usług z tytułu dostawy towarów jest:
a) obrót, pomniejszony o kwotę należnego podatku,
b) wszystko, co stanowi zapłatę, którą dokonujący dostawy towarów otrzymał lub ma otrzymać z tytułu tej dostawy od nabywcy, bez uwzględnienia kwoty samego podatku,
c) kwota należna z tytułu dostawy tych towarów, powiększona o kwotę należnego podatku.

28. Podstawą opodatkowania w podatku od towarów i usług z tytułu darowizny towaru jest:
a) cena nabycia tego towaru,
b) wartość rynkowa tego towaru,
c) cena nabycia tego towaru, określona w momencie dokonania jego darowizny.

29. Podstawą opodatkowania podatkiem od towarów i usług w imporcie towarów jest co do zasady:
a) wartość celna,
b) wartość celna powiększona o należne cło oraz podatek akcyzowy w przypadku importu towarów opodatkowanych tym podatkiem,
c) wartość celna powiększona o cło i podatek akcyzowy, z tym że w przypadku towarów zwolnionych od cła dla potrzeb określenia podstawy opodatkowania przyjmuje się kwotę cła obliczoną według stawki autonomicznej.

30. Podstawą opodatkowania w podatku od towarów i usług z tytułu importu usług jest, co do zasady:
a) obrót, pomniejszony o kwotę należnego podatku,
b) wszystko, co stanowiło zapłatę, którą usługodawca otrzymał lub ma otrzymać z tytułu wykonania tej usługi od usługobiorcy, bez uwzględnienia kwoty samego podatku,
c) kwota należna z tytułu wykonania tych usług, powiększona o kwotę należnego podatku.

31. Podstawowym założeniem w przypadku obliczenia kwoty podatku od towarów i usług od importu towarów, co do zasady, jest:
a) obowiązek samonaliczenia przez podatników podatku w zgłoszeniu celnym,
b) obowiązek naliczania podatku przez organ celny w decyzji,
c) samonaliczanie lub decyzja organu w zależności od zastosowanej procedury celnej.

32. Jeżeli podatnik przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy nie posiada dowodów potwierdzających wywóz z kraju i dostarczenie do nabywcy na terytorium innego państwa członkowskiego towarów, będących przedmiotem wewnątrzwspólnotowej dostawy:
a) wykazuje tę dostawę w ewidencji ze stawką właściwą dla dostawy danego towaru na terytorium kraju za ten okres,
b) nie wykazuje tej dostawy w ewidencji za ten okres, tylko za następny ze stawką właściwą dla dostawy danego towaru na terytorium kraju, jeżeli przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za ten następny okres nadal nie posiada tych dowodów – o ile rozlicza się kwartalnie,
c) nie wykazuje tej dostawy w ewidencji za ten okres, tylko za następny ze stawką właściwą dla dostawy danego towaru na terytorium kraju, jeżeli przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za ten następny okres nadal nie posiada tych dowodów – o ile rozlicza się miesięcznie.

33. Dostawa budynku jest zwolniona od podatku od towarów i usług gdy:
a) dostawa jest dokonywana przed pierwszym zasiedleniem tego budynku,
b) pomiędzy pierwszym zasiedleniem tego budynku a jego dostawą upłynęło 5 lat,
c) pomiędzy pierwszym zasiedleniem tego budynku a jego dostawą upłynął rok.

34. Działalność w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych i gier na automatach:
a) podlega zwolnieniu od podatku od towarów i usług,
b) podlega opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług na zasadach ogólnych,
c) nie podlega opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług.

35. Zgodnie z ustawą o podatku od towarów i usług prawo do odliczenia podatku naliczonego od podatku należnego od nabywanych towarów i usług przysługuje, co do zasady, w zakresie w jakim towary te i usługi wykorzystywane są do wykonywania:
a) czynności opodatkowanych i niepodlegających opodatkowaniu,
b) czynności opodatkowanych,
c) czynności opodatkowanych oraz zwolnionych z podatku.

36. Zgodnie z ustawą o podatku od towarów i usług prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego od nabywanych towarów i usług dotyczy, co do zasady, transakcji, dla których miejscem świadczenia jest terytorium kraju, jak również:
a) dostawy towarów lub świadczenia usług przez podatnika poza terytorium kraju, jeżeli kwota ta mogłaby być odliczona gdyby czynności te wykonywane były na terytorium kraju, a podatnik posiada dokumenty, z których wynika związek odliczonego podatku z tymi czynnościami,
b) dostawy towarów lub świadczenia usług przez podatnika poza terytorium Unii Europejskiej,
c) dostawy towarów lub świadczenia usług przez podatnika poza terytorium kraju, jeżeli kwoty te mogłyby być odliczone gdyby czynności te wykonywane były na terytorium kraju, a podatnik nie posiada dokumentów, z których wynika związek odliczonego podatku z tymi czynnościami,

37. Zgodnie z ustawą o podatku od towarów i usług podatek naliczony od nabywanych towarów i usług służących wykonywaniu czynności zwolnionych od podatku od towarów i usług:
a) nigdy nie podlega odliczeniu,
b) podlega odliczeniu według ogólnych zasad, jeżeli podatnik posiada dokumenty, z których wynika związek odliczonego podatku z tymi czynnościami,
c) podlega odliczeniu, jeżeli towary te i usługi są związane ze świadczeniem niektórych usług finansowych dotyczących bezpośrednio towarów eksportowanych, jeżeli podatnik posiada dokumenty, z których wynika związek odliczonego podatku z tymi towarami.

38. Zgodnie z ustawą o podatku od towarów i usług prawo do obniżenia podatku należnego o naliczony powstaje, co do zasady:
a) w rozliczeniu za okres, w którym w odniesieniu do nabytych towarów powstał obowiązek podatkowy, nie wcześniej jednak niż w rozliczeniu za okres, w którym otrzymał fakturę, a jeśli podatnik nie dokonał w tym terminie obniżenia – w rozliczeniu za jeden z dwóch następnych okresów rozliczeniowych,
b) w rozliczeniu za okres, w którym podatnik otrzymał fakturę, a jeśli podatnik nie dokonał w tym terminie obniżenia – w ciągu 6 następujących po sobie okresów rozliczeniowych,
c) wyłącznie w rozliczeniu za okres, w którym podatnik otrzymał fakturę lub dokument celny.

39. Podatnikowi, który nie dokonał zgodnie z przepisami podatku od towarów i usług obniżenia podatku należnego o podatek naliczony w ustawowych terminach przysługuje prawo do takiego obniżenia poprzez dokonanie korekty deklaracji podatkowej za okres, w którym wystąpiło prawo do obniżenia, nie później jednak niż:

a) w ciągu 1 roku licząc od początku roku, w którym wystąpiło prawo do obniżenia podatku należnego,
b) w ciągu 5 lat licząc od początku roku, w którym wystąpiło prawo do obniżenia podatku należnego,
c) w ciągu 5 lat licząc od końca roku, w którym wystąpiło prawo do obniżenia podatku należnego.

40. W przypadku importu usług prawo do obniżenia kwoty podatku należnego, w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, powstaje:
a) w rozliczeniu za okres, w którym podatnik otrzymał fakturę,
b) w rozliczeniu za okres, w którym przypada termin płatności faktury,
c) w rozliczeniu za okres, w którym w odniesieniu do nabytych usług powstał obowiązek podatkowy, pod warunkiem, że podatnik uwzględni kwotę podatku należnego z tytułu tych transakcji w deklaracji podatkowej, w której jest obowiązany rozliczyć ten podatek.

41. W przypadku nabycia samochodu osobowego kwotę podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług stanowi:
a) 50% kwoty podatku określonej w fakturze, nie więcej jednak niż 6 tys. zł,
b) 60% kwoty podatku określonej w fakturze, nie więcej jednak niż 6 tys. zł,
c) 100% kwoty podatku określonej w fakturze, jeżeli samochód jest wykorzystywany wyłącznie do działalności gospodarczej.

42. W przypadku nabycia pojazdu samochodowego o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 tony wykorzystywanego do celów działalności gospodarczej oraz innych celów kwotę podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług stanowi:
a) 60% kwoty podatku określonej w fakturze, nie więcej jednak niż 6 tys. zł,
b) 50% kwoty podatku określonej w fakturze,
c) 100% kwoty podatku określonej w fakturze.

43. W świetle przepisów o podatku od towarów i usług podatnicy, którzy w okresie rozliczeniowym nie wykonywali czynności opodatkowanych, co do zasady, kwotę podatku naliczonego za ten okres:
a) wykazują w deklaracji dotyczącej tego okresu i mogą ją przenieść do rozliczenia za następny okres rozliczeniowy,
b) wykazują w deklaracji za ten okres, ale przenoszą do rozliczenia za następny okres rozliczeniowy - jeżeli jednak w kolejnych 6 miesiącach nie wystąpią u nich czynności opodatkowane podatek ten nie podlega już odliczeniu od podatku należnego,
c) nie wykazują w deklaracji za ten okres, lecz dopiero wówczas, gdy wystąpią u nich czynności opodatkowane.

44. W świetle przepisów o podatku od towarów i usług otrzymane faktury lub dokumenty celne nie stanowią podstawy do obniżenia kwoty podatku należnego lub zwrotu różnicy podatku w przypadku gdy:
a) transakcja udokumentowana fakturą podlega opodatkowaniu lub jest zwolniona z podatku, a kwota wykazana na fakturze została w całości uregulowana,
b) transakcja udokumentowana fakturą podlega opodatkowaniu, a kwota wykazana na fakturze została uregulowana, ale w części,
c) transakcja udokumentowana fakturą nie podlega opodatkowaniu lub jest zwolniona z podatku.

45. W podatku od towarów i usług wierzyciel może skorygować podstawę opodatkowania i podatek należny z tytułu świadczenia dostawy towarów i świadczenia usług na terytorium kraju w przypadku wierzytelności, która nie została:
a) uregulowana lub zbyta w jakiejkolwiek formie w ciągu 120 dni od dnia upływu terminu jej płatności określonego w umowie lub na fakturze,
b) uregulowana lub zbyta w jakiejkolwiek formie w ciągu 150 dni od dnia upływu terminu jej płatności określonego w umowie lub na fakturze,
c) uregulowana lub zbyta w jakiejkolwiek formie w ciągu 150 dni od dnia wystawienia faktury.

46. W świetle przepisów o podatku od towarów i usług w celu ustalenia proporcji udziału rocznego obrotu z tytułu wykonywania czynności, w stosunku do których przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego, w całkowitym obrocie uzyskanym z tytułu czynności w stosunku do których to prawo przysługuje, jak i nie przysługuje:
a) do obrotu nie wlicza się opodatkowanej sprzedaży środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych podlegających amortyzacji a także gruntów i prawa wieczystego użytkowania gruntów zaliczanych do środków trwałych nabywcy, wykorzystywanych na potrzeby jego działalności,
b) do obrotu nie wlicza się przychodów z tytułu transakcji dotyczących nieruchomości, jeżeli ich wartość jest niższa niż 15 000 zł,
c) do obrotu nie wlicza się opodatkowanej sprzedaży środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych podlegających amortyzacji a także gruntów i prawa wieczystego użytkowania gruntów zaliczanych do środków trwałych nabywcy, jeśli transakcje te dokonywane są sporadycznie.

47. W świetle przepisów o podatku od towarów i usług dokonanie rocznej korekty podatku naliczonego przez okres 5 kolejnych lat (a w przypadku nieruchomości w ciągu 10 lat) dotyczy, co do zasady:
a) wszystkich nabywanych przez podatnika środków trwałych,
b) wyłącznie środków trwałych, których wartość początkowa przekracza 15.000 zł,

c) wyłącznie środków trwałych, których wartość początkowa przekracza 50.000 zł.

48. W świetle przepisów o podatku od towarów i usług w przypadku, gdy środki trwałe o wartości początkowej powodującej konieczność dokonania korekty zostaną zbyte w okresie korekty przed upływem 5 lat od oddania ich do używania, podatnik:
a) jest zobowiązany do dokonania jednorazowej korekty po zbyciu w odniesieniu do całego pozostałego okresu korekty,
b) nie dokonuje korekty w odniesieniu do pozostałego okresu korekty, jeżeli środki te były wykorzystywane przez co najmniej połowę 5- letniego okresu korekty,
c) jest zobowiązany do dokonania jednorazowej korekty po zbyciu w odniesieniu jedynie do tego roku podatkowego, w którym nastąpi zbycie.

49. W świetle przepisów o podatku od towarów i usług w przypadku zbycia przedsiębiorstwa lub zorganizowanej części przedsiębiorstwa korekta kwoty podatku naliczonego dokonywana jest:
a) przez zbywcę przedsiębiorstwa lub zorganizowanej części przedsiębiorstwa,
b) przez nabywcę przedsiębiorstwa lub zorganizowanej części przedsiębiorstwa,
c) nie dokonuje się korekty.

50. W świetle przepisów o podatku od towarów i usług w przypadku przedłużenia przez naczelnika urzędu skarbowego określonego w ustawie terminu zwrotu nadwyżki podatku od towarów i usług naliczonego nad należnym na rachunek bankowy podatnika, jeżeli przeprowadzone przez organ czynności wykażą zasadność zwrotu, urząd skarbowy wypłaca podatnikowi:
a) należną kwotę,
b) należną kwotę wraz z odsetkami w wysokości odpowiadającej opłacie prolongacyjnej stosowanej w przypadku odroczenia płatności podatku lub jego rozłożenia na raty,
c) należną kwotę wraz z odsetkami w wysokości odpowiadającej odsetkom za zwłokę.

51. W świetle przepisów o podatku od towarów i usług w przypadku przedłużenia przez naczelnika urzędu skarbowego 60-dniowego terminu zwrotu nadwyżki podatku od towarów i usług naliczonego nad należnym na rachunek bankowy podatnika, urząd skarbowy dokonuje zwrotu różnicy podatku w tym terminie, jeżeli podatnik:
a) złoży umotywowany wniosek,
b) złoży wniosek wraz z zabezpieczeniem majątkowym w kwocie odpowiadającej kwocie wnioskowanego zwrotu podatku,
c) złoży wniosek wraz z zabezpieczeniem majątkowym w kwocie odpowiadającej kwocie wnioskowanego zwrotu podatku, nie później jednak niż na 25 dni przed upływem 60-dniowego terminu zwrotu.

52. W świetle przepisów o podatku od towarów i usług podatnikom dokonującym dostawy towarów lub świadczenia usług poza terytorium kraju i niedokonującym sprzedaży opodatkowanej podatkiem od towarów i usług:
a) w ogóle nie przysługuje zwrot kwoty podatku naliczonego,
b) przysługuje zwrot kwoty podatku naliczonego (przy spełnieniu określonych warunków) na rachunek bankowy w terminie 180 dni od dnia złożenia rozliczenia,
c) przysługuje zwrot kwoty podatku naliczonego (przy spełnieniu określonych warunków) na rachunek bankowy w terminie 60 dni od dnia złożenia rozliczenia.

53. W świetle przepisów o podatku od towarów i usług w przypadku gdy podatnik nie wykonał w okresie rozliczeniowym czynności opodatkowanych podatkiem od towarów i usług oraz dostawy towarów lub świadczenia usług poza terytorium kraju podatnikowi:
a) przysługuje zwrot kwoty podatku naliczonego (przy spełnieniu określonych warunków) w terminie 180 dni od dnia złożenia rozliczenia,
b) przysługuje wyłącznie prawo do przeniesienia podatku naliczonego na następny okres rozliczeniowy,
c) przysługuje prawo do zwrotu podatku naliczonego w formie zaliczki przy spełnieniu określonych warunków.

54. W świetle przepisów o podatku od towarów i usług skrócony z 60 do 25 dni termin zwrotu różnicy w podatku od towarów i usług (w przypadku gdy kwota podatku od towarów i usług naliczonego jest w okresie rozliczeniowym wyższa od kwoty podatku należnego), przysługuje podatnikowi:
a) bezwarunkowo na jego żądanie,
b) bezwarunkowo – bez złożenia wniosku,
c) na jego wniosek złożony wraz z deklaracją podatkową przy spełnieniu określonych warunków.

55. W świetle przepisów o podatku od towarów i usług naczelnik urzędu skarbowego może przedłużyć termin zwrotu na rachunek bankowy podatnika nadwyżki podatku od towarów i usług naliczonego nad należnym, jeżeli:
a) zasadność zwrotu wymaga dodatkowego zweryfikowania,
b) kwota wykazana do zwrotu przekracza 10 000 euro,
c) podatnik wykazuje kwoty do zwrotu przez kolejne 12 miesięcy.

56. W świetle przepisów o podatku od towarów i usług w przypadku małego podatnika w zakresie zwrotu podatku od towarów i usług (w przypadku gdy kwota podatku od towarów i usług naliczonego jest w okresie rozliczeniowym wyższa od kwoty podatku należnego) obowiązują:

a) zasady ogólne,
b) szczególne uregulowania,
c) ogólne reguły, przy czym przewidziany jest dla niego wyłącznie 60-dniowy termin zwrotu na rachunek bankowy bez możliwości skrócenia do 25 dni.

57. Stosowane, w systemie podatku od towarów i usług w ramach obowiązujących szczególnych procedur dotyczących rolników ryczałtowych, zwolnienia obejmują m.in. :
a) zwolnienia dostawy środków do produkcji rolnej na rzecz rolnika ryczałtowego,
b) zwolnienia z podatku dostawy na rzecz rolnika ryczałtowego środków do produkcji rolnej sfinansowanych ze środków pochodzących z dopłat obszarowych,
c) zwolnienia z wystawiania faktur przez rolnika ryczałtowego, prowadzenia ewidencji dostaw i nabyć towarów i usług, składania deklaracji podatkowej.

58. W systemie podatku od towarów i usług zryczałtowany zwrot podatku stosuje się również przy wykonywaniu przez rolnika ryczałtowego:
a) usług rolniczych na rzecz podatników, którzy rozliczają ten podatek,
b) sprzedaży na terenie gminy produktów rolniczych wytworzonych przez innych rolników ryczałtowych posiadających gospodarstwo na terenie gminy,
c) odsprzedaży również nowych dóbr kapitałowych nabytych za środki pomocowe UE.

B. Pytania otwarte

1. Zakres opodatkowania podatkiem od towarów i usług, czynności podlegające opodatkowaniu, czynności wyłączone z opodatkowania.
2. Zbycie przedsiębiorstwa w podatku od towarów i usług.
3. Odpłatna dostawa towarów i odpłatne świadczenie usług, pojęcie towaru i usługi, pojęcie sprzedaży w podatku od towarów i usług.
4. Wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów, definicja, miejsce świadczenia, moment powstania obowiązku podatkowego – według ustawy o podatku od towarów i usług.
5. Wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów, definicja, podstawa opodatkowania, moment powstania obowiązku podatkowego, warunki opodatkowania tej dostawy stawką podatku od towarów i usług 0% - według ustawy o podatku od towarów i usług.
6. Nowe środki transportu w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług – definicja, podatnicy z tytułu dostawy i nabycia wewnątrzwspólnotowego nowych środków transportu, moment powstania obowiązku podatkowego, zapłata podatku.
7. Zasady opodatkowania likwidacji działalności gospodarczej, podstawa opodatkowania, moment powstania obowiązku podatkowego, zwolnienia z opodatkowania – w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług.
8. Pojęcie działalności gospodarczej wykonywanej samodzielnie w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług. Czynności wyłączone z pojęcia samodzielnej działalności gospodarczej.
9. Zasady ogólne powstania obowiązku podatkowego w podatku od towarów i usług.
10. Zasady szczególne powstania obowiązku podatkowego w podatku od towarów i usług.
11. Moment powstania obowiązku podatkowego w podatku od towarów i usług u małego podatnika.
12. Moment powstania obowiązku podatkowego w podatku od towarów i usług w przypadku transakcji wewnątrzwspólnotowych – wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów i wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów.
13. Zasady rozliczania podatku od towarów i usług w przypadku dokonywania sprzedaży wysyłkowej z terytorium kraju.
14. Zasady rozliczania podatku od towarów i usług w przypadku dokonywania sprzedaży wysyłkowej na terytorium kraju.
15. Eksport towarów, definicja, eksport bezpośredni i pośredni, podstawa opodatkowania, moment powstania obowiązku podatkowego, warunki opodatkowania eksportu stawką 0% - w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług.
16. Import towarów, definicja, obowiązek podatkowy, miejsce opodatkowania, podstawa opodatkowania – w rozumieniu podatku od towarów i usług.
17. Zasady wymiaru i poboru podatku od importu towarów w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług.
18. Import usług, definicja, podatnicy z tytułu importu usług, podstawa opodatkowania, moment powstania obowiązku podatkowego - w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług.
19. Miejsce świadczenia przy dostawie towarów w przypadku tzw. transakcji łańcuchowych w świetle przepisów o podatku od towarów i usług.
20. Miejsce świadczenia przy świadczeniu usług w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług – zasady ogólne.
21. Miejsce świadczenia przy świadczeniu usług w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług – zasady szczególne.
22. Rzeczoznawca majątkowy, będący zarejestrowanym podatnikiem podatku od towarów i usług, dokonał na zlecenie podatnika podatku od wartości dodanej wyceny nieruchomości położonej w Holandii. W którym kraju członkowskim usługa ta powinna zostać opodatkowana i który z podmiotów będzie zobowiązany do rozliczenia podatku od towarów i usług od tej czynności. Uzasadnij odpowiedź.
23. Spółka będąca w Polsce podatnikiem podatku od towarów i usług jest podwykonawcą prac budowlanych związanych z nieruchomością położoną na terenie Niemiec. Usługi te wykonuje na zlecenie generalnego wykonawcy będącego także firmą

polską Określ miejsce świadczenia usługi i podmiot zobowiązany do rozliczenia podatku od towarów i usług z tytułu tej czynności. Uzasadnij odpowiedź.

24. Firma mająca siedzibę w Holandii jest właścicielem nieruchomości położonej w Polsce. Najemcami poszczególnych lokali użytkowych są podatnicy podatku od towarów i usług. Określ miejsce świadczenia usługi i podmiot zobowiązany do rozliczenia podatku od towarów i usług z tytułu tej czynności. Uzasadnij odpowiedź.
25. Podatnik podatku od towarów i usług świadczy usługi doradztwa w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej. Podaj miejsce świadczenia ww. usługi w sytuacji, gdy nabywca usługi, będący podatnikiem podatku od wartości dodanej, ma siedzibę w Niemczech. Uzasadnij odpowiedź.
26. Podatnik podatku od towarów i usług świadczy usługę przewozu towarów z Polski do Francji na zlecenie podatnika z Holandii. Jakie jest miejsce świadczenia tej usługi i jak powinien wystawić fakturę polski przewoźnik. Proszę uzasadnić odpowiedź.
27. Usługi na ruchomym majątku rzeczowym w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług. Przykłady, miejsce świadczenia i zasady opodatkowania.
28. Transport towarów w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług – miejsca świadczenia i zasady opodatkowania.
29. Transport pasażerów w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług – miejsca świadczenia i zasady opodatkowania.
30. Zasady przeliczania kwot wyrażonych w walutach obcych stosowanych do określenia podstawy opodatkowania w podatku od towarów i usług.
31. Wysokość stawek podatkowych w podatku od towarów i usług, ogólny zakres ich zastosowania, rola klasyfikacji statystycznych towarów i usług oraz obiektów budowlanych w tym zakresie.
32. Budownictwo objęte społecznym programem mieszkaniowym w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług – definicja, stawka podatkowa i zakres jej obowiązywania.
33. Zasady opodatkowania podatkiem od towarów i usług czynności dokonywanych w okresie zmiany stawek podatku.
34. Warunki uznania usługi przewozu towarów za usługę transportu międzynarodowego w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług – stawka podatkowa, dokumenty potwierdzające dowód świadczenia usługi.
35. Zasada obniżania podatku od towarów i usług należnego o podatek naliczony oraz terminy odliczeń.
36. Zasady odliczania podatku od towarów i usług naliczonego u „małego podatnika" rozliczającego się metodą kasową.
37. Szczególne regulacje dotyczące obniżania podatku od towarów i usług należnego o podatek naliczony w przypadku wydatków związanych z pojazdami samochodowymi.
38. Zasady i terminy zwrotu nadwyżki podatku naliczonego nad należnym w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług.
39. Warunki skrócenia terminu (z 60 do 25 i ze 180 do 60 dni) zwrotu nadwyżki podatku naliczonego nad należnym na rachunek bankowy podatnika podatku od towarów i usług.
40. Forma i znaczenie zabezpieczenia majątkowego w systemie zwrotów nadwyżki podatku od towarów i usług naliczonego nad należnym na rachunek bankowy podatnika.
41. Przypadki, w których faktura VAT nie uprawnia do odliczenia podatku od towarów i usług naliczonego.
42. Instytucja ulgi na złe długi w podatku od towarów i usług z punktu widzenia wierzyciela.
43. Instytucja ulgi na złe długi w podatku od towarów i usług z punktu widzenia dłużnika.
44. Zasady odliczania podatku od towarów i usług w przypadku wykonywania czynności opodatkowanych oraz zwolnionych z opodatkowania, sposób ustalania proporcjonalnej kwoty podatku przypadającego do odliczenia.
45. Zasady dokonywania korekty odliczonego podatku naliczonego w przypadku zmiany stopnia wykorzystania nieruchomości do celów działalności gospodarczej.
46. Zasady korekty podatku od towarów i usług naliczonego, korekta w przypadku środków trwałych, zasady postępowania w przypadku zbycia środków trwałych w okresie korekty, korekta w przypadku zbycia przedsiębiorstwa lub zorganizowanej części przedsiębiorstwa.
47. Zwolnienie „podmiotowe" od podatku od towarów i usług, w tym wartość sprzedaży uprawniająca do zwolnienia, sposób jej liczenia, utrata prawa do zwolnienia,, wyłączenia ze zwolnienia.
48. Szczególne procedury rozliczania podatku od towarów i usług przy świadczeniu usług turystyki, w tym zakres podmiotowy, sposób ustalania podstawy opodatkowania, wysokość opodatkowania, fakturowanie.
49. Szczególne procedury rozliczania podatku od towarów i usług w zakresie dostawy towarów używanych, dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich i antyków, w tym podstawa opodatkowania, fakturowanie.
50. Procedura uproszczona dla wewnątrzwspólnotowych transakcji trójstronnych, w tym zakres zastosowania, wymogi w zakresie fakturowania, ewidencji, deklaracji podatkowej i informacji podsumowującej – w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług.
51. Ogólne zasady funkcjonowania zryczałtowanego systemu zwrotu podatku rolnikom ryczałtowym (zakres przedmiotowy, podmiotowy tego systemu, zasady i obowiązki w zakresie dokumentowania transakcji na potrzeby rozliczania podatku od towarów i usług).
52. Zasady i procedury rejestracji podatników, w tym dla celów transakcji wewnątrzwspólnotowych, przewidziane w ustawie o podatku od towarów i usług.
53. Zasady składania deklaracji podatkowych w podatku od towarów i usług – rodzaje deklaracji, okresy za jakie są składane i warunki z tym związane, terminy składania deklaracji, podmioty wyłączone z obowiązku ich składania.
54. Zasady składania informacji podsumowujących w podatku od towarów i usług.
55. Zapłata podatku w świetle ustawy o podatku od towarów i usług.
56. Zasady dokumentowania czynności podlegających opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług – ogólne zasady wystawiania faktur na rzecz podmiotów prowadzących działalność gospodarczą.
57. Zasady dokumentowania czynności podlegających opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług – ogólne zasady wystawiania

faktur na rzecz podmiotów nieprowadzących działalności gospodarczej.
58. Zasady prowadzenia ewidencji w podatku od towarów i usług.
59. Ogólne zasady prowadzenia ewidencji sprzedaży dokonywanej na rzecz podmiotów nieprowadzących działalności gospodarczej przy zastosowaniu kas rejestrujących.
60. Szczególna procedura rozliczania podatku od towarów i usług przy świadczeniu usług taksówek osobowych.
61. Zasady dokonywania zwrotu podatku od towarów i usług podróżnym niemającym stałego miejsca zamieszkania na terytorium Unii Europejskiej.

Podatek dochodowy od osób fizycznych

A. Test

1. Przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych nie stosuje się do:
a) przychodów z tytułu najmu,
b) przychodów z działalności rolniczej, z wyjątkiem przychodów z działów specjalnych produkcji rolnej,
c) przychodów z działów specjalnych produkcji rolnej.

2. Za osobę mającą miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uważa się osobę fizyczną która:
a) ma miejsce zameldowania na terytorium RP,
b) w roku podatkowym przebywa na terytorium RP przez okres dłuższy niż 183 dni lub posiada na terytorium RP ośrodek interesów życiowych,
c) w roku podatkowym przebywa na terytorium RP przez okres co najmniej 183 dni.

3. Osoba fizyczna jeżeli nie ma miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:
a) nie podlega opodatkowaniu na terytorium RP,
b) podlega obowiązkowi podatkowemu tylko od dochodów z wykonywanej na terytorium RP pracy na podstawie stosunku służbowego lub stosunku pracy,
c) podlega opodatkowaniu tylko od dochodów osiąganych na terytorium RP.

4. Pojęcie zorganizowanej części przedsiębiorstwa, w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oznacza:
a) zorganizowaną część przedsiębiorstwa w rozumieniu kodeksu cywilnego,
b) organizacyjnie i finansowo wyodrębniony zespół składników materialnych i niematerialnych przedsiębiorstwa, który mógłby stanowić niezależne przedsiębiorstwo samodzielnie realizujące zadania gospodarcze, z wyłączeniem zobowiązań,
c) organizacyjnie i finansowo wyodrębniony zespół składników materialnych i niematerialnych przedsiębiorstwa, w tym zobowiązania, który mógłby stanowić niezależne przedsiębiorstwo samodzielnie realizujące zadania gospodarcze.

5. Łączne opodatkowanie małżonków podatkiem dochodowym od osób fizycznych wyłącza:
a) opodatkowanie dochodów z odpłatnego zbycia papierów wartościowych 19% stawką podatku,
b) osiągnięcie przez jednego z małżonków dochodów w wysokości nie powodującej obowiązku uiszczenia podatku,
c) brak wspólności majątkowej pomiędzy małżonkami.

6. Nie stanowi źródła przychodu w podatku dochodowym od osób fizycznych sprzedaż nieruchomości dokonana poza prowadzoną działalnością gospodarczą, o ile sprzedaż nastąpiła:
a) po upływie 5 lat od daty jej nabycia lub wybudowania,
b) po upływie 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiło jej nabycie lub wybudowanie,
c) po upływie 5 lat, licząc od końca miesiąca, w którym nastąpiło nabycie lub wybudowanie.

7. Dochodem ze źródła przychodów, w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, jest:
a) nadwyżka sumy przychodów z tego źródła nad kosztami ich uzyskania, osiągnięta w roku podatkowym,
b) nadwyżka sumy przychodów nad wydatkami,
c) nadwyżka sumy przychodów nad kosztami ich uzyskania.

8. Podstawę obliczenia podatku dochodowego od osób fizycznych co do zasady stanowi:
a) dochód pomniejszony o przysługujące podatnikowi odliczenia,
b) przychód pomniejszony o koszty jego uzyskania,
c) dochód.

9. Przez emeryturę lub rentę dla potrzeb podatku dochodowego od osób fizycznych rozumie się łączną kwotę świadczeń emerytalnych i rentowych wraz ze wzrostami i dodatkami, z wyłączeniem jedynie:
a) dodatków pielęgnacyjnych,
b) dodatków rodzinnych i pielęgnacyjnych oraz dodatków dla sierot zupełnych do rent rodzinnych,
c) dodatków rodzinnych i dodatków dla sierot zupełnych.

10. Przychodem pracownika, zgodnie z ustawą o podatku dochodowym od osób fizycznych, jest wartość nieodpłatnego świadczenia z tytułu udostępnienia lokalu mieszkalnego, ustalona jako:
a) równowartość czynszu, jaki przysługiwałby w razie zawarcia umowy najmu tego lokalu,
b) równowartość czynszu, pobieranego od poprzedniego najemcy lokalu,
c) równowartość kaucji, wnoszonej przy obejmowaniu lokalu.

11. Wynagrodzenia otrzymywane przez osoby należące do organów stanowiących osób prawnych, stanowią w rozumieniu przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych przychody z:
a) pozarolniczej działalności gospodarczej,
b) działalności wykonywanej osobiście,
c) z praw majątkowych.

12. Do przychodów z działalności gospodarczej w podatku dochodowym od osób fizycznych nie wlicza się:
a) otrzymanych skapitalizowanych odsetek od udzielonych pożyczek,
b) otrzymanych kar umownych,
c) otrzymanych zwrotów podatku od towarów i usług dokonywanych na podstawie odrębnych przepisów, nie zaliczonych do kosztów uzyskania przychodów.

13. Zgodnie z ustawą o podatku dochodowym od osób fizycznych, za datę powstania przychodu z działalności gospodarczej przyjmuje się, co do zasady:
a) dzień postawienia do dyspozycji podatnika środków pieniężnych,
b) dzień wystawienia faktury, nie później jednak niż ostatni dzień miesiąca, w którym wykonano usługę,
c) dzień wykonania usługi, nie później jednak niż dzień wystawienia faktury albo uregulowania należności.

14. Opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych w przypadku udziału w funduszach kapitałowych podlega:
a) dochód,
b) przychód,
c) dochód pomniejszony o przysługujące odliczenia.

15. Zgodnie z ustawą o podatku dochodowym od osób fizycznych, w przypadku odpłatnego zbycia pożyczonych papierów wartościowych na zasadach określonych w odrębnych przepisach (sprzedaż krótka) dochód ustala się:
a) na dzień zbycia pożyczonych papierów wartościowych,
b) na dzień zwrotu pożyczonych papierów wartościowych,
c) na ostatni dzień roku podatkowego, w którym dokonano zbycia.

16. Zgodnie z ustawą o podatku dochodowym od osób fizycznych, dopłaty z funduszu socjalnego do: wypoczynku zorganizowanego przez podmioty prowadzące działalność w tym zakresie, w formie wczasów, kolonii, obozów i zimowisk, w tym również połączonego z nauką, pobytu na leczeniu sanatoryjnym, w placówkach leczniczo- sanatoryjnych, rehabilitacyjno-szkoleniowych i leczniczo-opiekuńczych, oraz przejazdów związanych z tym wypoczynkiem i pobytem na leczeniu - dzieci i młodzieży do lat 18 korzystają ze zwolnienia :
a) niezależnie od ich wysokości,
b) do wysokości 760 zł,
c) do wysokości 2 280 zł.

17. Zgodnie z ustawą o podatku dochodowym od osób fizycznych ryczałty na zakup opału, otrzymane na podstawie przepisów o dodatkach mieszkaniowych:
a) podlegają opodatkowaniu,
b) zwolnione są z opodatkowania,
c) podlegają opodatkowaniu, jeżeli w skali roku przekroczą kwotę 2 280 zł.

18. Świadczenia wypłacane bezrobotnym skierowanym do wykonywania prac społecznie użytecznych zgodnie z ustawą o podatku dochodowym od osób fizycznych:
a) w całości są zwolnione z podatku,
b) w części są zwolnione z podatku,
c) podlegają opodatkowaniu.

19. Zgodnie z ustawą o podatku dochodowym od osób fizycznych, do kosztów wytworzenia środka trwałego nie zalicza się:
a) kosztów operacji finansowych - odsetek, prowizji naliczonych do dnia przekazania środka trwałego do używania,
b) różnic kursowych,
c) wartości własnej pracy podatnika.

20. Zgodnie z ustawą o podatku dochodowym od osób fizycznych, odpisów amortyzacyjnych od ujawnionych środków trwałych dokonuje się:
a) od miesiąca w którym środki zostały ujawnione,
b) począwszy od miesiąca następującego po miesiącu, w którym środki te zostały wprowadzone do ewidencji,
c) począwszy od pierwszego miesiąca następnego roku podatkowego.

21. Zgodnie z ustawą o podatku dochodowym od osób fizycznych, za wartość początkową środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych uważa się w razie nabycia w drodze darowizny:
a) wartość rynkową z dnia nabycia, chyba że umowa darowizny określa tę wartość w niższej wysokości,
b) wartość rynkową z dnia nabycia bez względu na to czy umowa darowizny określa tę wartość,
c) wyłącznie wartość określoną w umowie darowizny.

22. Zgodnie z ustawą o podatku dochodowym od osób fizycznych, amortyzacji nie podlegają:
a) dzieła sztuki i eksponaty muzealne,
b) licencje,
c) wartości stanowiące równowartość uzyskanych informacji związanych z wiedzą w dziedzinie przemysłowej.

23. Zgodnie z definicją zawartą w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych, kosztami uzyskania przychodów są:
a) wszelkie koszty poniesione w celu osiągnięcia przychodów, z wyjątkiem kosztów wymienionych w art. 23 ustawy,
b) koszty poniesione w celu osiągnięcia przychodów, w tym zachowania źródła przychodów, z wyjątkiem kosztów wymienionych w art. 23 ustawy,
c) koszty poniesione w celu osiągnięcia przychodów lub zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów, z wyjątkiem kosztów wymienionych w art. 23 ustawy.

24. Za koszty uzyskania przychodów w podatku dochodowym od osób fizycznych uznaje się:
a) wydatki pracodawcy poniesione na zapewnienie prawidłowej realizacji pracowniczego programu emerytalnego,
b) wydatki poniesione na reprezentację, w wysokości nie przekraczającej 0,25 % przychodu,
c) w przypadku nabycia udziałów w spółce z o.o. w zamian za aport w postaci przedsiębiorstwa - wartość nominalna nabytych udziałów w spółce.

25. Zgodnie z ustawą o podatku dochodowym od osób fizycznych, koszty uzyskania przychodu tłumaczy, którym prokurator w prowadzonym postępowaniu przygotowawczym, na podstawie właściwych przepisów, zlecił dokonanie tłumaczenia, ustalane są:
a) na podstawie dokumentacji wydatków, poniesionych w celu uzyskania przychodu,
b) kwotowo, w wysokości określonej w ustawie,
c) jako 20% przychodu lub koszty faktyczne, jeżeli podatnik udowodni, że koszty uzyskania przychodu były wyższe od normy procentowej określonej w ustawie.

26. Zgodnie z ustawą o podatku dochodowym od osób fizycznych, koszty uzyskania przychodu z tytułu uczestnictwa w komisjach powoływanych przez organy administracji państwowej ustalane są:
a) kwotowo w wysokości określonej w ustawie,
b) w wysokości 20% przychodu lub kosztów faktycznych, jeżeli podatnik udowodni, że koszty te są wyższe od normy procentowej określonej w ustawie,
c) w wysokości 50% przychodu lub kosztów faktycznych, jeżeli podatnik udowodni, że koszty te są wyższe od normy procentowej określonej w ustawie.

27. Zgodnie z ustawą o podatku dochodowym od osób fizycznych, koszty uzyskania przychodu z tytułu zasiadania w radzie nadzorczej spółki z udziałem Skarbu Państwa ustalane są:
a) w wysokości 20% uzyskanego przychodu,
b) kwotowo w wysokości określonej w ustawie,
c) w wysokości 50% uzyskanego przychodu.

28. Zgodnie z ustawą o podatku dochodowym od osób fizycznych kosztami uzyskania przychodów z działalności gospodarczej są:
a) wydatki na zakup gruntu,
b) wydatki na zakup prawa wieczystego użytkowania gruntu,
c) opłaty za wieczyste użytkowanie gruntu.

29. Zgodnie z ustawą o podatku dochodowym od osób fizycznych wydatki na reklamę stanowią koszt uzyskania przychodów w działalności gospodarczej:
a) w całości, jeżeli są kosztami poniesionymi w celu osiągnięcia przychodu,
b) w części nie przekraczającej 0,25% przychodu,
c) w całości, o ile reklama prowadzona jest w sposób publiczny.

30. Zgodnie z ustawą o podatku dochodowym od osób fizycznych kosztami z działalności gospodarczej są:

a) wydatki ze środków zakładowego funduszu świadczeń socjalnych,
b) podstawowe odpisy i wpłaty na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych,
c) wszelkie odpisy z zysku i wpłaty na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych.

31. Zgodnie z ustawą o podatku dochodowym od osób fizycznych kosztem uzyskania przychodów z działalności gospodarczej nie jest:
a) podatek od nieruchomości,
b) podatek od środków transportowych,
c) podatek od spadków i darowizn.

32. Zgodnie z ustawą o podatku dochodowym od osób fizycznych do kosztów uzyskania przychodów z działalności gospodarczej zaliczana jest:
a) zawsze wartość podatku od towarów i usług,
b) wartość naliczonego podatku od towarów i usług u podatników zwolnionych podmiotowo od podatku od towarów i usług,
c) wartość naliczonego podatku od towarów i usług, od nabytych towarów, które służyły dokonaniu czynności zwolnionej od podatku od towarów i usług.

33. U podatników podatku dochodowego od osób fizycznych, którzy zgodnie z obowiązującymi ich przepisami o rachunkowości sporządzają sprawozdanie finansowe, za dochód z działalności gospodarczej uważa się:
a) dochód wykazany na podstawie prawidłowo prowadzonych ksiąg, zmniejszony o dochody wolne od podatku i zwiększony o wydatki nie stanowiące kosztów uzyskania przychodów, zaliczone uprzednio w ciężar kosztów uzyskania przychodów,
b) dochód wykazany na podstawie prawidłowo prowadzonych ksiąg, zmniejszony o dochody wolne od podatku i zwiększony o wydatki nie stanowiące kosztów uzyskania przychodów,
c) dochód wykazany na podstawie prawidłowo prowadzonych ksiąg.

34. Zgodnie z ustawą o podatku dochodowym od osób fizycznych, dochodem lub stratą z odpłatnego zbycia składników majątku trwałego, związanego z prowadzoną działalnością, jest:
a) różnica pomiędzy przychodem uzyskanym z odpłatnego zbycia a jego wartością wykazaną w ewidencji środków trwałych, pomniejszona o wartość dokonanych odpisów amortyzacyjnych,
b) różnica pomiędzy przychodem uzyskanym z odpłatnego zbycia a jego wartością wykazaną w ewidencji środków trwałych, powiększona o sumę dokonanych odpisów amortyzacyjnych,
c) różnica pomiędzy przychodem uzyskanym z odpłatnego zbycia a jego ceną nabycia.

35. Zgodnie z ustawą o w podatku dochodowym od osób fizycznych dochodem z udziału w zyskach osób prawnych nie jest:
a) dopłata w gotówce otrzymana przez udziałowców spółki przejmowanej w przypadku podziału spółki przez przejęcie,
b) dochód z odpłatnego zbycia prawa poboru akcji,
c) dochód z umorzenia udziałów nabytych w zamian za wkład niepieniężny w postaci przedsiębiorstwa lub zorganizowanej jego części.

36. Zgodnie z ustawą o podatku dochodowym od osób fizycznych dochodem z odpłatnego zbycia rzeczy ruchomych, jeżeli przychód z odpłatnego zbycia nie stanowi przychodu z działalności gospodarczej, jest:
a) różnica pomiędzy przychodem uzyskanym z odpłatnego zbycia a kosztem ich nabycia zmniejszona o wartość nakładów poczynionych w czasie posiadania rzeczy,
b) różnica pomiędzy przychodem uzyskanym z odpłatnego zbycia rzeczy a kosztami ich nabycia,
c) różnica pomiędzy przychodem uzyskanym z odpłatnego zbycia a wartością nakładów poczynionych w czasie posiadania rzeczy.

37. Zgodnie z ustawą o podatku dochodowym od osób fizycznych, opłaty ustalone w umowie leasingu ponoszone przez korzystającego w podstawowym okresie umowy z tytułu używania środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych stanowią - co do zasady - przychody finansującego i koszty uzyskania przychodów korzystającego, jeżeli umowa została zawarta na okres co najmniej 5 lat:
a) jeżeli jej przedmiotem są podlegające odpisom amortyzacyjnym rzeczy ruchome,
b) jeżeli jej przedmiotem są podlegające odpisom amortyzacyjnym nieruchomości,
c) niezależnie od tego, czy przedmiotem umowy są rzeczy ruchome, czy nieruchomości.

38. Zgodnie z ustawą o podatku dochodowym od osób fizycznych, przekazana do nieodpłatnego użytkowania nieruchomość stanowi:
a) przychód zarówno dla oddającego do użytkowania, jak i korzystającego,
b) dla oddającego do użytkowania przychód ze źródła zaliczanego przez ustawodawcę jako przychód z nieruchomości lub ich części,
c) przychód jedynie dla korzystającego.

39. Przy obliczaniu podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych odliczeniu nie podlegają:
a) darowizny przekazane na cele działalności organizacji pożytku publicznego,
b) darowizny przekazane na cele kultu religijnego,
c) składki z tytułu ubezpieczenia zdrowotnego.

40. Zgodnie z ustawą o podatku dochodowym od osób fizycznych podatnik opłacający podatek wg skali podatkowej może odliczyć przekazaną darowiznę:
a) zarówno od dochodu jak i od podatku,
b) wyłącznie od przychodu,
c) wyłącznie od dochodu.

41. Zgodnie z ustawą o podatku dochodowym od osób fizycznych kwota składki na ubezpieczenie zdrowotne, o którą zmniejsza się podatek dochodowy od osób fizycznych nie może przekroczyć:
a) 7,75% podstawy wymiaru tej składki ,
b) 8,75% podstawy wymiaru tej składki,
c) 9% podstawy wymiaru tej składki.

42. Zgodnie z ustawą o podatku dochodowym od osób fizycznych, od przychodów nie znajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach lub pochodzących ze źródeł nieujawnionych pobiera się podatek:
a) w wysokości 70% podstawy opodatkowania,
b) w wysokości 75% podstawy opodatkowania,
c) w wysokości 80% podstawy opodatkowania.

43. Zgodnie z ustawą o podatku dochodowym od osób fizycznych, zryczałtowany podatek dochodowy od dywidend i innych przychodów z tytułu udziału w zyskach osób prawnych pobiera się w wysokości:
a) 15% od przychodu,
b) 10% przychodu z innych źródeł opodatkowania na zasadach ogólnych,
c) 19% od przychodu.

44. Zgodnie z ustawą o podatku dochodowym od osób fizycznych podatek od dochodów uzyskanych z odpłatnego zbycia papierów wartościowych lub pochodnych instrumentów finansowych wynosi:
a) 18% uzyskanego dochodu,
b) 19% uzyskanego dochodu,
c) 20% uzyskanego dochodu.

45. Zgodnie z ustawą o podatku dochodowym od osób fizycznych, w przypadku odpłatnego zbycia nieruchomości lub praw w drodze zamiany, dochód stanowi:
a) różnica wartości przedmiotów transakcji,
b) różnica pomiędzy przychodem z odpłatnego zbycia nieruchomości , a kosztami uzyskania przychodu po dokonaniu obliczeń podatku u każdej ze stron,
c) różnica pomiędzy przychodem z odpłatnego zbycia nieruchomości lub praw, a kosztami uzyskania powiększona o sumę odpisów amortyzacyjnych dokonanych od zbywanych nieruchomości lub praw u każdej ze stron.

46. Zgodnie z ustawą o podatku dochodowym od osób fizycznych podatnicy będący osobami fizycznymi są obowiązani składać właściwym urzędom skarbowym zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym w terminie:
a) do 30 marca roku następującego po roku podatkowym,
b) do 15 kwietnia roku następującego po roku podatkowym,
c) do 30 kwietnia roku następującego po roku podatkowym.

47. Zgodnie z ustawą o podatku dochodowym od osób fizycznych podatnicy są obowiązani składać zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu w roku podatkowym, urzędowi skarbowemu właściwemu według:
a) miejsca zamieszkania podatnika w dniu składania zeznania,
b) miejsca prowadzenia działalności gospodarczej,
c) miejsca zamieszkania podatnika w ostatnim dniu roku podatkowego.

48. Zgodnie z ustawą o podatku dochodowym od osób fizycznych, podatnicy, którzy dochody z działów specjalnych produkcji rolnej ustalają przy zastosowaniu norm szacunkowych dochodu są obowiązani składać urzędowi skarbowemu deklaracje o rodzajach i rozmiarach zamierzonej produkcji w roku podatkowym:
a) do dnia 20 stycznia roku podatkowego,
b) do dnia 30 listopada roku poprzedzającego rok podatkowy,
c) do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok podatkowy.

49. Zgodnie z ustawą o podatku dochodowym od osób fizycznych podatnicy osiągający dochody z najmu lub dzierżawy, mają obowiązek wpłacania zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych:
a) poczynając od miesiąca, w którym dochody te przekroczyły kwotę powodującą obowiązek zapłacenia podatku,
b) poczynając od początku roku podatkowego,
c) poczynając od miesiąca, w którym dochody te przekroczyły górną granicę pierwszego przedziału skali podatkowej.

50. Osoby fizyczne osiągające przychody z tytułu umowy najmu lub podnajmu mogą opłacać ryczałt od przychodów ewidencjonowanych jeżeli:
a) umowy te są zawierane w ramach prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej,
b) umowy te nie są zwierane w ramach prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej,
c) umowy te są zawierane z osobami trzecimi gdy jedynym rodzajem prowadzonej działalności gospodarczej jest najem lub podnajem.

51. Warunkiem uiszczenia zryczałtowanego podatku dochodowego jest:
a) wykonywanie wolnego zawodu osobiście, tj. bez zatrudnienia osób, które wykonują czynności związane z istotą danego zawodu wyłącznie na rzecz osób fizycznych, nie dla potrzeb prowadzonej przez nie działalności gospodarczej.
b) wykonywanie wolnego zawodu osobiście, bez zatrudnienia wyłącznie na rzecz osób fizycznych dla potrzeb prowadzonej przez nie działalności gospodarczej,

c) wykonywanie wolnego zawodu osobiście bez zatrudnienia, wyłącznie na rzecz osób fizycznych nie dla potrzeb prowadzonej przez nie działalności gospodarczej.

52. Lekarz weterynarii może korzystać z opodatkowania przychodów ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych jeżeli:
a) świadczy usługi osobiście bez zatrudnienia,
b) świadczy usługi osobiście bez zatrudnienia osób, które wykonują czynności związane z istotą danego zawodu,
c) świadczy usługi osobiście bez zatrudnienia osób, które nie wykonują czynności związanych z istotą danego zawodu.

53. Wpływy z karty podatkowej stanowią :
a) dochód budżetu państwa,
b) dochód gminy,
c) dochód powiatu.

54. Zgodnie z ustawą o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, opodatkowaniu ryczałtem podlegają:
a) przychody osób fizycznych uzyskane wyłącznie z pozarolniczej działalności gospodarczej,
b) przychody z pozarolniczej działalności gospodarczej oraz przychody z dzierżawy lub najmu, jeżeli umowy te nie są zawierane w ramach prowadzonej działalności gospodarczej,
c) przychody z najmu, dzierżawy, jeżeli umowy te są zawierane w ramach działalności gospodarczej.

55. Z opodatkowania w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych nie mogą korzystać podatnicy:

a) świadczący usługi parkingowe,
b) świadczący usługi tłumaczeń pisemnych i ustnych na rzecz podmiotów gospodarczych,
c) uzyskujący prowizje ze sprzedaży kart magnetycznych.

56. Utrata prawa do opodatkowania w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych w trakcie roku podatkowego następuje od dnia uzyskania przychodu z wykonania:
a) usługi budowlanej na rzecz osoby prawnej,
b) usługi budowlanej na rzecz osoby fizycznej lub prawnej,
c) usługi budowlanej na rzecz byłego lub obecnego pracodawcy.

57. Z opodatkowania w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych nie mogą korzystać podatnicy:

a) osiągający przychody z działalności usługowej w zakresie handlu,
b) świadczący usługi w zakresie przetwarzania danych,
c) świadczący usługi w zakresie edukacji nie wykonywanych w ramach wolnego zawodu.

58. Podatnik, który uzyska przychody ze świadczenia usług na rzecz byłego lub obecnego pracodawcy traci prawo do ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych:
a) od dnia uzyskania przychodu z tego tytułu do końca roku podatkowego,
b) od dnia uzyskania tego przychodu do dnia likwidacji pozarolniczej działalności gospodarczej,
c) od dnia uzyskania tego przychodu do upływu 5 letniego okresu.

59. Oświadczenie o wyborze opodatkowania w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych za dany rok podatkowy podatnik składa naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu według miejsca zamieszkania nie później niż do:
a) 20-go dnia stycznia roku podatkowego,
b) 7-go dnia od osiągnięcia przychodu,
c) 14-go dnia od osiągnięcia przychodu.

60. Podatnik traci prawo do opodatkowania w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych z dniem:
a) uzyskania przychodów z tytułu prowadzenia lombardów,
b) 1-szym stycznia roku następującego po roku podatkowym w którym, uzyskano przychody z tytułu prowadzenia lombardów,
c) następującym po dniu, w którym uzyskano przychód z tytułu prowadzenia lombardów.

61. Podatnik opłacający ryczałt od przychodów ewidencjonowanych może odliczyć od przychodów:
a) stratę w najbliższych kolejno następujących po sobie pięciu latach,
b) stratę w najbliższych kolejno następujących po sobie pięciu latach w dowolnej wysokości,
c) stratę w najbliższych kolejno następujących po sobie pięciu latach, przy czym kwota obniżenia w którymkolwiek z tych lat nie może przekroczyć 50 % kwoty tej straty.

62. Zgodnie z ustawą o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne podatnik uzyskując przychody opodatkowane różnymi stawkami składkę na ubezpieczenia społeczne odlicza:
a) od dowolnego przychodu,
b) od każdego rodzaju przychodu w takim stosunku, w jakim w roku podatkowym pozostają poszczególne przychody opodatkowane różnymi stawkami w ogólnej kwocie przychodów,
c) od przychodu opodatkowanego stawką najwyższą.

63. Małżonkowie, między którymi istnieje wspólność majątkowa, osiągający przychody z tytułu umowy najmu lub podnajmu uiszczają zryczałtowany podatek dochodowy:
a) proporcjonalnie do prawa do udziału w zysku przyjmując, że wobec braku dowodu przeciwnego prawa te są równe,
b) od połowy osiągniętego przychodu, zgodnie ze złożonym oświadczeniem małżonków
c) proporcjonalnie do prawa do udziału w zysku przyjmując, że przy braku dowodu przeciwnego prawa te są równe chyba, że złożą pisemne oświadczenie o opodatkowaniu całości przychodu przez jednego z nich.

64. Przychody z odpłatnego zbycia praw majątkowych lub nieruchomości będących środkami trwałymi wykorzystywanymi w pozarolniczej działalności gospodarczej podlegają zryczałtowanemu podatkowi dochodowemu jeżeli:
a) przed zbyciem zostały wycofane z tej działalności i od tego dnia nie upłynęło 6 lat ,
b) przed zbyciem zostały wycofane z tej działalności , a pomiędzy pierwszym dniem miesiąca następującego po miesiącu, w którym składniki majątku zostały wycofane z działalności i dniem ich zbycia nie upłynęło 6 lat,
c) przed zbyciem zostały wycofane z tej działalności, a od dnia w którym składniki zostały wycofane z tej działalności i dniem ich zbycie nie upłynęło 6 lat.

65. Zgodnie z ustawą o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne zryczałtowany podatek dochodowy od przychodów ewidencjonowanych stosuje się między innymi do podatników:
a) osiągających przychody prowadzenia lombardów,
b) osiągających przychody z działalności w zakresie handlu częściami i akcesoriami do pojazdów mechanicznych.
c) osiągających przychody z najmu.

66. Podatnik uprawniony do opodatkowania ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych, który rozpoczyna działalność w trakcie roku podatkowego:
a) może zrzec się opodatkowania w tej formie najpóźniej do dnia poprzedzającego dzień rozpoczęcia działalności,
b) może zrzec się opodatkowania w tej formie do dnia poprzedzającego dzień rozpoczęcia działalności , nie później jednak niż w dniu uzyskania pierwszego przychodu,
c) może wybrać opodatkowanie w tej formie do dnia poprzedzającego dzień rozpoczęcia działalności , nie później jednak niż w dniu uzyskania pierwszego przychodu.

67. Podatnicy opodatkowani w formie karty podatkowej są zobowiązani:
a) składać zeznania podatkowe,
b) opłacać zaliczki na podatek dochodowy,
c) na żądanie klienta wydawać rachunki, stwierdzające sprzedaż towaru lub wykonanie usługi.

68. Podatnicy prowadzący działalność w formie spółki cywilnej objęci kartą podatkową, mogą być opodatkowani w tej formie, jeżeli:
a) liczba wspólników nie przekracza limitu zatrudnienia, określonego w ustawie, dla danego rodzaju działalności,
b) liczba zatrudnionych pracowników nie przekracza limitu zatrudnienia, określonego w ustawie dla danego rodzaju działalności,
c) łączna liczba wspólników i zatrudnionych pracowników nie przekracza limitu zatrudnienia określonego w ustawie dla danego rodzaju działalności.

69. Podatnicy prowadzący działalność mogą być opodatkowani w formie karty podatkowej jeżeli:
a) nie prowadzą, poza jednym z rodzajów działalności innej działalności gospodarczej,
b) nie prowadzą, poza jednym z rodzajów działalności wymienionym w art. 23 innej pozarolniczej działalności gospodarczej,
c) nie są podatnikami podatku dochodowego od osób fizycznych z innego tytułu.

70. Podatnik może zrzec się zastosowania opodatkowania w formie karty podatkowej w terminie:
a) 14 dni od dnia doręczenia decyzji ustalającej wysokość karty podatkowej,
b) 14 dni od rozpoczęcia każdego roku podatkowego,
c) 14 dni od wejścia w życie przepisów zmieniających zasady opodatkowania w formie karty podatkowej.

71. Podatnicy opodatkowani w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych są zobowiązani do sporządzenia spisu z natury:
a) na dzień zaprowadzenia ewidencji przychodów oraz na koniec każdego roku podatkowego,
b) na koniec każdego kwartału w roku podatkowym,
c) na koniec I i II półrocza roku podatkowego.

72. Stawka ryczałtu od przychodów z najmu wynosi 8,5% jeśli wysokość przychodów w roku podatkowym nie przekracza kwoty stanowiącej równowartość:
a) 1 000 euro,
b) 4 000 euro,
c) bez względu na wysokość przychodów osiągniętych przez podatnika w roku podatkowym.

73. Spis z natury wyceniany jest według cen:
a) wyłącznie zakupu wynikających z dowodów nabycia ,
b) rynkowych, jeżeli te ceny w dniu sporządzania spisu są wyższe od ceny zakupu,
c) podatnik ma wybór pomiędzy wyceną spisu z natury według cen zakupu albo cen rynkowych, z dnia sporządzenia spisu, jeżeli są one niższe od cen zakupu.

74. Ryczałt od przychodów ewidencjonowanych z działalności w zakresie przewozów ładunków taborem samochodowym o ładowności powyżej 2 ton wynosi:
a) 8,5% przychodów,
b) 5,5% przychodów,
c) 3,0 % przychodów.

75. Ryczałt od przychodów ewidencjonowanych z najmu wynosi:
a) 3% przychodów,
b) 20% przychodów,
c) 8,5% przychodów.

76. W przypadku nie prowadzenia ewidencji przychodów, organ podatkowy określa ryczałt od niezaewidencjonowanego przychodu w wysokości:
a) 75% tego przychodu,
b) trzykrotności właściwych stawek nie wyższej niż 75% tego przychodu,
c) pięciokrotności właściwych stawek nie wyższej niż 75 % tego przychodu.

77. Opodatkowaniu ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych podlegają przychody osób fizycznych z pozarolniczej działalności gospodarczej, w tym również, gdy działalność ta jest prowadzona w formie:
a) spółki akcyjnej,
b) spółki jawnej,
c) spółki komandytowej.

78. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, o wyborze ustalania różnic kursowych na podstawie przepisów o rachunkowości podatnicy rozpoczynający działalność mają obowiązek zawiadomić właściwego naczelnika urzędu skarbowego w terminie:
a) ostatni dzień przed rozpoczęciem działalności,
b) 30 dni od dnia rozpoczęcia działalności,
c) 90 dni od dnia zgłoszenia działalności.

79. Działalność badawczo-rozwojowa w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych to działalność twórcza obejmująca oprócz prac rozwojowych:
a) jedynie badania naukowe przemysłowe,
b) jedynie badania naukowe stosowane i podstawowe,
c) badania naukowe podstawowe, stosowane i przemysłowe.

80. Podmioty są ze sobą powiązane w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych, jeżeli:
a) osoba fizyczna dokonuje transakcji, w związku z którymi zapłata należności wynikająca z takiej transakcji dokonywana jest na rzecz podmiotu z siedzibą w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową,
b) dwie osoby fizyczne posiadają w kapitale innego podmiotu udziały łącznie w wysokości 5%,
c) osoba fizyczna równocześnie bezpośrednio lub pośrednio bierze udział w zarządzaniu podmiotem krajowym i podmiotem zagranicznym.

81. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, korekty przychodów, o ile nie jest ona spowodowana błędem rachunkowym lub inną oczywistą omyłką, dokonuje się:
a) w okresie rozliczeniowym, którego dotyczy wystawiona faktura korygująca,
b) w okresie rozliczeniowym, w którym została wystawiona faktura korygująca,
c) w okresie następującym po okresie rozliczeniowym, w którym została otrzymana faktura korygująca.

82. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, koszty poniesione przez pracodawcę na utworzenie zakładowego klubu dziecięcego, które nie zostały sfinansowane z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych:
a) nie stanowią kosztów uzyskania przychodów,
b) w całości stanowią koszty uzyskania przychodów,
c) stanowią koszty uzyskania przychodów do wysokości limitu określonego w ustawie.

83. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, korekty kosztu uzyskania przychodów spowodowanej błędem rachunkowym, dokonuje się:
a) w okresie rozliczeniowym, w którym została wystawiona faktura korygująca,
b) w okresie rozliczeniowym, którego dotyczy wystawiona faktura korygująca,
c) w okresie rozliczeniowym następującym po okresie rozliczeniowym , w którym została otrzymana faktura korygująca.

84. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, kosztami uzyskania przychodów są poniesione przez podatnika na działalność badawczo-rozwojową, podlegające odliczeniu od podstawy opodatkowania:
a) wszystkie wydatki na działalność badawczo-rozwojową,

b) wydatki na należności z tytułu umów o pracę , jeżeli te należności dotyczą pracowników zatrudnionych w celu realizacji działalności badawczo –rozwojowej ,
c) odpisy amortyzacyjne od samochodów osobowych oraz budowli wykorzystywanych w prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej.

85. Obowiązek podatkowy z tytułu przychodów nieznajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach lub pochodzących ze źródeł nieujawnionych powstaje:
a) w dniu powstania przychodu w kwocie odpowiadającej nadwyżce wydatku nad przychodami,
b) na ostatni dzień roku podatkowego , w którym powstał przychód w kwocie odpowiadającej nadwyżce wydatku nad przychodami opodatkowanymi lub przychodami nieopodatkowanymi,
c) na ostatni dzień miesiąca w którym powstał przychód w kwocie odpowiadającej nadwyżce wydatku nad przychodami nieopodatkowanymi.

86. Podstawę opodatkowania przychodów nieznajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach przychodu lub pochodzących ze źródeł nieujawnionych stanowi w roku podatkowym:
a) przychód odpowiadający kwocie nadwyżki wydatku nad przychodami opodatkowanymi lub przychodami nieopodatkowanymi,
b) przychód odpowiadający nadwyżce wydatków nad przychodami zwolnionymi od podatku,
c) przychód odpowiadający nadwyżce wydatków nad dochodami opodatkowanymi.

87. W przypadku gdy podatnik zaliczył do kosztów uzyskania przychodów wydatek na zakup w wysokości 40.000 zł, a następnie w terminie 30 dni dokonał zapłaty w całości za ten wydatek w gotówce, a jego koszty uzyskania przychodu w miesiącu płatności wynoszą 32 000 zł wówczas podatnik ma obowiązek:
a) pomniejszyć koszty uzyskania przychodu w miesiącu dokonania zapłaty o 32 000 zł, a o pozostałe 8 000 zł pomniejszyć te koszty w następnym miesiącu rozliczeniowym,
b) pomniejszyć koszty uzyskania przychodu w miesiącu dokonania zapłaty o 32 000 zł, a o pozostałe 8 000 zł powiększyć przychody w miesiącu zapłaty,
c) dokonać korekty kosztów uzyskania przychodu in minus na kwotę 40 000 zł za miesiąc, w którym ujęto ten wydatek w kosztach.

88. Jeżeli podatnik był zobowiązany w ciągu roku podatkowego zmniejszyć koszty uzyskania przychodów w zakresie nabytych towarów handlowych w związku z dokonaniem zapłaty za te towary z pominięciem rachunku płatniczego wówczas, sporządzając remanent towarów na dzień koniec grudnia:
a) pomniejsza remanent towarów o kwotę, o którą w ciągu roku podatkowego zmniejszył koszty uzyskania przychodów lub zwiększył przychody na podstawie art. 22p ustawy PIT;
b) nie dokonuje żadnych odliczeń, ponieważ korekty kosztów uzyskania przychodu dokonano w ciągu roku podatkowego;
c) powiększa remanent towarów o kwotę, o którą w ciągu roku podatkowego zmniejszył koszty uzyskania przychodów lub zwiększył przychody na podstawie art. 22p ustawy PIT.

89. W przypadku odpłatnego zbycia udziałów w spółce kapitałowej oraz papierów wartościowych, uprzednio nabytych przez podatnika w drodze spadku, kosztami uzyskania przychodu są:
a) wydatki poniesione przez spadkodawcę w celu objęcia lub nabycia tych udziałów w spółce kapitałowej oraz papierów wartościowych;
b) wydatki poniesione przez spadkobiercę z tytułu nabycia udziałów, w tym koszty opłat sądowych, notarialnych oraz podatek od spadków i darowizn;
c) wartość rynkowa zbywanych udziałów według wyceny dokonanej na dzień nabycia tych udziałów oraz papierów wartościowych w drodze spadku.

90. Pracodawca może zaliczyć do kosztów uzyskania przychodu wydatki poniesione na dofinansowanie pracownikowi wydatków związanych z:
a) uczęszczaniem dziecka do przedszkola, w wysokości ryczałtowej 200 zł miesięcznie na każde dziecko pracownika;
b) uczęszczaniem dziecka do żłobka lub klubu dziecięcego w wysokości do 400 zł miesięcznie na każde dziecko, jeżeli pracownik udokumentuje poniesienie takiego wydatku;
c) uczęszczaniem dziecka do przedszkola w wysokości do 200 zł miesięcznie na każde dziecko, jeżeli świadczenie to pracodawca wypłaca z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych.

91. Definicja spółki niebędącej osobą prawną z ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych odnosi się m. in. do:
a) spółki jawnej,
b) spółki akcyjnej,
c) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

92. Do sporządzenia dokumentacji podatkowej transakcji z podmiotami powiązanymi są zobowiązani podatnicy:
a) dokonujący jakichkolwiek transakcji z podmiotami powiązanymi,
b) dokonujący transakcji z podmiotami powiązanymi istotnie wpływające na ich dochód (stratę),

c) dokonujący jakichkolwiek transakcji z podmiotami powiązanymi majątkowo lub rodzinnie.

B. Pytania otwarte

1. Instytucja łącznego opodatkowania małżonków oraz opodatkowania osób samotnie wychowujących dzieci w świetle ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.
2. Zasada nieograniczonego i ograniczonego obowiązku podatkowego w podatku dochodowym od osób fizycznych.
3. Pojęcie „straty" w podatku dochodowym od osób fizycznych (definicja, zasady rozliczania) z poszczególnych źródeł przychodów.
4. Zasady opodatkowania przychodów uzyskanych z odpłatnego zbycia nieruchomości oraz rzeczy ruchomych przez osoby fizyczne, nie prowadzące działalności gospodarczej.
5. Omów opodatkowanie przychodów nieznajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach lub pochodzących ze źródeł nieujawnionych.(pojęcie przychodu, wydatku, obowiązku podatkowego, podstawy opodatkowania).
6. Opodatkowanie stawką 19% w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz przypadki kiedy stawki tej nie można zastosować.
7. Przychody z działalności wykonywanej osobiście (podaj rodzaje przychodów i omów zasady opodatkowania).
8. Przychody wyłączone z opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych.
9. Zasady opodatkowania przychodów uzyskiwanych przez osoby fizyczne z udziału w osobowych spółkach prawa handlowego.
10. Zasady opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych odsetek od pożyczek.
11. Czy pracodawca, który wypłacił pracownikowi zaległe wynagrodzenie wraz z odsetkami za wrzesień i październik w miesiącu grudniu, jest obowiązany do poboru zaliczki na podatek od całości wypłaconego świadczenia (odpowiedź uzasadnij)?
12. Pracownik otrzymał od zakładu pracy zapomogę w wysokości 3 200 zł w związku z długotrwałą chorobą swojej żony. Czy zapomoga ta podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych (uzasadnij odpowiedź)?
13. Zasady dokonywania odpisów amortyzacyjnych metodą liniową w świetle ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.
14. Zasady dokonywania odpisów amortyzacyjnych metodą degresywną w świetle ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.
15. Różnice i podobieństwa dokonywania odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych metodą liniową i degresywną w świetle ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.
16. Odpisy amortyzacyjne a koszty uzyskania przychodów w świetle ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.
17. Koszty uzyskania przychodów określane ryczałtowo w świetle ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych; wskaż źródła przychodów, do których mają zastosowanie.
18. Koszty uzyskania przychodów określane kwotowo w świetle ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych; wskaż źródła przychodów, do których mają zastosowanie.
19. Podatki stanowiące koszty uzyskania przychodów w podatku dochodowym od osób fizycznych.
20. Wierzytelności nieściągalne jako koszty uzyskania przychodów w podatku dochodowym od osób fizycznych.
21. Skutki likwidacji działalności gospodarczej w świetle przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.
22. Koszty uzyskania przychodów przy nabyciu oraz zbyciu udziałów (akcji) w świetle przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych.
23. Wymień dochody uzyskiwane przez osoby fizyczne z udziału w zyskach osób prawnych i omów zasady ich opodatkowania.
24. Różnice kursowe - pojęcie oraz sposób ich kwalifikacji w świetle ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.
25. Pojęcie powiązań kapitałowych w podatku dochodowym od osób fizycznych..
26. Podstawa obliczenia podatku dochodowego od osób fizycznych.
27. Zasady odliczania darowizn w podatku dochodowym od osób fizycznych.
28. Zasady odliczania w podatku dochodowym od osób fizycznych wydatków na cele rehabilitacyjne.
29. Przypadki opodatkowania dochodu zryczałtowanym podatkiem, w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych.
30. Omów formy opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych działalności gospodarczej prowadzonej przez osoby fizyczne.
31. Zasady naliczania i poboru zaliczek przez zakłady pracy tj. płatników podatku dochodowego od osób fizycznych.
32. Informacje podatkowe o wysokości przychodów osób fizycznych - zasady sporządzania i przesyłania informacji podatkowych przez płatników.
33. Warunki korzystania z opodatkowania w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych.
34. Warunki korzystania z opodatkowania w formie karty podatkowej.
35. Preferencje (zwolnienia) oraz obowiązki ewidencyjne podatników opłacających podatek dochodowy w formie karty podatkowej.
36. Utrata prawa do opodatkowania w formie karty podatkowej, przypadki i skutki.
37. Zakres i zasady dokonywania odliczeń od podatku przez podatników opodatkowanych w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych oraz karty podatkowej.
38. Zakres i zasady dokonywania odliczeń od przychodów przez podatników opodatkowanych w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych.

39. Terminy i zasady wpłacania podatku przez podatników opodatkowanych w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych oraz w formie karty podatkowej.
40. Obowiązki ewidencyjne podatników opodatkowanych w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych oraz zasady prowadzenia ewidencji.
41. Spółka cywilna w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych - omów zasady opodatkowania z uwzględnieniem likwidacji spółki i wystąpienia wspólnika ze spółki.
42. Obowiązki podatkowe płatnika wypłacającego wynagrodzenia ze stosunku pracy lub umowy zlecenia na rzecz zagranicznych osób fizycznych.
43. Wymień podstawowe elementy składowe, jakie powinna zawierać dokumentacja podatkowa, którą zobowiązane są sporządzić podatnicy dokonujący transakcji z podmiotami powiązanymi lub na rzecz podmiotów mających miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową.
44. Omów zasady ustalania dochodu w przypadku zbycia udziałów (akcji) w spółce, objętych w zamian za wkład niepieniężny.
45. Omów dochody (przychody) osiągane na terytorium RP przez nierezydentów.

Podatek dochodowy od osób prawnych

A. Test

1. Podatnikami podatku dochodowego od osób prawnych są:
a) wyłącznie spółki kapitałowe, spółki komandytowo-akcyjne mające siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczpospolitej Polskiej oraz spółki niemające osobowości prawnej mające siedzibę lub zarząd w innym państwie, jeżeli podlegają w tym państwie opodatkowaniu od całości swoich dochodów bez względu na miejsce ich osiągania;
b) m.in. spółki komandytowo-akcyjne i spółki komandytowe mające siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczpospolitej Polskiej,
c) m.in. spółki kapitałowe i spółki niemające osobowości prawnej mające siedzibę lub zarząd w innym państwie, jeżeli podlegają w tym państwie opodatkowaniu od całości swoich dochodów bez względu na miejsce ich osiągania.

2. Podatnikiem podatku dochodowego od osób prawnych nie może być podatkowa grupa kapitałowa, jeżeli:
a) spółki zależne posiadają udziały w kapitale zakładowym innych spółek tworzących grupę,
b) spółka dominująca posiada bezpośredni 95% udział w kapitale zakładowym spółek zależnych,
c) udział dochodów w przychodach tej grupy w roku podatkowym wyniesie co najmniej 3%.

3. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, podatkową grupę kapitałową mogą utworzyć, mające siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:
a) co najmniej dwie spółki akcyjne,
b) spółka komandytowo-akcyjna i spółka akcyjna,
c) co najmniej dwie spółki komandytowo-akcyjne.

4. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, umowa o utworzeniu podatkowej grupy kapitałowej:
a) może być zawarta w dowolnej formie na okres co najmniej 3 lat podatkowych,
b) musi być zawarta w formie aktu notarialnego na okres co najmniej 2 lat podatkowych,
c) musi być zawarta w formie aktu notarialnego na okres co najmniej 3 lat podatkowych.

5. Do przychodów z gospodarki leśnej w rozumieniu ustawy o lasach:
a) nie stosuje się przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych,
b) stosuje się przepisy ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych,
c) stosuje się przepisy ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, o ile zostaną spełnione określone warunki.

6. Działalność badawczo-rozwojowa w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób prawnych to działalność twórcza obejmująca:
a) jedynie badania naukowe przemysłowe,
b) jedynie badania naukowe stosowane i przemysłowe,
c) badania naukowe podstawowe, stosowane i przemysłowe.

7. Podmiotem komercjalizującym w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób prawnych jest:
a) uczelnia w rozumieniu ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym ,
b) instytut badawczy w rozumieniu ustawy o instytutach badawczych,
c) instytut naukowy Polskiej Akademii Nauk, w rozumieniu ustawy o Polskiej Akademii Nauk, jeżeli wnosi do spółki kapitałowej komercjalizowaną własność intelektualną.

8. Zakład zagraniczny w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób prawnych:
a) jest podatnikiem podatku dochodowego od osób prawnych,
b) nie jest podatnikiem podatku dochodowego od osób prawnych,
c) jest podatnikiem podatku dochodowego od osób prawnych, o ile jednocześnie jest podatnikiem podatku od towarów i usług.

9. Komercjalizowaną własnością intelektualną w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób prawnych nie jest:
a) patent
b) prawo do korzystania na podstawie umowy licencyjnej z patentu,
c) prawo do korzystania na podstawie umowy licencyjnej z nieopatentowanego wynalazku, w rozumieniu Prawa własności przemysłowej.

10. Zorganizowana część przedsiębiorstwa w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób prawnych:
a) może być podatnikiem podatku dochodowego od osób prawnych,
b) nie może być podatnikiem podatku dochodowego od osób prawnych,
c) może być podatnikiem podatku dochodowego od osób prawnych, o ile spełnia warunki wymienione w ustawie.

11. W przypadku podatników podatku dochodowego od osób prawnych, posiadających ograniczony obowiązek podatkowy w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej na terytorium Rzeczpospolitej Polskiej poprzez zagraniczny zakład, przy ustalaniu dochodu zagranicznego zakładu:
a) uwzględnia się przychody z praw autorskich i praw pokrewnych,
b) nie uwzględnia się przychodów z praw autorskich i praw pokrewnych,
c) uwzględnia się przychody z praw autorskich i praw pokrewnych, jeśli są one związane z działalnością tego zakładu.

12. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, przy ustalaniu straty podatników podatku dochodowego od osób prawnych uwzględnia się:
a) straty spółki komandytowo-akcyjnej przekształconej w inną spółkę kapitałową,
b) straty przedsiębiorcy działającego w formie spółki niebędącej osobą prawną przekształconej w spółkę kapitałową,
c) straty spółki kapitałowej przejmowanej przez inną spółkę kapitałową.

13. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, podatnik podatku dochodowego od osób prawnych przejmujący spółkę kapitałową, od swojego dochodu:
a) może odliczyć stratę spółki przejmowanej,
b) nie może odliczyć straty spółki przejmowanej,
c) może odliczyć stratę spółki przejmowanej, po spełnieniu określonych w ustawie warunków.

14. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, z dochodu podatkowej grupy kapitałowej:
a) można pokryć straty spółek wchodzących w skład grupy, poniesionych przez nie w okresie przed powstaniem grupy;
b) nie można pokryć strat spółek wchodzących w skład grupy, poniesionych przez nie w okresie przed powstaniem grupy;
c) można pokryć straty spółek wchodzących w skład grupy, poniesionych przez nie w okresie przed powstaniem grupy, w określonych w ustawie przypadkach.

15. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, najkrótszy okres w jakim może być rozliczona strata to:
a) 2 lata podatkowe,
b) 3 lata podatkowe,
c) 5 lat podatkowych.

16. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, rokiem podatkowym jest:
a) zawsze rok kalendarzowy,
b) zawsze okres 12 kolejnych miesięcy kalendarzowych,
c) rok kalendarzowy, chyba że podatnik postanowi inaczej w dokumencie regulującym jego zasady ustrojowe i powiadomi o tym właściwego naczelnika urzędu skarbowego.

17. W przypadku zmiany roku podatkowego przez podatnika podatku dochodowego od osób prawnych, pierwszy po zmianie rok podatkowy:
a) może być krótszy niż dwanaście miesięcy;
b) nie może być krótszy niż dwanaście miesięcy i dłuższy niż dwadzieścia cztery kolejne miesiące kalendarzowe,
c) nie może być krótszy niż dwanaście miesięcy i dłuższy niż dwadzieścia trzy kolejne miesiące kalendarzowe.

18. W przypadku podatników podatku dochodowego od osób prawnych, posiadających ograniczony obowiązek podatkowy, prowadzących działalność w zakresie usług transportowych, obowiązanych do prowadzenia ewidencji rachunkowej, gdy określenie dochodu na jej podstawie nie jest możliwe, określa się go w drodze oszacowania, z zastosowaniem wskaźnika dochodu do przychodu w wysokości:
a) 10%,
b) 20%,
c) 60%.

19. Podatnicy dokonujący w roku podatkowym transakcji z podmiotami powiązanymi , mających istotny wpływ na wysokość ich dochodu (straty) w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, są obowiązani do sporządzenia dokumentacji podatkowej tych transakcji, jeżeli ich przychody lub koszty, w rozumieniu przepisów o rachunkowości, ustalone na podstawie prowadzonych ksiąg rachunkowych przekroczyły w roku poprzedzającym rok podatkowy równowartość:
a) 1.200.000 euro,
b) 2.000.000 euro,
c) 5.000.000 euro.

20. Podatnicy podatku dochodowego od osób prawnych zawierający umowę spółki niebędącej osobą prawną z podmiotem mającym siedzibę w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową są obowiązani do sporządzenia dokumentacji podatkowej, jeżeli łączna wartość wniesionych przez wspólników wkładów przekracza równowartość:
a) 50.000 euro,
b) 30.000 euro,
c) 20.000 euro.

21. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, o wyborze metody ustalania różnic kursowych na podstawie przepisów o rachunkowości podatnicy mają obowiązek zawiadomić właściwego naczelnika urzędu skarbowego w terminie do;
a) ostatniego dnia roku poprzedzającego rok podatkowy,
b) końca pierwszego miesiąca roku podatkowego,
c) 20 dnia drugiego miesiąca roku podatkowego.

22. Podatnicy podatku dochodowego od osób prawnych mogą ustalać różnice kursowe na podstawie przepisów o rachunkowości:
a) o ile ich sprawozdania finansowe będą podlegały corocznemu badaniu przez biegłych rewidentów w okresie, w którym podatnicy korzystają z tej możliwości, przy czym nie może być on krótszy niż 3 lata podatkowe,
b) wyłącznie wówczas o ile ich sprawozdania podlegają obligatoryjnemu badaniu przez biegłych rewidentów,
c) o ile ich sprawozdania podlegają badaniu przez biegłych rewidentów nie rzadziej niż raz na 3 lata podatkowe.

23. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, dochodem z udziału w zyskach osób prawnych jest:
a) wartość majątku otrzymanego w związku z likwidacją spółki komandytowo-akcyjnej,
b) nadwyżka wartości otrzymanego przez spółkę przejmującą majątku spółki przejmowanej ponad nominalną wartość udziałów przyznanych udziałowcom spółki przejmowanej,
c) nadwyżka wartości otrzymanego przez spółkę przejmująca majątku spółki dzielonej ponad nominalną wartość udziałów przyznanych udziałowcom spółki dzielonej.

24. Podmioty są ze sobą powiązane w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób prawnych, jeżeli:
a) osoba prawna dokonuje transakcji, w związku z którymi zapłata należności wynikająca z takiej transakcji dokonywana jest na rzecz podmiotu z siedzibą w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową,
b) dwie osoby prawne posiadają udziały w innej osobie prawnej łącznie w wysokości 5%,
c) jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej bierze udział w zarządzaniu inną jednostką organizacyjną niemającą osobowości prawnej.

25. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, organy podatkowe mogą określić dochód w drodze oszacowania:
a) w przypadku świadczeń między spółkami tworzącymi podatkową grupę kapitałową,
b) w przypadku, gdy osoba prawna posiada udział nie mniejszy niż 25% w kapitale innej osoby prawnej i w wyniku narzuconych warunków podatnik wykazuje dochody wyższe od tych jakich należałoby oczekiwać, gdyby pomiędzy tymi podmiotami nie istniały powiązania,
c) w przypadku, gdy podmiot krajowy dokonuje transakcji z podmiotem mającym siedzibę w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową, a warunki transakcji odbiegają od warunków, jakie ustaliłyby podmioty niezależne.

26. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, za datę powstania przychodu związanego z działalnością gospodarczą uważa się dzień wydania rzeczy, nie później jednak niż dzień:
a) wystawienia faktury,
b) uregulowania należności,
c) wystawienia faktury albo uregulowania należności.

27. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, za datę powstania przychodu w przypadku usług rozliczanych w okresach rozliczeniowych, uznaje się:
a) ostatni dzień okresu rozliczeniowego określonego w umowie lub na wystawionej fakturze, nie rzadziej niż raz w roku,
b) pierwszy dzień okresu rozliczeniowego określonego w umowie lub na wystawionej fakturze, nie rzadziej niż raz w roku,
c) dzień wystawienia faktury.

28. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, korekty przychodów, o ile nie jest ona spowodowana błędem rachunkowym lub inną oczywistą omyłką, dokonuje się:
a) za okres rozliczeniowy, którego dotyczy wystawiona faktura korygująca,
b) w okresie rozliczeniowym, w którym została wystawiona faktura korygująca,
c) w okresie rozliczeniowym następującym po okresie rozliczeniowym, w którym została wystawiona faktura korygująca.

29. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, do przychodów nie zalicza się:
a) środków pieniężnych otrzymanych przez wspólnika spółki niebędącej osobą prawną z tytułu likwidacji takiej spółki,
b) równowartości odpisów aktualizujących wartość należności, uprzednio zaliczonych do kosztów uzyskania przychodów, w przypadku ustania przyczyn, dla których dokonano tych odpisów,
c) wartości wkładu niepieniężnego w innej postaci niż przedsiębiorstwo lub jego zorganizowana część określonej w umowie spółki.

30. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, przychodem z odpłatnego zbycia rzeczy jest:
a) zawsze wartość rynkowa rzeczy,
b) zawsze wartość wyrażona w cenie określonej w umowie,
c) wartość wyrażona w cenie określonej w umowie, a jeśli odbiega ona bez uzasadnionej przyczyny od wartości rynkowej, wartość rynkowa określona przez organ podatkowy.

31. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, do przychodów zalicza się:
a) przychody otrzymane na powiększenie kapitału zakładowego,
b) kwoty naliczonych, lecz nieotrzymanych odsetek od należności,
c) wynagrodzenie podatnika otrzymane w wyniku umorzenia udziałów objętych w zamian za wkład niepieniężny w postaci zorganizowanej części przedsiębiorstwa.

32. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, koszty poniesione przez pracodawcę z tytułu

prowadzenia zakładowego żłobka, które nie zostały sfinansowane z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych:
a) nie stanowią kosztów uzyskania przychodów,
b) w całości stanowią koszty uzyskania przychodów,
c) stanowią koszty uzyskania przychodów do wysokości nieprzekraczającej miesięcznie kwoty 400 zł na każde dziecko pracownika uczęszczające do zakładowego żłobka.

33. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, korekty kosztu uzyskania przychodów spowodowanej błędem rachunkowym, dokonuje się:
a) w okresie rozliczeniowym, w którym została wystawiona faktura korygująca,
b) za okres rozliczeniowy, którego dotyczy wystawiona faktura korygująca,
c) w okresie rozliczeniowym następującym po okresie rozliczeniowym , w którym została wystawiona faktura korygująca.

34. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, dodatnie różnice kursowe powstają, jeżeli wartość poniesionego kosztu wyrażonego w walucie obcej po przeliczeniu na złote według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski jest:
a) niższa od wartości tego kosztu w dniu zapłaty, przeliczonej według faktycznie zastosowanego kursu waluty z tego dnia,
b) wyższa od wartości tego kosztu w dniu zapłaty, przeliczonej według faktycznie zastosowanego kursu waluty z tego dnia,
c) niższa od wartości tego kosztu w dniu zapłaty, przeliczonej według faktycznie zastosowanego kursu waluty z dnia poprzedzającego dzień zapłaty.

35. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, odsetki od udziału kapitałowego komplementariusza spółki komandytowo-akcyjnej:
a) stanowią koszty uzyskania przychodu spółki,
b) stanowią koszty uzyskania przychodu spółki, ale wyłącznie po spełnieniu ściśle określonych warunków,
c) nie stanowią kosztów uzyskania przychodów spółki.

36. Wynikające z ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych ograniczenia w zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów odsetek od pożyczek udzielonych przez podmiot posiadający bezpośrednio lub pośrednio nie mniej niż 25% udziałów danego podmiotu albo udzielonych łącznie przez podmioty posiadające łącznie bezpośrednio lub pośrednio nie mniej niż 25% udziałów danego podmiotu, nie dotyczą:
a) spółek komandytowo-akcyjnych,
b) spółek kapitałowych,
c) stowarzyszeń.

37. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, przy założeniu spełnienia pozostałych warunków, spółka kapitałowa może uznać za koszty uzyskania przychodów odsetki od pożyczek, w tym udzielonych przez podmioty niepowiązane, w wysokości nieprzekraczającej wartości odpowiadającej iloczynowi wartości stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego obowiązującej w ostatnim dniu roku poprzedzającego rok podatkowy powiększonej o 1,25 punktu procentowego i:
a) wartości podatkowej aktywów w rozumieniu przepisów o rachunkowości, z wyjątkiem wartości niematerialnych i prawnych,
b) wartości księgowej aktywów w rozumieniu przepisów o rachunkowości,
c) wartości księgowej aktywów w rozumieniu przepisów o rachunkowości, z wyłączeniem wartości niematerialnych i prawnych,

38. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, odsetek od pożyczek udzielonych spółce kapitałowej przez podmiot posiadający nie mniej niż 25% udziałów w tej spółce, nie zalicza się do kosztów uzyskania przychodów w proporcji:
a) w jakiej wartość zadłużenia przekraczająca wartość kapitału własnego tej spółki pozostaje do całkowitej kwoty zadłużenia wobec tego podmiotu, określonej na ostatni dzień miesiąca poprzedzającego miesiąc zapłaty odsetek od pożyczek,
b) w jakiej wartość zadłużenia przekraczająca wartość kapitału zakładowego tej spółki pozostaje do całkowitej kwoty zadłużenia wobec tego podmiotu, określonej na ostatni dzień miesiąca poprzedzającego miesiąc zapłaty odsetek od pożyczek,
c) w jakiej wartość zadłużenia przekraczająca wartość kapitału zapasowego tej spółki pozostaje do całkowitej kwoty zadłużenia wobec tego podmiotu, określonej na ostatni dzień miesiąca poprzedzającego miesiąc zapłaty odsetek od pożyczek.

39. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, nie uważa się za koszty uzyskania przychodów;
a) podatku od nieruchomości,
b) podatku od wydobycia niektórych kopalin,
c) podatku od środków transportowych.

40. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, do kosztów uzyskania przychodów można zaliczyć w całości:
a) wydatki poniesione przez pracodawcę na zapewnienie realizacji pracowniczego programu emerytalnego w rozumieniu przepisów o pracowniczych programach emerytalnych,
b) odsetki od własnego kapitału włożonego przez podatnika w źródło przychodów,
c) wydatki na rzecz osób wchodzących w skład rad nadzorczych, komisji rewizyjnych lub organów stanowiących osób prawnych, z wyjątkiem wynagrodzeń wypłacanych z tytułu pełnionych funkcji.

41. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, w przypadku odpłatnego zbycia przez spółkę niebędącą osobą prawną rzeczy będących przedmiotem wkładu do tej spółki i zaliczonych przez tę spółkę do środków trwałych, za koszt uzyskania przychodu uważa się:
a) wartość rynkową tych rzeczy,
b) wartość początkową przyjętą przez spółkę w ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych,
c) wartość początkową przyjęta przez spółkę w ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, pomniejszoną o sumę odpisów amortyzacyjnych.

42. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, amortyzacji nie podlegają:
a) przyjęte do używania inwestycje w obcych środkach trwałych,
b) budynki wybudowane na cudzym gruncie,
c) grunty.

43. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, środki transportu uznaje się za ulepszone, jeżeli przed wprowadzeniem do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych wydatki poniesione przez podatnika na ich ulepszenie stanowiły co najmniej:
a) 10% wartości początkowej,
b) 20% wartości początkowej,
c) 30% wartości początkowej.

44. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, w przypadku nabycia przedsiębiorstwa w drodze wkładu niepieniężnego, odpisów amortyzacyjnych dokonuje się:
a) od wartości początkowej składników majątku wchodzących w skład wkładu niepieniężnego, dokonując wyboru jednej z przewidzianych prawem metod amortyzacji,
b) z uwzględnieniem dotychczasowej wysokości odpisów, jeśli składniki majątku wchodzące w skład wkładu niepieniężnego były wprowadzone do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podmiotu wnoszącego wkład,
c) od wartości początkowej składników majątku wchodzących w skład wkładu niepieniężnego, jeśli składniki te były wprowadzone do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podmiotu wnoszącego wkład,

45. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, za wartości niematerialne i prawne nie uznaje się:
a) spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego,
b) licencji,
c) prawa wieczystego użytkowania gruntu.

46. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, podatnicy mogą indywidualnie ustalić stawki amortyzacyjne dla przyjętych do używania inwestycji w obcych budynkach, z tym że okres amortyzacji nie może być krótszy niż:
a) 5 lat,
b) 10 lat,
c) 15 lat.

47. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, dochody organizacji pożytku publicznego są:
a) wolne od podatku dochodowego w całości,
b) wolne od podatku dochodowego w części przeznaczonej na działalność statutową, z wyłączeniem działalności gospodarczej,
c) opodatkowane podatkiem dochodowym.

48. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, wolne od podatku dochodowego są dochody z tytułu prowadzenia:
a) loterii fantowych i gry bingo fantowe,
b) loterii,
c) loterii fantowych i gry bingo fantowe na podstawie zezwolenia wydanego na podstawie odrębnych przepisów.

49. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, wolne od podatku dochodowego są dochody spółdzielni mieszkaniowych uzyskane z gospodarki zasobami mieszkaniowymi o ile zostaną:
a) wydatkowane na cele związane z utrzymaniem tych zasobów w ciągu 2 lat,
b) przeznaczone na cele związane z utrzymaniem tych zasobów,
c) wydatkowane na cele związane z utrzymaniem tych zasobów w ciągu 5 lat.

50. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, przez odpisy amortyzacyjne dla potrzeb leasingu rozumie się odpisy dokonywane zgodnie z:
a) ustawą o podatku dochodowym od osób prawnych,
b) ustawą o rachunkowości,
c) rozporządzeniem Ministra Finansów.

51. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, przez podstawowy okres umowy leasingu rozumie się czas oznaczony na jaki:
a) została zawarta umowa z wyłączeniem czasu, na jaki może być przedłużona lub skrócona,
b) została zawarta umowa,
c) została zawarta umowa z uwzględnieniem okresu, o który może być przedłużona.

52. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, jeżeli po upływie podstawowego okresu umowy tzw. leasingu operacyjnego (odpisów amortyzacyjnych dokonuje finansujący), finansujący przenosi na korzystającego własność maszyny będącej przedmiotem tej umowy, kosztem podatkowym przy ustaleniu dochodu ze sprzedaży jest:
a) hipotetyczna wartość netto,
b) rzeczywista wartość netto,
c) cena rynkowa.

53. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, jeżeli po upływie podstawowego okresu amortyzacji umowy tzw. leasingu operacyjnego (odpisów amortyzacyjnych dokonuje finansujący), finansujący oddaje korzystającemu do dalszego używania środki trwałe będące przedmiotem tej umowy przychodem finansującego są:
a) opłaty ustalone przez strony w umowie,
b) opłaty ustalone przez strony w umowie w łącznej wysokości nie wyższej niż rzeczywista wartość netto,
c) opłaty ustalone przez strony w umowie, o ile umowa została zarejestrowana przez organ podatkowy.

54. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, umowa tzw. leasingu finansowego jest zawarta na:
a) czas oznaczony,
b) czas nieoznaczony nie krótszy niż 10 lat,
c) czas nieoznaczony nie dłuższy niż 10 lat.

55. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, do umów leasingu zawartych na czas nieoznaczony stosuje się przepisy dotyczące:
a) tzw. leasingu operacyjnego (odpisów amortyzacyjnych dokonuje finansujący), lub finansowego, o ile strony tak postanowiły w umowie,
b) najmu i dzierżawy,

c) tzw. leasingu operacyjnego (odpisów amortyzacyjnych dokonuje finansujący).

56. Podstawę opodatkowania w podatku dochodowym od osób prawnych stanowi:
a) zawsze przychód,
b) przychód pomniejszony o koszty uzyskania przychodu,
c) dochód pomniejszony o odliczenia wskazane w ustawie.

57. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, darowizny na rzecz osób fizycznych:
a) nie podlegają odliczeniu od dochodu,
b) podlegają odliczeniu od dochodu, jeżeli są przeznaczone na cele społecznie użyteczne, określone w ustawie,
c) nie podlegają odliczeniu od dochodu, w zakresie przekraczającym wartość 10% dochodu.

58. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, za koszty uzyskania przychodów poniesione przez podatnika na działalność badawczo-rozwojową, podlegające odliczeniu od podstawy opodatkowania uznaje się:
a) wszelkiego rodzaju wydatki na działalność badawczo-rozwojową,
b) wydatki na nabycie materiałów i surowców bezpośrednio związanych z prowadzoną działalnością badawczo- rozwojową,
c) odpisy amortyzacyjne od budynków wykorzystywanych w prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej.

59. Jeżeli podatnicy podatku dochodowego od osób prawnych mających siedzibę bądź zarząd na terytorium RP, osiągają również dochody poza terytorium RP, a umowa o zapobieżeniu podwójnemu opodatkowaniu nie stanowi inaczej, to:
a) kwotę równą podatkowi zapłaconemu w obcym państwie odlicza się od kwoty podatku dochodowego obliczonego od dochodów osiągniętych na terytorium RP,
b) do dochodów podlegających opodatkowaniu podatkiem dochodowym dodaje się dochody zwolnione od tego podatku i od sumy tych dochodów oblicza się podatek; następnie ustala się stopę procentową tego podatku do tak obliczonej sumy dochodów; ustaloną w ten sposób stopę procentową stosuje się do dochodu podlegającego opodatkowaniu podatkiem dochodowym,
c) dochody te łączy się z dochodami osiągniętymi na terytorium RP, a od podatku obliczonego od łącznej sumy dochodów odlicza się kwotę równą podatkowi zapłaconemu w obcym państwie, przy czym kwota odliczenia nie może przekroczyć tej części podatku obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która proporcjonalnie przypada na dochód uzyskany w obcym państwie.

60. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, jeżeli umowa w sprawie zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu, której stroną jest Rzeczpospolita Polska nie stanowi inaczej, podatek dochodowy od przychodów z praw autorskich uzyskanych na terytorium RP, przez podatników niemających siedziby na terytorium RP, ustala się w wysokości:
a) 10% przychodów,
b) 19% przychodów,
c) 20% przychodów.

61. Zagraniczną spółką kontrolowaną, w rozumieniu przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, nie jest:
a) zagraniczna spółka, mająca siedzibę w państwie z którym Polska zawarła umowę o unikaniu podwójnego opodatkowania, w której to spółce mniej niż 50% przychodów osiągniętych w roku podatkowym pochodzi z dywidend i innych przychodów z udziału w zyskach osób prawnych, przychodów ze zbycia udziałów (akcji), wierzytelności, odsetek i pożytków od wszelkiego rodzaju pożyczek, poręczeń i gwarancji, a także przychodów z praw autorskich i praw własności przemysłowej,
b) zagraniczna spółka z siedzibą w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową,
c) zagraniczna spółka z siedzibą na terytorium kraju, z którym Polska nie zawarła umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, stanowiącej podstawę do uzyskania informacji podatkowych.

62. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, podatek od dochodów zagranicznej spółki kontrolowanej wynosi:
a) 10% podstawy opodatkowania,
b) 19% podstawy opodatkowania,
c) 20% podstawy opodatkowania.

63. Obowiązek zapłaty podatku od dochodów zagranicznej spółki kontrolowanej nie powstanie, jeżeli:
a) zagraniczna spółka kontrolowana posiada siedzibę w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową,

b) przychody zagranicznej spółki kontrolowanej nie przekraczają w roku podatkowym kwoty odpowiadającej 250 000 euro,
c) zagraniczna spółka kontrolowana mająca siedzibę na terytorium, innego niż Polska, państwa członkowskiego Unii Europejskiej nie prowadzi rzeczywistej działalności gospodarczej.

64. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, mali podatnicy, którzy wybrali kwartalne wpłaty zaliczek, mają obowiązek zawiadomić właściwego naczelnika urzędu skarbowego o wyborze tej metody w terminie do:
a) ostatniego dnia roku poprzedzającego rok podatkowy,
b) dnia 20 pierwszego miesiąca roku podatkowego,
c) dnia 20 drugiego miesiąca roku podatkowego.

65. Podatnicy podatku dochodowego od osób prawnych uzyskujący w roku podatkowym przychody z działalności rolniczej oraz z innych źródeł, u których w roku poprzedzającym rok podatkowy udział przychodów z działalności rolniczej w ogólnej kwocie przychodów wynosił co najmniej 50%, mogą wpłacać zaliczki począwszy od dnia:
a) 20 lipca każdego roku,
b) 20 września każdego roku,
c) 20 października każdego roku.

66. Zgodnie z ustawą o podatku dochodowym od osób prawnych podatnicy mogą wpłacać zaliczki miesięczne w uproszczonej formie:
a) w wysokości 1/12 podatku należnego wykazanego w zeznaniu za rok poprzedni,
b) w wysokości 1/12 podatku należnego wykazanego w zeznaniu za rok podatkowy trwający 12 miesięcy, złożonym w roku poprzedzającym rok podatkowy,
c) jeżeli są małymi podatnikami lub rozpoczęli prowadzenie działalności w bieżącym roku podatkowym.

67. Płatnicy podatku dochodowego od osób prawnych przekazują kwoty pobranego zryczałtowanego podatku dochodowego na rachunek urzędu skarbowego w terminie:
a) do 7 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrano podatek,
b) do 20 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrano podatek,
c) do 14 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy.

68. Podatek dochodowy od osób prawnych z tytułu odsetek uzyskanych na terytorium RP przez podatników nie mających siedziby lub zarządu na terytorium RP, pobiera się:
a) w wysokości 20% przychodu, chyba że umowa w sprawie zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu stanowi inaczej,
b) w wysokości 19% przychodu, chyba że umowa w sprawie zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu stanowi inaczej,
c) w formie ryczałtu, w wysokości 19% dochodu.

69. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, podatek dochodowy od dochodów uzyskanych z tytułu udziału w zyskach osób prawnych mających siedzibę na terytorium RP wynosi:
a) 10%,
b) 19%,
c) 20%.

70. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, spółka kapitałowa:
a) zawsze wpłaca zaliczki miesięczne na podatek dochodowy,
b) zawsze wpłaca zaliczki kwartalne na podatek dochodowy, jeżeli posiada status małego podatnika,
c) może wpłacać zaliczki kwartalne na podatek dochodowy w pierwszym roku podatkowym rozpoczęcia działalności.

71. Podatnik podatku dochodowego od osób prawnych, który zawiesił wykonywanie działalności gospodarczej na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, jest zwolniony od obowiązku wpłat zaliczek na podatek dochodowy za okres objęty zawieszeniem, jeżeli zawiadomi właściwego naczelnika urzędu skarbowego o okresie zawieszenia nie później niż przed upływem:
a) 7 dni od dnia złożenia wniosku o wpis informacji o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej,
b) 10 dni od dnia złożenia wniosku o wpis informacji o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej,
c) 14 dni od dnia złożenia wniosku o wpis informacji o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej.

72. Podatnicy podatku dochodowego od osób prawnych, którzy wybrali uproszczoną formę wpłacania zaliczek na podatek dochodowy:
a) muszą stosować tę formę wpłacania zaliczek w całym roku podatkowym,
b) nie muszą stosować tej formy wpłacania zaliczek przez cały rok podatkowy,
c) mogą nie stosować tej formy wpłacania zaliczek przez cały rok podatkowy, ale pod warunkiem, że zawiadomią o tym fakcie organ podatkowy.

73. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, 19% zryczałtowany podatek dochodowy od przychodu uzyskanego przez komplementariusza z tytułu udziału w zysku spółki komandytowo-akcyjnej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pomniejsza się o:
a) należny podatek dochodowy tej spółki za rok podatkowy, z którego przychód z tytułu udziału w zysku został uzyskany,
b) kwotę odpowiadającą 50% należnego podatku dochodowego tej spółki za rok podatkowy, z którego przychód z tytułu udziału w zysku został uzyskany,
c) kwotę odpowiadającą iloczynowi procentowego udziału komplementariusza w zysku tej spółki i należnego podatku dochodowego tej spółki za rok podatkowy, z którego przychód z tytułu udziału w zysku został uzyskany.

74. W przypadku małych podatników w rozumieniu przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych podatek dochodowy wynosi:
a) 10% podstawy opodatkowania,
b) 15% podstawy opodatkowania,
c) 19% podstawy opodatkowania.

75. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, podatnicy obowiązani do sporządzania dokumentacji podatkowej dołączają do zeznania podatkowego za rok podatkowy uproszczone sprawozdanie w sprawie transakcji z podmiotami powiązanymi, jeżeli ich przychody lub koszty, w rozumieniu przepisów o rachunkowości, przekroczyły w roku podatkowym równowartość :
a) 2.000.000 euro,
b) 10.000.000 euro,
c) 20.000.000 euro.

B. Pytania otwarte

1. Warunki konieczne do założenia podatkowej grupy kapitałowej w podatku dochodowym od osób prawnych.
2. Podstawowe zasady ustalania dochodu w podatku dochodowym od osób prawnych.
3. Zasady dotyczące wyboru roku podatkowego innego niż rok kalendarzowy w podatku dochodowym od osób prawnych.
4. Podstawowe wymogi związane z obowiązkiem sporządzenia dokumentacji podatkowej w podatku dochodowym od osób prawnych.
5. Zasady wyboru sposobu rozliczenia różnic kursowych w podatku dochodowym od osób prawnych.
6. Regulacje dotyczące daty powstania przychodu w podatku dochodowym od osób prawnych.
7. Zasady ustalania wartości świadczeń częściowo odpłatnych w podatku dochodowym od osób prawnych .
8. Zasady dotyczące ustalania dochodu w przypadku podziałów i łączenia spółek kapitałowych w podatku dochodowym od osób prawnych.
9. Zasady ustalania wartości początkowych składników majątkowych dla potrzeb amortyzacji na podstawie przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.
10. Zasady rozliczania kosztów w czasie na podstawie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.
11. Wydatki na rzecz pracowników osób prawnych, uznawane za koszt uzyskania przychodów na przykładzie wynagrodzeń, ubezpieczeń i zwrotu kosztów używania samochodu pracownika.
12. Koszty uzyskania przychodów osoby prawnej występujące w przypadku zbycia udziałów w spółce objętych za wkład niepieniężny.
13. Warunki uznania kosztu za koszt uzyskania przychodów u osoby prawnej prowadzącej działalność gospodarczą.
14. Zasady dokonywania korekty kosztów uzyskania przychodów w podatku dochodowym od osób prawnych.
15. Koszty uzyskania przychodów w podatku dochodowym od osób prawnych, w przypadku objęcia udziałów (akcji) w spółce w zamian za wkład niepieniężny w innej postaci niż przedsiębiorstwo lub jego zorganizowana część.
16. Zasady zaliczania do kosztów uzyskania przychodów w podatku dochodowym od osób prawnych odsetek od pożyczek otrzymanych od podmiotu posiadającego bezpośrednio lub pośrednio nie mniej niż 25% udziałów (akcji) spółki - pożyczkobiorcy, lub otrzymanych łącznie od podmiotów posiadających łącznie bezpośrednio lub pośrednio nie mniej niż 25% udziałów (akcji) spółki – pożyczkobiorcy.
17. Warunki i możliwości amortyzacji wartości firmy u podatnika będącego osobą prawną.

18. Konsekwencje podatkowe występujące u osoby prawnej zaliczającej wydatki inwestycyjne bezpośrednio do kosztów uzyskania przychodów w podatku dochodowym od osób prawnych .
19. Warunki i możliwości ustalania indywidualnych stawek amortyzacyjnych dla używanych i ulepszonych środków trwałych będących w posiadaniu osób prawnych.
20. Dodatnie i ujemne różnice kursowe w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych.
21. Zasady dotyczące zwolnienia z podatku dochodowego od osób prawnych dochodów podatników, których celem statutowym jest działalność dobroczynna.
22. Zasady dotyczące zwolnienia z podatku dochodowego od osób prawnych dochodów towarzystw budownictwa społecznego.
23. Zasady tzw. leasingu operacyjnego (odpisów amortyzacyjnych dokonuje finansujący) w podatku dochodowym od osób prawnych.
24. Zasady tzw. leasingu finansowego w podatku dochodowym od osób prawnych.
25. Różnice pomiędzy tzw. leasingiem operacyjnym (odpisów amortyzacyjnych dokonuje finansujący) i finansowym w podatku dochodowym od osób prawnych.
26. Proszę porównać w podatku dochodowym od osób prawnych skutki podatkowe przeniesienia przedmiotu leasingu po zakończeniu podstawowego okresu umowy tzw. leasingu operacyjnego (odpisów amortyzacyjnych dokonuje finansujący) i finansowego.
27. Proszę porównać w podatku dochodowym od osób prawnych tzw. leasing operacyjny (odpisów amortyzacyjnych dokonuje finansujący) i dzierżawę.
28. Proszę porównać w podatku dochodowym od osób prawnych tzw. leasing finansowy i dzierżawę.
29. Zasady poboru zryczałtowanego podatku dochodowego od osób prawnych od dochodu zagranicznych osób prawnych osiągniętego na terenie Polski.
30. Zasady opodatkowania podatkiem dochodowym od osób prawnych zagranicznych spółek kontrolowanych.
31. Stawki podatku dochodowego od osób prawnych i przypadki ich stosowania.
32. Zasady opodatkowania należności licencyjnych podatkiem dochodowym od osób prawnych.
33. Opodatkowanie podatkiem dochodowym od osób prawnych dochodów z dywidend.
34. Opodatkowanie podatkiem dochodowym od osób prawnych dywidendy uzyskanej w Polsce przez podmiot mający siedzibę na terytorium UE lub EOG.
35. Opodatkowanie podatkiem dochodowym od osób prawnych dywidendy uzyskanej w Polsce przez podmiot mający siedzibę poza UE, EOG lub Konfederacją Szwajcarską,
36. Zryczałtowany podatek dochodowy od osób prawnych.
37. Odliczenia od podstawy opodatkowania w podatku dochodowym od osób prawnych.
38. Zasady odliczania od podstawy opodatkowania w podatku dochodowym od osób prawnych, kosztów uzyskania przychodów poniesionych przez podatnika na działalność badawczo-rozwojową.
39. Opodatkowanie podatkiem dochodowym od osób prawnych przychodów uzyskanych przez komplementariusza i akcjonariusza z tytułu udziału w zyskach spółki komandytowo-akcyjnej.
40. Proszę porównać w podatku dochodowym od osób prawnych opodatkowanie komplementariusza spółki komandytowej i komplementariusza spółki komandytowo-akcyjnej.

Podatek tonażowy

A. Test

1. Stawkę dobową podatku tonażowego ustala się w zależności od:
   a) pojemności netto statku,
   b) pojemności brutto statku,
   c) kursu euro.

B. Pytania otwarte

1. Podstawa opodatkowania i wysokość podatku tonażowego.

Podatek akcyzowy

A. Test

1. Zwolnienia od podatku akcyzowego są regulowane:
a) wyłącznie w ustawie o podatku akcyzowym,
b) wyłącznie w rozporządzeniu Ministra Finansów w sprawie zwolnień od podatku akcyzowego,

c) zarówno w ustawie o podatku akcyzowym, jak i rozporządzeniu Ministra Finansów w sprawie zwolnień od podatku akcyzowego.

2. Zwolnienia od podatku akcyzowego mogą być:
a) wyłącznie całkowite
b) całkowite albo częściowe,
c) realizowane tylko przez zwrot zryczałtowanej akcyzy.

3. Ustawa o podatku akcyzowym zwalnia od podatku akcyzowego energię elektryczną:
a) produkowaną w elektrowniach szczytowo-pompowych, wytwarzaną z energii wody, która została przepompowana z wykorzystaniem objętej podatkiem akcyzowym energii elektrycznej wytworzonej w elektrowniach cieplnych,
b) wytwarzaną z odnawialnych źródeł energii, na podstawie dokumentu potwierdzającego umorzenie świadectwa pochodzenia energii,
c) produkowaną ze zwolnionego od podatku akcyzowego metanu uwalnianego przy dołowych robotach górniczych w kopalniach węgla kamiennego.

4. Na przeznaczenie handlowe wskazuje w szczególności nabycie wewnątrzwspólnotowe papierosów z podatkiem akcyzowym zapłaconym na terytorium państwa członkowskiego dokonane przez osobę fizyczną w ilościach przekraczających:
a) 800 sztuk,
b) 1 000 sztuk,
c) 2 000 sztuk.

5. Napoje alkoholowe używane do produkcji octu są:
a) zwolnione od podatku akcyzowego,
b) objęte obniżoną stawką podatku akcyzowego,
c) wyłączone z opodatkowania podatkiem akcyzowym.

6. Do postępowań w sprawach wynikających z przepisów ustawy o podatku akcyzowym stosuje się przepisy:
a) Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej,
b) Ordynacji podatkowej, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej,
c) Wspólnotowego Kodeksu Celnego, z wyjątkiem spraw dotyczących samochodów osobowych, do których stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

7. Na prowadzenie składu podatkowego właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje:
a) pozwolenie,
b) zezwolenie,
c) zaświadczenie.

8. Podatkowe znaki akcyzy są potwierdzeniem:
a) zapłaty podatku akcyzowego od wyrobów nimi oznaczonych,
b) prawa podmiotu do przeznaczenia tych wyrobów na eksport,
c) wpłaty kwoty stanowiącej wartość podatkowych znaków akcyzy.

9. Wyrobami akcyzowymi nie są:
a) samochody osobowe,
b) napoje alkoholowe,
c) energia elektryczna.

10. Co do zasady organami podatkowymi właściwymi w zakresie podatku akcyzowego są:
a) naczelnik urzędu skarbowego, naczelnik urzędu celno-skarbowego i dyrektor izby administracji skarbowej,
b) naczelnik urzędu skarbowego i dyrektor izby administracji skarbowej,
c) naczelnik urzędu celno-skarbowego i dyrektor izby administracji skarbowej.

11. W ustawie o podatku akcyzowym przez terytorium państwa trzeciego rozumie się:
a) terytorium innego niż Rzeczypospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
b) terytorium inne niż terytorium państw należących do Europejskiego Obszaru Gospodarczego,
c) terytorium inne niż terytorium Unii Europejskiej.

12. W przypadku importu wina podstawą opodatkowania podatkiem akcyzowym jest:
a) wartość celna powiększona o należne cło,
b) liczba hektolitrów gotowego wyrobu,
c) kwota jaką importer jest obowiązany zapłacić.

13. Do wyrobów tytoniowych w rozumieniu ustawy o podatku akcyzowym zalicza się:

a) papierosy, tytoń do palenia oraz cygara i cygaretki,
b) wszelkie rodzaje papierosów, w tym papierosy elektroniczne,
c) tytoń przetworzony i nieprzetworzony wraz z jego namiastkami, ekstraktami i esencjami.

14. Do magazynowania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy jest uprawniony wyłącznie:
a) podmiot prowadzący skład podatkowy,
b) zarejestrowany odbiorca i zarejestrowany wysyłający,
c) podmiot pośredniczący, któremu wydano zezwolenie na magazynowanie wyrobów akcyzowych.

15. Zabezpieczenie akcyzowe może być złożone:
a) wyłącznie na czas oznaczony,
b) wyłącznie na czas nieoznaczony,
c) na czas oznaczony albo nieoznaczony.

16. Przedstawiciela podatkowego, na podstawie ustawy o podatku akcyzowym, na terytorium kraju wyznacza:
a) nabywca,
b) sprzedawca,
c) właściwy naczelnik urzędu skarbowego.

17. Stawka podatku akcyzowego na energię elektryczną wynosi:
a) 2 zł za megawatogodzinę (MWh),
b) 20 zł za megawatogodzinę (MWh),
c) 24 zł za megawatogodzinę (MWh) dla wyrobów importowanych oraz 22 zł za megawatogodzinę (MWh) dla wyrobów produkowanych w kraju i nabywanych wewnątrzwspólnotowo.

18. Podatnik z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego samochodu osobowego jest obowiązany po dokonaniu jego przemieszczenia na terytorium kraju złożyć deklarację uproszczoną właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego w terminie:
a) 5 dni, licząc od dnia nabycia prawa rozporządzania samochodem jak właściciel,
b) 10 dni, licząc od dnia przemieszczenia samochodu osobowego z terytorium państwa członkowskiego na terytorium kraju,
c) 14 dni, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego, nie później jednak niż w dniu rejestracji samochodu osobowego na terytorium kraju.

19. Podstawą opodatkowania wina podatkiem akcyzowym jest:
a) liczba hektolitrów alkoholu etylowego 100% vol. w temperaturze 20° C zawartego w gotowym wyrobie,
b) cena detaliczna wyznaczona i wydrukowana na opakowaniu jednostkowym,
c) liczba hektolitrów gotowego wyrobu.

20. Wyrobami akcyzowymi są:
a) piwo,
b) tylko wyroby energetyczne i energia elektryczna,
c) motocykle.

21. Zabezpieczenie akcyzowe:
a) w żadnych okolicznościach nie jest zwracane podmiotowi,
b) jest zwracane podmiotowi pod warunkiem złożenia przez niego gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej,
c) jest zwracane na wniosek podmiotu, który je złożył, w terminie 7 dni, pod warunkiem, że zobowiązanie wygasło lub nie może już powstać.

22. Wyroby akcyzowe podlegające obowiązkowi oznaczenia znakami akcyzy powinny być prawidłowo oznaczone odpowiednimi podatkowymi znakami akcyzy:
a) przed rozpoczęciem procedury zawieszenia poboru akcyzy,
b) przed zakończeniem procedury zawieszenia poboru akcyzy,
c) po zakończeniu procedury zawieszenia poboru akcyzy.

23. Wyroby akcyzowe podlegające obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy, bez ich uprzedniego prawidłowego oznaczenia odpowiednimi podatkowymi znakami akcyzy, nie mogą być:
a) przewożone przez terytorium kraju (tranzyt),
b) przemieszczone na terytorium kraju w wyniku nabycia wewnątrzwspólnotowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy,
c) wprowadzane do składów celnych, składów wolnocłowych i wolnych obszarów celnych, a przeznaczone do zbycia w sklepach wolnocłowych.

24. Podatkowe znaki akcyzy:
a) są sprzedawane producentom,

b) są sprzedawane eksporterom,
c) otrzymują importerzy.

25. Nabycie wewnątrzwspólnotowe samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju:
a) jest zwolnione od podatku akcyzowego,
b) jest wyłączone z podatku akcyzowego,
c) podlega opodatkowaniu podatkiem akcyzowym.

26. Dostawa wewnątrzwspólnotowa lub nabycie wewnątrzwspólnotowe, na potrzeby wykonywanej działalności gospodarczej na terytorium kraju, wyrobów akcyzowych, od których został zapłacony podatek akcyzowy, są dokonywane na podstawie:
a) uproszczonego dokumentu towarzyszącego lub dokumentu handlowego w przypadku, gdy dokument zawiera takie same dane, jak wymagane dla uproszczonego dokumentu towarzyszącego,
b) elektronicznego administracyjnego dokumentu e-AD lub dokumentu zastępującego e-AD,
c) dokumentu dostawy dostarczenia wyrobów.

27. Do celów poboru podatku akcyzowego i oznaczania wyrobów znakami akcyzy stosuje się klasyfikację wyrobów:
a) w układzie odpowiadającym Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług (PKWiU),
b) w układzie odpowiadającym Nomenklaturze Scalonej (CN),
c) w układzie PKWiU na terytorium kraju lub układzie CN w imporcie oraz dostawie i nabyciu wewnątrzwspólnotowym.

28. Systemem teleinformatycznego przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy EMCS PL administruje:
a) Komisja Europejska,
b) Ministerstwo Finansów,
c) minister właściwy do spraw finansów publicznych.

29. Wysokość maksymalnych norm dopuszczalnych ubytków niektórych wyrobów akcyzowych powstających w czasie wykonywania niektórych czynności, w trakcie których może dojść do powstania ubytków wyrobów akcyzowych określa:
a) w drodze rozporządzenia minister do spraw finansów publicznych,
b) dla poszczególnych podmiotów właściwy naczelnik urzędu skarbowego w drodze decyzji, na ich wniosek,
c) na wniosek podmiotu właściwy dyrektor izby administracji skarbowej.

30. Obowiązek podatkowy z tytułu importu wyrobów akcyzowych powstaje:
a) z dniem powstania długu celnego w rozumieniu przepisów prawa celnego,
b) w terminie 10 dni licząc od dnia dostarczenia wyrobów akcyzowych do składu podatkowego lub składu celnego,
c) w dniu ich przemieszczenia na terytorium kraju.

31. Podatnikiem akcyzy może być:
a) wyłącznie osoba prawna,
b) osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej,
c) podmiot nabywający lub posiadający wyroby akcyzowe, jeżeli od tych wyrobów została zapłacona akcyza w należnej wysokości.

32. W przypadku zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy, podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego, składać deklaracje podatkowe, w terminie:
a) do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy skutkujące powstaniem obowiązku podatkowego,
b) nie później niż do 25 dnia po dniu, w którym powstał obowiązek podatkowy,
c) nie później niż do 10 dnia po dniu, w którym powstał obowiązek podatkowy.

33. Podatnicy dokonujący importu wyrobów akcyzowych są obowiązani do obliczenia i wykazania kwoty akcyzy w:
a) raporcie wwozu składanym za pośrednictwem teleinformatycznego systemu służącego do przemieszczania wyrobów akcyzowych,
b) deklaracji podatkowej dla podatku akcyzowego,
c) zgłoszeniu celnym.

34. Wstępnych wpłat podatku akcyzowego za okresy dzienne dokonuje się:
a) nie później niż 25 dnia po dniu, w którym powstał obowiązek podatkowy, a w przypadku podmiotu prowadzącego skład podatkowy po dniu, w którym nastąpiło zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy i powstało zobowiązanie podatkowe,
b) nie później niż 10 dnia po dniu, w którym nastąpiło zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy skutkujące powstaniem zobowiązania podatkowego,
c) do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy skutkujące powstaniem obowiązku podatkowego.

35. W przypadku prowadzenia przez podmiot wielu składów podatkowych naczelnik urzędu skarbowego wydaje:

a) jedno zezwolenie na prowadzenie wszystkich składów podatkowych zlokalizowanych we właściwości miejscowej danego naczelnika urzędu skarbowego,
b) jedno zezwolenie na prowadzenie wszystkich składów podatkowych zlokalizowanych na terenie jednego województwa,
c) odrębne zezwolenie na prowadzenie każdego składu podatkowego.

36. W przypadku, jeżeli nie można określić dnia, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu czynności lub stanu faktycznego podlegających opodatkowaniu podatkiem akcyzowym, za datę jego powstania uznaje się:
a) dzień wskazany w oświadczeniu złożonym przez podatnika,
b) dzień, w którym uprawniony organ podatkowy stwierdził dokonanie danej czynności lub istnienie danego stanu faktycznego,
c) dzień, następujący po dniu, w którym dokonano odnotowania obciążenia zabezpieczenia akcyzowego.

37. Podmiot prowadzący działalność gospodarczą jest obowiązany złożyć zgłoszenie rejestracyjne w zakresie podatku akcyzowego właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego:
a) przed dniem wykonania pierwszej czynności podlegającej opodatkowaniu podatkiem akcyzowym,
b) w terminie nie dłuższym niż 7 dni od dnia pierwszej czynności z wykorzystaniem wyrobów objętych zwolnieniem od podatku akcyzowego ze względu na ich przeznaczenie,
c) nie później niż w dniu wprowadzenia lub wyprowadzenia ze składu podatkowego wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszonego poboru akcyzy.

B. Pytania otwarte

1. Obowiązek podatkowy w podatku akcyzowym.
2. Obowiązek oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy.
3. Podstawa opodatkowania w podatku akcyzowym.
4. Właściwość organów w zakresie podatku akcyzowego i spraw dotyczących znaków akcyzy.
5. Deklaracje dla podatku akcyzowego i terminy płatności.
6. Zasady przemieszczania wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy.
7. Procedura zawieszenia poboru akcyzy (uczestnicy, warunki stosowania, konsekwencje naruszenia).
8. Różnice i podobieństwa między dostawą wewnątrzwspólnotową a nabyciem wewnątrzwspólnotowym w świetle przepisów o podatku akcyzowym.
9. Składy podatkowe (cel funkcjonowania, warunki udzielania i cofania zezwoleń).
10. Rola zabezpieczenia akcyzowego w systemie poboru podatku akcyzowego (podmioty zobowiązane, organy przyjmujące, formy zabezpieczeń).
11. Import i eksport wyrobów akcyzowych w świetle przepisów ustawy o podatku akcyzowym.
12. Przedmiot opodatkowania podatkiem akcyzowym.
13. Podatnicy akcyzy (rodzaje podmiotów, rejestracja).
14. Instytucje przedpłaty akcyzy i wpłat dziennych.
15. Krajowy system teleinformatyczny służący do obsługi przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy.

Podatek od wydobycia niektórych kopalin

A. Test

1. Wydobycie których kopalin podlega opodatkowaniu podatkiem od wydobycia niektórych kopalin?:
a) srebro i węgiel kamienny,
b) miedź i gaz ziemny,
c) ropa naftowa i złoto.

2. Kto jest podatnikiem podatku od wydobycia niektórych kopalin?:
a) podmiot zarejestrowany na terytorium kraju, który dokonuje wydobycia niektórych kopalin poza terytorium kraju i wyłącznej strefy ekonomicznej,
b) podmiot osiągający zyski w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej wydobycia niektórych kopalin,
c) podmiot dokonujący w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej wydobycia niektórych kopalin na terytorium kraju.

3. Od czego zależy stawka podatku od wydobycia niektórych kopalin?:
a) od średniej ceny srebra na rynku i kursu walutowego funta brytyjskiego,
b) od ceny miedzi na giełdzie londyńskiej i kursu walutowego dolara amerykańskiego,
c) od ceny ropy naftowej ogłaszanej w obwieszczeniu Ministra Finansów i kursu funta brytyjskiego.

4. Zwolnienie z podatku od wydobycia niektórych kopalin dotyczy:
a) wyłącznie gazu ziemnego i ropy naftowej,
b) kopalin wydobytych na terytorium należącym do skarbu państwa,
c) wykorzystania kopalin na cele badawcze.

5. Podatnik podatku od wydobycia niektórych kopalin jest zobowiązany:
a) obliczać podatek za miesięczne okresy rozliczeniowe,
b) obliczać podatek za roczne okresy rozliczeniowy po zakończeniu roku podatkowego,
c) składać deklaracje podatkowe w formie papierowej lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

B. Pytania otwarte

1. Deklaracje podatkowe w podatku od wydobycia niektórych kopalin.
2. Przedmiot opodatkowania w podatku od wydobycia niektórych kopalin.
3. Obowiązek podatkowy w podatku od wydobycia niektórych kopalin.

Podatek od gier

A. Test

1. Podatnikiem podatku od gier w pokerze rozgrywanym w formie turnieju gry pokera jest:
a) uczestnik turnieju gry pokera,
b) podmiot urządzający turniej gry pokera,
c) podmiot sponsorujący nagrody dla uczestników turnieju.

2. Przedmiotem opodatkowania podatkiem od gier jest:
a) urządzanie gier hazardowych, z wyłączeniem loterii promocyjnych i pokera rozgrywanego w formie turnieju gry pokera oraz udział w pokerze rozgrywanym w formie turnieju gry pokera,
b) urządzanie wszelkich gier hazardowych,
c) urządzanie gier hazardowych, z wyłączeniem gier stanowiących monopol państwa.

3. Podstawą opodatkowania podatkiem od gier w grze cylindrycznej jest:
a) dochód podmiotu, który uzyskał koncesję na prowadzenie kasyna gry,
b) kwota stanowiąca sumę wpłat gotówkowych z tytułu wymiany żetonów w kasie i na stole gry oraz napiwków,
c) kwota stanowiąca różnicę między sumą wpłaconych stawek a sumą wypłaconych wygranych.

4. Podstawę opodatkowania podatkiem od gier w grze na automacie jest:
a) kwota wygranej,
b) kwota stanowiąca różnicę między sumą wpłaconych stawek a sumą wygranych uzyskanych przez uczestników,
c) kwota stanowiąca sumę wpłaconych stawek.

5. Organami podatkowymi właściwymi w zakresie podatku od gier są:
a) naczelnik urzędu celnego i dyrektor izby celnej,
b) naczelnik urzędu skarbowego i dyrektor izby administracji skarbowej,
c) naczelnik urzędu skarbowego i dyrektor izby kontroli skarbowej.

6. Podatnicy podatku od gier, z wyłączeniem podatników w pokerze rozgrywanym w formie turnieju gry pokera, są obowiązani, bez wezwania, do składania deklaracji podatkowych dla podatku od gier właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego:
a) za okresy miesięczne, w terminie do 10 dnia miesiąca następującego po miesiącu, którego dotyczy rozliczenie,
b) za okresy kwartalne, w terminie do 25 dnia następującego po każdym kolejnym kwartale,
c) za okresy dekadowe, w terminie do 10 dnia od ostatniego dnia dekady.

7. Podatnicy podatku od gier wpłacają ten podatek na rachunek:
a) właściwego urzędu celnego,
b) właściwej izby administracji skarbowej,

c) właściwego urzędu skarbowego.

8. Płatnikiem podatku od gier w przypadku turnieju gry w pokera jest::
a) podmiot urządzający turniej gry pokera,
b) podmiot zarządzający salonem gier,
c) jednostka organizacyjna Funduszu Rozwiązywania Problemów Hazardowych wskazana w zezwoleniu na urządzanie turniej gry pokera.

9. Obowiązek podatkowy w podatku od gier, z wyjątkiem turnieju gry w pokera, powstaje:
a) z chwilą przystąpienia gracza do gry hazardowej,
b) z chwilą losowania nagród w grach losowych lub ogłoszenia oficjalnego wyniku w zakładach wzajemnych,
c) z dniem rozpoczęcia wykonywania działalności w zakresie gier hazardowych.

10. Stawka podatku od gier dla gry liczbowej wynosi:
a) 25%,
b) 20%,
c) 15%.

B. Pytania otwarte

1. Podstawa opodatkowania podatkiem od gier.
2. Właściwość miejscowa organów podatkowych w sprawach podatku od gier
3. Tryb zapłaty podatku od gier.
4. Opodatkowanie podatkiem od gier pokera rozgrywanego w formie turnieju gry w pokera.
5. Obowiązki w zakresie podatku od gier podmiotów urządzających loterie fantowe.

Podatek od niektórych instytucji finansowych

A. Test

1. Podatnicy podatku od niektórych instytucji finansowych są obowiązani:
a) obliczać i wpłacać podatek za miesięczne okresy rozliczeniowe,
b) obliczać i wpłacać zaliczki na podatek za miesięczne okresy rozliczeniowe,
c) obliczać i wpłacać podatek za kwartale kresy rozliczeniowe.

2. Zwalnia się od podatku od niektórych instytucji finansowych:
a) banki spółdzielcze,
b) banki państwowe,
c) oddziały banków zagranicznych.

3. Podstawę opodatkowania podatkiem od niektórych instytucji finansowych dla banków stanowi, co do zasady:
a) wartość pasywów w rozumieniu przepisów o rachunkowości,
b) wartość aktywów w rozumieniu przepisów o rachunkowości,
c) wartość aktywów pomniejszona o wartość pasywów.

4. Podatnikami podatku od niektórych instytucji finansowych są :
a) banki krajowe, oddziały banków zagranicznych, spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe, krajowe zakłady ubezpieczeń,
b) banki krajowe i zagraniczne, krajowe i zagraniczne zakłady ubezpieczeń,
c) jedynie banki i spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe.

5. Suma wartości aktywów podatnika – krajowego zakładu ubezpieczeń, poniżej której nie powstaje obowiązek wpłacenia podatku od niektórych instytucji finansowych wynosi:
a) 200 mln zł.,
b) 2 mld zł.,
c) 4 mld zł.

B. Pytania otwarte

1. Podatnicy podatku od niektórych instytucji finansowych.
2. Podstawa opodatkowania w podatku od niektórych instytucji finansowych.
3. Obowiązki podatników podatku od niektórych instytucji finansowych.

Podatki i opłaty samorządowe

A. Test

Podatek od nieruchomości

1. Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych normuje:
a) podatek od nieruchomości, opłatę targową, opłatę uzdrowiskową, opłatę reklamową,
b) podatek od nieruchomości, podatek od środków transportowych, opłatę targową, opłatę miejscową,
c) podatek od nieruchomości, podatek od środków transportowych, opłatę targową, opłatę miejscową, opłatę uzdrowiskową, opłatę reklamową, opłatę od posiadania psów.

2. Za działalność gospodarczą w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych rozumie się:
a) działalność, o której mowa w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, z wyłączeniem działalności rolniczej lub leśnej oraz wynajmu turystom pokoi gościnnych w budynkach mieszkalnych znajdujących się na obszarach wiejskich przez osoby ze stałym miejscem pobytu w gminie położonej na tym terenie, jeżeli liczba pokoi przeznaczonych do wynajęcia nie przekracza 5 oraz działalności, o której mowa w art. 3 pkt 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej,
b) działalność, o której mowa w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, z wyłączeniem działalności rolniczej lub leśnej,
c) działalność, o której mowa w przepisach Prawa działalności gospodarczej, z wyłączeniem działalności rolniczej lub leśnej oraz wynajmu turystom pokoi gościnnych w budynkach mieszkalnych znajdujących się na obszarach wiejskich przez osoby ze stałym miejscem pobytu w gminie położonej na tym terenie, jeżeli liczba pokoi przeznaczonych do wynajęcia nie przekracza 5.

3. Organem podatkowym właściwym w sprawie podatku od nieruchomości, jest:
a) skarbnik gminy,
b) naczelnik urzędu skarbowego,
c) wójt (burmistrz, prezydent miasta).

4. Opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają:
a) grunty, w tym użytki rolne lub lasy, budynki lub ich części, budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej,
b) grunty, w tym użytki rolne, grunty zadrzewione i zakrzewione na użytkach rolnych lub lasy, jeżeli są zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej, budynki lub ich części, budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej,
c) grunty, w tym użytki rolne lub lasy, jeżeli są zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej, budynki lub ich części, a także budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

5. Opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości nie podlegają:
a) użytki rolne lub lasy, z wyjątkiem zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej, a także grunty pod wodami powierzchniowymi płynącymi, z wyjątkiem gruntów pod wodami jezior lub zbiorników sztucznych,
b) grunty i budynki wpisane indywidualnie do rejestru zabytków, pod warunkiem ich utrzymania i konserwacji, zgodnie z przepisami o ochronie zabytków, z wyjątkiem części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej,
c) budowle wchodzące w skład infrastruktury kolejowej w rozumieniu przepisów o transporcie kolejowym oraz zajęte pod nie grunty, jeżeli zarządca infrastruktury jest obowiązany do jej udostępniania licencjonowanym przewoźnikom kolejowym lub są one przeznaczone wyłącznie do przewozu osób, wykonywanego przez przewoźnika kolejowego, który równocześnie zarządza tą infrastrukturą bez udostępniania jej innym przewoźnikom, lub tworzą linie kolejowe o szerokości torów większej niż 1435 mm.

6. Podstawę opodatkowania podatkiem od nieruchomości dla budowli lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej stanowi:
a) wartość ustalona na dzień 1 stycznia roku podatkowego, stanowiąca podstawę obliczania amortyzacji w tym roku, niepomniejszona o odpisy amortyzacyjne, a w przypadku budowli całkowicie zamortyzowanych - ich wartość z dnia 1 stycznia roku, w którym dokonano ostatniego odpisu amortyzacyjnego,
b) wartość ustalona na dzień 1 stycznia roku podatkowego, stanowiąca podstawę obliczania amortyzacji w tym roku, pomniejszona o odpisy amortyzacyjne, a w przypadku budowli całkowicie zamortyzowanych - ich wartość z dnia 1 stycznia roku, w którym dokonano ostatniego odpisu amortyzacyjnego,

c) wartość ustalona na dzień 31 grudnia roku podatkowego, stanowiąca podstawę obliczania amortyzacji w następnym roku, niepomniejszona o odpisy amortyzacyjne, a w przypadku budowli całkowicie zamortyzowanych - ich wartość z dnia 31 grudnia roku, w którym dokonano ostatniego odpisu amortyzacyjnego.

7. Jeżeli kwota podatku od nieruchomości nie przekracza 100 zł.:
a) podatek płatny jest w dwóch ratach w terminie płatności pierwszej i trzeciej raty,
b) podatek płatny jest jednorazowo w terminie płatności pierwszej raty,
c) podatek płatny jest w czterech ratach, w termiach do 15 marca, 15 maja, 15 września i 15 listopada.

8. Obowiązek podatkowy w podatku od nieruchomości powstaje:
a) od dnia, w którym zaistniały okoliczności uzasadniające powstanie tego obowiązku,
b) od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym zaistniały okoliczności uzasadniające powstanie tego obowiązku,
c) od pierwszego dnia miesiąca, w którym zaistniały okoliczności uzasadniające powstanie tego obowiązku.

9. Jeżeli obowiązek podatkowy powstał lub wygasł w ciągu roku, to podatek od nieruchomości za ten rok ustala się:
a) proporcjonalnie do liczby dni, w których istniał obowiązek podatkowy,
b) proporcjonalnie do liczby miesięcy, w których istniał obowiązek podatkowy,
c) za każdy kwartał, za który istniał obowiązek podatkowy.

10. Jeżeli okolicznością, od której jest uzależniony obowiązek podatkowy, jest istnienie budowli albo budynku lub ich części, obowiązek podatkowy w podatku od nieruchomości powstaje:
a) od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym zaistniały okoliczności uzasadniające powstanie tego obowiązku,
b) od 1 stycznia roku następującego po roku, w którym budowa została zakończona albo w którym rozpoczęto użytkowanie budowli albo budynku lub ich części przed ich ostatecznym wykończeniem,
c) od pierwszego dnia miesiąca, w którym zaistniały okoliczności uzasadniające powstanie tego obowiązku.

11. Podatek od nieruchomości na rok podatkowy ustala w drodze decyzji organ podatkowy, jeżeli podatnikami tego podatku są:
a) wspólnicy spółek prawa handlowego,
b) osoby fizyczne,
c) spółki prawa handlowego niemające osobowości prawnej.

12. Zwolnione od podatku od nieruchomości są:
a) grunty stanowiące działki przyzagrodowe członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych, którzy osiągnęli wiek emerytalny,
b) grunty stanowiące nieużytki, użytki ekologiczne, grunty zadrzewione i zakrzewione, zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej,
c) grunty i budynki wpisane indywidualnie do rejestru zabytków, pod warunkiem ich utrzymania i konserwacji, zgodnie z przepisami o ochronie zabytków, zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej.

13. W przypadku zmiany właściciela budynku, obowiązek podatkowy w zakresie podatku od nieruchomości ciąży na poprzednim właścicielu:
a) do końca roku, w którym nastąpiło przeniesienie własności,
b) do dnia, w którym nastąpiło przeniesienie własności,
c) do końca miesiąca, w którym nastąpiło przeniesienie własności.

14. W przypadku zmiany sposobu użytkowania budynku, podatek od nieruchomości ulega zmianie:
a) od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła zmiana sposobu użytkowania,
b) od dnia, w którym nastąpiła zmiana sposobu użytkowania,
c) od pierwszego dnia miesiąca, w którym nastąpiła zmiana sposobu użytkowania.

15. Jeżeli od budowli nie dokonuje się odpisów amortyzacyjnych, podstawę opodatkowania podatkiem od nieruchomości stanowi:
a) wartość rynkowa określona przez biegłego powołanego spośród rzeczoznawców majątkowych,
b) wartość rynkowa określona przez podatnika,
c) wartość rynkowa określona przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta).

Podatek od środków transportowych

1. Obowiązek podatkowy w podatku od środków transportowych powstaje:
a) od dnia, w którym zaistniały okoliczności uzasadniające powstanie tego obowiązku.
b) od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym zaistniały okoliczności uzasadniające powstanie tego obowiązku,
c) od pierwszego dnia miesiąca, w którym zaistniały okoliczności uzasadniające powstanie tego obowiązku.

2. W jakim terminie, podatnik ma prawo do złożenia wniosku o zwrot zapłaconego podatku od środków transportowych, w sytuacji gdy wykonywał przewozy w transporcie kombinowanym na terytorium RP:
a) nie później niż do 31 marca roku następującego po roku podatkowym,
b) do końca miesiąca następującego po miesiącu wykonywania takiego transportu,
c) do 30 kwietnia roku następującego po roku podatkowym.

3. Wysokość stawek podatku od środków transportowych określa:
a) rada gminy,
b) są ustalone w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych,
c) wójt (burmistrz, prezydent miasta).

4. Jeżeli obowiązek podatkowy w podatku od środków transportowych powstał po 1 września danego roku, podatek za ten rok:
a) płatny jest w dwóch ratach, w terminie: w ciągu 14 dni od dnia powstania obowiązku podatkowego oraz do dnia 15 grudnia danego roku,
b) nie jest płatny za ten rok,
c) płatny jest jednorazowo w terminie 14 dni od dnia powstania obowiązku podatkowego.

Podatek rolny i podatek leśny

1. Opodatkowaniu podatkiem rolnym podlegają:
a) wyłącznie grunty gospodarstw rolnych sklasyfikowane w ewidencji gruntów i budynków jako użytki rolne lub jako grunty zadrzewione i zakrzewione na użytkach rolnych,
b) grunty rolne o powierzchni przekraczającej 1 ha lub 1 ha przeliczeniowy, zajęte na prowadzenie działalności rolniczej,
c) grunty sklasyfikowane w ewidencji gruntów i budynków jako użytki rolne, z wyjątkiem gruntów zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej innej niż działalność rolnicza.

2. Obowiązek podatkowy w podatku rolnym ciąży:
a) na właścicielu gruntu,
b) solidarnie na właścicielu i dzierżawcy gruntu,
c) na dzierżawcy gruntu, jeśli właściciel nie prowadzi działalności rolniczej.

3. Podatek leśny od 1 ha, dla lasów innych niż wchodzące w skład rezerwatów przyrody oraz parków narodowych, za rok podatkowy wynosi:
a) równowartość pieniężną 0.220 m^3 drewna, obliczoną według średniej ceny sprzedaży drewna uzyskanej przez nadleśnictwa za pierwsze trzy kwartały w tym roku podatkowym,
b) równowartość pieniężną 0.220 m^3 drewna, obliczoną według średniej ceny sprzedaży drewna uzyskanej przez nadleśnictwa za pierwsze trzy kwartały roku poprzedzającego rok podatkowy,
c) równowartość pieniężną 0.220 m^3 drewna, obliczoną według średniej ceny sprzedaży.

4. Od podatku rolnego zwolnione są:
a) użytki rolne klasy IV, V, VI,
b) kościoły i związki wyznaniowe,
c) instytuty badawcze.

5. Podstawę opodatkowania podatkiem rolnym stanowi:
a) dla gruntów gospodarstw rolnych – liczba hektarów przeliczeniowych ustalana na podstawie powierzchni, rodzajów i klas użytków rolnych wynikających z ewidencji gruntów i budynków oraz zaliczenia do okręgu podatkowego,
b) dla gruntów nie wchodzących w skład gospodarstw rolnych – liczba hektarów przeliczeniowych ustalana na podstawie powierzchni, rodzajów i klas użytków rolnych wynikających z ewidencji gruntów i budynków,
c) dla pozostałych gruntów – liczba hektarów wynikająca z ewidencji gruntów i budynków oraz zaliczenia do okręgu podatkowego.

6. Podatek rolny obniża się:
a) od gruntów położonych na terenach podgórskich i górskich o 60% dla gruntów klas IIIa, IIIb, IVa, IV i IVb,
b) od gruntów położonych w miejscowościach, w których co najmniej 50% użytków rolnych jest położonych powyżej 350 m nad poziomem morza, o 30% dla gruntów klas I, II, III, IIIa i IIIb,
c) od gruntów położonych na terenach podgórskich i górskich o 50 % dla klas I, II, IIIa i IIIb.

7. Podstawę opodatkowania podatkiem leśnym stanowi:
a) powierzchnia lasu, wyrażona w hektarach wynikająca z ewidencji gruntów i budynków,

b) powierzchnia lasu, wyrażona w liczbie hektarów ustalana na podstawie powierzchni, rodzajów i klas lasów wynikających z ewidencji gruntów i budynków oraz zaliczenia do okręgu podatkowego,
c) powierzchnia lasu stanowiąca równowartość pieniężną 0.220 m2 drewna, obliczoną według średniej ceny sprzedaży drewna uzyskanej przez nadleśnictwa za pierwsze trzy kwartały roku poprzedzającego rok podatkowy.

8. Podatnikiem podatku leśnego są:
a) osoby fizyczne będące właścicielami lasów,
b) osoby prawne będące posiadaczami lasów, bez względu na to czyją własność stanowią lasy,
c) osoby fizyczne, osoby prawne, jednostki organizacyjne, w tym spółki, nieposiadające osobowości prawnej, będące właścicielami lasów, nawet jeśli lasy znajdują się w posiadaniu samoistnym innego podmiotu.

9. Osoba fizyczna, będąca podatnikiem podatku leśnego zobowiązana jest:
a) do złożenia na właściwym formularzu, deklaracji na dany rok podatkowy w terminie do 15 stycznia,
b) do złożenia na właściwym formularzu, informacji o lasach w terminie 14 dni od dnia zaistnienia okoliczności uzasadniających powstanie lub wygaśnięcie obowiązku w podatku leśnym,
c) do złożenia na właściwym formularzu, informacji o lasach w terminie nie dłuższym niż 30 dni od zaistnienia okoliczności uzasadniających powstanie lub wygaśnięcie obowiązku w podatku leśnym.

10. Zwalnia się od podatku leśnego:
a) lasy zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej, innej niż działalność leśna,
b) lasy z drzewostanem w wieku od lat 40,
c) uczelnie.

Podatek od czynności cywilnoprawnych

1. Podatkowi od czynności cywilnoprawnych podlega:
a) ustanowienie nieodpłatnego użytkowania,
b) umowa nieodpłatnej (nieoprocentowanej) pożyczki,
c) umowa darowizny, jeżeli nie jest związana z przejęciem przed obdarowanego długów i ciężarów albo zobowiązań darczyńcy.

2. Przedmiotem opodatkowania podatkiem od czynności cywilnoprawnych są m.in.:
a) umowy pożyczki papierów wartościowych,
b) zmiany umowy spółki kapitałowej polegające na oddaniu spółce przez wspólnika rzeczy lub praw majątkowych do nieodpłatnego używania,
c) przeniesienie na terytorium RP z terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim siedziby spółki kapitałowej, jeżeli jej rzeczywisty ośrodek zarządzania nie znajduje się na terytorium państwa członkowskiego i czynność ta nie powoduje podwyższenia kapitału zakładowego.

3. Podatkowi od czynności cywilnoprawnych podlegają zmiany umów:
a) uregulowanych w przepisach kodeksu cywilnego,
b) wymienionych w ustawie o podatku od czynności cywilnoprawnych, jeśli zmienia się strona umowy,
c) wymienionych w ustawie o podatku od czynności cywilnoprawnych, jeżeli - z określonymi w ustawie wyjątkami - powodują podwyższenie podstawy opodatkowania tym podatkiem.

4. Jeżeli przedmiotem umowy sprzedaży zawartej między osobami fizycznymi nieprowadzącymi działalności gospodarczej jest samochód znajdujący się na terytorium Danii, tam też zawarto umowę sprzedaży, a nabywcą jest osoba mająca miejsce zamieszkania w Polsce, to umowa taka:
a) podlega podatkowi od czynności cywilnoprawnych,
b) podlega podatkowi od czynności cywilnoprawnych, pod warunkiem że nabywca zgłosi tę umowę naczelnikowi urzędu skarbowego,
c) nie podlega podatkowi od czynności cywilnoprawnych.

5. Nie stanowi zmiany umowy spółki podlegającej podatkowi od czynności cywilnoprawnych:
a) podwyższenie kapitału zakładowego spółki kapitałowej wskutek wniesienia wkładu przez wspólnika,
b) łączenie spółek kapitałowych,
c) przekształcenie spółki osobowej w spółkę kapitałową, jeżeli powoduje ono podwyższenia podstawy opodatkowania.

6. Ustawa o podatku od czynności cywilnoprawnych:
a) implementuje przepisy Dyrektywy Rady 2008/7/WE z dnia 7 lutego 2008 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału,
b) nie implementuje przepisów żadnej dyrektywy,

c) implementuje przepisy dyrektywy Rady 2009/133/WE z dnia 19 października 2009 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, podziałów przez wydzielenie, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów dotyczących spółek różnych państw członkowskich oraz przeniesienia statutowej siedziby SE lub SCE z jednego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego.

7. Sprzedaż nieruchomości znajdującej się w gminnym zasobie nieruchomości:
a) objęta jest zwolnieniem podmiotowym w podatku od czynności cywilnoprawnych, gdyż sprzedaży dokonuje jednostka samorządu terytorialnego,
b) nie podlega podatkowi od czynności cywilnoprawnych, jako czynność podlegająca przepisom o gospodarce nieruchomościami,
c) podlega podatkowi od czynności cywilnoprawnych, z wyłączeniem przypadku, gdy z tytułu tej czynności przynajmniej jedna ze stron jest opodatkowana podatkiem od towarów i usług.

8. Obowiązek podatkowy w podatku od czynności cywilnoprawnych powstaje:
a) z chwilą wykonania umowy,
b) z chwilą dokonania wpisu hipoteki do księgi wieczystej,
c) z chwilą podjęcia uchwały o podwyższeniu kapitału w spółce kapitałowej.

9. Zobowiązanymi solidarnie do zapłaty podatku od czynności cywilnoprawnych są:
a) osoby dokonujące zakupu nieruchomości na współwłasność,
b) wspólnicy spółek kapitałowych,
c) podmioty wspólnie udzielające pożyczki.

10. Podstawę opodatkowania w podatku od czynności cywilnoprawnych:
a) stanowi wartość rynkowa przedmiotu czynności cywilnoprawnej,
b) określa organ podatkowy na podstawie swoich wytycznych,
c) stanowi cena sprzedaży.

11. W przypadku zmiany umowy spółki polegającej na oddaniu spółce rzeczy do nieodpłatnego używania, podstawę opodatkowania podatkiem od czynności cywilnoprawnych stanowi:
a) roczna wartość nieodpłatnego używania, którą przyjmuje się w wysokości 4% wartości rzeczy oddanej do nieodpłatnego używania,
b) roczna wartość nieodpłatnego używania, którą przyjmuje się w wysokości 4% wartości rynkowej rzeczy oddanej do nieodpłatnego używania,
c) wartość świadczeń określona w umowie spółki.

12. Ustawa o podatku od czynności cywilnoprawnych:
a) nie przewiduje odliczeń od podstawy opodatkowania,
b) przewiduje odliczenia od podstawy opodatkowania w przypadku niektórych umów,
c) przewiduje odliczenia od podstawy opodatkowania wyłącznie w przypadku umowy spółki.

13. Ustawa o podatku od czynności cywilnoprawnych określa dwie stawki podatku:
a) tylko w odniesieniu do ustanowienia hipoteki,
b) w odniesieniu do czynności polegającej na oddaniu spółce rzeczy do nieodpłatnego używania,
c) w odniesieniu do ustanowienia hipoteki oraz użytkowania nieprawidłowego, umowy pożyczki i depozytu nieprawidłowego.

14. Zwolnienie od podatku od czynności cywilnoprawnych umów pożyczek zawieranych między osobami obcymi:
a) obejmuje okresy 3 – letnie i łączna kwota pożyczek od więcej niż jednego podmiotu nie może przekroczyć w takim okresie 20 000 zł,
b) rozliczane jest w okresach 3 kolejnych lat, począwszy od 1 stycznia 2009 r.
c) obejmuje okresy 3 – letnie począwszy od 1 stycznia 2010 r. i łączna kwota pożyczek od wielu podmiotów nie może przekroczyć w takim okresie 25 000 zł.

15. Płatnikami podatku od czynności cywilnoprawnych są:
a) notariusze i nabywcy rzeczy do przerobu lub odprzedaży,
b) notariusze od czynności cywilnoprawnych, w przypadku których oświadczenie przynajmniej jednej ze stron umowy jest składane w formie aktu notarialnego,
c) notariusze od czynności cywilnoprawnych dokonywanych w formie aktu notarialnego.

16. Podatek od czynności cywilnoprawnych podlega zwrotowi, jeżeli:
a) umowa sprzedaży zawarta została pod wpływem błędu lub groźby i kupujący uchylił się od skutków swojego oświadczenia woli przez złożenie oświadczenia woli sprzedawcy na piśmie,

b) jeżeli umowa sprzedaży zawarta została przez kupującego w stanie wyłączającym świadome podjęcie decyzji (nieważność bezwzględna),
c) jeżeli świadczenie dającego pożyczkę wynikające z umowy pożyczki nie została wykonane.

17. Organem podatkowym właściwym miejscowo w sprawach podatku od czynności cywilnoprawnych od umów, których przedmiotem są prawa majątkowe wykonywane za granicą jest:
a) naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa- Śródmieście,
b) naczelnik urzędu skarbowego wybrany przez strony czynności cywilnoprawnej,
c) naczelnik urzędu skarbowego właściwy ze względu na miejsce zamieszkania nabywcy prawa majątkowego.

Podatek od spadków i darowizn

1. Podatkowi od spadków i darowizn podlega:
a) nabycie własności rzeczy znajdujących się na terytorium RP w drodze darowizny przez osoby fizyczne i osobowe spółki prawa handlowego,
b) nabycie przez osobę fizyczną własności rzeczy w drodze zapisu windykacyjnego ustanowionego przez spadkodawcę w testamencie sporządzonym w formie aktu notarialnego,
c) odpłatna renta, służebność i użytkowanie.

2. Podatkowi od spadków i darowizn nie podlega:
a) nabycie w drodze darowizny własności rzeczy położonych na terytorium RP, jeżeli nabywca ma obywatelstwo polskie lub ma miejsce stałego pobytu w Polsce,
b) nabycie w drodze dziedziczenia własności rzeczy znajdujących się za granicą, jeżeli w chwili otwarcia spadku zbywca i nabywca mieli obywatelstwo polskie lub miejsce stałego pobytu w Polsce,
c) nabycie w drodze darowizny rzeczy znajdujących się za granicą, jeżeli w chwili zawarcia umowy darowizny obdarowany nie miał obywatelstwa polskiego i miejsca stałego pobytu na terytorium RP.

3. Podatkowi od spadków i darowizn nie podlega:
a) nabycie w drodze darowizny własności nieruchomości położonych na terytorium RP, jeżeli w chwili nabycia żadna ze stron umowy darowizny nie miała obywatelstwa polskiego ani miejsca stałego pobytu na terytorium RP,
b) nabycie w drodze darowizny wierzytelności z umowy pożyczki zawartej w RP przez obywateli RP, jeżeli w chwili nabycia tej wierzytelności obdarowany nie miał obywatelstwa polskiego lub miejsca stałego pobytu na terytorium RP,
c) nabycie środków zgromadzonych na indywidualnym koncie zabezpieczenia emerytalnego na podstawie dyspozycji oszczędzającego na tym koncie na wypadek śmierci.

4. Przepisy ustawy o podatku od spadków i darowizn o nieodpłatnym zniesieniu współwłasności stosuje się odpowiednio do nieodpłatnego:
a) wyodrębnienia własności lokali jedynie na rzecz niektórych współwłaścicieli,
b) wyodrębnienia własności lokali jedynie na rzecz wszystkich współwłaścicieli,
c) wyodrębnienia własności lokali na rzecz niektórych współwłaścicieli.

5. Obowiązek podatkowy w podatku od spadków i darowizn, jeżeli nabycie następuje w częściach, powstaje:
a) z chwilą nabycia pierwszej części,
b) z chwilą nabycia poszczególnych części,
c) z chwilą nabycia ostatniej części.

6. Zwalnia się od podatku:
a) nabycie własności gruntów, stanowiących gospodarstwo rolne w rozumieniu przepisów o podatku rolnym, wraz z będącymi ich częścią składową drzewami i innymi roślinami, pod warunkiem że w wyniku nabycia zostanie utworzone lub powiększone gospodarstwo rolne, a powierzchnia gospodarstwa rolnego utworzonego lub powstałego w wyniku powiększenia będzie mniejsza niż 10 ha lub większa niż 300 ha oraz gospodarstwo to będzie prowadzone przez nabywcę przez okres co najmniej 5 lat od dnia nabycia,
b) nabycie własności gruntów, stanowiących gospodarstwo rolne w rozumieniu przepisów o podatku rolnym, wraz z będącymi ich częścią składową drzewami i innymi roślinami, pod warunkiem że w wyniku nabycia zostanie utworzone lub powiększone gospodarstwo rolne, a powierzchnia gospodarstwa rolnego utworzonego lub powstałego w wyniku powiększenia będzie nie mniejsza niż 11 ha i nie większa niż 300 ha oraz gospodarstwo to będzie prowadzone przez nabywcę przez okres co najmniej 5 lat od dnia nabycia,
c) nabycie własności gruntów, stanowiących gospodarstwo rolne w rozumieniu przepisów o podatku rolnym, wraz z będącymi ich częścią składową drzewami i innymi roślinami, pod warunkiem że w wyniku nabycia zostanie utworzone lub powiększone gospodarstwo rolne, a powierzchnia gospodarstwa rolnego utworzonego lub powstałego w wyniku powiększenia będzie nie mniejsza niż 10 ha i nie większa niż 300 ha oraz gospodarstwo to będzie prowadzone przez nabywcę przez okres co najmniej 5 lat od dnia nabycia.

7. W przypadku nabycia przez osobę zaliczoną do I grupy podatkowej od jednego darczyńcy kwoty pieniędzy, zastosowanie znajdzie zwolnienie z podatku od spadków i darowizn, pod warunkiem, że:
a) kwota darowizny nie przekracza 9 637 zł w okresie 5 lat od pierwszej darowizny i przeznaczona zostanie w okresie 12 miesięcy od jej otrzymania np. budowę domu jednorodzinnego,
b) kwota darowizny nie przekracza 9 637 zł i przeznaczona zostanie w okresie 2 lat od jej otrzymania np. na wkład budowlany do spółdzielni mieszkaniowej,
c) kwota darowizny wynosi nie mniej niż 9 637 zł i nie więcej niż 19 274 zł w okresie 5 lat od pierwszej darowizny i przeznaczona zostanie w okresie 12 miesięcy od jej otrzymania, np. na nabycie lokalu mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość.

8. Zwolnienia określone w ustawie o podatku od spadków i darowizn mają zastosowanie, jeżeli:
a) nabywca posiadał obywatelstwo polskie lub miejsce stałego zamieszkania na terytorium Polski,
b) nabywca w chwili powstania obowiązku podatkowego miał obywatelstwo polskie lub miejsce stałego zamieszkania w Polsce,
c) w chwili nabycia nabywca posiadał obywatelstwo polskie lub obywatelstwo jednego z państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wspólnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub miał miejsce zamieszkania w RP lub na terytorium jednego z tych państw.

9. Całkowite zwolnienie z podatku od spadków i darowizn członków najbliższej rodziny zbywcy obejmuje:
a) wyłącznie małżonka, zstępnych, wstępnych, przysposabiających, przysposobionych i ich zstępnych, pasierba, rodzeństwo, ojczyma i macochę,
b) wyłącznie małżonka, zstępnych, wstępnych i rodzeństwo,
c) wyłącznie małżonka, wstępnych, zstępnych, pasierba, rodzeństwo i teściów.

10. Złożenie zgłoszenia o nabyciu własności rzeczy lub praw majątkowych tytułem spadku warunkujące zastosowanie zwolnienia podatku od spadków i darowizn:
a) zawsze powinno nastąpić w ciągu 6 miesięcy od dnia powstania obowiązku podatkowego,
b) co do zasady powinno być dokonane w ciągu 6 miesięcy od dnia powstania obowiązku podatkowego, a w przypadku dziedziczenia w ciągu 6 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia sądu stwierdzającego nabycie spadku, ale gdy nabywca dowiedział się o nabyciu po upływie tych okresów zgłoszenie powinno być złożone nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia w którym nabywca dowiedział się o nabyciu,
c) musi nastąpić w ciągu 6 miesięcy od dnia nabycia.

11. Obowiązek podatkowy w podatku od spadków i darowizn w przypadku nabycia w drodze darowizny własności nieruchomości powstaje:
a) z chwilą zawarcia umowy darowizny w formie aktu notarialnego,
b) z chwilą złożenia oświadczenia woli przez darczyńcę w formie aktu notarialnego,
c) z chwilą spełnienia przyrzeczonego świadczenia.

12. Obowiązek podatkowy w podatku od spadków i darowizn w przypadku niezgłoszonego do opodatkowania nabycia własności rzeczy w drodze zasiedzenia powstaje:
a) z chwilą uprawomocnienia się postanowienia sądu stwierdzającego zasiedzenie,
b) z chwilą wystąpienia do sądu o stwierdzenie zasiedzenia,
c) z chwilą powołania się przez podatnika przed organem podatkowym na fakt nabycia.

13. Czystą wartość majątku nabytego w drodze spadku na potrzeby opodatkowania nabycia podatkiem od spadków i darowizn ustala się:
a) według stanu rzeczy i praw majątkowych oraz cen rynkowych z dnia powstania obowiązku podatkowego,
b) według stanu rzeczy i praw majątkowych w dniu nabycia oraz cen rynkowych z dnia powstania obowiązku podatkowego,
c) według stanu rzeczy i praw majątkowych oraz cen rynkowych z dnia nabycia.

14. Wyłączenie z podstawy opodatkowania podatkiem od spadków i darowizn wartości budynku stanowiącego część składową gruntu będącego przedmiotem nabycia następuje:
a) na podstawie wszystkich tytułów objętych ustawą,
b) tylko w przypadku nabycia gruntu tytułem darowizny lub nieodpłatnego zniesienia współwłasności,
c) tylko w przypadku nabycia tytułem zasiedzenia.

15. Do podstawy opodatkowania podatkiem od spadków i darowizn w przypadku nabycia jednostek uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych na podstawie dyspozycji uczestnika przyjmuje się:
a) wartość rynkową tych jednostek według stanu z dnia nabycia i cen rynkowych z dnia powstania obowiązku podatkowego,
b) wartość w wysokości ustalonej przez fundusz inwestycyjny, zgodnie z właściwymi przepisami,
c) wartość podaną przez podatnika, jeżeli odpowiada ona wartości rynkowej.

16. Wartość świadczeń powtarzających się przyjmuje się do podstawy opodatkowania podatkiem od spadków i darowizn w przypadku, gdy świadczenia te określone są jako dożywotnie:
a) w wysokości rocznego świadczenia pomnożonego przez średnią wieku życia ustaloną na podstawie odrębnych przepisów,
b) w wysokości podanej przez podatnika, nie mniejszej jednak niż 7% dziesięciokrotności rocznego świadczenia,
c) w wysokości rocznego świadczenia pomnożonego przez 10 lat.

17. Nabycie własności rzeczy i praw majątkowych w drodze zasiedzenia podlega opodatkowaniu podatkiem od spadków i darowizn:
a) w wysokości 7% podstawy opodatkowania, bez uwzględnienia kwot wolnych od podatku,
b) z uwzględnieniem kwot wolnych od podatku i zastosowaniu skali podatkowej,
c) tylko w przypadku nabywców zaliczonych do II lub II grupy podatkowej.

18. 20% stawka podatku od spadków i darowizn obejmuje:
a) każde nabycie niezgłoszone do opodatkowania,
b) wyłącznie nabycie w drodze darowizny lub polecenia testamentowego,
c) wyłącznie nabycie w drodze darowizny lub polecenia darczyńcy.

19. Ulga polegająca na wyłączeniu z podstawy opodatkowania podatkiem od spadków i darowizn czystej wartości lokalu lub budynku mieszkalnego w wysokości nieprzekraczającej 110 metrów kwadratowych powierzchni użytkowej obejmuje:
a) nabycie w drodze dziedziczenia, zapisu, dalszego zapisu, polecenia darczyńcy lub polecenia testamentowego przez osoby zaliczane do II grupy podatkowej,
b) nabycie w drodze dziedziczenia, zapisu lub polecenia darczyńcy przez osoby zaliczane do III grupy podatkowej,
c) nabycie, między innymi, w drodze dziedziczenia i darowizny przez osoby zaliczane do I grupy podatkowej.

20. Realizując wynikający z ustawy o podatku od spadków i darowizn obowiązek złożenia zeznania podatkowego o nabyciu rzeczy lub praw majątkowych, podatnik:
a) powinien dołączyć do zeznania dokumenty, jeżeli mają one wpływ na określenie podstawy opodatkowania,
b) nie ma obowiązku dołączania jakichkolwiek dokumentów,
c) ma obowiązek dołączenia dokumentów, jeżeli zostanie wezwany przez organ podatkowy.

21. Notariusze są płatnikami podatku od spadków i darowizn od dokonanej w formie aktu notarialnego:
a) darowizny, umowy nieodpłatnego zniesienia współwłasności, umowy nieodpłatnego ustanowienia służebności, umowy nieodpłatnego ustanowienia użytkowania,
b) darowizny, umowy nieodpłatnego zniesienia współwłasności lub ugody w tym przedmiocie, umowy nieodpłatnego ustanowienia służebności, umowy nieodpłatnego ustanowienia użytkowania,
c) darowizny, umowy nieodpłatnego zniesienia współwłasności lub ugody w tym przedmiocie, umowy nieodpłatnego ustanowienia użytkowania.

Opłata skarbowa i inne opłaty samorządowe

1. Opłacie skarbowej nie podlega:
a) złożenie odpisu dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa,
b) w sprawach indywidualnych z zakresu administracji publicznej, wydanie zaświadczenia na wniosek,
c) dokonanie czynności urzędowej w sprawach z zakresu budownictwa mieszkaniowego.

2. Opłacie skarbowej podlega w sprawach indywidualnych z zakresu administracji publicznej:
a) wydanie zaświadczenia w sprawach ubezpieczenia społecznego,
b) wydanie zaświadczenia o niezaleganiu w podatkach,
c) wydanie zaświadczenia w sprawach wynagrodzeń za pracę.

3. Od opłaty skarbowej zwolnione jest:
a) złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa, jeżeli dotyczy podpisywania deklaracji podatkowych składanych za pomocą środków komunikacji elektronicznej,
b) wydanie zezwolenia w sprawach budownictwa mieszkaniowego,
c) dokonanie czynności urzędowej, jeżeli podlegają innym opłatą o charakterze publicznoprawnym lub są od tych opłat zwolnione.

4. Obowiązek zapłaty opłaty skarbowej powstaje:
a) od wydania zaświadczenia – z chwilą wydania zaświadczenia,
b) od dokonania czynności urzędowej – z chwilą dokonania czynności,
c) od wydania zezwolenia (pozwolenia, koncesji) – z chwilą złożenia wniosku o wydanie zezwolenia (pozwolenia, koncesji).

5. Kwota opłaty skarbowej w przypadku umocowania dwóch doradców podatkowych w jednym dokumencie pełnomocnictwa do łącznej reprezentacji osoby fizycznej przed organem podatkowym wynosi:
a) 17 zł - jako od jednego stosunku pełnomocnictwa,
b) 34 zł – jako od podwójnego stosunku pełnomocnictwa,
c) 51 zł – jako od potrójnego stosunku pełnomocnictwa.

6. Stawka opłaty skarbowej wynosi od:
a) potwierdzenia przyjęcia zgłoszenia rejestracyjnego w podatku akcyzowym 170 zł,
b) potwierdzenia zarejestrowania podatnika od towarów i usług jako podatnika VAT czynnego – 168 zł,
c) potwierdzenia zarejestrowania podatnika od towarów i usług jako podatnika VAT zwolnionego – 172 zł.

7. Zapłaty opłaty skarbowej dokonuje się:
a) w kasie właściwego organu podatkowego lub na jego rachunek,
b) tylko na rachunek bankowy właściwego organu podatkowego,
c) od złożenia dokumentu pełnomocnictwa tylko w kasie właściwego organu podatkowego.

7. Organem właściwym miejscowo w sprawach opłaty skarbowej jest:
a) w przypadku wydania zaświadczenia, wójt właściwy ze względu na siedzibę wnioskodawcy,
b) w przypadku dokonania czynności urzędowej, naczelnik urzędu skarbowego właściwy ze względu na siedzibę wnioskodawcy,
c) w przypadku złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa, prezydent miasta właściwy ze względu na miejsce złożenia dokumentu.

8. Opłatę targową pobiera się od:
a) wyłącznie od osób fizycznych i prawnych, z wyłączeniem spółek akcyjnych Skarbu Państwa, dokonujących sprzedaży na targowiskach,
b) wyłącznie od osób fizycznych i prawnych, dokonujących sprzedaży na targowiskach,
c) osób fizycznych, osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, dokonujących sprzedaży na targowiskach.

9. Opłata od posiadania psów:
a) musi zostać wprowadzona przez radę gminy,
b) może zostać wprowadzona przez radę gminy,
c) może zostać wprowadzona przez organ wykonawczy gminy.

11. Opłaty uzdrowiskowej oraz opłaty miejscowej nie pobiera się:
a) od dzieci do lat 12,
b) od zorganizowanych grup dzieci,
c) tylko od zorganizowanych grup dzieci do lat 12.

12. Opłatę reklamową pobiera się:
a) jeżeli na nieruchomościach lub obiektach budowlanych znajdują się tablice reklamowe lub urządzenia reklamowe, jeżeli na tablicy reklamowej lub urządzeniu reklamowym eksponowana jest reklama,
b) jeżeli na nieruchomościach lub obiektach budowlanych znajdują się tablice reklamowe lub urządzenia reklamowe, niezależnie od tego czy na tablicy reklamowej lub urządzeniu reklamowym eksponowana jest reklama,
c) jeżeli na nieruchomościach lub obiektach budowlanych znajdują się zarówno tablice reklamowe, jak i urządzenia reklamowe, jeżeli na tablicy reklamowej lub urządzeniu reklamowym eksponowana jest reklama lub informacje.

13. Opłaty reklamowej nie pobiera się, jeżeli tablice reklamowe lub urządzenia reklamowe:
a) nie są uznawane za szyld,
b) nie są widoczne z przestrzeni dostępnych publicznie,
c) służą m.in. do upowszechniania informacji trwale upamiętniającej osoby, instytucje lub wydarzenia.

B. Pytania otwarte

1. Opodatkowanie podatkiem od nieruchomości budynków lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej.
2. Opodatkowanie podatkiem od nieruchomości gruntów zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej.
3. Opodatkowanie podatkiem od nieruchomości budowli.
4. Obowiązki osoby prawnej w podatku od nieruchomości.
5. Zasady ustalania podstawy opodatkowania w podatku od nieruchomości w przypadku budowli lub ich części.
6. Zasady ustalania momentu powstania obowiązku podatkowego w podatku od nieruchomości.
7. Obowiązki osoby fizycznej w podatku od nieruchomości.

8. Podatnik podatku od nieruchomości w przypadku posiadania samoistnego oraz współwłasności.
9. Obowiązki spoczywające na podatniku podatku od nieruchomości w przypadku zdarzeń mających wpływ na wysokość opodatkowania podatkiem od nieruchomości w ciągu roku.
10. Wymień podmioty, na których może ciążyć obowiązek podatkowy w podatku od środków transportowych.
11. Obowiązek podatkowy w podatku od środków transportowych w świetle ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.
12. Obowiązki spoczywające na podatnikach podatku od środków transportowych.
13. Opisz zasady dotyczące płatności podatku od środków transportowych.
14. Opisz zasady zwrotu podatku od środków transportowych.
15. Podstawa opodatkowania podatkiem od środków transportowych.
16. Omów zasady stosowania ulgi inwestycyjnej w podatku rolnym.
17. Przedstaw zasady obliczenia podatku leśnego od 1 ha za rok podatkowy, (w tym obliczenie stawki, kompetencje rady gminy w tym zakresie).
18. Przedstaw zasady składania informacji i deklaracji w podatku rolnym i leśnym.
19. Przedstaw zakres podmiotowy podatku rolnego.
20. Omów kompetencje rady gminy w podatku leśnym.
21. Proszę wymienić wszystkie czynności cywilnoprawne podlegające podatkowi od czynności cywilnoprawnych przenoszące własność i omówić zasady opodatkowania jednej z nich (moment powstania obowiązku podatkowego, podstawa opodatkowania, stawka podatku, przykładowe zwolnienia).
22. Proszę wymienić wszystkie czynności cywilnoprawne podlegające podatkowi od czynności cywilnoprawnych nieprzenoszące własności i omówić zasady opodatkowania jednej z nich (moment powstania obowiązku podatkowego, podstawa opodatkowania, stawka podatku, przykładowe zwolnienia).
23. Co poza czynnościami cywilnoprawnymi podlega opodatkowaniu podatkiem od czynności cywilnoprawnych, proszę wskazać przykłady?
24. Proszę omówić, jakie znaczenie dla opodatkowania czynności cywilnoprawnej podatkiem od czynności cywilnoprawnych ma miejsce położenia rzeczy lub prawa majątkowego będącego przedmiotem czynności.
25. Proszę omówić zasady opodatkowania umów spółek kapitałowych podatkiem od czynności cywilnoprawnych.
26. Proszę omówić skutki zwolnienia z podatku od towarów i usług jednej ze stron czynności cywilnoprawnej dla jej opodatkowania podatkiem od czynności cywilnoprawnych.
27. Proszę omówić na przykładach co stanowi podstawę opodatkowania podatkiem od czynności cywilnoprawnych przy umowie zamiany i przy umowie darowizny.
28. Proszę omówić przypadki, w których obowiązek podatkowy w podatku od czynności cywilnoprawnych powstaje w innym momencie, niż z chwilą dokonania czynności cywilnoprawnej.
29. Wartość rynkowa przedmiotu czynności cywilnoprawnej jako podstawa opodatkowania w podatku od czynności cywilnoprawnych – proszę omówić zasady jej ustalania (w jakich sytuacjach i w jaki sposób jej określenia dokonuje organ podatkowy).
30. Proszę wymienić wszystkie obowiązujące stawki podatku od czynności cywilnoprawnych i podać przykłady czynności, do których mają zastosowanie.
31. Proszę omówić przypadki, w których obowiązek zapłaty podatku od czynności cywilnoprawnych jest solidarny i na czym polega solidarna odpowiedzialność za zapłatę tego podatku.
32. Proszę omówić zasady stosowania zwolnienia od podatku od czynności cywilnoprawnych umowy pożyczki zawartej między członkami najbliższej rodziny (limit pożyczki, krąg uprawnionych, warunki zwolnienia, skutki niespełnienia warunków).
33. Proszę omówić zasady opodatkowania podatkiem od spadków i darowizn nabycia spadku przez obywatela państwa Unii Europejskiej (do jakich przypadków stosuje się ustawę o podatku od spadków i darowizn, zakres stosowania zwolnień).
34. Proszę omówić zasady opodatkowania podatkiem od spadków i darowizn nabycia w drodze dziedziczenia gospodarstwa rolnego.
35. Proszę omówić zasady stosowania całkowitego zwolnienia od podatku od spadków i darowizn pieniężnych przekazywanych na rzecz członków najbliższej rodziny (zakres podmiotowy zwolnienia, limity kwotowe, warunki formalne, warunki w przypadku darowizn dokonanych w formie aktu notarialnego, skutki niespełnienia warunków).
36. Proszę omówić na przykładzie znaczenie dla opodatkowania podatkiem od spadków i darowizn nabycia pod warunkiem zawieszającym (co to jest warunek zawieszający, moment powstania obowiązku podatkowego, dodatkowe uprawnienia organu podatkowego wynikające z ustawy).
37. Proszę omówić na przykładzie znaczenie dla opodatkowania podatkiem od spadków i darowizn nabycia pod warunkiem rozwiązującym, (co to jest warunek rozwiązujący, moment powstania obowiązku podatkowego, moment powstania obowiązku podatkowego, skutek spełnienia się warunku).
38. Proszę omówić czym jest czysta wartość stanowiąca podstawę opodatkowania podatkiem od spadków i darowizn i wymienić po 3 przykłady długów i ciężarów potrącanych przy ustalaniu podstawy opodatkowania w przypadku dziedziczenia.
39. Proszę omówić na przykładach przypadki powstania obowiązku podatkowego w podatku od spadków i darowizn w sytuacji niezgłoszenia nabycia do opodatkowania.
40. Proszę omówić procedurę ustalania wartości rynkowej nieruchomości nabytej w spadku, jeżeli podatnik tej wartości nie określił w zeznaniu podatkowym.
41. Proszę omówić zakres podmiotowy i przedmiotowy ulgi w podatku od spadków i darowizn polegającej na niewliczaniu do podstawy opodatkowania wartości 110 metrów kwadratowych powierzchni użytkowej lokalu mieszkalnego.

42. Proszę omówić warunki stosowania ulgi w podatku od spadków i darowizn polegającej na niewliczaniu do podstawy opodatkowania wartości 110 metrów kwadratowych powierzchni użytkowej lokalu mieszkalnego.
43. Czterech mocodawców udzieliło dwóm doradcom podatkowym pełnomocnictwa na jednym dokumencie do łącznego reprezentowania ich przed Dyrektorem Izby Skarbowej w postępowaniu odwoławczym dotyczącym trzech decyzji organu pierwszej instancji w przedmiocie podatku od towarów i usług, podatku dochodowego od osób fizycznych i podatku akcyzowego. Wskaż i uzasadnij w jakiej wysokości należy uiścić opłatę skarbową w takim przypadku.
44. Omów zasady zapłaty i dokumentowania zapłaty opłaty skarbowej od złożenia dokumentu pełnomocnictwa.
45. Omów w jakich sytuacjach i w jaki sposób następuje zwrot opłaty skarbowej.
46. Wskaż podmiot, przedmiot i zasady powstania obowiązku podatkowego opłaty skarbowej.
47. Przedstaw właściwość organów podatkowych w sprawach opłaty skarbowej oraz zasady przekazywania zbiorczej informacji o przypadkach nieuiszczenia należnej opłaty skarbowej.
48. Wójt gminy zarządził ryczałtowy pobór opłaty targowej za cały miesiąc płatny z góry do 7 dnia miesiąca. Oceń możliwość wprowadzenia takiej opłaty przez ten organ przedstawiając zasady ustalania i poboru opłaty targowej.
49. Omów zakres opłaty miejscowej i uzdrowiskowej, w szczególności kryteria jakie muszą spełniać miejscowości aby pobierać te opłaty, wymień podmioty nimi obciążone oraz zwolnienia od opłat.
50. Omów zasady wprowadzania, poboru oraz zwolnień z opłaty od posiadania psów.
51. Wymień i omów kompetencje rady gminy w zakresie opłat określonych w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych.
52. Omów zakres podmiotowy i przedmiotowy opłaty targowej oraz definicję targowiska.

V. POSTĘPOWANIE PRZED ORGANAMI ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ I SĄDAMI ADMINISTRACYJNYMI ORAZ POSTĘPOWANIE EGZEKUCYJNE W ADMINISTRACJI

Postępowanie przed organami administracji publicznej i sądami administracyjnymi

A. Test

Kodeks postępowania administracyjnego

1. Kodeks postępowania administracyjnego normuje postępowanie:
a) w sprawach rozstrzygania sporów o właściwość między organami jednostek samorządu terytorialnego i organami administracji rządowej,
b) w sprawach zaskarżania decyzji administracyjnych do sądu administracyjnego z powodu ich niezgodności z prawem,
c) w sprawie opłat, o których mowa w przepisach o podatkach i opłatach lokalnych.

2. Przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się:
a) w sprawach wydawania zaświadczeń,
b) do postępowania w spawach karnych skarbowych,
c) do postępowania w sprawie skarg i wniosków przed organami jednostek samorządu terytorialnego.

3. Decyzją ostateczną jest:
a) każda decyzja w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego rozstrzygająca sprawę co do jej istoty,
b) decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji,
c) każda decyzja wydana przez właściwego ministra.

4. Właściwość miejscową organu administracji publicznej w sprawach dotyczących prowadzenia zakładu pracy w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego ustala się:
a) według miejsca, w którym zakład pracy jest prowadzony,
b) według miejsca zamieszkania prowadzącego zakład pracy,
c) według adresu siedziby osoby prawnej, prowadzącej zakład pracy.

5. Spory o właściwość między organami administracji publicznej, gdy jednym z nich jest minister, rozstrzyga:
a) minister właściwy do spraw administracji publicznej,
b) minister wyznaczony przez Prezesa Rady Ministrów,
c) Prezes Rady Ministrów.

6. Spory kompetencyjne między organami jednostek samorządu terytorialnego a organami administracji rządowej rozstrzyga:
a) sąd administracyjny,

b) wojewoda,
c) minister właściwy do spraw administracji publicznej.

7. Do czasu rozstrzygnięcia sporu o właściwość między organami administracji publicznej, organ administracji publicznej, na którego obszarze wynikła sprawa:
a) nie podejmuje żadnych czynności,
b) podejmuje tylko czynności niecierpiące zwłoki ze względu na interes społeczny lub słuszny interes obywateli,
c) podejmuje tylko czynności uzasadnione interesem społecznym.

8. Pracownik organu administracji publicznej podlega wyłączeniu od udziału w postępowaniu w sprawie, w której:
a) jedną ze stron jest powinowaty osoby pozostającej wobec niego w nadrzędności służbowej,
b) jedną ze stron jest małżonek osoby pozostającej wobec niego w nadrzędności służbowej,
c) przedstawicielem jednej ze stron jest jego pasierb.

9. Organ administracji publicznej podlega wyłączeniu od załatwienia sprawy dotyczącej interesów majątkowych:
a) małżonka osoby zajmującej stanowisko kierownicze w organie bezpośrednio wyższego stopnia,
b) małżonka osoby zajmującej stanowisko kierownicze w organie wyższego stopnia,
c) małżonka pracownika tego organu.

10. Pełnomocnikiem strony w postępowaniu administracyjnym może być:
a) spółka partnerska uprawniona do obsługi prawnej,
b) każda osoba fizyczna posiadająca zdolność do czynności prawnych,
c) wyłącznie adwokat, radca prawny lub doradca podatkowy.

11. Załatwienie sprawy w postępowaniu odwoławczym na podstawie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego powinno nastąpić:
a) w ciągu 2 miesięcy od dnia otrzymania odwołania przez organ odwoławczy,
b) w ciągu 2 miesięcy od dnia wniesienia odwołania,
c) w ciągu miesiąca od dnia otrzymania odwołania.

12. Zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej występuje do sądu z wnioskiem o wyznaczenie przedstawiciela dla osoby, która:
a) zmarła,
b) jest nieobecna lub niezdolna do czynności prawnych,
c) jest obcokrajowcem.

13. Załatwienie sprawy wymagającej postępowania wyjaśniającego powinno nastąpić nie później niż:
a) w ciągu miesiąca od dnia wszczęcia postępowania,
b) w ciągu 2 miesięcy od dnia wszczęcia postępowania,
c) w ciągu 21 dni od dnia wszczęcia postępowania.

14. W toku postępowania prowadzonego na podstawie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego strona ma obowiązek zawiadomić organ administracji publicznej o:
a) zmianie swojego adresu, gdy pobyt pod nowym adresem trwa ponad 2 miesiące,
b) adresie zagranicznym, w razie wyjazdu za granicę na okres co najmniej 6 miesięcy,
c) każdej zmianie swojego adresu.

15. Jednostkom organizacyjnym i organizacjom społecznym w świetle przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego doręcza się pisma:
a) w lokalu ich siedziby do rąk osób uprawnionych do odbioru pism,
b) w siedzibie organu administracji publicznej,
c) w siedzibie jednostki organizacyjnej lub organizacji społecznej.

16. Jeżeli adresat odmawia przyjęcia pisma przesłanego mu przez operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe lub inny organ albo w inny sposób, pismo w świetle przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego:
a) uważa się za nieskutecznie doręczone,
b) uważa się za nie doręczone,
c) uważa się za doręczone.

17. Wezwany w toku postępowania prowadzonego na podstawie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego obowiązany jest do osobistego stawiennictwa:
a) bez względu na miejsce zamieszkania lub pobytu,

b) w obrębie gminy lub miasta, w którym zamieszkuje albo przebywa,
c) w obrębie województwa.

18. Jeżeli ostatni dzień terminu przypada na niedzielę - za ostatni dzień terminu zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego uważa się:
a) niedzielę,
b) poniedziałek, będący dniem ustawowo wolnym od pracy,
c) najbliższy dzień powszedni.

19. Jeżeli początkiem terminu określonego w dniach jest pewne zdarzenie, przy obliczaniu tego terminu zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego:
a) nie uwzględnia się dnia, w którym zdarzenie nastąpiło,
b) uwzględnia się dzień, w którym zdarzenie nastąpiło,
c) uwzględnia się dzień, w którym zdarzenie nastąpiło, chyba że jest to dzień ustawowo wolny od pracy.

20. W razie uchybienia terminu, prośbę o przywrócenie terminu zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego należy wnieść:
a) w ciągu 7 dni od dnia ustania przyczyny uchybienia terminu,
b) niezwłocznie po ustaniu przyczyny uchybienia terminu,
c) w ciągu 3 dni od dnia ustania przyczyny uchybienia terminu.

21. Na postanowienie o odmowie przywrócenia terminu zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego:
a) służy zażalenie,
b) nie służy środek zaskarżenia,
c) służy skarga do sądu administracyjnego.

22. Datą wszczęcia postępowania na żądanie strony jest zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego:
a) dzień doręczenia żądania organowi administracji publicznej,
b) dzień nadania wniosku w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego,
c) dzień następny po dniu doręczenia żądania organowi administracji publicznej.

23. Zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego podanie pozostawia się bez rozpatrzenia, jeżeli :
a) nie uiszczono opłaty skarbowej,
b) nie wskazano adresu wnoszącego i nie ma możliwości ustalenia tego adresu na podstawie posiadanych danych,
c) nie jest podpisane przez wnoszącego.

24. Jeżeli organ administracji publicznej, do którego podanie wniesiono, jest niewłaściwy w sprawie:
a) niezwłocznie przekazuje je do organu właściwego,
b) zwraca podanie wnoszącemu,
c) pozostawia podanie bez rozpatrzenia, równocześnie zawiadamiając o tym wnoszącego podanie.

25. Organ administracji publicznej obowiązany jest umożliwić stronie przeglądanie akt sprawy:
a) w każdym stadium postępowania, gdy jest to uzasadnione ważnym interesem strony,
b) w każdym stadium postępowania,
c) do czasu wydania decyzji rozstrzygającej sprawę co do jej istoty.

26. Zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego, dowodem w sprawie mogą być:
a) tylko dokumenty, oględziny strony, opinie biegłych,
b) wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem,
c) zeznania biegłych, oględziny, dokumenty.

27. Zgodnie z Kodeksem postępowania administracyjnego, organ kolegialny, właściwy do wydania decyzji w sprawie, może zlecić przeprowadzenie postępowania dowodowego lub jego części jednemu ze swych członków lub pracowników:
a) jeżeli uzyska zgodę wojewody,
b) jeżeli uzyska zgodę właściwego ministra,
c) jeżeli szczególne przepisy się temu nie sprzeciwiają.

28. Zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego, zawieszenie postępowania:
a) wstrzymuje bieg terminów w kodeksie, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej,
b) nie wstrzymuje biegu terminów przewidzianych w kpa,
c) wstrzymuje bieg terminów przewidzianych w kodeksie.

29. Zgodnie z ustawą - Kodeks postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie:

a) wyłącznie decyzji,
b) decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej,
c) wyroku.

30. Zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego, decyzje:
a) rozstrzygają sprawę co do jej istoty w całości lub w części albo w inny sposób kończą sprawę w danej instancji,
b) są ostateczne w chwili ogłoszenia,
c) można zaskarżyć w drodze zażalenia, jeżeli są nieostateczne.

31. Organ administracji publicznej, który wydał decyzję, jest nią związany:
a) od chwili wydania lub ogłoszenia, o ile kodeks nie stanowi inaczej,
b) od chwili jej doręczenia lub ogłoszenia, o ile kodeks nie stanowi inaczej,
c) od chwili jej podpisania lub ogłoszenia, o ile kodeks nie stanowi inaczej.

32. Ugoda zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego może być zawarta przed organem administracji publicznej:
a) wyłącznie przed którym toczy się postępowanie w pierwszej instancji do czasu wydania przez organ decyzji w sprawie,
b) wyłącznie przed organem wyższego stopnia, przed którym toczy się postępowanie odwoławcze, do czasu wydania przez ten organ decyzji w sprawie,
c) przed którym toczy się postępowanie w pierwszej instancji lub postępowanie odwoławcze, do czasu wydania przez organ decyzji w sprawie.

33. Zatwierdzenie bądź odmowa zatwierdzenia ugody zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego następuje w drodze:
a) postanowienia, na które służy zażalenie; postanowienie w tej sprawie powinno być wydane w ciągu czternastu dni od dnia zawarcia ugody,
b) postanowienia, na które służy zażalenie; postanowienie w tej sprawie powinno być wydane w ciągu siedmiu dni od dnia zawarcia ugody,
c) decyzji, od której służy odwołanie; decyzja w tej sprawie powinna być wydane w ciągu czternastu dni od dnia zawarcia ugody.

34. W świetle przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego postanowienie powinno zawierać:
a) uzasadnienie faktyczne i prawne, jeżeli służy na nie zażalenie lub skarga do sądu administracyjnego oraz gdy wydane zostało na skutek zażalenia na postanowienie,
b) w każdym przypadku uzasadnienie faktyczne i prawne,
c) uzasadnienie faktyczne i prawne wyłącznie w przypadku, jeżeli służy na nie skarga do sądu administracyjnego.

35. Odwołanie od decyzji zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego wnosi się:
a) do właściwego organu odwoławczego za pośrednictwem organu, który wydał decyzję,
b) bezpośrednio do właściwego organu odwoławczego,
c) w dwóch egzemplarzach bezpośrednio do właściwego organu odwoławczego.

36. Zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego, odwołanie:
a) wymaga szczegółowego uzasadnienia,
b) nie wymaga szczegółowego uzasadnienia. Wystarczy, jeżeli z odwołania wynika, że strona nie jest zadowolona z wydanej decyzji. Przepisy szczególne mogą ustalać inne wymogi co do treści odwołania,
c) wymaga wykazania, że decyzja narusza prawa strony.

37. Jeżeli odwołanie wniosły wszystkie strony, a organ administracji publicznej, który wydał decyzję, uzna, że to odwołanie zasługuje w całości na uwzględnienie:
a) wydaje nową decyzję, w której uchyli lub zmieni zaskarżoną decyzję, po poinformowaniu organu odwoławczego o wniesionym odwołaniu,
b) wydaje nową decyzję, w której uchyli lub zmieni zaskarżoną decyzję, po uzyskaniu zgody organu wyższego stopnia,
c) może wydać nową decyzję, w której uchyli lub zmieni zaskarżoną decyzję.

38. Ostateczne zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego jest postanowienie:
a) o niedopuszczalności odwołania oraz o uchybieniu terminu do wniesienia odwołania,
b) wyłącznie o niedopuszczalności odwołania,
c) wyłącznie o uchybieniu terminu do wniesienia odwołania.

39. Strona zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego:
a) może cofnąć odwołanie przed wydaniem decyzji przez organ odwoławczy,

b) nie może wycofać wniesionego odwołania,
c) może cofnąć odwołanie przed przekazaniem przez organ administracji publicznej, który wydał decyzję odwołania wraz z aktami sprawy organowi odwoławczemu.

40. Zażalenie zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego wnosi się w terminie:
a) siedmiu dni od dnia wydania postanowienia, a gdy postanowienie zostało ogłoszone ustnie - od dnia jego ogłoszenia stronie,
b) siedmiu dni od dnia doręczenia postanowienia stronie, a gdy postanowienie zostało ogłoszone ustnie - od dnia jego ogłoszenia stronie,
c) siedmiu dni od dnia nadania postanowienia w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego, a gdy postanowienie zostało ogłoszone ustnie - od dnia jego ogłoszenia stronie.

41. Postanowienia, na które nie służy zażalenie , w świetle przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego:
a) strona nie może zaskarżyć,
b) strona może zaskarżyć sprzeciwem,
c) strona może zaskarżyć tylko w odwołaniu od decyzji.

42. Wznowienie postępowania zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego następuje w drodze:
a) postanowienia, na które służy zażalenie,
b) postanowienia,
c) decyzji.

43. Postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego wszczyna się:
a) na żądanie strony lub z urzędu,
b) wyłącznie na żądanie strony,
c) na żądanie strony lub z urzędu, jeżeli nie jest to sprzeczne ze słusznym interesem strony.

44. Sprzeciw prokuratora zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego powinien być rozpatrzony i załatwiony:
a) w terminie czternastu dni od daty jego wniesienia,
b) w terminie siedmiu dni od daty jego wniesienia,
c) w terminie trzydziestu dni od daty jego wniesienia.

45. Odmowa wydania zaświadczenia bądź zaświadczenia o treści żądanej przez osobę ubiegającą się o nie, zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego następuje w drodze:
a) postanowienia, na które służy zażalenie,
b) postanowienia, które jest ostateczne,
c) decyzji.

46. Organ właściwy do załatwienia skargi zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego powinien załatwić ją:
a) nie później niż w ciągu siedmiu dni,
b) bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w ciągu czternastu dni,
c) bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w ciągu miesiąca.

47. Zwierzchni nadzór nad przyjmowaniem i załatwianiem skarg i wniosków składanych do sądów sprawuje:
a) Krajowa Rada Sądownictwa, a do innych organów i jednostek organizacyjnych - Prezes Rady Ministrów,
b) Sąd Najwyższy, a do innych organów i jednostek organizacyjnych - Rada Ministrów,
c) Krajowa Rada Sądownictwa, a do innych organów i jednostek organizacyjnych – Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

48. Gdy postępowanie z jakiejkolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje:
a) decyzję o umorzeniu postępowania,
b) postanowienie o umorzeniu postępowania, na które służy zażalenie,
c) postanowienie o umorzeniu postępowania, które jest ostateczne.

49. Zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego strona powinna być zawiadomiona o miejscu i terminie przeprowadzenia dowodu ze świadków, biegłych lub oględzin przynajmniej na:
a) siedem dni przed terminem,
b) czternaście dni przed terminem,
c) trzy dni przed terminem.

50. Zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego termin rozprawy powinien być tak wyznaczony, aby doręczenie wezwań oraz ogłoszenie o rozprawie nastąpiły przynajmniej na:

a) czternaście dni przed rozprawą,
b) trzy tygodnie przed rozprawą,
c) siedem dni przed rozprawą.

51. Zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego zaświadczenie wydaje się w formie dokumentu elektronicznego:
a) zawsze, jeżeli organ posiada takie możliwości,
b) jeżeli zażąda tego osoba ubiegająca się o zaświadczenie,
c) tylko wtedy, gdy wniosek o jego wydanie został złożony elektronicznie.

52. Zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego skarga złożona na naczelnika urzędu skarbowego podlega rozpatrzeniu przez:
a) Ministra Finansów,
b) właściwego dyrektora izby administracji skarbowej,
c) organ, którego właściwość ustala się w zależności od przedmiotu skargi.

53. Zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego skargę w sprawie, w której w toku postępowania podatkowego została wydana decyzja ostateczna przez naczelnika urzędu skarbowego:
a) zależnie od treści skargi uważa się za żądanie wznowienia postępowania lub żądanie stwierdzenia nieważności decyzji albo jej uchylenia lub zmiany,
b) rozpatruje Minister Finansów,
c) rozpatruje naczelnik urzędu skarbowego, który wydał decyzję.

54. Zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego skargę na pracownika organ właściwy:
a) przekazuje do załatwienia jego przełożonemu służbowemu,
b) nie może przekazać do załatwienia,
c) może przekazać do załatwienia jego przełożonemu służbowemu, z obowiązkiem zawiadomienia organu właściwego do rozpatrzenia skargi o sposobie jej załatwienia.

Postępowanie podatkowe

1. W postępowaniu podatkowym, termin do wniesienia pisma uważa się za zachowany, gdy przed jego upływem pismo zostało:
a) nadane w placówce pocztowej jakiegokolwiek operatora mającego siedzibę na terenie Rzeczypospolitej Polskiej,
b) wysłane w formie dokumentu elektronicznego do organu podatkowego, a nadawca otrzymał urzędowe potwierdzenie odbioru,
c) złożone w niemieckim urzędzie konsularnym.

2. Postępowanie podatkowe jest jawne:
a) dla każdego zainteresowanego w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej,
b) wyłącznie dla strony,
c) dla strony oraz jej krewnych pierwszego stopnia.

3. W postępowaniu podatkowym, decyzja ostateczna to:
a) decyzja organu odwoławczego uchylająca decyzję organu pierwszej instancji i przekazująca sprawę do ponownego rozpatrzenia,
b) decyzja organu pierwszej instancji, uwzględniająca odwołanie w całości,
c) decyzja stwierdzająca nieważność decyzji.

4. Pracownik organu podatkowego podlega wyłączeniu od udziału w postępowaniu, jeżeli stroną postępowania jest:
a) osoba zamieszkująca w bezpośrednim sąsiedztwie pracownika organu,
b) osoba zatrudniona w organie podatkowym wyższego stopnia,
c) teść pracownika.

5. Stroną w postępowaniu podatkowym jest:
a) każdy zainteresowany w uzyskaniu rozstrzygnięcia sprawy podatkowej,
b) spadkobierca podatnika, który ze względu na swój interes prawny żąda czynności organu podatkowego,
c) tylko jeden z małżonków, wskazany jako podatnik w zgodnym oświadczeniu woli małżonków, z tytułu wspólnego opodatkowania małżonków podatkiem dochodowym od osób fizycznych.

6. Organizacja społeczna, w postępowaniu podatkowym, w sprawie dotyczącej innej osoby, może:
a) uzyskać wgląd do akt sprawy, jeżeli przemawia z tym interes publiczny i jest to uzasadnione celami statutowymi tej organizacji, nawet w razie braku zgody strony,

b) wycofać odwołanie złożone przez stronę, po uprzednim dopuszczeniu organizacji do udziału w postępowaniu,
c) złożyć wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji.

7. Pełnomocnikiem strony w postępowaniu podatkowym może być:
a) spółka doradztwa podatkowego,
b) osoba fizyczna mająca częściową zdolność do czynności prawnych – za zgodą sądu rodzinnego,
c) osoba fizyczna mająca pełną zdolność do czynności prawnych.

8. Odpis pełnomocnictwa udzielonego w sprawie podatkowej może uwierzytelnić:
a) doradca podatkowy,
b) tylko strona poprzez złożenie urzędowo poświadczonego podpisu,
c) wyłącznie notariusz.

9. Załatwienie sprawy w postępowaniu podatkowym powinno nastąpić:
a) nie później niż w ciągu 2 miesięcy od dnia nadania wniosku w placówce pocztowej operatora publicznego
b) nie później niż w ciągu 2 miesięcy od dnia doręczenia organowi podatkowemu wniosku o wszczęcie postępowania, jeśli sprawa jest szczególnie skomplikowana,
c) bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w ciągu 2 miesięcy od dnia wszczęcia postępowania - w każdym przypadku.

10. Na niezałatwienie sprawy podatkowej we właściwym terminie służy:
a) zażalenie do organu podatkowego wyższego stopnia nad organem prowadzącym postępowanie,
b) ponaglenie do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, jeżeli sprawa nie została załatwiona przez dyrektora izby administracji skarbowej,
c) ponaglenie do Szefa Służby Celno-Skarbowej, jeżeli sprawa nie została załatwiona przez naczelnika urzędu celno-skarbowego.

11. Pełnomocnictwo w sprawie podatkowej może być:
a) ogólne, szczególne, przejściowe albo do doręczeń,
b) ogólne, szczególne albo do doręczeń,
c) ogólne, szczególne, szczególne terminowe albo do doręczeń za granicą.

12. Pełnomocnictwo szczególne upoważnia do działania:
a) we wskazanej sprawie podatkowej,
b) we wszystkich sprawach podatkowych należących do właściwości wskazanego organu,
c) w każdym postępowaniu podatkowym lub kontroli celno-skarbowej toczących się we wskazanym organie w chwili złożenia pełnomocnictwa.

13. Doradca podatkowy, który wypowiedział stronie postępowania podatkowego pełnomocnictwo:
a) jest obowiązany działać za stronę jeszcze przez 2 tygodnie od wypowiedzenia, chyba że mocodawca zwolni go z tego obowiązku,
b) jest zwolniony z obowiązku reprezentacji strony, ze skutkiem od dnia następnego po dniu wypowiedzenia,
c) jest obowiązany działać za stronę do czasu ustanowienia przez stronę innego pełnomocnika, jednak nie dłużej niż 1 miesiąc od dnia wypowiedzenia.

14. Doradcę podatkowego, jako tymczasowego pełnomocnika szczególnego w postępowaniu podatkowym, wyznacza:
a) organ podatkowy prowadzący postępowanie, w uzgodnieniu z właściwym miejscowo wojewódzkim Oddziałem Izby Doradców Podatkowych,
b) sąd rodzinny lub sąd gospodarczy, jeżeli stroną postępowania jest osoba prawna, w uzgodnieniu z Krajową Izbą Doradców Podatkowych,
c) Krajowa Rada Doradców Podatkowych, na wniosek organu podatkowego.

15. Strona postępowania podatkowego ma obowiązek ustanowienia w kraju pełnomocnika do doręczeń gdy:
a) zmienia miejsce zamieszkania na adres w państwie niebędącym członkiem Unii Europejskiej,
b) zmienia miejsce zamieszkania na jakikolwiek adres zagraniczny,
c) nie ma miejsca zamieszkania w Polsce i składa wniosek o wszczęcie postępowania za pośrednictwem operatora pocztowego właściwego dla kraju zamieszkania.

16. Pismo organu podatkowego może być doręczane za pomocą środków komunikacji elektronicznej:
a) bez zgody strony, w razie wcześniejszej odmowy przyjęcia pisma doręczanego przez pocztę,
b) w każdym przypadku, jeżeli strona wyraża na to zgodę,
c) na wniosek strony, z wyłączeniem decyzji i postanowień nakładających obowiązki podlegające wykonaniu w trybie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

17. W razie ustanowienia przez stronę więcej niż jednego pełnomocnika pisma doręcza się:
a) jednemu z pełnomocników, wybranemu przez organ podatkowy, jeżeli strona nie wyznaczyła żadnego z nich jako pełnomocnika właściwego do doręczeń,
b) wszystkim pełnomocnikom,
c) tylko pełnomocnikowi ustanowionemu najpóźniej.

18. Pisma organu podatkowego mogą być doręczane w:
a) siedzibie organu podatkowego, pod warunkiem że strona w sposób wyraźny wyraża zgodę na doręczenie pisma w tym miejscu,
b) siedzibie sądu, jeżeli pracownik organu podatkowego zastanie tam adresata, a adresatowi nie można inaczej doręczyć pisma,
c) mieszkaniu adresata wyłącznie w godzinach 7-22.

19. W razie niemożności doręczenia pisma organu podatkowego w mieszkaniu adresata poczta przechowuje pismo przez okres:
a) 7 dni,
b) 14 dni,
c) 3 dni roboczych.

20. Jeżeli podany przez spółkę kapitałową adres jest niezgodny z odpowiednim rejestrem i nie można ustalić miejsca prowadzenia działalności, pismo organu podatkowego:
a) doręcza się osobie fizycznej upoważnionej do reprezentacji spółki, jeżeli adres tej osoby jest możliwy do ustalenia,
b) pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia, informując o tym osobę fizyczną upoważnioną do reprezentacji spółki,
c) przekazuje się do organu lub sądu prowadzącego odpowiedni rejestr celem ustalenia adresu spółki i doręczenia pisma.

21. W razie odmowy przyjęcia przez adresata pisma organu podatkowego:
a) uznaje się, że pismo zostało doręczone w dniu odmowy jego przyjęcia,
b) po upływie 14 dni powtórnie wysyła się pismo i uznaje się, że pismo zostało doręczone w dniu powtórnej odmowy jego przyjęcia,
c) organ podatkowy zastępczo stwierdza doręczenie pisma ze wskazaniem daty doręczenia.

22. W razie wezwania przez organ podatkowy do przedłożenia dokumentów:
a) dokumenty muszą być przedłożone w formie papierowej, jeżeli osoba wzywana zamieszkuje w województwie, w którym siedzibę ma organ,
b) dokumenty mogą być przedłożone na informatycznych nośnikach danych,
c) dokumenty mogą być przedłożone na informatycznych nośnikach danych lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej tylko, jeżeli miejsce przechowywania dokumentów znajduje się poza województwem, w którym siedzibę ma organ.

23. Doręczenie pisma organu podatkowego na skrytkę pocztową:
a) może być dokonane na wniosek strony,
b) może być dokonane na wniosek strony lub z urzędu, po stwierdzeniu niemożności doręczenia pod adresem miejsca zamieszkania,
c) jest niedopuszczalne.

24. Wezwanie telefoniczne w świetle przepisów Ordynacji podatkowej jest:
a) niedopuszczalne i nie wywołuje skutków prawnych,
b) może być dokonane, gdy stan sprawy tego wymaga,
c) skuteczne pod warunkiem potwierdzenia wezwania na piśmie w terminie 7 dni.

25. W razie uchybienia terminu do złożenia odwołania w postępowaniu podatkowym:
a) organ podatkowy, który wydał zaskarżoną decyzję, przywraca ten termin, jeżeli jest to uzasadnione ważnym interesem strony,
b) termin może zostać przywrócony, jeżeli istnieje prawdopodobieństwo zasadności odwołania,
c) wniosek o przywrócenie tego terminu należy złożyć w terminie 7 dni od dnia ustania przyczyny jego uchybienia.

26. Wniosek o przywrócenie terminu płatności podatku:
a) należy złożyć w terminie 7 dni od dnia upływu terminu płatności podatku,
b) należy złożyć w terminie 7 dni od dnia ustania przyczyny uchybienia terminu,
c) jest niedopuszczalny.

27. Wszczęcie postępowania podatkowego następuje:
a) wyłącznie poprzez doręczenie stronie postanowienia o wszczęciu postępowania,

b) z dniem doręczenia organowi podatkowemu żądania wszczęcia postępowania,
c) z dniem nadania wniosku o wszczęcie postępowania w polskiej placówce pocztowej.

28. W sprawie nadania decyzji organu podatkowego rygoru natychmiastowej wykonalności:
a) nie wydaje się postanowienia wszczęciu postępowania,
b) wydaje się postanowienie o wszczęciu postępowania,
c) organ podatkowy może nie wydawać postanowienia o wszczęciu postępowania, jeżeli strona dokonuje czynności mogących utrudnić lub udaremnić egzekucję.

29. Po kontroli podatkowej ujawniającej nieprawidłowości, postępowanie podatkowe:
a) wszczyna się w nieprzekraczalnym terminie 6 miesięcy od dnia zakończenia kontroli,
b) może być wszczęte po 12 miesiącach od dnia zakończenia kontroli, jeżeli organ podatkowy otrzyma z prokuratury informacje uzasadniające wszczęcie postępowania podatkowego,
c) wszczyna się w terminie 6 miesięcy od dnia doręczenia podatnikowi zawiadomienia organu podatkowego o sposobie ustosunkowania się do zastrzeżeń złożonych do protokołu kontroli.

30. W postępowaniu podatkowym, w razie złożenia podania przez osobę nie będącą stroną, organ wydaje:
a) decyzję o umorzeniu postępowania,
b) postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania,
c) postanowienie o pozostawieniu podania bez rozpatrzenia.

31. Jeżeli podanie nie zawiera adresu wnoszącego, organ podatkowy:
a) wzywa stronę do usunięcia braku w terminie 7 dni,
b) wydaje postanowienie o pozostawieniu podania bez rozpatrzenia,
c) pozostawia podanie bez rozpatrzenia bez uprzedniego wezwania do usunięcia braku.

32. Protokół przesłuchania strony w postępowaniu podatkowym:
a) doręcza się stronie po zakończeniu przesłuchania,
b) odczytuje się stronie,
c) doręcza się pełnomocnikowi strony bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 3 dni od dnia przesłuchania, jeżeli pełnomocnik nie był obecny podczas przesłuchania.

33. W postępowaniu podatkowym, skreślenia i poprawki w protokole są:
a) niedopuszczalne,
b) dopuszczalne tylko za zgodą wszystkich osób biorących udział w czynności,
c) powinny być dokonane w sposób zachowujący czytelność wyrazów skreślanych lub poprawianych.

34. W świetle przepisów Ordynacji podatkowej, strona ma prawo wglądu w akta sprawy:
a) w postępowaniu przed organem pierwszej instancji tylko do czasu upływu terminu wskazanego w zawiadomieniu o możliwości zapoznania się z zebranym materiałem dowodowym przed wydaniem decyzji,
b) także po zakończeniu postępowania,
c) jeżeli organ podatkowy, za zgodą prokuratora rejonowego, nie wydał postanowienia o wyłączeniu jawności postępowania.

35. Deklaracja podatkowa złożona przez stronę może być dowodem w postępowaniu podatkowym:
a) pod warunkiem jej rzetelności i prawdziwości,
b) pod warunkiem, że została złożona we właściwym terminie,
c) w każdym przypadku.

36. W postępowaniu podatkowym, organ podatkowy może wystąpić do banku o sporządzenie i przekazanie informacji dotyczących strony postępowania:
a) tylko jeżeli strona lub prokurator wyrazi na to zgodę,
b) po uprzedniej zgodzie Generalnego Inspektora Nadzoru Bankowego,
c) jeżeli strona nie udzieliła uprzednio żądanych informacji na wezwanie organu podatkowego.

37. Przesłuchanie świadka w postępowaniu podatkowym:
a) wymaga bezwzględnej obecności strony lub jej pełnomocnika,
b) może odbyć się bez udziału strony,
c) może nastąpić po uprzednim zawiadomieniu o tym strony przynajmniej na 14 dni przed terminem przesłuchania.

38. W postępowaniu podatkowym, księgi podatkowe uważa się za nierzetelne, jeżeli:
a) dokonywane w nich zapisy nie odzwierciedlają stanu rzeczywistego,
b) są prowadzone niezgodnie z przepisami ustawy o rachunkowości,
c) organ podatkowy wydał postanowienie o uznaniu, że księgi nie mają mocy dowodowej.

39. Małżonek strony będący świadkiem w postępowaniu podatkowym:
a) nie może odmówić składania zeznań,
b) może odmówić odpowiedzi na pytania,
c) może odmówić składania zeznań, tylko gdy między małżonkami istnieje wspólność majątkowa.

40. W postępowaniu podatkowym, organ podatkowy może powołać na biegłego:
a) osobę dysponującą wiadomościami specjalnymi,
b) tylko osobę wpisaną na sądową listę biegłych,
c) wyłącznie osobę dysponującą wiedzą specjalistyczną i posiadającą w tej dziedzinie tytuł naukowy.

41. W postępowaniu podatkowym, strona:
a) może być przesłuchana tylko za jej zgodą,
b) w trakcie przesłuchania nie może odmówić odpowiedzi na pytania,
c) nie może być przesłuchana bez obecności jej pełnomocnika.

42. Jeżeli z dowodów zgromadzonych w toku postępowania podatkowego wynikają wątpliwości co do istnienia stosunku prawnego organ podatkowy:
a) zobowiązuje strony stosunku prawnego do wystąpienia w terminie 2 miesięcy do sądu powszechnego o ustalenie istnienia lub nieistnienia tego stosunku prawnego, pod rygorem uznania stosunku prawnego za nieważny,
b) występuje do sądu powszechnego o ustalenie istnienia lub nieistnienia tego stosunku prawnego,
c) występuje do sądu powszechnego o ustalenie istnienia lub nieistnienia tego stosunku prawnego oraz ustalenie skutków tego stosunku w zakresie prawa podatkowego.

43. W postępowaniu podatkowym, prawo zapoznania się z zebranym materiałem dowodowym służy stronie:
a) tylko przed wydaniem decyzji przez organ pierwszej instancji,
b) przed wydaniem decyzji w sprawie ustanowienia zastawu skarbowego,
c) przed wydaniem decyzji przez organ odwoławczy.

44. W postępowaniu podatkowym, rozprawa może być przeprowadzona:
a) przez organ odwoławczy
b) przez organ I instancji,
c) wyłącznie na wniosek strony.

45. W postępowaniu podatkowym, w sprawie odmowy przeprowadzenia rozprawy organ:
a) wydaje decyzję,
b) wydaje postanowienie,
c) orzeka w decyzji rozstrzygającej co do istoty sprawy.

46. W postępowaniu podatkowym, doręczenie wezwania na rozprawę musi nastąpić najpóźniej na:
a) 3 dni przed rozprawą,
b) 7 dni przed rozprawą,
c) 14 dni przed rozprawą.

47. Postępowanie podatkowe zawiesza się w razie:
a) śmierci przedstawiciela ustawowego strony,
b) śmierci pełnomocnika,
c) utraty przez pełnomocnika strony zdolności do czynności prawnych.

48. Organ, który zawiesił postępowanie podatkowe:
a) nie podejmuje żadnych czynności,
b) nie podejmuje żadnych czynności, z wyjątkiem tych, które mają na celu podjęcie postępowania albo zabezpieczenie dowodu,
c) podejmuje wyłącznie czynności niecierpiące zwłoki.

49. Zawieszenie postępowania podatkowego:
a) wstrzymuje bieg terminów przewidzianych w Dziale IV Postępowanie podatkowe,
b) przerywa bieg terminu przedawnienia,
c) skutkuje zawieszeniem biegu terminu przedawnienia.

50. Gdy postępowanie podatkowe z jakiejkolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe organ podatkowy:
a) wydaje postanowienie,
b) pozostawia wniosek bez rozpatrzenia,
c) wydaje decyzję.

51. Jeżeli strona wystąpi o umorzenie postępowania podatkowego wszczętego na jej żądanie, organ podatkowy:
a) jest zobowiązany umorzyć to postępowanie,
b) nie może umorzyć postępowania,
c) może umorzyć postępowanie jeżeli nie sprzeciwiają się temu inne strony oraz nie zagraża to interesowi publicznemu.

52. W postępowaniu podatkowym, organ, do którego organ podatkowy zwrócił się o zajęcie stanowiska, obowiązany jest przedstawić je:
a) w terminie 7 dni,
b) niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 14 dni,
c) w terminie 30 dni.

53. Zgodnie z ustawą - Ordynacja podatkowa, decyzja nie musi zawierać:
a) numeru sprawy,
b) oznaczenia strony,
c) oznaczenia organu podatkowego.

54. W postępowaniu podatkowym, organ który wydał decyzję:
a) jest nią związany od chwili wydania,
b) jest nią związany od chwili doręczenia,
c) nie jest nią związany. Wiąże ona podatnika.

55. W postępowaniu podatkowym, strona może żądać uzupełnienia decyzji w terminie:
a) 14 dni od dnia doręczenia decyzji,
b) 7 dni od dnia doręczenia decyzji,
c) 14 dni od dnia wydania decyzji.

56. W postępowaniu podatkowym, organ podatkowy może uzupełnić lub sprostować decyzję z urzędu:
a) w terminie 14 dni od doręczenia decyzji,
b) w terminie 7 dni od doręczenia decyzji
c) w każdym czasie.

57. W postępowaniu podatkowym, uzupełnienie lub sprostowanie decyzji następuje:
a) w formie decyzji,
b) w formie postanowienia,
c) przepisy nie regulują formy.

58. W postępowaniu podatkowym, odmowa uzupełnienia lub sprostowania decyzji następuje w drodze:
a) postanowienia, na które nie służy zażalenie,
b) postanowienia, na które służy zażalenie,
c) decyzji.

59. W postępowaniu podatkowym, wątpliwości co do treści decyzji wyjaśnia:
a) na wniosek strony – organ, który wydał decyzję,
b) na wniosek organu odwoławczego lub organu egzekucyjnego – organ, który wydał decyzję,
c) w drodze decyzji organ, który wydał decyzję.

60. Stwierdzenie nieważności ostatecznego postanowienia organu podatkowego jest:
a) niedopuszczalne; stwierdzenie nieważności dotyczy tylko ostatecznych decyzji,
b) dopuszczalne i następuje w formie decyzji,
c) dopuszczalne i następuje w formie postanowienia.

61. W postępowaniu podatkowym, postanowienie doręcza się stronie:
a) zawsze na piśmie,
b) na piśmie, jeżeli strona tego zażąda,
c) na piśmie, jeżeli służy na nie zażalenie lub skarga do sądu administracyjnego.

62. W postępowaniu podatkowym, od decyzji wydanej przez naczelnika urzędu celno-skarbowego:
a) odwołanie nie służy,
b) odwołanie rozpatruje ten sam organ,
c) służy wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

63. Organ podatkowy pierwszej instancji po wniesieniu odwołania może:
a) uchylić lub zmienić zaskarżoną decyzję,
b) wydać decyzję stwierdzającą niedopuszczalność odwołania,
c) wydać postanowienie stwierdzające uchybienie terminu do wniesienia odwołania.

64. Organ odwoławczy może w postępowaniu podatkowym wydać decyzję:
a) oddalającą odwołanie,
b) stwierdzającą niedopuszczalność odwołania,
c) umarzającą postępowanie odwoławcze.

65. Organ odwoławczy może w postępowaniu podatkowym wydać decyzję na niekorzyść strony odwołującej:
a) w każdym przypadku,
b) jeżeli zaskarżona decyzja rażąco narusza prawo lub interes publiczny,
c) jeżeli strona podejmowała działania w celu udaremnia lub utrudnienia wykonania zaskarżonej decyzji.

66. W postępowaniu podatkowym, nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności następuje w drodze:
a) postanowienia, na które nie służy zażalenie,
b) postanowienie, na które służy zażalenie,
c) decyzji.

67. W postępowaniu podatkowym, wstrzymanie wykonania decyzji:
a) skutkuje wstrzymaniem naliczania odsetek za zwłokę,
b) skutkuje pozbawieniem podatnika prawa do wykonania takiej decyzji,
c) nie ma wpływu na naliczanie odsetek za zwłokę.

68. W świetle Ordynacji podatkowej, decyzja nieostateczna, nakładająca na stronę obowiązek podlegający wykonaniu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji:
a) nie podlega wykonaniu, chyba że decyzji nadano rygor natychmiastowej wykonalności,
b) jest natychmiast wykonalna, chyba że organ podatkowy wydał postanowienie w sprawie wstrzymania jej wykonania,
c) podlega natychmiastowemu wykonaniu, jeśli wobec strony toczy się postępowanie egzekucyjne w zakresie innych należności pieniężnych.

69. Decyzji organu podatkowego może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności, gdy:
a) organ podatkowy uprawdopodobni, że zobowiązanie wynikające z decyzji nie zostanie wykonane,
b) organ podatkowy posiada informacje, z których wynika, że strona została prawomocnie skazana za popełnienie przestępstwa skarbowego,
c) okres do upływu terminu na rozpatrzenie odwołania jest krótszy niż 3 miesiące.

70. Przesłanką wznowienia postępowania podatkowego nie jest:
a) wydanie decyzji w wyniku przestępstwa,
b) wpływ orzeczenia Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości na treść wydanej decyzji,
c) wydanie decyzji z naruszeniem przepisów o właściwości.

71. Wznowienie postępowania podatkowego z powodu niezawinionego przez stronę pominięcia jej udziału w postępowaniu następuje:
a) na żądanie strony wniesione w terminie miesiąca od dnia powzięcia wiadomości o wydaniu decyzji,
b) z urzędu lub na żądanie strony wniesione w terminie 30 dni od dnia ujawnienia faktu pominięcia strony w postępowaniu,
c) tylko na żądanie strony wniesione w okresie miesiąca od dnia, w którym wydana decyzja stała się ostateczna.

72. W postępowaniu podatkowym stwierdza się nieważność decyzji ostatecznej, która:
a) została wydana przez pracownika lub organ podatkowy, który podlega wyłączeniu stosownie do art. 130-132,
b) została wydana bez podstawy prawnej,
c) została wydana w wyniku przestępstwa.

73. Organ podatkowy odmówi wszczęcia postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznej, jeżeli:
a) wydanie nowej decyzji orzekającej co do istoty sprawy nie mogłoby nastąpić z uwagi na upływ terminów przewidzianych w art. 68 lub w art. 70 ustawy – Ordynacja podatkowa,
b) w wyniku stwierdzenia nieważności mogłaby zostać wydana wyłącznie decyzja rozstrzygająca istotę sprawy tak jak decyzja dotychczasowa,
c) sąd administracyjny oddalił skargę na tą decyzję.

74. W postępowaniu podatkowym, decyzja ostateczna, na mocy której strona nabyła prawo:
a) nie może zostać uchylona lub zmieniona,
b) może zostać uchylona lub zmieniona za zgodą strony,
c) może zostać uchylona lub zmieniona na niekorzyść strony za jej pisemną zgodą.

75. Z powodu interesu publicznego lub ważnego interesu strony można zmienić lub uchylić ostateczną decyzję w sprawie:
a) ustalenia wysokości zobowiązania podatkowego,
b) odpowiedzialności podatkowej spadkobiercy,
c) rozłożenia na raty zapłaty zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę.

76. W razie niedotrzymania terminu płatności którejkolwiek z rat, na jakie została rozłożona zaległości podatkowa:
a) organ podatkowy wydaje decyzję stwierdzającą wygaśnięcie decyzji w części dotyczącej niezapłaconej w terminie raty,
b) następuje z mocy prawa wygaśnięcie całej decyzji ratalnej,
c) decyzja pozostaje w mocy w zakresie rat, których termin płatności jeszcze nie upływa.

77. W postępowaniu podatkowym, karą porządkową można ukarać:
a) doradcę podatkowego, który będąc pełnomocnikiem strony odmawia przyjęcia pisma,
b) stronę, która bezzasadnie odmawia wyrażenia zgody na przesłuchanie,
c) stronę, która odmawia okazania przedmiotu oględzin bez uzasadnionych powodów.

78. W postępowaniu podatkowym, karę porządkową nakłada się w formie:
a) postanowienia, na które służy zażalenie,
b) postanowienia, na które nie służy zażalenie,
c) decyzji.

79. W postępowaniu podatkowym, o nałożeniu kary porządkowej decyduje:
a) sąd, na wniosek organu prowadzącego postępowanie,
b) organ podatkowy wyższego stopnia nad organem prowadzącym postępowanie,
c) organ podatkowy, przed którym toczy się postępowanie.

80. W postępowaniu podatkowym, stronę obciążają koszty:
a) stawiennictwa uczestników postępowania na rozprawę, która nie odbyła się w wyniku nieusprawiedliwionego niestawiennictwa strony, która złożyła wniosek o przeprowadzenie rozprawy,
b) oględzin,
c) wynagrodzenia biegłych i tłumaczy.

81. W postępowaniu podatkowym, stronę obciążają koszty tłumaczenia na język polski:
a) wszystkich dokumentów obcojęzycznych stanowiących akta sprawy, bez względu na to czy zostały przedłożone przez stronę czy zabezpieczone przez organ podatkowy,
b) dokumentacji przedłożonej przez stronę,
c) dokumentacji przedłożonej przez stronę lub jej pełnomocnika, w takim zakresie w jakim organ podatkowy uznaje, że ma ona istotne znaczenie dla ustalenia stanu faktycznego sprawy.

82. W sprawie kosztów postępowania podatkowego rozstrzyga się:
a) w drodze postanowienia, na które służy zażalenie,
b) w drodze postanowienia, na które nie służy zażalenie,
c) w decyzji kończącej postępowanie.

Czynności sprawdzające i kontrola podatkowa

1. Czynności sprawdzających dokonują:
a) organy podatkowe pierwszej instancji, Szef Krajowej Administracji Skarbowej lub organ podatkowy przez niego upoważniony,
b) organy podatkowe oraz funkcjonariusze Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Straży Granicznej lub Centralnego Biura Antykorupcyjnego - w związku z toczącym się postępowaniem,
c) organy podatkowe pierwszej i drugiej instancji.

2. W ramach czynności sprawdzających organ podatkowy koryguje deklarację, dokonując stosownych poprawek lub uzupełnień, jeżeli zmiana wysokości straty w wyniku tej korekty nie przekracza kwoty:
a) 15 000 zł,
b) 10 000 zł,
c) 5 000 zł.

3. Na korektę deklaracji dokonaną przez organ podatkowy w ramach czynności sprawdzających podatnik może wnieść:
a) skargę do organu, który dokonał korekty,
b) sprzeciw do organu, który dokonał korekty,
c) zażalenie do organu wyższego stopnia.

4. Termin do wniesienia sprzeciwu na korektę deklaracji dokonaną przez organ podatkowy w ramach czynności sprawdzających wynosi:
a) 14 dni od dnia doręczenia uwierzytelnionej kopii skorygowanej deklaracji,
b) 14 dni od dnia doręczenia skorygowanej deklaracji,
c) 7 dni od dnia doręczenia uwierzytelnionej kopii skorygowanej deklaracji.

5. W razie niewniesienia sprzeciwu w terminie ustawowym, korekta deklaracji sporządzona przez organ podatkowy w ramach czynności sprawdzających :
a) wywołuje skutki prawne jak korekta deklaracji złożona przez podatnika,
b) wywołuje skutki prawne jak decyzja ostateczna organu podatkowego,
c) nie wywołuje skutków prawnych, jest natomiast podstawą do przeprowadzenia postępowania podatkowego.

6. Organ podatkowy, w ramach czynności sprawdzających, w związku z prowadzoną kontrolą podatkową może zażądać od kontrahentów podatnika wykonujących działalność gospodarczą:
a) osobistego zgłoszenia się w celu złożenia wyjaśnień,
b) przedstawienia dokumentów, w zakresie objętym kontrolą u podatnika, w celu sprawdzenia ich prawidłowości i rzetelności w ramach czynności sprawdzających,
c) zgłoszenia się w celu przesłuchania w charakterze świadka.

7. W ramach czynności sprawdzających organ podatkowy nie może:
a) przesłuchać świadka w celu zweryfikowania uprawnień podatnika do korzystania z ulg podatkowych,
b) żądać od banków informacji o zdarzeniach stanowiących podstawę do skorzystania z ulg podatkowych wykazanych w złożonej przez podatnika deklaracji,
c) dokonywać oględzin lokalu mieszkalnego podatnika za zgodą podatnika.

8. W przypadku wyłączenia organu podatkowego od dokonywania czynności sprawdzających, deklaracja jest składana:
a) w organie podatkowym wyznaczonym do dokonywania czynności sprawdzających, który przekazuje kopię deklaracji do organu podlegającemu wyłączeniu,
b) w organie podatkowym podlegającym wyłączeniu, który przekazuje deklarację do organu wyznaczonego do dokonywania czynności sprawdzających, pozostawiając jej kopię,
c) równocześnie w organie wyznaczonym do dokonywania czynności sprawdzających i w organie podatkowym podlegającym wyłączeniu.

9. W toku czynności sprawdzających podatnik może działać:
a) wyłącznie przez pełnomocnika,
b) wyłącznie samodzielnie,
c) przez pełnomocnika, chyba że charakter czynności wymaga jej osobistego działania.

10. Kontrola działalności gospodarczej przedsiębiorców prowadzona jest na zasadach określonych w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej, chyba że zasady i tryb kontroli wynikają z:
a) ustawy o Najwyższej Izbie Kontroli,
b) bezpośrednio stosowanych przepisów powszechnie obowiązującego prawa wspólnotowego,
c) umów międzynarodowych.

11. Dowody przeprowadzone w toku kontroli przez organ kontroli z naruszeniem przepisów prawa w zakresie kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy, jeżeli miały istotny wpływ na wyniki kontroli:
a) stanowią dowód tylko w zakresie w którym przepisy nie zostały naruszone,
b) stanowią dowód wyłącznie w postępowaniu karnym lub karnym skarbowym dotyczącym kontrolowanego przedsiębiorcy,
c) nie mogą stanowić dowodu w żadnym postępowaniu administracyjnym, podatkowym, karnym lub karnym skarbowym dotyczącym kontrolowanego przedsiębiorcy.

12. Organy kontroli mogą prowadzić kontrolę przedsiębiorcy:
a) wyłącznie w siedzibie organu kontroli,
b) w siedzibie kontrolowanego przedsiębiorcy lub w miejscu wykonywania przez niego działalności gospodarczej,
c) wyłącznie w miejscu wykonywaniu działalności przez doradcę podatkowego reprezentującego przedsiębiorcę w trakcie kontroli.

13. Książka kontroli służy przedsiębiorcy do dokumentowania:
a) liczby i czasu trwania kontroli jego działalności oraz wskazania osoby upoważnionej do reprezentowania go trakcie w kontroli,
b) liczby i czasu trwania kontroli jego działalności,
c) liczby i czasu trwania kontroli jego działalności oraz wniesionych sprzeciwów.

14. Nie można równocześnie podejmować i prowadzić więcej niż jednej kontroli działalności przedsiębiorcy, z wyjątkiem sytuacji, gdy:
a) kontrola prowadzona jest na podstawie przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw,
b) przedsiębiorca wyraził zgodę na równoczesne podjęcie i prowadzenie więcej niż jednej kontroli,
c) kontrola prowadzona jest w celu ograniczenia skutków finansowych popełnionego przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego.

15. Czas trwania wszystkich kontroli organu kontroli u przedsiębiorcy w jednym roku kalendarzowym w odniesieniu do małego przedsiębiorcy nie może przekraczać:
a) 6 dni roboczych,
b) 12 dni roboczych,
c) 18 dni roboczych.

16. Zgodnie z ustawą o swobodzie działalności gospodarczej ograniczeń czasu kontroli nie stosuje się w przypadku, gdy:
a) kontrola jest prowadzona po uprzednim doręczeniu zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli podatkowej,
b) kontrola dotyczy zasadności dokonania zwrotu podatku od towarów i usług przed dokonaniem tego zwrotu,
c) kontrola dotyczy zasadności dokonanego zwrotu podatku od towarów i usług.

17. Zgodnie z ustawą o swobodzie działalności gospodarczej organ kontroli rozpatruje sprzeciw przedsiębiorcy wobec podjęcia i wykonywania kontroli w terminie:
a) 3 dni od dnia otrzymania sprzeciwu,
b) 3 dni roboczych od dnia otrzymania sprzeciwu,
c) 7 dni roboczych od dnia otrzymania sprzeciwu.

18. W zakresie nie uregulowanym w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej, postępowanie w przedmiocie sprzeciwu przedsiębiorcy wobec podjęcia i wykonywania kontroli, właściwe organy prowadzą na podstawie przepisów:
a) Kodeksu karnego skarbowego,
b) Ordynacji podatkowej,
c) Kodeksu postępowania administracyjnego.

19. Organ podatkowy, w związku z prowadzoną kontrolą podatkową, może zażądać przedstawienia dokumentów, w zakresie objętym kontrolą u podatnika, w celu sprawdzenia ich prawidłowości i rzetelności, od:
a) kontrahentów podatnika będących osobami fizycznymi,
b) kontrahentów podatnika będących podatnikami podatku od towarów i usług,
c) kontrahentów podatnika wykonujących działalność gospodarczą.

20. Kontrolę podatkową organy podatkowe przeprowadzają u:
a) podatników, płatników, inkasentów, osób trzecich odpowiedzialnych za zobowiązania podatkowe,
b) podatników, płatników, inkasentów, następców prawnych,
c) podatników, płatników, inkasentów, następców prawnych, osób trzecich odpowiedzialnych za zobowiązania podatkowe.

21. Celem kontroli podatkowej jest:
a) sprawdzenie, czy kontrolowani wywiązują się z obowiązków wynikających z przepisów prawa podatkowego, celnego, dewizowego,
b) sprawdzenie, czy kontrolowani wywiązują się z obowiązków wynikających z przepisów prawa podatkowego i celnego,
c) sprawdzenie, czy kontrolowani wywiązują się z obowiązków wynikających z przepisów prawa podatkowego.

22. Kontrolę podatkową podejmuje się:
a) z urzędu lub na wniosek podatnika,
b) z urzędu,
c) z urzędu, na wniosek podatnika lub na wniosek kontrahentów podatnika.

23. Kontrolę podatkową, wszczyna się:
a) nie wcześniej niż po upływie 7 dni i nie później niż przed upływem 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli,
b) po upływie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli,

c) nie wcześniej niż po upływie 7 dni i nie później niż przed upływem 6 miesięcy od dnia doręczenia zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli.

24. Zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli podatkowej zawiera:
a) wskazanie zakresu kontroli,
b) imię i nazwisko kontrolującego (kontrolujących),
c) miejsce prowadzenia czynności kontrolnych.

25. Kontrola podatkowa jest przeprowadzana na podstawie imiennego upoważnienia udzielonego przez:
a) Ministra właściwego do spraw finansów publicznych,,
b) Szefa Krajowej Administracji Skarbowej,
c) dyrektora izby administracji skarbowej.

26. Zakres kontroli podatkowej:
a) może wykraczać poza zakres wskazany w upoważnieniu do kontroli po warunkiem pisemnego uzupełnienia go przez kontrolującego,
b) nie może wykraczać poza zakres wskazany w upoważnieniu do kontroli,
c) nie może wykraczać poza zakres wskazany w upoważnieniu do kontroli, chyba że przełożony kontrolującego upoważni go do rozszerzenia zakresu kontroli.

27. Wszczęcie kontroli podatkowej następuje poprzez:
a) doręczenie kontrolowanemu postanowienia o wszczęciu kontroli oraz okazanie legitymacji służbowej,
b) doręczenie kontrolowanemu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli oraz okazanie legitymacji służbowej,
c) doręczenie kontrolowanemu zawiadomienia o wszczęciu kontroli oraz okazanie legitymacji służbowej.

28. Organ podatkowy:
a) kontrolę podatkową może zawiesić jeżeli po jej wszczęciu nie zostaną ustalone dane identyfikujące kontrolowanego,
b) kontrolę podatkową może zawiesić jeżeli w okresie 30 dni od dnia jej wszczęcia nie zostaną ustalone dane identyfikujące kontrolowanego,
c) kontroli podatkowej nie może zawiesić.

29. Kontrola podatkowa wszczęta w stosunku do przedsiębiorcy :
a) podlega umorzeniu w przypadku jeżeli w ciągu 5 lat od dnia wydania postanowienia o zawieszeniu nie zostaną ustalone dane identyfikujące kontrolowanego,
b) podlega umorzeniu w przypadku złożenia przez kontrolowanego korekty deklaracji,
c) nigdy nie podlega umorzeniu.

30. W przypadku niezakończenia kontroli podatkowej w terminie wskazanym w upoważnieniu kontrolujący:
a) nie ma obowiązku zawiadamiania kontrolowanego, o przedłużeniu terminu zakończenia kontroli,
b) ma obowiązek zawiadomić na piśmie kontrolowanego, podając przyczyny przedłużenia terminu zakończenia kontroli i wskazując nowy termin jej zakończenia oraz wskazując osoby winne nie zakończenia kontroli w terminie,
c) ma obowiązek zawiadomić na piśmie kontrolowanego, podając przyczyny przedłużenia terminu zakończenia kontroli i wskazując nowy termin jej zakończenia.

31. Kontrolujący w toku kontroli podatkowej może zwrócić się do kontrolowanego o złożenie oświadczenia o stanie majątkowym, jeżeli:
a) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że kontrolowany będący osobą fizyczną nie ujawnił wszystkich obrotów lub przychodów mających znaczenie dla określenia lub ustalenia wysokości zobowiązania podatkowego,
b) kontrolujący dokonuje czynności polegających na zbywaniu majątku, które mogą utrudnić lub udaremnić egzekucję,
c) kontrolowany trwale nie uiszcza wymagalnych zobowiązań o charakterze publicznoprawnym.

32. Kontrolowany w toku kontroli podatkowej:
a) ma obowiązek na żądanie kontrolującego przedstawić nieodpłatnie tłumaczenie na język polski sporządzonej w języku obcym dokumentacji dotyczącej spraw będących przedmiotem kontroli,
b) nie ma obowiązku na żądanie kontrolującego przedstawiania dokumentacji sporządzonej w języku obcym , dotyczącej spraw będących przedmiotem kontroli,
c) ma obowiązek, na żądanie kontrolującego, przedstawić odpłatnie tłumaczenie na język polski sporządzonej w języku obcym dokumentacji dotyczącej spraw będących przedmiotem kontroli.

33. Kontrolujący przeprowadzający kontrolę podatkową są uprawnieni do wstępu na teren jednostki kontrolowanej oraz poruszania się po tym terenie:
a) na podstawie przepustki wydanej przez kontrolowanego i nie podlegają rewizji osobistej przewidzianej w regulaminie wewnętrznym kontrolowanego,

b) na podstawie legitymacji służbowej bez potrzeby uzyskiwania przepustki oraz nie podlegają rewizji osobistej przewidzianej w regulaminie wewnętrznym kontrolowanego,
c) na podstawie legitymacji służbowej bez potrzeby uzyskiwania przepustki oraz podlegają rewizji osobistej przewidzianej w regulaminie wewnętrznym kontrolowanego.

34. Kontrolujący mogą w toku kontroli podatkowej dokonać przeszukania lokali mieszkalnych, innych pomieszczeń lub rzeczy:
a) po uzyskaniu zgody prokuratora rejonowego,
b) po uzyskaniu zgody naczelnika urzędu skarbowego,
c) po uzyskaniu zgody dyrektora izby administracji skarbowej.

35. Kontrolowanego w toku kontroli podatkowej zawiadamia się o miejscu i terminie przeprowadzenia dowodu z zeznań świadków:
a) przynajmniej na 7 dni przed terminem jego przeprowadzenia,
b) nie później niż bezpośrednio przed terminem jego przeprowadzenia,
c) przynajmniej na 3 dni przez terminem jego przeprowadzenia.

36. Ustalenia kontroli podatkowej dokumentowane są w:
a) wyniku kontroli,
b) decyzji,
c) protokole kontroli.

37. Protokół z kontroli podatkowej powinien zawierać:
a) określenie wysokości zobowiązania podatkowego,
b) pouczenie o prawie złożenia korekty deklaracji,
c) oświadczenie kontrolowanego o stanie majątkowym,

38. Protokół z kontroli podatkowej powinien zawierać:
a) pouczenie o obowiązku zawiadomienia organu podatkowego przez kontrolowanego o każdej zmianie swojego adresu dokonanej w ciągu 6 miesięcy od dnia zakończenia kontroli podatkowej, jeżeli w toku kontroli podatkowej ujawniono nieprawidłowości, oraz skutkach niedopełnienia tego obowiązku,
b) pouczenie o obowiązku złożenia korekty deklaracji w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości ,
c) pouczenie o obowiązku ustanowienia pełnomocnika do doręczeń w przypadku wyjazdu za granicę na okres co najmniej 2 miesięcy,

39. Kontrolowany, nie zgadzając się z ustaleniami protokołu kontroli podatkowej może złożyć:
a) zażalenie na ustalenia kontroli, wskazując równocześnie stosowne wnioski dowodowe,
b) zastrzeżenia lub wyjaśnienia, wskazując równocześnie stosowne wnioski dowodowe,
c) sprzeciw do ustaleń kontroli, wskazując równocześnie stosowne wnioski dowodowe.

40. Kontrolowany, który nie zgadza się z ustaleniami protokołu kontroli podatkowej może przedstawić zastrzeżenia lub wyjaśnienia w terminie:
a) 21 dni od dnia doręczenia protokołu kontroli,
b) 7 dni od dnia doręczenia protokołu kontroli,
c) 14 dni od dnia doręczenia protokołu kontroli.

41. Kontrola podatkowa zostaje zakończona:
a) w dniu doręczenia protokołu kontroli,
b) po upływie terminu do złożenia zastrzeżeń i wyjaśnień,
c) w terminie wskazanym w upoważnieniu do kontroli.

Kontrola celno-skarbowa

1. Kontroli celno-skarbowej nie podlega przestrzeganie przepisów:
a) w zakresie wykorzystania mienia otrzymanego od Skarbu Państwa w celu realizacji zadań publicznych oraz prawidłowości prywatyzacji mienia Skarbu Państwa,
b) prawa celnego oraz innych przepisów związanych z przywozem i wywozem towarów w obrocie między obszarem celnym Unii Europejskiej a państwami trzecimi,
c) prawa dewizowego w zakresie ograniczeń i obowiązków określonych dla rezydentów i nierezydentów.

2. Kontroli celno-skarbowej nie podlegają wyroby akcyzowe:
a) w zakresie oznaczania ich znakami akcyzy,
b) w zakresie ich produkcji, przemieszczania i zużycia,

c) które zostały przeznaczone na cele specjalne w jednostkach organizacyjnych Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

3. Kontrola celno-skarbowa może być wykonywana jako kontrola stała polegająca na wykonywaniu czynności kontrolnych w sposób ciągły, w zakresie przestrzegania przepisów:
a) obejmujących zasady zwrotu podatku od towarów i usług ,
b) regulujących urządzanie i prowadzenie gier hazardowych,
c) przez podatników działających w branżach, w których występuje najwyższy poziom ryzyka wystąpienia nieprawidłowości.

4. Ryzyko wystąpienia nieprawidłowości oraz ustalenie i ocenę środków niezbędnych do jego ograniczania powinny uwzględniać kontrole celno-skarbowe wyłącznie inne niż:
a) wynikające z przepisów prawa,
b) wynikające z przepisów prawa lub kontrole losowe,
c) kontrole losowe.

5. Ryzyko wystąpienia nieprawidłowości uwzględniane przez kontrolę celno-skarbową oznacza:
a) prawdopodobieństwo i skutki wystąpienia naruszenia przepisów prawa,
b) zmniejszenie skutków stosowania optymalizacji podatkowej,
c) ocenę prawdopodobieństwa wydania decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego.

6. Naczelnik urzędu celno-skarbowego może wykonywać kontrolę celno-skarbową w zakresie przestrzegania prawa celnego:
a) wyłącznie na obszarze województwa, na terenie którego ma swoją siedzibę,
b) wyłącznie na przejściach granicznych oraz w oddziałach celnych urzędów celno-skarbowych,
c) na całym terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

7. Czynności kontrolne w ramach kontroli celno-skarbowej mogą być wykonywane:
a) w każdym miejscu związanym z prowadzoną przez kontrolowanego działalnością z wyłączeniem lokalu mieszkalnego,
b) również w innych urzędach obsługujących organy Krajowej Administracji Skarbowej,
c) wyłącznie w siedzibie kontrolowanego lub w miejscu prowadzenia lub przechowywania ksiąg podatkowych.

8. Wszczęcie kontroli celno-skarbowej następuje z urzędu, na podstawie upoważnienia udzielonego:
a) kontrolującemu,
b) kontrolowanemu,
c) naczelnikowi urzędu celno-skarbowego.

9. Datą wszczęcia kontroli celno-skarbowej jest dzień:
a) wydania upoważnienia do jej przeprowadzenia,
b) doręczenia upoważnienia do jej przeprowadzenia,
c) wpływu wniosku o jej przeprowadzenie.

10. Kontrola celno-skarbowa jest wszczynana na podstawie okazywanej legitymacji służbowej w przypadku:
a) konieczności prowadzenia czynności kontrolnych na drogach publicznych,
b) stwierdzenia przez kontrolującego nie przestrzegania przepisów na obszarze terytorialnego zasięgu działania innego urzędu celno-skarbowego,
c) podejrzenia, że nie są przestrzegane przepisy oraz okoliczności faktyczne uzasadniają niezwłoczne przeprowadzenie tej kontroli.

11. W przypadku kontroli celno-skarbowej dotyczącej przestrzegania przepisów prawa podatkowego w rozumieniu art. 3 pkt 2 Ordynacji podatkowej, kontrolowanemu przysługuje uprawnienie do skorygowania deklaracji w zakresie objętym tą kontrolą w terminie:
a) 7 dni od dnia doręczenia upoważnienia do jej przeprowadzenia,
b) 10 dni od dnia doręczenia upoważnienia do jej przeprowadzenia,
c) 14 dni od dnia doręczenia upoważnienia do jej przeprowadzenia.

12. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli celno-skarbowej nie zawiera:
a) wskazania zakresu kontroli i przewidywany termin jej zakończenia,
b) pouczenia o prawach i obowiązkach kontrolowanego,
c) określenia obszaru terytorialnego prowadzenia czynności kontrolnych.

13. Czynności kontrolne wykonywane na przejściach granicznych wykonuje umundurowany funkcjonariusz wyposażony w:
a) legitymację służbową,
b) znaki identyfikacji osobistej,
c) tarczę lub latarkę do zatrzymywania pojazdów.

14. Kontrola celno-skarbowa powinna być zakończona bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie:
a) 2 miesięcy od dnia jej wszczęcia,
b) 3 miesięcy od dnia jej wszczęcia,
c) 6 miesięcy od dnia jej wszczęcia.

15. Dokumenty zgromadzone po upływie ustawowego terminu do zakończenia kontroli celno-skarbowej, bądź po upływie nowego terminu jej zakończenia, o którym kontrolowany został pisemnie zawiadomiony, nie stanowią dowodu:
a) w kontroli celno-skarbowej, postępowaniu podatkowym, postępowaniu celnym lub postępowaniu karnym skarbowym,
b) w kontroli celno-skarbowej, postępowaniu podatkowym lub postępowaniu celnym,
c) w postępowaniu podatkowym lub postępowaniu celnym.

16. W ramach kontroli celno-skarbowej możliwe jest, po spełnieniu warunków określonych w ustawie, przeszukanie z użyciem urządzeń technicznych i psów służbowych między innymi:
a) lokali, z wyłączeniem lokali mieszkalnych,
b) lokali, w tym lokali mieszkalnych,
c) pomieszczeń i miejsc, z wyłączeniem lokali.

17. W ramach kontroli ruchu drogowego przeprowadzanej przez funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej, przysługują im uprawnienia do:
a) sprawdzania stanu technicznego, wyposażenia, ładunku, wymiarów, masy lub nacisku osi pojazdu znajdującego się na drodze,
b) występowania w uzasadnionym przypadku z wnioskiem o ocenę stanu zdrowia kierującego pojazdem,
c) zatrzymania dokumentów stwierdzających uprawnienie do kierowania pojazdem lub jego używania oraz karty kierowcy.

18. Kontrolujący w ramach kontroli celno-skarbowej są uprawnieni do wstępu na teren kontrolowanego oraz poruszania się po tym terenie:
a) na podstawie legitymacji służbowej, pod warunkiem uzyskania przepustki,
b) na podstawie legitymacji służbowej bez potrzeby uzyskiwania przepustki,
c) na podstawie zaświadczenia wystawionego przez naczelnika urzędu celno-skarbowego, pod warunkiem uzyskania przepustki.

19. Wstępując na teren kontrolowanego w ramach kontroli celno-skarbowej, kontrolujący podlegają:
a) rewizji osobistej przewidzianej w regulacjach wewnętrznych tej jednostki,
b) obowiązkowi uzyskania przepustki,
c) przepisom o bezpieczeństwie i higienie pracy obowiązującym u kontrolowanego.

20. W ramach kontroli celno-skarbowej, przy rewizji przesyłek pocztowych i pobieraniu próbek towarów w nich przesyłanych:
a) niezbędna jest obecność pracownika placówki pocztowej oraz odbiorcy przesyłki pocztowej,
b) możliwa jest obecność zgłaszającego, nadawcy lub odbiorcy przesyłki pocztowej,
c) niezbędna jest obecność pracownika placówki pocztowej.

21. W ramach kontroli celno-skarbowej, zabezpieczenie zobowiązania podatkowego oraz należności celnych na majątku kontrolowanego może nastąpić:
a) na podstawie decyzji wydanej przez naczelnika urzędu celno-skarbowego,
b) poprzez zajęcie składników tego majątku dokonane przez kontrolującego,
c) przez komornika sądowego właściwego dla kontrolowanego.

22. Kontrolę celno-skarbową przestrzegania przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych kończy doręczenie kontrolowanemu:
a) protokołu pokontrolnego,
b) wyniku kontroli,
c) decyzji administracyjnej.

23. W zakresie objętym kontrolą celno-skarbową, kontrolowany może skorygować uprzednio złożoną deklarację podatkową dla podatku od towarów i usług w terminie:
a) 14 dni od dnia doręczenia wyniku kontroli,
b) 7 dni od dnia doręczenia protokołu kontroli,
c) do dnia doręczenia postanowienia o przekształceniu kontroli celno-skarbowej w postępowanie podatkowe.

24. W przypadku przekształcenia się kontroli celno-skarbowej w postępowanie podatkowe, do przeprowadzenia tego postępowania i wydania decyzji uprawniony jest:
a) naczelnik urzędu celno-skarbowego, właściwy według miejsca zamieszkania lub siedziby kontrolowanego,

b) naczelnik urzędu skarbowego, właściwy według miejsca zamieszkania lub siedziby kontrolowanego,
c) naczelnik urzędu celno-skarbowego, który sporządził wynik kontroli celno-skarbowej.

25. Po przekształceniu się kontroli celno-skarbowej w postępowanie podatkowe, od decyzji kończącej to postępowanie stronie przysługuje:
a) odwołanie do naczelnika urzędu celno-skarbowego, który wydał tę decyzję,
b) wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy do naczelnika urzędu celno-skarbowego, który wydał tę decyzję,
c) odwołanie do dyrektora izby administracji skarbowej.

Wydawanie zaświadczeń przez organy podatkowe

1. Na postanowienie organu podatkowego o odmowie wydania zaświadczenia o treści żądanej przez wnioskodawcę:
a) nie służy żaden środek zaskarżenia,
b) służy zażalenie,
c) służy skarga do organu wyższego stopnia.

2. Zaświadczenie organu podatkowego potwierdza stan faktyczny i prawny:
a) na dzień wskazany przez osobę ubiegającą się o wydanie zaświadczenia,
b) na dzień wydania zaświadczenia,
c) na dzień złożenia wniosku.

3. Odmowa wydania zaświadczenia przez organ podatkowy następuje w formie:
a) decyzji,
b) postanowienia,
c) postanowienia stwierdzającego niedopuszczalność wniosku.

4. Zaświadczenie o zaległościach podatkowych podatnika zbywającego zorganizowaną część przedsiębiorstwa może zostać wydane:
a) bez zgody podatnika, na wniosek każdej osoby, która ma interes faktyczny lub prawny w uzyskaniu zaświadczenia,
b) na wniosek nabywcy, za zgodą podatnika,
c) na wniosek podatnika po przedłożeniu umowy sprzedaży zorganizowanej części przedsiębiorstwa sporządzonej w formie aktu notarialnego.

Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi

1. Sędziów sądów administracyjnych powołuje do pełnienia urzędu:
a) Prezes Rady Ministrów,
b) Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej,
c) Przewodniczący Krajowej Rady Sądownictwa.

2. Zgodnie z ustawą Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi orzekanie w sprawach skarg na interpretacje indywidualne przepisów prawa podatkowego:
a) należy do właściwości sądów administracyjnych,
b) nie należy do właściwości sądów administracyjnych,
c) należy do właściwości sądów administracyjnych, jeżeli ta interpretacja nie została uwzględniona w rozstrzygnięciu decyzji, od której wniesiono skargę.

3. Skarga do sądu administracyjnego przysługuje na:
a) postanowienie o niedopuszczalności odwołania,
b) postanowienie organu odwoławczego przekazujące sprawę organowi podatkowemu pierwszej instancji w celu dokonania wymiaru uzupełniającego,
c) postanowienie o wszczęciu postępowania podatkowego.

4. Spory o właściwość między samorządowymi kolegiami odwoławczymi rozstrzyga:
a) minister sprawiedliwości,
b) minister właściwy do spraw administracji publicznej,
c) sąd administracyjny.

5. Do właściwości sądów administracyjnych należy orzekanie w sprawach skarg na:
a) decyzje, które stały się ostateczne w związku z niezłożeniem odwołania,
b) decyzje administracyjne,
c) interpretacje ogólne.

6. Sąd administracyjny w razie uzasadnionej potrzeby udziela niezbędnych pouczeń co do czynności procesowych i skutków ich zaniedbań stronom występującym w sprawie:
a) samodzielnie,
b) bez radcy prawnego,
c) bez doradcy podatkowego.

7. Zgodnie z ustawą Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi do rozpoznania sprawy właściwy jest wojewódzki sąd administracyjny, na którego obszarze właściwości:
a) ma siedzibę organ administracji publicznej, którego działalność została zaskarżona,
b) ma siedzibę lub miejsce zamieszkania strona,
c) ma siedzibę organ pierwszej instancji.

8. Naczelny Sąd Administracyjny:
a) podejmuje uchwały mające na celu wyjaśnienie przepisów prawnych, których stosowanie wywołało rozbieżności w orzecznictwie sądów administracyjnych,
b) rozpatruje skargi na decyzje, których treść dotyczy zagadnień prawnych budzących poważne wątpliwości,
c) rozpatruje skargi na decyzje, których treść dotyczy zagadnień prawnych budzących poważne wątpliwości a niezwłoczne rozstrzygnięcie sprawy leży w interesie publicznym.

9. W postępowaniu w sprawie sądowoadministracyjnej stronami są:
a) wyłącznie skarżący oraz jego przedstawiciel,
b) wyłącznie osoba kierująca organem, którego działanie lub bezczynność jest przedmiotem skargi,
c) skarżący oraz organ, którego działanie lub bezczynność lub przewlekle prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi.

10. Wniosek o wyłączenie sądu:
a) strona zgłasza na piśmie w sądzie, w którym sprawa się toczy, wskazując dowody uzasadniające wyłączenie,
b) strona składa na piśmie lub ustnie do protokołu posiedzenia w sądzie, w którym sprawa się toczy, uprawdopodabniając przyczyny wyłączenia,
c) jest niedopuszczalny i podlega odrzuceniu na posiedzeniu niejawnym.

11. Wojewódzki sąd administracyjny na posiedzeniu jawnym rozstrzyga w składzie:
a) jednego sędziego,
b) trzech sędziów,
c) pięciu sędziów.

12. Pełnomocnik w sprawie sądowoadministracyjnej obowiązany jest dołączyć do akt sprawy pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzytelny odpis pełnomocnictwa:
a) przy pierwszej czynności procesowej,
b) jedynie na wezwanie sądu w trakcie rozprawy,
c) na żądanie strony przeciwnej.

13. Pełnomocnictwo ogólne lub do prowadzenia poszczególnych spraw sądowoadministracyjnych obejmuje z samego prawa umocowanie do:
a) wszystkich łączących się ze sprawą czynności w postępowaniu, a w tym skargi o wznowienie postępowania,
b) wszystkich łączących się ze sprawą czynności w postępowaniu, z wyjątkiem cofnięcia skargi w całości lub w części,
c) wszystkich łączących się ze sprawą czynności w postępowaniu, wyłączając odbiór kosztów postępowania.

14. Zgodnie z ustawą Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi mocodawca stawający jednocześnie z pełnomocnikiem może:
a) tylko prostować oświadczenia pełnomocnika,
b) niezwłocznie prostować lub odwoływać oświadczenia pełnomocnika,
c) niezwłocznie prostować oświadczenia pełnomocnika oraz odwołać oświadczenie pełnomocnika pod warunkiem równoczesnego cofnięcia pełnomocnictwa.

15. Wypowiedzenie pełnomocnictwa przez mocodawcę odnosi skutek prawny w stosunku do sądu administracyjnego:
a) od dnia zawiadomienia go o tym,
b) w terminie 2 tygodni od zawiadomienia o tym sądu i strony przeciwnej,
c) od dnia doręczenia stronie przeciwnej tego zawiadomienia przez sąd.

16. Zgodnie z ustawą Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi doradca podatkowy, który wypowiedział pełnomocnictwo:
a) nie jest obowiązany dłużej działać za stronę,
b) jest obowiązany działać za stronę jeszcze przez dwa tygodnie, chyba że mocodawca zwolni go od tego obowiązku,
c) jest obowiązany działać za stronę jeszcze przez trzydzieści dni, chyba że mocodawca zwolni go od tego obowiązku.

17. Uprawnionym do wniesienia skargi do sądu administracyjnego jest:
a) wyłącznie osoba, do której skierowano decyzję lub postanowienie,
b) każdy, kto ma w tym interes prawny,
c) każdy, kto ma w tym interes faktyczny lub prawny albo do czyjego interesu działanie organu administracji publicznej się odnosi.

18. Skargę do sądu administracyjnego można wnieść po wyczerpaniu środków zaskarżenia, jeżeli służyły one skarżącemu w postępowaniu przed organem właściwym w sprawie. Przez wyczerpanie środków zaskarżenia należy rozumieć sytuację, w której:
a) organ odwoławczy stwierdził wniesienie odwołania lub zażalenia z uchybieniem terminu,
b) stronie nie przysługuje żaden środek zaskarżenia,
c) stronie przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, natomiast nie przysługuje odwołanie.

19. Skargę do wojewódzkiego sądu administracyjnego wnosi się:
a) za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest są przedmiotem skargi,
b) bezpośrednio do sądu administracyjnego,
c) za pośrednictwem organu wyższego stopnia nad organem, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi.

20. Skargę do wojewódzkiego sądu administracyjnego wnosi się w terminie:
a) 14 dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie,
b) 30 dni od dnia, w którym strona dowiedziała się lub mogła się dowiedzieć o treści rozstrzygnięcia w sprawie,
c) 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie.

21. Zgodnie z ustawą Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie może być oparta wyłącznie na zarzucie:
a) naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego, przy czym sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną,
b) naruszenia przepisów postępowania, przy czym sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną,
c) naruszenia przepisów postępowania lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego, przy czym sąd administracyjny nie jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną.

22. Zgodnie z ustawą Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w razie wniesienia skargi do sądu po wszczęciu postępowania administracyjnego w celu zmiany, uchylenia, stwierdzenia nieważności aktu lub wznowienia postępowania:
a) postępowanie sądowe podlega zawieszeniu,
b) sąd odrzuca skargę,
c) skarżący jest zobowiązany cofnąć skargę na wezwanie sądu.

23. W postępowaniu sądowoadministracyjnym sąd odrzuca skargę:
a) wniesioną po upływie terminu do jej wniesienia,
b) jeżeli skarga jest w sposób oczywisty bezzasadna,
c) jeżeli przed wniesieniem skargi organ administracji wszczął postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji.

24. Cofnięcie skargi w postępowaniu przed sądem administracyjnym:
a) nie jest wiążące dla sądu administracyjnego,
b) sąd uzna za niedopuszczalne, jeżeli zmierza ono do obejścia prawa lub spowodowałoby utrzymanie w mocy aktu lub czynności dotkniętych wadą nieważności,
c) jest bezwzględnie wiążące dla sądu.

25. Sąd administracyjny zarządza odbycie całego posiedzenia lub jego części przy drzwiach zamkniętych:
a) na wniosek strony, jeżeli wymaga tego ochrona życia prywatnego strony lub inny ważny interes prywatny,
b) na każde żądanie strony,
c) w każdym przypadku - na zgodny wniosek stron.

26. Zgodnie z ustawą Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi nieobecność stron lub ich pełnomocników na rozprawie:
a) zobowiązuje przewodniczącego do zamknięcia rozprawy,
b) nie wstrzymuje rozpoznania sprawy,
c) powoduje odroczenie terminu rozpoznania sprawy.

27. Zgodnie z ustawą Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi od orzeczeń przewodniczącego wydanych w toku rozprawy strony mogą odwołać się:
a) do czasu zamknięcia rozprawy, do sądu orzekającego,
b) do przewodniczącego wydziału sądu administracyjnego, w terminie do 7 dni od zamknięcia rozprawy,
c) do sądu orzekającego, w dniu rozprawy, w godzinach pracy sądu.

28. Celem postępowania mediacyjnego w postępowaniu przed sądem administracyjnym jest:
a) zawarcie ugody administracyjnej między stroną skarżącą i organem,
b) ustalenie istnienia ważnego interesu strony lub interesu publicznego jako przesłanki uwzględnienia skargi przez sąd,
c) wyjaśnienie i rozważenie okoliczności faktycznych i prawnych sprawy oraz przyjęcie przez strony ustaleń co do sposobu jej załatwienia w granicach obowiązującego prawa.

29. Sprawa sądowoadministracyjna może być rozpoznana w trybie uproszczonym, jeżeli:
a) decyzja lub postanowienie są dotknięte wadą nieważności, o której mowa w art. 156 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego lub w innych przepisach albo wydane zostały z naruszeniem prawa dającym podstawę do wznowienia postępowania,
b) decyzja lub postanowienie są dotknięte wadą nieważności albo wydane zostały z naruszeniem prawa dającym podstawę do wznowienia postępowania, a wartość przedmiotem sporu nie przekracza kwoty 10 000 zł,
c) decyzja lub postanowienie są dotknięte wadą nieważności, o której mowa w art. 156 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego lub w innych przepisach albo wydane zostały z naruszeniem prawa dającym podstawę do wznowienia postępowania, a wartość przedmiotem sporu nie przekracza kwoty 100 000 zł.

30. W trybie uproszczonym sąd rozpoznaje sprawy na posiedzeniu:
a) jawnym w składzie jednego sędziego,
b) niejawnym w składzie trzech sędziów,
c) niejawnym w składzie jednego sędziego.

31. Jeżeli rozstrzygnięcie sprawy zależy od wyniku innego toczącego się postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym lub Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej, sąd:
a) może zawiesić postępowanie z urzędu,
b) zawiesza postępowanie z urzędu,
c) zawiesza postępowanie na zgodny wniosek stron.

32. Wojewódzki sąd administracyjny rozstrzyga:
a) wyłącznie w granicach określonych w skardze,
b) w granicach danej sprawy nie będąc jednak związany zarzutami i wnioskami skargi oraz powołaną podstawą prawną,
c) w granicach danej sprawy nie będąc jednak związany zarzutami i wnioskami skargi oraz powołaną podstawą prawną, z wyjątkiem skargi na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie, opinię zabezpieczającą i odmowę wydania opinii zabezpieczającej.

33. W sprawach, w których skargę oddalono uzasadnienie wyroku sąd administracyjny pierwszej instancji sporządza:
a) z urzędu w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia wyroku,
b) w terminie 7 dni od dnia zgłoszenia wniosku strony,
c) w terminie 14 dni od dnia zgłoszenia wniosku strony.

34. Sąd uwzględniając skargę na decyzję lub postanowienie stwierdza nieważność decyzji, jeżeli stwierdzi:
a) naruszenie prawa materialnego, które miało wpływ na wynik sprawy,
b) naruszenie prawa dające podstawę do wznowienia postępowania administracyjnego,
c) istnienie przyczyn określonych w art. 156 Kpa lub w innych przepisach.

35. Zgodnie z ustawą Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, w przypadku uchylenia decyzji lub postanowienia w całości lub w części z powodu naruszenia prawa materialnego które miało wpływ na wynik sprawy, jeżeli jest to uzasadnione okolicznościami sprawy, sąd:
a) zobowiązuje organ do wydania w określonym terminie decyzji lub postanowienia wskazując sposób załatwienia sprawy lub jej rozstrzygnięcie, chyba że rozstrzygnięcie pozostawiono uznaniu organu,
b) może zobowiązać organ do wydania w określonym terminie decyzji lub postanowienia wskazując sposób załatwienia sprawy lub jej rozstrzygnięcie,

c) przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ nie wskazując mu sposobu załatwienia sprawy lub jej rozstrzygnięcie.

36. Sąd uwzględniając skargę na interpretację indywidualną przepisów prawa podatkowego:
a) uchyla interpretację,
b) uchyla interpretację i orzeka co do istoty w zakresie prawidłowości stanowiska zawartego we wniosku o interpretację,
c) stwierdza nieważność interpretacji.

37. W razie nieuwzględnienia skargi sąd administracyjny:
a) oddala skargę,
b) odrzuca skargę,
c) umarza postępowanie.

38. Zgodnie z ustawą Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania:
a) jeżeli skarżący skutecznie cofnął skargę,
b) w razie nieuwzględnienia skargi,
c) w razie wniesienia skargi po terminie.

39. Od wydanego przez wojewódzki sąd administracyjny wyroku lub postanowienia kończącego postępowanie w sprawie przysługuje:
a) skarga kasacyjna do Naczelnego Sądu Administracyjnego,
b) skarga kasacyjna do Naczelnego Sądu Administracyjnego po uprzednim wezwaniu wojewódzkiego sądu administracyjnego do usunięcia naruszenia prawa,
c) rewizja nadzwyczajna do Sądu Najwyższego.

40. Wyrok wojewódzkiego sądu administracyjnego może być zaskarżony z powodu:
a) naruszenia prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie,
b) wszelkiego naruszenia przepisów postępowania,
c) naruszenia prawa materialnego, jeżeli uchybienie to mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy.

41. Skargę kasacyjną wnosi się do sądu, który wydał zaskarżony wyrok lub postanowienie, w terminie:
a) czternastu dni od dnia doręczenia stronie odpisu orzeczenia z uzasadnieniem,
b) trzydziestu dni od dnia doręczenia stronie odpisu orzeczenia,
c) trzydziestu dni od dnia doręczenia stronie odpisu orzeczenia z uzasadnieniem.

42. Zgodnie z ustawą Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, jeżeli przed przedstawieniem skargi kasacyjnej Naczelnemu Sądowi Administracyjnemu wojewódzki sąd administracyjny stwierdzi, że w sprawie zachodzi nieważność postępowania albo podstawy skargi kasacyjnej są oczywiście usprawiedliwione:
a) uchyla zaskarżony wyrok lub postanowienie i na tym samym posiedzeniu ponownie rozpoznaje sprawę,
b) uchyla zaskarżony wyrok i umarza postępowanie,
c) stwierdza nieważność postępowania i na tym samym posiedzeniu ponownie rozpoznaje sprawę.

43. Naczelny Sąd Administracyjny w razie uwzględnienia skargi kasacyjnej, uchylając zaskarżone orzeczenie:
a) może rozpoznać skargę, jeżeli uzna, że istota sprawy jest dostatecznie wyjaśniona, a nie naruszono przepisów postępowania, które mogły mieć wpływ na wynik sprawy,
b) może rozpoznać skargę, jeżeli nie naruszono przepisów postępowania, które mogły mieć istotny wpływ na wynik sprawy, a zachodzi jedynie naruszenie przepisów prawa materialnego,
c) rozpoznaje skargę, jeżeli uzna, że istota sprawy jest dostatecznie wyjaśniona.

44. Ustanowienie w ramach prawa pomocy w postępowaniu sądowoadministracyjnym doradcy podatkowego:
a) stanowi uprawnienie strony do udzielenia pełnomocnictwa wyznaczonemu doradcy podatkowemu z obowiązkiem poniesienia przez nią wynagrodzenia i wydatków doradcy podatkowego,
b) zobowiązuje stronę do udzielenia pełnomocnictwa wyznaczonemu doradcy podatkowemu z obowiązkiem poniesienia przez nią połowy wynagrodzenia i wydatków doradcy podatkowego,
c) zwalnia stronę z ponoszenia przez nią wynagrodzenia i wydatków doradcy podatkowego.

45. Można żądać wznowienia postępowania sądowoadministracyjnego zakończonego prawomocnym orzeczeniem w razie:
a) późniejszego wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu,
b) naruszenia przez sąd prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie,
c) naruszenia przepisów postępowania, jeżeli uchybienie to mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy.

46. Wysokość oraz szczegółowe zasady pobierania wpisu od pism wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym określa:
a) Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego, w drodze zarządzenia,
b) Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, w drodze rozporządzenia,
c) Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia.

47. Na postanowienie referendarza sądowego o przyznaniu wynagrodzenia doradcy podatkowemu za zastępstwo prawne wykonane na zasadzie prawa pomocy oraz o zwrocie niezbędnych udokumentowanych wydatków doradca podatkowy może wnieść do właściwego wojewódzkiego sądu administracyjnego:
a) sprzeciw w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia,
b) zażalenie w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia,
c) skargę w terminie 30 dni od dnia doręczenia postanowienia.

48. Zgodnie z ustawą Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi termin do załatwienia sprawy przez organ administracji określony w przepisach prawa lub wyznaczony przez sąd liczy się od dnia:
a) doręczenia akt organowi,
b) ogłoszenia sentencji wyroku na rozprawie,
c) 30 dni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia sądu.

49. Akty lub czynności z zakresu administracji publicznej dotyczące uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa, podjęte w ramach postępowań, o których mowa w dziale V w rozdziale 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej:
a) nie są objęte kontrolą sądów administracyjnych,
b) są objęte kontrolą sądów administracyjnych, po uprzednim wezwaniu na piśmie właściwego organu do usunięcia naruszenia prawa,
c) są objęte kontrolą sądów administracyjnych, po wyczerpaniu środków zaskarżenia przez skarżącego.

50. Jeżeli organ nie przekazał sądowi administracyjnemu skargi mimo wymierzenia grzywny, sąd:
a) z urzędu rozpoznaje sprawę na podstawie odpisu skargi,
b) może na żądanie skarżącego rozpoznać sprawę na podstawie nadesłanego odpisu skargi, gdy stan faktyczny i prawny przedstawiony w skardze nie budzi uzasadnionych wątpliwości.
c) może rozpoznać skargę, pod warunkiem, że skarżący złożył odpis skargi, zgłaszając jednocześnie wątpliwości, co do stanu faktycznego i prawnego sprawy.

Ustawa o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników

1. Jakiej rangi akt prawny określa zasady ewidencji podatników, płatników podatków i płatników składek na ubezpieczenie społeczne?
a) ustawa zasadnicza,
b) rozporządzenie Ministra Finansów,
c) ustawa.

2. Centralny Rejestr Podatników prowadzi:
a) Szef Krajowej Administracji Skarbowej,
b) naczelnik urzędu skarbowego właściwy dla celów ewidencyjnych,
c) dyrektor izby administracji skarbowej.

3. Po złożeniu poprawnego zgłoszenia ewidencyjnego naczelnik urzędu skarbowego wydaje:
a) decyzję o nadaniu numeru NIP,
b) postanowienie o nadaniu NIP,
c) potwierdzenie nadania NIP.

4. Dane zawarte w dokumentacji związanej z NIP oraz aktualizacją danych zawartych w zgłoszeniach identyfikacyjnych udostępniane są m.in.:
a) stronom czynności cywilnoprawnych w zakresie dotyczącym stron,
b) prokuratorom, przedstawicielom NIK, Policji, ABW, CBA, w celu realizacji ich zadań ustawowych,
c) sądom rodzinnym – w związku z prowadzonym postępowaniem.

5. NIP nadany podatnikowi przechodzi na następcę prawnego w przypadku:
a) przekształcenia przedsiębiorstwa państwowego w spółkę partnerską,

b) przekształcenia przedsiębiorstwa komunalnego w jednoosobową spółkę gminy,
c) przekształcenia przedsiębiorstwa prywatnego osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarcza w spółkę cywilną.

B. Pytania otwarte

1. Zakres obowiązywania Kodeksu postępowania administracyjnego.
2. Zasady ogólne postępowania administracyjnego.
3. Organy wyższego stopnia i organy naczelne w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego.
4. Właściwość organów administracji publicznej na podstawie Kodeksu postępowania administracyjnego.
5. Wyłączenie pracownika oraz organu administracji publicznej na podstawie Kodeksu postępowania administracyjnego.
6. Strona postępowania na podstawie Kodeksu postępowania administracyjnego.
7. Załatwianie spraw przez organy administracji publicznej na podstawie Kodeksu postępowania administracyjnego.
8. Doręczanie pism przez organy administracji publicznej na podstawie Kodeksu postępowania administracyjnego.
9. Dowody w postępowaniu prowadzonym przez organy administracji publicznej na podstawie Kodeksu postępowania administracyjnego.
10. Ugoda na podstawie Kodeksu postępowania administracyjnego.
11. Odwołania i zażalenia na podstawie Kodeksu postępowania administracyjnego.
12. Wznowienie postępowania administracyjnego na podstawie Kodeksu postępowania administracyjnego.
13. Stwierdzenie nieważności decyzji w Kodeksie postępowania administracyjnego.
14. Sposoby liczenia terminów na podstawie Ordynacji podatkowej. Warunki uznania pisma za złożone w terminie.
15. Zasady ogólne postępowania podatkowego.
16. Przesłanki i tryb wyłączenia pracownika organu podatkowego.
17. Pełnomocnik w postępowaniu podatkowym – rodzaje pełnomocnictwa, zasady ustanowienia, zakres działania.
18. Tymczasowy pełnomocnik szczególny w postępowaniu podatkowym.
19. Terminy załatwiania spraw w Ordynacji podatkowej.
20. Zakres stosowania środków komunikacji elektronicznej w postępowaniu podatkowym.
21. Doręczanie pism organu podatkowego za pomocą środków komunikacji elektronicznej.
22. Doręczenia – omów tryby doręczeń w Ordynacji podatkowej.
23. Zasady doręczania pism osobom fizycznym w Ordynacji podatkowej.
24. Zasady doręczania pism osobom prawnym w Ordynacji podatkowej.
25. Skutki odmowy pokwitowania doręczenia oraz odmowy przyjęcia pisma w Ordynacji podatkowej.
26. Wezwania – formy, sposoby zastosowania się do wezwania, ograniczenia w wezwaniu do osobistego stawiennictwa w Ordynacji podatkowej.
27. Przywrócenie terminu w Ordynacji podatkowej.
28. Wszczęcie postępowania podatkowego – data wszczęcia, forma, wyjątki od wydawania postanowień
29. Zawartość podania i tryb usuwania jego braków w Ordynacji podatkowej.
30. Zasady sporządzania protokołu w Ordynacji podatkowej. Różnica między protokołem a adnotacją.
31. Zasady udostępniania stronie akt sprawy podatkowej.
32. Rodzaje dowodów w Ordynacji podatkowej.
33. Zasady i tryb występowania przez organ podatkowy o informacje do banków i instytucji finansowych.
34. Księgi podatkowe – reguły oceny mocy dowodowej.
35. Świadek w Ordynacji podatkowej.
36. Zasady przeprowadzania dowodu z opinii biegłego. Zasady przeprowadzania dowodu z oględzin w Ordynacji podatkowej.
37. Badanie w postępowaniu podatkowym oświadczeń woli stron czynności prawnych - powództwo o ustalenie.
38. Rozprawa w postępowaniu podatkowym.
39. Zawieszenie postępowania podatkowego.
40. Elementy niezbędne decyzji w świetle przepisów Ordynacji podatkowej.
41. Uzupełnienie braków decyzji podatkowej, sprostowanie oraz wyjaśnienie decyzji podatkowej.
42. Elementy niezbędne postanowienia w świetle przepisów Ordynacji podatkowej.
43. Różnice między decyzją a postanowieniem na gruncie przepisów Ordynacji podatkowej.
44. Odwołania i zażalenia w Ordynacji podatkowej – tryb wnoszenia, termin, treść odwołania i zażalenia.
45. Wykonalność decyzji ostatecznych i nieostatecznych w świetle przepisów Ordynacji podatkowej.
46. Rygor natychmiastowej wykonalności decyzji podatkowej.
47. Wstrzymanie wykonania decyzji ostatecznej w Ordynacji podatkowej.
48. Rodzaje rozstrzygnięć organu odwoławczego w świetle przepisów Ordynacji podatkowej.
49. Tryby nadzwyczajne wzruszenia decyzji ostatecznej w Ordynacji podatkowej – zakres stosowania i różnice między nimi.
50. Przesłanki uzasadniające wznowienie postępowania podatkowego.
51. Rodzaje rozstrzygnięć organu podatkowego po przeprowadzeniu postępowania wszczętego w wyniku wznowienia.
52. Przesłanki stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznej w Ordynacji podatkowej.
53. Tryb uchylenia lub zmiany decyzji ostatecznej w Ordynacji podatkowej.
54. Wygaśnięcie decyzji podatkowej.
55. Kary porządkowe w postępowaniu podatkowym.
56. Koszty postępowania podatkowego - rodzaje kosztów, tryb obciążania strony kosztami postępowania.

57. Zakres podmiotowy i przedmiotowy czynności sprawdzających dokonywanych na podstawie Ordynacji podatkowej.
58. Podmioty uprawnione do reprezentowania podatnika w toku czynności sprawdzających.
59. Procedury korygowania deklaracji w ramach czynności sprawdzających.
60. Zakres weryfikacji w ramach czynności sprawdzających ulg podatkowych wykazanych w deklaracji przez podatnika.
61. Zasady dokonywania oględzin lokalu mieszkalnego w ramach czynności sprawdzających.
62. Zasady prowadzenia kontroli przedsiębiorców wynikające z ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.
63. Środki prawne przysługujące kontrolowanemu przedsiębiorcy w sytuacji wykonywania kontroli z naruszeniem przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.
64. Zakres podmiotowy i przedmiotowy kontroli podatkowej.
65. Podmioty uprawnione do reprezentowania kontrolowanego w zakresie kontroli podatkowej.
66. Instytucja zawiadomienia kontrolowanego o zamiarze wszczęcia kontroli podatkowej.
67. Organy uprawnione do wszczęcia kontroli podatkowej.
68. Treść upoważnienia do przeprowadzenia kontroli podatkowej.
69. Procedury wszczęcia kontroli podatkowej.
70. Zasady dokonywania czynności kontrolnych w toku kontroli podatkowej.
71. Miejsca przeprowadzania czynności kontrolnych w toku kontroli podatkowej.
72. Uprawnienia kontrolujących w toku kontroli podatkowej.
73. Obowiązki kontrolowanego w toku kontroli podatkowej.
74. Zasady dokonywania oględzin budynku lub lokalu mieszkalnego w toku kontroli podatkowej.
75. Zasady dokumentowania przebiegu kontroli podatkowej.
76. Procedura zakończenia kontroli podatkowej.
77. Wydawanie zaświadczeń przez organy podatkowe – forma, termin, przesłanki uprawniające do wystąpienia o zaświadczenie.
78. Zaświadczenia wydawane przez organy podatkowe na wniosek osób innych niż podatnik.
79. Zakres przedmiotowy kontroli celno-skarbowej.
80. Zakres przedmiotowy i tryb wykonywania kontroli celno-skarbowej jako kontroli stałej.
81. Miejsca wykonywania czynności kontrolnych w ramach kontroli celno-skarbowej.
82. Organy uprawnione do wykonywania oraz koordynowania kontroli celno-skarbowej.
83. Wszczęcie kontroli celno-skarbowej.
84. Elementy upoważnienia do przeprowadzenia kontroli celno-skarbowej oraz jego zastosowanie.
85. Terminy dotyczące zakończenia kontroli celno-skarbowej oraz skutki jej niezakończenia we właściwym terminie.
86. Uprawnienia przysługujące kontrolującym w ramach kontroli celno-skarbowej.
87. Zasady dotyczące wstępu kontrolujących na teren kontrolowanego oraz osób trzecich i poruszania się po tych terenach w ramach kontroli celno-skarbowej.
88. Stosowanie procedury zamknięć urzędowych w ramach kontroli celno-skarbowej.
89. Stosowanie procedury konwoju towarów w ramach kontroli celno-skarbowej.
90. Stosowanie procedury strzeżenia towarów w ramach kontroli celno-skarbowej.
91. Stosowanie procedury zatrzymania środków przewozowych w ramach kontroli celno-skarbowej.
92. Stosowanie procedury kontroli przesyłek pocztowych w ramach kontroli celno-skarbowej.
93. Stosowanie procedury przeszukania osób oraz lokali i innych pomieszczeń w ramach kontroli celno-skarbowej.
94. Zabezpieczenie zobowiązania podatkowego oraz należności celnych na majątku kontrolowanego w ramach kontroli celno-skarbowej.
95. Dokumentowanie czynności kontrolnych w ramach kontroli celno-skarbowej.
96. Sposoby zakończenia kontroli celno-skarbowej i ich skutki prawne dla kontrolowanego.
97. Uprawnienia do składania korekty deklaracji w zakresie objętym kontrolą celno-skarbową.
98. Warunki i tryb przekształcenia się kontroli celno-skarbowej w postępowanie podatkowe.
99. Uregulowania dotyczące postępowania podatkowego prowadzonego w wyniku przekształcenia się kontroli celno-skarbowej, zawarte w ustawie o Krajowej Administracji Skarbowej.
100. Zadania sądów administracyjnych i zakres ich właściwości.
101. Strony i uczestnicy postępowania sądowoadministracyjnego.
102. Wyłączenie sędziego sądu administracyjnego od rozpoznawania sprawy – przesłanki, zasady i tryb wyłączenia.
103. Zasady ustanawiania pełnomocnika w postępowaniu sądowoadministracyjnym i zakres jego działania.
104. Termin, tryb wnoszenia oraz elementy skargi do sądu administracyjnego.
105. Skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego w indywidualnej sprawie – wymogi formalne, tryb rozpatrzenia.
106. Przesłanki i tryb odrzucenia skargi przez sąd administracyjny.
107. Umorzenie postępowania sądowoadministracyjnego – przesłanki i tryb.
108. Zasady i tryb wstrzymania wykonania decyzji lub postanowienia, na które wniesiono skargę do sądu administracyjnego.
109. Postępowanie mediacyjne i uproszczone przed sądem administracyjnym – cele i przesłanki podjęcia.
110. Zawieszenie postępowania sądowoadministracyjnego – przesłanki i tryb.
111. Uzasadnienie wyroku – terminy i zasady sporządzania.
112. Uwzględnienie skargi do sądu administracyjnego – przesłanki, treść orzeczenia i jego skutki.
113. „Merytoryczne orzeczenie" sądu administracyjnego – przesłanki, zakres związania organu administracji, środki zaskarżenia.

114. Skarga do sądu administracyjnego na bezczynność organu lub przewlekłe prowadzenie postępowania – przesłanki, treść orzeczenia, skutki uwzględnienia skargi.
115. Prawomocność orzeczeń sądu administracyjnego.
116. Skarga kasacyjna – przesłanki, termin i tryb wnoszenia, podmioty legitymowane.
117. Zażalenie do Naczelnego Sądu Administracyjnego – przesłanki wnoszenia, wymogi formalne, termin wniesienia.
118. Koszty postępowania sądowoadministracyjnego – elementy składające się na koszty, zasady ich zwrotu i obciążenia stron i organu.
119. Prawo pomocy w postępowaniu sądowoadministracyjnym – przesłanki udzielenia i zakres, tryb zaskarżenia zarządzeń i postanowień w zakresie prawa pomocy, podmioty legitymowane.
120. Wznowienie postępowania sądowoadministracyjnego – przesłanki i tryb.
121. Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia sądowoadministracyjnego – przesłanki i tryb.
122. Wskaż kategorie podmiotów podlegających obowiązkowi ewidencyjnemu.
123. Omów tryb nadawania Numeru Identyfikacji Podatkowej.
124. Rejestracja podatnika podatku od towarów i usług w świetle ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników.
125. Obowiązki przedsiębiorcy w zakresie aktualizacji danych na gruncie ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników.
126. Wskaż w jakich sytuacjach i komu podatnik ma obowiązek podawania identyfikatora podatkowego.
127. Co to jest Krajowa Ewidencja Podatników, kto ją prowadzi, skąd pochodzą i do jakich celów wykorzystywane są zawarte w niej informacje.
128. Wymień podmioty, którym na podstawie ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników udostępnia się dane objęte tajemnicą skarbową.

Postępowanie egzekucyjne w administracji

A. Test

1. Wszczęcie egzekucji administracyjnej następuje z chwilą:
a) doręczenia zobowiązanemu pisemnego upomnienia zawierającego wezwanie do zapłaty zaległości,
b) doręczenia dłużnikowi zajętej wierzytelności zawiadomienia o zajęciu wierzytelności lub prawa majątkowego, jeżeli to doręczenie nastąpiło przed doręczeniem zobowiązanemu odpisu tytułu wykonawczego,
c) wyłącznie z chwilą doręczenia zobowiązanemu odpisu tytułu wykonawczego.

2. Postępowanie egzekucyjne dotyczące objętego tytułem wykonawczym obowiązku, który przeszedł na osobę trzecią może być kontynuowane na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego na:
a) zobowiązanego,
b) zobowiązanego, o ile postępowanie to dotyczy środków egzekucyjnych zastosowanych przed przejściem obowiązków na osobę trzecią,
c) osobę trzecią.

3. Zgodnie z ustawą o postępowaniu egzekucyjnym w administracji osobie, której żądanie wyłączenia rzeczy lub prawa majątkowego nie zostało uwzględnione w ostatecznym postanowieniu organu przysługuje:
a) skarga do sądu administracyjnego,
b) prawo żądania zwolnienia rzeczy lub prawa majątkowego w trybie przepisów Kodeksu postępowania cywilnego,
c) skarga do Ministra Finansów.

4. Zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego w postępowaniu egzekucyjnym w administracji jest skuteczne:
a) w odniesieniu do wszystkich rachunków bankowych zobowiązanego, niezależnie od tego, czy organ egzekucyjny wskazał ich numery w zawiadomieniu, z wyjątkiem rachunku bankowego prowadzonego dla zobowiązanego i jego małżonka,
b) w odniesieniu do wszystkich rachunków bankowych zobowiązanego, również w odniesieniu do rachunków bankowych prowadzonych dla kilku osób fizycznych, których zobowiązany jest współwłaścicielem, niezależnie od tego, czy organ egzekucyjny wskazał ich numery w zawiadomieniu o zajęciu,
c) tylko w odniesieniu do tych rachunków, których numery zostały wskazane przez organ egzekucyjny w zawiadomieniu o zajęciu wierzytelności z rachunku bankowego.

5. Egzekucja z majątku wspólnego zobowiązanego i jego małżonka, oraz z ich majątków osobistych jest prowadzona na podstawie:
a) tytułu wykonawczego wystawionego na zobowiązanego,
b) tytułu wykonawczego wystawionego na oboje małżonków,
c) dwóch odrębnych tytułów wykonawczych wystawionych na zobowiązanego i na małżonka zobowiązanego.

6. Organem egzekucyjnym w administracyjnym postępowaniu egzekucyjnym jest:

a) naczelnik urzędu skarbowego,
b) naczelnik urzędu celno-skarbowego,
c) komornik skarbowy.

7. Zgodnie z ustawą o postępowaniu egzekucyjnym w administracji zajęcie ruchomości następuje przez:
a) wpisanie ruchomości do protokołu zajęcia i podpisanie protokołu przez poborcę skarbowego,
b) powiadomienie zobowiązanego o zamiarze podjęcia czynności zmierzających do zajęcia ruchomości,
c) doręczenie zobowiązanemu odpisu protokołu zajęcia.

8. Uprawnienie organu egzekucyjnego do przeprowadzenia kontroli realizacji zastosowanego w postępowaniu egzekucyjnym środka egzekucyjnego:
a) obejmuje wszystkie podmioty będące dłużnikiem zajętej wierzytelności,
b) nie obejmuje banków i organów rentowych,
c) nie obejmuje banków.

9. Dyrektor oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, w egzekucji administracyjnej należności pieniężnych z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, jest organem egzekucyjnym uprawnionym do stosowania:
a) wszystkich środków egzekucyjnych, z wyjątkiem egzekucji z nieruchomości,
b) wyłącznie ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego,
c) z wynagrodzenia za pracę, ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego, z renty socjalnej, z wierzytelności pieniężnych oraz z rachunków bankowych.

10. W sytuacji, gdy z rzeczy została przeprowadzona egzekucja przez sprzedaż ruchomości:
a) wyłączenie spod egzekucji wymaga zgody wierzyciela,
b) nie może być zgłoszone żądanie wyłączenia tej rzeczy spod egzekucji,
c) służy jedynie prawo wniesienia skargi do sądu administracyjnego.

11. Organ egzekucyjny zezwoli osobie przeprowadzającej czynności egzekucyjne na dokonanie czynności egzekucyjnej w dni wolne od pracy lub w porze nocnej pomiędzy godziną 21.00 a 7.00 jeżeli:
a) takie postępowanie jest uzasadnione z przyczyn technicznych,
b) cel egzekucji tego wymaga,
c) inne obowiązki uniemożliwiają mu wykonanie tych czynności w godzinach pracy.

12. Koszty egzekucyjne obejmują:
a) wydatki egzekucyjne i opłatę komorniczą,
b) koszty upomnienia, opłaty za czynności egzekucyjne i wydatki egzekucyjne,
c) wydatki egzekucyjne, opłaty za czynności egzekucyjne i opłatę manipulacyjną.

13. Właściwość miejscową organu egzekucyjnego w egzekucji należności pieniężnych z nieruchomości, co do zasady ustala się według:
a) miejsca zamieszkania lub siedziby zobowiązanego,
b) miejsca jej położenia,
c) miejsca pobytu zobowiązanego.

14. W postępowaniu egzekucyjnym w administracji obowiązek uiszczenia opłaty manipulacyjnej powstaje:
a) zawsze z chwilą doręczenia zobowiązanemu odpisu tytułu wykonawczego,
b) z chwilą doręczenia zobowiązanemu odpisu tytułu wykonawczego, chyba że pierwszą czynnością egzekucyjną jest zajęcie wierzytelności pieniężnej lub innego prawa majątkowego,
c) zawsze równocześnie z obowiązkiem uiszczenia opłaty za zajęcie.

15. W postępowaniu egzekucyjnym w administracji z rachunku bankowego zajętego w celu zabezpieczenia:
a) nie mogą być dokonywane żadne wypłaty,
b) wypłaty mogą być dokonywane za zgodą organu egzekucyjnego, po przedstawieniu przez zobowiązanego wiarygodnych dokumentów świadczących o konieczności poniesienia wydatków dla wykonywania działalności gospodarczej,
c) wypłaty mogą być dokonywane za zgodą organu egzekucyjnego, po przedstawieniu przez zobowiązanego dokumentów świadczących o konieczności poniesienia wydatków niezbędnych na utrzymanie zobowiązanego i jego rodziny.

16. Jeżeli organ egzekucyjny nie jest jednocześnie wierzycielem, wniosek o obciążenie nieruchomości hipoteką przymusową składa:
a) organ egzekucyjny na wniosek wierzyciela,
b) organ egzekucyjny,
c) wierzyciel.

17. Organ egzekucyjny dokonuje zabezpieczenia należności pieniężnej:
a) w każdej sytuacji na żądanie wierzyciela,
b) jeżeli brak zabezpieczenia mógłby utrudnić lub udaremnić egzekucję,
c) tylko na żądanie organu nadzoru.

18. Sprzedaż nieruchomości przez zobowiązanego po jej zajęciu w administracyjnym postępowaniu egzekucyjnym:
a) powoduje konieczność unieważnienia czynności sprzedaży,
b) nie ma wpływu na dalsze postępowanie egzekucyjne,
c) powoduje odstąpienie przez organ egzekucyjny od egzekucji z tej nieruchomości.

19. W postępowaniu egzekucyjnym w administracji zajęcie wynagrodzenia za pracę jest dokonane z chwilą:
a) doręczenia zobowiązanemu odpisu tytułu wykonawczego, jeżeli zajęcie rachunku bankowego jest pierwszą czynnością egzekucyjną,
b) doręczenia pracodawcy zawiadomienia o zajęciu,
c) doręczenia pracodawcy zawiadomienia o zajęciu i powiadomienia zobowiązanego o zajęciu.

20. W postępowaniu egzekucyjnym w administracji jeżeli zobowiązany nie zgadza się z oszacowaniem wartości ruchomości dokonanych przez biegłego skarbowego może:
a) złożyć skargę na oszacowanie wartości ruchomości,
b) wystąpić z wnioskiem o dokonanie oszacowania wartości ruchomości przez biegłego sądowego,
c) wnieść do organu nadzoru zażalenie na oszacowanie wartości ruchomości.

21. Zajęte ruchomości, które nie zostały sprzedane przez organ egzekucyjny:
a) podlegają zniszczeniu komisyjnemu,
b) są zwracane zobowiązanemu,
c) są przekazywane nieodpłatnie jednostkom organizacyjnym ochrony zdrowia i pomocy społeczne, placówkom oświatowym, instytucjom kultury oraz organizacjom charytatywnym, jeżeli mogą być przez te podmioty wykorzystane przy realizacji ich zadań statutowych.

22. Koszty egzekucyjne obciążają wierzyciela:
a) zawsze w przypadku, gdy wszczęcie i prowadzenie egzekucji było niezgodne z prawem,
b) jeżeli zobowiązany wykaże, że nie jest w stanie ponieść kosztów egzekucyjnych, bez znacznego uszczerbku dla swojej sytuacji finansowej,
c) jeżeli koszty nie mogą być ściągnięte od zobowiązanego.

23. Stwierdzenie nabycia w postępowaniu egzekucyjnym prawa własności następuje w drodze:
a) decyzji,
b) postanowienia,
c) zaświadczenia organu egzekucyjnego.

24. W razie utraty przez zobowiązanego zdolności do czynności prawnych i braku jego przedstawiciela ustawowego:
a) organ egzekucyjny umarza postępowanie egzekucyjne, po uzyskaniu stanowiska wierzyciela,
b) organ egzekucyjny wstrzymuje czynności egzekucyjne,
c) postępowanie egzekucyjne ulega zawieszeniu.

25. W postępowaniu egzekucyjnym w administracji przeszukanie odzieży na osobie zobowiązanego jest dokonywane:
a) przez komisję powołaną przez organ egzekucyjny,
b) jedynie w asyście Policji,
c) na pisemne polecenie organu egzekucyjnego.

26. Postępowanie egzekucyjne umarza się:
a) w przypadku odroczenia terminu wykonania obowiązku,
b) jeżeli obowiązek został wykonany przed wszczęciem postępowania,
c) w przypadku stwierdzenia, że w postępowaniu egzekucyjnym dotyczącym należności pieniężnej uzyska się kwotę nieznacznie przewyższającą wydatki egzekucyjne.

27. Skarga na czynności egzekucyjne organu egzekucyjnego lub egzekutora przysługuje:
a) wyłącznie zobowiązanemu,
b) także podmiotowi, którego interes prawny został naruszony,
c) organowi zainteresowanemu w wykonaniu obowiązku.

28. Organ egzekucyjny może umorzyć w całości lub w części przypadające na jego rzecz koszty egzekucyjne:
a) ze względu na ważny interes zobowiązanego,

b) jeżeli za umorzeniem przemawia ważny interes publiczny,
c) jeżeli zobowiązany wpłacił egzekwowaną zaległość na konto wierzyciela.

29. Osobie niebędącej zobowiązanym, która rości sobie prawo do rzeczy zajętej w postępowaniu egzekucyjnym służy prawo:
a) wniesienia zażalenia na czynność egzekucyjną,
b) wystąpienia do organu egzekucyjnego z żądaniem wyłączenia spod egzekucji tej rzeczy,
c) wniesienia skargi na czynności egzekucyjne organu egzekucyjnego.

30. Organ egzekucyjny może stosować:
a) kilka sposobów zabezpieczenia,
b) jeden sposób zabezpieczenia,
c) wyłącznie sposób zabezpieczenia wskazany przez wierzyciela w zarządzeniu zabezpieczenia.

31. W przypadku zawieszenia postępowania egzekucyjnego organ egzekucyjny może uchylić dokonane czynności egzekucyjne, jeżeli:
a) jest to uzasadnione ważnym interesem zobowiązanego, interes wierzyciela nie stoi temu na przeszkodzie, a osoby trzecie na skutek tych czynności nie nabyły praw,
b) przemawia za tym ważny interes publiczny, a osoby trzecie na skutek tych czynności nie nabyły praw,
c) zobowiązany przedstawi dokumenty świadczące o konieczności poniesienia wydatków związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą.

32. Organ egzekucyjny, w celu sprzedaży ruchomości zajętych w postępowaniu egzekucyjnym, organizuje, za zgodą wierzyciela i zobowiązanego, przetarg ofert, gdy:
a) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że w wyniku sprzedaży w drodze licytacji publicznej nie uzyska się korzystnej ceny,
b) zachodzi obawa, że w wyniku sprzedaży w drodze licytacji publicznej nie uzyska się kwoty przewyższającej wydatki egzekucyjne,
c) ruchomość nie została sprzedana w drodze licytacji publicznej.

33. Zajęte w postępowaniu zabezpieczającym pieniądze na okres 4 miesięcy, na wniosek zobowiązanego wpłaca się:
a) do depozytu organu egzekucyjnego,
b) do depozytu sądowego,
c) na rachunek lokaty terminowej.

34. Na postanowienie w sprawie nałożenia kary pieniężnej w postępowaniu egzekucyjnym w administracji:
a) przysługują zarzuty,
b) nie przysługuje środek zaskarżenia,
c) przysługuje zażalenie.

35. Wysokość kaucji jako zabezpieczenia należności pieniężnej w postępowaniu zabezpieczającym określa:
a) wierzyciel,
b) organ egzekucyjny na wniosek wierzyciela,
c) organ egzekucyjny.

36. Na osobę, która wbrew ciążącemu na niej obowiązkowi odmawia udzielenia organowi egzekucyjnemu informacji lub wyjaśnień niezbędnych do prowadzenia egzekucji albo udziela fałszywych informacji lub wyjaśnień, może być nałożona kara:
a) maksymalnie do wysokości najniższego wynagrodzenia,
b) do wysokości 4 000 zł,
c) do wysokości 3 800 zł.

37. Zobowiązany może dochodzić odszkodowania za szkody wyrządzone przez organ egzekucyjny wskutek niezgodnego z przepisami prawa wszczęcia lub prowadzenia postępowania egzekucyjnego:
a) w postępowaniu administracyjnym przed organem nadzoru nad organem egzekucyjnym, po okazaniu dowodów potwierdzających poniesienie szkody,
b) na podstawie przepisów Kodeksu cywilnego,
c) w postępowaniu karnym.

38. Zajęcie zabezpieczające może dotyczyć:
a) nieruchomości,
b) praw zwolnionych z egzekucji,
c) udziału w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością.

39. Uprawnionym do żądania wykonania w drodze egzekucji administracyjnej obowiązków wynikających z decyzji lub postanowień naczelnika urzędu celno-skarbowego jest właściwy:
a) naczelnik urzędu celno-skarbowego,
b) naczelnik urzędu skarbowego,
c) organ egzekucyjny.

40. Zgodnie z ustawą o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, wierzyciel powinien podjąć czynności zmierzające do zastosowania środków egzekucyjnych:
a) w terminie 7 dni od upływu terminu wykonania obowiązku,
b) w razie uchylania się zobowiązanego od wykonania obowiązku,
c) w przypadku ważnego interesu publicznego.

41. Zgodnie z ustawą o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, wierzyciel może podejmować działania informacyjne wobec zobowiązanego zmierzające do dobrowolnego wykonania przez niego obowiązku:
a) przed podjęciem czynności zmierzających do zastosowania środków egzekucyjnych,
b) na każdym etapie postępowania egzekucyjnego,
c) po doręczeniu upomnienia.

42. Zgodnie z ustawą o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, wierzyciel może odstąpić od czynności zmierzających do zastosowania środków egzekucyjnych:
a) w oparciu o zasadę uznania administracyjnego,
b) na wniosek zobowiązanego o niewszczynanie egzekucji,
c) wyłącznie w sytuacjach określonych w przepisach prawnych.

43. Organ egzekucyjny stosuje środki egzekucyjne przewidziane w ustawie o postępowaniu egzekucyjnym w administracji:
a) wyłącznie wskazane przez wierzyciela we wniosku o wszczęcie egzekucji,
b) prowadzące bezpośrednio do wykonania obowiązku, a spośród kilku takich środków – środki najmniej uciążliwe dla zobowiązanego,
c) generujące najniższe koszty egzekucyjne w oparciu o szacunki tego organu.

44. Nie podlegają egzekucji administracyjnej:
a) kwoty otrzymane przez zobowiązanego z tytułu nieobowiązkowych ubezpieczeń majątkowych,
b) środek transportu wykorzystywany do pracy zarobkowej wykonywanej osobiście przez zobowiązanego,
c) komputer i urządzenia peryferyjne niezbędne do pracy zarobkowej wykonywanej osobiście przez zobowiązanego.

45. Wynagrodzenie ze stosunku pracy podlega egzekucji w ramach postępowania egzekucyjnego w administracji w zakresie określonym w przepisach:
a) Kodeksu pracy,
b) Kodeksu postępowania cywilnego,
c) Kodeksu postępowania administracyjnego.

46. Organ egzekucyjny może zwolnić z egzekucji określone składniki majątkowe zobowiązanego:
a) jeżeli zobowiązany uzyskał na to zgodę wierzyciela,
b) ze względu na ważny interes zobowiązanego,
c) jeżeli interes zobowiązanego jest ważniejszy od interesu publicznego.

47. Jeżeli wierzyciel jest zobligowany do przesłania zobowiązanemu pisemnego upomnienia, zawierającego wezwanie do wykonania obowiązku z zagrożeniem skierowania sprawy na drogę postępowania egzekucyjnego, to postępowanie egzekucyjne może być wszczęte:
a) po upływie 7 dni od dnia doręczenia tego upomnienia,
b) w przypadku braku odpowiedzi zobowiązanego na to upomnienie w ciągu 7 dni od dnia jego doręczenia,
c) niezwłocznie po doręczeniu upomnienia w przypadku ważnego interesu publicznego.

48. Zastosowanie środka egzekucyjnego w postępowaniu egzekucyjnym:
a) powoduje brak możliwości wymierzenia kary w postępowaniu karnym, w sprawach o wykroczenia lub dyscyplinarnym za niewykonanie obowiązku,
b) nie stoi na przeszkodzie wymierzeniu kary w postępowaniu karnym, w sprawach o wykroczenia lub dyscyplinarnym za niewykonanie obowiązku,
c) nie stoi na przeszkodzie wymierzeniu kary wyłącznie w postępowaniu karnym.

49. Wstrzymanie przez właściwego dyrektora izby administracji skarbowej postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez naczelnika urzędu skarbowego może nastąpić:

a) na wniosek zobowiązanego,
b) wniosek wierzyciela,
c) z urzędu.

50. W przypadku utraty tytułu wykonawczego po wszczęciu egzekucji administracyjnej:
a) postępowanie egzekucyjne umarza się,
b) wierzyciel ponownie wydaje tytuł wykonawczy po uprzednim wydaniu postanowienia o utracie pierwotnego tytułu wykonawczego,
c) postępowanie egzekucyjne zawiesza się do czasu odzyskania tytułu wykonawczego.

51. Zgodnie z ustawą o postępowaniu egzekucyjnym w administracji wierzyciel wskazuje w tytule wykonawczym:
a) kwotę wyegzekwowanych należności,
b) wysokość kosztów egzekucyjnych,
c) podstawę prawną obowiązku podlegającego egzekucji.

52. Administracyjny organ egzekucyjny bada z urzędu:
a) zasadność obowiązku objętego tytułem wykonawczym,
b) dopuszczalność egzekucji administracyjnej,
c) wymagalność obowiązku objętego tytułem wykonawczym.

53. Organ egzekucyjny lub egzekutor doręcza zobowiązanemu odpis tytułu wykonawczego:
a) przed przystąpieniem do czynności egzekucyjnych,
b) przystępując do każdej czynności egzekucyjnej,
c) przystępując do czynności egzekucyjnych, o ile odpis tytułu wykonawczego nie został już wcześniej doręczony.

54. Podstawą zarzutu w sprawie prowadzenia egzekucji administracyjnej może być:
a) zapłata dochodzonej należności po wszczęciu egzekucji,
b) błąd co do osoby zobowiązanego,
c) wystąpienie z wnioskiem o rozłożenie egzekwowanej należności na raty.

55. Zgłoszenie przez zobowiązanego zarzutu w sprawie prowadzenia egzekucji administracyjnej z uwagi na nieistnienie obowiązku zawiesza postępowanie egzekucyjne:
a) w każdym przypadku, do czasu wydania ostatecznego postanowienia w przedmiocie zgłoszonego zarzutu,
b) tylko na okres 14 dni, chyba że w tym czasie organ nadzoru wstrzyma postępowanie egzekucyjne,
c) o ile wierzyciel po otrzymaniu zarzutu nie wystąpi z uzasadnionym wnioskiem o podjęcie zawieszonego postępowania egzekucyjnego.

56. W sprawie skargi na czynności egzekucyjne postanowienie wydaje:
a) organ egzekucyjny,
b) organ nadzoru,
c) komornik skarbowy.

57. W postępowaniu egzekucyjnym w administracji egzekucja z ruchomości następuje:
a) poprzez jej zajęcie,
b) z chwilą jej odbioru od zobowiązanego,
c) dopiero po jej sprzedaży w drodze licytacji.

58. Z nieruchomości może być przeprowadzona egzekucja administracyjna wyłącznie wtedy, gdy:
a) spośród kilku środków egzekucyjnych prowadzących bezpośrednio do wykonania obowiązku jest to środek najmniej uciążliwy dla zobowiązanego,
b) zastosowanie innych środków egzekucyjnych nie było możliwe lub okazało się bezskuteczne,
c) należność pieniężna została określona w decyzji ostatecznej.

59. Postępowanie egzekucyjne w administracji umarza się w razie:
a) odroczenia terminu wykonania obowiązku,
b) wstrzymania wykonania obowiązku,
c) wykonania obowiązku przed wszczęciem tego postępowania.

B. Pytania otwarte

1. Zasady ogólne egzekucji administracyjnej.
2. Zakres stosowania przepisów Kpa w egzekucji administracyjnej.

3. Pozycja procesowa wierzyciela w postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
4. Zarzut jako środek zaskarżenia w postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
5. Zasady naliczania i odpowiedzialność za koszty egzekucyjne.
6. Tryb postępowania przy egzekucji z nieruchomości.
7. Skarga na czynności egzekucyjne organu egzekucyjnego lub egzekutora jako środek ochrony prawnej.
8. Egzekucja z ruchomości – zajęcie, formy sprzedaży.
9. Egzekucja z wynagrodzenia za pracę.
10. Kontrola dłużnika zajętej wierzytelności – tryb postępowania organu egzekucyjnego.
11. Przesłanki oraz tryb zabezpieczenia należności pieniężnych w postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
12. Odpowiedzialność odszkodowawcza stron postępowania egzekucyjnego w postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
13. Narzędzia stosowane przez wierzyciela w procesie poboru należności publicznoprawnych.
14. Przesłanki i warunki dochodzenia zaległości podatkowej w trybie egzekucji administracyjnej.
15. Środki egzekucyjne w postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
16. Formy zakończenia postępowania egzekucyjnego w administracji.
17. Podmioty uprawnione do żądania wykonania obowiązku w drodze egzekucji administracyjnej.
18. Kiedy wierzyciel powinien podjąć czynności zmierzające do zastosowania środków egzekucyjnych. Warunki odstąpienia wierzyciela od tych czynności.
19. Zasady stosowania upomnienia przed wszczęciem egzekucji administracyjnej.
20. Administracyjne organy egzekucyjne obowiązków o charakterze pieniężnym i ich uprawnienia do stosowania środków egzekucyjnych.
21. Właściwość miejscowa organów egzekucyjnych w egzekucji administracyjnej obowiązków o charakterze pieniężnym.
22. Organy nadzoru w postępowaniu egzekucyjnym w administracji i ich uprawnienia.
23. Wniosek wierzyciela o wszczęcie egzekucji administracyjnej. Tytuł wykonawczy.
24. Zasady działania organu rekwizycyjnego w postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
25. Zwolnienie z egzekucji a wyłączenie spod egzekucji w egzekucji administracyjnej obowiązków o charakterze pieniężnym.
26. Obowiązek odstąpienia organu egzekucyjnego i egzekutora od czynności egzekucyjnych.
27. Uprawnienie do przeszukania odzieży i innych przedmiotów zobowiązanego w postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
28. Przesłanki zawieszenia administracyjnego postępowania egzekucyjnego.
29. Zbieg egzekucji do tej samej rzeczy albo prawa majątkowego. Obowiązki zobowiązanego oraz dłużnika zajętej wierzytelności.
30. Przesłanki umorzenia administracyjnego postępowania egzekucyjnego.

VI. MIĘDZYNARODOWE, WSPÓLNOTOWE I KRAJOWE PRAWO CELNE

A. Test

1. Podstawowymi źródłami prawa celnego na poziomie unijnym, są m.in.:
a) Zintegrowany Kodeks Celny oraz Rozporządzenie wykonawcze Komisji w sprawie systemu zwolnień celnych,
b) Unijny Kodeks Celny (UKC), Rozporządzenie delegowane Komisji oraz Rozporządzenie wykonawcze Komisji,
c) Unijny Kodeks Celny (UKC), Rozporządzenie wykonawcze Komisji do UKC oraz Rozporządzenie Komisji w sprawie zasad stosowania zwolnień celnych i obniżonych oraz preferencyjnych stawek celnych.

2. Przepisy ustawy Prawo celne:
a) przenoszą na grunt prawa celnego krajowego przepisy Unijnego Kodeksu Celnego (UKC),
b) nie przenoszą na grunt przepisów krajowych prawa celnego unijnego ale stanowią uzupełnienie tych przepisów,
c) przenoszą na grunt prawa celnego krajowego przepisy Unijnego Kodeksu Celnego (UKC) oraz stanowią nowe regulacje.

3. Przepisy Unijnego Kodeksu Celnego (UKC) oraz Rozporządzenia delegowanego i Rozporządzenia wykonawczego do tego Kodeksu stosowane są:
a) bezpośrednio w systemie prawa krajowego,
b) po opublikowaniu w Dzienniku Ustaw,
c) w prawie krajowym po ich ogłoszeniu przez Ministra Finansów w Dzienniku Urzędowym MF.

4. Obligatoryjnej rejestracji EORI podlegają:
a) przedsiębiorcy, którzy w ramach swojej działalności gospodarczej zajmują się działaniami regulowanymi przepisami prawa celnego, mający siedzibę na obszarze celnym Unii,

b) przedsiębiorcy, którzy w ramach swojej działalności gospodarczej zajmują się działaniami regulowanymi przepisami prawa celnego, mający siedzibę poza Unią,
c) tylko przedsiębiorcy realizujący przywóz na terytorium Unii towarów akcyzowych.

5. Przepisy dotyczące zasad INTRASTAT określone są w:
a) Unijnym Kodeksie Celnym,
b) przepisach ustawy Prawo celne i Rozporządzeniu wykonawczym wydanym przez Ministra Finansów,
c) rozporządzeniu wykonawczym do Unijnego Kodeksu Celnego.

6. Działanie w przedstawicielstwie pośrednim powoduje:
a) odpowiedzialność solidarną za dług celny zgłaszającego i reprezentowanego,
b) odpowiedzialność za dług celny zgłaszającego,
c) odpowiedzialność za dług celny reprezentowanego.

7. Wiążąca informacja o pochodzeniu towarów jest ważna przez okres:
a) 2 lat,
b) 3 lat,
c) 6 lat.

8. Status upoważnionego przedsiębiorcy (AEO) przysługuje:
a) tylko spedytorowi spełniającemu odpowiednie kryteria określone w Unijnym Kodeksie Celnym,
b) tylko agentowi celnemu, importerowi i eksporterowi, spełniającym odpowiednie kryteria określone w Unijnym Kodeksie Celnym,
c) każdej osobie spełniającej kryteria określone we Unijnym Kodeksie Celnym.

9. Do wartości celnej dolicza się m.in. koszty transportu poniesione:
a) na terytorium Unii do granicy RP ,
b) na terytorium Unii do pierwszego miejsca przeznaczenia na terenie RP,
c) poza granicą obszaru celnego Unii.

10. Do wartości celnej towaru dodaje się:
a) prowizję od zakupu,
b) prowizje i koszty pośrednictwa, z wyjątkiem prowizji od zakupu,
c) koszty transportu i ubezpieczenia towaru poniesione do granicy Unii oraz prowizję od zakupu i koszty pośrednictwa.

11. Do wartości celnej ustalonej metodą wartości transakcyjnej dolicza się koszty:
a) pakowania obejmujące zarówno robociznę jak i materiały, poniesione przez kupującego lecz nie ujęte w cenie faktycznie zapłaconej lub należnej za towary,
b) transportu i ubezpieczenia towarów na terenie Unii poniesione w związku z przywozem towarów,
c) koszty prowizji od zakupu.

12. Kontrola celno-skarbowa powinna być:
a) zakończona bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia jej wszczęcia,
b) zakończona bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia jej wszczęcia,
c) zakończona bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 1 miesięca od dnia jej wszczęcia.

13. Zgłoszenia INTRASTAT dotyczą obrotu wewnątrzwspólnotowego:
a) towarów i usług,
b) towarów,
c) usług.

14. Wykonywanie zadań wynikających z przepisów prawa Unii Europejskiej regulujących INTRASTAT oraz EXTRASTAT, a także prowadzenie postępowań w zakresie INTRASTAT należy do:
a) Szefa Krajowej Administracji Skarbowej,
b) Dyrektora izby administracji skarbowej,
c) Naczelnika urzędu celno-skarbowego.

15. W jakiej formie, co do zasady, dokonuje się zgłoszeń INTRASTAT:
a) pisemnej lub elektronicznej w zależności od wyboru podmiotu,
b) pisemnej,

c) elektronicznej.

16. W zgłoszeniu INTRASTAT kwotę na fakturze podaną w innej walucie niż złoty przelicza się na podstawie kursu waluty:
a) ustalonego na 10 dzień miesiąca następującego po miesiącu, w którym faktura została wystawiona
b) z ostatniego dnia miesiąca stanowiącego okres sprawozdawczy,
c) ustalonego według zasad określonych dla celów podatku od towarów i usług albo zasad określonych dla celów związanych z cłem.

17. W zgłoszeniu INTRASTAT:
a) określa się kod towaru w nomenklaturze w 8 cyfrowym kodzie CN,
b) określa się kod towaru w 6cyfrowym kodzie PKWiU,
c) nie koduje się towaru, wystarczający jest jego opis.

18. Dług celny w imporcie powstaje z chwilą:
a) przyjęcia zgłoszenia celnego o dopuszczeniu do obrotu,
b) złożenia zgłoszenia,
c) zaksięgowania przez organ celny kwoty należności.

19. Procedurą specjalną jest:
a) tranzyt,
b) wywóz,
c) powrotny wywóz.

20. W Unijnym Kodeksie Celnym zasadą jest niepowiadamianie dłużnika o długu celnym po upływie:
a) 6 lat od dnia powstania długu,
b) 5 lat od dnia powstania długu,
c) 3 lat od dnia powstania długu.

21. Dyrektor lub dyrektorzy izb administracji skarbowej wyznaczeni przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych są właściwi w sprawach dotyczących:
a) tylko pozwoleń na korzystanie z procedury TIR,
b) tylko wiążącej informacji taryfowej i wiążącej informacji o pochodzeniu towaru,
c) pozwoleń na korzystanie z procedury TIR, wiążącej informacji taryfowej i wiążącej informacji o pochodzeniu towarów, prowadzenia listy agentów celnych oraz wydawania decyzji w sprawach wpisu osoby na listę agentów celnych, skreślenia osoby z listy agentów celnych i zawieszenia w działalności agenta celnego, a także wydawania decyzji w sprawach ochrony praw własności intelektualnej.

22. Realizując kontrakt zagraniczny zawarty na podstawie Wiążącej Informacji Taryfowej, która następnie, decyzją organu celnego została cofnięta, kod taryfy celnej wskazany w tej informacji:
a) można stosować przez 6 miesięcy od daty doręczenia decyzji o Wiążącej Informacji Taryfowej pod warunkiem, że umowa kupna sprzedaży została zawarta na podstawie tej informacji,
b) nie może być stosowany,
c) można stosować przez 12 miesięcy od daty doręczenia decyzji o Wiążącej Informacji Taryfowej pod warunkiem, że umowa kupna sprzedaży została zawarta na podstawie tej informacji.

23. System Isztar to:
a) urzędowa taryfa celna Unii Europejskiej,
b) polska elektroniczna taryfa celna użytkowa,
c) unijna elektroniczna taryfa celna użytkowa.

24. Jeżeli przyjęcie zgłoszenia celnego powoduje powstanie długu celnego, towary, których dotyczy to zgłoszenie mogą zostać zwolnione:
a) niezależnie od zapłacenia lub zabezpieczenia należności celnych przywozowych,
b) po zaksięgowaniu kwoty należności celnych przywozowych,
c) po zapłaceniu lub zabezpieczeniu kwoty należności celnych przywozowych.

25. Organy celne pobierają opłaty z tytułu przeprowadzenia kontroli celno-skarbowych:
a) jeżeli kontrola odbywa się w godzinach pracy właściwych urzędów celno-skarbowych,

b) za wykonywanie na wniosek osoby zainteresowanej czynności przewidzianych w przepisach prawa celnego w miejscu innym niż urząd celno-skarbowy lub poza czasem pracy urzędu celno-skarbowego,
c) zawsze w przypadku przeprowadzania kontroli celno-skarbowej.

26. Przywozowa deklaracja skrócona składana jest, co do zasady:
a) w chwili nadawania towarom przeznaczenia celnego,
b) przed wprowadzeniem towaru na obszar celny Unii,
c) w chwili przybycia towaru na obszar celny Unii.

27. Powiadomienie dłużnika o wysokości długu celnego nie może nastąpić po upływie:
a) 3 lat licząc od dnia powstania długu celnego,
b) 5 lat licząc od następnego roku, po roku, w którym powstał dług celny,
c) 6 lat licząc od dnia powstania długu celnego.

28. Wiążąca informacja taryfowa (WIT) wiąże w zakresie klasyfikacji taryfowej:
a) tylko organy celne w stosunku do posiadacza decyzji,
b) posiadacza decyzji i organy celne,
c) organy celne, w stosunku do wszystkich osób wprowadzających towary na obszar celny Unii lub z niego wyprowadzających.

29. Generalne zabezpieczenie kwoty wynikającej z długu celnego oznacza:
a) terminowe zabezpieczenie powstałych już długów celnych,
b) możliwość zabezpieczenia wielu długów celnych w wysokości niższej niż suma poszczególnych długów,
c) możliwość zabezpieczenia powstałych lub mogących powstać długów celnych.

30. Przepisy Prawa celnego przewidują możliwość złożenia zabezpieczenia w formie gwarancji:
a) tylko wówczas gdy organ celny w formie decyzji administracyjnej uzna gwaranta za wiarygodnego,
b) pod warunkiem, że gwarant zobowiąże się do zapłacenia solidarnie z dłużnikiem bezwarunkowo i nieodwołalnie kwoty wynikającej z długu celnego nawet jeżeli jest osobą nie posiadającą siedziby we Wspólnocie,
c) wyłącznie przez gwarantów, którzy zostaną ujęci w wykazie ogłoszonym przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

31. Unijny Kodeks Celny przewiduje możliwość powstania długu celnego w przypadku jednej operacji przywozu towaru z krajów trzecich:
a) wobec kilku różnych osób,
b) wyłącznie wobec osoby, która wprowadziła towar na obszar celny Unii lub przejęła odpowiedzialność za przewóz towaru,
c) wyłącznie wobec zgłaszającego lub agencji celnej.

32. Jeżeli do zapłaty długu celnego zobowiązanych jest kilku dłużników, odpowiadają oni solidarnie za jego zapłatę. W przypadku umorzenia długu na wniosek jednego z dłużników dług celny wygasa:
a) wobec wszystkich osób solidarnie odpowiadających za zapłatę,
b) wyłącznie wobec osoby, której zostało przyznane umorzenie,
c) wobec osoby, której zostało przyznane umorzenie, ale tylko w części proporcjonalnej do ilości osób zobowiązanych do zapłaty tego długu.

33. Należności celne są zwracane m.in. w przypadku:
a) gdy towary były wadliwe lub niezgodne z warunkami umowy,
b) powrotnego wywozu towaru po uiszczeniu należności celnych,
c) powrotnego wywozu towaru pod warunkiem, że wywóz ten nastąpił w terminie 1 roku od dnia przywozu a tożsamość towaru została ustalona w sposób nie budzący wątpliwości.

34. Jeżeli należności celne podlegają zwrotowi z tytułu nadpłaty lub błędu właściwego organu to:
a) przysługuje wypłata odsetek i odsetki te oblicza się od dnia uiszczenia należności podlegających zwrotowi do dnia wypłaty,
b) przysługuje wypłata odsetek pod warunkiem, że nadpłata była wynikiem błędu przedstawiciela, importera bądź organu,
c) nie przysługuje wypłata odsetek.

35. Rodzaje i wysokość stawek w Taryfie Celnej UE, określane są w systemie:
a) TARIC,
b) NCTS,
c) VIES.

36. Stawka celna ad valorem to stawka określana:
a) procentowo od wartości towaru,
b) w złotówkach,
c) w euro.

37. Towary nieunijne objęte procedurą wolnego obszaru celnego są:
a) wyłączone spod dozoru celnego i kontroli celno-skarbowej do momentu zgłoszenia ich do procedury dopuszczenia do obrotu,
b) objęte dozorem i kontrolą celno-skarbową,
c) wyłączone spod dozoru celnego i kontroli celno-skarbowej, jednakże organ celny w uzasadnionych przypadkach może zarządzić dozór celny.

38. Aby uzyskać zwolnienie od cła w przypadku turystycznego przywozu tytoniu lub alkoholu podróżny powinien mieć skończone co najmniej:
a) 16 lat,
b) 17 lat,
c) 18 lat.

39. W przypadku unieważnienia zgłoszenia celnego, na podstawie którego objęto procedurą dopuszczenia do obrotu towary wadliwe lub niezgodne z warunkami umowy, wniosek o zwrot należności celnych składa się:
a) w terminie 3 lat od dnia powiadomienia o długu celnym,
b) w terminie 1 roku od dnia powiadomienia o długu celnym,
c) niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 1 miesiąca od dnia stwierdzenia towarów wadliwych lub niezgodnych z warunkami umowy.

40. System ECS umożliwia elektroniczne potwierdzanie:
a) wywozu towarów,
b) przywozu towarów,
c) tranzytu towarów.

41. Towary nieunijne, co do zasady, mogą zostać objęte procedurą składowania:
a) bezterminowo,
b) maksymalnie na okres 5 lat,
c) na okres 5 lat z możliwością jednokrotnego przedłużenia tego okresu do 5 lat.

42. Zgłoszeniu do powrotnego wywozu podlegają:
a) tylko towary unijne,
b) tylko towary nieunijne,
c) zarówno towary unijne jak i nieunijne.

43. Towary unijne wywiezione poza obszar celny Unii, co do zasady, mogą zostać powrotnie wprowadzone ze zwolnieniem z należności celnych przywozowych w terminie do:
a) 3 lat,
b) 2 lat,
c) 1 roku.

44. Sprostowanie zgłoszenia celnego nie jest możliwe w sytuacji gdy:
a) złożono deklaracje skróconą,
b) dokonano zgłoszenia celnego w formie elektronicznej,
c) organ celny poinformował o zamiarze przeprowadzenia rewizji celnej.

45. W przypadku przywozu towarów drogą morską towary nieunijne winny zostać objęte procedurą celną lub powrotnie wywiezione w terminie:
a) 20 dni,
b) 45 dni,
c) 90 dni.

46. Dorosły podróżny przylatując na obszar celny Unii może przywieźć ze zwolnieniem z należności celnych zakupione za granicą towary o wartości:

a) do 120 euro,
b) do 430 euro,
c) bez ograniczeń.

47. Z jaką procedurą należy łączyć zastosowanie karnetu A T A:
a) procedurą odprawy czasowej,
b) procedurą dopuszczenia do obrotu,
c) procedurą składu celnego.

48. Generalny System Preferencji (GSP) stosowany jest wobec krajów:
a) z którymi Unia Europejska zawarła umowy o strefach wolnego handlu,
b) EFT A i EOG,
c) rozwijających się i najmniej rozwiniętych.

49. Status celny oznacza określenie towaru jako:
a) unijny lub nieunijny,
b) wspólnotowy lub niewspólnotowy,
c) pochodzenia preferencyjnego lub niepreferencyjnego.

50. Zwolnienie z należności celnych przywozowych:
a) możliwe jest tylko w państwie, w którym towary będą wykorzystywane,
b) zgodnie z rozporządzeniem ustanawiającym wspólnotowy system zwolnień celnych z 2009 r. dotyczy wyłącznie tzw. mienia przesiedleńczego,
c) dotyczy mienia osobistego przywożonego przez osoby fizyczne przenoszące swoje miejsce zameldowania z państwa trzeciego na obszar celny UE.

B. Pytania otwarte

1. Źródła prawa celnego w UE.
2. Unijny Kodeks Celny – zakres regulacji.
3. Przedstawicielstwo w sprawach celnych.
4. Upoważniony przedsiębiorca (AEO) – warunki i kryteria uzyskania pozwolenia.
5. Wartość celna towarów.
6. Rola pochodzenia towarów w systemie prawa celnego.
7. Wspólna Taryfa Celna.
8. Zgłoszenie statystyczne INTRASTAT.
9. Dług celny i moment jego powstania w imporcie.
10. Procedury uproszczone w myśl przepisów prawa celnego.
11. Zasady i tryb kontroli celnej.
12. Procedury specjalne w przepisach prawa celnego.
13. Procedura tranzytu zewnętrznego i wewnętrznego w ramach procedur specjalnych.
14. Procedury, których zastosowanie wiąże się z powstaniem długu celnego.
15. Wspólnotowy system zwolnień celnych.
16. Wiążące informacje w systemie prawa celnego.
17. Rodzaje i formy zabezpieczeń stosowanych dla zabezpieczenia kwoty długu celnego.
18. Zasady zwrotu należności celnych przywozowych od importu towarów.
19. System preferencji taryfowych w prawie celnym.
20. Zgłoszenie celne.
21. Procedury specjalne w świetle Unijnego Kodeksu Celnego (UKC).
22. Składowanie celne i wolne obszary celne w świetle Unijnego Kodeksu Celnego (UKC).
23. Uproszczenia w procedurach specjalnych.
24. Odprawa czasowa.
25. Wydawanie decyzji celnych w świetle Unijnego Kodeksu Celnego (UKC).
26. Wygaśnięcie długu celnego.
27. Przywozowa deklaracja skrócona.
28. Status celny towarów.
29. Towary ekwiwalentne.
30. Wolne obszary celne.

VII. PRAWO DEWIZOWE

A. Test

1. Który ze wskazanych niżej podmiotów jest rezydentem w rozumieniu ustawy - Prawo dewizowe:
a) obywatel polski zamieszkały w Paryżu,
b) osoba fizyczna mająca miejsce zamieszkania w kraju,
c) cudzoziemiec przebywający czasowo w kraju.

2. Który ze wskazanych niżej przedmiotów nie jest wartością dewizową w rozumieniu ustawy - Prawo dewizowe:
a) karta płatnicza Visa-Clasic,
b) dolar nowozelandzki,
c) SDR - jednostka rozrachunkowa Międzynarodowego Funduszu Walutowego.

3. Dewizami, w rozumieniu ustawy - Prawo dewizowe, są:
a) waluty obce,
b) krajowe środki płatnicze,
c) papiery wartościowe oraz inne dokumenty pełniące funkcję środka płatniczego, wystawione w walutach obcych

4. Która z wymienionych czynności prawnych nie jest czynnością obrotu dewizowego:
a) zawarcie między rezydentem i nierezydentem w złotówkach umowy sprzedaży nieruchomości położonej w Polsce,
b) dokonanie przez nierezydenta na rzecz rezydenta darowizny nieruchomości znajdującej się za granicą,
c) uczynienie przez rezydenta w testamencie zapisu na rzecz innego rezydenta mającego za przedmiot określoną kwotę w walucie obcej.

5. Ogólnych zezwoleń dewizowych udziela:
a) minister właściwy do spraw finansów publicznych w drodze rozporządzenia,
b) Prezes Narodowego Banku Polskiego w drodze rozporządzenia,
c) Prezes Narodowego Banku Polskiego w drodze decyzji.

6. Otwarcie przez rezydenta rachunku w banku mającym siedzibę w kraju trzecim wymaga indywidualnego zezwolenia dewizowego, jeżeli następuje:
a) w czasie pobytu w kraju trzecim,
b) w związku z prowadzeniem w kraju trzecim działalności w zakresie promocji i reklamy działalności gospodarczej prowadzonej przez rezydenta w kraju,
c) w celu dokonywania za pośrednictwem takiego rachunku rozliczeń z tytułu kupna i sprzedaży towarów w kraju trzecim.

7. Kontroli Narodowego Banku Polskiego nie podlega:
a) działalność kantorowa,
b) wykonywanie przez rezydentów obowiązku sprawozdawczego w zakresie dokonywanego obrotu dewizowego z zagranicą,
c) przestrzeganie przez rezydentów i nierezydentów ograniczeń i obowiązków przewidzianych w ustawie - Prawo dewizowe.

8. Indywidualnych zezwoleń dewizowych udziela:
a) minister właściwy do spraw finansów publicznych,
b) Prezes NBP,
c) uprawniony bank.

9. Pracownicy NBP mogą przystąpić do kontroli po okazaniu:
a) legitymacji służbowej,
b) postanowienia o wszczęciu postępowania kontrolnego,
c) pisemnego upoważnienia dyrektora oddziału NBP prowadzącego kontrolę oraz legitymacji służbowej.

10. W przypadku stwierdzenia w toku kontroli wykonywanej przez NBP rażącego naruszenia warunków indywidualnego zezwolenia dewizowego kontrolerzy występują do dyrektora oddziału NBP, który wydał takie zezwolenie, o:
a) wymierzenie kary grzywny,
b) uchylenie wydanego zezwolenia,
c) czasowe zawieszenie działalności gospodarczej prowadzonej przez kontrolowany podmiot.

11. Działalność kantorową może wykonywać:
a) wyłącznie osoba fizyczna,
b) wyłącznie osoba prawna,
c) osoba fizyczna, która nie została prawomocnie skazana za przestępstwo skarbowe albo za przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej.

12. Organem prowadzącym rejestr działalności kantorowej jest:
a) minister właściwy do spraw finansów publicznych,
b) Prezes Narodowego Banku Polskiego,
c) dyrektorzy oddziałów Narodowego Banku Polskiego.

13. Nabywanie nieruchomości położonych w krajach należących do Unii Europejskiej jest:
a) dozwolone bez żadnych ograniczeń dewizowych,
b) dozwolone, jeżeli następuje na potrzeby własne lub prowadzonej w tych krajach działalności gospodarczej,
c) dozwolone, z wyłączeniem określonych w ustawie – Prawo dewizowe przypadków.

14. Przedsiębiorca może zawiesić wykonywanie działalności kantorowej:
a) na okres nie dłuższy niż 1 rok,
b) na okres nie dłuższy niż 2 lata,
c) na okres nie dłuższy niż 5 lat.

15. Ograniczeniom, które zostałyby wprowadzone na podstawie art.10 ustawy – Prawo dewizowe nie podlegałyby:
a) organy administracji rządowej,
b) organy administracji rządowej oraz samorządu terytorialnego,
c) organy władzy publicznej podejmujące czynności w postępowaniu administracyjnym, karnym lub cywilnym.

16. W sprawach dotyczących wpisu do rejestru, nieuregulowanych w ustawie – Prawo dewizowe, Prezes Narodowego Banku Polskiego stosuje:
a) przepisy ustawy – Ordynacja podatkowa,
b) przepisy ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej,
c) przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

17. Rezydenci i nierezydenci przekraczający granicę państwową są obowiązani zgłaszać, w formie pisemnej, organom celno-skarbowym lub organom Straży Granicznej, przywóz do kraju oraz wywóz za granicę krajowych lub zagranicznych środków płatniczych:
a) bez względu na ilość,
b) jeżeli ich wartość przekracza łącznie równowartość 10 000 euro,
c) jeżeli ich wartość przekracza łącznie równowartość 20 000 euro.

18. Rezydenci i nierezydenci przekraczający granicę państwową są obowiązani zgłaszać, w formie pisemnej, organom celno-skarbowym lub organom Straży Granicznej, przywóz do kraju oraz wywóz za granicę złota dewizowego lub platyny dewizowej:
a) bez względu na ilość,
b) jeżeli ich wartość przekracza łącznie równowartość 10 000 euro,
c) jeżeli ich wartość przekracza łącznie równowartość 20 000 euro.

19. Wykaz walut wymienialnych w Dzienniku Urzędowym RP ”Monitor Polski”, ogłasza:
a) minister właściwy do spraw finansów publicznych,
b) Prezes NBP,
c) Rada Polityki Pieniężnej.

20. Według prawa dewizowego *walutami wymienialnymi* są:
a) waluty narodowe krajów należących do OECD,
b) waluty narodowe krajów należących do Unii Europejskiej,
c) waluty obce krajów spełniających wymagania art. VIII statutu Międzynarodowego Funduszu Walutowego.

21. Sprzedaż wartości dewizowych, kupionych w ramach działalności kantorowej może być dokonywana:
a) w wielkości nie przekraczającej limitu 25 000 euro dla pojedynczej transakcji,
b) w wielkości nie przekraczającej limitu 50 000 euro dla pojedynczej transakcji,
c) w dowolnej wielkości, po wprowadzeniu tych wartości do ewidencji operacji powodujących zmianę stanu wartości dewizowych i waluty polskiej.

22. W kantorach waluty obce mogą kupować:
a) wszyscy rezydenci i nierezydenci,
b) tylko osoby fizyczne,
c) tylko osoby fizyczne, na cele nie związane z działalnością gospodarczą.

23. Rezydenci i nierezydenci są obowiązani przedstawiać przywożone do kraju lub wywożone za granicę wartości dewizowe oraz krajowe środki płatnicze:

a) bez wezwania, organom celnym lub organom Straży Granicznej,
b) bez wezwania, organom celnym lub organom Straży Granicznej, jeżeli ich wartość przekracza łącznie równowartość 10 000 euro,
c) na żądanie organów celnych lub organów Straży Granicznej.

24. Przedsiębiorcy wykonujący działalność kantorową są obowiązani, na potrzeby kontroli wykonywanej przez naczelnika urzędu celno-skarbowego oraz kontroli wykonywanej przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego, przechowywać dokumenty związane z tą działalnością przez okres:
a) 1 roku, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym wykonywali działalność kantorową,
b) 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym wykonywali działalność kantorową,
c) 10 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym wykonywali działalność kantorową.

B. Pytania otwarte

1. Definicja rezydenta w rozumieniu ustawy - Prawo dewizowe.
2. Definicja nierezydenta w rozumieniu ustawy - Prawo dewizowe.
3. Definicja wartości dewizowej w rozumieniu ustawy - Prawo dewizowe.
4. Definicja obrotu dewizowego z zagranicą.
5. Definicja obrotu wartościami dewizowymi w kraju.
6. Zakres i podstawowe zasady kontroli wykonywanej przez NBP na podstawie ustawy – Prawo dewizowe.
7. Podstawowe warunki podejmowania i prowadzenia działalności kantorowej.
8. Rodzaje ograniczeń dewizowych.
9. Ogólne i indywidualne zezwolenia dewizowe – zakres, kryteria udzielania.
10. Podmioty niepodlegające ograniczeniom dewizowym.
11. Czynności, których dokonywanie wymaga zezwolenia dewizowego.
12. Warunki, na jakich można wywozić za granicę wartości dewizowe oraz krajowe środki płatnicze.

VIII. PRAWO KARNE SKARBOWE

A. Test

1. Na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, karą za przestępstwa skarbowe jest m.in.:
a) grzywna w stawkach dziennych,
b) przepadek przedmiotów,
c) kara pozbawienia praw publicznych.

2. Środkiem karnym w Kodeksie karnym skarbowym jest m.in.:
a) ograniczenie wolności,
b) zakaz prowadzenia spraw finansowych przedsiębiorstwa,
c) przepadek przedmiotów.

3. Środkiem zabezpieczającym w Kodeksie karnym skarbowym jest m.in. :
a) przepadek przedmiotów,
b) podanie wyroku do publicznej wiadomości,
c) ograniczenie wolności.

4. Ustalając stawkę dzienną grzywny, na gruncie Kodeksu karnego skarbowego sąd bierze pod uwagę:
a) postać zamiaru sprawcy,
b) warunki rodzinne sprawcy,
c) działanie w warunkach powrotu do przestępstwa,

5. Odpowiedzialność posiłkowa, na gruncie Kodeksu karnego skarbowego:
a) wygasa nawet jeżeli kary grzywny nie wykonano z powodu nieobecności skazanego w kraju,
b) obciąża spadek,
c) nie wygasa w razie śmierci sprawcy skazanego po uprawomocnieniu się orzeczenia.

6. Przepadek przedmiotów, na gruncie Kodeksu karnego skarbowego nie obejmuje:

a) przedmiotu pochodzącego chociażby pośrednio z przestępstwa skarbowego,
b) opakowanie oraz przedmiot połączony z przedmiotem przestępstwa skarbowego w taki sposób, że nie można dokonać ich rozłączenia bez uszkodzenia któregokolwiek z tych przedmiotów,
c) przedmiotu, którego wytwarzanie jest zabronione.

7. Na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, mandatem karnym można nałożyć:
a) karę grzywny nie przekraczającą podwójnej wysokości minimalnego wynagrodzenia,
b) karę grzywny nie przekraczającą podwójnej wysokości najniższego wynagrodzenia,
c) karę grzywny nie przekraczającą podwójnej wysokości średniego wynagrodzenia.

8. Na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, umyślność czynu polega na tym, że:
a) sprawca nie chce popełnić czynu, jednak popełnia go na skutek niezachowania należytej staranności,
b) sprawca ma zamiar jego popełnienia, to jest chce go popełnić albo przewidując możliwość jego popełnienia, na to się godzi,
c) sprawca ma zamiar jego popełnienia, jednakże działa w błędzie co do okoliczności stanowiącej jego znamię.

9. Na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, karami za przestępstwa skarbowe są m.in.:
a) kara grzywny określona kwotowo i kara pozbawienia wolności,
b) kara grzywny w stawkach dziennych i zakaz prowadzenia określonej działalności gospodarczej,
c) kara grzywny w stawkach dziennych i kara ograniczenia wolności.

10. Na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, czterokrotne niewpłacenie przez płatnika pobranych miesięcznych zaliczek (w wykonaniu tego samego zamiaru):
a) uważa się za jeden czyn zabroniony, pod warunkiem że odstęp czasowy pomiędzy nimi nie przekroczył 12 miesięcy,
b) uważa się za jeden czyn zabroniony, pod warunkiem że odstęp czasowy pomiędzy nimi nie przekroczył 6 miesięcy,
c) uważa się za jeden czyn zabroniony, pod warunkiem że odstęp czasowy pomiędzy nimi nie przekroczył 9 miesięcy.

11. Na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, jeżeli kodeks nie stanowi inaczej, kara pozbawienia wolności trwa:
a) najkrócej 3 dni, najdłużej 5 lat,
b) najkrócej 5 dni, najdłużej 5 lat,
c) najkrócej 5 dni, najdłużej 10 lat.

~~12. Na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, mała wartość jest to wartość, która:~~
~~a) w czasie orzekania nie przekracza dwustukrotności wysokości minimalnego wynagrodzenia,~~
~~b) w czasie orzekania nie przekracza pięćsetkrotności minimalnego wynagrodzenia,~~
~~c) w czasie orzekania nie przekracza trzystukrotności minimalnego wynagrodzenia.~~

13. Na gruncie Kodeksu karnego skarbowego bieg przedawnienia przestępstwa skarbowego polegającego na uszczupleniu należności publicznoprawnej rozpoczyna się:
a) z końcem roku, w którym upłynął termin płatności tej należności,
b) z chwilą popełnienia czynu zabronionego,
c) z chwilą złożenia deklaracji podatkowej.

14. Na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, przestępstwo skarbowe można popełnić:
a) tylko umyślnie,
b) umyślnie i nieumyślnie,
c) umyślnie, a także nieumyślnie, jeżeli kodeks tak stanowi.

15. Na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, usiłowanie przestępstwa skarbowego zagrożonego karą nieprzekraczającą roku pozbawienia wolności lub karą łagodniejszą jest karalne:
a) w każdym przypadku,
b) tylko wtedy, gdy kodeks tak stanowi,
c) nie jest karalne.

16. Na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, wyrokiem nakazowym za przestępstwo skarbowe można wymierzyć:
a) karę grzywny w granicach nieprzekraczających dziesięciokrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia,
b) karę grzywny w granicach nieprzekraczających wysokości 180 stawek dziennych,
c) karę grzywny w granicach nieprzekraczających wysokości 200 stawek dziennych albo karę ograniczenia wolności.

17. Na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, nie podlega karze za przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe, kto:
a) złożył prawnie skuteczną korektę deklaracji podatkowej,
b) złożył prawnie skuteczną korektę deklaracji podatkowej wraz z uzasadnieniem przyczyny korekty i choćby w części uiścił należność publicznoprawną uszczuploną lub narażoną na uszczuplenie,

c) złożył prawnie skuteczną korektę deklaracji podatkowej wraz z uzasadnieniem przyczyny korekty i w całości uiścił, niezwłocznie lub w terminie wyznaczonym przez uprawniony organ, należność publicznoprawną uszczuploną lub narażoną na uszczuplenie.

18. Na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, pozbawienie praw publicznych sąd może orzec:
a) w razie skazania na karę pozbawienia wolności,
b) w wypadkach nadzwyczajnego obostrzenia kary,
c) w wypadkach nadzwyczajnego obostrzenia kary w razie skazania na karę pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 3.

19. Na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, przepadek przedmiotów to:
a) kara za wykroczenie skarbowe,
b) środek karny za przestępstwo skarbowe,
c) środek karny za przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe.

20. Na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, środek karny w postaci zakazu wykonywania określonego zawodu orzeka się:
a) w miesiącach,
b) w latach,
c) w miesiącach i latach.

21. Na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, karalność przestępstwa skarbowego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło lat:
a) 3 - gdy czyn stanowi przestępstwo skarbowe zagrożone karą grzywny, karą ograniczenia wolności lub karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 3 lat,
b) 5 - gdy czyn stanowi przestępstwo skarbowe zagrożone karą grzywny, karą ograniczenia wolności lub karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 3 lat,
c) 10 - gdy czyn stanowi przestępstwo skarbowe zagrożone karą pozbawienia wolności przekraczającą 5 lat.

22. Na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, karą za wykroczenie skarbowe jest kara grzywny określona:
a) w stawkach dziennych,
b) kwotowo,
c) w stawkach dziennych i kwotowo.

23. Zgodnie z Kodeksem karnym skarbowym, finansowym organem postępowania przygotowawczego nie jest:
a) urząd skarbowy,
b) naczelnik urzędu celno-skarbowego,
c) szef krajowej administracji skarbowej.

24. Zgodnie z Kodeksem karnym skarbowym, dobrowolne poddanie się odpowiedzialności jest:
a) środkiem karnym,
b) karą,
c) środkiem zabezpieczającym.

25. Zgodnie z Kodeksem karnym skarbowym, prawomocny wyrok o zezwoleniu na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności:
a) zawsze podlega wpisowi do Krajowego Rejestru Karnego,
b) nie podlega wpisowi do Krajowego Rejestru Karnego,
c) podlega wpisowi do Krajowego Rejestru Karnego w wypadkach przewidzianych w ustawie.

26. Na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, jeżeli sprawca przez nadużycie stosunku zależności lub wykorzystanie krytycznego położenia doprowadza inną osobę do popełnienia czynu zabronionego jako przestępstwo skarbowe:
a) sąd może zastosować nadzwyczajne obostrzenie kary,
b) sąd stosuje nadzwyczajne obostrzenie kary,
c) sąd stosuje warunkowe umorzenie postępowania.

27. Na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, kara łączna za poszczególne przestępstwa skarbowe nie może przekraczać:
a) 1080 stawek dziennych grzywny, 5 lat ograniczenia wolności albo 10 lat pozbawienia wolności,
b) 1080 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 10 lat pozbawienia wolności,
c) 1080 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 15 lat pozbawienia wolności.

28. Na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, jeżeli sprawca skazany za umyślne przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności popełnił w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej roku tej kary umyślnie przestępstwo skarbowe tego samego rodzaju:
a) sąd może go warunkowo zwolnić po odbyciu dwóch trzecich kary, jednak nie wcześniej niż po 6 miesiącach,
b) sąd może go warunkowo zwolnić po odbyciu dwóch trzecich kary,

c) sąd może go warunkowo zwolnić po odbyciu jednej trzeciej kary, jednak nie wcześniej niż po 6 miesiącach.

29. Na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, karalność wykroczenia skarbowego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął:
a) 2 lata,
b) 3 lata,
c) 1 rok.

30. Na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, nałożenie kary grzywny w drodze mandatu karnego uważa się za niebyłe z upływem:
a) roku od uiszczenia lub ściągnięcia tej grzywny albo od przedawnienia jej wykonania,
b) 2 lat od uiszczenia lub ściągnięcia tej grzywny albo od przedawnienia jej wykonania,
c) żadna z odpowiedzi nie jest prawidłowa.

31. Na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, przepadek korzyści majątkowych:
a) orzeka się, jeżeli sprawca osiągnął z popełnienia przestępstwa skarbowego korzyść majątkową,
b) orzeka się tylko wtedy, jeżeli sprawca osiągnął z popełnienia przestępstwa skarbowego korzyść majątkową dużej wartości,
c) można orzec, jeżeli sprawca osiągnął z popełnienia przestępstwa skarbowego korzyść majątkową.

32. Na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, stosując nadzwyczajne obostrzenie kary sąd wymierza karę pozbawienia wolności:
a) do 9 miesięcy albo karę ograniczenia wolności, jeżeli przestępstwo skarbowe jest zagrożone tylko karą grzywny do 360 stawek dziennych, co nie wyłącza wymierzenia także kary grzywny grożącej za to przestępstwo,
b) do 6 miesięcy albo karę ograniczenia wolności, jeżeli przestępstwo skarbowe jest zagrożone tylko karą grzywny do 360 stawek dziennych, co nie wyłącza wymierzenia także kary grzywny grożącej za to przestępstwo,
c) do 6 miesięcy albo karę ograniczenia wolności, jeżeli przestępstwo skarbowe jest zagrożone tylko karą grzywny do 720 stawek dziennych, co nie wyłącza wymierzenia także kary grzywny grożącej za to przestępstwo.

33. Na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, za usiłowanie można wymierzyć karę w wysokości nieprzekraczającej:
a) ustawowego zagrożenia przewidzianego dla danego przestępstwa skarbowego,
b) jednej trzeciej górnej granicy ustawowego zagrożenia przewidzianego dla danego przestępstwa skarbowego,
c) dwóch trzecich górnej granicy ustawowego zagrożenia przewidzianego dla danego przestępstwa skarbowego.

34. Na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, jednym z warunków, który musi spełnić sprawca, by Sąd mógł udzielić zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności jest:
a) uiszczenie kosztów wskazanych przez finansowy organ postępowania przygotowawczego,
b) uiszczenie co najmniej zryczałtowanych kosztów postępowania,
c) uiszczenie kosztów postępowania w wysokości jednej trzeciej minimalnego wynagrodzenia.

35. Na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, sąd może udzielić zezwolenia na dobrowolne podanie się odpowiedzialności jeżeli:
a) spółka akcyjna, w której jest zatrudniony sprawca, uiściła kwotę odpowiadającą co najmniej najniższej karze grzywny grożącej za dany czyn zabroniony,
b) sprawca uiścił tytułem kary grzywny kwotę odpowiadającą co najmniej jednej trzeciej minimalnego wynagrodzenia – za przestępstwo skarbowe ,
c) ojciec sprawcy uiścił kwotę odpowiadającą co najmniej najniższej karze grzywny grożącej za dany czyn zabroniony.

36. Na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, środkiem karnym za wykroczenie skarbowe nie jest:
a) przepadek korzyści majątkowych,
b) przepadek przedmiotów,
c) ściągnięcie równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów.

37. Jan Kowalski prowadzący działalność gospodarczą spóźnił się o 3 dni z wpłatą podatku dochodowego. Zdarzyło mu się to po raz pierwszy. Jan Kowalski, na gruncie Kodeksu karnego skarbowego:
a) odpowie za przestępstwo skarbowe,
b) nie popełnił czynu zabronionego,
c) odpowie za wykroczenie skarbowe.

38. Podatnik zakupił samochód od innej osoby fizycznej. Nie złożył deklaracji PCC i nie zapłacił podatku od czynności cywilnoprawnych (około 300 zł). Podatnik ten, na gruncie Kodeksu karnego skarbowego:
a) odpowie za wykroczenie uchylania się od opodatkowania,
b) nie poniesie kary,
c) odpowie za wykroczenie uchylenia się od zapłaty należnej opłaty skarbowej od czynności cywilnoprawnej.

39. Podatnik – posługując się fakturami dokumentującymi czynności niemające nigdy miejsca – zadeklarował nadwyżkę podatku naliczonego nad należnym do zwrotu na rachunek bankowy. Zwrot taki otrzymał. Podatnik ten, na gruncie Kodeksu karnego skarbowego:

a) poniesie odpowiedzialność karną skarbową,
b) nie ponosi w ogóle odpowiedzialności karnej (w tym karnej skarbowej),
c) nie ponosi odpowiedzialności karnej skarbowej, ale może odpowiadać na podstawie przepisów kodeksu karnego.

40. Podatnik prowadzący handel wewnątrzwspólnotowy nie złożył w terminie wymaganej informacji podsumowującej. Zachowanie to, na gruncie Kodeksu karnego skarbowego:
a) jest wykroczeniem skarbowym,
b) jest przestępstwem skarbowym,
c) nie podlega karze.

41. Jan Kowalski importując towary z USA, świadomie zaniżył ich wartość celną, w wyniku czego uszczuplił należności celne na około 500 zł. Zachowanie to stanowi, na gruncie Kodeksu karnego skarbowego:
a) przestępstwo skarbowe,
b) wykroczenie skarbowe,
c) przestępstwo oszustwa.

42. Jan Kowalski prowadzący działalność gospodarczą polegającą na sprzedaży artykułów spożywczych, samodzielne prowadzi podatkową księgę przychodów i rozchodów niezgodnie z przepisami prawa. Na gruncie obowiązujących przepisów wyżej wymieniony czyn kwalifikowany jest jako:
a) przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe,
b) wykroczenie skarbowe,
c) przestępstwo pospolite.

43. Sąd, uwzględniając wniosek o udzielenie zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności, orzeka:
a) postanowieniem,
b) wyrokiem,
c) postanowieniem lub wyrokiem w zależności od tego, czy czyn zarzucany sprawcy stanowi wykroczenie skarbowe czy przestępstwo skarbowe.

44. Na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, przy zabezpieczeniu majątkowym można zatrzymać przesyłkę. Jak długo trwa zatrzymanie:
a) do czasu uzyskania zatwierdzenia przez prokuratora – nie dłużej jednak niż 7 dni,
b) do czasu uzyskania zatwierdzenia przez prokuratora,
c) 14 dni.

45. Na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, zabezpieczenie majątkowe upada, gdy:
a) w ciągu 6 miesięcy od daty uprawomocnienia się orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie nie zostanie wszczęta egzekucja dla ściągnięcia zabezpieczonych kwot,
b) nie zostaną prawomocnie orzeczone: przepadek przedmiotów lub ściągnięcie ich równowartości pieniężnej, środek karny przepadku korzyści majątkowej lub ściągnięcia jej równowartości pieniężnej,
c) po 3 miesiącach od zabezpieczenia.

46. Na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, w postępowaniu w sprawach o wykroczenia skarbowe stronami są:
a) oskarżyciel publiczny, oskarżony, podmiot pociągnięty do odpowiedzialności posiłkowej, interwenient,
b) oskarżyciel publiczny, oskarżony, interwenient,
c) pokrzywdzony, oskarżyciel publiczny, oskarżony, interwenient.

47. Zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności, na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, udziela:
a) prokurator,
b) finansowy organ postępowania przygotowawczego,
c) sąd.

48. Na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, niedopuszczalne jest udzielenie zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności, jeżeli:
a) przestępstwo skarbowe zagrożone jest karą ograniczenia wolności albo karą pozbawienia wolności,
b) przestępstwo skarbowe zagrożone jest tylko karą ograniczenia wolności,
c) przestępstwo skarbowe zagrożone jest tylko karą pozbawienia wolności.

49. Sprawca przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, może zgłosić wniosek o zezwolenie na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności :
a) na każdym etapie postępowania,
b) w postępowaniu przed finansowym organem postępowania przygotowawczego, zanim wniesiono akt oskarżenia,
c) w postępowaniu przed sądem.

50. Kiedy na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, cofnięcie wniosku o zezwolenie na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności nie jest możliwe:
a) w postępowaniu przed finansowym organem postępowania przygotowawczego,
b) na żadnym etapie postępowania,
c) przed upływem 1 miesiąca od jego złożenia, a także po wniesieniu do sądu przez finansowy organ postępowania przygotowawczego w/w wniosku.

51. Na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, na postanowienie odmawiające wniesienie wniosku o udzielenie zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności przysługuje zażalenie do:
a) prokuratora,
b) sądu,
c) organu nadrzędnego nad finansowym organem postępowania przygotowawczego.

52. Na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, minimalna wysokość kary grzywny w postępowaniu o dobrowolne poddanie się odpowiedzialności wynosi:
a) co najmniej jedna trzecia minimalnego wynagrodzenia, a za wykroczenie skarbowe kwota odpowiadająca co najmniej jednej dziesiątej tego wynagrodzenia,
b) co najmniej jedna druga minimalnego wynagrodzenia,
c) co najmniej jedna czwarta minimalnego wynagrodzenia, a za wykroczenie skarbowe – kwota odpowiadająca co najmniej jednej dziesiątej tego wynagrodzenia.

53. Na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, posiedzenie sądu w kwestii udzielenia zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności może odbyć się:
a) przy nieusprawiedliwionym niestawiennictwie prawidłowo zawiadomionego o terminie sprawcy lub jego obrońcy,
b) przy obowiązkowym uczestnictwie sprawcy i jego obrońcy, finansowego organu postępowania przygotowawczego lub jego przedstawiciela,
c) przy obowiązkowym uczestnictwie sprawcy i jego obrońcy.

54. Na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, mandat karny może zostać nałożony jeżeli osoba sprawcy i okoliczności popełnienia wykroczenia skarbowego nie budzą wątpliwości, a nie zachodzi potrzeba wymierzenia kary grzywny surowszej niż:
a) dwudziestokrotność minimalnego wynagrodzenia,
b) dziesięciokrotność minimalnego wynagrodzenia,
c) dwukrotność minimalnego wynagrodzenia.

55. Karę grzywny w drodze mandatu na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, można nałożyć pod warunkiem:
a) wyrażenia przez sprawcę wykroczenia skarbowego zgody na przyjęcie mandatu, a jeżeli za wykroczenie skarbowe przewidziane jest obowiązkowe orzeczenie przepadku przedmiotów – także zgody na ich przepadek,
b) wyrażenia przez sprawcę wykroczenia skarbowego zgody na przyjęcie mandatu; zgodę tę odnotowuje się na dokumencie mandatu karnego,
c) nie zgłoszenia przez ukaranego sprzeciwu na piśmie w terminie 7 dni od poinformowania ukaranego o wystawieniu mandatu przez organ, który lub którego funkcjonariusz nałożył karę grzywny w postaci mandatu karnego.

56. Na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, mandatem karnym gotówkowym może być nałożona kara grzywny:
a) jedynie na osobę czasowo przebywającą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
b) jedynie na osobę nie posiadającą stałego miejsca zamieszkania lub stałego miejsca pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
c) jedynie na osobę czasowo tylko przebywającą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub nie mającej stałego miejsca zamieszkania lub stałego miejsca pobytu oraz na osobę stale przebywającą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, która czasowo opuszcza to terytorium.

57. Na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, mandat karny kredytowany staje się prawomocny:
a) z chwilą uiszczenia kary grzywny,
b) z chwilą pokwitowania jego odbioru przez ukaranego,
c) w terminie 7 dni od poinformowania ukaranego o wystawieniu mandatu, o ile nie zgłosi on sprzeciwu na piśmie.

58. Na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, prawomocny mandat karny podlega uchyleniu:
a) decyzją wydaną z urzędu przez organ, który lub którego funkcjonariusz nałożył karę grzywny w postaci mandatu karnego,
b) postanowieniem wydanym przez sąd właściwy do rozpoznania sprawy, na którego obszarze działania została nałożona kara grzywny na wniosek ukaranego złożony w terminie zawitym 7 dni od daty przyjęcia mandatu lub z urzędu,
c) postanowieniem wydanym przez sąd właściwy do rozpoznania sprawy, na którego obszarze działania została nałożona kara grzywny na wniosek ukaranego złożony w terminie zawitym 30 dni od daty przyjęcia mandatu.

59. Na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, wyrokiem nakazowym za wykroczenie skarbowe można wymierzyć karę grzywny w granicach nieprzekraczających:
a) dwudziestokrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia,
b) dziesięciokrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia,
c) dwukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia.

60. Na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, wyrokiem nakazowym można orzec za przestępstwo skarbowe karę grzywny w granicach nieprzekraczających:
a) wysokości 720 stawek dziennych,
b) wysokości 500 stawek dziennych albo karę ograniczenia wolności,
c) wysokości 200 stawek dziennych albo karę ograniczenia wolności, a w przypadkach określonych w kks, orzec również środek karny.

61. Na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, postępowanie w stosunku do nieobecnych może toczyć się przeciwko sprawcy przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego:
a) jedynie gdy sprawca przebywa stale za granicą,
b) gdy sprawca przebywa stale za granicą albo gdy nie można ustalić jego miejsca zamieszkania lub pobytu w kraju,
c) gdy oskarżony o przestępstwo skarbowe ukrył się po wniesieniu do sądu aktu oskarżenia.

62. Na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, w postępowaniu w stosunku do nieobecnych, obrońca z urzędu wyznaczany jest nieobecnemu oskarżonemu, natomiast podmiotowi pociągniętemu do odpowiedzialności posiłkowej, gdy nie ma on pełnomocnika, obrońca z urzędu:
a) nie jest wyznaczany,
b) jest wyznaczany, przy czym udział obrońcy w postępowaniu odwoławczym nie jest obowiązkowy,
c) jest wyznaczany, przy czym udział obrońcy w postępowaniu odwoławczym jest obowiązkowy.

63. Na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, w postępowaniu w stosunku do nieobecnych, odpis prawomocnego wyroku doręcza się skazanemu, który osobiście zgłosił się do dyspozycji sądu lub został ujęty, przy czym w przypadku złożenia przez skazanego wniosku o wyznaczenie rozprawy w zawitym terminie 14 dni od daty doręczenia wyroku, sąd wyznacza niezwłocznie rozprawę, a prawomocny wyrok:
a) traci moc z chwilą stawienia się skazanego na rozprawie; procedura ta stosowana jest jednak jedynie pod warunkiem dobrowolnego osobistego zgłoszenia się skazanego do dyspozycji sądu,
b) traci moc z chwilą stawienia się skazanego na rozprawie,
c) traci moc, a stawienie się skazanego na rozprawie nie jest konieczne.

64. Na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, w sprawach o przestępstwa skarbowe prowadzi się:
a) zawsze śledztwo,
b) dochodzenie, natomiast śledztwo może być zarządzone jedynie przez prokuratora,
c) dochodzenie, natomiast śledztwo może być zarządzone przez finansowy organ postępowania przygotowawczego lub prokuratora ze względu na wagę lub zawiłość sprawy; ponadto śledztwo prowadzone jest w przypadkach określonych w kks.

65. Idealny zbieg przepisów zgodnie z ustawą Kodeks karny skarbowy zachodzi, gdy:
a) ten sam czyn będący przestępstwem skarbowym lub wykroczeniem skarbowym wyczerpuje zarazem znamiona przestępstwa lub wykroczenia określonego w przepisach karnych innej ustawy,
b) ten sam czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach kodeksu karnego skarbowego,
c) dwa lub więcej zachowań podjęto w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru.

66. Na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, finansowy organ postępowania przygotowawczego w sprawie o przestępstwo skarbowe podlegające rozpoznaniu w postępowaniu zwyczajnym, po zakończeniu śledztwa:
a) sporządza akt oskarżenia i wnosi do właściwego sądu albo wydaje postanowienie o umorzeniu, o zawieszeniu postępowania przygotowawczego albo o uzupełnieniu dochodzenia,
b) sporządza akt oskarżenia i przesyła go wraz z aktami prokuratorowi, który zatwierdza akt i wnosi do sądu; finansowemu organowi postępowania przygotowawczego służą uprawnienia oskarżyciela publicznego,
c) sporządza akt oskarżenia i przesyła go wraz z aktami prokuratorowi, który zatwierdza akt i wnosi do sądu; finansowemu organowi postępowania przygotowawczego nie służą uprawnienia oskarżyciela publicznego.

67. Na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, prokurator a także finansowy organ postępowania przygotowawczego, może w akcie oskarżenia wnoszonym do sądu umieścić wniosek o wydanie wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionej z oskarżonym kary lub środka karnego bez przeprowadzenia rozprawy, jednak jeżeli w związku z przestępstwem skarbowym lub wykroczeniem skarbowym nastąpiło uszczuplenie należności publicznoprawnej:
a) rozprawa musi być przeprowadzona,

b) sąd uzależnia uwzględnienie wniosku od uiszczenia wymaganej należności publicznoprawnej w wyznaczonym terminie,
c) sąd może ale nie jest zobligowany do uzależnienia uwzględnienie wniosku od uiszczenia przez oskarżonego należności publicznoprawnej.

68. Na gruncie Kodeksu karnego skarbowego, postępowanie przed sądem pierwszej instancji w sprawach o przestępstwa skarbowe toczy się wg reguł określonych:
a) w kodeksie postępowania karnego,
b) w kodeksie postępowania karnego, z uwzględnieniem odstępstw opisanych w kodeksie karnym skarbowym,
c) w kodeksie karnym skarbowym.

69. Na gruncie przepisów procesowych, przewód sądowy w postępowaniu karnym skarbowym rozpoczyna się od:
a) odczytania aktu oskarżenia przez oskarżyciela,
b) pouczenia oskarżonego przez przewodniczącego dotyczącego uprawnień przy składaniu wyjaśnień,
c) przesłuchania oskarżonego.

70. W postępowaniu o przestępstwo skarbowe środkiem odwoławczym od wyroku sądu I instancji jest:
a) apelacja,
b) kasacja,
c) skarga odwoławcza.

B. Pytania otwarte

1. Pojęcie umyślności i nieumyślności czynu na gruncie Kodeksu karnego skarbowego.
2. Pojęcie i konsekwencje niepoczytalności na gruncie przepisów Kodeksu karnego skarbowego i Kodeksu postępowania karnego.
3. Kiedy na gruncie Kodeksu karnego skarbowego sąd może odstąpić od wymierzenia kary?
4. Okoliczności skutkujące nadzwyczajnym obostrzeniem kary na gruncie Kodeksu karnego skarbowego.
5. Okoliczności skutkujące nadzwyczajnym złagodzeniem kary.
6. Pojęcie przestępstwa skarbowego i wykroczenia skarbowego na gruncie Kodeksu karnego skarbowego.
7. Proszę omówić organy postępowania przygotowawczego w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe, z uwzględnieniem podziału przyjętego w Kodeksie karnym skarbowym.
8. Okoliczności wyłączające przestępność czynu w postępowaniu karnym skarbowym.
9. Kary i środki karne za przestępstwa skarbowe w postępowaniu karnym skarbowym.
10. Omówić system kar i środków karnych za wykroczenia skarbowe w postępowaniu karnym skarbowym, z uwzględnieniem ich wymiaru.
11. Proszę omówić zasady i konsekwencje „czynnego żalu" określone w art. 16 kodeksu karnego skarbowego
12. Proszę omówić konsekwencje karnoskarbowe złożenia korekty.
13. Podatnik podatku od wartości dodanej, niezidentyfikowany dla potrzeb transakcji wewnątrzwspólnotowych dokonał nabycia wewnątrzwspólnotowego. Nie złożył informacji podsumowującej. Urząd skarbowy chce w związku z tym nałożyć na niego karę grzywny w drodze mandatu karnego. Czy słusznie? Odpowiadając proszę omówić pojęcie blankietowości przepisów prawa karnego skarbowego.
14. Podatnik złożył deklarację VAT-7, w której podał dane niezgodne z rzeczywistością. Następnie złożył korektę tej deklaracji, podając dane zgodne ze stanem faktycznym i wpłacił (wraz z odsetkami) brakujące należności podatkowe. Urząd skarbowy chce teraz wszcząć postępowanie karne skarbowe przeciwko temu podatnikowi. Czy słusznie? Odpowiadając, proszę scharakteryzować znaczenie „klauzuli niekaralności".
15. Podatnik złożył wniosek o zwrot nadwyżki podatku od towarów i usług. Organ podatkowy pomyłkowo dokonał zwrotu w wysokości większej niż należna (wnioskowana i wynikająca z deklaracji). Podatnik nie zgłosił tego faktu urzędowi skarbowemu. Fakt ten wyszedł na jaw w późniejszym okresie i wówczas podatnik oddał różnicę nienależnie mu wypłaconą. Podatnikowi zarzucono jednocześnie popełnienie przestępstwa z art. 76 kks. Czy słusznie?
16. Przedstaw znaczenie znamienia „utrudniania wykonania czynności służbowej", o którym stanowi art. 83 kks. W jakich sytuacjach utrudnianie może stanowić wykroczenie skarbowe, a kiedy jest przestępstwem skarbowym?
17. Podatnik otrzymał dotację (dofinansowanie) na zakup środków trwałych i wyposażenia w uruchamianej działalności gospodarczej. Część z tych środków przeznaczył jednak na prywatne cele. Czy może za to odpowiadać karnie? Jeśli tak, to na jakiej podstawie?
18. Pojęcie przestępstwa (wykroczenia) przemytu celnego i charakterystyka jego znamion. Co decyduje o łagodniejszej kwalifikacji tego zachowania jako typu uprzywilejowanego, bądź wykroczenia?
19. Problematyka karalności zachowań związanych z przewozem wartości dewizowych lub krajowych środków płatniczych przez granicę państwową.
20. Jakie zachowania związane z organizacją gier i zakładów wzajemnych podlegają karze na podstawie przepisów Kodeksu karnego skarbowego?
21. Omów pojęcie stron w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe. Wskaż ich prawa i obowiązki.
22. Omów postępowanie w stosunku do nieobecnych.

23. W firmie X pojawił się inspektor kontroli skarbowej wraz z pracownikami kontroli i przystąpili w ramach tzw. niezbędnych czynności, do przeszukania. Działanie to kontynuowano w dniach następnych (przez kolejne 14 dni), pomimo braku postanowienia o wszczęciu postępowania przygotowawczego i przy zdecydowanym sprzeciwie podatnika. Czy takie działanie jest zgodne z prawem?
24. Po zakończeniu postępowania podatkowego przez organ pierwszej instancji podatnik otrzymał wezwanie na przesłuchanie w charakterze podejrzanego. Finansowy organ postępowania przygotowawczego poinformował podatnika, iż ciąży na nim zarzut popełnienia wykroczenia skarbowego, zapoznał go z treścią zarzutu, a następnie rozpoczął przesłuchanie. Czy finansowy organ postępowania przygotowawczego przed przystąpieniem do takich czynności powinien wydać postanowienie o przedstawieniu zarzutów?
25. Podstawy nałożenia kary grzywny w drodze mandatu karnego w sprawach o wykroczenia skarbowe.
26. Podatnik został ukarany mandatem karnym. Po przeanalizowaniu całości sprawy jest przekonany, iż został ukarany niesłusznie. Czy na gruncie Kodeksu karnego skarbowego istnieją podstawy do uchylenia mandatu?
27. Proszę omówić przesłanki dobrowolnego poddania się odpowiedzialności na gruncie Kodeksu karnego skarbowego.
28. Proszę omówić postępowanie w sprawie dobrowolnego poddania się odpowiedzialności w związku z popełnionym przez sprawcę przestępstwem skarbowym.
29. Omów tryb nakazowy w postępowaniu karnym skarbowym.
30. Proszę omówić przesłanki przedawnienia karalności przestępstwa skarbowego.
31. Proszę omówić przesłanki przedawnienia karalności wykroczenia skarbowego.
32. Finansowe i niefinansowe organy postępowania przygotowawczego. Proszę omówić ich właściwość i zakres działania
33. Proszę omówić przesłanki popełnienia czynu polegającego na uchylaniu się od opodatkowania i nie ujawnieniu podstawy opodatkowania określonego w art. 54 kodeksu karnego skarbowego
34. Proszę omówić przesłanki popełnienia czynu „firmanctwa" określonego w art. 55 kodeksu karnego skarbowego.
35. Proszę omówić przesłanki popełnienia czynu „oszustwa podatkowego" określonego w art. 56 kodeksu karnego skarbowego
36. Zabezpieczenie majątkowe jako środek przymusu procesowego na gruncie Kodeksu karnego skarbowego.
37. Przeciwko podatnikowi toczy się postępowanie o przestępstwo skarbowe. Finansowy organ postępowania przygotowawczego poinformował podejrzanego, który przyznał się i ujawnił okoliczności popełnienia zarzucanego mu czynu zabronionego, o możliwości zamieszczenia w akcie oskarżenia wniosku o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy i orzeczenia uzgodnionej z oskarżonym kary z zastosowaniem nadzwyczajnego jej złagodzenia. Czy taki tryb postępowania jest możliwy?
38. Podatnika oskarżono o popełnienie przestępstwa skarbowego. Oskarżony ukrył się po wniesieniu do sądu aktu oskarżenia. Czy postępowanie może toczyć się podczas jego nieobecności?
39. Przesłanki postępowania odwoławczego w postępowaniu karnym skarbowym.

IX. ORGANIZACJA I FUNKCJONOWANIE KRAJOWEJ ADMINISTRACJI SKARBOWEJ

A. Test

1. Do wyłącznej kompetencji Krajowej Administracji Skarbowej należy realizacja dochodów z:
a) podatków oraz innych należności budżetowych,
b) należności celnych,
c) niepodatkowych należności budżetowych.

2. Do zadań Krajowej Administracji Skarbowej nie należy:
a) zapewnienie obsługi i wsparcia podatnika i płatnika w prawidłowym wykonywaniu obowiązków podatkowych
b) prowadzenie działalności informacyjnej i edukacyjnej w zakresie przepisów prawa podatkowego i celnego
c) udzielanie podatnikom, płatnikom i inkasentom, na ich zlecenie lub na ich rzecz, porad, opinii i wyjaśnień z zakresu ich obowiązków podatkowych i celnych.

3. Do zadań Krajowej Administracji Skarbowej należy między innymi realizacja dochodów:
a) ze wszystkich rodzajów podatków na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
b) z podatków, z wyjątkiem tych, w zakresie których właściwe są inne organy,
c) z podatków i innych należności budżetowych, z wyłączeniem należności celnych.

4. Do zadań Krajowej Administracji Skarbowej nie należy realizacja dochodów z:
a) podatku od nieruchomości,
b) podatku akcyzowego,

c) podatku od czynności cywilnoprawnych.

5. Podatki stanowiące dochody jednostek samorządu terytorialnego są realizowane:
a) wyłącznie przez organy Krajowej Administracji Skarbowej,
b) wyłącznie przez samorządowe organy podatkowe,
c) zarówno przez organy Krajowej Administracji Skarbowej, jak i samorządowe organy podatkowe, w zależności od rodzaju podatku.

6. Szef Krajowej Administracji Skarbowej odpowiada między innymi za:
a) bilans finansów sektora publicznego i prognozowanie bilansu płatniczego,
b) przeciwdziałanie praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu,
c) rachunkowość i rewizję finansową.

7. Realizacja polityki celnej wynikającej z członkostwa w unii celnej Unii Europejskiej należy do zadań:
a) Służby Celnej,
b) Krajowej Administracji Skarbowej,
c) ministra właściwego ds. finansów publicznych.

8. Zgodnie z ustawą o Krajowej Administracji Skarbowej, minister właściwy ds. finansów publicznych określa, w drodze zarządzenia, czteroletnie kierunki działania i rozwoju KAS w celu zapewnienia:
a) skutecznej i efektywnej realizacji zadań KAS oraz wysokiej jakości jej działania,
b) realizacji wszystkich zadań KAS określonych w ustawie budżetowej,
c) wysokiego poziomu realizacji kontroli zarządczej w KAS.

9. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może, w drodze zarządzenia, tworzyć:
a) nowe organy KAS,
b) organy opiniodawczo-doradcze w sprawach należących do zadań KAS,
c) nowe jednostki organizacyjne KAS.

10. Jednym z organów Krajowej Administracji Skarbowej jest:
a) naczelnik urzędu celno-skarbowego,
b) naczelnik urzędu celnego,
c) naczelnik oddziału celnego.

11. Wójt, burmistrz (prezydent miasta) jest jednym z:
a) organów Krajowej Administracji Skarbowej,
b) organów podatkowych niezespolonej administracji rządowej,
c) samorządowych organów podatkowych.

12. Organem wyższego stopnia w stosunku do dyrektorów izb administracji skarbowej jest:
a) Szef Krajowej Administracji Skarbowej,
b) minister właściwy ds. finansów publicznych,
c) Szef Służby Cywilnej.

13. Szefa Krajowej Administracji Skarbowej powołuje:
a) minister właściwy ds. finansów publicznych,
b) Prezes Rady Ministrów,
c) Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej.

14. Do zadań zarówno dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, jak i dyrektora izby administracji skarbowej należy:
a) prowadzenie działalności informacyjnej i edukacyjnej w zakresie przepisów prawa podatkowego i celnego,
b) prowadzenie działalności analitycznej, prognostycznej i badawczej dotyczącej zjawisk występujących we właściwości KAS oraz analizy ryzyka,
c) prowadzenie spraw dotyczących interpretacji indywidualnych przepisów prawa podatkowego.

15. Rozstrzyganie w drugiej instancji w sprawach należących w pierwszej instancji do naczelników urzędów skarbowych należy do zadań:
a) dyrektora izby administracji skarbowej,
b) dyrektora izby skarbowej,
c) Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

16. Dyrektor izby administracji skarbowej nie jest organem wyższego stopnia w stosunku do:
a) naczelnika urzędu skarbowego,

b) naczelnika urzędu celno-skarbowego,
c) naczelnika urzędu celnego.

17. Do zadań naczelnika urzędu skarbowego należy między innymi:
a) wymiar należności celnych i podatkowych oraz innych opłat, związanych z przywozem i wywozem towarów,
b) pobór należności celnych oraz innych opłat, związanych z przywozem i wywozem towarów,
c) prowadzenie działalności informacyjnej i edukacyjnej w zakresie przepisów prawa podatkowego i celnego.

18. Do zadań naczelnika urzędu skarbowego nie należy:
a) prowadzenie urzędowego sprawdzenia,
b) wykonywanie kontroli podatkowej oraz czynności sprawdzających,
c) zapewnienie obsługi i wsparcia podatnika i płatnika w prawidłowym wykonywaniu obowiązków podatkowych.

19. Prowadzenie ewidencji podatników i płatników w ramach Krajowej Administracji Skarbowej jest zadaniem:
a) naczelnika urzędu skarbowego,
b) naczelnika urzędu celno-skarbowego,
c) zarówno naczelnika urzędu skarbowego, jak i naczelnika urzędu celno-skarbowego.

20.Obsługa i wsparcie podatnika i płatnika w prawidłowym wykonywaniu obowiązków podatkowych realizowane przez naczelnika urzędu skarbowego nie polega na:
a) udzielaniu informacji w zakresie sposobu wypełniania deklaracji podatkowych,
b) sporządzaniu deklaracji podatkowych,
c) przyjmowaniu deklaracji podatkowych.

21. Zadania naczelnika urzędu skarbowego realizowane przez centrum obsługi, polegające na przyjmowaniu podań i deklaracji, wydawaniu zaświadczeń oraz udzielaniu wyjaśnień w zakresie przepisów prawa podatkowego, są wykonywane:
a) wyłącznie w obrębie terytorialnego zasięgu jego działania,
b) w obrębie działania określonym przez naczelnika tego urzędu,
c) niezależnie od terytorialnego zasięgu jego działania.

22. Do gromadzenia oraz przetwarzania danych wynikających z deklaracji podatkowych, decyzji, tytułów wykonawczych i innych dokumentów przekazanych organom KAS w celu realizacji zadań ustawowych służy:
a) Centralny Rejestr Danych Podatkowych,
b) Centralny Rejestr Podmiotów,
c) Centralna Ewidencja i Informacja o Działalności Gospodarczej.

23. Administratorem danych zawartych w CRDP jest:
a) każdy naczelnik urzędu skarbowego,
b) Szef Krajowej Administracji Skarbowej,
c) minister właściwy ds. finansów publicznych.

24. Zadaniem Krajowej Szkoły Skarbowości nie jest:
a) realizacja polityki szkoleniowej Szefa Krajowej Administracji Skarbowej,
b) prowadzenie spraw dotyczących interpretacji indywidualnych przepisów prawa podatkowego,
c) koordynowanie działalności szkoleniowej w Krajowej Administracji Skarbowej.

25. Organy Krajowej Administracji Skarbowej, w celu realizacji dochodów z podatków i należności celnych, mogą zbierać i wykorzystywać informacje o zdarzeniach mających bezpośredni wpływ na powstanie lub wysokość zobowiązania podatkowego lub należności celnych:
a) wyłącznie od innych organów KAS,
b) wyłącznie od innych organów administracji rządowej i samorządowej,
c) od osób prawnych, jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej oraz osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą.

26.Organ Krajowej Administracji Skarbowej może podmiotowi prowadzącemu działalność gospodarczą, który pomimo prawidłowego wezwania, w wyznaczonym terminie nie udostępnił dokumentów lub nie udzielił informacji o zdarzeniach mających bezpośredni wpływ na powstanie lub wysokość zobowiązania podatkowego lub należności celnych:
a) wytoczyć proces cywilny o odszkodowanie,
b) nałożyć w drodze decyzji karę pieniężną w wysokości do 10 000 zł,
c) zagrozić wszczęciem postępowania karno-skarbowego.

27. W związku z realizacją zadań z zakresu bezpieczeństwa publicznego, ważnego interesu ekonomicznego lub finansowego Rzeczypospolitej Polskiej lub Unii Europejskiej, organy Krajowej Administracji Skarbowej mogą zbierać i wykorzystywać niezbędne informacje zawierające dane osobowe oraz przetwarzać je:
a) wyłącznie za wiedzą i zgodą osoby, której dane dotyczą,
b) wyłącznie za wiedzą i zgodą osoby, której dane dotyczą lub jej pełnomocnika,
c) także bez wiedzy i zgody osoby, której dane dotyczą.

28. Minister właściwy ds. finansów publicznych może, w drodze zarządzenia, tworzyć:
a) nowe jednostki organizacyjne Krajowej Administracji Skarbowej,
b) delegatury jednostek organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej,
c) nowe organy Krajowej Administracji Skarbowej.

29. Jednostkami organizacyjnymi Krajowej Administracji Skarbowej nie są:
a) urzędy kontroli skarbowej,
b) urzędy skarbowe,
c) urzędy celno-skarbowe.

30. Jednostką organizacyjną Krajowej Administracji Skarbowej nie jest:
a) Krajowa Informacja Skarbowa,
b) Krajowa Szkoła Skarbowości,
c) Krajowa Ewidencja Podatników.

31. Urzędy skarbowe będące jednostkami organizacyjnymi Krajowej Administracji Skarbowej podlegają:
a) wojewodzie,
b) Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej,
c) ministrowi właściwemu ds. finansów publicznych.

32. Organizację urzędów skarbowych oraz urzędów celno-skarbowego określa w drodze zarządzenia:
a) dyrektor właściwej izby administracji skarbowej,
b) Szef Krajowej Administracji Skarbowej,
c) minister właściwy ds. finansów publicznych.

33. Realizacja polityki kadrowej i szkoleniowej w izbie administracji skarbowej należy do:
a) dyrektora izby administracji skarbowej,
b) departamentu ds. kadr i szkoleń w urzędzie obsługującym ministra ds. finansów publicznych,
c) Szefa Służby Cywilnej.

34. Naczelnika urzędu skarbowego powołuje:
a) minister właściwy ds. finansów publicznych na wniosek Szefa Krajowej Administracji Skarbowej,
b) minister właściwy ds. finansów publicznych na wniosek dyrektora izby administracji skarbowej,
c) Szef Krajowej Administracji Skarbowej na wniosek dyrektora izby administracji skarbowej.

35. Dyrektor izby administracji skarbowej jest w sprawach organizacyjno-finansowych kierownikiem jednostki organizacyjnej, którą stanowi:
a) izba administracji skarbowej bez podległych urzędów skarbowych oraz urzędów celno-skarbowych,
b) izba administracji skarbowej wraz z podległymi urzędami skarbowymi oraz urzędami celno-skarbowymi,
c) izba administracji skarbowej wraz z podległymi urzędami skarbowymi, ale bez podległych urzędów celno-skarbowych.

36. Terytorialny zasięg działania oraz siedziby naczelników urzędów celno-skarbowych określa:
a) minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej,
b) Szef Krajowej Administracji Skarbowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych,
c) Szef Służby Celno-Skarbowej, w porozumieniu z Generalnym Inspektorem Kontroli Skarbowej.

~~37. Na podstawie rozporządzenia wydanego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, przez naczelnika urzędu skarbowego innego niż właściwy miejscowo mogą być wykonywane zadania w odniesieniu do niektórych:~~
~~a) podmiotów gospodarczych, które uzyskały status autoryzowanego podatnika,~~
~~b) podatników i płatników osiągających określoną wysokość przychodu netto w rozumieniu przepisów o rachunkowości,~~
~~c) kategorii podatników i płatników o istotnym znaczeniu gospodarczym lub społecznym.~~

38. Dane ujawniające pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub filozoficzne, przynależność wyznaniową, partyjną lub związkową mogą być zbierane i wykorzystywane oraz przetwarzane przez organy Krajowej Administracji Skarbowej:
a) wyłącznie, gdy jest to niezbędne ze względu na zakres lub charakter prowadzonego postępowania lub przeprowadzanych czynności,
b) w każdym przypadku, ale za zgodą Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych,
c) na podstawie decyzji indywidualnej wydanej przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

39. Jednolitą i umundurowaną formacją wyodrębnioną w ramach Krajowej Administracji Skarbowej, którą tworzą funkcjonariusze, jest:
a) Służba Celno-Skarbowa,
b) Służba Celna,
c) służba cywilna.

40. Obejmowanie towarów procedurami celnymi jako jedno z zadań Krajowej Administracji Skarbowej może być wykonywane wyłącznie przez:
a) członków korpusu służby cywilnej,
b) funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej,
c) oddelegowanych pracowników Straży Granicznej.

B. Pytania otwarte

1. Struktura organów Krajowej Administracji Skarbowej.
2. Terytorialny zasięg działania organów Krajowej Administracji Skarbowej.
3. Organy Krajowej Administracji Skarbowej a organy opiniodawczo-doradcze w sprawach należących do KAS.
4. Kompetencje Szefa Krajowej Administracji Skarbowej jako organu podatkowego.
5. Podległość organizacyjno-finansowa a kontrola instancyjna w Krajowej Administracji Skarbowej.
6. Nadzór Szefa Krajowej Administracji Skarbowej oraz dyrektora izby administracji skarbowej nad działalnością naczelników urzędów skarbowych i naczelników urzędów celno-skarbowych.
7. Uprawnienie organów Krajowej Administracji Skarbowej do rozstrzygania w drugiej instancji w sprawach należących w pierwszej instancji do naczelników urzędów skarbowych oraz naczelników urzędów celno-skarbowych.
8. Właściwość organów podatkowych nie będących organami Krajowej Administracji Skarbowej.
9. Obszary współpracy organów Krajowej Administracji Skarbowej oraz samorządowych organów podatkowych.
10. Zasady określania kierunków działań i rozwoju Krajowej Administracji Skarbowej.
11. Zadania Krajowej Administracji Skarbowej.
12. Zadania ministra właściwego ds. finansów publicznych jako organu Krajowej Administracji Skarbowej.
13. Zadania Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.
14. Zadania dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej.
15. Zadania dyrektora izby administracji skarbowej.
16. Zadania naczelnika urzędu skarbowego.
17. Zadania naczelnika urzędu celno-skarbowego.
18. Zadania Krajowej Szkoły Skarbowości.
19. Narzędzia informatyczne służące do elektronicznej formy kontaktów z organami Krajowej Administracji Skarbowej.
20. Co to jest i do czego służy Centralny Rejestr Danych Podatkowych.
21. Katalog jednostek organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej.
22. Struktura centralna i terenowa jednostek organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej.
~~23. Zasady dotyczące określenia organizacji poszczególnych jednostek organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej.~~
24. Zasady dotyczące tworzenia delegatur jednostek organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej.
25. Zakres uprawnień organów Krajowej Administracji Skarbowej do żądania od innych podmiotów informacji i dokumentów oraz tryb ich udostępniania przez te podmioty.
26. Porównanie zadań naczelnika urzędu skarbowego i naczelnika urzędu celno-skarbowego.
27. Realizacja dochodów z podatków, opłat oraz niepodatkowych należności budżetowych jako zadanie Krajowej Administracji Skarbowej. Rola poszczególnych organów KAS.
28. Porównanie roli naczelnika urzędu skarbowego i naczelnika urzędu celno-skarbowego przy wymiarze i poborze należności celnych oraz innych opłat związanych z przywozem i wywozem towarów.
29. Realizacja polityki celnej wynikającej z członkostwa w unii celnej Unii Europejskiej jako zadanie Krajowej Administracji Skarbowej. Rola poszczególnych organów KAS.
30. Uprawnienia organów Krajowej Administracji Skarbowej do prowadzenia ewidencji podatników i płatników.
31. Obejmowanie towarów procedurami celnymi i regulowanie sytuacji towarów związanych z przywozem i wywozem towarów jako zadanie Krajowej Administracji Skarbowej. Rola poszczególnych organów KAS.

32. Wykonywanie egzekucji administracyjnej należności pieniężnych oraz wykonywanie zabezpieczenia należności pieniężnych jako zadanie Krajowej Administracji Skarbowej. Rola poszczególnych organów KAS.
33. Obsługa i wsparcie podatnika i płatnika w prawidłowym wykonywaniu obowiązków podatkowych jako zadanie naczelnika urzędu skarbowego realizowane poprzez centrum obsługi.
34. Porównanie roli dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, dyrektora izby administracji skarbowej oraz naczelnika urzędu skarbowego przy prowadzeniu działalności informacyjnej w zakresie przepisów prawa podatkowego i celnego.
35. Instrumenty prawne wykorzystywane przez Krajową Administrację Skarbową przy realizacji zadania prowadzenia działalności informacyjnej i edukacyjnej w zakresie przepisów prawa podatkowego i celnego.
36. Rozpoznawanie, wykrywanie i zwalczanie przestępstw skarbowych i wykroczeń skarbowych, zapobieganie tym przestępstwom i wykroczeniom oraz ściganie ich sprawców jako zadanie Krajowej Administracji Skarbowej. Rola poszczególnych organów KAS.
37. Uprawnienia kontrolne organów Krajowej Administracji Skarbowej dotyczące przestrzegania przepisów prawa podatkowego i celnego.
38. Zasady podległości osób zatrudnionych w izbie administracji skarbowej oraz funkcjonariuszy izby administracji skarbowej, realizujących zadania w urzędach skarbowych oraz w urzędach celno-skarbowych.
39. Zasady wykonywania obowiązków służbowych przez członków korpusu służby cywilnej zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej.
40. Zasady wykonywania obowiązków służbowych przez funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej.

X. RACHUNKOWOŚĆ

A. Test

1. Rachunkowość to:
a) system przepisów, ksiąg i sprawozdań,
b) zbiór kont i kalkulacji dotyczących jednostki,
c) system pomiaru i komunikowania informacji o kluczowych atrybutach podmiotu ekonomicznego, wykorzystujący jednostkę pieniężną jako miarę.

2. Rachunkowość w Polsce regulowana jest poprzez:
a) wyłącznie profesjonalne standardy rachunkowości i sprawozdawczości finansowej,
b) wyłącznie przepisy prawa,
c) przepisy prawa oraz profesjonalne standardy rachunkowości i sprawozdawczości finansowej.

3. Przepisy ustawy o rachunkowości stosuje się, między innymi, do:
a) jednostek budżetowych i samorządowych zakładów budżetowych,
b) Skarbu Państwa,
c) Narodowego Banku Polskiego.

4. Usługowe prowadzenie ksiąg rachunkowych jest działalnością gospodarczą, polegającą w myśl ustawy o rachunkowości na świadczeniu usług, między innymi, w zakresie:
a) ustalania zasad (polityki) rachunkowości,
b) wyceny aktywów i pasywów oraz ustalania wyniku finansowego,
c) poddawania badaniu i ogłaszania sprawozdań finansowych w przypadkach przewidzianych ustawą.

5. Jeżeli kierownik jednostki na to zezwoli, to zapisu w księgach rachunkowych można dokonać także na podstawie zastępczego dowodu księgowego, sporządzonego przez osoby realizujące daną operację gospodarczą. W myśl ustawy o rachunkowości możliwość ta jest jednakże wykluczona w odniesieniu do:
a) wyłącznie skupu metali szlachetnych,
b) wyłącznie zakupów opodatkowanych podatkiem od towarów i usług,
c) skupu od ludności metali nieżelaznych oraz zakupów opodatkowanych podatkiem od towarów i usług.

6. Kto wbrew przepisom ustawy o rachunkowości dopuszcza do
- nieprowadzenia ksiąg rachunkowych, prowadzenia ich wbrew przepisom ustawy lub podawania w tych księgach nierzetelnych danych, lub
- niesporządzenia sprawozdania finansowego, sporządzenia go niezgodnie z przepisami ustawy lub zawarcia w tym sprawozdaniu nierzetelnych danych, podlega:
a) grzywnie lub karze pozbawienia wolności do lat 2, albo obu tym karom łącznie,
b) wyłącznie grzywnie,
c) grzywnie albo karze ograniczenia wolności, ale nigdy obu tym karom łącznie.

7. Część odroczona podatku dochodowego to:
a) różnica pomiędzy stanem rezerw i aktywów z tytułu podatku odroczonego na koniec i początek okresu sprawozdawczego,
b) kwota odroczonej płatności podatku dochodowego wynegocjowana przez jednostkę z organem podatkowym,
c) część podatku dochodowego zdeklarowana przez jednostkę do zapłacenia w następnym roku obrotowym.

8. Część odroczoną podatku dochodowego wykazuje się w:
a) bilansie,
b) informacji dodatkowej,
c) rachunku zysków i strat.

9. Powstanie zobowiązania, na które uprzednio utworzono rezerwę:
a) zmniejsza rezerwę,
b) zwiększa rezerwę,
c) nie zmienia rezerwy.

10. W przypadku zmiany roku obrotowego, w myśl przepisów ustawy o rachunkowości, pierwszy po zmianie rok obrotowy powinien być :
a) nie dłuższy niż12 miesięcy,
b) dłuższy niż 12 kolejnych miesięcy,
c) krótszy niż 12 miesięcy.

11. Przez aktywa netto, w myśl przepisów ustawy o rachunkowości, rozumie się :
a) aktywa jednostki pomniejszone o zobowiązania,
b) aktywa jednostki pomniejszone wyłącznie o zobowiązania krótkoterminowe,
c) aktywa jednostki powiększone o zobowiązania długoterminowe.

12. Przychody związane ze zbyciem środków trwałych, w myśl przepisów ustawy o rachunkowości, zalicza się do:
a) przychodów ze sprzedaży towarów,
b) pozostałych przychodów operacyjnych,
c) przychodów ze sprzedaży produktów.

13. Przy umowie leasingu operacyjnego w myśl przepisów ustawy o rachunkowości prawo do amortyzacji leasingowanego środka trwałego przysługuje:
a) finansującemu,
b) korzystającemu,
c) nie przysługuje ani finansującemu ani korzystającemu.

14. Dniem bilansowym jest dzień, na który jednostka:
a) sporządza sprawozdanie finansowe,
b) zamyka księgi rachunkowe,
c) sporządza zestawienie obrotów i sald.

15. Przyjęte zasady (politykę) rachunkowości:
a) można zmieniać w dowolnym czasie w roku obrotowym stosując nowe zasady od dnia dokonania zmiany,
b) należy stosować w sposób ciągły, dokonując w kolejnych latach obrotowych jednakowego grupowania operacji gospodarczych, wyceny aktywów i pasywów,
c) można zmieniać po upływie minimum 6 miesięcy roku obrotowego.

16. Badaniu i ogłaszaniu w myśl przepisów ustawy o rachunkowości podlegają roczne sprawozdania finansowe jednostek kontynuujących działalność, które w roku poprzedzającym, za który sporządzano sprawozdanie finansowe spełnione zostały :
a) dwa z trzech warunków zawartych w art. 64 ust. 1 pkt 4 ustawy o rachunkowości,
b) jeden z trzech warunków zawartych w art. 64 ust. 1 pkt 4 ustawy o rachunkowości,
c) wszystkie trzy warunki zawarte w art. 64 ust. 1 pkt 4 ustawy o rachunkowości.

17. Do instrumentów finansowych w myśl przepisów ustawy o rachunkowości nie zalicza się:
a) rezerw i aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego,
b) kontraktów, które powodują powstanie aktywów finansowych u jednej ze stron,
c) kontraktów, z których wynika prawo do majątku jednostki.

18. Wyboru podmiotu uprawnionego do badania sprawozdania finansowego w myśl przepisów ustawy o rachunkowości dokonuje:
a) organ zatwierdzający sprawozdanie finansowe lub inny organ wskazany w statucie lub umowie,
b) zarząd spółki,
c) główny księgowy spółki.

19. Okres sprawozdawczy w myśl przepisów ustawy o rachunkowości to:
a) wyłącznie rok kalendarzowy,
b) okres, za który sporządza się sprawozdanie finansowe w trybie przewidzianym ustawą o rachunkowości lub inne sprawozdania sporządzone na podstawie ksiąg rachunkowych,
c) wyłącznie okres trwający 12 kolejnych pełnych miesięcy kalendarzowych.

20. Przez aktywa w myśl przepisów ustawy o rachunkowości rozumie się:
a) kontrolowane przez jednostkę zasoby majątkowe o wiarygodnie określonej wartości, powstałe w wyniku przeszłych zdarzeń, które spowodują w przyszłości wpływ do jednostki korzyści ekonomicznych,
b) kontrolowane przez jednostkę zasoby majątkowe o wiarygodnie określonej wartości, powstałe w wyniku przyszłych zdarzeń, które spowodują wpływ do jednostki korzyści ekonomicznych,
c) kontrolowane przez jednostkę zasoby majątkowe o wiarygodnie określonej wartości bez względu na to, czy będą generować korzyści ekonomiczne dla jednostki.

21. Do aktywów trwałych jednostki w myśl przepisów ustawy o rachunkowości zalicza się:
a) wyłącznie środki trwałe i środki trwałe w budowie,
b) wyłącznie środki trwałe, wartości niematerialne i prawne i środki trwałe w budowie,
c) wartości niematerialne i prawne, rzeczowe aktywa trwałe, należności długoterminowe, inwestycje długoterminowe, długoterminowe rozliczenia międzyokresowe.

22. Do aktywów obrotowych jednostki w myśl przepisów ustawy o rachunkowości zalicza się:
a) wyłącznie zapasy,
b) wyłącznie zapasy i inwestycje krótkoterminowe,
c) zapasy, należności krótkoterminowe, inwestycje krótkoterminowe, krótkoterminowe rozliczenia międzyokresowe.

23. Przez rezerwy w myśl przepisów ustawy o rachunkowości rozumie się:
a) zobowiązania, których termin wymagalności lub kwota nie są pewne,
b) zobowiązania, których termin wymagalności wynosi powyżej 12 miesięcy,
c) zobowiązania, których termin wymagalności wynosi powyżej 6 miesięcy.

24. Zasada ciągłości w myśl ustawy o rachunkowości, to:
a) stosowanie tych samych zasad wyceny aktywów i pasywów,
b) możliwość wyboru dokonywania odpisów amortyzacyjnych,
c) możliwość wyboru wariantów rachunku zysków i strat.

25. Zachowanie zasady współmierności w myśl ustawy o rachunkowości polega na:
a) uwzględnieniu rozliczeń międzyokresowych w aktywach lub pasywach danego okresu sprawozdawczego,
b) dowolnym ujmowaniu przychodów i związanych z nimi kosztów,
c) ujmowaniu osiągniętych przychodów i kosztów ich uzyskania w zależności od terminu ich zapłaty w danym roku obrotowym.

26. Ulepszenia w obcych środkach trwałych w myśl przepisów ustawy o rachunkowości zalicza się do:
a) wartości niematerialnych i prawnych,
b) aktywów obrotowych,
c) środków trwałych.

27. Inwestycje w myśl przepisów ustawy o rachunkowości to między innymi:
a) środki trwałe w okresie ich budowy,
b) nieruchomości nabyte do wykorzystania na cele prowadzonej działalności gospodarczej,
c) nieruchomości i wartości niematerialne i prawne, które nie są użytkowane przez jednostkę lecz zostały nabyte w celu osiągnięcia korzyści ekonomicznych.

28. Autorskie prawa majątkowe, prawa pokrewne, licencje, koncesje nabyte przez jednostkę nadające się do gospodarczego wykorzystania o przewidywanym okresie ekonomicznej użyteczności dłuższym niż rok w myśl przepisów ustawy o rachunkowości zalicza się do:
a) środków trwałych,

b) wartości niematerialnych i prawnych,
c) aktywów obrotowych.

29. Do wartości niematerialnych i prawnych w myśl przepisów ustawy o rachunkowości zalicza się, między innymi:
a) koszty zakończonych prac rozwojowych,
b) ujemną wartość firmy,
c) prawa użytkowania wieczystego gruntu.

30. Spółdzielcze prawo do lokalu użytkowego o przewidywanym okresie ekonomicznej użyteczności dłuższym niż rok według ustawy o rachunkowości zalicza się do:
a) wartości niematerialnych i prawnych,
b) środków trwałych,
c) środków trwałych w budowie.

31. Zobowiązania przedawnione i umorzone w myśl przepisów ustawy o rachunkowości zalicza się do:
a) przychodów finansowych,
b) pozostałych przychodów operacyjnych,
c) zysków nadzwyczajnych.

32. Zapłacone odszkodowania, kary i grzywny w myśl przepisów ustawy o rachunkowości zalicza się do:
a) strat i zysków nadzwyczajnych,
b) kosztów finansowych,
c) pozostałych kosztów operacyjnych.

33. Zasady (politykę) rachunkowości ustala i aktualizuje:
a) kierownik jednostki,
b) główny księgowy,
c) zespół roboczy powołany do opracowania polityki rachunkowości.

34. Zobowiązania to w myśl ustawy o rachunkowości:
a) wynikający z przeszłych zdarzeń obowiązek wykonania świadczeń, które spowodują wykorzystanie już posiadanych lub przyszłych aktywów jednostki,
b) wynikający z przeszłych zdarzeń obowiązek wykonania świadczeń o wiarygodnie określonej wartości, które spowodują wykorzystanie już posiadanych lub przyszłych aktywów jednostki,
c) wynikający z przeszłych zdarzeń obowiązek wykonania świadczeń o wiarygodnie określonej wartości.

35. Zakładowy plan kont, jako element zasad (polityki) rachunkowości określa:
a) metody wyceny aktywów i pasywów,
b) wykaz kont syntetycznych i analitycznych,
c) zasady ochrony danych.

36. Bez względu na technikę prowadzenia ksiąg rachunkowych dziennik umożliwia:
a) uzgodnienie jego obrotów z zestawieniem obrotów i sald,
b) uzgodnienie jego obrotów z obrotami dzienników częściowych,
c) wskazanie osoby odpowiedzialnej za dokonany zapis.

37. Zapisy na kontach księgi głównej dokonuje się zgodnie z zasadą:
a) podwójnego zapisu,
b) zapisu powtarzanego,
c) zapisu systematycznego.

38. Inwentarz jest wykazem składników aktywów i pasywów, który w myśl przepisów ustawy o rachunkowości sporządzają jednostki:
a) prowadzące księgi rachunkowe zgodnie z ustawą o rachunkowości,
b) uprzednio nieprowadzące ksiąg rachunkowych według ustawy o rachunkowości,
c) w formie zestawienia obrotów i sald.

39. Podstawą zapisów w księgach rachunkowych są dowody księgowe stwierdzające dokonanie operacji gospodarczych:
a) otrzymane od kontrahentów dokumenty wewnętrzne własne,
b) przekazane w oryginale kontrahentom dokumenty zewnętrzne obce,
c) dotyczące operacji wewnątrz jednostki jako dokumenty wewnętrzne własne.

40. Co oznacza rzetelność dowodów księgowych:
a) dokumentują rzeczywisty przebieg operacji gospodarczych,
b) potwierdzenie przekazania składnika aktywów,
c) wystawienie dokumentu w języku polskim i w walucie polskiej.

41. Księgi rachunkowe uznaje się za prowadzone bezbłędnie jeżeli:
a) wprowadzono do nich kompletnie i poprawnie wszystkie zakwalifikowane do zaksięgowania w danym miesiącu dowody do zaksięgowania,
b) odzwierciedlają stan rzeczywisty przebiegu operacji gospodarczych,
c) udokumentowanie zapisów pozwala na identyfikację z dowodem księgowym.

42. Roczne skonsolidowane sprawozdanie finansowe grupy kapitałowej w myśl przepisów ustawy o rachunkowości sporządza:
a) jednostka dominująca,
b) jednostka zależna,
c) znaczący inwestor.

43. Skonsolidowane sprawozdanie finansowe emitentów papierów wartościowych dopuszczonych do publicznego obrotu sporządza się zgodnie, z:
a) ustawą o rachunkowości,
b) Międzynarodowymi Standardami Rachunkowości,
c) Krajowymi Standardami Rachunkowości.

44. Wzory skonsolidowanego sprawozdania finansowego i zasady ich sporządzania są uregulowane, w:
a) ustawie o rachunkowości,
b) Międzynarodowych Standardach Rachunkowości,
c) Rozporządzeniu Ministra Finansów.

45. Metoda konsolidacji pełnej w myśl przepisów ustawy o rachunkowości polega na:
a) sumowaniu w pełnej wartości poszczególnych pozycji sprawozdań finansowych jednostki dominującej i jednostek zależnych oraz na dokonaniu odpowiednich wyłączeń konsolidacyjnych i korekt.
b) sumowaniu w pełnej wartości poszczególnych pozycji sprawozdań finansowych jednostki dominującej i jednostek zależnych ,
c) sumowaniu w pełnej wartości poszczególnych pozycji sprawozdań finansowych jednostki dominującej i jednostek zależnych bez wyłączeń konsolidacyjnych i korekt.

46. Które pozycje w myśl przepisów ustawy o rachunkowości podlegają wyłączeniu przy sporządzaniu skonsolidowanego sprawozdania finansowego metodą pełną:
a) wzajemne rozrachunki między jednostkami objętymi konsolidacją,
b) likwidacja środków trwałych w jednostce zależnej,
c) przychody z operacji gospodarczych między różnymi kontrahentami.

47. Dotacje przeznaczone na inne cele niż nabycie lub wytworzenie środków trwałych albo wartości niematerialnych i prawnych w myśl przepisów ustawy o rachunkowości zalicza się do:
a) zysków nadzwyczajnych,
b) pozostałych przychodów operacyjnych,
c) przychodów finansowych.

48. W trakcie trwania prac rozwojowych aktywowane koszty tych prac w myśl przepisów ustawy o rachunkowości wykazywane są w bilansie w pozycji:
a) wartości niematerialne i prawne,
b) rozliczenia międzyokresowe kosztów,
c) zaliczki na wartości niematerialne i prawne.

49. Zgodnie z ustawą o rachunkowości prawo wieczystego użytkowania gruntów zalicza się:
b) zawsze do środków trwałych,
b) zawsze do inwestycji,
c) do środków trwałych lub do inwestycji w zależności od celu nabycia tego prawa.

50. Zgodnie z ustawą o rachunkowości zobowiązania inne niż finansowe wycenia się na dzień bilansowy:
a) w wartości nominalnej,
b) w wartości godziwej,

c) w kwocie wymagającej zapłaty.

51. Kwota podatku dochodowego, o jaką będzie można w przyszłości zmniejszyć podatek bieżący, wykazany w rocznym zeznaniu podatkowym, gdyż możliwe będzie uwzględnienie już poniesionych, lecz podatkowo na razie nieuznanych kosztów w myśl przepisów ustawy o rachunkowości, to:
a) aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego,
b) rezerwa z tytułu odroczonego podatku dochodowego,
c) ulga podatkowa.

52. Dodatnią różnicę między ceną sprzedaży akcji własnych pomniejszoną o koszt sprzedaży, a ich ceną nabycia w myśl przepisów ustawy o rachunkowości odnosi się na:
a) kapitał rezerwowy,
b) kapitał zapasowy,
c) kapitał z aktualizacji wyceny.

53. W przypadku postawienia spółki akcyjnej w stan likwidacji, utworzenie rezerwy na przewidywane dodatkowe koszty i straty związane z likwidacją w myśl przepisów ustawy o rachunkowości:
a) jest obowiązkiem spółki,
b) nie jest obowiązkiem spółki,
c) jest lub nie jest obowiązkiem spółki w zależności od decyzji podjętej przez likwidatora.

54. Ujemna wartość firmy stanowiąca różnicę między ceną nabycia jednostki lub zorganizowanej jej części a niższą od niej wartością godziwą przejętych aktywów netto w myśl przepisów ustawy o rachunkowości wykazywana jest w:
a) aktywach bilansu,
b) pasywach bilansu,
c) rachunku zysków i strat.

55. Dokonywane od środków trwałych odpisy amortyzacyjne w myśl przepisów ustawy o rachunkowości odnoszone są w ewidencji księgowej w ciężar:
a) kosztów finansowych,
b) pozostałych kosztów operacyjnych,
c) kosztów działalności operacyjnej.

56. Na wynik działalności operacyjnej w myśl przepisów ustawy o rachunkowości składa się:
a) wynik operacji nadzwyczajnych,
b) wynik operacji finansowych,
c) wynik z tytułu pozostałych przychodów i kosztów operacyjnych.

57. Zgodnie z ustawą o rachunkowości nie dokonuje się odpisów amortyzacyjnych od:
a) prawa wieczystego użytkowania gruntów,
b) wartości firmy,
c) środków trwałych w budowie.

58. Zgodnie z ustawą o rachunkowości nadwyżka dodatnich różnic kursowych nad ujemnymi stanowi składnik:
a) kosztów finansowych,
b) przychodów finansowych,
c) pozostałych kosztów operacyjnych.

59. Według ustawy o rachunkowości wartość nabytych programów komputerowych zalicza się:
a) zawsze do kosztów działalności bieżącego okresu,
b) do wartości niematerialnych i prawnych, jeżeli przewidywany okres ich używania jest dłuższy niż 1 rok,
c) do pozostałych środków trwałych, jeżeli okres ich używania jest dłuższy niż 1 rok.

60. Koszty budowy nowych środków trwałych w myśl przepisów ustawy o rachunkowości:
a) zwiększają wartość środków trwałych w budowie,
b) zwiększają koszty okresu, w którym je poniesiono,
c) są rozliczane w czasie jako rozliczenia międzyokresowe.

61. Zakupione środki trwałe w ciągu roku obrotowego w myśl przepisów ustawy o rachunkowości przyjmuje się w wartości początkowej stanowiącej:
a) cenę nabycia,

b) cenę sprzedaży netto,
c) inną cenę.

62. Grunty własne inwentaryzuje się w myśl przepisów ustawy o rachunkowości w drodze:
a) spisu z natury,
b) porównania danych ksiąg rachunkowych z odpowiednimi dokumentami,
c) nie inwentaryzuje się.

63. Materiały w myśl przepisów ustawy o rachunkowości w ciągu roku obrotowego:
a) zawsze wycenia się w cenie nabycia,
b) można wyceniać w cenie zakupu,
c) wycenia się w cenie sprzedaży netto.

64. Zobowiązania z tytułu dostaw w myśl przepisów ustawy o rachunkowości wycenia się na dzień bilansowy:
a) według wartości nominalnej,
b) w kwocie wymagającej zapłaty,
c) nie podlegają w ogóle wycenie.

65. Należne na podstawie otrzymanych decyzji dywidendy w myśl przepisów ustawy o rachunkowości stanowią:
a) przychody finansowe,
b) pozostałe przychody operacyjne,
c) rozliczenia międzyokresowe przychodów.

66. Niewykorzystane rezerwy na zobowiązania, wobec zmniejszenia lub ustania ryzyka uzasadniającego ich utworzenie, w myśl przepisów ustawy o rachunkowości zwiększają na dzień, na który okazały się zbędne:
a) rozliczenia międzyokresowe przychodów,
b) rozliczenia międzyokresowe kosztów,
c) odpowiednio pozostałe przychody operacyjne, przychody finansowe lub zyski nadzwyczajne.

67. Kapitały (fundusze) własne jednostek w myśl przepisów ustawy o rachunkowości wycenia się na dzień bilansowy:
a) w uzasadnionej, wiarygodnie oszacowanej wartości,
b) w wartości nominalnej,
c) według ceny nabycia, pomniejszonej o ewentualny odpis z tytułu trwałej utraty wartości.

68. Spółdzielcze prawo do lokalu użytkowego zalicza się - zgodnie z ustawą o rachunkowości do:
a) środków trwałych,
b) inwestycji,
c) wartości niematerialnych i prawnych.

69. Wartość firmy w myśl przepisów ustawy o rachunkowości stanowi różnicę między:
a) ceną nabycia określonej jednostki a wyższą od niej wartością godziwą przejętych aktywów netto,
b) ceną nabycia określonej jednostki lub zorganizowanej jej części a niższą od niej wartością godziwą przejętych aktywów netto,
c) ceną nabycia określonej jednostki lub zorganizowanej jej części a wyższą od niej wartością godziwą przejętych aktywów netto.

70. Należności z tytułu sprzedaży towarów i usług w myśl przepisów ustawy o rachunkowości wycenia się na dzień bilansowy:
a) w kwocie wymaganej zapłaty, z zachowaniem zasady ostrożności,
b) według wartości nominalnej,
c) według wartości godziwej.

71. Zgodnie z ustawą o rachunkowości udziały własne wycenia się nie rzadziej niż na dzień bilansowy według:
a) ceny nabycia,
b) ceny zakupu,
c) ceny sprzedaży netto.

72. Środki trwałe w budowie wycenia się nie rzadziej niż na dzień bilansowy w wysokości:
a) ustalonej przez niezależnego rzeczoznawcę,
b) ogółu kosztów pozostających w bezpośrednim związku z ich nabyciem lub wytworzeniem,
c) ogółu kosztów pozostających w bezpośrednim związku z ich nabyciem lub wytworzeniem, pomniejszonych o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

73. O równowartość prawa majątkowego otrzymanego w drodze darowizny w myśl przepisów ustawy o rachunkowości zwiększa się:
a) pozostałe przychody operacyjne,
b) zyski nadzwyczajne,
c) rozliczenia międzyokresowe przychodów.

74. Stwierdzony w wyniku inwentaryzacji niedobór materiałów w myśl przepisów ustawy o rachunkowości należy wyjaśnić i rozliczyć:
a) w księgach rachunkowych tego roku obrotowego, na który przypadał termin inwentaryzacji,
b) w księgach rachunkowych następnego roku obrotowego,
c) w zależności od decyzji podjętej przez kierownika jednostki – w księgach rachunkowych roku obrotowego, na który przypadał termin inwentaryzacji lub w księgach rachunkowych następnego roku obrotowego.

75. Zgodnie z ustawą o rachunkowości rozpoczęcie amortyzacji środka trwałego następuje:
a) w terminie określonym przez kierownika jednostki,
b) zawsze nie później niż w momencie zakupu środka trwałego,
c) nie wcześniej niż po przyjęciu środka trwałego do używania.

76. Spółka akcyjna posiada udziały spółki z o.o. Z przeprowadzonej w spółce akcyjnej analizy sprawozdania finansowego spółki z o.o. wynika, że nastąpiło istotne pogorszenie sytuacji ekonomiczno-finansowej. W tej sytuacji w myśl przepisów ustawy o rachunkowości spółka akcyjna dokonuje odpisu aktualizującego wartość udziałów w ciężar:
a) kosztów finansowych,
b) strat nadzwyczajnych,
c) pozostałych kosztów operacyjnych.

77. Zapasy rzeczowych składników aktywów obrotowych ujmuje się w księgach rachunkowych w momencie ich nabycia:
a) według cen sprzedaży,
b) według cen nabycia,
c) według cen nabycia skorygowanych o odpisy spowodowane trwałą utratą ich wartości.

78. Za wartość godziwą notowanych na rynku publicznym papierów wartościowych w myśl przepisów ustawy o rachunkowości uznaje się:
a) cenę nabycia pomniejszoną o koszty nabycia,
b) aktualny kurs notowań,
c) aktualny kurs notowań pomniejszony o koszty sprzedaży.

79. Odmowa udzielenia wyjaśnień biegłemu rewidentowi:
a) nie jest karalna w myśl przepisów ustawy o rachunkowości,
b) podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności w myśl przepisów ustawy o rachunkowości,
c) podlega grzywnie w myśl przepisów ustawy o rachunkowości.

80. Wartość firmy powstała w wyniku połączenia spółek w myśl przepisów ustawy o rachunkowości wykazywana jest jako:
a) nadwyżka ceny przejęcia nad wartością godziwą aktywów netto spółki przejętej,
b) różnica między wyższą ceną nabycia określonej jednostki a niższą od niej rynkową wartością składników majątkowych nabywanej firmy,
c) różnica miedzy wyższą ceną nabycia określonej jednostki a niższą od niej rynkową wartością składników majątkowych nabywanej firmy, pomniejszoną o wartość przejętych zobowiązań.

81. Koszty poniesione bezpośrednio w związku z połączeniem spółek metodą nabycia w myśl przepisów ustawy o rachunkowości powiększają:
a) cenę przejęcia,
b) kapitał zapasowy spółki przejmującej,
c) koszty finansowe.

82. Nadwyżka ceny przejęcia nad wartością godziwą aktywów netto spółki przejętej w myśl przepisów ustawy o rachunkowości wykazywana jest w aktywach spółki:
a) na którą przeszedł majątek połączonych spółek jako kapitał zapasowy,
b) na którą przeszedł majątek połączonych spółek lub spółki powstałej w wyniku połączenia jako ujemna wartość firmy,
c) na którą przeszedł majątek połączonych spółek lub spółki powstałej w wyniku połączenia jako wartość firmy.

83. Sprawozdanie finansowe w myśl przepisów ustawy o rachunkowości sporządza się na dzień:

a) każdego ostatniego dnia miesiąca,
b) ostatni każdego kwartału,
c) bilansowy ustalony w polityce (zasadach) rachunkowości.

84. Roczne sprawozdanie finansowe w myśl przepisów ustawy o rachunkowości podlega zatwierdzeniu nie później niż:
a) 6 miesięcy od dnia bilansowego,
b) w terminie zamknięcia ksiąg handlowych roku następnego,
c) 3 miesiące od dnia bilansowego.

85. Do rocznego sprawozdania finansowego, w myśl przepisów ustawy o rachunkowości, dołącza się sprawozdanie z działalności:
a) zawsze,
b) jeżeli jego obowiązek sporządzania wynika z ustawy o rachunkowości lub odrębnych przepisów,
c) tylko do sprawozdań funduszy inwestycyjnych.

86. Roczne sprawozdanie finansowe w myśl przepisów ustawy o rachunkowości podpisuje:
a) osoba, której powierzono prowadzenie ksiąg rachunkowych i rada nadzorcza,
b) kierownik jednostki i reprezentant nadzoru właścicielskiego,
c) osoba, której powierzono prowadzenie ksiąg rachunkowych i kierownik jednostki.

87. Roczne sprawozdanie finansowe w jednostkach kontynuujących działalność w myśl przepisów ustawy o rachunkowości sporządza się w terminie:
a) nie później niż w ciągu 3 miesięcy od dnia bilansowego,
b) w każdym przypadku - do 31 marca następnego roku obrotowego,
c) ustalonym przez organ zatwierdzający sprawozdanie finansowe.

88. Dzień bilansowy w myśl przepisów ustawy o rachunkowości to:
a) tylko dzień kończący rok podatkowy,
b) tylko dzień kończący rok obrotowy,
c) dzień, na który jednostka sporządza sprawozdanie finansowe.

89. Dokumentacje jednostek, które zakończyły działalność w wyniku połączenia z inną jednostką w myśl przepisów ustawy o rachunkowości przechowuje:
a) likwidator,
b) syndyk,
c) jednostka kontynuująca działalność.

90. Informacje do Krajowego Rejestru Sądowego oraz urzędu skarbowego o miejscu przechowywania dokumentacji zlikwidowanej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w myśl przepisów ustawy o rachunkowości przekazuje:
a) zarząd,
b) rada nadzorcza,
c) likwidator.

91. Udostępnienie ksiąg rachunkowych do wglądu na terenie jednostki w myśl przepisów ustawy o rachunkowości:
a) wymaga zgody głównego księgowego,
b) wymaga zgody organu nadzorczego,
c) wymaga zgody kierownika jednostki lub osoby przez niego upoważnionej.

92. Dokumenty inwentaryzacyjne w myśl przepisów ustawy o rachunkowości jednostka przechowuje przez okres:
a) 5 lat,
b) 3 lat,
c) ustalony w ustawie o podatku dochodowym.

93. Sprawozdanie finansowe w oryginalnej postaci w myśl przepisów ustawy o rachunkowości jednostka przechowuje trwale w:
a) urzędzie skarbowym,
b) organie rejestrowym,
c) siedzibie jednostki lub oddziałów jeżeli nie zostanie przekazane jednostce świadczącej usługi przechowywania dokumentów.

94. Sprawozdanie z działalności jednostki w myśl przepisów ustawy o rachunkowości powinno ujmować w swoim zakresie:
a) przewidywany rozwój jednostki,
b) bilans, rachunek zysków i strat i informację dodatkową,
c) rachunek przepływów pieniężnych i zestawienie zmian w kapitale własnym.

95. Jednostką mikro w rozumieniu ustawy o rachunkowości może być:
a) spółka akcyjna, która spełniła dwa z trzech warunków odnośnie przychodów, sumy bilansowej i wielkości zatrudnienia określonych ustawą,
b) każda spółka akcyjna, której papiery wartościowe nie są notowane na rynku regulowanym,
c) każda spółka jawna.

96. Decyzję o sporządzaniu sprawozdania finansowego według zasad określonych ustawą o rachunkowości dla jednostek mikro podejmuje:
a) kierownik jednostki,
b) główny księgowy, po uzyskaniu zgody kierownika jednostki,
c) organ zatwierdzający sprawozdanie finansowe.

97. Przewidziane ustawą o rachunkowości dla jednostek mikro ułatwienia polegają na:
a) zwolnieniu z obowiązku prowadzenia ksiąg rachunkowych,
b) zwolnieniu z obowiązku sporządzania sprawozdań finansowych,
c) możliwości sporządzania uproszczonych sprawozdań finansowych.

98. Stosownie do przepisów ustawy o rachunkowości jednostka mikro:
a) nie ma w ogóle obowiązku sporządzania sprawozdania z działalności,
b) może nie sporządzać sprawozdania z działalności pod warunkiem ujawnienia określonych informacji w sprawozdaniu finansowym,
c) zawsze sporządza sprawozdanie z działalności.

99. Jednostka mikro w rozumieniu ustawy o rachunkowości:
a) ma obowiązek zastosowania wszystkich uproszczeń określonych dla jednostek mikro,
b) może zastosować wybrane uproszczenia określone dla jednostek mikro,
c) nie może korzystać z żadnych innych uproszczeń przewidzianych dla innych jednostek.

100. Jeżeli jednostka podjęła decyzję o sporządzaniu sprawozdań finansowych według zasad przewidzianych dla jednostek mikro:
a) w stosownych przypadkach wycenia aktywa i pasywa w wartości godziwej i skorygowanej cenie nabycia,
b) może wyceniać aktywa i pasywa w skorygowanej cenie nabycia, lecz nie może stosować wartości godziwej,
c) nie wycenia aktywów i pasywów w wartości godziwej i skorygowanej cenie nabycia.

101. Jednostką małą w rozumieniu ustawy o rachunkowości może być:
a) spółka akcyjna, która spełniła określone warunki odnośnie przychodów, sumy bilansowej i wielkości zatrudnienia określone ustawą, której papiery wartościowe są notowane na rynku regulowanym,
b) jednostka sektora finansów publicznych,
c) spółka jawna osób fizycznych, której przychody netto ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych za poprzedni rok obrotowy są niższe niż równowartość w walucie polskiej 2 000 000 euro, która dobrowolnie prowadzi rachunkowość na podstawie ustawy rachunkowości.

102. Decyzję o sporządzaniu sprawozdania finansowego spółki akcyjnej według zasad określonych ustawą o rachunkowości dla jednostek małych podejmuje:
a) kierownik jednostki,
b) rada nadzorcza,
c) walne zgromadzenie akcjonariuszy.

103. Przewidziane ustawą o rachunkowości dla jednostek małych ułatwienia polegają na:
a) możliwości sporządzania uproszczonych sprawozdań finansowych,
b) zwolnieniu z obowiązku sporządzania sprawozdań finansowych,
c) możliwości niesporządzania informacji dodatkowej do sprawozdania finansowego.

104. Stosownie do przepisów ustawy o rachunkowości jednostka mała:
a) może nie sporządzać sprawozdania z działalności pod warunkiem, że określone informacje dotyczące wypłaconych dywidend będą ujawnione w informacji dodatkowej,
b) może nie sporządzać sprawozdania z działalności pod warunkiem, że określone informacje dotyczące nabycia udziałów własnych będą ujawnione w informacji dodatkowej,
c) zawsze sporządza sprawozdanie z działalności.

105. Jednostka mała w rozumieniu ustawy o rachunkowości:

a) ma obowiązek zastosowania wszystkich uproszczeń określonych dla jednostek małych,
b) może zastosować wybrane uproszczenia określone dla jednostek małych,
c) może korzystać również z uproszczeń przewidzianych dla jednostek mikro.

106. Jeżeli jednostka podjęła decyzję o sporządzaniu sprawozdań finansowych według zasad przewidzianych dla jednostek małych:
a) w stosownych przypadkach wycenia aktywa i pasywa w wartości godziwej i skorygowanej cenie nabycia,
b) może wyceniać aktywa i pasywa w skorygowanej cenie nabycia, lecz nie może stosować wartości godziwej,
c) nie wycenia aktywów i pasywów w wartości godziwej i skorygowanej cenie nabycia.

107. Sprawozdanie z płatności na rzecz administracji publicznej zobowiązane są sporządzać – po spełnieniu dodatkowych przesłanek określonych ustawą o rachunkowości:
a) jednostki działające w przemyśle wydobywczym oraz jednostki zajmujące się wyrębem lasów pierwotnych,
b) spółki, których papiery wartościowe są notowane na jednym z rynków regulowanych UE,
c) jednostki działające w sektorze usług finansowych.

108. Istotą sporządzania sprawozdania z płatności na rzecz administracji publicznej przez określone jednostki jest:
a) raportowanie o zobowiązaniach podatkowych na rzecz administracji publicznej kraju, w którym znajduje się siedziba jednostki,
b) prezentowanie informacji o płatnościach z tytułu podatków na rzecz administracji publicznej w odniesieniu do krajów rozwijających się,
c) ujawnianie określonych informacji o płatnościach dokonywanych przez jednostkę na rzecz administracji publicznej w podziale na kraje.

109. Zyski i straty nadzwyczajne są wykazywane w sprawozdaniu finansowym:
a) wszystkich jednostek sporządzających sprawozdania finansowe zgodnie z ustawą o rachunkowości,
b) jednostek małych i mikro sporządzających sprawozdania finansowe zgodnie z ustawą o rachunkowości,
c) banków, zakładów ubezpieczeń, zakładów reasekuracji oraz spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych sporządzających sprawozdania finansowe zgodnie z ustawą o rachunkowości.

110. Zgodnie z ustawą o rachunkowości skutki zmiany przyjętych zasad (polityki) rachunkowości odnosi się na:
a) kapitał (fundusz) własny jako zysk (stratę) z lat ubiegłych,
b) zysk (stratę) bieżącego roku obrotowego,
c) kapitał (fundusz) z aktualizacji wyceny.

111. Koszty zakończonych prac rozwojowych odpisuje się zgodnie z ustawą o rachunkowości:
a) zawsze przez okres 5 lat,
b) zawsze przez okres ekonomicznej użyteczności rezultatów tych prac,
c) przez okres ekonomicznej użyteczności rezultatów tych prac, a jeżeli nie można wiarygodnie oszacować okresu ekonomicznej użyteczności – przez okres nie dłuższy niż 5 lat.

112. Dla celów sprawozdawczości finansowej możliwa jest kwalifikacja umów leasingu według zasad podatkowych w przypadku:
a) określonych jednostek, które za poprzedni rok obrotowy nie przekroczyły co najmniej dwóch z następujących trzech wielkości:
   1) 17 000 000 zł – w przypadku sumy aktywów bilansu na koniec roku obrotowego,
   2) 34 000 000 zł – w przypadku przychodów netto ze sprzedaży towarów i produktów za rok obrotowy,
   3) 50 osób – w przypadku średniorocznego zatrudnienia w przeliczeniu na pełne etaty,
b) wyłącznie jednostek małych,
c) wyłącznie jednostek, których sprawozdania finansowe nie podlegają obowiązkowemu badaniu.

113. Uproszczenie w zakresie odroczonego podatku dochodowego przewidziane ustawą o rachunkowości dla określonych jednostek polega na możliwości:
a) odstąpienia od ustalania aktywów i rezerw z tytułu podatku dochodowego,
b) uproszczonego ustalania aktywów i rezerw z tytułu podatku dochodowego,
c) uznawania dla celów rachunkowości przychodów i kosztów podatkowych.

114. Obowiązkowemu badaniu podlegają – zgodnie z ustawą o rachunkowości – sprawozdania finansowe:
a) wszystkich jednostek małych,
b) niektórych jednostek małych,
c) wyłącznie jednostek niebędących jednostkami małymi.

115. Przez jednostki powiązane w myśl przepisów ustawy o rachunkowości rozumie się:
a) dwie lub więcej jednostek wchodzących w skład danej grupy kapitałowej,
b) grupę jednostek obejmującą jednostkę dominującą, znaczącego inwestora, jej jednostki zależne, współzależne i stowarzyszone oraz jednostki znajdujące się wraz z jednostką pod wspólną kontrolą, a także wspólnika jednostki współzależnej,
c) jednostkę dominującą wraz z jednostkami zależnymi i nie będącymi spółkami handlowymi jednostkami współzależnymi.

116. Do przeliczenia równowartości w walucie polskiej 2 000 000 euro stanowiącej podstawę dla określenia obowiązku stosowania przepisów o rachunkowości dla osób fizycznych i wybranych spółek osobowych stosuje się:
a) kurs średni Narodowego Banku Polskiego na pierwszy dzień roboczy października roku poprzedzającego rok obrotowy,
b) kurs średni Narodowego Banku Polskiego z dnia 30 września roku poprzedzającego rok obrotowy,
c) kurs średni Narodowego Banku Polskiego z dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok obrotowy.

117. W przypadku prowadzenia ksiąg rachunkowych poza siedzibą jednostki kierownik jednostki jest zobowiązany do:
a) powiadomienia właściwego urzędu skarbowego o miejscu prowadzenia ksiąg rachunkowych w terminie 14 dni od dnia ich wydania,
b) zapewnienia dostępności ksiąg rachunkowych wraz z dowodami księgowymi uprawnionym organom zewnętrznej kontroli lub nadzoru w siedzibie jednostki lub w miejscu sprawowania zarządu albo w innym miejscu za zgodą organu kontroli lub nadzoru,
c) uzyskania zgody właściwego urzędu skarbowego na wydanie ksiąg.

118. Zgodnie z ustawą o rachunkowości odstąpienie od ustalania aktywów i tworzenia rezerw z tytułu odroczonego podatku dochodowego:
a) nie jest możliwe,
b) jest możliwe w przypadku jednostek spełniających dwa z trzech warunków w zakresie sumy bilansowej, przychodów oraz wielkości zatrudnienia określonych ustawą,
c) jest możliwe zawsze, jeżeli przewidują to zasady (polityka) rachunkowości jednostki.

B. Pytania otwarte

1. Zdefiniuj rachunkowość oraz przedstaw jej znaczenie dla opodatkowania.
2. Scharakteryzuj ustawę o rachunkowości, jej strukturę i zakres stosowania.
3. Co to jest, w świetle ustawy o rachunkowości, jednostka i kogo uważa się za kierownika jednostki – wymień co najmniej 5 typów jednostek objętych ustawą o rachunkowości.
4. Definicja oraz metody wyceny aktywów w myśl przepisów ustawy o rachunkowości.
5. Definicja oraz metody wyceny zobowiązań w myśl przepisów ustawy o rachunkowości.
6. Zdefiniuj i scharakteryzuj przychody i zyski oraz koszty i straty, w myśl przepisów ustawy o rachunkowości.
7. Zdefiniuj i scharakteryzuj rezerwy oraz zobowiązania warunkowe, w myśl ustawy o rachunkowości.
8. Zdefiniuj i scharakteryzuj wartość podatkową aktywów i pasywów, w myśl ustawy o rachunkowości.
9. Pojęcie i zasady ustalania wyniku finansowego w myśl przepisów ustawy o rachunkowości.
10. Zdefiniuj pojęcie kierownika jednostki i określ jego obowiązki w zakresie prowadzenia rachunkowości, w myśl ustawy o rachunkowości.
11. Zdefiniuj i scharakteryzuj grupę kapitałową oraz jednostkę dominującą, w myśl ustawy o rachunkowości. Wskaż różnice pomiędzy grupą kapitałową a podatkową grupą kapitałową.
12. Co, w myśl ustawy o rachunkowości, rozumie się przez Międzynarodowe Standardy Rachunkowości ? Podaj ich źródło oraz scharakteryzuj strukturę.
13. Istota, zakres i metody inwentaryzacji oraz jej znaczenie dla opodatkowania.
14. Scharakteryzuj strukturę i hierarchię stosowania przepisów o rachunkowości obowiązujących w Polsce.
15. Co obejmuje usługowe prowadzenie ksiąg rachunkowych, kto jest do tego uprawniony i jakie są tego warunki – w myśl ustawy o rachunkowości. Czy w świetle ustawy o finansach publicznych możliwe jest usługowe prowadzenie ksiąg rachunkowych dla jednostek sektora finansów publicznych ?
16. Księgi rachunkowe jako księgi podatkowe – cechy specyficzne i ich determinanty.
17. Wspólnicy spółki komandytowo - akcyjnej rozpoczynając działalność gospodarczą złożyli zawiadomienie do Urzędu Skarbowego, właściwego w sprawach opodatkowania podatkiem dochodowym, o założeniu podatkowej księgi przychodów i rozchodów. Oceń prawidłowość wyboru.
18. Wymień spółki osobowe, które obowiązane są stosować zasady rachunkowości określone ustawą o rachunkowości od momentu rozpoczęcia działalności, oraz spółki osobowe, które po przekroczeniu za poprzedni rok obrotowy równowartości w walucie polskiej 2 000 000 euro przychodów netto ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych zobowiązane są do stosowania zasad rachunkowości w myśl ustawy o rachunkowości.
19. Spółka działająca 4 lata, dla której rokiem obrotowym był rok kalendarzowy, postanowiła zmienić rok obrotowy na trwający od lutego do marca roku następnego. Główny księgowy Spółki zamknął księgi rachunkowe po 2 miesiącach tj. na dzień 28

lutego danego roku i otworzył nowy rok obrotowy od 1 marca. Oceń czy postąpił słusznie, skomentuj krótko obowiązujące zasady zmiany roku obrotowego w trakcie działalności gospodarczej.

20. Co rozumie się pod pojęciem aktywów obrotowych w ustawie o rachunkowości.
21. Co zalicza się do pozostałych kosztów i przychodów operacyjnych według ustawy o rachunkowości.
22. Pojęcie jednostki zależnej, jednostki współzależnej, jednostki stowarzyszonej, jednostki powiązanej według ustawy o rachunkowości.
23. Pojęcie i rodzaje inwestycji według ustawy o rachunkowości.
24. Wymienić jednostki zobowiązane do badania i ogłaszania sprawozdań finansowych w myśl przepisów ustawy o rachunkowości.
25. Kto dokonuje wyboru podmiotu do badania sprawozdania finansowego i kto zawiera umowę z wybranym podmiotem do badania w myśl przepisów ustawy o rachunkowości.
26. Jaki jest tryb zgłaszania sprawozdania finansowego do właściwego rejestru sądowego w myśl przepisów ustawy o rachunkowości, podaj jakie dokumenty składa jednostka do sądu.
27. Jaki jest tryb zgłaszania sprawozdania finansowego do publikacji i jakie części sprawozdania podlegają ogłaszaniu.
28. Jednostka zakupiła komputer, z wyraźnym przeznaczeniem go do celów księgowych, za kwotę 18 000 zł. Następnym zakupem był monitor, klawiatura i komputerowy system finansowo - księgowy za cenę odpowiednio 2 000, 150, 3 000 zł. Ponadto przeprowadzono szkolenie pracowników działu księgowości z obsługi komputera i obsługi komputerowego programu finansowo-księgowego za kwotę 6 000 zł Zakładając, że podane ceny są cenami netto (bez VAT-u) oraz że wszystkie transakcje były gotówkowe, określ wartość nabytego przez jednostkę środka trwałego.
29. Jednostka dokonała umorzenia należności na kwotę 30 000 zł, obciążając jednocześnie kwotą umorzenia pozostałe koszty operacyjne. Należność dotyczyła sprzedaży produktów. Przedstaw wpływ tego zdarzenia na aktywa, wynik finansowy i kapitał jednostki.
30. W wyniku porównania danych ksiąg rachunkowych z odpowiednimi dokumentami i weryfikacji realnej wartości składników okazało się, że pożyczka krótkoterminowa, którą udzieliła spółka osobie fizycznej uległa przedawnieniu. Wartość pożyczki wynosi 15 000 zł. Jaki wpływ będzie miało to zdarzenie na aktywa, zobowiązania i kapitał spółki oraz na wynik finansowy ?
31. Jednostka zakupiła towary po cenie zakupu 10 000 zł plus podatek od towarów i usług (23%) – 2 300 zł. Ze względu na rodzaj działalności nie ma prawa do odliczenia podatku od towarów i usług. Kwotę 2 300 zł uznała w miesiącu zakupu jako koszt uzyskania przychodu. Rozważ prawidłowość ujęcia zdarzenia w aspekcie wpływu na wynik finansowy i podatek dochodowy od osób prawnych, biorąc pod uwagę fakt, że towary nie zostały sprzedane do końca roku obrotowego.
32. Spółka korzysta z oprogramowania komputerowego na podstawie umowy licencyjnej zawartej na pięć lat. Zgodnie z umową, cena oprogramowania wraz z jego zainstalowaniem i uruchomieniem wynosi 600 000 zł. Spółka zawarła też umowę z licencjodawcą na przeprowadzenie szkolenia dla pracowników pionu finansowo-księgowego. Koszty szkolenia, zgodnie z umową, wynoszą 100 000 zł. Mając na uwadze, że szkolenie dotyczy korzystania z oprogramowania spółka ustaliła wartość początkową oprogramowania na kwotę 700 000 zł. Czy postępowanie spółki było właściwe? Uzasadnij odpowiedź.
33. Jednostka nabyła grunt, na którym chce wybudować budynek gospodarczy. Na nabycie tego gruntu zaciągnęła kredyt, który spłaca wraz z odsetkami. Termin rozpoczęcia budowy budynku ze względu na błędy w dokumentacji projektowej przeciąga się. Pod jaką datą – w świetle zasad rachunkowości – należy wprowadzić grunt do ksiąg? Od jakiej daty odsetki od kredytu będą obciążać wynik finansowy spółki ?
34. Przemieszczenie urządzenia produkcyjnego wewnątrz przedsiębiorstwa z jednego wydziału do drugiego pociąga za sobą koszty demontażu a następnie montażu. Jak wpłynie taka operacja na aktywa i wynik finansowy spółki ?
35. Proszę omówić zasady powstawania wartości firmy, zasady jej amortyzacji (metoda, okres amortyzacji), a także sposób prezentacji w sprawozdaniu finansowym.
36. Dnia 20 marca aktem notarialnym nastąpiło podwyższenie kapitału zakładowego spółki z o.o. pokryte w całości wkładem niepieniężnym w postaci gruntu, nieruchomości i innych środków trwałych. Podwyższenie zostało zarejestrowane w sądzie 15 czerwca. Spółka użytkuje środki trwałe od dnia podwyższenia kapitału (tj. od 20 marca). Od jakiej daty – w myśl przepisów ustawy o rachunkowości – należy naliczać amortyzację tych środków trwałych?
37. Wartość początkowa środka trwałego wynosi 100 000 zł Dotychczasowa amortyzacja tego środka:
    - według stawki amortyzacyjnej (księgowej) ustalonej przez jednostkę wynosi 60 000 zł,
    - według stawki amortyzacyjnej wynikającej z Wykazu rocznych stawek amortyzacyjnych (podatkowej) – 48 000 zł. Wskaż na charakter różnicy między amortyzacją księgową a amortyzacją podatkową.
38. Spółka akcyjna podwyższyła kapitał zakładowy drogą zamiany kapitału zapasowego na kapitał akcyjny. Jak wpłynie to zdarzenie na aktywa, zobowiązania, kapitał i wynik finansowy jednostki posiadającej akcje spółki (akcjonariusza)? Jakie są konsekwencje z tego tytułu dla podatku dochodowego?
39. Proszę omówić zasady ustalania aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego, a także przedstawić sposób ich prezentacji w sprawozdaniu finansowym.
40. Proszę omówić zasady tworzenia rezerw z tytułu odroczonego podatku dochodowego, a także przedstawić sposób ich prezentacji w sprawozdaniu finansowym.
41. Istota i zakres polityki (zasad) rachunkowości, w myśl ustawy o rachunkowości.
42. Pojęcie roku obrotowego i sposobu określania okresów sprawozdawczych w myśl przepisów ustawy o rachunkowości.
43. Czy przy określaniu zasad (polityki) rachunkowości można stosować Międzynarodowe Standardy Rachunkowości i Krajowe Standardy Rachunkowości – uzasadnij odpowiedź.

44. Omówić sytuacje, dla których otwiera się księgi rachunkowe w myśl przepisów ustawy o rachunkowości.
45. Omówić sytuacje, dla których zamyka się księgi rachunkowe w myśl przepisów ustawy o rachunkowości.
46. Na czym polega otwarcie i zamknięcie ksiąg rachunkowych w jednostkach kontynuujących działalność
47. Omówić zasady prowadzenia ksiąg rachunkowych przy użyciu komputera i sposób przechowywania tych danych w myśl przepisów ustawy o rachunkowości.
48. Pojęcie ksiąg rachunkowych. Cechy księgi głównej i ksiąg pomocniczych, oraz miejsca ich prowadzenia.
49. Istota zestawienia obrotów i sald oraz różnice pomiędzy inwentarzem a zestawieniem obrotów i sald.
50. Pojęcie, klasyfikacja dowodów księgowych i wymogi formalne przy ich sporządzaniu, w myśl przepisów ustawy o rachunkowości.
51. Na czym polega kontrola dowodów księgowych w myśl przepisów ustawy o rachunkowości.
52. Na czym polega rzetelność, bezbłędność, sprawdzalność i bieżące prowadzenie ksiąg rachunkowych.
53. Sposoby poprawiania błędów w dowodach księgowych i księgach rachunkowych.
54. Pojęcie grupy kapitałowej i na kim spoczywa obowiązek sporządzania skonsolidowanego sprawozdania finansowego.
55. Jakie jednostki mają w Polsce obowiązek sporządzania skonsolidowanego sprawozdania finansowego zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Rachunkowości (MSR) ?
56. Podstawowe różnice między metodą nabycia i metodą łączenia udziałów przy łączeniu się spółek, w myśl przepisów ustawy o rachunkowości.
57. Co należy rozumieć pod pojęciem, odpowiednio, działalności operacyjnej, inwestycyjnej i finansowej w rachunku przepływów pieniężnych w myśl przepisów ustawy o rachunkowości. Podaj przykłady poszczególnych działalności.
58. Co powinno zawierać sprawozdanie z działalności jednostki w myśl przepisów ustawy o rachunkowości? Znaczenie tego sprawozdania z perspektywy podatkowej ?
59. Miejsca i warunki przechowywania dowodów księgowych i dokumentów inwentaryzacyjnych w myśl przepisów ustawy o rachunkowości.
60. Czasookres przechowywania rocznego sprawozdania finansowego, ksiąg rachunkowych oraz dokumentacji finansowej w myśl przepisów ustawy o rachunkowości.
61. Miejsce i warunki przechowywania zbiorów jednostek przekształconych lub zlikwidowanych w myśl przepisów ustawy o rachunkowości.
62. Wymień organy zatwierdzające sprawozdanie finansowe różnych jednostek-w myśl przepisów ustawy o rachunkowości. Określ znaczenie zatwierdzenia sprawozdania finansowego dla opodatkowania.
63. Spółka została pozwana o zapłatę odszkodowania za uszkodzenie cudzego sprzętu. Spółka liczy się z możliwością przegrania procesu sądowego. Z uwagi na duże prawdopodobieństwo poniesienia straty w opinii spółki konieczne jest utworzenie rezerwy na odszkodowanie i koszty postępowania sądowego – w przypadku niekorzystnego dla spółki wyroku. Proszę omówić wpływ tego zdarzenia na aktywa, zobowiązania, kapitał i wynik finansowy spółki.
64. Uproszczenia określone ustawą o rachunkowości dla jednostek mikro oraz zakres jednostek, które mogą być uznane za jednostki mikro.
65. Uproszczenia określone ustawą o rachunkowości dla jednostek małych oraz zakres jednostek, które mogą być uznane za jednostki małe.
66. Zasady prowadzenia rachunkowości przez fundacje i stowarzyszenia nieprowadzące działalności gospodarczej.
67. Z jakich elementów składa się sprawozdanie finansowe spółki akcyjnej, która nie może zostać uznana za jednostkę małą? Proszę krótko scharakteryzować zawartość informacyjną każdego z elementów tego sprawozdania finansowego.
68. Jaki jest minimalny zakres elementów sprawozdania finansowego sporządzanego przez spółkę z o.o. uznaną za jednostkę małą? Proszę krótko scharakteryzować zawartość informacyjną obowiązkowych elementów tego sprawozdania finansowego.
69. Na czym polega zasada istotności określona ustawą o rachunkowości?
70. Istota zasady memoriału jako jednej z nadrzędnych zasad rachunkowości określonych ustawą o rachunkowości.
71. Istota zasady współmierności przychodów i kosztów jako jednej z nadrzędnych zasad rachunkowości określonych ustawą o rachunkowości.
72. Istota zasady ostrożności jako jednej z nadrzędnych zasad rachunkowości określonych ustawą o rachunkowości.
73. Kiedy możliwa jest zmiana zasad (polityki) rachunkowości oraz jakie są obowiązki jednostki, która dokonała takiej zmiany? Jak rozliczane są skutki zmian zasad (polityki) rachunkowości?

XI. EWIDENCJA PODATKOWA I ZASADY PROWADZENIA KSIĄG RACHUNKOWYCH

A. Test

1. Za księgi podatkowe w rozumieniu ordynacji podatkowej uważa się:
a) księgi rachunkowe, podatkową księgę przychodów i rozchodów, rejestry VAT,
b) księgi rachunkowe, podatkową księgę przychodów i rozchodów, ewidencje oraz rejestry, do których prowadzenia, do celów podatkowych, na podstawie odrębnych przepisów, obowiązani są podatnicy, płatnicy lub inkasenci,
c) ewidencje oraz rejestry do prowadzenia, których zobowiązani są podatnicy podatków dochodowych.

2. Podatnicy podatku dochodowego od osób prawnych są obowiązani do prowadzenia ewidencji księgowej w formie:
a) ewidencji przychodów,
b) podatkowej księgi przychodów i rozchodów,
c) księgi rachunkowej.

3. Do prowadzenia księgi rachunkowej zobowiązane są, mające siedzibę lub miejsce .sprawowania zarządu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:
a) spółki komandytowe,
b) osoby fizyczne,
c) spółki partnerskie.

4. Podmioty, którym przyznano w danym roku podatkowym dotacje lub subwencje z budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego lub funduszów celowych, na realizację zadań zleconych, są obowiązane prowadzić:
a) ewidencję przychodów,
b) księgę rachunkową,
c) podatkową księgę przychodów i rozchodów.

5. Księgi rachunkowe mogą być prowadzone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poza siedzibą jednostki, jeśli:
a) powierzono ich prowadzenie osobie fizycznej zatrudnionej w ramach stosunku pracy,
b) powierzono ich prowadzenie osobie prawnej lub jednostce nieposiadającej osobowości prawnej
c) zasoby informacyjne rachunkowości zorganizowane są w formie oddzielnych komputerowych zbiorów danych, bazy danych lub wyodrębnionych jej części, bez względu na miejsce ich powstania i przechowywania.

6. Księgi rachunkowe prowadzi się:
a) w wybranym języku i w walucie,
b) w języku i w walucie kraju siedziby jednostki,
c) w języku polskim i w walucie polskiej.

7. U podatników podatku dochodowego od osób fizycznych, prowadzących księgi rachunkowe, za dochód z działalności gospodarczej uważa się:
a) dochód wykazany na podstawie prawidłowo prowadzonych ksiąg,
b) różnicę pomiędzy przychodami a kosztami ich uzyskania,
c) zysk netto.

8. Podatnicy podatku dochodowego od osób prawnych prowadzą księgi rachunkowe:
a) za rok kalendarzowy lub inny okres trwający 12 kolejnych pełnych miesięcy kalendarzowych,
b) za rok obrotowy pokrywający się z rokiem kalendarzowym,
c) zawsze za rok kalendarzowy.

9. Prowadząc księgi rachunkowe przy użyciu komputera, zgodnie z ustawą o rachunkowości, należy:
a) chronić je przed dostępem osób trzecich,
b) chronić je przed zniszczeniem,
c) stosować właściwe procedury i środki chroniące przed zniszczeniem, modyfikacją lub ukryciem zapisu.

10. Według Ordynacji podatkowej księgi podatkowe powinny być prowadzone:
a) prawidłowo,
b) rzetelnie i w sposób niewadliwy,
c) na podstawie dokumentów źródłowych.

11. Błędy w księdze rachunkowej prowadzonej przy użyciu komputera poprawia się poprzez:
a) usunięcie dotychczasowej treści i wpisanie nowej,
b) wprowadzenie nowego dowodu zawierającego korektę błędnych operacji księgowych, dokonywaną zapisami dodatnimi albo ujemnymi,
c) zachowanie czytelności błędnego zapisu.

12. Księgi podatkowe przechowuje się przez okres:
a) 5 lat,
b) 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności podatku,
c) do czasu upływu okresu przedawnienia zobowiązania podatkowego.

13. Podatnicy podatku od gier, z wyłączeniem podatników w pokerze rozgrywanym w formie turnieju gry w pokera, są obowiązani, bez wezwania, do:

a) składania właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklaracji podatkowych od podatku od gier, według ustalonego wzoru,
b) składania właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklaracji podatkowych od podatku od gier, według ustalonego wzoru,
c) składania właściwemu naczelnikowi urzędu celnego informacji o wysokości zapłaconego podatku od gier, według ustalonego wzoru.

14. Zaświadczenie o wygranej uzyskanej przez uczestnika gry hazardowej na jego żądanie jest wydawane najpóźniej:
a) w dniu w którym nastąpiła wygrana, lub w dniu, w którym nastąpiła wypłata(wydanie) wygranej,
b) w dniu następnym po dniu, w którym nastąpiła wygrana, lub po dniu, w którym uzyskano wygraną lub po dniu w którym nastąpiła wypłata(wydanie) wygranej,
c) w terminie 7 dni od dnia, w którym nastąpiła wygrana lub w którym nastąpiła wypłata(wydanie) wygranej.

15. Podmioty prowadzące działalność w zakresie gier hazardowych są obowiązane do prowadzenia księgi:
a) dokumentacji dochodów z automatów do gry oddzielnie dla każdego automatu,
b) wydanych kart do gry w kasynie gry,
c) obrotu żetonami i pieniądzem gotówkowym w kasynie gry.

16. Jakie obowiązki ewidencyjne na podatnika podatku od wartości dodanej nakłada ustawa o podatku od towarów i usług:
a) prowadzenie ewidencji towarów przemieszczanych na terytorium kraju,
b) prowadzenie ewidencji sprzedaży,
c) nie można nakładać obowiązków ewidencyjnych na podatników z innych państw UE.

17. Podatnik podatku od towarów i usług obowiązany jest do ujęcia w tzw. ewidencji otrzymanych towarów, towarów na których mają zostać wykonane usługi na rzecz podatnika podatku od wartości dodanej, podając w szczególności:
a) wartość towaru wg cen rynkowych z dnia otrzymania towaru,
b) datę wydania towaru po wykonaniu usługi,
c) datę faktury wewnętrznej.

18. Podatnik podatku od towarów i usług przemieszczający koparkę z Polski do Austrii w celu wykonywania przez siebie usług budowlanych obowiązany jest:
a) wykazać tą czynność jako wewnątrzwspólnotową dostawę towarów w miesiącu przemieszczenia,
b) wpisać odpowiednie informacje do ewidencji,
c) założyć odpowiednią ewidencję i powiadomić organa podatkowe w Austrii.

19. Niektóre obowiązki ewidencyjne związane z wewnątrzwspólnotowym nabyciem towarów (wynikające z ustawy o podatku od towarów i usług) dotyczą również:
a) osób prawnych, które nie są podatnikami,
b) osób fizycznych nie prowadzących działalności gospodarczej,
c) rolników ryczałtowych oraz osób fizycznych nie prowadzących działalności gospodarczej.

20. W kasie rejestrującej obligatoryjnie ewidencjonuje się sprzedaż:
a) detaliczną,
b) nieudokumentowaną fakturami,
c) na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej oraz rolników ryczałtowych.

21. Kasa rejestrująca jest jedną z form ewidencji, do której prowadzenia zobowiązany jest podatnik, zatem w przypadku jej awarii:
a) można prowadzić zapisy w formie ręcznego zestawienia zawierającego wszystkie wymagane informacje,
b) należy wstrzymać sprzedaż,
c) należy notować kwoty należności brutto i po naprawieniu kasy wydrukować właściwe paragony.

22. Rolnik ryczałtowy jest obowiązany do prowadzenia ewidencji dostaw i nabyć w podatku od towarów i usług:
a) jeżeli dokonuje dostaw produktów rolnych dla podatnika podatku, który rozlicza ten podatek,
b) jeżeli wykonuje usługi rolnicze na rzecz podatnika podatku, który rozlicza ten podatek,
c) jeżeli dostarcza produkty rolne nie pochodzące z własnej działalności rolniczej.

23. Ewidencje oraz wszystkie dokumenty związane z rozliczaniem podatku od towarów i usług należy przechowywać:
a) do 5 lat, licząc od początku roku, w którym wystąpiło prawo do obniżenia podatku należnego,
b) do czasu upływu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego,
c) do 5 lat, licząc od końca roku podatkowego, w którym powstało zobowiązanie podatkowe.

24. Rejestr podatku od spadków i darowizn prowadzą:
a) podatnicy,
b) płatnicy,
c) notariusze, jako podatnicy podatku od spadków i darowizn.

25. Rejestr podatku od spadków i darowizn powinien zawierać m.in. rubrykę:
a) kwoty pobranego podatku od towarów i usług z tytułu sporządzenia aktu notarialnego,
b) miejsca położenia nieruchomości stanowiącej przedmiot czynności,
c) adresu właściwego urzędu skarbowego.

26. Rejestr podatku od spadków i darowizn może być zastąpiony przez repertorium A, które prowadzą:
a) notariusze,
b) urzędy skarbowe,
c) sądy.

27. Repertorium A zastępujące rejestr podatku od spadków i darowizn powinien zawierać również informację o:
a) grupie podatkowej wynikającej z osobistego stosunku łączącego strony czynności,
b) dacie wpłaty podatku przez darczyńcę,
c) zastosowaniu 3% stawki podatku od towarów i usług.

28. Podatnicy, którzy rozpoczynają prowadzenie działalności gospodarczej są obowiązani zawiadomić w formie pisemnej naczelnika urzędu skarbowego właściwego według miejsca zamieszkania podatnika o prowadzeniu podatkowej księgi przychodów i rozchodów, w terminie:
a) 20 dni od dnia jej założenia,
b) 7 dni od dnia jej założenia,
c) 14 dni od dnia jej założenia.

29. Zapisy w podatkowej księdze przychodów i rozchodów dokonywane są w języku polskim, w sposób staranny, czytelny i trwały, na podstawie:
a) faktycznie poniesionych wydatków,
b) prawidłowych i rzetelnych dowodów,
c) otrzymanych faktur VAT.

30. Stwierdzone błędy w zapisach w podatkowej księdze przychodów i rozchodów poprawia się poprzez:
a) skreślenie dotychczasowej treści i wpisanie nowej, z zachowaniem czytelności błędnego zapisu, oraz podpisanie poprawki i umieszczenie daty dokonania poprawki,
b) wpisanie nowego zapisu w terminie 14 dni od daty stwierdzenia pomyłki,
c) skreślenie dotychczasowej treści i wpisanie nowej oraz podpisanie poprawki.

31. Dowody obce, będące podstawą zapisów w podatkowej księdze przychodów i rozchodów mogą być poprawione, poprzez:
a) przesłanie kontrahentowi dowodu księgowego w celu dokonania poprawki,
b) skreślenie błędnego zapisu , oraz podpisanie poprawki i umieszczenie daty dokonania poprawki,
c) wystawienie i przesłanie kontrahentowi dowodu korygującego (noty).

32. Materiały, w rozumieniu przepisów o prowadzeniu podatkowej księgi przychodów i rozchodów, które na skutek procesów technologicznych lub na skutek zniszczenia albo uszkodzenia utraciły całkowicie swoją pierwotną wartość użytkową, to:
a) odpady,
b) braki,
c) surowce wtórne.

33. Towarami handlowymi w rozumieniu przepisów o podatkowej księdze przychodów i rozchodów są:
a) materiały podstawowe,
b) wyroby przeznaczone do sprzedaży w stanie nieprzerobionym,
c) wyroby gotowe własnej produkcji.

34. Zakup materiałów podstawowych oraz towarów handlowych musi być wpisany do podatkowej księgi przychodów i rozchodów:
a) niezwłocznie po ich otrzymaniu, najpóźniej przed przekazaniem do magazynu, przerobu lub sprzedaży,
b) do 7 dni od ich otrzymania,
c) niezwłocznie po ich otrzymaniu.

35. Zapisów w podatkowej księdze przychodów i rozchodów dotyczących kosztów podróży służbowej dokonuje się na podstawie:
a) paragonów zaopatrzonych w datę i stempel jednostki wydającej paragon,
b) paragonów, na odwrocie których podatnik musi wpisać swoje nazwisko, adres oraz rodzaj wydatku,
c) rozliczenia tych kosztów sporządzonym na dowodzie wewnętrznym, zwanym rozliczeniem podróży służbowej.

36. Podatnik prowadzący podatkową księgę przychodów i rozchodów jest obowiązany wypełnić karty przychodów pracowników:
a) w terminie wypłacenia pracownikom wynagrodzenia,
b) w terminie przewidzianym dla przekazania zaliczki na podatek dochodowy od tych przychodów na rachunek urzędu skarbowego, którym kieruje właściwy naczelnik urzędu skarbowego,
c) do ostatniego dnia miesiąca, którego dotyczy wynagrodzenie.

37. Do wyposażenia, zgodnie z definicją w przepisach o podatkowej księdze przychodów i rozchodów, zalicza się:
a) rzeczowe składniki majątku o wartości przekraczającej 1 500 zł,
b) rzeczowe składniki majątku o wartości co najmniej 1 500 zł,
c) rzeczowe składniki majątku związane z wykonywaną działalnością, niezaliczone do środków trwałych.

38. Ewidencja wyposażenia w rozumieniu przepisów o podatkowej księdze przychodów i rozchodów obejmuje wyposażenie, którego wartość:
a) przekracza 1 500 zł,
b) nie przekracza 3 500 zł,
c) jest wyższa niż 1 500 zł, ale nie przekracza 3 500 zł.

39. Podatnicy prowadzący podatkową księgę przychodów i rozchodów wpisują wydatki z tytułu używania niewprowadzonego do ewidencji środków trwałych samochodu osobowego na podstawie:
a) faktur VAT dokumentujących zakup paliwa,
b) miesięcznego zestawienia poniesionych wydatków, na podstawie faktur zawierających numer rejestracyjny tego pojazdu, w kwocie nie przekraczającej limitu wynikającego z ewidencji przebiegu pojazdu,
c) na podstawie miesięcznego zestawienia limitu wynikającego z ewidencji przebiegu pojazdu.

40. Podatnik prowadzący podatkową księgę przychodów i rozchodów jest obowiązany dokonać wyceny spisu z natury najpóźniej:
a) w terminie 14 dni od dnia zakończenia spisu,
b) w terminie sporządzenia zeznania podatkowego,
c) w terminie 30 dni od jego zakończenia.

41. Podatnik prowadzący podatkową księgę przychodów i rozchodów zamierzający sporządzić spis z natury w innym terminie niż na dzień 1 stycznia, 31 grudnia oraz na dzień rozpoczęcia działalności, jest obowiązany powiadomić w formie pisemnej właściwego naczelnika urzędu skarbowego w terminie:
a) co najmniej 14 dni przed datą sporządzenia tego spisu,
b) co najmniej 21 dni przed datą sporządzenia tego spisu,
c) co najmniej 7 dni przed datą sporządzenia tego spisu.

42. Podatnik prowadzący podatkową księgę przychodów i rozchodów wpisuje do ewidencji sprzedaży przychody:
a) nieudokumentowane fakturami,
b) udokumentowane fakturami i rachunkami,
c) udokumentowane paragonami z kasy rejestrującej.

43. Podatnicy prowadzący podatkową księgę przychodów i rozchodów wynagrodzenia wypłacane z tytułu umów zlecenia i o dzieło ujmują w księdze:
a) w kol. 15 (wolnej),
b) w kol. 12 „wynagrodzenia w gotówce i w naturze”,
c) w kol. 13 „ pozostałe wydatki”.

44. Składki na ubezpieczenie społeczne pracowników opłacane przez pracodawcę ewidencjonuje się w podatkowej księdze przychodów i rozchodów:
a) w kol. 12 „wynagrodzenia w gotówce i naturze”,
b) w kol.13 „pozostałe wydatki „
c) w kol.15 (wolnej).

45. Otrzymanie przez podatnika prowadzącego podatkową księgę przychodów i rozchodów materiałów i towarów handlowych musi być potwierdzone na dowodzie zakupu:
a) datą i podpisem osoby, która je przyjęła,
b) podpisem osoby, która je przyjęła,
c) nazwą przedsiębiorcy.

46. Jednym z warunków uznania podatkowej księgi przychodów i rozchodów prowadzonej przy zastosowaniu technik informatycznych za prawidłową jest:
a) posiadanie ogólnej instrukcji obsługi programu,
b) określenie na piśmie szczegółowej instrukcji obsługi programu komputerowego, wykorzystywanego do prowadzenia ksiąg,
c) znajomość programu do prowadzenia ksiąg.

47. Podatnik podatku zryczałtowanego od przychodów ewidencjonowanych, prowadzący ewidencję dla celów podatku od towarów i usług, może odstąpić od prowadzenia odrębnej ewidencji przychodów:
a) pod warunkiem, że dane wykazane w ewidencji prowadzonej dla celów podatku od towarów i usług pozwolą na wyodrębnienie przychodów dla celów ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych,
b) pod warunkiem, że podatnik po zakończeniu każdego miesiąca sporządzi zestawienie na podstawie danych z ewidencji podatku od towarów i usług, według poszczególnych stawek ryczałtu, w którym uwzględni różnice przychodów pomiędzy obrotami dla celów podatku od towarów i usług, a przychodem w rozumieniu przepisów ustawy o podatku dochodowym,
c) pod wyżej wymienionymi warunkami łącznie.

48. Podatnicy opodatkowani w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych są obowiązani do sporządzenia spisu z natury:
a) na dzień zaprowadzenia ewidencji przychodów oraz na koniec każdego roku podatkowego,
b) na koniec każdego kwartału w roku podatkowym,
c) na koniec I i II półrocza roku podatkowego.

49. Spis z natury, sporządzany przez podatnika podatku zryczałtowanego od przychodów ewidencjonowanych, wyceniany jest według cen rynkowych z dnia sporządzenia spisu wówczas, gdy:
a) ceny rynkowe są wyższe od cen zakupu,
b) ceny rynkowe są niższe od cen zakupu,
c) podatnik dokonuje wyboru pomiędzy możliwością wyceny spisu z natury według cen zakupu lub według cen rynkowych.

50. W przypadku nieprowadzenia ewidencji przychodów organ podatkowy określa ryczałt od niezaewidencjonowanego przychodu w wysokości:
a) 75% tego przychodu,
b) trzykrotności właściwych stawek nie wyższej niż 75% tego przychodu,
c) pięciokrotności właściwych stawek nie wyższej niż 75% tego przychodu.

51. Zapisów w ewidencji przychodów, podatnicy zryczałtowanego podatku od przychodów ewidencjonowanych, są obowiązani dokonywać w przypadku sprzedaży bezrachunkowej (bez faktur), na podstawie:
a) oświadczenia podatnika,
b) dowodu wewnętrznego,
c) kontrolki sprzedaży.

52. Podatnik opodatkowany w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych i prowadzący ewidencję przychodów przy użyciu komputera oraz programu komputerowego zapewniającego wydrukowanie ewidencji, według wzoru określonego w rozporządzeniu, po zakończeniu miesiąca:
a) zakłada ewidencję przychodów i wpisuje do odpowiednich kolumn tej ewidencji łączne kwoty przychodu, według poszczególnych stawek ryczałtu,
b) sporządza wydruk zapisów dokonanych za dany miesiąc,
c) sporządza wydruk zapisów dokonanych za dany miesiąc oraz wpisuje sumy miesięczne do odpowiednich kolumn ewidencji przychodów.

53. Ewidencję prowadzoną przez podatników zryczałtowanego podatku dochodowego od przychodów ewidencjonowanych uznaje się za rzetelną, jeżeli:
a) nie wpisane lub błędnie wpisane kwoty przychodów łącznie nie przekraczają 0,5% przychodu wykazanego w ewidencji za dany rok podatkowy,

b) nie wpisane lub błędnie wpisane kwoty przychodów łącznie nie przekraczają 1,0% przychodu wykazanego w ewidencji za dany rok podatkowy,
c) nie wpisane lub błędnie wpisane kwoty przychodów łącznie nie przekraczają 1,5% przychodu wykazanego w ewidencji za dany rok podatkowy,

54. Podatnik opodatkowany ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych, zbywający samochód o wartości 10 000 zł, ujęty w wykazie środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, jest obowiązany do zaewidencjonowania sprzedaży z tego tytułu:
a) według stawki 3%,
b) według stawki 8,5%,
c) według stawki 10%.

55. Opodatkowania w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych nie stosuje się do podatników osiągających w całości lub w części przychody z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w zakresie:
a) handlu wyrobami akcyzowymi,
b) osobistego wykonywania zawodu tłumacza,
c) świadczenia usług finansowych i ubezpieczeniowych.

56. Opodatkowaniu ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych podlegają przychody osób fizycznych z pozarolniczej działalności gospodarczej, w tym również, gdy działalność ta jest prowadzona w formie:
a) spółki akcyjnej,
b) spółki jawnej,
c) spółki komandytowej.

57. Ewidencję zatrudnienia ma obowiązek prowadzić podatnik zatrudniający pracowników, który wybrał opodatkowanie przychodów z pozarolniczej działalności gospodarczej:
a) na zasadach ogólnych,
b) w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych,
c) w formie karty podatkowej,

58. Wykaz środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych ma obowiązek prowadzić:
a) podatnik obowiązany do prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów,
b) podatnik obowiązany do prowadzenia ewidencji przychodów,
c) podatnik obowiązany do prowadzenia ewidencji zatrudnienia.

59. Wykaz środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych nie musi zawierać:
a) daty ich nabycia,
b) daty ich dostawy,
c) daty przyjęcia ich do używania.

60. U podatnika prowadzącego ewidencję środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, odsetki od kredytu zaciągniętego na wytworzenie środka trwałego, naliczone po jego oddaniu do użytkowania:
a) nie zmieniają wartości początkowej wpisanej do ewidencji,
b) zwiększają wartość początkową wpisaną do ewidencji,
c) zwiększają wartość początkową wpisaną do ewidencji, jednak w kwocie nie większej niż do jego wartości rynkowej.

61. U podatnika podatku dochodowego od osób prawnych, zakres informacji dotyczących ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych określa:
a) ustawa o podatku dochodowym od osób prawnych i ordynacja podatkowa,
b) ustawa o rachunkowości i ordynacja podatkowa,
c) ustawa o rachunkowości oraz ustawa o podatku dochodowym od osób prawnych.

62. Podatnik, który używa środki trwałe, po zmianie formy opodatkowania ze zryczałtowanego podatku dochodowego od przychodów ewidencjonowanych na zasady ogólne, zakładając ewidencję środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych:
a) ustala odpisy amortyzacyjne uwzględniając odpisy amortyzacyjne za okres opodatkowania przed zmianą formy opodatkowania
b) ustala odpisy amortyzacyjne bez uwzględnienia odpisów amortyzacyjnych za okres opodatkowania przed zmianą formy opodatkowania,
c) ustala odpisy amortyzacyjne według nowych zasad.

63. Odpisów amortyzacyjnych od składników majątkowych wprowadzonych do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, dokonuje się począwszy od:
a) miesiąca nabycia,
b) miesiąca dostawy,
c) pierwszego miesiąca następującego po miesiącu, w którym ten środek lub wartość wprowadzono do ewidencji.

64. Ewidencję podatkową dla potrzeb podatku od przychodów ewidencjonowanych prowadzi się:
a) od dnia zgłoszenia działalności gospodarczej opodatkowanej w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych,
b) od dnia, od którego ma zastosowanie opodatkowanie w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych,
c) nie ma obowiązku jej prowadzenia.

65. Kosztami poniesionymi przez pracodawcę będącego osobą fizyczną które może on zaliczyć do kosztów podatkowych, są kwoty poniesione na utworzenie zakładowego żłobka w wysokości określonej w tym artykule jeżeli:
a) zostały sfinansowane w całości z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych,
b) zawsze bez względu na źródło finansowania ,
c) pod warunkiem, że nie zostały sfinansowane z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych.

B. Pytania otwarte

1. Definicja ksiąg podatkowych, w rozumieniu ordynacji podatkowej. Podaj przykłady ksiąg, do prowadzenia których zobowiązani są podatnicy poszczególnych podatków.
2. Podstawowe zasady prowadzenia ksiąg rachunkowych, wspólne w aspekcie prawa podatkowego i bilansowego.
3. Rodzaje dowodów źródłowych będących podstawą zapisów w księgach rachunkowych.
4. Charakterystyka dowodu księgowego, będącego podstawą zapisów w księgach rachunkowych.
5. Obowiązki ewidencyjne w podatku akcyzowym w procedurze zawieszenia poboru akcyzy.
6. Niezbędne dane, które powinna zawierać ewidencja prowadzona przez podmiot prowadzący działalność w zakresie gier hazardowych.
7. W jaki sposób należy prowadzić rejestr zaświadczeń o wygranej uzyskanej przez uczestnika gry lub zakładu wzajemnego.
8. Kto jest płatnikiem podatku od czynności cywilnoprawnych i jakie w związku z tym są związane obowiązki ewidencyjne.
9. Sytuacje, w których w związku z naruszeniem obowiązków ewidencyjnych w podatku od towarów i usług, naczelnik urzędu skarbowego lub organ kontroli skarbowej jest uprawniony do szacowania sprzedaży. Omów zasady i konsekwencje tego szacowania.
10. Obowiązki ewidencyjne podmiotów z innych państw będących podatnikami podatku od wartości dodanej w podatku od towarów i usług, dla towarów czasowo używanych na terytorium kraju.
11. Obowiązki ewidencyjne w podatku od towarów i usług wynikające z czynności przemieszczenia z Polski do Niemiec materiałów budowlanych do wykonywaniu usług oraz komputera do prowadzenia ewidencji magazynowej, na przykładzie polskiej firmy budowlanej (podatnika podatku od towarów i usług) wykonującej usługi w Niemczech.
12. Sytuacje, w których podatnik zobowiązany jest do prowadzenia ewidencji towarów przemieszczanych z terytorium kraju oraz ewidencji towarów otrzymanych na terytorium kraju. Podaj wymagany zakres obowiązków ewidencyjnych w podatku od towarów i usług.
13. Specyfika prowadzenia ewidencji w podatku od towarów i usług związanej z procedurami szczególnymi, dotyczącymi podmiotów zagranicznych świadczących usługi elektroniczne na terytorium Wspólnoty, osobom nie podlegającym opodatkowaniu.
14. Obowiązki związane z prowadzeniem ewidencji obrotu i kwot podatku należnego przy zastosowaniu kas rejestrujących.
15. Warunki, jakie musi spełniać kasa rejestrująca, aby mogła być uznana za urządzenie służące do prowadzenia ewidencji obrotu i kwot podatku należnego.
16. Cel oraz rodzaje podmiotów zobowiązanych do prowadzenia ewidencji wartości towarów nabywanych z innych państw członkowskich.
17. Warunki zastosowania repertorium A w zastępstwie rejestru podatku od spadków i darowizn.
18. Podmioty zobowiązane do prowadzenia rejestru podatku od spadków i darowizn oraz zakres jego treści.
19. Warunki uznania podatkowej księgi przychodów i rozchodów za rzetelną i niewadliwą.
20. Dowody księgowe, na podstawie których dokonywane są zapisy w podatkowej księdze przychodów i rozchodów.
21. Zasady ewidencjonowania przychodów w podatkowej księdze przychodów i rozchodów.
22. Zasady sporządzania spisu z natury przy prowadzeniu podatkowej księgi przychodów i rozchodów.
23. Zasady ewidencjonowania kosztów w podatkowej księdze przychodów i rozchodów.
24. Oblicz roczny dochód podatnika prowadzącego podatkową księgę przychodów i rozchodów w oparciu o następujące dane:

Przychód	500 000 zł
Wartość spisu z natury na początek roku podatkowego	50 000 zł
Wartość zakupu towarów handlowych w roku podatkowym	300 000 zł

Koszty uboczne zakupu	10 000 zł
Wartość spisu z natury na koniec roku podatkowego	50 000 zł
Pozostałe wydatki	90 000 zł

25. Zasady ewidencjonowania wynagrodzeń pracowników w podatkowej księdze przychodów i rozchodów.
26. Ewidencje jakie powinien prowadzić podatnik zobowiązany do prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów. Zasady prowadzenia tych ewidencji.
27. Rodzaj wydatków, które mogą być udokumentowane dowodem wewnętrznym przy dokonywaniu zapisów w podatkowej księdze przychodów i rozchodów.
28. Podatnik dokonał zakupu towarów handlowych. Dostawę otrzymał 20 stycznia 20XX r. Fakturę dokumentującą zakupione towary otrzymał 25 stycznia 20XX r. W jaki sposób powinien zaewidencjonować powyższy zakup w podatkowej księdze przychodów i rozchodów?
29. Lekarz, świadczący usługi na rzecz niepublicznego zakładu opieki zdrowotnej, zamierzający zatrudnić dodatkowo innych lekarzy, chciałby od połowy roku zostać objęty ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych. Jakiej porady mu udzielisz?
30. Po likwidacji działalności gospodarczej podatnik podatku dochodowego od osób fizycznych zamierza sprzedać środki trwałe, służące tej działalności, tj. maszynę tokarską o wartości początkowej 12 000 zł za kwotę 10 000 zł oraz lokal użytkowy o wartości początkowej 50 000 zł za kwotę 60 000 zł. Omów zasady opodatkowania zbycia środka trwałego po likwidacji działalności gospodarczej.
31. Organ podatkowy stwierdził u podatnika zryczałtowanego podatku od przychodów ewidencjonowanych nierzetelność ewidencji, polegającą na nie zaewidencjonowaniu przychodów opodatkowanych wg stawki 3% w kwocie 12 000 zł oraz wg stawki 20% w kwocie 20 000 zł. Jakie konsekwencje w zakresie podatku zryczałtowanego poniesie podatnik?
32. Kwota rocznych odpisów amortyzacyjnych stanowiących koszt uzyskania przychodów od środka trwałego o wartości początkowej 60 000 zł, rocznej stawce amortyzacyjnej 20 %, jeżeli osoba fizyczna prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą była opodatkowana:
    - w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych przez dwa lata (24 miesiące),
    - w formie podatkowej księgi przychodów i rozchodów przez 3 lata (36 miesięcy).
33. Zasady i formy oraz podstawy prawne, prowadzenia ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych.
34. Zasady i podstawa prawna prowadzenia wykazu środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, wyposażenia.
35. Omów zasady i podstawę prawną dokonywania korekty kosztów w podatkowej księdze przychodów i rozchodów przez podatnika będącego osoba fizyczną, jeżeli błąd ten nie jest spowodowany błędem rachunkowym lub oczywistą pomyłką.
36. Omów zasady sporządzania spisu z natury, jakie składniki majątku i w jakich terminach podatnik, prowadzący podatkową księgę przychodów i rozchodów, dokonuje.

XII. PRZEPISY O DORADZTWIE PODATKOWYM I ETYKA ZAWODOWA

A. Test

1. Czynności doradztwa podatkowego nie obejmują:

a) reprezentowania podatników, płatników i inkasentów w postępowaniu przed organami administracji publicznej w sprawach dotyczących obowiązków podatkowych i celnych oraz w sprawach egzekucji administracyjnej związanej z tymi obowiązkami,
b) reprezentowania podatników, płatników i inkasentów w postępowaniu w zakresie sądowej kontroli decyzji, postanowień i innych aktów administracyjnych w sprawach dotyczących obowiązków podatkowych i celnych oraz w sprawach egzekucji administracyjnej związanej z tymi obowiązkami,
c) badania rocznego sprawozdania finansowego.

2. Czynności doradztwa podatkowego obejmują:

a) udzielanie podatnikom, płatnikom i inkasentom, na ich zlecenie lub na ich rzecz, porad, opinii i wyjaśnień z zakresu ich obowiązków podatkowych i celnych oraz w sprawach egzekucji administracyjnej związanej z tymi obowiązkami,
b) badanie rocznego sprawozdania finansowego,
c) prowadzenie rozliczeń w zakresie wszystkich zobowiązań publicznoprawnych.

3. Doradca podatkowy może udzielić dalszego pełnomocnictwa (substytucji):

a) rzecznikowi patentowemu,
b) radcy prawnemu,
c) biegłemu rewidentowi.

4. Listę doradców podatkowych prowadzi:

a) Krajowa Rada Doradców Podatkowych,
b) Przewodniczący Krajowej Rady Doradców Podatkowych,

c) minister właściwy do spraw finansów publicznych.

5. Prawo do używania tytułu „doradca podatkowy" uzyskuje się z momentem:
a) wpisu na listę doradców podatkowych,
b) upływu 14 dni od złożenia ślubowania przed Przewodniczącym Krajowej Rady Doradców Podatkowych,
c) upływu 14 dni od wpisu na listę doradców podatkowych.

6. Spółka akcyjna może być wpisana do rejestru osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego, jeśli m.in.:
a) większość głosów w zgromadzeniu wspólników (akcjonariuszy) oraz w organach nadzoru przysługuje doradcom podatkowym,
b) wszyscy członkowie zarządu posiadają uprawnienia do wykonywania czynności doradztwa podatkowego,
c) kapitał zakładowy spółki wynosi co najmniej 4 000 000 zł.

7. Oznaczeniem „spółka doradztwa podatkowego" może posługiwać się wyłącznie:
a) wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, w której wszyscy udziałowcy są doradcami podatkowymi,
b) wpisana do rejestru prowadzonego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych spółka z ograniczoną odpowiedzialnością,
c) wpisana do rejestru prowadzonego przez Krajową Radę Doradców Podatkowych spółka akcyjna, spełniająca warunki przewidziane w art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy o doradztwie podatkowym.

8. Rejestr osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego prowadzi:
a) Krajowa Rada Doradców Podatkowych,
b) Przewodniczący Krajowej Rady Doradców Podatkowych,
c) minister właściwy do spraw finansów publicznych.

9. Doradca podatkowy może wykonywać zawód jako wspólnik spółki jawnej, w której wszyscy wspólnicy są wyłącznie:
a) doradcami podatkowymi, adwokatami, radcami prawnymi, rzecznikami patentowymi, biegłymi rewidentami lub prawnikami zagranicznymi wykonującymi stałą praktykę na podstawie przepisów ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej,
b) doradcami podatkowymi, adwokatami, radcami prawnymi, rzeczoznawcami majątkowymi, doradcami inwestycyjnymi, biegłymi rewidentami lub prawnikami zagranicznymi wykonującymi stałą praktykę na podstawie przepisów ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej,
c) doradcami podatkowymi.

10. Doradca podatkowy wykonujący zawód nie może prowadzić działalności:
a) wydawniczej w zakresie rachunkowości,
b) naukowo – dydaktycznej,
c) sprzecznej z zasadami etyki zawodowej doradcy podatkowego.

11. Doradca podatkowy wykonujący zawód może prowadzić działalność gospodarczą:
a) jeżeli jej wykonywanie nie narusza niezależności i bezstronności doradcy podatkowego,
b) niezależnie od tego czy między rodzajami działalności istnieje konflikt interesów,
c) nie może prowadzić innej działalności.

12. Zgodnie z ustawą o doradztwie podatkowym, doradca podatkowy nie może prowadzić spraw podatnika, płatnika i inkasenta jeżeli:
a) będąc pracownikiem organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej rozstrzygał sprawy w ciągu ostatnich trzech lat przed dniem ustania zatrudnienia lub pełnienia funkcji – na rzecz osób, których dotyczyły postępowania - w ciągu trzech lat od dnia wpisu na listę,
b) jego małżonek jest zatrudniony w organie podatkowym, organie celnym, organie kontroli skarbowej lub w Ministerstwie Finansów na stanowisku, na którym wykonuje obowiązki w zakresie przygotowywania rozstrzygnięć w sprawach związanych z ustalaniem lub określaniem zobowiązań podatkowych lub celnych lub poborem podatków lub ceł,
c) jego małżonek jest zatrudniony w organie podatkowym, organie celnym, organie kontroli skarbowej lub w Ministerstwie Finansów na stanowisku, na którym wykonuje obowiązki w zakresie przygotowywania rozstrzygnięć w sprawach związanych z ustalaniem lub określaniem zobowiązań podatkowych lub celnych lub poborem podatku lub ceł od tego podatnika, płatnika i inkasenta.

13. Przewidziany w ustawie o doradztwie podatkowym obowiązek zachowania przez doradcę podatkowego w tajemnicy faktów i informacji poznanych w związku z wykonywaniem zawodu:
a) jest bezwzględny i nieograniczony w czasie, nie podlega uchyleniu,
b) obejmuje zdarzenia, fakty i informacje przez okres 5 lat od końca roku, w którym okoliczność objęta tajemnicą miała miejsce,

c) nie dotyczy informacji udostępnianych na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu – w zakresie określonym tymi przepisami.

14. W świetle ustawy o doradztwie podatkowym, do przeprowadzania kontroli spełnienia obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia są uprawnieni:
a) minister właściwy do spraw finansów publicznych oraz Krajowa Rada Doradców Podatkowych,
b) tylko Krajowa Rada Doradców Podatkowych,
c) rzecznik dyscyplinarny.

15. Na gruncie ustawy o doradztwie podatkowym, przynależność do samorządu doradców podatkowych następuje:
a) na wniosek doradcy podatkowego,
b) z mocy prawa z dniem wpisu na listę doradców podatkowych,
c) jest obowiązkowa i powstaje z chwilą doręczenia decyzji o wpisie na listę doradców podatkowych.

16. Zgodnie z ustawą o doradztwie podatkowym, wysokość składek członkowskich:
a) ustala Krajowa Rada Doradców Podatkowych,
b) ustalają Regionalne Oddziały Krajowej Izby Doradców Podatkowych,
c) ustala Krajowy Zjazd Doradców Podatkowych.

17. Zgodnie z ustawą o doradztwie podatkowym, Krajowa Izba Doradców Podatkowych:
a) posiada osobowość prawną, jest niezależna w wykonywaniu swoich zadań i podlega tylko ustawom,
b) nie posiada osobowości prawnej i podlega ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych,
c) posiada osobowość prawną i podlega Ministrowi Sprawiedliwości.

18. Organem Krajowej Izby Doradców Podatkowych jest:
a) Krajowy Zjazd Doradców Podatkowych,
b) Niższy Sąd Dyscyplinarny,
c) Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego.

19. Regionalne Oddziały Krajowej Izby Doradców Podatkowych:
a) posiadają osobowość prawną,
b) nie posiadają osobowości prawnej,
c) mogą być tworzone uchwałą Krajowej Rady Doradców Podatkowych.

20. Nadzwyczajny Krajowy Zjazd Doradców Podatkowych zwoływany jest:
a) na wniosek co najmniej 1/5 ogółu doradców podatkowych,
b) wyłącznie przez Krajową Radę Doradców Podatkowych,
c) w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku przez Krajową Komisję Rewizyjną.

21. Do zadań Krajowego Zjazdu Doradców Podatkowych należy:
a) ustalenie liczby członków Krajowej Komisji Rewizyjnej,
b) reprezentowanie doradców podatkowych,
c) opracowywanie rocznych planów finansowych Krajowej Izby Doradców Podatkowych.

22. Krajowy Zjazd Doradców Podatkowych:
a) działa w oparciu o regulamin zatwierdzony przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych,
b) jest niezależny w wykonywaniu swoich zadań i podlega tylko ustawom,
c) działa w oparciu o uchwalony przez siebie regulamin.

23. Uchwały Krajowego Zjazdu Doradców Podatkowych są podejmowane:
a) bezwzględną większością głosów,
b) zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy liczby osób uprawnionych do głosowania,
c) w przypadku wyboru Przewodniczącego Krajowej Rady Doradców Podatkowych w głosowaniu jawnym, zwykłą większością głosów.

24. Kadencja Krajowej Rady Doradców Podatkowych:
a) trwa 4 lata,
b) trwa 5 lat,
c) upływa z chwilą zwołania Krajowego Zjazdu Doradców Podatkowych.

25. Wyboru przewodniczącego Krajowej Rady Doradców Podatkowych dokonuje:
a) Krajowy Zjazd Doradców Podatkowych,
b) Krajowa Rada Doradców Podatkowych,

c) minister właściwy do spraw finansów publicznych.

26. Do zadań Krajowej Komisji Rewizyjnej należy:
a) kontrola działalności Regionalnych Oddziałów Krajowej Izby Doradców Podatkowych,
b) kontrola uchwał Krajowej Rady Doradców Podatkowych pod względem ich legalności,
c) kontrola działalności finansowej i majątkowej organów Krajowej Izby Doradców Podatkowych.

27. Przewodniczący Krajowej Komisji Rewizyjnej wybierany jest przez:
a) Krajowy Zjazd Doradców Podatkowych,
b) Krajową Radę Doradców Podatkowych,
c) członków Krajowej Komisji Rewizyjnej.

28. Minister właściwy do spraw finansów publicznych:
a) sprawuje nadzór nad organami samorządu doradców podatkowych,
b) zwołuje Krajowy Zjazd Doradców Podatkowych,
c) może zawieszać uchwały organów samorządu doradców podatkowych z powodu ich niezgodności z prawem.

29. Zgodnie z ustawą o doradztwie podatkowym, działalnością samorządu doradców podatkowych w okresach między Krajowymi Zjazdami Doradców Podatkowych kieruje:
a) Przewodniczący Krajowej Rady Doradców Podatkowych,
b) Prezydium Krajowej Izby Doradców Podatkowych,
c) Krajowa Rada Doradców Podatkowych.

30. Funkcjonowanie Regionalnych Oddziałów Krajowej Izby Doradców Podatkowych określa:
a) statut Krajowej Izby Doradców Podatkowych,
b) ustawa,
c) uchwała Krajowej Rady Doradców Podatkowych.

31. Organizacyjną formą działania Krajowej Izby Doradców Podatkowych w terenie są:
a) Okręgowe Izby Doradców Podatkowych,
b) utworzone przez Zjazd Regionalne Odziały Krajowej Izby Doradców Podatkowych,
c) powołane ustawowo Regionalne Odziały Krajowej Izby Doradców Podatkowych.

32. Zgodnie z ustawą o doradztwie podatkowym, Wyższy Sąd Dyscyplinarny orzeka w składzie:
a) trzyosobowym,
b) jednoosobowo,
c) siedmioosobowym.

33. Zgodnie z ustawą o doradztwie podatkowym, oskarżycielem przed Sądem Dyscyplinarnym jest:
a) rzecznik dyscyplinarny lub jeden z jego zastępców,
b) osoba poszkodowana przez oskarżonego,
c) prokurator.

34. Na gruncie ustawy o doradztwie podatkowym, sprawy dyscyplinarne doradców podatkowych rozpatruje w drugiej instancji:
a) Sąd Dyscyplinarny,
b) Sąd Pracy,
c) Wyższy Sąd Dyscyplinarny.

35. Krajowa Rada Doradców Podatkowych skreśla doradcę podatkowego z listy z urzędu lub na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych, w przypadku:
a) zawieszenia wykonywania zawodu na okres przekraczający 5 kolejnych lat,
b) niedopełnienia obowiązku ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone przy wykonywaniu czynności doradztwa podatkowego,
c) utraty prawa do wykonywania zawodu.

36. Karą dyscyplinarną, na gruncie ustawy o doradztwie podatkowym nie jest:
a) upomnienie,
b) zawieszenie prawa do wykonywania zawodu na okres powyżej 3 lat,
c) nagana.

37. Za niedopełnienie obowiązku zawiadomienia Krajowej Rady Doradców Podatkowych o zmianach umowy spółki albo statutu w zakresie dotyczącym warunków wykonywania doradztwa podatkowego w terminie 30 dni od dnia zaistnienia tych zmian, zgodnie z ustawą o doradztwie podatkowym, członek zarządu spółki doradztwa podatkowego będący doradcą podatkowym:

a) podlega karze grzywny do 5 000 zł,
b) podlega karze grzywny do 5 000 zł i ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną,
c) ponosi wyłącznie odpowiedzialność dyscyplinarną.

38. W sprawach nie uregulowanych w ustawie o doradztwie podatkowym, do postępowania dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio przepisy:
a) Kodeksu postępowania karnego,
b) Kodeksu karnego skarbowego,
c) Kodeksu pracy.

39. Od orzeczenia wydanego przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny, zgodnie z ustawą o doradztwie podatkowym, przysługuje stronom odwołanie:
a) do ministra właściwego do spraw finansów publicznych,
b) do właściwego ze względu na miejsce zamieszkania obwinionego sądu apelacyjnego - sądu pracy i ubezpieczeń społecznych,
c) do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

40. Zgodnie z ustawą o doradztwie podatkowym, doradca podatkowy ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną:
a) za nienależyte wykonywanie obowiązków określonych prawem,
b) za niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązków zawodowych określonych prawem, za czyny sprzeczne z zasadami etyki zawodowej,
c) za niewykonywanie lub nienależyte wykonywanie obowiązków wynikających z przepisów prawa, za czyny sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.

41. Na gruncie ustawy o doradztwie podatkowym, zatarcie ukarania karą dyscyplinarną upomnienia lub nagany następuje z urzędu:
a) po upływie 6 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia dyscyplinarnego orzekającego karę upomnienia lub nagany,
b) po upływie 3 lat od uprawomocnienia się orzeczenia dyscyplinarnego orzekającego karę upomnienia lub nagany,
c) po upływie 5 lat od uprawomocnienia się orzeczenia dyscyplinarnego orzekającego karę upomnienia lub nagany.

42. Zgodnie z ustawą o doradztwie podatkowym, zatarcie ukarania karą dyscyplinarną zawieszenia prawa do wykonywania zawodu następuje:
a) z urzędu po upływie 3 lat od zakończenia okresu zawieszenia prawa do wykonywania zawodu,
b) z urzędu po upływie 5 lat od zakończenia okresu zawieszenia prawa do wykonywania zawodu,
c) na wniosek obwinionego po upływie 3 lat od zakończenia okresu zawieszenia prawa do wykonywania zawodu.

43. Zgodnie z ustawą o doradztwie podatkowym, zatarcie ukarania karą dyscyplinarną pozbawienia prawa wykonywania zawodu następuje:
a) na wniosek ukaranego - po upływie 5 lat od uprawomocnienia się orzeczenia dyscyplinarnego orzekającego tę karę,
b) z urzędu – po upływie 5 lat od uprawomocnienia się orzeczenia dyscyplinarnego orzekającego tę karę,
c) na wniosek ukaranego – po upływie 3 lat od uprawomocnienia się orzeczenia dyscyplinarnego orzekającego tę karę.

44. Zgodnie z ustawą o doradztwie podatkowym, składy orzekające Sądu Dyscyplinarnego oraz ich przewodniczący są wyznaczani przez:
a) ministra właściwego do spraw finansów publicznych,
b) Przewodniczącego Krajowej Rady Doradców Podatkowych,
c) Przewodniczącego Sądu Dyscyplinarnego.

45. W przypadku powzięcia wiadomości o popełnieniu czynu rodzącego odpowiedzialność dyscyplinarną, zgodnie z ustawą o doradztwie podatkowym, postępowanie wyjaśniające wszczyna:
a) Przewodniczący Krajowej Rady Doradców Podatkowych,
b) Rzecznik Dyscyplinarny,
c) Przewodniczący regionalnego oddziału Krajowej Izby Doradców Podatkowych.

46. Sprawy dyscyplinarne doradców podatkowych, zgodnie z ustawą o doradztwie podatkowym, rozpatrują w pierwszej instancji:
a) sądy powszechne,
b) Sąd Dyscyplinarny,
c) Wyższy Sąd Dyscyplinarny.

47. Stosowanie przez doradców podatkowych w ramach wykonywanego zawodu zasad etyki zawodowej:
a) jest dobrowolne, lecz zalecane przez Krajową Radę Doradców Podatkowych,
b) jest wymagane pod warunkiem zastrzeżenia w umowie o świadczenie usług doradztwa podatkowego,
c) jest obowiązkiem, którego naruszenie może skutkować odpowiedzialnością dyscyplinarną.

48. Doradca podatkowy będący członkiem Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do Spraw Doradztwa Podatkowego może organizować szkolenia z zakresu podatków w celu przygotowania do egzaminu na doradcę podatkowego:
a) pod warunkiem uzyskania zgody wyrażonej przez Przewodniczącego Komisji Egzaminacyjnej do Spraw Doradztwa Podatkowego,
b) pod warunkiem uzyskania zgody wyrażonej przez Przewodniczącego Krajowej Rady Doradców Podatkowych,
c) nie może organizować takiego szkolenia.

49. Doradca podatkowy nie może sporządzić opinii podatkowej w sprawie, w której występował uprzednio jako:
a) pracownik organu administracji publicznej,
b) rzeczoznawca majątkowy,
c) pracownik zleceniodawcy.

50. W przypadku gdy doradca podatkowy przy sporządzaniu opinii podatkowej korzysta z pomocy pracownika nie wpisanego na listę doradców podatkowych:
a) jest zobowiązany do zapewnienia tajemnicy zawodowej również przez tego pracownika,
b) jest zobowiązany do zapewnienia tajemnicy zawodowej również przez tego pracownika wyłącznie na wyraźne żądanie klienta,
c) w żadnym przypadku nie jest zobowiązany do zapewnienia tajemnicy zawodowej również przez tego pracownika.

51. Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej przez doradcę podatkowego trwa:
a) do czasu śmierci klienta, z którym łączył go stosunek prawny,
b) jest nieograniczony w czasie i trwa także po ustaniu stosunku prawnego, na podstawie którego doradca podatkowy wykonywał czynności zawodowe,
c) do czasu zaprzestania wykonywania zawodu przez doradcę podatkowego.

52. Klient zawierając umowę zażądał od doradcy podatkowego okazania polisy lub innego dokumentu potwierdzającego zawarcie umowy ubezpieczenia obowiązkowego od odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone przy świadczeniu doradztwa podatkowego:
a) doradca podatkowy powinien odmówić okazania takiej polisy z uwagi na to, że jej postanowienia objęte są tajemnicą zawodową,
b) doradca podatkowy powinien okazać aktualną polisę na każde żądanie klienta,
c) doradca podatkowy powinien okazać taką polisę wyłącznie w przypadku powstania szkody.

53. Doradca podatkowy może zaniechać wniesienia środka odwoławczego:
a) wyłącznie na żądanie lub za zgodą klienta wyrażone w miarę możliwości na piśmie,
b) gdy środek odwoławczy nie przyniesie rezultatu korzystnego dla klienta,
c) w wypadku gdy upływający termin jego złożenia uniemożliwia sporządzenie pełnego uzasadnienia środka odwoławczego.

54. Doradca podatkowy ma obowiązek zwrócić klientowi, dokumenty stanowiące własność klienta w przypadku rozwiązania lub wygaśnięcia z nim umowy:
a) na każde jego żądanie,
b) na jego żądanie, ale dopiero po uprzednim uregulowaniu przez niego należnego wynagrodzenia,
c) na jego żądanie, ale dopiero po zakończeniu kontroli podatkowej.

55. Doradca podatkowy, który publicznie wyraża negatywne, wartościujące opinie o jakości usług innego doradcy podatkowego:
a) nie narusza zasad etyki pod warunkiem pisemnego zawiadomienia doradcy podatkowego, którego dotyczy krytyka,
b) nie narusza zasad etyki pod warunkiem zawiadomienia odpowiednich organów Krajowej Izby Doradców Podatkowych,
c) narusza zasady etyki.

56. Skargi na innych doradców podatkowych oraz stwierdzone nieprawidłowości w wykonywaniu przez nich zawodu, doradca podatkowy powinien:
a) kierować wyłącznie do odpowiednich organów samorządu, z powiadomieniem doradcy podatkowego, którego dotyczą,
b) kierować wyłącznie do właściwej prokuratury, z powiadomieniem doradcy podatkowego, którego dotyczą,
c) kierować wyłącznie do odpowiednich organów podatkowych, z powiadomieniem doradcy podatkowego, którego dotyczą.

57. Czyn stanowiący naruszenie zasad etyki doradców podatkowych podlega:
a) odpowiedzialności dyscyplinarnej,
b) wyłącznie odpowiedzialności cywilnej,
c) wyłącznie odpowiedzialności karnej.

58. Zasady etyki doradców podatkowych obowiązują:
a) radców prawnych, biegłych rewidentów, adwokatów wykonujących czynności doradztwa podatkowego,
b) osoby prawne wykonujące czynności doradztwa podatkowego,

c) wszystkich doradców podatkowych i kandydatów odbywających praktyki przed wpisaniem na listę doradców.

59. Doradca podatkowy wykonuje swój zawód w sposób niezależny podlegając jedynie:
a) przepisom prawa i zasadom etyki zawodowej z zachowaniem obowiązków wynikających ze stosunku pracy,
b) wewnętrznym normom moralnym,
c) postanowieniom umowy o świadczenie usług doradztwa podatkowego zawartej z klientem.

60. Doradca podatkowy obowiązany jest w szczególności:
a) postępować zgodnie z przepisami prawa, ze złożonym ślubowaniem i z zasadami etyki zawodowej, stale podnosić swoje kwalifikacje, regularnie opłacać składkę członkowską,
b) postępować zgodnie z uchwałami samorządu,
c) informować klienta o treści zasad etyki doradców podatkowych.

61. Wykonując doradztwo podatkowe w stosunkach z klientami doradca podatkowy powinien kierować się:
a) wyłącznie interesem klienta,
b) interesem samorządu doradców podatkowych, z uwzględnieniem interesu klienta, o ile nie pozostają w sprzeczności,
c) dobrem klienta, z poszanowaniem zasad uczciwości, godności i dobrych obyczajów.

62. Działanie w celu ochrony interesów klienta przez doradcę podatkowego:
a) może usprawiedliwiać naruszenie zasad etyki doradcy podatkowego,
b) nie może usprawiedliwiać naruszenia zasad etyki doradcy podatkowego,
c) może usprawiedliwiać naruszenie zasad etyki tylko za zgodą Krajowej Rady Doradców Podatkowych.

63. W razie prawomocnego skazania doradcy podatkowego za przestępstwo w sprawie karnej lub karnej skarbowej:
a) następuje automatyczne skreślenie doradcy podatkowego z listy doradców podatkowych,
b) doradca podatkowy ma obowiązek zapłacenia kary finansowej na rzecz samorządu,
c) rzecznik dyscyplinarny lub jego zastępca wszczyna postępowanie wyjaśniające.

64. Doradca podatkowy, przeciwko któremu toczy się postępowanie karne, karne skarbowe lub dyscyplinarne:
a) nie może wykonywać zawodu doradcy podatkowego do czasu zakończenia postępowania,
b) powinien powstrzymywać się od pozyskiwania nowych klientów i nowych zleceń,
c) powinien powiadomić podmiot go zatrudniający o wszczętym lub toczącym się postępowaniu, o ile jest ono związane z wykonywaniem zawodu doradcy podatkowego.

65. Doradca podatkowy komentując jakość usług innego doradcy podatkowego może:
a) bez ograniczeń wypowiadać publicznie negatywne opinie wartościujące o osobie i pracy innego doradcy podatkowego,
b) wypowiadać się prywatnie na temat opinii prawnej innego doradcy podatkowego wyłącznie w zakresie dozwolonym przepisami regulującymi ochronę dóbr osobistych,
c) wyłącznie rzeczowo odnosić się do argumentów bądź poglądów prezentowanych przez innego doradcę podatkowego.

66. Doradca podatkowy w odniesieniu do działań samorządu doradców podatkowych może:
a) poddawać je publicznej krytyce bez ograniczeń co do formy i treści,
b) wypowiadać się na temat działań lub zaniechań samorządu, kierując jednak te wypowiedzi wyłącznie do ministra właściwego do spraw finansów publicznych.
c) wypowiadać się na temat działań bądź zaniechań samorządu, kierując je do jego organów w rzeczowej formie, wskazując inne rozwiązanie problemu bądź proponując inny sposób działania.

67. Brak uiszczania składki członkowskiej przez doradcę podatkowego stanowi:
a) naruszenie zasad etyki doradcy podatkowego o ile jest uporczywe,
b) wykroczenie z Kodeksu karnego skarbowego,
c) czyn nie podlegający odpowiedzialności dyscyplinarnej lub karnej skarbowej.

68. Doradca podatkowy, który stwierdzi naruszenie zasad etyki przez innego doradcę podatkowego jest uprawniony do:
a) publicznego zwrócenia uwagi na naruszenie zasad etyki i godności zawodu,
b) w miarę możliwości, niepublicznego zwrócenia uwagi doradcy podatkowemu naruszającemu zasady etyki i godności zawodu,
c) zwrócenia uwagi klientom doradcy podatkowego na naruszenia zasad etyki i godności zawodu przez prowadzącego ich sprawy doradcę podatkowego.

69. Doradca podatkowy ma obowiązek zachować w tajemnicy:
a) tylko informacje o charakterze poufnym,
b) wszelkie fakty i informacje (bez względu na sposób ich utrwalenia) jakie powziął w związku z wykonywaniem zawodu, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w odrębnych ustawach,

c) wyłącznie treść materiałów pisemnych otrzymanych od klienta.

70. Doradca podatkowy w ramach ochrony tajemnicy zawodowej:
a) obowiązany jest stosować procedury chroniące dane w każdej postaci, w tym również, elektronicznej, przed zniszczeniem, zmianą lub dostępem osób niepowołanych,
b) obowiązany jest zawrzeć w umowie z klientem klauzule o staranności w zakresie przechowywania akt spraw podatkowych,
c) powinien podpisać umowę ochrony lokalu kancelarii z agencją ochrony.

71. Doradca podatkowy jest zobowiązany do stosowania procedur chroniących dane:
a) w postaci dokumentów papierowych otrzymanych od klienta oraz akt sprawy, w celu zachowania ich poufności,
b) w każdej postaci, w tym również elektronicznej, przed zniszczeniem, zmianą lub dostępem osób niepowołanych,
c) wyłącznie dotyczące danych osobowych.

72. Doradca podatkowy może w postępowaniu karnym powoływać na świadka innego doradcę podatkowego w celu ujawnienia wiadomości uzyskanych w związku z wykonywaniem zawodu w przypadku, jeżeli:
a) jest to uzasadnione rzeczową potrzebą,
b) jest to niezbędne do dochodzenia roszczenia od klienta,
c) jeżeli uzyskał uprzednio pisemną zgody tego doradcy podatkowego.

73. W przypadku przeszukania w lokalu, w którym doradca podatkowy wykonuje zawód lub w mieszkaniu prywatnym doradcy podatkowego:
a) jest on zobowiązany żądać uczestniczenia w tej czynności przedstawiciela samorządu doradców podatkowych,
b) powinien udostępnić organom procesowym – bez żadnych zastrzeżeń wszelkie materiały, dane i dokumenty, we wszelkiej postaci,
c) powinien zażądać udziału adwokata.

74. Doradca podatkowy może informować o świadczonych przez siebie usługach:
a) w każdej formie bez ograniczeń co do treści tych informacji,
b) wyłącznie w formie pisemnej – o ile informacje są obiektywne, nie zawierają listy klientów i specjalizacji doradcy,
c) w każdej formie, o ile przekazywane informacje są obiektywne, rzetelne i wyważone, nie naruszają norm etycznych i dobrych obyczajów oraz godności zawodu, a także są zgodne z obowiązującymi przepisami.

75. Doradca podatkowy przy okazji wystąpień publicznych lub publikacji:
a) może podawać tytuł „doradca podatkowy", informacje o karierze zawodowej lub naukowej,
b) nie może podawać tytułu „doradca podatkowy", gdyż wystąpienia publiczne i publikacje nie są czynnościami doradztwa podatkowego,
c) może podawać tytuł „doradca podatkowy", a także: informacje o funkcji, którą pełni lub pełnił w samorządzie doradców podatkowych.

76. W przypadku wystąpienia konfliktu interesów doradca podatkowy:
a) nie podejmuje żadnych działań w sprawie, w której występuje konflikt interesów, dopóki konflikt interesów nie zostanie wyeliminowany,
b) może przyjąć sprawę, ale i jednocześnie powinien prowadzić działania zmierzające do wyeliminowania konfliktu interesów,
c) może podjąć się sprawy, ale powinien jedynie poinformować klienta o stwierdzonym konflikcie.

77. W przypadku wystąpienia konfliktu interesów doradca podatkowy:
a) nie może podejmować żadnych działań w celu wyeliminowania konfliktu interesów,
b) może podejmować dopuszczalne przez prawo i zasady etyki działania, zmierzające do wyeliminowania konfliktu interesów,
c) może w dalszym ciągu świadczyć usługę kierując się zasadami uczciwości, godności i dobrych obyczajów.

78. Określenie zasad ustalania wynagrodzenia doradcy podatkowego:
a) powinno nastąpić przed rozpoczęciem świadczenia usług przez doradcę podatkowego,
b) zawsze może nastąpić po zakończeniu świadczenia usługi doradztwa podatkowego,
c) musi zawsze następować w formie pisemnej.

79. Doradca podatkowy:
a) może zawrzeć z klientem umowę, na mocy której klient zobowiązuje się zapłacić wynagrodzenie za jej prowadzenie jedynie proporcjonalnie do osiągniętego wyniku,
b) może zawrzeć z klientem umowę, w której przewiduje się dodatkowe wynagrodzenie za pomyślny wynik sprawy,
c) może przyjmować od strony inne - poza urzędowym - wynagrodzenie za przeprowadzenie sprawy objętej pomocą prawną udzielaną z urzędu.

80. Doradca podatkowy może zrezygnować z przyjętego zlecenia:

a) w każdym momencie, bez dodatkowych ograniczeń,
b) w każdym momencie i bez dodatkowych ograniczeń, ale wyłącznie w sytuacji wątpliwości natury etycznej co do postępowania klienta,
c) wyłącznie w taki sposób, by klient mógł skorzystać z pomocy prawnej innej osoby.

81. W przypadku rozwiązania lub wygaśnięcia umowy doradca podatkowy:
a) ma obowiązek bezzwłocznie zwrócić klientowi, na jego żądanie, dokumenty stanowiące własność klienta,
b) może swobodnie dokonać wyboru dokumentów, które zwróci klientowi,
c) może zwrócić klientowi dokumenty pod warunkiem uregulowania należnego wynagrodzenia.

82. W sytuacji, gdy pomimo otrzymania informacji o konieczności uiszczenia wpisu sądowego od skargi klient nie dokonuje stosownej wpłaty:
a) doradca podatkowy powinien ponieść koszty wpisu nawet wówczas jeśli ustalono, że obowiązek jego uiszczenia obciąża klienta,
b) doradca podatkowy nie jest zobowiązany do ponoszenia wydatków za klienta,
c) doradca podatkowy powinien ponieść koszty wpisu w wypadku trudnej sytuacji ekonomicznej klienta.

83. Jedyne ograniczenia niezależności doradcy w podejmowaniu decyzji wynikają:
a) z zasad dobrych obyczajów doradcy podatkowego,
b) z przepisów prawa i zasad etyki zawodowej doradcy podatkowego,
c) tylko z zasad etyki doradcy podatkowego.

84. Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej doradcy podatkowego obowiązuje:
a) w okresie wykonywania zawodu doradcy podatkowego,
b) jest nieograniczony w czasie,
c) okres trwania zależy od długości okresu przechowywania danych dokumentów.

85. W ramach przekazywania informacji o świadczonych usługach doradca podatkowy nie może:
a) informować o liczbie zatrudnionych doradców,
b) udzielać informacji o zakresie działalności doradcy (spółki doradztwa podatkowego),
c) gwarantować skuteczności swojego działania.

86. Przykładem konfliktu interesów jest sytuacja, gdy doradca podatkowy:
a) obsługuje różne podmioty prowadzące wobec siebie interesy konkurencyjne,
b) bez pisemnej zgody stron danej transakcji obsługuje w charakterze doradcy podatkowego obie strony tej samej transakcji,
c) godzi się na obsługę klienta poniżej kosztów.

87. Doradca podatkowy może zaniechać wniesienia środka odwoławczego:
a) jeżeli jego zdaniem nie ma szans na wygranie sprawy,
b) jeżeli klient odmówił zapłaty doradcy za jego czynności przed organem I instancji,
c) na pisemne żądanie klienta (lub za jego pisemną zgodą).

88. Doradca podatkowy, wobec którego wszczęto postępowanie dyscyplinarne:
a) powiadamia podmiot zatrudniający o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego,
b) musi rozwiązać umowę z podmiotem zatrudniającym,
c) składa wniosek o zawieszenie prawa do wykonywania zawodu.

89. Dozwolonymi formami krytyki postępowania organu podatkowego są:
a) wypowiedzi pisemne lub ustne pod warunkiem, że nie naruszają powagi krytykowanej instytucji,
b) wyłącznie artykuły lub glosy krytyczne opublikowane w prasie fachowej,
c) wyłącznie pisma procesowe w sprawach dotyczących krytykowanej instytucji, a także artykuły o tematyce podatkowej.

90. W razie sporu pomiędzy doradcami podatkowymi:
a) należy dążyć do polubownego rozstrzygnięcia sprawy,
b) należy w każdym wypadku skierować sprawę do sądu powszechnego,
c) sprawa powinna podlegać rozstrzygnięciu przez Sąd Dyscyplinarny.

91. W przypadku wykonywania przez doradcę podatkowego innej działalności, zbieżnej z działalnością jego klienta, doradca podatkowy:
a) powinien jedynie poinformować o tym fakcie klienta kontynuując świadczenie usług,
b) powinien zachować w tajemnicy przed klientem informacje dotyczące tej działalności,
c) powinien zaprzestać świadczenia usług klientowi, chyba że uzyska jego pisemną zgodę na ich kontynuację.

92. Kandydaci na doradców podatkowych, którzy złożyli z wynikiem pozytywnym egzamin na doradcę podatkowego, odbywają praktykę u doradców podatkowych lub w spółkach doradztwa podatkowego :
a) przez okres 6 miesięcy,
b) przez okres 12 miesięcy,
c) przez okres 24 miesięcy.

93. Doradca podatkowy może zostać zwolniony z obowiązku zachowania w tajemnicy faktów i informacji, z którymi zapoznał się w związku z wykonywaniem zawodu, celem jego przesłuchania w charakterze świadka:
a) przez Ministra Finansów po wydaniu uprzedniego postanowienia o powołaniu w charakterze świadka,
b) przez prokuratora po wydaniu postanowienia o zwolnieniu z tajemnicy zawodowej,
c) wyłącznie w postępowaniu karnym przez sąd w drodze zaskarżalnego postanowienia tylko wtedy, gdy jest to niezbędne dla dobra wymiaru sprawiedliwości, a okoliczność nie może być ustalona na podstawie innego dowodu.

94. W przypadku pozytywnego wyniku egzaminu pisemnego na doradcę podatkowego
a) kandydat może przystępować do części ustnej egzaminu lub powtarzać tę część egzaminu w okresie roku od dnia przystąpienia do części pisemnej egzaminu,
b) w przypadku pozytywnego wyniku części pisemnej egzaminu, kandydat może w okresie roku przystępować do części ustnej egzaminu, nie częściej jednak niż co 3 miesiące,
c) brak jest ograniczeń czasowych w zakresie przystępowania do części ustnej egzaminu.

95. W stosunku do osób, które ukończyły studia wyższe na uczelniach uprawnionych do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk ekonomicznych lub nauk prawnych, które zawarły z Komisją Egzaminacyjną umowę określającą program kształcenia obejmujący zakres wiedzy i umiejętności wymaganych w części pisemnej egzaminu na doradcę podatkowego :
d) egzamin na doradcę podatkowego obejmuje wyłącznie część pisemną,
e) egzamin na doradcę podatkowego, obejmuje tylko część ustną,
f) egzamin na doradcę podatkowego obejmuje część pisemną i ustną.

96. Zasady etyki zawodowej doradców podatkowych zawarte są:
a) w przepisach ustawy o doradztwie podatkowym,
b) w uchwałach Krajowego Zjazdu Doradców Podatkowych,
c) w ustawie - Ordynacja podatkowa.

97. Na gruncie ustawy o doradztwie podatkowym przedawnienie karalności czynów zagrożonych odpowiedzialnością dyscyplinarną następuje:
a) jeśli od chwili ujawnienia czynu upłynęły 3 lata, a od popełnienia czynu minęło 5 lat,
b) jeśli od chwili ujawnienia czynu upłynął 1 rok lub od popełnienia czynu minęły 3 lata,
c) jeśli od chwili ujawnienia czynu upłynęło 6 miesięcy, a od popełnienia czynu minęły 3 lata.

98. Doradca podatkowy pozostający w stosunku pracy ze spółką z ograniczoną odpowiedzialnością nie posiadającą statusu spółki doradztwa podatkowego może wykonywać czynności doradztwa podatkowego :
a) na rzecz klientów pracodawcy,
b) jedynie na rzecz podmiotu, w którym jest zatrudniony,
c) nie może wykonywać czynności doradztwa podatkowego.

99. Zasady stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych przez doradców podatkowych zawarte są:
a) w ustawie o doradztwie podatkowym,
b) w uchwałach Regionalnych Oddziałów Krajowej Izby Doradców Podatkowych,
c) w zasadach etyki zawodowej lub innych uchwałach Krajowego Zjazdu Doradców Podatkowych.

B. Pytania otwarte

1. Zakres czynności doradztwa podatkowego w świetle ustawy o doradztwie podatkowym.
2. Kto i na podstawie jakich przepisów prawa może poza doradcą podatkowym wykonywać poszczególne czynności doradztwa podatkowego?
3. Atrybuty zawodu doradcy podatkowego jako zawodu zaufania publicznego.
4. Podstawy prawne działania samorządu doradców podatkowych.
5. Organy Krajowej Izby Doradców Podatkowych. Proszę wymienić i scharakteryzować.
6. Procedura zwołania Krajowego Zjazdu Doradców Podatkowych.
7. Podstawy prawne funkcjonowania doradztwa podatkowego w Polsce.
8. Skład i kompetencje Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do Spraw Doradztwa Podatkowego.

9. Zasady odbywania praktyki zawodowej kandydata na doradcę podatkowego.
10. Zasady zwolnienia kandydata na doradcę podatkowego z odbywania praktyki zawodowej.
11. Podmioty uprawnione do zawodowego wykonywania czynności doradztwa podatkowego w świetle ustawy o doradztwie podatkowym.
12. Warunki wpisu osoby fizycznej na listę doradców podatkowych.
13. Warunki wpisu osoby prawnej do rejestru osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego.
14. Procedura skreślenia doradcy podatkowego z listy doradców podatkowych.
15. Procedura skreślenia osoby prawnej z rejestru osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego.
16. Podstawy prawne oraz zakres uprawnień doradcy podatkowego jako pełnomocnika przed organami administracji skarbowej.
17. Podstawy prawne oraz zakres uprawnień doradcy podatkowego jako pełnomocnika przed sądami administracyjnymi.
18. Podstawy prawne oraz zakres uprawnień doradcy podatkowego jako pełnomocnika w postępowaniach egzekucyjnych.
19. Podstawy prawne oraz zakres uprawnień doradcy podatkowego jako pełnomocnika w postępowaniach celnych.
20. Proszę wymienić formy wykonywania zawodu doradcy podatkowego w świetle ustawy o doradztwie podatkowym.
21. Podstawowe obowiązki nałożone na doradcę podatkowego przepisami polskiej ustawy o doradztwie podatkowym.
22. Podstawy prawne oraz zakres tajemnicy zawodowej obowiązującej doradcę podatkowego.
23. Odpowiedzialność doradcy podatkowego w zakresie wolności słowa.
24. Ograniczenia obowiązujące doradcę podatkowego przy prowadzeniu działalności gospodarczej lub podjęciu zatrudnienia.
25. Przesłanki i procedura zawieszenia wykonywania zawodu przez doradcę podatkowego.
26. Zakres odpowiedzialności cywilnej podmiotów uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego.
27. Zasady odpowiedzialności dyscyplinarnej doradców podatkowych w świetle ustawy o doradztwie podatkowym.
28. Procedura postępowania przed sądami dyscyplinarnymi w świetle ustawy o doradztwie podatkowym.
29. Rola Rzecznika Dyscyplinarnego w świetle ustawy o doradztwie podatkowym.
30. Podstawy prawne realizowania prawa pomocy przez doradców podatkowych.
31. Zasady zachowania tajemnicy zawodowej wynikające z ustawy o doradztwie podatkowym i z zasad etyki.
32. Przesłanki i tryb zwolnienia doradcy podatkowego z tajemnicy zawodowej.
33. Granice ochrony interesów klienta przez doradcę podatkowego.
34. Obowiązki informacyjne i dokumentacyjne doradcy podatkowego w stosunku do klienta wynikające z zasad etyki.
35. Ograniczenia w wykonywaniu usług doradztwa podatkowego wynikające z zasad etyki.
36. Warunki podjęcia przez doradcę podatkowego dodatkowej działalności gospodarczej.
37. Zasady zapobiegania powstaniu konfliktu interesów przy prowadzeniu przez doradcę podatkowego dodatkowej działalności gospodarczej.
38. Zasady zapobiegania powstaniu konfliktu interesów przy podjęciu zatrudnienia przez doradcę podatkowego.
39. Immunitet materialny a zasady etyki.
40. Zasady informacji i reklamy doradcy podatkowego wynikające z zasad etyki.
41. Niedozwolone elementy reklamy doradcy podatkowego wynikające z zasad etyki.
42. Obowiązki doradcy podatkowego w trakcie sprawowania funkcji w samorządzie i Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do Spraw Doradztwa Podatkowego.
43. Obowiązki doradcy podatkowego w relacjach z klientem.
44. Przeszukanie lokalu – zasady postępowania doradcy podatkowego.
45. Przypadki powstania konfliktu interesów – w tym wymienione w zasadach etyki.
46. Zasady ustalania wynagrodzenia w umowie doradcy podatkowego z klientem.
47. Pactum de quota litis – ograniczenia w stosowaniu przez doradców podatkowych.
48. Rezygnacja ze zlecenia – prawa i obowiązki doradcy podatkowego.
49. Zasady zaniechania przez doradcę podatkowego wniesienia środka odwoławczego.
50. Prowadzenie sprawy podatkowej i zwrot dokumentacji przez doradcę podatkowego.
51. Stosunek doradcy podatkowego do sądów, urzędów i innych instytucji.
52. Zasady opiniowania przez doradcę podatkowego innych doradców podatkowych oraz efektów ich pracy.
53. Zasady lojalności, koleżeństwa i uczciwej konkurencji pomiędzy doradcami podatkowymi.
54. Zasady składania skarg na innych doradców podatkowych.
55. Zasady krytyki działań lub zaniechań samorządu doradców podatkowych.
56. Regulacje wynikające z zasad etyki dotyczące odpowiedzialności dyscyplinarnej doradców podatkowych.
57. Zasady występowania doradcy podatkowego przed sądami administracyjnymi
58. Prawa i obowiązki doradcy podatkowego jako pełnomocnika podatnika, płatnika lub inkasenta

XIII. ZADANIA EGZAMINACYJNE (KAZUSY)

1. Skarga na interpretację

Zainteresowana (podatniczka) Hanna K. wystąpiła z wnioskiem o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w rozumieniu art. 14b § 1 Ordynacji podatkowej w przedmiocie podatku dochodowego od osób fizycznych. We wniosku podała, że jest doradcą podatkowym wykonującym jednoosobowo i samodzielnie swój zawód we własnej indywidualnej kancelarii doradcy podatkowego. W ramach tej działalności wykonuje również czynności zastępstwa prawnego z urzędu przed sądem administracyjnym, z tytułu przyznania w tym zakresie skarżącym podatnikom przez sąd prawa pomocy. Wobec powyższego zainteresowana zadała pytanie: czy przychody uzyskiwane jako zwrot kosztów nieopłaconej pomocy prawnej wykonywanej z urzędu kwalifikować należy jako pochodzące z pozarolniczej działalności gospodarczej, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, czy też jako przychody z działalności wykonywanej osobiście, wskazanej w art. 10 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 13 pkt 6 powołanej ustawy podatkowej? Zdaniem zainteresowanej przychody te są przychodami z pozarolniczej działalności gospodarczej, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

W indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego z dnia 14 lutego 2014 r., nr 90/60/90, Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie, działający z upoważnienia Ministra Finansów, ocenił stanowisko zainteresowanej podatniczki jako nieprawidłowe. Zdaniem podatkowego organu interpretacyjnego wykonywanie zastępstwa prawnego przed sądem administracyjnym z urzędu, to jest w ramach przyznanego skarżącemu prawa pomocy, odbywa się na zlecenie sądu, co odpowiada treści art. 13 pkt 6 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Z tego powodu oceniane przychody pochodzą ze źródła przychodów wskazanego w art. 10 ust. 1 pkt. 2 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, czyli z działalności wykonywanej osobiście, niezależnie od tego, czy prowadząc kancelarię doradcy podatkowego podatniczka prowadzi działalność gospodarczą, czy też nie.

Wnioskodawczyni nie zgodziła się z powyższym stanowiskiem i złożyła wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, jednakże Minister Finansów nie zmienił wydanej interpretacji.

Proszę sporządzić skargę do sądu administracyjnego na opisaną powyżej indywidualną interpretację przepisów prawa podatkowego.

2. Odwołanie

W dniu 11 stycznia 2014 r. podatnik Mieczysław D. wystąpił z wnioskiem o stwierdzenie nadpłaty w podatku dochodowym od osób fizycznych w kwocie 100 000 zł. za rok podatkowy 2010. Do wniosku tego, powołując się na art. 75 § 3 Ordynacji podatkowej, złożył skorygowaną deklarację podatkową za rok 2010. Decyzją z dnia 3 marca 2014 r., nr 14/2/2014, Naczelnik Urzędu Skarbowego Warszawa – Śródmieście odmówił stwierdzenia nadpłaty. W ocenie organu podatkowego z rozpatrzonego wniosku dochodzona przez podatnika nadpłata nie wynika. Nadpłata ta wynika być może z treści skorygowanej deklaracji podatkowej za rok podatkowy 2010, jednakże podatnik nie złożył wniosku w przedmiocie określenia wysokości zobowiązania podatkowego za ten okres podatkowy, natomiast wszczęcie z urzędu wymienionego postępowania z art. 21 § 3 Ordynacji podatkowej było niedopuszczalne, ponieważ toczyło się już postępowanie, w którym rok 2010 oceniany był z punktu widzenia żądania stwierdzenia nadpłaty.

Proszę sporządzić odwołanie od przedstawionej decyzji.

3. Odwołanie

XYZ Spółka z o. o. w 2012 r. poniosła stratę w kwocie 12300 zł z tytułu odpłatnego zbycia wierzytelności z tytułu umów sprzedaży towarów handlowych, a przysługujących jej wobec ABC S.A.

Spółka XYZ zaliczyła do kosztów uzyskania przychodów stratę z tytułu odpłatnego zbycia wierzytelności przy uwzględnieniu wartości wierzytelności z należnym podatkiem od towarów i usług (10000 zł + 2300 zł VAT).

Organ podatkowy prowadząc postępowanie podatkowe zakwestionował zaliczenie straty do kosztów uzyskania przychodów, twierdząc, że Spółka jest ewentualnie uprawniona do zaliczenia straty do kosztów uzyskania przychodów, ale bez uwzględniania podatku od towarów i usług, a więc w kwocie 10000 zł, gdyż ten podatek jest rozliczany według odrębnych zasad, określonych w ustawie o podatku od towarów i usług.

Decyzją z dnia 4 marca 2013 r., doręczoną Spółce w dniu 8 marca 2013 r., organ podatkowy I instancji określił Spółce zobowiązanie podatkowe w podatku dochodowym od osób prawnych za 2012 r. kwestionując zaliczenie straty z tytułu zbycia wierzytelności do kosztów uzyskania przychodów wraz z należnym podatkiem od towarów i usług.

Proszę sporządzić odwołanie, działając jako pełnomocnik Spółki - doradca podatkowy.

4. Skarga na interpretację

ABC S.A. złożyła wniosek o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w indywidualnej sprawie dotyczącej podatku dochodowego od osób prawnych w zakresie możliwości zakwalifikowania do kosztów uzyskania przychodów wydatków związanych z podwyższeniem kapitału zakładowego. Ze stanu faktycznego przedstawionego przez spółkę wynikało, że organy spółki podjęły uchwały w sprawie podwyższenia kapitału zakładowego. Konsekwencją tego jest emisja nowych akcji, które oferowane będą w ramach oferty publicznej. Akcje zostaną wprowadzone do obrotu na Giełdzie Papierów Wartościowych w Warszawie (GPW). W związku z powyższym Spółka ponosi wydatki związane z podwyższeniem kapitału zakładowego i ofertą publiczną swoich akcji. Wydatki te obejmują opłaty notarialne, sądowe, opłaty za publikację, podatek od czynności cywilnoprawnych, opłaty na rzecz GPW, Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych (KDPW). Oprócz tego spółka ponosi także inne wydatki, dotyczą one usług związanych z przygotowaniem prospektu emisyjnego, publicznym udostępnieniem prospektu, poszukiwaniem inwestorów, obsługą techniczno - organizacyjną i prowadzeniem oferty publicznej, koordynowaniem i raportowaniem o przebiegu procesu oferty, rozliczeniem oferty publicznej. Usługi te obejmują doradztwo inwestycyjne, pomoc prawną, usługi audytorskie, wyceny, tłumaczenia, usługi i pośrednictwo firmy inwestycyjnej, oferującego i subemitenta, usługi marketingowe, poligraficzne.

W związku z powyższym spółka zadała pytanie, czy ponoszone przez nią wydatki w związku z podwyższeniem kapitału zakładowego, emisją i ofertą publiczną akcji, a w szczególności wydatki na usługi związane z wprowadzeniem akcji do obrotu na GPW oraz czynności związane z przygotowaniem, organizacją i przeprowadzeniem publicznej oferty akcji oraz ich obsługą i rozliczeniem, mogą zostać zaliczone do kosztów uzyskania przychodów w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

Zdaniem spółki wszystkie poniesione przez nią wydatki związane z emisją i ofertą publiczną emitowanych akcji mogą zostać zaliczone do kosztów uzyskania przychodów w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

W dniu 10 grudnia 2013 r. Minister Finansów – organ upoważniony Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy wydał interpretację, w której uznał stanowisko Spółki za nieprawidłowe. Wydatków związanych z podwyższeniem kapitału zakładowego nie można traktować, jako kosztów uzyskania przychodów, nie odnoszą się one bowiem do przychodu podatkowego, są bezpośrednio powiązane z przeprowadzeniem neutralnej podatkowo operacji na kapitale zakładowym spółki. Pismem z dnia 20 grudnia 2013 r., nadanym listem poleconym, w tym samym dniu w placówce pocztowej, Spółka wezwała organ interpretacyjny do usunięcia naruszenia prawa. Organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa.

Proszę sporządzić skargę, działając jako pełnomocnik Spółki - doradca podatkowy.

5. Skarga na decyzję

Anna Nowak pismem z dnia 15.02.2013 r. zwróciła się do Urzędu Skarbowego w W. o rozłożenie na raty (24 raty) zapłaty zaległości podatkowej w kwocie 12000 zł w podatku od spadków i darowizn z tytułu zasiedzenia udziału w nieruchomości oraz umorzenie odsetek za zwłokę. Jako uzasadnienie wniosku podała, że znajduje się w trudnej sytuacji materialnej. Anna Nowak powołała się na trudną sytuację materialną w jej rodzinie oraz ponoszenie kosztów kształcenia córki i syna w liceum oraz małoletniego syna w szkole podstawowej. Mąż zmarł i Anna Nowak samotnie wychowuje i utrzymuje troje dzieci. Rodzina korzysta sporadycznie z pomocy społecznej, dzieci pobierają rentę rodzinną w najniższym wymiarze. Przedmiotem zasiedzenia jest udział w nieruchomości, w której Anna Nowak zamieszkuje wraz z rodziną. Anna Nowak zmuszona była do spłaty zaciągniętych kredytów na remont domu, kształcenie dzieci i nie posiada żadnych oszczędności ani cennych ruchomości. Uzyskuje dochody z tytułu umowy o pracę w kwocie 2000 zł miesięcznie. Anna Nowak uzyskuje dodatkowe dochody z tytułu pracy nakładczej w wysokości około 600 zł miesięcznie. Przewiduje zatem, że będzie w stanie spłacić zaległość podatkową w 24 ratach, zwłaszcza, że córka i syn skończą w tym roku liceum i podejmą pracę. Natomiast nie ma możliwości jednorazowej zapłaty zaległości podatkowej. Umorzenie odsetek za zwłokę stanowiłoby dla podatnika znaczną ulgę.

Organ podatkowy nie prowadząc postępowania w sprawie weryfikacji przesłanek wniosku poprzestał na okolicznościach wskazanych przez podatnika we wniosku i decyzją z dnia 20 maja 2013 r., doręczoną w dniu 23 maja 2013 r., odmówił podatnikowi rozłożenia na raty zapłaty zaległości podatkowej i umorzenia odsetek za zwłokę. W uzasadnieniu decyzji organ I instancji jako podstawę rozstrzygnięcia wskazał art. 67a § 1 pkt 2 i 3 ustawy – Ordynacja podatkowa, który statuuje uznaniowość organu podatkowego w zakresie udzielania ulg podatkowych. Organ w uzasadnieniu wskazał, że sytuacja majątkowa podatnika jest trudna, jednak podatek od spadków i darowizn jest podatkiem majątkowym i podatnik uzyskał tytułem zasiedzenia przysporzenie. Przesłanki podane przez podatnika we wniosku nie są wystarczającą podstawą do rozłożenia na raty zapłaty zaległości podatkowej i umorzenia odsetek za zwłokę, podatnik nie daje gwarancji, że zapłaci zaległość podatkową w ratach. Ponadto organ podatkowy powołał się na postanowienie Burmistrza Miasta i Gminy z dnia 25 kwietnia 2013 r., który odmówił udzielenia zgody na zastosowanie wnioskowanej ulgi podatkowej, zresztą też nie prowadząc żadnego postępowania dowodowego w sprawie.

Anna Nowak od powyższej decyzji organu I instancji wniosła odwołanie powtarzając argumenty jak we wniosku o udzielenie ulgi podatkowej i wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji i rozłożenie na 24 raty zaległości podatkowej i umorzenie odsetek za zwłokę.

Organ II instancji decyzją z dnia 1 lipca 2013 r., doręczoną Annie Nowak w dniu 5 lipca 2013 r. utrzymał w mocy decyzję organu I instancji, nie dostrzegając podstaw do uwzględnienia odwołania. Organ II instancji w całości podzielił argumentację organu I instancji.

Proszę sporządzić skargę, działając jako pełnomocnik - doradca podatkowy.

6. Skarga na interpretację

Zainteresowany (podatnik): PK – spółka z ograniczoną odpowiedzialnością - wystąpił z wnioskiem o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w rozumieniu art. 14b § 1 Ordynacji podatkowej w przedmiocie podatku dochodowego od osób prawnych.

We wniosku Spółka przedstawiła stan faktyczny, z którego wynika, że jako ogólnopolski kolporter prasy prowadzi sprzedaż prasy oraz wyrobów pozaprasowych w punktach sprzedaży detalicznej (kioski oraz saloniki prasowe) na terenie całego kraju. Spółka jest najemcą użytkowanych pomieszczeń. W celu dostosowania tych pomieszczeń do potrzeb oraz standardów prowadzonej przez Spółkę działalności konieczne jest dokonywanie w nich inwestycji, w tym niezbędnych prac adaptacyjnych. Zdarza się, że dana lokalizacja nie spełnia zakładanych celów i generuje straty. Wówczas Spółka stara się zakończyć najem w tym miejscu, w celu zawarcia nowej umowy, która przyniesie przychód z prowadzonej działalności. W większości przypadków

zawarte przez Spółkę umowy nie przewidują możliwości zwrotu przez wynajmującego wydatków poniesionych na ulepszenie przedmiotowych obiektów, ani też zwrotu wyposażenia sfinansowanego przez Spółkę. Wyposażenie jest bowiem przystosowane do danego wynajmowanego pomieszczenia, tzn. jest ono wykonywane pod konkretne wnętrze i pomimo że można je chociaż częściowo zdemontować, to po takim demontażu uzyskane elementy nie nadają się do ponownego wykorzystania, bądź ich przystosowanie do nowego miejsca jest dla Spółki finansowo nieopłacalne. Zdemontowane elementy nie nadają się również do sprzedaży. Spółka takie inwestycje traktuje jako inwestycje w obcym środku trwałym, od których dokonywana jest amortyzacja. W momencie rozwiązania umowy Spółka wykreśla środek trwały z ewidencji, dokonuje likwidacji środka trwałego.

W oparciu o tak przedstawiony stan faktyczny Spółka zapytała - czy strata odpowiadająca niezamortyzowanej wartości początkowej inwestycji w obcy środek trwały w postaci wydatków poniesionych na dostosowanie zajmowanego na podstawie umowy najmu lokalu do prowadzonej działalności może zostać zaliczona przez Spółkę do kosztów uzyskania przychodów?

Zdaniem Spółki, strata odpowiadająca niezamortyzowanej wartości początkowej inwestycji w obcym środku trwałym, niespełniająca przesłanek z art. 16 ust. 1 pkt 6 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, może zostać zaliczona do kosztów uzyskania przychodów, jeżeli jej powstanie wynika z działań podatnika podjętych dla realizacji celu określonego w art. 15 ust. 1 tej ustawy.

Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie, działający z upoważnienia Ministra Finansów, wydał indywidualną interpretację przepisów prawa podatkowego z dnia 10 II 2014 r., nr 115/2014, w której ocenił stanowisko zainteresowanej Spółki jako nieprawidłowe.

Organ stwierdził, że w przypadku, gdy Spółka zbywa nieodpłatnie na rzecz danego wynajmującego prawo do wartości poniesionych nakładów w obcym środku trwałym odpowiadające niezamortyzowanej części inwestycji w obcym środku trwałym - nie ma ona prawa do zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów niezamortyzowanej części wartości inwestycji w obcym środku trwałym z uwagi na kumulatywne zaistnienie następujących negatywnych przesłanek:

– koszt odpowiadający niezamortyzowanej wartości zbytego nieodpłatnie środka trwałego nie spełnia generalnej zasady wynikającej z treści art. 15 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, to jest istnienia związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy poniesionymi kosztami a uzyskanymi przychodami, gdyż środki trwałe i inwestycje w obce środki trwałe pozostające w opuszczanych pomieszczeniach nie będą już wykorzystywane w działalności gospodarczej Spółki.

– koszt ten podlega wyłączeniu z kosztów uzyskania przychodów na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

Wnioskodawca nie zgodził się z powyższym stanowiskiem i złożył wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, jednakże Minister Finansów nie zmienił wydanej interpretacji.

Proszę sporządzić skargę do sądu administracyjnego na opisaną powyżej indywidualną interpretację przepisów prawa podatkowego.

7. Skarga na interpretację

Zainteresowany (płatnik): MZS – spółka z ograniczoną odpowiedzialnością - wystąpił z wnioskiem o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w rozumieniu art. 14b § 1 Ordynacji podatkowej w przedmiocie podatku dochodowego od osób fizycznych.

We wniosku przedstawiono następujący stan faktyczny. Spółka prowadzi działalność usługową w miejscu swej siedziby jak również w wielu innych miejscowościach na terenie całego kraju. W związku z tą działalnością pracownicy Spółki wyjeżdżają do różnych miejscowości; z tego tytułu wypłacane są im diety, koszty podróży, noclegu i wyżywienia. W tym stanie rzeczy Spółka zadała następujące pytanie: czy wypłacone pracownikowi diety, koszty podróży, noclegu i wyżywienia za odbyte przez niego wyjazdy służbowe są wolne od podatku dochodowego na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 16 lit a. ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Prezentując własne stanowisko Spółka udzieliła na powyższe pytanie odpowiedzi twierdzącej.

W indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego z dnia 21 września 2013 r., Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie, działający z upoważnienia Ministra Finansów, stwierdził, co następuje: jeżeli w opisanym zdarzeniu przyszłym będziemy mieli do czynienia z podróżą służbową, to diety i kwoty należności wypłaconych pracownikom, związanych z podróżą służbową, podlegać będą zwolnieniu na mocy art. 21 ust. 1 pkt 16 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Organ stwierdził ponadto, że nie wypowie się w kwestii, czy opisywane wyjazdy pracowników Spółki są podróżami służbowymi a także czy wypłacane kwoty są dietami oraz innymi należnościami związanymi z podróżami służbowymi, ponieważ zagadnienia te regulowane są przepisami prawa pracy, które nie mogą stanowić przedmiotu indywidualnych interpretacji przepisów prawa podatkowego. Przedmiotem interpretacji mogą być wyłącznie przepisy prawa podatkowego, w żadnym przypadku nie mogą być nim przepisy niepodatkowe.

Wnioskodawca nie zgodził się z powyższym stanowiskiem i złożył wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, podnosząc, że nie udzielono mu pełnej i wyczerpującej interpretacji indywidualnej. Minister Finansów nie zmienił wydanej interpretacji.

Proszę sporządzić skargę do sądu administracyjnego na opisaną powyżej indywidualną interpretację przepisów prawa podatkowego.

8. Skarga na indywidualną interpretację

W dniu 1 marca 2014 r. Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie, działający z upoważnienia Ministra Finansów, wydał indywidualną interpretację przepisów prawa podatkowego (nr 100/2014) w przedmiocie podatku dochodowego od osób fizycznych.

W dniu 1 kwietnia 2014 r. podatnik Bogdan L. wniósł skargę na wyżej wymienioną interpretację indywidualną do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, zarzucając jej błędną wykładnię i nieprawidłową ocenę zastosowania materialnego prawa podatkowego w postaci art. 10 ust. 1 pkt 7 w zw. z art. 17 ust. 1 pkt 6 lit. a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Skarga wpłynęła do sądu, została opłacona wpisem sądowym; sprawa oczekiwała na merytoryczne rozpoznanie przez sąd. Przed wyznaczeniem rozprawy w sprawie, w dniu 1 maja 2014 r., Minister Finansów wydał indywidualną interpretację przepisów prawa podatkowego (nr 200/2014), w której, powołując się wyłącznie na art. 14e § 1 Ordynacji podatkowej, uchylił zaskarżoną przez podatnika do sądu interpretację z dnia 1 marca 2014 r. Zdaniem Ministra Finansów, indywidualna interpretacja przepisów prawa podatkowego z dnia 1 marca 2014 r. była nieprawidłowa, ponieważ podatkowy organ interpretacyjny wydał ją w odniesieniu do niewyczerpująco przedstawionego przez podatnika stanu faktycznego, to jest nie zastosował art. 169 § 1 w zw. z art. 14h Ordynacji podatkowej. Z tego powodu, w ocenie Ministra Finansów, na podstawie art. 14e § 1 Ordynacji podatkowej, indywidualna interpretacja przepisów prawa podatkowego z dnia 1 marca 2014 r. musiała zostać uchylona interpretacją indywidualną z dnia 1 maja 2014 r.

Wezwany, w dniu 9 maja 2014 r., przez podatnika do usunięcia naruszenia prawa Minister Finansów nie udzielił na to wezwanie odpowiedzi.

Proszę sporządzić skargę do sądu administracyjnego na wydaną przez Ministra Finansów indywidualną interpretację przepisów prawa podatkowego z dnia 1 maja 2014 r. (nr 200/2014).

9. Zażalenie do NSA

Postanowieniem z dnia 23 sierpnia 2012 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie odmówił Markowi Markiewiczowi wstrzymania wykonania zaskarżonej decyzji z uwagi na niewystąpienie okoliczności uzasadniających spełnienie przesłanek wstrzymania, o których mowa w art. 61 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270), dalej w skrócie p.p.s.a. Odpis powyższego orzeczenia doręczono stronie w dniu 5 września 2012 r. W piśmie datowanym na dzień 18 września 2012 r. skarżący wystąpił do sądu o zmianę tegoż postanowienia w trybie art. 61 § 4 p.p.s.a. Pismo skarżącego zostało potraktowane przez sąd jako zażalenie na ww. postanowienie, które to

zażalenie postanowieniem z dnia 9 października 2012 r. sąd odrzucił z uwagi na upływ terminu do wniesienia zażalenia od postanowienia z dnia 23 sierpnia 2012 r., to jest na podstawie art. 178 w związku z art. 197 § 2 p.p.s.a.

Proszę sporządzić zażalenie na postanowienie z dnia 9 października 2012 roku.

10. Zażalenie do NSA

W skardze z dnia 15 października 2013 roku Janina Janowska (podatniczka) zaskarżyła decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w przedmiocie określenia podatku dochodowego od osób fizycznych za 2010 rok. W tym samym piśmie wystąpiła do sądu o wstrzymanie wykonania decyzji na podstawie art. 61 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 poz. 270), dalej w skrócie: p.p.s.a. Podniosła, że cierpi na chorobę wieńcową oraz korzysta z rehabilitacji po chorobie nowotworowej. Jednocześnie ma ona na swoim utrzymaniu uczącą się córkę. W tej sytuacji, zapłacenie wynikającej z zaskarżonej decyzji kwoty podatku odbyłoby się kosztem rezygnacji z wykupienia leków oraz zaprzestania rehabilitacji, co wiązałoby się niebezpieczeństwem powstania znacznej szkody oraz ryzykiem wystąpienia nieodwracalnych skutków dla jej stanu zdrowia. WSA postanowieniem z dnia 29 października 2013 roku odmówił wstrzymania wykonania decyzji powołując się na brak wystąpienia okoliczności, o których mowa w art. 61 § 3 p.p.s.a. Odpis postanowienia sądu doręczono skarżącej w dniu 15 listopada 2013 roku.

Proszę sporządzić zażalenie na postanowienie WSA z dnia 29 października 2013 r.

11. Skarga o wznowienie postępowania przed NSA

Wyrokiem z dnia 6 października 2015 r. Naczelny Sąd Administracyjny na podstawie art.184 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270 ze zm.), dalej w skrócie p.p.s.a., oddalił skargę kasacyjną Piraci Sp. z o.o. od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 9 października 2009 r. w sprawie skargi spółki na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej z dnia 12 kwietnia 2009 r. w przedmiocie podatku od towarów i usług. Naczelny Sąd Administracyjny na posiedzeniu jawnym, poprzedzającym wydanie wyroku w dniu 6 października 2015r., rozpoznał też złożony w dniu 5 października wniosek Jana Kowalskiego o dopuszczenie go do udziału w charakterze uczestnika na zasadzie art.33 § 2 p.p.s.a. oraz dopuścił Jana Kowalskiego do udziału w postępowaniu. Ze stanu faktycznego sprawy wynika, że Jan Kowalski informację o tym, że toczy się przed Naczelnym Sądem Administracyjnym postępowanie powziął w dniu 29 września 2015 r. Nie został jednak poinformowany o tym, że jest wyznaczony termin rozprawy, a rozprawa na której został dopuszczony do udziału w sprawie odbyła się bez jego czynnego udziału. Dopiero dopuszczenie Jana Kowalskiego do udziału w sprawie w charakterze uczestnika w dniu 6 października 2015 r. dawało możliwość zapoznania się z aktami, ustalenia na jakim etapie jest to postępowanie, czy jest wyznaczony termin rozprawy i na kiedy, zapoznania się ze skargą kasacyjną, a następnie zajęcie stanowiska w sprawie.

Proszę sporządzić skargę o wznowienie postępowania przed Naczelnym Sądem Administracyjnym.

12. Skarga o wznowienie postępowania przed WSA

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie w dniu 15 lipca 2013 roku oddalił skargę Wojciecha Wojciechowskiego zamieszkałego w Wojcieszowicach na ostateczną decyzję w przedmiocie podatku rolnego za 2013 rok. Skarżący został prawidłowo powiadomiony o terminie rozprawy, jednak, na skutek trwającej w jego miejscowości od dnia 14 lipca do dnia 5 sierpnia 2013 r., potwierdzonej ogłoszeniem stanu klęski żywiołowej, powodzi, był pozbawiony komunikacji z siedzibą sądu. Z tej przyczyny, nie mógł czynnie uczestniczyć w rozprawie w dniu 15 lipca 2013 r., a ponadto w wymienionych powyżej dniach, skarżący nie mógł ani przejrzeć akt sprawy ani wystąpić z wnioskiem o sporządzenie uzasadnienia wyroku.

Proszę sporządzić skargę o wznowienie postępowania przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Lublinie.

13. Skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej

Dyrektor Izby Skarbowej w A. decyzją z dnia 19 marca 2016r. utrzymał w mocy decyzję Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej A. z dnia 22 grudnia 2015r. w przedmiocie podatku od towarów i usług za okres od stycznia do grudnia 2010r. Zdaniem organów podatkowych Spółka „B" dokumentowała paragonami z drukarki fiskalnej sprzedaży ryb i produktów rybnych ilościach znacznie przekraczających własne potrzeby osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej. Ponadto Spółka, nie ustalając danych kontrahentów potrzebnych do wystawienia faktur VAT, co najmniej nie dochowała należytej staranności wymaganej w takich sytuacjach. Brak wystawienia faktur zgodnie z w.w. przepisami oraz oparcie zapisów w ewidencji księgowo-podatkowej na niewłaściwych dokumentach źródłowych (paragony zamiast faktur) wykazał, że prowadzone w 2010r. dla potrzeb podatku od towarów i usług ewidencje sprzedaży cechowała wadliwość i nierzetelność w zakresie zaewidencjonowanych obrotów i należnego podatku od towarów i usług , a tym samym nie stanowią dowodu w prowadzonym postępowaniu kontrolnym. W efekcie oszacowano wielkość zrealizowanego przez Spółkę obrotu w 2010r. udokumentowanego paragonami, przy czym cenę netto sprzedaży dla towarów handlowych udokumentowanych paragonami z kasy rejestrującej przyjęto na poziomie ceny netto sprzedaży udokumentowanej fakturami VAT w oparciu o dowody źródłowe, tj. faktury VAT sprzedaży oraz paragony z kasy rejestrującej.

Jednocześnie, odnosząc się do kwestii przedawnienia zobowiązania podatkowego Dyrektor Izby Skarbowej stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie bieg terminu przedawnienia zobowiązań podatkowych (nadwyżek podatku naliczonego nad należnym) w podatku od towarów i usług za okres od stycznia do listopada 2010r. rozpoczął się z dniem 31 grudnia 2010r. i upływał z dniem 31 grudnia 2015r. Natomiast odnośnie zobowiązania podatkowego za grudzień 2010r. bieg terminu przedawnienia upływa z dniem 31 grudnia 2016r. Wskazując na brzmienie art.70 § 6 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2015r., poz. 613 ze zm.), zwana dalej „O.p." organ odwoławczy zaznaczył, że wbrew twierdzeniom strony zobowiązania i nadwyżki podatku naliczonego nad należnym w podatku od towarów i usług określone w zaskarżonej decyzji nie uległy na mocy art.70 § 1 O.p. przedawnieniu, bowiem przesłankę wymienioną w art.70 § 6 pkt 1 O.p. wypełnia postanowienie o wszczęciu dochodzenia z dnia 18 listopada 2015r., gdyż jak wynika z jego treści ma ono ścisły związek z obowiązkami w zakresie zobowiązań podatkowych w podatku od towarów i usług spółki „B." oraz dotyczy okresu objętego zaskarżoną decyzją. Postanowienie o wszczęciu dochodzenia w sprawie o przestępstwo skarbowe doręczono spółce w dniu 11 stycznia 2016 r.

Proszę sporządzić skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej.

14. Zażalenie na postanowienie w przedmiocie zawieszenia postępowania sądowego

Wojewódzki Sąd Administracyjny postanowieniem z dnia 19 maja 2012 r., działając na podstawie art. 125 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm., dalej w skrócie: p.p.s.a.), zawiesił postępowanie w sprawie ze skargi A. B. na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w przedmiocie odmowy stwierdzenia nieważności decyzji, do czasu rozstrzygnięcia przez Naczelny Sąd Administracyjny sprawy. W uzasadnieniu Sąd stwierdził, że z udziałem skarżącego toczy się inne postępowanie sądowoadministracyjne, dotyczące tej samej decyzji, orzekającej o odpowiedzialności podatkowej członka zarządu, za zaległości podatkowe Spółki z o.o. z tytułu podatku od towarów i usług za marzec 2008 r. wraz z odsetkami za zwłokę. W postępowaniu tym Sąd wyrokiem oddalił skargę na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w przedmiocie odmowy uchylenia, po wznowieniu postępowania, wymienionej powyżej decyzji w przedmiocie odpowiedzialności osoby trzeciej. Orzeczenie to zostało zaskarżone skargą kasacyjną, która to oczekuje na rozpoznanie przez Naczelny Sąd Administracyjny. Sąd pierwszej instancji uznał zatem, że skoro nie jest uzasadnione paralelne prowadzenie dwóch postępowań sądowych - w sprawach oceny legalności obu nadzwyczajnych trybów weryfikacji decyzji, tj. wznowieniowego oraz z wniosku o stwierdzenie nieważności tego orzeczenia, to należało postępowanie dotyczące stwierdzenia nieważności zawiesić, albowiem rozstrzygnięcie tej sprawy zależy bez wątpienia od wyniku toczącego się postępowania sądowoadministracyjnego przed Naczelnym Sądem Administracyjnym.

Proszę sporządzić zażalenie na postanowienie w przedmiocie zawieszenia postępowania sądowego.

15. Zażalenie na odmowę wstrzymania wykonania zaskarżonej decyzji

Wojewódzki Sąd Administracyjny w sprawie ze skargi A.C. na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w przedmiocie podatku od towarów i usług za miesiące od stycznia do lipca i za wrzesień 2012 r. postanowieniem odmówił wstrzymania wykonania zaskarżonej decyzji. Sąd nie uwzględnił wniosku, bowiem nie wskazano w nim okoliczności, które wskazywałyby na zaistnienie w sprawie przesłanek wstrzymania wykonania decyzji , o których mowa w art.61 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2012r., poz. 270 ze zm., dalej w skrócie: p.p.s.a.). Ogólnikowe wskazanie na brak środków finansowych nie uzasadnia wstrzymania wykonania zaskarżonej decyzji. WSA podniósł też, że skutki wykonania świadczenia pieniężnego są z natury rzeczy odwracalne, W toku postępowania sądowego skarżąca A.C. składała wniosek o przyznanie prawa pomocy, który nie został przez Sąd uwzględniony.

Proszę sporządzić zażalenie na odmowę wstrzymania wykonania zaskarżonej decyzji.

16. **Skarga do wojewódzkiego sądu administracyjnego**

Dyrektor Izby Celnej w P. decyzją z dnia 10 lutego 2014 r. utrzymał w mocy decyzję organu pierwszej instancji, którą to decyzją określono Annie B. zobowiązania podatkowe w podatku akcyzowym przyjmując za podstawę opodatkowania wielkość sprzedaży oleju opałowego za pomocą odmierzacza paliw ciekłych za okres od grudnia 2010 r. do sierpnia 2011 r. ustaloną w wyniku kontroli podatkowej.

Ta kontrola wykazała sprzedaż oleju opałowego za pomocą cysterny bezpośrednio do odbiorców oraz za pomocą odmierzacza paliw ciekłych, który nie spełniał warunków pozwalających na zastosowanie niższej stawki i dlatego uznano, że właściwa stawka została określona w art. 89 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 3, poz. 11).

Dyrektor Izby Celnej nie podzielił zarzutów skarżącej. Uznał, że strona nie posługiwała się przy sprzedaży paliwa przeznaczonego na cele opałowe odmierzaczem paliw, o jakim mowa w art. 88 ust. 5 ustawy o podatku akcyzowym, tylko dlatego iż była to instalacja pomiarowa, która wskazywała ilość sprzedanego paliwa, a nie wskazywała ceny jednostkowej oraz wskaźnika należności, które są wymagane dla tego urządzenia. Ponadto nie posiadała świadectwa legalizacji tego urządzenia. Zdaniem organu bez znaczenia jest również okoliczność, że paliwo po nalaniu do pojemnika nabywcy było jeszcze ważone.

Proszę sporządzić skargę do wojewódzkiego sądu administracyjnego w tej sprawie.

17. **Skarga kasacyjna**

Dyrektor Izby Celnej w P. postanowieniem z dnia 14 lutego 2014 r. stwierdził uchybienie terminu do wniesienia odwołania od decyzji Naczelnika Urzędu Celnego w Z. z dnia 29 listopada 2013 r. w przedmiocie zobowiązania podatkowego w podatku akcyzowym.

Dyrektor Izby Celnej wskazał, że decyzja Naczelnika Urzędu Celnego została doręczona Janowi Z. w trybie zastępczym (art. 150 Ordynacji podatkowej) w dniu 16 grudnia 2013 r. Odwołanie datowane na 12 stycznia 2014 r. wniesiono 14 stycznia 2014 r. bezpośrednio na dziennik podawczy w siedzibie organu pierwszej instancji.

Decyzję wysłano do strony za pośrednictwem poczty. Pierwsze awizo miało miejsce 2 grudnia 2013 r., drugie zaś 10 grudnia 2013 r. Tym samym należy przyjąć, że w dniu 16 grudnia 2013 r. nastąpiło doręczenie decyzji, co uzasadnia treść art. 150 § 1 – 2 Ordynacji podatkowej.

W tej sytuacji 14-dniowy termin do wniesienia odwołania rozpoczął bieg od dnia 16 grudnia 2013 r. i upływał 30 grudnia 2013 r. Skarżący wniósł odwołanie 14 stycznia 2014 r., czym uchybił terminowi do wniesienia odwołania. Dyrektor Izby Celnej

nadmienił, że późniejsze odebranie decyzji przez skarżącego w dniu 4 stycznia 2014 r. nie jest doręczeniem decyzji w rozumieniu przepisów Ordynacji podatkowej.

W skardze do Sądu pierwszej instancji skarżący podniósł, że organ błędnie przyjmuje, iż decyzja została doręczona w trybie tzw. fikcji doręczenia w dniu 16 grudnia 2013 r., skoro faktycznie odebrał decyzję w siedzibie organu dopiero 4 stycznia 2014 r.

Ponadto zaznaczył, że na kopercie, w której znajdowała się decyzja, widnieją co prawda pieczątki doręczyciela informujące, że pismo było dwukrotnie awizowane, ale brak jest informacji, gdzie umieszczono awizo. Jest to zaś niezwykle istotne, bowiem skarżący nie posiada skrzynki na listy. Ponadto brak jest informacji o terminie odbioru awizowanej przesyłki.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w P. wyrokiem z 30 marca 2014 r. oddalił skargę i podał, że przedstawiona w skardze argumentacja nie ma żadnego znaczenia dla oceny prawidłowości skutecznego doręczenia przesyłki w rozumieniu art. 155 § 1 – 2 Ordynacji podatkowej.

Jako umocowany pełnomocnik Jana Z. sporządź skargę kasacyjną od powyższego wyroku.

18. **Wniosek o wstrzymanie wykonania decyzji**

Dyrektor Izby Celnej w B. w dniu 10 stycznia 2014 r. przesłał do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. skargę Zenona Z. na decyzję tego organu z dnia 15 grudnia 2013 r., którą to decyzją utrzymano w mocy decyzję organu I instancji w przedmiocie określenia długu celnego w wysokości 30.000 zł. Wraz ze skargą zostały przesłane akta sprawy, w których było również postanowienie Dyrektora Izby Celnej z dnia 20 grudnia 2013 r. odmawiające wstrzymania wykonania zaskarżonej decyzji z dnia 15 grudnia 2013 r.

We wniosku do organu o wstrzymanie wykonania decyzji skarżący podał, że w ostatnim okresie jako tzw. mały przedsiębiorca ponosi straty, zatrudnia tylko jednego pracownika, którego w przypadku konieczności zapłaty 30.000 zł musiałby zwolnić z pracy, a ponadto musiałby dokonać wyprzedaży znacznej części posiadanych środków trwałych.

Z uwagi zaś na niewielkie w ostatnich latach dochody z prowadzonej działalności gospodarczej nie ma też zdolności kredytowej i banki odmawiają mu udzielenia pożyczki.

Jako pełnomocnik Zenona Z. sporządź wniosek do sądu administracyjnego o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji.

19. **Skarga o wznowienie postępowania**

Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z dnia 10 listopada 2010 r. oddalił skargę kasacyjną Jana Z. od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W., którym to wyrokiem została oddalona jego skarga na decyzję Dyrektora Izby Celnej w P. z dnia 5 czerwca 2009 r. w przedmiocie podatku akcyzowego

Jan Z. w dniu 10 stycznia 2014 r. po zapoznaniu się z aktami sprawy w siedzibie NSA stwierdził, że jego pełnomocnik adwokat Zenon K. nie był zawiadomiony o terminie rozprawy w dniu 10 listopada 2010 r., nie została mu też doręczona odpowiedź organu na skargę kasacyjną, ani też nie został doręczony odpis wyroku NSA wraz z uzasadnieniem.

Jako pełnomocnik Jana Z. sporządź skargę o wznowienie postępowania sądowego.

20. **Skarga kasacyjna**

Podatnik wystąpił z wnioskiem o udzielenie mu indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego. Wskazał, że jest pracownikiem polskiej spółki, będącej częścią międzynarodowego koncernu. W koncernie obowiązuje program motywacyjny polegający na nieodpłatnym przekazaniu pracownikom akcji spółki z koncernu mającej siedzibę w innym państwie. Program motywacyjny obejmuje wybranych pracowników zatrudnionych w spółce polskiej, którzy nie są pracownikami spółki zagranicznej. Zasady przyznawania nagrody ustala specjalny zespół w ramach koncernu i dotyczy on pracowników wszystkich spółek koncernu. Pracodawca podatnika nie ma wpływu na zasady przyznawania akcji. Polska Spółka ponosi jedynie koszty

uczestnictwa pracowników w programie. W ramach programu wybrani pracownicy nabywają prawo do akcji spółki zagranicznej po upływie trzyletniego okresu restrykcyjnego. W okresie restrykcyjnym akcje są dla nich „zarezerwowane" i ulokowane na koncie maklerskim, pracownik nie ma prawa do dywidendy. Po okresie restrykcyjnym pracownicy nieodpłatnie nabywają prawo do dysponowania akcjami spółki zagranicznej i przysługują im wszelkie prawa akcjonariusza, łącznie z prawem do dywidendy. Akcje otrzymywane przez pracowników nie są akcjami nowej emisji; kupowane są na rynku wtórnym. W przypadku rozwiązania stosunku pracy po okresie restrykcyjnym pracownik nie traci prawa do przyrzeczonych mu akcji. Majątek spółki zagranicznej nie składa się wyłącznie bądź w większej części z nieruchomości. Pracodawca wystawił i doręczył podatnikowi za rok 2010 PIT-8C zaliczając wartość uzyskanych akcji jako „inny przychód" na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (t.j. Dz. U. z 2010 r. Nr 51, poz. 307 ze zm.), powoływanej dalej jako: „u.p.d.o.f.". Zdaniem podatnika uzyska on dochód z tytułu nabycia akcji dopiero w momencie ich sprzedaży i dochód ten będzie dochodem z kapitałów pieniężnych (art.17 ust.1 pkt 6 u.p.d.o.f.).

Minister Finansów uznał stanowisko podatnika za nieprawidłowe. Stwierdził, że w momencie przyznania akcji podatnik staje się ich właścicielem (są one dla niego zarezerwowane i zdeponowane na koncie maklerskim). W tej dacie powstaje po jego stronie przychód podlegający opodatkowaniu w postaci nieodpłatnego świadczenia. Z przedstawionego we wniosku stanu faktycznego wynika, że kosztami nabycia akcji zagranicznej spółki obciążany jest pracodawca podatnika, stąd przychód ten należy zaliczyć do przychodów ze stosunku pracy, o którym mowa w powołanym powyżej art. 12 ust. 1 w związku z art. 11 ust. 1 u.p.d.o.f. Zbycie akcji będzie skutkowało powstaniem przychodu zakwalifikowanego do źródła przychodów z kapitałów pieniężnych, określonego w art. 17 ust. 1 pkt 6 w związku z art. 10 ust. 1 pkt 7 u.p.d.o.f.

Wojewódzki Sąd Administracyjny oddalił skargę podatnika na tę interpretację, podzielając stanowisko organu podatkowego, że w momencie przyznania akcji podatnik uzyskuje przysporzenie majątkowe (nieodpłatne świadczenie) ze źródła, jakim jest stosunek pracy.

Proszę sporządzić – jako pełnomocnik podatnika - skargę kasacyjną od tego wyroku.

~~21. **Skarga na interpretację**~~

~~Spółdzielnia Mieszkaniowa wystąpiła do Dyrektora Biura Krajowej Informacji Skarbowej z wnioskiem o udzielenie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego- art.15 ust.1 w zw. z art.16 ust.1 pkt 9 lit.a ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54 poz. 654 ze zm.), powoływanej dalej jako: „u.p.d.o.p.". Podała, że posiada w swoich zasobach budynki mieszkalne przyjęte na stan środków trwałych oraz lokale użytkowe wynajmowane na podstawie umowy najmu. Zgodnie z przepisami art. 6 ust. 2 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych z dnia 15 grudnia 2000 r. (Dz. U. z 2003 r. Nr 119 poz. 1116 ze zm.), powoływanej dalej jako: „u.s.m.", wartość środków trwałych sfinansowanych funduszami spółdzielni, umarza się w ciężar tych funduszy. Zgodnie z art. 6 ust. 3 u.s.m. spółdzielnia tworzy fundusz na remonty zasobów mieszkaniowych. Odpis na ten fundusz obciąża koszty gospodarki zasobami mieszkaniowymi. Zasobami mieszkaniowymi są budynki mieszkalne oraz budynki użytkowe wraz z infrastrukturą towarzyszącą sfinansowane z funduszy własnych spółdzielni. Tworzony fundusz remontowy ma finansować remonty, które umożliwiają utrzymanie zasobów mieszkaniowych w zadawalającym stanie technicznym. Obowiązek świadczenia na fundusz dotyczy członków Spółdzielni, właścicieli lokali niebędących członkami Spółdzielni oraz osób niebędących członkami Spółdzielni, którym przysługuje spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu. Spółdzielnia wyraziła pogląd, że odpis stanowi koszt uzyskania przychodu w rozumieniu art. 15 ust. 1 w zw. z art. 16 ust. 1 pkt 9 lit. a) u.p.d.o.p., również w tej części, która dotyczy lokali użytkowych.~~

~~Dyrektor Biura Krajowej Informacji Skarbowej uznał stanowisko wnioskodawcy za nieprawidłowe. Wskazał, że warunkiem zaliczenia odpisów (wpłat) na dany fundusz do kosztów uzyskania przychodów jest: po pierwsze, aby obowiązek (możliwość) utworzenia funduszu wynikał z innej niż ustawa o podatku dochodowym od osób prawnych ustawy, po drugie: w „innej" ustawie musi znaleźć się zapis, że odpisy (wpłaty) na konkretny fundusz mogą być zaliczone w ciężar kosztów. Dla oceny,~~

~~czy objęte zakresem wniosku odpisy od lokali użytkowych stanowią koszt podatkowy w rozumieniu art. 15 ust. 1 w związku z art. 16 ust. 1 pkt 9 lit. a) u.p.d.o.p. niezbędne jest ustalenie, czy pojęcie zasobów mieszkaniowych – jako przedmiotu, w odniesieniu do którego tworzony jest fundusz remontowy – zawiera w sobie kategorię lokali użytkowych. Na gruncie ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych można przyjąć, że do zasobów mieszkaniowych zalicza ona również lokale użytkowe. Regulacje ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych nie stanowią jednak przepisów podatkowych. Organ odwołał się w związku z tym do pojęcia zasobów mieszkaniowych, wynikającego z art. 17 ust. 1 pkt 44 u.p.d.o.p. i wywiódł, że funkcjonujące w ustawie podatkowej pojęcie zasobów mieszkaniowych nie pokrywa się z zakresem tego pojęcia funkcjonującym w ramach ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych. W ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych brak jest wprawdzie legalnej definicji tego pojęcia, ale na potrzeby tego aktu prawnego należy przyjąć, iż zasoby mieszkaniowe to wyłącznie lokale mieszkalne oraz tzw. pomieszczenia pozostałe i urządzenia wchodzące w skład budynku mieszkalnego lub znajdujące się poza nim, których istnienie jest niezbędne do prawidłowego korzystania z mieszkań przez mieszkańców, a także ułatwiające im dostęp do budynku mieszkalnego oraz zapewniające sprawne jego funkcjonowanie/administrowanie (piwnice, kotłownie, klatki schodowe). Reasumując, lokale użytkowe (bez względu na strukturę własności) nie wchodzą w skład zasobów mieszkaniowych w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, a tym samym brak jest podstaw do uznawania, na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 9 lit. a) u.p.d.o.p., za koszt podatkowy gospodarki zasobami mieszkaniowymi odpisów na fundusz remontowy w części dotyczącej tego właśnie rodzaju lokali.~~

~~Dyrektor Biura Krajowej Informacji Skarbowej nie znalazł podstaw do zmiany interpretacji po wezwaniu do usunięcia naruszenia prawa.~~

~~Proszę sporządzić skargę do wojewódzkiego sądu administracyjnego na tę interpretację.~~

22. **Skarga kasacyjna**

Naczelnik Urzędu Skarbowego w W. zakwestionował prawidłowość samoobliczenia podatku przez podatnika Alfreda Kowalskiego za rok 2010 w podatku dochodowym od osób fizycznych i określił mu zobowiązanie podatkowe za ten rok w wysokości wyższej niż wynikająca z zeznania. Uznał, że podatnik zaniżył przychód z pozarolniczej działalności gospodarczej o przychód ze sprzedaży nieruchomości- budynku stanowiącego magazyn towarów, sprzedawanych w hurtowni podatnika i gruntu, na którym budynek był posadowiony. W ocenie organu podatnik osiągnął przychód, o którym mowa w art. 14 ust.2 pkt 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2012r.,poz. 361 z późn.zm.).

W odwołaniu podatnik podniósł, że nieruchomość tę zakupił w 2002r. Prowadził już wówczas hurtownię i rozpoczął korzystanie z budynku dla celów tej działalności, ale do dnia sprzedaży nie wprowadził budynku do ewidencji środków trwałych i nie dokonywał odpisów amortyzacyjnych. Sprzedaż nieruchomości, która nie została ujęta w ewidencji środków trwałych nie powinna zatem mieć wpływu na wysokość przychodów z działalności gospodarczej. Przychód ten nie stanowi także przychodu, o którym mowa w art.10 ust.1 pkt 8 lit. a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych z uwagi na upływ czasu między nabyciem a sprzedażą. Dyrektor Izby Skarbowej w L. utrzymał w mocy decyzję organu pierwszej instancji.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie wyrokiem z dnia 28 lutego 2014r. oddalił skargę podatnika, w której podniesiono zarzuty tożsame z podniesionymi w odwołaniu. Stwierdził, że znana jest mu uchwała Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 lutego 2014r., II FPS 8/2013, zgodnie z którą w stanie prawnym obowiązującym od dnia 1 stycznia 2004 r. nie stanowi przychodu z działalności gospodarczej w rozumieniu art. 14 ust. 2 pkt 1 lit. "a" ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361 z późn. zm.), odpłatne zbycie nieruchomości lub ich części oraz udziału w nieruchomości, wykorzystywanych na potrzeby związane z działalnością gospodarczą, które nie były ujęte w ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, a które nie stanowią składników majątku wskazanych w art. 14 ust. 2c tej ustawy, jednakże uchwała ta nie zapadła w tej sprawie, a w związku z tym Sąd nie jest nią związany z mocy

art.187 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2012r., poz. 270 z późn. zm.).

Sporządź jako pełnomocnik podatnika skargę kasacyjną od tego wyroku, doręczonego podatnikowi wraz z uzasadnieniem w dniu 15 marca 2014 r.

23. **Zażalenie do NSA**

Decyzją z dnia 30 listopada 2012 r. nr 1401/OF-I/418-1-8/12/MC Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie utrzymał w mocy decyzję Naczelnika Urzędu Skarbowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 10 maja 2012 r. ustalającą M.K.(skarżący) zobowiązanie podatkowe w wysokości 278.259 zł w zryczałtowanym podatku dochodowym od osób fizycznych za 2006 r. od dochodów nieznajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach przychodów lub pochodzących ze źródeł nieujawnionych.

Decyzję tę doręczono skarżącemu w dniu 3 grudnia 2012 r., po czym skarżący za pośrednictwem Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie w ustawowym terminie i trybie zaskarżył ją skargą do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. W skardze zawarł wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji podnosząc, że zachodzi niebezpieczeństwo wyrządzenia mu znacznej szkody i spowodowania skutków trudnych do odwrócenia, gdyż skarga zostanie rozpoznana w odległym czasie, a nie posiada żadnych środków finansowych na zapłacenie należności (przedłożono wyciąg z rachunku bankowego wykazujący brak środków w dniu złożenia skargi), a złożone dokumenty z przeprowadzonego postępowania egzekucyjnego dowodzą, że należność jest przedmiotem egzekucji z nieruchomości, której zajęcia już dokonano. Wartość nieruchomości wedle skarżącego wynosi 80.000 złotych.

Postanowieniem z dnia 20 lipca 2013 r. sygn. akt III SA/Wa 310/13 Wojewódzki Sąd Administracyjny wniosek ten oddalił podnosząc w uzasadnieniu, że jest on nieuzasadniony, gdyż po pierwsze ewentualna sprzedaż egzekucyjna nieruchomości jest odległa w czasie i długotrwała, a po drugie nawet gdyby do tej sprzedaży doszło to skutki jej nie są nieodwracalne, skoro w przypadku zasadności skargi otrzyma zwrot wyegzekwowanych należności wraz z odsetkami a w dalszej części szkoda będzie naprawiona poprzez zasądzone odszkodowanie.

Postanowienie to zostało skarżącemu doręczone w dniu 30 września 2013 r.

W imieniu skarżącego proszę sporządzić żalenie na postanowienie o odmowie wstrzymania wykonania decyzji.

24. **Zażalenie na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału**

Decyzją z dnia 2 grudnia 2013 r. nr III-3/4117-0001/13 Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie utrzymał w mocy decyzję Naczelnika Urzędu Skarbowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 10 września 2013 r. nr IX/4116-2/D/10/HD w przedmiocie orzeczenia o odpowiedzialności W.L. jako osoby trzeciej, członka zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, za zaległości podatkowe tej spółki w kwocie 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) złotych. Skarżący decyzję tę zaskarżył skargą do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie wnosząc ją w ustawowym terminie i trybie ustawą przewidzianym.

W związku z wniesioną skargą skarżący został zarządzeniem Przewodniczącego I Wydziału z dnia 30 stycznia 2014 r. sygn. akt I SA/Wa 2012/13 wezwany do uiszczenia wpisu od skargi w kwocie 1500 zł (jeden tysiąc pięćset złotych) w terminie siedmiu dni od doręczenia wezwania pod rygorem odrzucenia skargi. Wezwanie skarżący otrzymał w dniu 10 lutego 2014 r.

Tego samego dnia zgłosił się do Jana Kowalskiego - doradcy podatkowego.

Sporządź w imieniu strony zażalenie na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału.

25. **Skarga do sądu na postanowienie o uchybieniu terminu do wniesienia odwołania**

Postanowieniem z dnia 30 sierpnia 2013 r. Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie nr III-3/4117-357/12/LD stwierdził uchybienie terminu do wniesienia odwołania na decyzję Naczelnika Trzeciego Urzędu Skarbowego w Warszawie Śródmieście z

dnia 1 lipca 2013 r. określającą L.Z. (skarżący) zobowiązanie podatkowe w podatku od spadków i darowizn z tytułu nabycia z tytułu zapisu kwoty 100.000 (sto tysięcy) złotych.

Decyzję organu pierwszej instancji doręczono podatnikowi poprzez awizowanie i przyjęcie domniemania, że nastąpiło ono w dniu 18 lipca 2013 r. Z załączonych do akt podatkowych dokumentów wynikało ponadto, że pierwotne awizo o pozostawieniu przesyłki u operatora pocztowego, umieszczone w skrzynce pocztowej skarżącego zostało w dniu 4 lipca 2013 r. a następne awizo w dniu 10 lipca 2013 r., po czym w dniu 18 lipca 2013 r. operator pocztowy zwrócił przesyłkę z adnotacją, że nie została podjęta mimo 14-dniowego przetrzymywania jej na poczcie. W dniu 3 września 2013 r. do doradcy podatkowego Jana Kowalskiego zgłosił się podatnik twierdząc, że wadliwie doręczono mu decyzję Dyrektora Izby Skarbowej.

Jako prawidłowo umocowany pełnomocnik skarżącego sporządź skargę na postanowienie Dyrektora Izby Skarbowej.

26. **Skarga na interpretację**

Wnioskiem z dnia 17 grudnia 2013 r. A.G. (skarżący) zwrócił się do Ministra Finansów (organ upoważniony do działania w jego imieniu - Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie) o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w indywidualnej sprawie z zakresu podatku dochodowego od osób fizycznych. Przedstawiając stan faktyczny sprawy podał, że od 1983 r. prowadzi działalność gospodarczą i w dniu 8 października 2012 r. zawarł z E- Leasing sp. z o.o. umowę leasingu operacyjnego, której przedmiotem jest oddanie korzystającemu do używania odpłatnego samochodu ciężarowego MAN TGM 18.340. Z treści umowy oraz ogólnych warunków umów leasingu operacyjnego wynika, że umowa została zawarta na czas oznaczony, stanowiący co najmniej 40 % normatywnego okresu amortyzacji a suma ustalonych w umowie opłat pomniejszona o należny podatek od towarów i usług odpowiada co najmniej wartości początkowej środka trwałego. Sp. z o.o. E-Leasing nie korzysta ze zwolnień podatkowych. W umowie leasingu postanowiono, że wstępna opłata leasingowa wynosi 30 % wartości samochodu, tj. 300. 000 złotych. i jej uiszczenie warunkuje możliwość zawarcia umowy oraz wydanie przedmiotu leasingu. Skarżący uiścił powyższą opłatę w dniu zawarcia umowy w oparciu o wystawioną fakturę. Wskazał też, że powyższa kwestia nie jest przedmiotem kontroli podatkowej, kontroli skarbowej ani postępowania podatkowego. Podał też, że prowadzi księgi rachunkowe. W związku z powyższym postawił pytanie w jakim momencie i w jaki sposób powinien zaliczyć powyższą opłatę wstępną do kosztów uzyskania przychodów jednorazowo w chwili uiszczenia czy też razem z opłatami za korzystanie z przedmiotu leasingu. Przedstawiając swoje stanowisko wskazał, że opłatę tą powinien zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów jednorazowo w dniu jej uiszczenia.

Organ interpretacyjny nie zgodził się ze stanowiskiem skarżącego i wskazał, w indywidualnej interpretacji z dnia 31 stycznia 2014 r. (doręczonej 3 lutego 2014 r.), że stanowisko skarżącego jest nieprawidłowe. Organ przyjął, że ze stanu faktycznego i stanu prawnego obowiązującego w tym zakresie wynika, że wstępna opłata leasingowa jest kosztem pośrednim, gdyż nie można jej bezpośrednio powiązać z konkretnymi przychodami osiąganymi przez podatnika, a jest ona na ogół uiszczana jednorazowo ale jej zapłata jest warunkiem koniecznym zawarcia umowy leasingu a w konsekwencji do rozpoczęcia lub realizacji umowy leasingu. Opłata wstępna w stanie faktycznym sprawy jest warunkiem skuteczności umowy, to należy przyjąć, że jest to koszt dotyczący całej umowy i ściśle określonego czasu jej trwania, z reguły przekraczającego rok podatkowy. Z tego też powodu należy ją zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów u korzystającego proporcjonalnie do czasu trwania umowy leasingowej. Skarżący po otrzymaniu tej interpretacji, wniósł w terminie wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a w odpowiedzi na nie organ podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie i jego argumentację.

Jako pełnomocnik strony sporządź skargę do wojewódzkiego sądu administracyjnego.

27. **Skarga do sądu administracyjnego**

Naczelnik US w O., Józefowi Kowalskiemu - przedsiębiorcy będącemu podatnikiem VAT, określił za marzec 2013 r. kwotę nadwyżki podatku naliczonego nad należnym do przeniesienia na następny okres rozliczeniowy w wysokości niższej niż wykazana w deklaracji VAT-7 za ten okres.

Kwota, o którą organ zmniejszył kwotę do przeniesienia za marzec 2013 r., to kwota podatku naliczonego wynikająca z faktury VAT z dnia 29 marca 2013 r. wystawionej przez kontrahenta - Ksawerego Voighta - w wysokości netto 11.850,00 zł, VAT 2607,00 zł - za usługi stolarskie.

Naczelnik US wskazał, że od 23 marca 2013 r. kontrahent Józefa Kowalskiego nie był zarejestrowanym podatnikiem VAT, co ustalono na podstawie informacji uzyskanej od organu podatkowego właściwego dla Ksawerego Voighta. Zdaniem Naczelnika US oznacza to, że podatnik nie miał prawa do ujęcia podatku naliczonego wynikającego z faktury Ksawerego Voighta w rozliczeniu podatku VAT za marzec 2013 r. Albowiem z art. 88 ust. 3a pkt 1 lit. a) ustawy VAT wynika, że podatnik nie ma prawa do odliczenia podatku wykazanego m.in. na fakturach wystawionych przez podmiot nieistniejący, tu nieuprawniony do wystawiania faktur. Za takie mogą być uznane faktury wystawione przez podmiot, który nie złożył zgłoszenia albo zgłosił zaprzestanie wykonywania działalności.

W odwołaniu od powyższej decyzji Józef Kowalski domagał się uwzględnienia pierwotnego rozliczenia, powołując się na fakt rzeczywistego wykonania usługi wynikającej z faktury i dopełnienia przez niego aktów staranności w sprawdzeniu kontrahenta, gdyż z okazanych mu dokumentów wynikało, że usługodawca jest podatnikiem VAT.

Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w W. utrzymał w mocy decyzję Naczelnika US wskazując, że to podatnika obciąża odpowiedzialność za sprawdzenie rzetelności kontrahenta. Przepisy ustawy o VAT pozwalają na odliczenie podatku naliczonego jedynie z faktur VAT wystawionych przez podmiot uprawniony – podatników VAT; kontrahent podatnika w momencie wystawiania faktury nie był już zarejestrowanym podatnikiem VAT, zatem odliczenie na podstawie takiej faktury nie jest dopuszczalne.

Jako doradca podatkowy Józefa Kowalskiego, zakładając, że nie upłynął jeszcze termin do złożenia skargi, sporządź skargę do sądu administracyjnego.

28. **Skarga do sądu administracyjnego**

Spółka „NOWA” prowadziła działalność gospodarczą w zakresie projektowania i wykonywania zabudowy meblowej w lokalach mieszkalnych. Jej oferta handlowa stanowiła kompleksowe świadczenie polegające na montażu elementów mebli (wykonanych przez podmioty zewnętrzne) do zabudowy kuchennej, wnękowej, łazienkowej itp., przygotowanych na konkretny wymiar z materiałów zakupionych przez skarżącą od innych podmiotów, które są wbudowane w sposób trwały w lokalu mieszkalnym lub budynku mieszkalnym jednorodzinnym wskazanym przez klienta. Opisane powyżej kompleksowe świadczenie było wykonywane w budynkach, które zgodnie z art. 41 ust. 12 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054 ze zm.), zwanej dalej "ustawą o VAT", mieszczą się w definicji budownictwa objętego społecznym programem mieszkaniowym. Do świadczonych przez siebie usług Spółka stosowała obniżoną stawkę podatku, o której mowa w art. 41 ust. 2 i art. 146a pkt ustawy o VAT.

Naczelnik US w W. uznał, że do wykonywanego przez Spółkę kompleksowego świadczenia, począwszy od 1 stycznia 2011 r., zastosowanie znajdzie stawka podatku od towarów i usług wynosząca 23%. W opinii organu opisanych we wniosku czynności nie można uznać za czynności wymienione w art. 41 ust. 12 ustawy o VAT, jak również za roboty, o których mowa w § 7 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 4 kwietnia 2011 r. *w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług* (Dz.U. Nr 73, poz. 392), zwanego dalej „rozporządzeniem z dnia 4 kwietnia 2011 r.". Organ dodał, że utrata mocy obowiązującej unormowania zawartego w § 37 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 2009 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 224, poz. 1799), zwanego dalej

"rozporządzeniem z dnia 24 grudnia 2009 r.", które do 31 grudnia 2010 r. obejmowało także roboty budowlano-montażowe dotyczące budownictwa mieszkaniowego - uniemożliwia zaliczenie wykonywanych przez Spółkę czynności montażu do podlegających opodatkowaniu preferencyjną stawką podatku od towarów i usług. W wydanej decyzji dokonał rozliczenia podatku VAT za poszczególne miesiące, od stycznia 2011 r. do grudnia 2013 r., z zastosowaniem podstawowej stawki podatku.

W odwołaniu Spółka zarzuciła naruszenie art. 41 ust. 12 w związku z ust. 2, 12a, 12b i 12c ustawy o VAT. Podniosła, że organ dokonał błędnej wykładni art. 41 ust. 12 ustawy o VAT, w wyniku zawężającej interpretacji pojęcia „modernizacja"; przez co niezasadnie wykluczył stosowanie stawki obniżonej do świadczenia Strony. Podkreśliła, że wykonywane przez nią usługi montażu komponentów meblowych tworzą trwałą zabudowę meblową dopiero wraz z elementami konstrukcyjnymi obiektu budowlanego lub jego części; bez elementów konstrukcyjnych obiektów budowlanych nie stanowią bowiem kompletnych mebli; wykonywane są w obiektach budowlanych zaliczanych do budownictwa objętego społecznym programem mieszkaniowym i dlatego jako usługi modernizacji winny być opodatkowane obniżoną stawką VAT.

Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w W. utrzymał w mocy decyzję organu I instancji.

Jako doradca podatkowy Spółki, zakładając, że nie upłynął jeszcze termin do złożenia skargi, sporządź skargę do sądu administracyjnego.

29. **Zażalenie na postanowienie o odrzuceniu skargi kasacyjnej**

Wyrokiem z dnia 3 marca 2014 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny oddalił skargę Spółki XYZ na decyzje Dyrektora Izby Skarbowej w przedmiocie określenia wysokości zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług.

Na wniosek pełnomocnika Spółki XYZ – radcy prawnego sporządzono uzasadnienie wyroku, który doręczono ww. pełnomocnikowi w dniu 1 kwietnia 2014 r. Następnie pełnomocnik Spółki XYZ w dniu 28 kwietnia 2014r. wniósł skargę kasacyjną, w której zaskarżył wyrok WSA w całości. Jednak przez przeoczenie w skardze kasacyjnej nie wskazał czy domaga się uchylenia lub zmiany wyroku.

Postanowieniem z dnia 7 maja 2014 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny odrzucił skargę kasacyjną na podstawie art. 178 ustawy z 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2012, poz. 270 ze zm.) dalej w skrócie: p.p.s.a.

W uzasadnieniu orzeczenia Sąd powołując się na treść art. 176 p.p.s.a. wskazał, że skarga kasacyjna powinna czynić zadość wymaganiom przepisanym dla pisma w postępowaniu sądowym oraz zawierać oznaczenie zaskarżonego orzeczenia ze wskazaniem czy jest ono zaskarżone w całości, czy w części, przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie, wniosek o uchylenie lub zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia lub zmiany. Brak istotnego elementu skargi kasacyjnej, jak wniosku o rozstrzygnięcie, który nie może być uzupełniony sprawia, że powinna ona ulec odrzuceniu.

Spółka XYZ ustanowiła nowego pełnomocnika, tj. doradcę podatkowego.

Jako pełnomocnik strony - doradca podatkowy sporządź zażalenie na postanowienie o odrzuceniu skargi kasacyjnej.

30. **Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia NSA**

Spółka XYZ zajmująca się leasingiem samochodów wymaga ubezpieczenia przedmiotów oddawanych w leasing. W tym celu oferuje ona swoim klientom możliwość zapewnienia im ubezpieczenia. Jeśli zechcą oni skorzystać z owej możliwości. Spółka XYZ zawiera umowę odpowiedniego ubezpieczenia z ubezpieczycielem i refakturuje na nich jego koszt. W deklaracji VAT za luty 2011 r. Spółka XYZ uznała, że takie czynności refakturowania kosztu ubezpieczenia związanego z przedmiotem leasingu są zwolnione z podatku VAT.

Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie ocenił jednak, że czynność polegająca na zapewnieniu owej ochrony ubezpieczeniowej jest usługą dodatkową wobec usługi leasingu, a zatem powinna być opodatkowana stawką 23%, tak jak usługa główna, tj. leasing.

Powyższe stanowisko podzielił Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie. On również zakwestionował możliwość refakturowania przez Spółkę XYZ usług ubezpieczenia związanych z umową leasingową na rzecz usługobiorców przy zastosowaniu takich samych warunków jak stosowane przez ubezpieczyciela.

Spółka XYZ wniosła skargę na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Sąd ten uznał, że zgodnie z art. 78 dyrektywy VAT podstawa opodatkowania usług obejmuje również dodatkowe koszty takie jak koszty ubezpieczenia wymagane przez dostawcę od nabywcy lub klienta. Powyższy sąd podkreślił, że świadczenie obejmujące jedną usługę z ekonomicznego punktu widzenia nie powinno być sztucznie dzielone, by nie zakłócić funkcjonowania systemu podatku VAT. W tym względzie sąd ten uznał, że w wypadku świadczenia usługi leasingu wraz z ubezpieczeniem przedmiotu leasingu mamy do czynienia z jedną usługą składającą się z usługi leasingu oraz usługi ubezpieczenia. Zdaniem sądu do podstawy opodatkowania takiego świadczenia usług, obok czynszu leasingu, należy włączyć również koszty ubezpieczenia i do tak ujętej całości świadczenia zastosować jednolitą stawkę podatku VAT właściwą dla usługi zasadniczej, czyli usługi leasingu.

Spółka XYZ wniosła skargę kasacyjną od tego wyroku do Naczelnego Sądu Administracyjnego podnosząc, że Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie dokonał błędnej interpretacji w szczególności art. 2 ust. 1 lit. c), art. 24 ust. 1, art. 28, 73 i art. 78 lit. b) 112 dyrektywy VAT.

Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z dnia 9 stycznia 2014 r. oddalił skargę kasacyjną. W uzasadnieniu orzeczenia powołał się na pogląd prawny zawarty w uchwale NSA z dnia 8 listopada 2010 r. sygn. akt I FPS 3/10 *(ONSAiWSA 2011/1/5),* w której wskazano, że w świetle art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54, poz. 535 ze zm.), podmiot świadczący usługi leasingu powinien włączyć do podstawy opodatkowania tych usług koszt ubezpieczenia przedmiotu leasingu.

W dniu 17 stycznia 2013 r. w sprawie BGŻ Leasing sp. z o.o. przeciwko Dyrektorowi Izby Skarbowej w Warszawie, sygn. akt C-224/11Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej wydał odmienny wyrok niż przyjął to NSA i uznał, że usługa ubezpieczenia przedmiotu leasingu i usługa leasingu co do zasady stanowią usługi odrębne i niezależne do celów podatku od wartości dodanej.

Jako pełnomocnik Spółki XYZ sporządź skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia NSA przyjmując założenie, że doradca podatkowy jest uprawniony do składania tego typu skarg.

31. **Skarga kasacyjna**

Decyzją z dnia 20 stycznia 2012 r. Dyrektor Izby Skarbowej w W. utrzymał w mocy decyzję Naczelnika Urzędu Skarbowego w P. z dnia 21 października 2011 r., którą określono XYZ zobowiązania podatkowe w podatku od towarów i usług za miesiące od czerwca 2004 r. do września 2005 r. Organ odwoławczy podzielił bowiem stanowisko organu pierwszej instancji co do tego, że faktury wystawione na rzecz podatnika przez W. sp. z o. o. nie dokumentowały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych, a zatem podatnik, wobec treści art. 86 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535 ze zm., dalej „u.p.t.u.") w związku z § 14 ust. 2 pkt 4 lit. a rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 27 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 97, poz. 970 ze zm.) - za okres od czerwca 2004 r. do maja 2005 r. oraz art. 88 ust. 3a pkt 4 lit. a u.p.t.u. - za okres od czerwca 2005 r. do września 2005 r., nie miał prawa do odliczenia podatku naliczonego wykazanego w ww. fakturach. Jednocześnie Dyrektor Izby Skarbowej w W. przyjął, że zobowiązania podatkowe za ww. okresy rozliczeniowe – wbrew ocenie podatnika – nie uległy przedawnieniu. Organ odwoławczy wskazał, że Naczelnik Urzędu Skarbowego w P. decyzją z dnia 15 grudnia 2009 r. dokonał rozliczenia podatku od towarów i usług za okres od kwietnia 2004 r. do września 2005 r. W tym samym dniu decyzji tej nadano rygor natychmiastowej wykonalności. W dniu 17 grudnia 2009 r. zostały wystawione tytuły wykonawcze obejmujące zobowiązania podatkowe w

podatku od towarów i usług za miesiące od czerwca 2004 r. do września 2005 r., które doręczono podatnikowi 19 grudnia 2009 r. W wyniku podjętych czynności egzekucyjnych tego samego dnia (19 grudnia 2009 r.) dokonano zajęcia ruchomości, co podatnik potwierdził podpisem na protokole zajęcia, pobrano od podatnika częściową wpłatę, którą rozliczono na należne koszty egzekucyjne i powiadomiono go o zajęciu rachunku bankowego, w wyniku czego uzyskano kwoty częściowo regulujące należności wobec Skarbu Państwa. Dyrektor Izby Skarbowej wyjaśnił, że z uwagi na ww. czynności, na podstawie art. 70 § 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (j.t. Dz.U. z 2012 r., poz. 1015 ze zm., dalej „O.p.”), doszło do skutecznego przerwania biegu terminu przedawnienia zobowiązań podatkowych za miesiące od czerwca 2004 r. do września 2005 r. Skutku tego nie zniweczyło – zdaniem organu odwoławczego – późniejsze uchylenie decyzji Naczelnika Urzędu Skarbowego w P. z dnia 15 grudnia 2009 r. i postanowienia o nadaniu tej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności. Jedynie za kwiecień i maj 2004 r. bieg terminu przedawnienia nie został przerwany, co skutkowało uchyleniem i umorzeniem postępowania w sprawie rozliczenia podatku od towarów i usług za ww. miesiące.

Rozpatrując skargę na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w W. Wojewódzki Sąd Administracyjny oddalił skargę strony i za nietrafne uznał stanowisko strony skarżącej co do tego, że zastosowanie w niniejszej sprawie środków egzekucyjnych, w rozumieniu art. 70 § 4 O.p., należało uznać za nieskuteczne, z uwagi na późniejsze uchylenie decyzji organu pierwszej instancji z dnia 15 grudnia 2009 r. określającej XYZ zobowiązania podatkowe w podatku od towarów i usług za miesiące od czerwca 2004 r. do września 2005 r. oraz wyeliminowanie z obrotu prawnego postanowienia o nadaniu tej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności. Sąd pierwszej instancji powołał się w powyższym zakresie na orzecznictwo sądów administracyjnych i przyjął, że czynności egzekucyjne zastosowane w związku z tytułem wykonawczym wydanym na podstawie decyzji wymiarowej, która następnie została uchylona, zachowują moc prawną, ponieważ decyzja ta do pewnego momentu funkcjonowała w obrocie prawnym, wywołując określone skutki prawne, w tym w zakresie postępowania egzekucyjnego, co z kolei ma znaczenie w kontekście regulacji z art. 70 § 4 O.p. Sąd stwierdził, że uchylenie decyzji wymiarowej nie powoduje wyeliminowania jej skutków od początku (ex tunc), gdyż taki stan nastąpiłby jedynie wówczas, gdyby decyzję tę uznano za nieważną i podkreślił, że taki sam pogląd prezentowany jest w orzecznictwie w kwestii uchylenia postanowienia o nadaniu rygoru natychmiastowej wykonalności.

Jako pełnomocnik podatnika – doradca podatkowy sporządź skargę kasacyjną przyjmując, że nie upłynął termin do jej wniesienia.

32. **Wniosek o wznowienie postępowania podatkowego**

Decyzją z dnia 11 marca 2011 r. Dyrektor Izby Skarbowej w Ł. utrzymał w mocy decyzję Naczelnika Urzędu Skarbowego w T., którą określono M. J., prowadzącemu działalność gospodarczą w zakresie transportu towarów oraz sprzedaży odzieży, za wrzesień 2005r. nadwyżkę podatku naliczonego nad należnym do przeniesienia na następny miesiąc w kwocie 3.000 złotych.

Organy podatkowe stwierdziły, że podatnik niezasadnie dokonał obniżenia podatku należnego o podatek naliczony, wynikający z faktur dokumentujących zakup paliwa od "A" spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, bowiem faktury wystawione przez ten podmiot nie odzwierciedlały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych.

W deklaracjach podatkowych spółka "A" wykazywała podatek od towarów i usług z tytułu sprzedaży paliwa w związku z wystawionymi fakturami.

W stosunku do spółki "A" organy podatkowe wydały decyzje określające zobowiązanie w VAT za poszczególne miesiące 2005 r. oraz zobowiązały spółkę do zapłaty VAT na podstawie art. 108 ust. 1 ustawy o VAT będącego odpowiednikiem art. 21 ust. 1 (c) Szóstej Dyrektywy. W uzasadnieniu decyzji stwierdziły, że firma ta na poprzednim etapie obrotu nie nabyła oleju napędowego od kontrahentów, których faktury posiadała w dokumentacji księgowej. Skoro tak, to spółka "A" nie mogła także dysponować paliwem, a tym samym nie mogła go odsprzedawać dalej innym przedsiębiorcom.

Organy podatkowe stwierdziły, że spółka "A" była zaangażowana w proceder handlu nielegalnym paliwem, działała w porozumieniu z A. K. – rzeczywistym jego właścicielem i sprzedawcą. Spółka "A" godziła się na pełnienie roli firmanta. Przedmiotem sprzedaży nie był olej napędowy, ale inny produkt ropopochodny, mogący służyć do napędu samochodów ciężarowych wyposażonych w silniki wysokoprężne. Spółka "A" nie była dostawcą towaru, jak wskazywała treść spornych faktur, gdyż nie dysponowała towarem będącym przedmiotem obrotu.

Organy podatkowe nie kwestionowały faktycznych zakupów i używania przez podatnika dostarczonego produktu do prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wykonywania usług transportowych. Organy te nie analizowały (nie ustalały), czy wielkość faktycznych dostaw i cena towaru była zgodna z danymi wymienionymi na zakwestionowanych fakturach.

W związku ze sprzedażą paliwa dokonaną przy udziale między innymi spółki "A" za podatnika VAT został uznany A. K., wobec którego wydane zostały decyzje określające zobowiązanie w podatku od towarów i usług za poszczególne miesiące 2005 r.

W tej sytuacji, organy podatkowe uznały, powołując się na przepisy art. 86 ust. 2 oraz art. 88 ust. 3a pkt 4 lit. a) ustawy o VAT, że M. J. nie był uprawniony do odliczenia podatku naliczonego z faktur wystawionych przez "A". Dla możliwości odliczenia VAT naliczonego z faktur niedokumentujących faktycznych transakcji gospodarczych nie ma znaczenia brak świadomości nabywcy, ani też dochowanie przez niego należytej staranności. Kwestię świadomości i należytej staranności należałoby poddać analizie, gdyby faktury były wystawione przez rzeczywistego sprzedawcę towaru, a sprzedawany towar był faktycznie tym, którego sprzedaż została tą faktura udokumentowana.

Organy nie wykazały, czy podatnik miał świadomość, że nabyte przezeń paliwo nie jest w istocie olejem napędowym, tylko innym produktem ropopochodnym mogącym służyć do napędu pojazdów wyposażonych w silniki wysokoprężne.

Od decyzji z dnia 11 marca 2011 r. Dyrektora Izby Skarbowej w Ł. nie wniesiono skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Ł.

W dniu 6 lutego 2014 r. sprawie Marcin Jagiełło przeciwko Dyrektorowi Izby Skarbowej w Łodzi C-33/13 Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej wydał postanowienie, w którym wyraził pogląd, że Szóstą dyrektywę Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienioną dyrektywą Rady 2001/115/WE z dnia 20 grudnia 2001 r., należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ona temu, aby podatnikowi odmówiono prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej należnego lub zapłaconego z tytułu towarów otrzymanych przez niego, na tej podstawie, iż biorąc pod uwagę przestępstwa lub nieprawidłowości, jakich dopuścił się wystawca faktury dotyczącej tej dostawy, uznaje się, że nie została ona rzeczywiście dokonana przez rzeczonego wystawcę, chyba że zostanie wykazane na podstawie obiektywnych przesłanek – bez wymagania od podatnika podejmowania czynności sprawdzających, które nie są jego zadaniem – iż podatnik ten wiedział lub powinien był wiedzieć, że wskazana dostawa wiąże się z przestępstwem w dziedzinie podatku od wartości dodanej, co ustalić powinien sąd odsyłający.

Jako pełnomocnik strony sporządź wniosek o wznowienie postępowania podatkowego przyjmując, że termin do złożenia takiego wniosku jest zachowany.

33. **Skarga kasacyjna**

Anna Nowak wystąpiła o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego. We wniosku przedstawiła zdarzenie przyszłe - ma zamiar, przenieść własność lokalu mieszkalnego na podstawie umowy dożywocia przed upływem 5 lat od daty jego nabycia.

Zadała pytanie, czy w tym stanie rzeczy powstanie obowiązek podatkowy w podatku dochodowym od osób fizycznych?

W ocenie Anny Nowak, umowa dożywocia nie ma charakteru odpłatnego, ponieważ nie wiąże się z koniecznością zapłaty określonej sumy pieniężnej. Przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 121, dalej k.c.), dotyczące umowy dożywocia, wskazują, bowiem, że nabywca nieruchomości zobowiązany jest do zapewnienia

dożywotniej opieki, która nie jest świadczeniem pieniężnym. Ponadto wskazała, że świadczenia tego nie można wyrazić w pieniądzu, nie jest możliwe zastosowanie art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (t.j. Dz. U. z 2012 r. poz. 361 z późn. zm., dalej u.p.d.o.f.).

W interpretacji podatkowej Minister Finansów uznał stanowisko Skarżącej za nieprawidłowe. Zdaniem organu interpretacyjnego, umowa dożywocia jest jednym ze sposobów odpłatnego zbycia nieruchomości, o którym jest mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8 u.p.d.o.f. Pojęcia "odpłatnego zbycia" nie można bowiem zawęzić wyłącznie do umowy sprzedaży i zamiany. Umowa dożywocia nie jest zawierana pod tytułem darnym. W zamian za przeniesienie własności Skarżąca uzyska określone świadczenie – dożywotnie utrzymanie. Skoro umowa dożywocia jest formą odpłatnego zbycia nieruchomości w rozumieniu art. 10 ust. 1 pkt 8 u.p.d.o.f., wywołuje określone konsekwencje podatkowe. Zgodnie z art. 19 u.p.d.o.f. przychodem z opłatnego zbycia nieruchomości w drodze umowy dożywocia jest cena określona w umowie. Pojęcia ceny nie można przy tym zawężać wyłącznie do wartości sprzedaży określonej w pieniądzu. W przypadku umowy dożywocia w zamian za przeniesienie własności nieruchomości o określonej wartości, nabywca zobowiązuje się zapewnić zbywcy dożywotnie utrzymanie. Tym samym ceną w umowie dożywocia będzie wartość rynkowa nieruchomości. Zdaniem organu, skutki podatkowe zawarcia umowy dożywocia należy oceniać nie na podstawie przepisów Kodeksu cywilnego, lecz w oparciu o ustawę o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Wezwawszy bezskutecznie organ do usunięcia naruszenia prawa, Skarżąca wniosła do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego skargę, w której podniosła zarzut naruszenia art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a-c u.p.d.o.f. poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że umowa dożywocia jest odpłatnym zbyciem nieruchomości i stanowi źródło przychodu. Zdaniem Skarżącej, niezasadnie organ przyjął, że do ustalenia podstawy opodatkowania będzie mieć zastosowanie art. 19 ust. 1 u.p.d.o.f.

Wojewódzki Sąd Administracyjny Warszawie wyrokiem z 5 listopada 2014 r., III SA/Wa 1547/14 oddalił skargę.

Wskazał, że z tytułu umowy dożywocia należy zapłacić podatek dochodowy na analogicznych zasadach jak przy rozliczaniu dochodów ze sprzedaży nieruchomości. Przychodem jest wartość rynkowa nieruchomości, którą należy określić na podstawie cen rynkowych. Uzasadniając ten pogląd, Sąd przypomniał treść art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a) i art. 19 ust. 1 u.p.d.o.f.

Sąd odwołał się także do przepisów kodeksu cywilnego wskazując, że umowa dożywocia ma charakter odpłatny, to także przychód uzyskany z odpłatnego zbycia nieruchomości na jej podstawie powinien zostać opodatkowany w ten sam sposób, jak odpłatne zbycie dokonane na podstawie umowy sprzedaży lub zamiany.

Wyrok Sądu pierwszej instancji wraz z uzasadnieniem został doręczony pełnomocnikowi 7 stycznia 2015 r.

Jako pełnomocnik Anny Nowak sporządź skargę kasacyjną.

34. Skarga na interpretację

Jan Kowalski złożył wniosek do Ministra Finansów (organ upoważniony Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie) o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w indywidualnej sprawie dotyczącej podatku dochodowego od osób fizycznych.

Skarżący jest wspólnikiem spółki komandytowej świadczącej usługi prawne oraz w zakresie doradztwa podatkowego. W ramach współpracy z kontrahentami lub potencjalnymi kontrahentami (klientami, dostawcami towarów i usług, innymi partnerami biznesowymi) spółka zaprasza przedstawicieli kontrahentów na spotkania. W zależności od okoliczności, spotkania takie odbywają się w siedzibie spółki, bądź na gruncie neutralnym, często w restauracjach. W czasie spotkań omawiane są różnego rodzaju sprawy biznesowe, np. możliwości lub zasady współpracy, propozycje i oferty, zakończone, trwające lub możliwe w przyszłości projekty i transakcje, itp. Zapraszając kontrahenta na spotkanie do restauracji spółka ponosi koszt posiłku (np. lunchu, obiadu, czy kolacji). Regułą jest zamawianie posiłków z menu oferowanego przez restaurację. Spotkania nie mają charakteru szczególnie uroczystego, wytwornego czy okazałego, ich celem nie jest okazanie przepychu czy imponowania kontrahentom wystawnością, lecz omówienie bieżących spraw biznesowych na neutralnym gruncie. Wydatki dotyczące spotkań z kontrahentami

są dokumentowane rachunkami lub fakturami VAT wystawionymi na spółkę oraz opisywane przez przedstawicieli spółki w sposób umożliwiający ustalenie kontrahenta (partnera biznesowego) oraz celu spotkania.

W związku z powyższym zadano pytanie: czy stanowią koszty uzyskania przychodów wydatki ponoszone w związku z zapraszaniem kontrahentów na spotkania w restauracjach itp., o ile spotkania takie służą załatwianiu spraw służbowych i polegają na zapewnieniu jedynie standardowego poczęstunku, zwyczajowo przyjętego w takich okolicznościach?

Zdaniem skarżącego, wydatki tego rodzaju stanowią koszty uzyskania przychodów.

W interpretacji indywidualnej z dnia 9 grudnia 2013 r. organ uznał stanowisko skarżącego za nieprawidłowe.

Wezwawszy bezskutecznie organ do usunięcia naruszenia prawa, skarżący wniósł do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego skargę, w której zarzucił naruszenie art. 23 ust. 1 pkt 23 w zw. z art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (t.j. Dz. U. z 2012 r. poz. 361 ze zm. – zwanej dalej u.p.d.o.f.), poprzez ich błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie skutkujące uznaniem, że wydatki ponoszone w związku z zapraszaniem kontrahentów na spotkania w restauracjach w sytuacji, gdy spotkania takie służą załatwianiu spraw służbowych i nie mają charakteru uroczystego, wytwornego lub okazałego, polegają zaś jedynie na zapewnieniu standardowego poczęstunku, zwyczajowo przyjętego w danych okolicznościach, stanowią koszty reprezentacji w rozumieniu art. 23 ust. 1 pkt 23 u.p.d.o.f., a w konsekwencji nie mogą stanowić kosztów uzyskania przychodów.

W odpowiedzi na skargę organ wniósł o jej oddalenie.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę wyrokiem z 10 listopada 2014 r., sygn. akt III SA/Wa 2545/14. Wskazał, że nie każdy koszt poniesiony w celu uzyskania przychodów lub zachowania, zabezpieczenia źródła przychodów może zostać zaliczony do kosztów uzyskania przychodów. Takimi kosztami nie mogą być wydatki enumeratywnie wymienione w art. 23 ust. 1 u.p.d.o.f. Na podstawie art. 23 ust.1 pkt 23 u.p.d.o.f. z katalogu wydatków nieuznawanych za koszty uzyskania przychodów wyłączono od dnia 1 stycznia 2007 r. koszty reprezentacji, w szczególności poniesione na usługi gastronomiczne, zakup żywności oraz napojów, w tym alkoholowych. Dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy zasadnicze znaczenie posiada zatem ustalenie rozumienia pojęcia kosztów reprezentacji, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 23 u.p.d.o.f., "kosztów reprezentacji".

Sąd stwierdził, że koszty reprezentacji z art. 23 ust. 1 pkt 23 u.p.d.o.f. to nie koszty okazałości, wystawności w czyimś sposobie życia związane ze stanowiskiem, pozycją społeczną, ale koszty reprezentowania interesów podatnika na zewnątrz, w tym w stosunkach z kontrahentami aktualnymi czy przyszłymi, przez osobę czy grupę osób do tego powołaną. Słowo "reprezentacja" wywodzi się z łacińskiego *"repraesentatio*", oznaczającego "wizerunek". Tak rozumiana reprezentacja nie wymaga (nie zależy od) okazałości, wystawności, związanych z pozycją podatnika. Co do zasady, reprezentacja dotyczy działań mających na celu podniesienie prestiżu firmy u jej kontrahentów, nie musi odnosić się do okazałości, wystawności, a odnosi się do dobrego reprezentowania firmy, które może polegać na odpowiednim ubiorze pracowników, wystroju firmy, jej logo, sposobie podejmowania klientów.

Sąd pierwszej instancji stwierdził, że przy interpretacji art. 23 ust. 1 pkt 23 u.p.d.o.f. nie ma prawnego znaczenia to słownikowe rozumienie reprezentacji, które odwołuje się do okazałości, wystawności związanych z pozycją społeczną czy materialną podatnika. Z treści art. 23 ust. 1 pkt 23 u.p.d.o.f. wprost wynika, że ustawodawca wyłączył z kosztów uzyskania przychodów co do zasady koszt reprezentacji, zatem także takiej, która nie jest okazała, wystawna, nie wiąże się z manifestowaniem w sposób szczególny pozycji społecznej, materialnej podatnika. Ustawodawca do kosztów tak rozumianej reprezentacji wprost, zgodnie z brzmieniem art. 23 ust. 1 pkt 23 u.p.d.o.f., zaliczył w szczególności koszt poniesiony na usługi gastronomiczne, zakup żywności oraz napojów, w tym alkoholowych. Koszt poniesiony na usługi gastronomiczne obejmuje koszt posiłków przygotowywanych i podawanych np. w restauracjach.

Skoro zgodnie z brzmieniem art. 23 ust. 1 pkt 23 u.p.d.o.f. ustawodawca wymienia co do zasady usługi gastronomiczne i milczy na temat ich formy (okazałości, wystawności, wytworności), to w treści tej przesłanki trudno doszukiwać się podstaw do

zawężania usług gastronomicznych nią objętych tylko do usług gastronomicznych, którym można przypisać okazałość, wystawność czy wytworność.

Sąd wyjaśnił, że nie uznaje miejsca poczynienia przedmiotowych wydatków (tj. restauracji) za decydujące kryterium zaliczenia do art. 23 ust. 1 pkt 23 u.p.d.o.f.

Wyrok wraz z uzasadnieniem został doręczony pełnomocnikowi podatnika 14 stycznia 2015 r.

Sporządź skargę kasacyjną.

35. Skarga na interpretację

Spółka z o.o. złożyła wniosek o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w rozumieniu art. 14 b § 1 Ordynacji podatkowej w przedmiocie podatku od towarów i usług.

We wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny.

Wnioskodawczyni dokonuje sprzedaży produkowanych przez siebie wyrobów na rynek polski, rynek UE oraz na eksport. Przyjęte przez nią zasady stosowania stawki VAT 0% w eksporcie są następujące. Jeżeli do 25-go dnia miesiąca następującego po dokonaniu eksportu zainteresowana dysponuje dokumentem potwierdzającym wywóz towaru poza terytorium Wspólnoty (komunikat IE-599), rozpoznaje obowiązek podatkowy z tytułu eksportu stosując stawkę VAT 0% w deklaracji za miesiąc, w którym nastąpił eksport. Zdarzają się przypadki, w których do 25-go dnia kolejnego miesiąca nie dysponuje ona ani komunikatem IE-599 (zgodnie z art. 41 ust. 6 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług) ani dokumentem celnym potwierdzającym procedurę wywozu (zgodnie z art. 41 ust. 7 i 8 ustawy o VAT). W takiej sytuacji, wnioskodawczyni rozpoznaje obowiązek podatkowy i wykazuje sprzedaż ze stawką krajową już w miesiącu powstania obowiązku podatkowego tj. w miesiącu dokonania eksportu.

W związku z powyższym zadano następujące pytanie.

Czy w świetle art. 131 w zw. z art. 146 ust. 1 lit. a Dyrektywy Rady 2006/112/WE z 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zainteresowana postępuje prawidłowo opodatkowując eksport stawką krajową z braku posiadania dokumentów wymaganych ustawą o podatku VAT?

Mając na uwadze tak sformułowane pytanie postanowieniem z 5 listopada 2010 r. Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu działający z upoważnienia Ministra Finansów odmówił wszczęcia postępowania w sprawie wniosku Spółki podnosząc, iż obowiązującym w Polsce prawem w zakresie podatku od towarów i usług jest ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535 ze zm.) oraz akty wykonawcze do niej. Wyjaśniono również, że stosownie do zapisu art. 3 pkt 2 Ordynacji podatkowej, przez „przepisy prawa podatkowego" rozumie się przepisy ustaw podatkowych, postanowienia ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską umów o unikaniu podwójnego opodatkowania oraz ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską innych umów międzynarodowych dotyczących problematyki podatkowej, a także przepisy aktów wykonawczych wydanych na podstawie ustaw podatkowych. Wskazując na ogłoszenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 maja 2004 r. w sprawie stosowania przepisów prawa Unii Europejskiej (M.P. Nr 20, poz. 359) wyjaśniono, iż Dyrektywy skierowane są do państw członkowskich, określają cel, który powinien zostać osiągnięty w wyznaczonym terminie. Wybór metody i sposobu realizacji celu leży w gestii państw członkowskich. Warunkiem związania podmiotów przepisami dyrektywy jest wdrożenie przepisów dyrektywy do krajowego porządku prawnego. W oparciu o powyższe, organ stwierdził, iż przepisy zawarte w Dyrektywie Rady 2006/112/WE nie są przepisami prawa podatkowego, o których mowa w art. 3 pkt 2 Ordynacji podatkowej. Zdaniem organu, kwestia opodatkowania eksportu stawką krajową w przypadku braku posiadania dokumentów wymaganych ustawą o podatku VAT w świetle art. 131 w związku z art. 146 ust. 1 lit. a Dyrektywy Rady 112/2006/WE nie może być przedmiotem indywidualnej, pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego, wydanej w oparciu o cyt. art. 14b § 1 Ordynacji podatkowej.

Spółka nie zgodziła się z tym stanowiskiem i złożyła stosowne zażalenie.

W odpowiedzi na wniesione zażalenie Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu postanowieniem z dnia 23 grudnia 2010 r. utrzymał w mocy postanowienie z 5 listopada 2010 r.

Proszę sporządzić skargę do sądu administracyjnego na opisane postanowienie.

36. Odwołanie

Podatnik Jerzy M. pozostaje z małżonką we wspólności majątkowej małżeńskiej. W 2013 r. prowadził jednoosobową działalność gospodarczą. Dochody z tej działalności gospodarczej były opodatkowane w tym roku na zasadach ogólnych, gdyż nie wybrał on sposobu opodatkowania dochodów z pozarolniczej działalności gospodarczej na zasadach określonych w art. 30c u.p.d.o.f., ani w innych formach. Małżonka podatnika Joanna M. od 2011 r. osiąga przychody z tytułu umowy najmu. Do końca 2012 r. sumowała dochody z tego tytułu z dochodami męża we wspólnym rocznym zeznaniu podatkowym, które łącznie opodatkowywali na zasadzie art. 6 ust. 2 u.p.d.o.f. Małżonka podatnika w dniu 25 stycznia 2013 r. złożyła we właściwym Urzędzie Skarbowym oświadczenie na piśmie, że do przychodów z tytułu wynajmu garażu stanowiącego jej majątek odrębny w wysokości 200,- zł miesięcznie, wybiera opodatkowanie w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych. Przez cały rok wpłacała także zaliczki miesięczne stanowiące ryczałt od przychodów ewidencjonowanych na rachunek urzędu skarbowego w terminie do dnia 20 następnego miesiąca, w wysokości stanowiącej równowartość 8,5 % przychodów z tego tytułu, tj. 17,- zł w każdym miesiącu.

Podatnik Jerzy M. z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej za 2013 r. osiągnął dochód w wysokości 162.678,20 zł. Dnia 28.04.2014 r. małżonkowie Jerzy i Joanna M. złożyli wspólne zeznanie podatkowe za 2013 r., w którym wykazano do łącznego opodatkowania tylko dochody podatnika Jerzego M. z tytułu działalności gospodarczej.

Naczelnik Urzędu Skarbowego, po przeprowadzeniu kontroli i postępowania podatkowego decyzją z dnia 6 listopada 2014 r. określił Jerzemu M. zobowiązanie podatkowe z tytułu podatku dochodowego za 2013 r. wskazując, że nie mógł on dokonać wspólnego rozliczenia z małżonką z uwagi na fakt korzystania przez nią z formy opodatkowania, do której miały zastosowanie przepisy ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne.

Proszę sporządzić odwołanie, działając jako pełnomocnik Jerzego M. – doradca podatkowy.

~~**37. Skarga do sądu administracyjnego**~~

~~7 stycznia 2013 r. do organu I instancji wpłynął wniosek Ring Ltd z siedzibą w Danii o zwrot podatku od towarów i usług z tytułu zakupionych na terytorium RP usług magazynowania za okres od lipca do września 2012 r. w kwocie 100.000 zł.~~

~~Decyzją z 7 lutego 2014 r. Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa Śródmieście nie uznał kwoty podatku naliczonego zawartego w fakturach dokumentujących nabycie od ABC sp. z o.o. usług. Stwierdził, że usługi te nie stanowią usług magazynowych i nie ma do nich zastosowania art. 28e ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz.1054 ze zm., dalej jako: "u.p.t.u.").~~

~~Organ I instancji zauważył, że przedmiotem umowy zawartej między Skarżącą a ABC sp. z o.o. jest kompleksowa obsługa towarów. Fakt, iż ABC sp. z o.o. dysponuje magazynem, który przeznaczony jest do przejściowego składowania tych towarów należących do Skarżącej, do czasu ich wywiezienia z terytorium Polski, nie może przesądzać o uznaniu spornych usług za związanych z nieruchomością. Powierzchnia magazynowa jest bowiem elementem wtórnym służącym jedynie realizacji kompleksowej usługi logistycznej świadczonej na rzecz Skarżącej.~~

~~Od tej decyzji Ring LTD z siedzibą w Danii odwołała się, zarzucając naruszenie art. 28b ust. 1 u.p.t.u. przez błędne zastosowanie, co do określenia miejsca świadczenia usług na rzecz Skarżącej przez ABC sp. z o.o. W jej ocenie zastosowanie ma art. 28e u.p.t.u. przez błędną wykładnię. Zarzuciła też naruszenie art. 187 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja~~

podatkowa (Dz. U. z 2012 r., poz. 749 ze zm., dalej jako: „O.p.") przez dokonanie ustaleń sprzecznych z zebranym materiałem dowodowym.

W uzasadnieniu wskazała, że łącząca ją umowa z ABC sp. z o.o. znajdująca się w aktach sprawy, pozwalała jej na wyłączne korzystanie z określonej nieruchomości znajdującej się w Sochaczewie przy ul. Łąkowej 1 stanowiącej magazyn nr 1 o powierzchni 1000 mkw. Tylko skarżąca mogła korzystać z tego magazynu. Ponadto jej pracownicy cały czas przebywali w tym magazynie kontrolując warunki przechowywania i wydając składowane tam towary. Skarżąca wdrożyła w tym magazynie własny program komputerowy, który pozwalał na sprawne przyjmowanie, składowanie i wydawanie towarów a także kontrolowanie temperatury przechowywania. Nikt inny poza pracownikami skarżącej i ABC sp. z o.o. nie mógł przebywać na terenie magazynu. Zatem, co prawda nie nazwano tej umowy jako umowa najmu ale w istocie rzeczy była to umowa najmu.

Organ odwoławczy, rozpoznając odwołanie utrzymał w mocy decyzję organu I instancji. Zgodził się z organem I instancji, że do spornych usług ma zastosowanie ogólna zasada wynikająca z art. 28b u.p.t.u., zgodnie z którą miejscem świadczenia usług magazynowania na rzecz kontrahentów będących podatnikami VAT, jest miejsce, w którym usługobiorca posiada siedzibę. Zatem uznał, że skoro Ring LTD jako usługobiorca usług posiada siedzibę w Danii, to tam te usługi powinny być opodatkowane. W konsekwencji ABC sp. z o.o. nie powinna opodatkowywać podatkiem od towarów i usług na terytorium RP swoich usług. Z tych to powodów podmiotowi zagranicznemu nie przysługuje zwrot podatku od towarów i usług zawarty w fakturach dokumentujących nabycie usług magazynowania.

Proszę sporządzić skargę do sądu administracyjnego w tej sprawie.

38. Skarga na interpretację

Zainteresowana (płatnik) XYZ sp. z o.o. (dalej jako „Spółka") wystąpiła do Ministra Finansów, na podstawie art. 14b § 1 Ordynacji podatkowej, z wnioskiem o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych.

We wniosku przedstawiono następujący stan faktyczny.

Spółka organizuje dla swoich pracowników imprezy (spotkania) integracyjne, które odbywają się poza jej siedzibą. Imprezy te mają na celu utrzymanie dobrej atmosfery w pracy i przyczyniają się do integracji pracowników, co ma związek z efektywnością pracy. Spółka ponosi związane z tym koszty przejazdu, zakwaterowania i wyżywienia oraz organizacji dodatkowych atrakcji w postaci różnego rodzaju pokazów i konkursów. Koszty te finansowane są ze środków obrotowych Spółki. Prowadzona jest ewidencja uczestników imprezy, choć wydatki na organizację imprezy zostały określone (zaplanowane) w sposób ryczałtowy, a więc niezależnie od dokładnej liczby osób w niej uczestniczących.

Na tle tak opisanego stanu faktycznego Spółka zadała pytanie - czy w stosunku do ogólnych kosztów organizacji imprezy u pracowników powstanie przychód ze stosunku pracy (z tytułu nieodpłatnego świadczenia), podlegający opodatkowaniu na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (u.p.d.o.f.), a w konsekwencji, czy Spółka jako płatnik jest obowiązana pobrać zaliczkę na podatek.

Przedstawiając własne stanowisko Spółka stwierdziła, iż w jej ocenie, po stronie pracowników nie powstanie, podlegający opodatkowaniu, przychód ze stosunku pracy, ponieważ niemożliwe jest ustalenie konkretnej wartości otrzymanego przez nich świadczenia, według zasad określonych w art. 11 ust. 2-2b w związku z art. 12 ust. 3 u.p.d.o.f., gdyż koszty organizacji imprezy mają charakter ryczałtowy i są niezależne zarówno od liczby osób uczestniczących w imprezie, jak i faktu oraz stopnia skorzystania z danych świadczeń przez poszczególnych uczestników. Według Spółki, samo uczestnictwo w imprezie, nawet przy ustaleniu uczestników z imienia i nazwiska, nie będzie skutkować możliwością wymierzenia przychodu u każdego z nich.

Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie, działając z upoważnienia Ministra Finansów, w interpretacji indywidualnej z dnia 10 listopada 2014 r. uznał stanowisko Spółki za nieprawidłowe. W uzasadnieniu wskazał, że w sytuacji organizowania przez pracodawcę imprez (spotkań) o charakterze integracyjnym, o powstaniu przychodu przesądza fakt uczestnictwa przez uprawnione

osoby w tym spotkaniu, nie zaś sama możliwość wzięcia w nim udziału. Tak więc, jeżeli pracownik nie weźmie udziału w spotkaniu nie powstanie u niego przychód podatkowy. Natomiast wzięcie udziału w spotkaniu zorganizowanym i sfinansowanym przez pracodawcę, jest równoznaczne z otrzymaniem przez pracownika nieodpłatnego świadczenia, którego wartość ustala się według zasad określonych w art. 11 ust. 2a u.p.d.o.f. Nieistotne jest przy tym, co i ile dana osoba skonsumuje, czy i z jakich atrakcji skorzysta, gdyż koszty zakupu poszczególnych świadczeń ponoszone będą niezależnie od tego, czy uprawnione osoby skorzystają z nich w pełnym zakresie. Istotne dla celów podatkowych jest to, że osoby te skorzystały z możliwości udziału w spotkaniu oferowanym im przez pracodawcę. Samo uczestnictwo przez pracownika, którego koszty pokrywa pracodawca, posiada konkretny wymiar finansowy.

Spółka nie zgodziła się z powyższym stanowiskiem i złożyła wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, jednakże Minister Finansów nie zmienił wydanej interpretacji.

Proszę sporządzić skargę do sądu administracyjnego na opisaną wyżej indywidualną interpretację przepisów prawa podatkowego.

39. Skarga do WSA na postanowienie Dyrektora Izby Skarbowej

Naczelnik Urzędu Skarbowego w Goleniowie określił Annie Kowalskiej wysokość zobowiązania podatkowego w podatku dochodowym od osób fizycznych za 2012 r. w kwocie 22.125 zł.

Anna Kowalska wniosła odwołanie wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu.

Po rozpatrzeniu tego wniosku, Dyrektor Izby Skarbowej w Szczecinie postanowieniem z dnia 28 grudnia 2015 r., nr IS – Sz 15/201-16, doręczonym w dniu 11 stycznia 2016 r., odmówił Annie Kowalskiej przywrócenia terminu do wniesienia odwołania. Organ odwoławczy uznał bowiem, mając na uwadze treść art. 162 § 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613 z późn. zm.), podatniczka nie wykazała okoliczności, które świadczyłyby o braku winy w niedopełnieniu obowiązku i które w sposób obiektywy uzasadniałyby przywrócenie terminu.

Dyrektor Izby Skarbowej stwierdził, że wprawdzie Anna Kowalska powołała się na schorzenia o charakterze depresyjnym, które uniemożliwiły jej odbiór korespondencji, jednak podnoszone okoliczności wskazują na ich trwały charakter. Nie stanowiły zatem nagłego zdarzenia uniemożliwiającego dokonanie określonej czynności prawnej. Zdaniem organu podatkowego, powyższej oceny nie zmieniły przedłożone w trakcie postępowania dokumenty medyczne. Wbrew jej argumentom, niechęć do opuszczania mieszkania nie wykluczała możliwości odbioru korespondencji kierowanej na adres miejsca zamieszkania.

Anna Kowalska wskazywała, że do objawów tej choroby należą, m.in. zmęczenie, niechęć do wykonywania najprostszych czynności życia codziennego, niechęć do opuszczania mieszkania i kontaktów z ludźmi. Właśnie nasilenie tych objawów, które miało miejsce pod koniec 2015 r., według organu nie było to jednak przyczyną nieodebrania decyzji i w konsekwencji niezłożenia w terminie odwołania.

Na wezwanie organu podatkowego Anna Kowalska przedłożyła dokumentację lekarską potwierdzającą fakt choroby, wizyt u lekarzy i przepisywania leków.

W ocenie organu podatkowego, dokonanej w zgodzie z art. 191 Ordynacji podatkowej, Anna Kowalska mając świadomość prowadzonego wobec niej postępowania, przy dochowaniu chociaż minimum dbałości o swoje sprawy, powinna była podjąć kroki zapewniające prawidłową ochronę swoich interesów. Brak wymaganej staranności nie pozwolił na stwierdzenie, iż uchybienie terminu nastąpiło bez winy podatniczki.

Proszę sporządzić skargę do WSA, zgodnie z danymi wskazanymi w zadaniu.

~~**40. Skarga do WSA na indywidualną interpretację przepisów prawa podatkowego**~~

~~Starostwo Powiatowe w Strzelinie występując z wnioskiem z 7 stycznia 2016 r. do Ministra Finansów o udzielenie pisemnej interpretacji indywidualnej, wskazało, że jest urzędem realizującym zadania organów powiatu, w tym Zarządu Powiatu i~~

Rady Powiatu na podstawie art. 33 ustawy o samorządzie powiatowym. Tradycyjnie urząd organizuje okazjonalne spotkania. Wśród zaproszonych gości są również pracownicy wnioskodawcy i kierownicy powiatowych jednostek organizacyjnych. Wnioskodawca nie prowadzi listy osób faktycznie uczestniczących w spotkaniach. Na spotkaniach tych organizuje się zwyczajowy, nie cechujący się okazałością, poczęstunek dla uczestników, którego koszt pokrywa wnioskodawca lub współorganizatorzy, tj. starostwo wraz z urzędami poszczególnych gmin powiatu.

W związku z tak przedstawionym stanem faktycznym wnioskodawca zadał następujące pytania:

1) Czy wartość poczęstunku podczas spotkań okazjonalnych jest przychodem dla osób w nich uczestniczących?

2) Jeżeli powyższe wydatki stanowią przychód opodatkowany u osób uczestniczących w tych spotkaniach, to czy w konsekwencji na wnioskodawcy (który jest organizatorem lub współorganizatorem spotkania) ciąży obowiązek sporządzenia informacji o wysokości przychodów z innych źródeł?

Przedstawiając własne stanowisko w sprawie wnioskodawca uznał, że w przedstawionym stanie faktycznym nie sposób stwierdzić, czy podatnik ze świadczenia w naturze skorzystał, ani też ustalić jaka była jego wartość. Według wnioskodawcy, opisane zdarzenia nie wypełniają cech wskazanych w art. 10 ust. 1 pkt 9 w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361 ze zm. – dalej u.p.d.o.f.), z powodu braku możliwości zidentyfikowania uczestników, jak również braku możliwości ustalenia wartości świadczenia pochodzącego ze wskazanego wyżej źródła oraz braku znajomości wszystkich danych osobowych niezbędnych do sporządzenia imiennych informacji o wysokości przychodu. Zatem, według wnioskodawcy, opisane świadczenia nie stanowią przychodu uczestników spotkań okazjonalnych, podlegającego opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych.

W interpretacji z dnia 26 stycznia 2016 r., nr IMF 65/16 102 Minister Finansów uznał stanowisko wnioskodawcy za nieprawidłowe. Organ interpretacyjny stwierdził, że w przedstawionym stanie faktycznym udział ww. osób w spotkaniu spowoduje powstanie przychodu podlegającego opodatkowaniu. Wartość ww. świadczenia, które uzyskał pracownik – uczestnik spotkania – stanowi przychód ze stosunku pracy podlegający opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych. Wartość ww. świadczenia płatnik ma obowiązek doliczyć do wynagrodzenia wypłacanego w danym miesiącu i od łącznej wartości obliczyć, pobrać i odprowadzić zaliczkę na podatek dochodowy, według zasad przewidzianych przepisami art. 31, 32 i 38 u.p.d.o.f.

Natomiast, świadczenie które uzyskał uczestnik niebędący pracownikiem wnioskodawcy, należy zakwalifikować do przychodów z innych źródeł, w rozumieniu art. 20 ust. 1 w zw. z art. 10 ust. 1 pkt 9 u.p.d.o.f.

Proszę sporządzić skargę do WSA przy założeniu, że wezwanie podatnika do usunięcia naruszenia prawa okazało się bezskuteczne. Należy uwzględnić aktualny stan prawny.

41. Odwołanie od decyzji

W dniu 2 stycznia 2016 r. podatnik Jacek B. złożył wniosek o stwierdzenie nadpłaty w podatku dochodowym od osób fizycznych w kwocie 50 000 zł. za rok podatkowy 2013. Do wniosku tego, zgodnie z art. 75 § 3 Ordynacji podatkowej, dołączył skorygowaną deklarację podatkową za rok 2013. Decyzją z dnia 10 lutego 2016 r., nr 10/02/16, Naczelnik Urzędu Skarbowego Warszawa - Śródmieście zamiast żądanego przez podatnika stwierdzenia nadpłaty, na podstawie art. 21 § 3 Ordynacji podatkowej oraz art. 45 ust. 6 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, określił podatnikowi wysokość zobowiązania podatkowego w podatku dochodowym od osób fizycznych za 2013 r. w kwocie 10 000 zł. Zdaniem organu podatkowego wymierzenie podatku w postępowaniu wszczętym wnioskiem o stwierdzenie nadpłaty było możliwe i zgodne z prawem. Załączenie do wniosku o stwierdzenie nadpłaty korekty deklaracji podatkowej należało, w ocenie organu, uznać za złożenie wniosku o wszczęcie postępowania w przedmiocie określenia wysokości zobowiązania podatkowego.

Proszę sporządzić odwołanie od przedstawionej decyzji.

42. Skarga do WSA na indywidualną interpretację przepisów prawa podatkowego

W dniu 10 stycznia 2016 r. Jacek B. wystąpił z wnioskiem o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego z art. 14b § 1 Ordynacji podatkowej w przedmiocie podatku dochodowego od osób fizycznych.

We wniosku wskazał, że jest radcą prawnym prowadzącym jednoosobowo działalność gospodarczą we własnej indywidualnej kancelarii radcowskiej. W działalności tej wykonuje również zastępstwo prawne z urzędu przed sądami administracyjnymi, z tytułu przyznania w tym zakresie skarżącym przez sąd prawa pomocy. Wobec powyższego zainteresowany Jacek B. zadał pytanie: czy przychody uzyskiwane jako wynagrodzenie za nieopłaconą pomoc prawną wykonywaną z urzędu zakwalifikować należy jako pochodzące z pozarolniczej działalności gospodarczej, zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, czy też jako przychody z działalności wykonywanej osobiście, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 13 ust. 1 pkt 6 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych?

Zdaniem zainteresowanego przychody te są przychodami z pozarolniczej działalności gospodarczej, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

W indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego z dnia 25 maja 2016 r., nr 25/05/16, Minister Finansów ocenił stanowisko zainteresowanego jako nieprawidłowe.

Zdaniem podatkowego organu interpretacyjnego wykonywanie zastępstwa prawnego przed sądem administracyjnym z urzędu, czyli na podstawie prawa pomocy, odbywa się na zlecenie sądu, co odpowiada treści art. 13 ust. 1 pkt 6 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Z tego powodu oceniane przychody pochodzą ze źródła przychodów wskazanego w art. 10 ust. 1 pkt. 2 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, czyli z działalności wykonywanej osobiście, niezależnie od tego, że prowadząc kancelarię radca prawny prowadzi działalność gospodarczą.

Wnioskodawca nie zgodził się z powyższym stanowiskiem i złożył wezwanie do usunięcia naruszenia prawa; podatkowy organ interpretacyjny nie zmienił wydanej interpretacji.

Proszę sporządzić skargę do sądu administracyjnego na opisaną powyżej indywidualną interpretację przepisów prawa podatkowego.

43. Skarga do WSA na decyzję określającą odpowiedzialność osoby trzeciej

Decyzją z dnia 10 września 2015 r. Naczelnik Urzędu Skarbowego w W. określił na podstawie art. 116 § 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa odpowiedzialność Jana K. jako członka zarządu "B." sp. z o. o. z tytułu zaległości tej spółki w podatku dochodowym od osób prawnych za 2013 r. w kwocie 35000 zł oraz w podatku od towarów i usług za miesiące od VI do XII 2013 r. w kwocie 13000 zł i za miesiące od I do III 2014 r. w kwocie 9000 zł. Organ wskazał, że egzekucja zobowiązań podatkowych spółki okazała się bezskuteczna, co potwierdzono postanowieniem Naczelnika US w W. z dnia 7 grudnia 2014 r. umarzającym postępowanie egzekucyjne ze względu na stwierdzoną bezskuteczność egzekucji. Z orzeczenia tego nie wynika do jakich składników majątkowych organ egzekucyjny kierował egzekucję. Spółka była właścicielem nieruchomości zabudowanej budynkiem o znacznej wartości. Osoby trzecie rościły sobie jednak prawo do wskazanej nieruchomości, postępowanie sądowe było w toku w dacie rezygnacji Jana K. z funkcji prezesa zarządu. Wskazano, że z danych zawartych w KRS wynika, iż skarżący obowiązki prezesa jednoosobowego zarządu spółki pełnił od dnia 20 listopada 2010 r. Funkcję tę pełnił do dnia 31 grudnia 2013 r.

Decyzją z dnia 27 listopada 2015 r. Dyrektor Izby Skarbowej w W. utrzymał w mocy decyzję organu pierwszej instancji. Organ podkreślił, że w sprawie bezsporna była okoliczność polegająca na bezskutecznym prowadzeniu postępowania egzekucyjnego przeciwko spółce. Strona winna jako prezes zarządu złożyć wniosek o ogłoszenie upadłości spółki, jeżeli znajdowała się ona w krytycznej sytuacji ekonomiczno–finansowej, a sam fakt posiadania majątku przez spółkę (nieruchomość) nie może stanowić podstawy do twierdzenia, iż nie było powodów do obligatoryjnego złożenia wniosku o upadłość. W kwestii

wniosku strony o przeprowadzenie dowodów z akt postępowania komorniczego i sądowego organ podkreślił, że nie mają one bezpośredniego związku z ustaleniem odpowiedzialności strony na podstawie art. 116 § 1 O.p.

Proszę sporządzić skargę do Sądu, działając jako pełnomocnik – doradca podatkowy.

44. Skarga do WSA na indywidualną interpretację przepisów prawa podatkowego

W złożonym wniosku o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w indywidualnej sprawie Adam K. podał, iż jako osoba fizyczna wykonuje działalność gospodarczą i w ramach poszerzenia prowadzonej działalności kupił w marcu 2013 r. linie produkcyjną. Od kwietnia 2014 r. linia produkcyjna została wprowadzona do ewidencji środków trwałych i amortyzowana. Została wybrana metoda amortyzacji metodą liniową, a w związku z tym, że inwestycja dotyczy używanego środka trwałego, ustalono indywidualną stawkę amortyzacyjną, przyjęty okres amortyzacji to 10 lat, przyjęta stawka wynosiła 10%. W sierpniu 2013 r. strona złożyła w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa wniosek o dofinansowanie projektu inwestycyjnego polegającego na zakupie linii produkcyjnej. W dniu 25 listopada 2014 r. została podpisana umowa o dofinansowanie w formie refundacji projektu. Dopiero we wrześniu 2016 r. dotacja zostanie przekazana na konto bankowe firmy. Firma naliczała i nadal nalicza odpisy amortyzacyjne od początkowej wartości środka trwałego w wysokości 10%. Odpisy amortyzacyjne stanowią koszt uzyskania przychodów.

W związku z powyższym stanem faktycznym strona zadała pytanie, czy w świetle obowiązujących przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych prawidłowym jest w miesiącu otrzymania dotacji jednorazowe obliczenie i wyłączenie z kosztów uzyskania przychodów wartości zrealizowanych odpisów amortyzacyjnych w związku z otrzymaną dotacją?

Zdaniem skarżącego, nie ma konieczności dokonywania wstecz korekt dotychczasowych odpisów w poszczególnych miesiącach, które były ustalone zgodnie ze stanem faktycznym dla minionych okresów. W miesiącu otrzymania dotacji powinny zostać jednorazowo skorygowane dotychczasowe odpisy amortyzacyjne w takiej proporcji, w jakiej pozostaje kwota otrzymanej dotacji do wartości początkowej środka trwałego oraz proporcjonalnie powinny ulec zmianie przyszłe odpisy amortyzacyjne stanowiące koszt uzyskania przychodu.

Interpretacją indywidualną z dnia 10 listopada 2015 r. Minister Finansów uznał stanowisko przedstawione we wniosku za nieprawidłowe. Organ stwierdził, że po podpisaniu umowy o dofinansowanie wnioskodawca nie powinien zaliczać do kosztów uzyskania przychodów części dokonywanych odpisów amortyzacyjnych odpowiadającej proporcji, w jakiej pozostaje kwota przyznanej na dany środek trwały dotacji do wartości początkowej tego środka trwałego. W konsekwencji, do kosztów uzyskania przychodów prowadzonej działalności gospodarczej skarżący mógł zaliczyć wyłącznie tą część odpisów amortyzacyjnych, która dotyczyła nieobjętej dofinansowaniem wartości początkowej środka trwałego. Strona nieprawidłowo więc stwierdziła we wniosku, że w miesiącu otrzymania dotacji powinny zostać jednorazowo skorygowane dotychczasowe odpisy amortyzacyjne w takiej proporcji, w jakiej pozostaje kwota otrzymanej dotacji do wartości początkowej środka trwałego. Korekta winna bowiem dotyczyć odpisów amortyzacyjnych za miesiące (okresy rozliczeniowe), w których te koszty zostały wykazane w wysokości zawyżonej, a nie począwszy od miesiąca otrzymania dotacji. Zgodne z przepisami natomiast jest pomniejszenie dalszych odpisów o kwotę odpowiadającą udziałowi wydatków zwróconych w wartości początkowej środka trwałego, w sytuacji gdy w takiej samej proporcji zostały skorygowane uprzednio dokonane odpisy.

W odpowiedzi na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa Minister Finansów stwierdził brak podstaw do zmiany zaskarżonej interpretacji indywidualnej. Odpowiedź została doręczona stronie w dniu 21 grudnia 2015 r.

Proszę sporządzić skargę do Sądu, działając jako pełnomocnik – doradca podatkowy.

45. Skarga do sądu administracyjnego.

W stosunku do Green sp. z o.o. toczyło się postępowanie podatkowe, w ramach którego Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie wezwał na przesłuchanie w charakterze świadka Jana Kowalskiego, byłego pracownika Spółki. Świadek

stawił się wraz ze swoim pełnomocnikiem ale odmówił złożenia zeznań z uwagi na niedopuszczenie do udziału w przesłuchaniu jego pełnomocnika. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie postanowieniem z 21 listopada 2011 r. nałożył na Jana Kowalskiego karę porządkową w wysokości 2.600 zł z tytułu bezzasadnej odmowy złożenia zeznań w charakterze świadka. Postanowienie Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej z 21 listopada 2011 r. zostało doręczone w trybie art. 150 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 ze zm., dalej jako: „O.p.") w dniu 9 grudnia 2011 r.

Skarżący złożył zażalenie na to postanowienie w dniu 17 stycznia 2012 r. wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia na to postanowienie, ponieważ w ww. dacie dowiedział się, że takie postanowienie zostało wydane w stosunku do jego osoby. Jako przyczynę niepodjęcia przesyłki wskazał przebywanie na sześciotygodniowym wyjeździe poza miejscem zamieszkania w ramach urlopu. Nadto, z uwagi na wskazane okoliczności odmowy złożenia zeznań, nie spodziewał się tego, że organ zastosuje wymienioną sankcję, ponieważ nie ma ona charakteru obligatoryjnego.

Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie postanowieniem z 28 lutego 2012 r. odmówił przywrócenia terminu do wniesienia zażalenia. Przypomniał, że przesłanką przywrócenia terminu jest brak winy po stronie wnioskodawcy. Jego zdaniem analiza akt sprawy wykazała, że postanowienie Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej z 21 listopada 2011 r. zostało doręczone w trybie art. 150 O.p. w dniu 9 grudnia 2011 r., a Skarżący złożył wniosek o przywrócenie terminu w dniu 17 stycznia 2012 r. Obowiązek zachowania należytej staranności przez podatnika nakazywał w przypadku wyjazdu podjęcie działań w zakresie odbioru korespondencji, jak choćby poprzez udzielenie pełnomocnictwa pocztowego. Ponadto brak wiedzy o doręczeniu wspomnianego postanowienia w trybie art. 150 O.p., nie stanowi przesłanki przywrócenia terminu do złożenia zażalenia.

Proszę sporządzić skargę do sądu administracyjnego jako pełnomocnik Jana Kowalskiego.

~~46. Skarga na indywidualną interpretację przepisów prawa podatkowego~~

~~Gmina Kaczórki zwróciła się do Ministra Finansów z wnioskiem o udzielenie indywidualnej interpretacji podatkowej.~~

~~We wniosku Gmina podała, iż jest czynnym podatnikiem podatku od towarów i usług. Odpowiada za zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty w zakresie kanalizacji, usuwania i oczyszczania ścieków komunalnych i zaopatrzenia w wodę. W ramach realizacji tego zadania sukcesywnie rozbudowuje sieć kanalizacyjną oraz wodociągową i inną infrastrukturę sanitarną na terenie Gminy. Powyższe zadania Gmina realizuje przy pomocy gminnej jednostki budżetowej o nazwie Gminny Zakład Komunalny, który jak zaznaczyła nie jest samorządowym zakładem budżetowym. Gminny Zakład Komunalny jest zarejestrowany jako odrębny od Gminy podatnik podatku od towarów i usług. Z tytułu dokonywanej sprzedaży, tj. w szczególności z tytułu pobieranych opłat od mieszkańców Gminy za świadczone usługi uzdatniania i dostarczania wody, usuwania i oczyszczania ścieków komunalnych, Gminny Zakład Komunalny wykazuje podatek należny w składanych przez siebie deklaracjach (z podaniem własnego numeru NIP). W przeszłości – głównie w latach 2009-2010 – Gmina ponosiła wydatki inwestycyjne na zadania związane z infrastrukturą wodno-kanalizacyjną (budowa kanalizacji, modernizacja oczyszczalni ścieków, budowa kolektora wodociągowego, budowa studni głębinowej). Przedmiotowe wydatki inwestycyjne były dokumentowane fakturami, które były wystawiane na Gminę (tj. z podaniem Gminy jako nabywcy) oraz które zawierały kwotę podatku od towarów i usług. Przedmiotowe inwestycje wodno-kanalizacyjne, po ich zrealizowaniu pozostają środkami trwałymi Gminy. Wydatki inwestycyjne w zakresie infrastruktury wodno-kanalizacyjnej Gmina będzie ponosić również w przyszłości. Ponosiła i będzie również ponosić wydatki związane z utrzymaniem infrastruktury wodno-kanalizacyjnej.~~

~~W związku z powyższym zadała następujące pytania:~~

~~1) czy odpłatne świadczenie usług z zakresu uzdatniania i dostarczania wody, usuwania i oczyszczania ścieków komunalnych, które wykonywane jest/będzie za pośrednictwem jednostki budżetowej Gminy – Gminny Zakład Komunalny, stanowi sprzedaż Gminy (czynność opodatkowaną podatkiem od towarów i usług Gminy), a w konsekwencji czy to Gmina powinna wykazywać tę sprzedaż w składanych przez siebie deklaracjach podatku od towarów i usług,~~

2) czy Gmina ma/będzie miała prawo do odliczenia podatku naliczonego z faktur dokumentujących wydatki inwestycyjne oraz bieżące na budowę oraz utrzymanie infrastruktury wodno-kanalizacyjnej, która jest i będzie wykorzystywana przez Gminę za pośrednictwem Gminnego Zakładu Komunalnego do świadczenia usług z zakresu uzdatniania i dostarczania wody, usuwania i oczyszczania ścieków komunalnych,

Jej zdaniem:

1) odpłatne świadczenie usług z zakresu uzdatniania i dostarczania wody, usuwania i oczyszczania ścieków komunalnych, które jest wykonywane za pośrednictwem Gminnego Zakładu Komunalnego, stanowi *de facto* jej sprzedaż (czynność opodatkowaną podatkiem od towarów i usług), a w konsekwencji to ona powinna wykazywać tę sprzedaż w składanych przez siebie deklaracjach podatku od towarów i usług a nie Gminny Zakład Komunalny,

2) to Gmina, a nie Gminny Zakład Komunalny, będzie miała prawo do odliczenia podatku naliczonego z faktur dokumentujących wydatki inwestycyjne oraz bieżące na budowę oraz utrzymanie infrastruktury wodno-kanalizacyjnej, która jest i będzie przez nią wykorzystywana za pośrednictwem Gminnego Zakładu Komunalnego do świadczenia usług z zakresu uzdatniania i dostarczania wody, usuwania i oczyszczania ścieków komunalnych.

Uzasadniając swoje stanowisko wskazała, że Gminny Zakład Komunalny – gminna jednostka budżetowa nie jest samodzielnym podmiotem gospodarczym, a zatem nie może stanowić odrębnego podatnika podatku od towarów i usług. Zatem to Gmina zobowiązana będzie wykazywać w swoich deklaracjach podatek należny związany ze sprzedażą wymienionych we wniosku towarów i usług.

Podkreśliła, że nie dochodzi również do przerwania związku pomiędzy poniesionymi przez jednostkę samorządu terytorialnego wydatkami z działalnością opodatkowaną. Istnieje bowiem bezpośredni związek pomiędzy wydatkami na budowę/utrzymanie infrastruktury wodno-kanalizacyjnej z wykonywaniem czynności opodatkowanych w postaci sprzedaży usług uzdatniania i dostarczania wody i odprowadzania oraz oczyszczania ścieków. W konsekwencji Gmina ma prawo do odliczenia podatku od towarów i usług od wydatków na budowę i utrzymanie tej infrastruktury

Minister Finansów uznał stanowisko Gminy za nieprawidłowe. Stwierdził, że wyodrębnione ze struktury Gminy jednostki budżetowe, zobowiązane do wykonywania określonych zadań, posiadające odrębne numery NIP, własny budżet, własny plan wydatków oraz zatrudniające własnych pracowników, są odrębnymi od Gminy podatnikami podatku od towarów i usług ze wszystkimi tego konsekwencjami podatkowymi, prawem do odliczenia podatku naliczonego. Dodał, że Gmina przekazując nieodpłatnie do eksploatacji infrastrukturę wodno-kanalizacyjną, swojej jednostce organizacyjnej, będącej odrębnym od Gminy podatnikiem, nie może osiągać żadnych korzyści z tego tytułu. Ewentualne obroty z tytułu użytkowania tej infrastruktury może osiągać jedynie ta jednostka. Brak jest zatem związku zakupów z wykonywanymi czynnościami opodatkowanymi. Tym samym Gminie nie będzie przysługiwało prawo do obniżenia podatku należnego o podatek naliczony. Ponadto podatnikiem z tytułu sprzedaży towarów i świadczenia usług wymienionych we wniosku będzie Gminny Zakład Komunalny jako odrębny podatnik.

Proszę sporządzić skargę do WSA jako doradca podatkowy – pełnomocnik Gminy.

47. Skarga do WSA na decyzję

Podatnik Władysław Nowak za 2009 r. w dniu 30 kwietnia 2010 r. złożył zeznanie PIT-36L, w którym wykazał dochód do opodatkowania z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej w wysokości 23.597,00 zł i podatek należny w kwocie 2.762,00 zł. Jego działalność gospodarcza polegała na świadczeniu usług transportowych. Decyzją z dnia 27 listopada 2015 r. Naczelnik Urzędu Skarbowego w Kartuzach określił mu zobowiązanie w podatku dochodowym od osób fizycznych za 2009 r. w kwocie 28.289,00 zł. Podstawą określenia wyższego niż deklarowane zobowiązania podatkowego stało się określenie podstawy opodatkowania na kwotę 158.980,00. W uzasadnieniu decyzji organ I instancji wskazał, że zakwestionowane zostały koszty uzyskania przychodów na kwotę 135.383,00 zł z tytułu nabycia oleju napędowego do samochodów wykorzystywanych w działalności gospodarczej od firmy PHU Janusz Kowalski na podstawie 17 faktur wystawionych w ciągu całego 2009 r. Z ustaleń

organu podatkowego wynikało, że podmiot o takiej nazwie nie istnieje i nigdy nie był zarejestrowany ani w Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej, ani dla potrzeb rozliczenia podatków dochodowego i VAT. Decyzję tą doręczono podatnikowi w dniu 9 grudnia 2015 r. Zobowiązanie wynikające z tej decyzji zostało uregulowane przez podatnika Władysława Nowaka dobrowolnie bez wszczynania postępowania egzekucyjnego w dniu 14 grudnia 2015 r. W dniu 23 grudnia 2015 r. podatnik sporządził samodzielnie odwołanie od tej decyzji domagając się oszacowania podstawy opodatkowania, gdyż olej napędowy został mu faktycznie dostarczony i został on zużyty przy świadczeniu usług transportowych. Po rozpatrzeniu odwołania Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku decyzją z dnia 19 lutego 2016 r. utrzymał w mocy decyzję organu I instancji. Decyzja ta została doręczona podatnikowi 23 lutego 2016 r.

Jako pełnomocnik Władysława Nowaka proszę sporządzić skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku.

48. Skarga do WSA na decyzję

Decyzją z dnia 21 października 2015 r. Naczelnik Urzędu Skarbowego w Grudziądzu określił Jackowi Nowakowi prowadzącemu działalność gospodarczą w zakresie usług budowlanych wysokość zobowiązania w podatku od towarów i usług za miesiące od czerwca 2010 r. do września 2010 r. W uzasadnieniu organ I instancji zakwestionował prawo podatnika do odliczenia podatku naliczonego z faktur wystawionych przez PW BUD-MAX Paweł Kroll w miesiącach czerwiec, lipiec, sierpień i wrzesień 2010 r. w łącznej kwocie 20.600,- zł z tytułu usług budowlanych. Zdaniem organu faktury te dokumentowały transakcje, które w rzeczywistości nie miały miejsca, gdyż Paweł Kroll w ogóle nie prowadził działalności gospodarczej i trudnił się jedynie wystawianiem tzw. „pustych" faktur. Decyzję tą doręczono Jackowi Nowakowi w dniu 26 października 2015 r. W dniu 9 listopada 2015 r. wniósł on odwołanie od tej decyzji wskazując, że działał w tzw. „dobrej wierze", a usługi budowlane zostały w rzeczywistości przez niego wykonane na rzecz jego kontrahentów. Postanowieniem z dnia 15 grudnia 2015 r., Naczelnik Urzędu Skarbowego w Grudziądzu nadał rygor natychmiastowej wykonalności swojej decyzji z dnia 21 października 2015 r. W dniu 16 grudnia 2015 r. postanowienie to doręczono podatnikowi, a także zostały wystawione tytuły wykonawcze obejmujące należności podatkowe z tytułu podatku VAT za miesiące od czerwca 2010 r. do września 2010 r., które doręczono podatnikowi w dniu 18 grudnia 2015 r. W tym samym dniu dokonano także szeregu czynności egzekucyjnych (zajęcie ruchomości, zajęcie rachunku bankowego, pobranie częściowej wpłaty, o których podatnik jako zobowiązany został poinformowany). Na skutek zażalenia Jacka Nowaka z dnia 23 grudnia 2015 r. Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy postanowieniem z dnia 14 stycznia 2016 r. uwzględnił je i uchylił w całości postanowienie organu I instancji z dnia 15 grudnia 2015 r. o nadaniu decyzji nieostatecznej rygoru natychmiastowej wykonalności. Decyzją z dnia 29 lutego 2016 r. Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy po przeprowadzeniu dodatkowego postępowania w celu uzupełnienia dowodów, utrzymał w mocy decyzję Naczelnika Urzędu Skarbowego w Grudziądzu z dnia 21 października 2015 r., podzielając argumentację tam zawartą, a ponadto stwierdził, że dokonane w dniu 18 grudnia 2015 r. czynności egzekucyjne, o których zobowiązany został poinformowany spowodowały przerwę biegu terminu przedawnienia stosownie do art. 70 § 4 Ordynacji podatkowej. Decyzję tą doręczono podatnikowi w dniu 3 marca 2016 r.

Jako pełnomocnik Jacka Nowaka proszę sporządzić skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy.

49. Skarga kasacyjna od wyroku WSA

We wniosku z dnia 24 marca 2014 r. o udzielenie w indywidualnej sprawie interpretacji przepisów prawa podatkowego, wnioskodawczyni Janina Nowak przedstawiła następujący stan faktyczny.

W dniu 28 grudnia 2012 r. nabyła na własność lokal mieszkalny stanowiący odrębną nieruchomość wraz z prawami związanymi za cenę 180.000 zł. Następnie w dniu 24 marca 2014 r. lokal ten wraz z prawami związanymi zbyła Marii Kowalskiej na podstawie umowy dożywocia sporządzonej w formie aktu notarialnego. Na podstawie tej umowy nabywczyni zobowiązała się do świadczenia na jej rzecz osobistej opieki, pielęgnowania w chorobie i dostarczania wyżywienia. Wnioskodawczyni jest 84-letnią kobietą, ma I grupę inwalidzką i otrzymuje najniższą emeryturę. Złożyła we wniosku stosowne oświadczenie, o którym mowa w

art. 14b § 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2012 r. poz. 749 z późn. zm.). We wniosku postawiła pytanie czy zawarta umowa zbycia tej nieruchomości lokalowej przed upływem 5 lat od jej nabycia podlegać będzie opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a/ w zw. z art. 19 ust. 1-3 i art. 30e ust. 1-4 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2012 r. poz. 361 z późn. zm.). Zbycie to nie ma związku z działalnością gospodarczą. Przedstawiając własne stanowisko w sprawie wskazała, że umowa dożywocia nie jest umową zbycia nieruchomości, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a/ u.p.d.o.f. i przychód z niej uzyskany nie podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych.

W interpretacji indywidualnej z dnia 31 marca 2014 r. Dyrektor Izby Skarbowej w B., działający z upoważnienia Ministra Finansów uznał to stanowisko za nieprawidłowe, podnosząc, że w wyniku tej umowy zbycia wnioskodawczyni uzyskała świadczenia, które pozwalają przyjąć, że umowa dożywocia jest umową odpłatną, a przychodem będzie wartość rynkowa tej nieruchomości.

Po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia prawa wnioskodawczyni złożyła skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w B., wnosząc o uchylenie zaskarżonej interpretacji w całości i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania. Zarzuciła organowi interpretacyjnemu naruszenie prawa materialnego, tj. art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a/, art. 19 ust. 1-3 w zw. z art. 30e ust. 1-4 u.p.d.o.f.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w B. wyrokiem z dnia 16 października 2014 r. oddalił skargę wnioskodawczyni. Uzasadniając rozstrzygnięcie Sąd wyjaśnił, że umowa dożywocia jest umową odpłatną, a podstawą opodatkowania stanowić będzie wartość rynkowa zbywanej nieruchomości. Przedstawił w uzasadnieniu wykładnię art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a/, art. 19 ust. 1-3 i art. 30e ust. 1-4 u.p.d.o.f. Powołał się przy tym na podobne poglądy zawarte w wyrokach NSA z dnia 3 lipca 2013 r., II FSK 2267/11; z dnia 14 marca 2013 r., II FSK 1398/11.

Wyrok ten wraz z uzasadnieniem skarżąca otrzymała w dniu 14 listopada 2014 r. i tego samego dnia zgłosiła się do doradcy podatkowego Jana Piórkowskiego, zlecając mu zaskarżenie wyroku do Naczelnego Sądu Administracyjnego i udzielając stosownego pełnomocnictwa do reprezentowania jej przed Naczelnym Sądem Administracyjnym w tej sprawie.

Jako doradca podatkowy prowadzący kancelarię w B. proszę sporządzić skargę kasacyjną spełniającą przewidziane przepisami prawa wymogi formalne i materialne. Proszę określić też postać naruszenia tego prawa. Proszę określić właściwą wysokość i formę wpisu.

50. Skarga do WSA na indywidualną interpretację przepisów prawa podatkowego

We wniosku z dnia 3 grudnia 2013 r. „Invest" Sp. z o.o. w K. wystąpiła z wnioskiem o udzielenie jej indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w jej indywidualnej sprawie. Przedstawiła w nim następujące zdarzenie przyszłe. Podała, że prowadzi działalność gospodarczą w zakładach rozproszonych na terenie województwa M. Jej działalność polega na świadczeniu usług informatycznych co wymaga zintegrowanego i sprawnego zespołu. Planuje zorganizować w miesiącu październiku 2013 r. poza siedzibą przedsiębiorstwa w wynajętym na ten cel Ośrodku Wczasowym „Jawor" w P. imprezę integracyjną w formie pikniku rodzinnego. W imprezie tej wezmą udział pracownicy spółki wraz z najbliższymi im osobami (mąż, żona, dzieci, partner). Spotkanie to będzie miało charakter otwarty, udział w nim będzie dobrowolny. W jego trakcie odbędą się zawody sportowo-rekreacyjne. Spółka zapewnia uczestnikom spotkania posiłki i napoje, z wyjątkiem alkoholu. Wynagrodzenie dla firmy obsługującej imprezę zostanie ustalone ryczałtowo w oparciu o przybliżoną liczbę osób, które mogą potencjalnie wziąć udział w imprezie. Będzie sporządzana lista pracowników i osób towarzyszących ale nie będzie możliwe określenie i sprecyzowanie, w jakim zakresie osoby te skorzystały z oferowanych świadczeń, czy usług. Impreza nie jest finansowana ze środków ZFŚS. W związku z tym złożyła oświadczenie, o którym mowa w art. 14b § 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2012 r. poz. 749 z późn. zm.) i zadała organowi interpretacyjnemu (Dyrektor Izby Skarbowej w K. działający z upoważnienia Ministra Finansów) następujące pytania:

a) czy wartość poniesionych przez spółkę świadczeń i usług w związku z organizacją imprezy integracyjnej stanowić będzie dla pracowników przychód z tytułu nieodpłatnego świadczenia, o którym mowa w art. 11 ust. 1 i 2a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2010 r. Nr 51, poz. 307 z późn. zm.);
b) w jaki sposób spółka powinna ustalić przychód pracownika powstały w wyniku udziału jego i osób mu najbliższych w imprezie integracyjnej.
Przedstawiając własne stanowisko w sprawie wskazała, że stosownie do art. 11 ust. 1 u.p.d.o.f. nie wystąpi po stronie pracowników przychód z tytułu nieodpłatnych świadczeń. Nie będzie też możliwe określenie wysokości przychodu po stronie pracowników albowiem nie będzie możliwe określenie wartości świadczeń otrzymanych przez każdego pracownika i członka jego najbliższej rodziny, a to jest w świetle art. 11 ust. 2a u.p.d.o.f. warunkiem niezbędnym do określenia wartości przychodu i w konsekwencji podstawy opodatkowania.
Organ interpretacyjny w indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego z dnia 26 lutego 2014 r. uznał stanowisko spółki za nieprawidłowe w całości. W uzasadnieniu powołując się na art. 9 ust. 1, art. 10 ust. 1, art. 11 ust. 1 i ust. 2a u.p.d.o.f. wskazał, że nieodpłatnym świadczeniem są wszelkie świadczenia powstałe na tle wszelkich zjawisk gospodarczych i zdarzeń prawnych, których następstwem są korzyści uzyskane kosztem innego podmiotu, albo powodujące przysporzenie majątku danej osobie niezwiązane z kosztami lub inną formą ekwiwalentu (uchwała składu siedmiu sędziów NSA z dnia 16 października 2006 r., II FPS 1/06, ONSAiWSA 2006, nr 6, poz. 153). Jeżeli przedmiotem świadczenia nieodpłatnego są świadczenia lub usługi zakupione, to zgodnie z art. 11 ust. 2a pkt 2 u.p.d.o.f., ich wartość ustala się według cen zakupu, dzieląc ich wartość przez liczbę potencjalnych (zaproszonych) uczestników imprezy integracyjnej. Nie ma tu żadnego znaczenia wartość wykorzystanych świadczeń przez pracownika i jego najbliższych. Interpretację tę spółka otrzymała w dniu 28 lutego 2014 r.
Mimo wezwania do usunięcia naruszenia prawa organ interpretacyjny podtrzymał swoje stanowisko w sprawie. Odpowiedź na to wezwanie spółka otrzymała w dniu 7 lipca 2014 r. i tego samego dnia umocowani członkowie zarządu spółki udzielili pełnomocnictwa doradcy podatkowemu Janowi Malinowskiemu prowadzącemu kancelarię w T. do zaskarżenia tej interpretacji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w K.

Jako pełnomocnik spółki proszę sporządzić stosowny środek zaskarżenia – skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w K.

51. Skarga na indywidualną interpretację przepisów prawa podatkowego.

Powołując się na art. 14b § 1 Ordynacji podatkowej, „Energia" sp. z o.o. (dalej jako „Spółka") wnioskiem z dnia 15 września 2015 r. wystąpiła do Ministra Finansów (organ upoważniony - Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie) o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych.

We wniosku Spółka przedstawiła następujący stan faktyczny.

W związku z postanowieniami Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy, Walne Zgromadzenie Wspólników podjęło w 2015 r. uchwałę o przyznaniu pracownikom nagród z zysku (dochodu po opodatkowaniu) za poprzedni rok obrotowy (2014 r.). Szczegółowe zasady wypłaty tych nagród uregulowane są w Regulaminie. Wysokość nagród uzależniona jest, m.in. od ilości przepracowanych dni w roku oraz przestrzegania dyscypliny pracy. Wypłacane nagrody stanowią dodatkowe wynagrodzenie pracowników, obciążone, m.in. składką ZUS oraz podatkiem dochodowym od osób fizycznych, tak jak inne wynagrodzenie zgodnie z odrębnymi regulacjami w tym zakresie.

Na tle tak opisanego stanu faktycznego Spółka zadała następujące pytanie.

Czy Spółka będzie mogła zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów wypłacone pracownikom nagrody z zysku (bez składek na ubezpieczenia społeczne, Fundusz Pracy i składek na inne fundusze celowe utworzone na podstawie odrębnych ustaw)?

Przedstawiając własne stanowisko w sprawie Spółka stwierdziła, że na podstawie art. 15 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (u.p.d.o.p.) wypłacone pracownikom nagrody z zysku stanowią koszt uzyskania przychodów, gdyż zachodzi związek przyczynowy poniesionych z tego tytułu wydatków z przychodami Spółki, jak również nie zachodzi żadna z negatywnych przesłanek określonych w art. 16 ust. 1 tej ustawy.

Minister Finansów w interpretacji indywidualnej z dnia 10 listopada 2015 r. uznał stanowisko Spółki za nieprawidłowe. W uzasadnieniu wskazał na konstrukcję podatku dochodowego od osób prawnych, z której wynika, że podstawą opodatkowania jest dochód, stanowiący zgodnie z art. 7 ust. 2 u.p.d.o.p., różnicę pomiędzy przychodem a kosztem jego uzyskania, obliczany w określonym przedziale czasu. Wyklucza to możliwość powtórnego ujęcia w kosztach uzyskania przychodów wydatków poniesionych na nagrody wypłacone pracownikom z zysku netto, a więc po wcześniejszym pomniejszeniu przychodów o koszty ich uzyskania oraz po obciążeniu tak obliczonego dochodu podatkiem dochodowym. Ponadto z uwagi na swoje źródło, kwoty wypłacane pracownikom nie mają związku z przychodami. Nie służą ani ich osiągnięciu, ani też zachowaniu lub zabezpieczeniu źródła przychodów. W szczególności nie mają żadnego, choćby pośredniego związku z przychodami w roku, w którym są wypłacane. Tym samym, wypłaty na rzecz pracowników dokonane z dochodu po opodatkowaniu są neutralne podatkowo. Nie generują przychodu Spółki, ale też nie stanowią kosztu uzyskania przychodów.

Spółka nie zgodziła się z powyższym stanowiskiem i złożyła wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, jednakże Minister Finansów nie zmienił wydanej interpretacji.

Proszę –jako pełnomocnik Spółki- sporządzić skargę do WSA na opisaną wyżej interpretację przepisów prawa podatkowego.

52. Skarga na indywidualną interpretację przepisów prawa podatkowego

Józef Wójcik (dalej jako „wnioskodawca") zwrócił się do Ministra Finansów (organ upoważniony - Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu) z wnioskiem o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych.

We wniosku przedstawił następujący stan faktyczny.

Wnioskodawca jest zawodowym sportowcem uprawiającym żużel. Na podstawie wpisu do ewidencji prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą. W deklaracji podatkowej PIT-36L za 2014 r. zadeklarował przychody z tego źródła, na które złożyły się otrzymane przez niego, na podstawie umowy zawartej z klubem żużlowym, wynagrodzenie (i dodatkowe premie) za udział w zawodach sportowych. Wnioskodawca podał dalej, że jako przedsiębiorca spełnił wszystkie wymogi formalne. Wyjaśnił ponadto, że wykupił indywidualne ubezpieczenie, zatrudnia na swój koszt dwóch mechaników oraz zobowiązany jest we własnym zakresie do zakupu i utrzymywania sprzętu, na którym startuje w zawodach sportowych.

Na tle tak opisanego stanu faktycznego wnioskodawca zadał pytanie, czy uzyskiwane w opisanych okolicznościach wynagrodzenie powinien kwalifikować i rozliczać jako przychody z pozarolniczej działalności gospodarczej (art. 10 ust. 1 pkt 3 u.p.d.o.f.), czy też jako przychody z uprawiania sportu, a więc działalności wykonywanej osobiście (art. 10 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 13 pkt 2 u.p.d.o.f.)?

Przedstawiając stanowisko własne wnioskodawca stwierdził, że wykonuje swoją działalność w sposób zorganizowany i ciągły, ponosząc przy tym pełne ryzyko gospodarcze, zatem działalność ta spełnia wszystkie przesłanki definicji pozarolniczej działalności gospodarczej określone w art. 5a pkt 6 u.p.d.o.f., a co za tym idzie, uzyskiwane przez niego z tego tytułu przychody powinny być kwalifikowane do źródła przychodów wymienionego w art. 10 ust. 1 pkt 3 u.p.d.o.f.

Minister Finansów w interpretacji indywidualnej z dnia 1 września 2015 r. uznał stanowisko wnioskodawcy za nieprawidłowe. W uzasadnieniu powołał się na wielokrotnie wypowiadany w orzecznictwie oraz w piśmiennictwie podatkowym pogląd, że przy kwalifikacji przychodu do określonego źródła należy w pierwszej kolejności ustalić, czy przychód należy zaliczyć do innego źródła przychodów niż pozarolnicza działalność gospodarcza, a dopiero, gdy próba ta się nie powiedzie, można uznać go za przychód z tej działalności. Innymi słowy, w świetle treści art. 5a pkt 6 u.p.d.o.f., jeżeli nawet określona działalność ze

względu na swoje cechy (zarobkowy charakter, zorganizowany i ciągły sposób realizacji, wykonywanie we własnym imieniu) mogłaby być uznana za działalność gospodarczą, to w przypadku, w którym przychody z niej uzyskiwane u.p.d.o.f. zalicza do źródeł przychodów wskazanych w art. 10 ust. 1 pkt 1,2 i 4-9 tej ustawy, działalność ta działalnością gospodarczą w obszarze opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych nie będzie. Zdaniem Ministra Finansów, w rozpoznawanej sprawie oznacza to, że skoro wnioskodawca uzyskuje przychody z uprawiania sportu, to niezależnie od cech prowadzonej przez niego działalności, przychody te należy uznać za przychody z działalności wykonywanej osobiście - art. 10 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 13 pkt 2 u.p.d.o.f.

Wnioskodawca nie zgodził się z powyższym stanowiskiem i złożył wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, jednakże Minister Finansów nie zmienił wydanej interpretacji.

Proszę sporządzić skargę do sądu administracyjnego na opisaną wyżej interpretację przepisów prawa podatkowego.

53. Skarga WSA na indywidualną interpretację przepisów prawa podatkowego.

Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi, działając w imieniu Ministra Finansów, interpretacją z dnia 30 maja XXXX r. uznał za nieprawidłowe stanowisko Urzędu Gminy K. przedstawione we wniosku o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku dochodowego od osób fizycznych w zakresie obowiązków płatnika wynikających z finansowania kosztów szkolenia radnych.

W uzasadnieniu interpretacji organ wskazał, że wnioskodawca, przedstawiając stan faktyczny we wniosku o jej udzielenie podał, iż Urząd Gminy w K. jest aparatem pomocniczym Gminy K. wykonującym przede wszystkim obowiązki zakładu pracy dla pracowników Urzędu, ale zagadnienie, które jest przedmiotem niniejszego zapytania dotyczy wykonywania przez Urząd Gminy obowiązków płatnika podatku dochodowego, tj. zaliczek na podatek dochodowy od różnego rodzaju wypłat dokonywanych przez gminę. Jednym z takich wydatków dokonywanych przez Urząd Gminy jest pokrycie kosztów szkoleń radnych Rady Gminy. Radni uczestniczą w szkoleniach niezbędnych z punktu widzenia zapewnienia prawidłowego funkcjonowania organu gminy jakim jest Rada Gminy. Tematyka szkoleń dotyczy zarówno obowiązków radnego jako członka organu, jak też zadań i kompetencji gminy, jako jednostki samorządu terytorialnego. Szkolenia finansowane przez Urząd Gminy nie dotyczą jakichkolwiek innych zagadnień związanych z podnoszeniem kwalifikacji, czy nabywaniem umiejętności, które mogłyby być wykorzystywane przez radnych w innych dziedzinach niż wykonywanie obowiązków członka organu stanowiącego gminy. Faktury za szkolenia radnych pokrywane są zatem przez Urząd Gminy, który jest jednocześnie płatnikiem podatku od wypłat dokonywanych na rzecz radnych (za wyjątkiem dochodów zwolnionych z podatku) i gdyby wstępnie przyjąć, że koszt takiego szkolenia zakwalifikować należałoby do przychodów podlegających opodatkowaniu na podstawie art. 13 pkt 5 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (tj. Dz.U. 2012 r. poz. 361) i niekorzystających ze zwolnienia, to na Urzędzie ciążyłby obowiązek pobrania zaliczki na podatek. Urząd Gminy dokonuje zatem wypłat diet, zwrotu kosztów podróży oraz pokrywa koszty szkoleń. Wskazując na treść art. 226 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz.U. nr 157, poz. 1240 ze zm.) wnioskodawca zauważył, że wydatki związane z funkcjonowaniem organów jednostki samorządu terytorialnego są kosztem tej jednostki finansowanym z jej budżetu.

W tym stanie faktycznym wnioskodawca zapytał, czy poniesione przez gminę koszty związane z funkcjonowaniem organu gminy, jakim jest Rada Gminy, polegające na pokryciu szkoleń Rady Gminy można uznać za przychód poszczególnych radnych wchodzących w skład tego organu podlegający opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych.

Zdaniem wnioskodawcy, wydatki poniesione przez gminę na szkolenie radnych Rady Gminy, jako wydatki związane z funkcjonowaniem organów gminy, nie mogą zostać zakwalifikowane jako nieodpłatne świadczenia dla poszczególnych radnych i tym samym nie stanowią przychodu dla poszczególnych radnych wchodzących w skład tego organu.

Nie podzielając tego stanowiska organ przytoczył treść art. 9 ust. 1, art. 11 ust. 1, art. 13 pkt 5, art. 21 ust. 1 pkt 17 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych i stwierdził, iż z obowiązkami społecznymi i obywatelskimi mamy do

czynienia w przypadku czynności i zadań związanych z pełnieniem funkcji publicznych i państwowych jakimi są obowiązki wynikające z funkcji, np. radnego, posła czy senatora. Będą to przede wszystkim obowiązki związane z uczestniczeniem obywateli w sprawowaniu władzy publicznej (zarówno wykonawczej, sądowniczej, jak i ustawodawczej). Dotyczy to również określonych funkcji w ramach organizacji o charakterze społecznym (organizacje pozarządowe), w tym również w ramach wolontariatu. O pełnieniu obowiązku obywatelskiego możemy mówić wtedy, gdy dana osoba uczestniczy w zawiadywaniu sprawami państwa jako obywatel, zgodnie z zasadami demokratyzmu instytucji publicznych. Z pełnieniem obowiązków społecznych mamy zaś do czynienia wówczas, gdy dana osoba uczestniczy w pracy instytucji (w szczególności instytucji samorządu terytorialnego lub zawodowego) jako reprezentant pewnej społeczności biorąc udział w rozwiązywaniu problemów tej społeczności w jej interesie. Pojęcie obowiązków społecznych i obywatelskich jest spełnione w przypadku czynności i zadań, związanych z pełnieniem funkcji publicznych i państwowych, a takimi niewątpliwie są obowiązki radnego. Z art. 25 ust. 4, 6 i 7 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz.U. z 2001r. nr 142, poz. 1591 ze zm.) oraz § 3 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 lipca 2000r. w sprawie sposobu ustalania należności z tytułu zwrotu kosztów podróży służbowych radnych gminy (Dz.U. nr 66, poz. 800 ze zm.) wynika, że właściwe przepisy przewidują jedynie możliwość ustanowienia dla radnych diet i kosztów podróży służbowej. Nie dopuszczają w tym zakresie żadnych innych rekompensat, czy też finansowania innych wydatków dokonywanych na rzecz radnych. Ze stanu faktycznego przedstawionego we wniosku wynika, że radni uczestniczą w szkoleniach, których tematyka dotyczy zarówno obowiązków radnego jako członka organu, jak też zadań i kompetencji gminy jako jednostki samorządu terytorialnego. Szkolenia te nie dotyczą jakichkolwiek innych zagadnień związanych z podnoszeniem kwalifikacji, czy nabywaniem umiejętności, które mogłyby być wykorzystywane przez radnych w innych dziedzinach niż wykonywanie obowiązków członka organu stanowiącego gminy. Faktury za szkolenia radnych pokrywane są przez Urząd Gminy. Radny wykonuje czynności związane z pełnieniem obowiązków społecznych i obywatelskich. W związku z czym, w świetle art. 21 ust. 1 pkt 17 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych zwolnieniu z podatku dochodowego mogą podlegać tylko wypłacane radnemu diety oraz zwrot kosztów podróży służbowych, o których mowa w art. 25 ust. 4 i ust. 6 ustawy o samorządzie gminnym, do wysokości nieprzekraczającej miesięcznie kwoty 2.280 zł. Szkolenia radnych stanowią nieodpłatne świadczenia, które należy zakwalifikować do przychodów, o których mowa w art. 13 pkt 5 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych jako przychody z działalności wykonywanej osobiście niepodlegające zwolnieniu od podatku dochodowego. Świadczenia te (uczestnictwo w szkoleniu) radny otrzymuje bowiem tylko dlatego, że wykonuje mandat radnego, a zatem źródłem tego świadczenia jest działalność wykonywana osobiście. Od uzyskiwanych przez radnego przychodów z tytułu czynności związanych z pełnieniem obowiązków społecznych i obywatelskich, o których mowa w art. 13 pkt 5 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, w tym również i od wskazanych nieodpłatnych świadczeń (szkoleń), wnioskodawca jako płatnik obowiązany jest do poboru zaliczek na podatek dochodowy stosownie do art. 41 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Z art. 22 ust. 9 pkt 5 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych wynika, iż koszty uzyskania przychodów z tytułów określonych w art. 13 pkt 5, 7 i 9 określa się w wysokości określonej w ust. 2 pkt 1, a jeżeli podatnik tego samego rodzaju przychody uzyskuje od więcej niż jednego podmiotu albo od tego samego podmiotu, ale z tytułu kilku stosunków prawnych, w wysokości określonej w ust. 2 pkt 2. W myśl art. 22 ust. 2 pkt 1 cytowanej ustawy, koszty uzyskania przychodów z tytułu stosunku służbowego, stosunku pracy, spółdzielczego stosunku pracy oraz pracy nakładczej wynoszą 111 zł 25 gr miesięcznie, a za rok podatkowy nie więcej niż 1.335 zł, w przypadku gdy podatnik uzyskuje przychody z tytułu jednego stosunku służbowego, stosunku pracy, spółdzielczego stosunku pracy oraz pracy nakładczej. Następnie płatnicy, o których mowa w art. 41 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, przekazują kwoty pobranych zaliczek na podatek oraz kwoty zryczałtowanego podatku w terminie do dnia 20 miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrano zaliczki (podatek) — na rachunek urzędu skarbowego, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy według miejsca zamieszkania płatnika, a jeżeli płatnik nie jest osobą fizyczną, według siedziby bądź miejsca prowadzenia działalności, gdy płatnik nie posiada siedziby (art. 42 ust. 1 ustawy). Natomiast z przepisu art. 42 ust. 1a ustawy o podatku dochodowym od osób

fizycznych wynika, iż w terminie do końca stycznia roku następującego po roku podatkowym płatnicy, o których mowa w art. 41, są obowiązani przesłać do urzędu skarbowego, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy według miejsca zamieszkania płatnika, a jeżeli płatnik nie jest osobą fizyczną, według siedziby bądź miejsca prowadzenia działalności, gdy płatnik nie posiada siedziby, roczne deklaracje, według ustalonego wzoru (PIT-4R). Przepis art. 38 ust. 1b stosuje się odpowiednio. Zgodnie z art. 42 ust. 2 pkt 1 wskazanej ustawy, w terminie do końca lutego roku następującego po roku podatkowym płatnicy, o których mowa w ust. 1, są obowiązani przesłać podatnikom, o których mowa w art. 3 ust. 1, oraz urzędom skarbowym, którymi kierują naczelnicy urzędów skarbowych właściwi według miejsca zamieszkania podatnika – imienne informacje o wysokości dochodu, o którym mowa w art. 41 ust. 1, sporządzone według ustalonego wzoru (PIT-11). Zatem, od uzyskiwanego przez radnego przychodu (dochodu) z tytułu szkolenia, wnioskodawca, jako płatnik, obowiązany jest do poboru zaliczek na podatek dochodowy, a tym samym także do sporządzenia informacji PIT-11.

Wnioskodawca nie zgodził się z przedstawionym stanowiskiem i złożył wezwanie do usunięcia naruszenia prawa , jednakże Minister Finansów nie zmieni wydanej interpretacji.

Proszę jako pełnomocnik wnioskodawcy sporządzić skargę do sądu administracyjnego na opisaną wyżej indywidualną interpretację przepisów prawa podatkowego.

54. Skarga do WSA na decyzję

Zaskarżoną decyzją z 9 czerwca 2014 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w S. utrzymało w mocy decyzję Wójta Gminy L. z 22 kwietnia 2014 r. odmawiającą J. B. umorzenia zaległości z tytułu opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi za 2013 rok w kwocie 42 zł.

W skazane rozstrzygnięcie zostało wydane w następującym stanie faktycznym. Decyzją z dnia 31 stycznia 2014 roku Wójt Gminy L., po rozpatrzeniu wniosku J. B. o umorzenie należności za gospodarowanie odpadami komunalnymi i zwolnienia z przyszłych opłat, odmówił umorzenia wnioskodawcy zaległości z tytułu opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi za 2013 r. oraz „zwolnienia z przyszłych opłat wynikających z wyżej wskazanego tytułu". W uzasadnieniu decyzji organ I instancji opisał prowadzone postępowanie wyjaśniające wskazując na ustalony stan faktyczny i przywołał obowiązujące przepisy dotyczące umorzenia zaległości. Stwierdził ,że za ważny interes podatnika nie może być uznana okoliczność, że wnioskodawca jest osobą samotną. W opinii organu jest to sytuacja, w której z powodu nadzwyczajnych losowych przypadków podatnik nie jest w stanie uregulować należności, że takie przypadki nie miały miejsca. Ponadto organ I instancji wskazał, że dochody strony tj. kwota 3.838,25 zł z tytułu świadczeń wypłaconych w 2013 roku przez GOPS w L. oraz posiadany przez stronę majątek ruchomy i nieruchomy pozwala na zapłatę 7 zł na miesiąc i nie pozbawi strony środków do życia. Odnosząc się do wniosku strony o zwolnienie z przyszłych opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi organ I instancji wskazał, że przepisy Ordynacji podatkowej nie przewidują możliwości udzielania ulg w spłacie przyszłych zobowiązań.

Decyzją z dnia 17 marca 2014 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w S. uchyliło decyzję organu pierwszej instancji i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia wskazując na konieczność wyczerpującego ustalenia, jaka jest faktyczna sytuacja materialna strony oraz czy ma on realne możliwości uregulowania powstałej zaległości (uwzględniając aktualny dochód i niezbędne wydatki strony), jak również dokona oceny skutków ekonomicznych, jakie ewentualnie wystąpią w wyniku realizacji zobowiązania.

Decyzją z dnia 22 kwietnia 2014 roku Wójt Gminy L. ponownie odmówił umorzenia wnioskodawcy zaległości z tytułu opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi za 2013 roku w kwocie 42,00 zł oraz zwolnienia z przyszłych opłat za gospodarowanie odpadami. Organ stwierdził, że w sprawie zachodzi uzasadniony przypadek ważnego interesu podatnika jednakże dokonując analizy sytuacji J. B. organ I instancji doszedł do wniosku, że realizacja zobowiązania nie spowoduje zachwiania jego egzystencji. Organ ocenił także przesłankę interesu publicznego. Odnosząc się do wniosku strony o zwolnienie z przyszłych opłat za

gospodarowanie odpadami komunalnymi organ I instancji wskazał, że przepisy Ordynacji podatkowej nie przewidują możliwości udzielania ulg w spłacie przyszłych zobowiązań.

Utrzymując w mocy rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w decyzji z dnia 9 czerwca 2014 r. stwierdziło m.in., że z załączonych akt sprawy wynika, iż wnioskiem 13 grudnia 2013 roku J. B. wystąpił do Wójta Gminy Ł. o umorzenie opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi. Ze zgromadzonych dokumentów wynika, że J. B. zamieszkuje sam zajmując jedno pomieszczenie w starym drewnianym budynku. Jest osobą przewlekle chorą. Sytuacja materialna jest bardzo trudna. Nie posiada żadnego własnego źródła utrzymania. Organ I instancji ustalił , że J. B. w 2013 roku otrzymał świadczenia z pomocy społecznej w łącznej wysokości 3.838,25 zł. W ponownym postępowaniu organ I instancji zbadał także aktualną sytuację majątkową i osobistą strony. Z akt sprawy wynika, że J. B. otrzymuje zasiłek okresowy w wysokości 271 zł. Otrzymał również zasiłek celowy na zakup opału w wysokości 400 zł. Nie ponosi opłat z tytułu użytkowania mieszkania. Ponosi miesięczne koszty zakupu leków w wysokości 18,86 zł. Organ I instancji ustalił także na podstawie przedstawionej faktury zużycia energii elektrycznej wydatki ponoszone przez stronę. Łączna kwota udokumentowanych przez stronę miesięcznych wydatków wynosi 29,36 zł. Równocześnie strona odmówiła złożenia wyjaśnień dotyczących wydatków jakie ponosi na bieżące potrzeby. Organ I instancji na podstawie tak zgromadzonego materiału odmówił umorzenia opłaty za 2013 roku. Zdaniem organu odwoławczego, Wójt Gminy Ł. dokonał w oparciu o przedstawione przez skarżącego dowody szczegółowej analizy jego sytuacji finansowej i zdrowotnej w celu ustalenia, czy wystąpił ważny interes strony. Wskazano, że odwołujący się sam odmówił złożenia wyjaśnień dotyczących ponoszonych przez niego wydatków bieżących. Z powyższego wynika, że sytuacja strony jest organowi znana. Wójt Gminy Ł. wydając skarżoną decyzję uznał, że podnoszone przez stronę okoliczności związane z sytuacją finansową (niskie dochody) oraz stanem zdrowia wskazują na wystąpienie ważnego interesu podatnika. Organ skorzystał jednak z uznania administracyjnego. Organ uznał, mając na uwadze wyjątkowy i uznaniowy charakter instytucji umorzenia, iż wskazane przez stronę okoliczności, w sytuacji gdy miał on realną możliwość wywiązania się z ciążącego na nim obowiązku uiszczenia miesięcznej opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi nie są wystarczające dla przyznania ulgi. W ocenie składu orzekającego Kolegium nie został naruszony art. 67a § 1 pkt 3 Ordynacji podatkowej.

Proszę sporządzić skargę na decyzję SKO do wojewódzkiego sądu administracyjnego.

55. Skarga do WSA na decyzję

Decyzją z dnia 10 stycznia 2012 r. Dyrektor Izby Skarbowej w B. utrzymał w mocy decyzję Naczelnika Urzędu Skarbowego w I. z dnia 21 października 2011 r., którą określono J. Z. zobowiązania podatkowe w podatku od towarów i usług za miesiące od czerwca 2004 r. do września 2005 r. Organ odwoławczy podzielił bowiem stanowisko organu pierwszej instancji co do tego, że faktury wystawione na rzecz podatnika przez P.W. F.- M. F. B. w N. i T.H.Z. W. sp. z o.o. z siedzibą w G. nie dokumentowały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych, a zatem podatnik, wobec treści art. 86 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535 z późn. zm., dalej "u.p.t.u.") w związku z § 14 ust. 2 pkt 4 lit. a rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 27 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 97, poz. 970 z późn. zm.) - za okres od czerwca 2004 r. do maja 2005 r. oraz art. 88 ust. 3a pkt 4 lit. a u.p.t.u. - za okres od czerwca 2005 r. do września 2005 r., nie miał prawa do odliczenia podatku naliczonego wykazanego w ww. fakturach. Jednocześnie Dyrektor Izby Skarbowej w B. przyjął, że zobowiązania podatkowe za ww. okresy rozliczeniowe - wbrew ocenie podatnika - nie uległy przedawnieniu. Organ odwoławczy wskazał, że Naczelnik Urzędu Skarbowego w I. decyzją z dnia 15 grudnia 2009 r. dokonał rozliczenia podatku od towarów i usług za okres od kwietnia 2004 r. do września 2005 r. W tym samym dniu decyzji tej nadano rygor natychmiastowej wykonalności. W dniu 17 grudnia 2009 r. zostały wystawione tytuły wykonawcze obejmujące zobowiązania podatkowe w podatku od towarów i usług za miesiące od czerwca 2004 r. do września 2005 r., które doręczono podatnikowi 19 grudnia 2009 r. W wyniku podjętych czynności egzekucyjnych tego samego dnia (19 grudnia 2009 r.) dokonano zajęcia ruchomości, co podatnik potwierdził podpisem na protokole zajęcia, pobrano od podatnika

częściową wpłatę, którą rozliczono na należne koszty egzekucyjne, i powiadomiono go o zajęciu rachunku bankowego, w wyniku czego uzyskano kwoty częściowo regulujące należności wobec Skarbu Państwa. Dyrektor Izby Skarbowej wyjaśnił, że z uwagi na ww. czynności, na podstawie art. 70 § 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (j.t. Dz. U. z 2012 r. poz. 1015 z późn. zm., dalej "O.p."), doszło do skutecznego przerwania biegu terminu przedawnienia zobowiązań podatkowych za miesiące od czerwca 2004 r. do września 2005 r. Skutku tego nie zniweczyło - zdaniem organu odwoławczego - późniejsze uchylenie decyzji Naczelnika Urzędu Skarbowego w I. z dnia 15 grudnia 2009 r. i postanowienia o nadaniu tej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności. Jedynie za kwiecień i maj 2004 r. bieg terminu przedawnienia nie został przerwany, co skutkowało uchyleniem i umorzeniem postępowania w sprawie rozliczenia podatku od towarów i usług za ww. miesiące.

Proszę sporządzić skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.

56. Odwołanie od decyzji Naczelnika Urzędu Skarbowego

W dniu 5 maja 2012r. na podstawie uchwały Jana Skrzydło, Grzegorza Wróbla i Izabeli Ptaszek, wspólników spółki Imperium Sp.z o.o. doszło do przekształcenia Imperium sp. z o.o. w „Grzegorz Wróbel Imperium" spółkę komandytowo-akcyjną. Komplementariuszem spółki został Grzegorz Wróbel, a akcjonariuszami- Jan Skrzydło i Izabela Ptaszek. Wkłady wniesione przez wspólników do spółki przekształcanej zostały pokryte ich udziałem w wartości aktywów spółki przekształcanej. W zamian za wkłady Jan Skrzydło i Izabela Ptaszek objęli imienne akcje spółki o wartości nominalnej równej wartości wniesionych do spółki przekształcanej wkładów. Kapitał zakładowy spółki komandytowo-akcyjnej wyniósł 31 730 000 zł. Z tytułu zawiązania Spółki notariusz pobrał podatek od czynności cywilnoprawnych w kwocie 28.572 zł na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (t.j. Dz. U. z 2010 r., Nr 101, poz. 649 ze zm.), powoływanej dalej jako: „u.p.c.c.". W podstawie opodatkowania notariusz nie uwzględnił na podstawie art. 9 pkt 11 lit. a) u.p.c.c. części kapitału zakładowego w kwocie 26.010.000 zł, wcześniej opodatkowanego (kapitału zakładowego spółki z o.o. Imperium).

W dniu 6 lipca 2014 r. Spółka komandytowo-akcyjna złożyła wniosek o stwierdzenie nadpłaty w podatku od czynności cywilnoprawnych w wysokości 28.572 zł. W uzasadnieniu wniosku przywołała przepis art. 5 ust. 1 lit. d) oraz art. 2 Dyrektywy Rady 2008/7/WE z dnia 12 lutego 2008 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzonego kapitału (Dz. Urz. UE L 46/11 z dnia 21 lutego 2008 r.), powoływanej dalej jako: „Dyrektywa 2008/7/WE", a także stanowisko doktryny dotyczące art. 102 Kodeksu spółek handlowych. Wywiodła, że w przypadku przekształcenia spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w spółkę komandytowo-akcyjną transakcja taka podlegała zwolnieniu od opodatkowania podatkiem kapitałowym jako przekształcenie jednej spółki kapitałowej w inną spółkę kapitałową (art.2 pkt 6 lit. b u.p.c.c.).

Decyzją z dnia 1 września 2014 r. Naczelnik Urzędu Skarbowego w P. odmówił stwierdzenia nadpłaty w podatku od czynności cywilnoprawnych w kwocie 28.572 zł, wobec kwalifikowania spółki komandytowo-akcyjnej do spółek osobowych oraz wobec wniesienia w niniejszej sprawie do spółki o określonej formie prawnej majątku o wartości przewyższającej wartość wkładów w przekształcanej spółce. Naczelnik stwierdził, że ustawodawca polski skorzystał z możliwości wynikającej z art. 9 Dyrektywy 2008/07/WE i nie uznał spółki komandytowo-akcyjnej za podmiot, o którym mowa w art.2 ust.2 tej dyrektywy. Wyłączenie to wynika z art.1a pkt 1 u.p.c.c., zgodnie z którym spółka komandytowo-akcyjna jest spółką osobową i tak powinna być traktowana przy opodatkowaniu podatkiem od czynności cywilnoprawnych. Skoro spółka ta jest spółką osobową, to nie można uznać, że doszło do przekształcenia spółki kapitałowej w inną spółkę kapitałową.

Decyzję doręczono pełnomocnikowi spółki w dniu 10 września 2014r.

Proszę sporządzić odwołanie od tej decyzji jako prawidłowo umocowany pełnomocnik spółki- doradca podatkowy Marek Piórkowski.

57. Zażalenie do NSA

Jan Piotrkowski wniósł skargę na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Łodzi w przedmiocie podatku dochodowego od osób fizycznych za rok 2010r. Wartość przedmiotu sporu skarżący określił na 12 210 zł (jako różnicę między zobowiązaniem podatkowym określonym w decyzji na kwotę 18 910 zł a zobowiązaniem wskazanym przez podatnika w deklaracji na kwotę 6700 zł) i od tej kwoty uiścił wpis w wysokości 400 zł. Skarżący reprezentowany był w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji przez doradcę podatkowego Zbigniewa Łaskiego. Doradca ten złożył do akt sprawy pełnomocnictwo opłacone opłatą skarbową w wysokości 17 zł. Pełnomocnictwo obejmowało postępowanie przed WSA w Łodzi. W skardze zawarto wniosek o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania sądowego. Wyrokiem z dnia 26 września 2015 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi uwzględnił skargę Jana Piotrkowskiego w całości i uchylił zaskarżoną decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Łodzi, zasądzając od organu na rzecz skarżącego kwotę 1600 zł tytułem kosztów postępowania. Jako podstawę rozstrzygnięcia o kosztach Sąd wskazał art.200 i art.205 § 2 i § 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Wyrok wraz z uzasadnieniem doręczono pełnomocnikowi skarżącego w dniu 10 października 2015r.

Proszę jako pełnomocnik skarżącego sporządzić zażalenie na postanowienie o kosztach postępowania, zakładając że mocodawca nie będzie składał skargi kasacyjnej od wyroku.